DEMOSTHENES

[opera]

EX RECENSIONE

GULIELMI DINDORFII.

VOLUMEN IX.

SCHOLIA GRÆCA EX CODICIBUS AUCTA ET EMENDATA.

OXONII,
E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.
M.DCCC.LI.

XX.

ΠΡΟΣ ΛΕΠΤΙΝΗΝ.

457, 1. ΑΝΔΡΕΣ δικασταὶ, μάλιστα μὲν εἵνεκα τοῦ νομίζειν συμφέρειν τῇ πόλει λελύσθαι τὸν νόμον, εἶτα καὶ τοῦ παιδὸς εἵνεκα τοῦ Χαβρίου, ὡμολόγησα τούτοις, ὡς ἂν οἷός τε ὦ, συνερεῖν] πᾶσα δευτερολογία ἐπ᾿ ἔλαττον ἀσχολεῖται περὶ τὰς προοιμιακὰς ἐννοίας· ἐπιεικῶς γὰρ τὰ λυποῦντα θεραπεύεται παρὰ τῶν λαγχανόντων τοῦ λέγειν τὴν πρώτην χώραν. τῶν δὲ δευτερολογιῶν ἐστὶ διαφορά· αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰσιν ἐπίλογοι μόνον, ὥσπερ οἱ κατὰ Ἀριστογείτονος, πρωταγωνιστοῦντος Λυκούργου, καὶ μικρὰ, μᾶλλον δὲ οὐδὲν καταλιπόντος εἰς ἀπόδειξιν τῶν πραγμάτων τῷ ῥήτορι· αἱ δὲ ἐπ᾿ ἔλαττον μὲν ἔχουσι τὸν ἀγῶνα, ὥσπερ ὁ κατὰ Ἀνδροτίωνος, διὰ τὸ μὴ πολὺ διαφέρειν κατὰ τὴν ἐν τοῖς λόγοις ὑπόληψιν Διοδώρου Εὐκτήμονα· ἡ δὲ νῦν ἐξεταζομένη δευτερολογία σχεδὸν τὰ ἀναγκαιότατα τοῦ ἀγῶνος συμπεριλαβοῦσα ἔχει, ὡς δείκνυται ἐκ τῆς ἐργασίας. διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν βραχὺ καὶ τὸ προοίμιον ὂν ἐμφαντικὸν γέγονε τῶν ἀναγκαιοτάτων δύο κεφαλαίων, τοῦ τε συμφέροντος καὶ τοῦ δικαίου, ἃ δὴ καὶ κατωνόμασε· τὸ μὲν συμφέρον ἐν οἷς ἔλεξεν "ἕνεκα τοῦ νομίζειν "συμφέρειν τῇ πόλει·" τὸ δὲ δίκαιον διὰ τῆς συνηγορίας τῆς ὑπὲρ

Scholia quibus siglæ nullæ additæ sunt leguntur in T.C.V.

3. πᾶσα] οὗτος ὁ λόγος τὰ δύο εἴδη ἔχει, τό τε συμβουλευτικὸν καὶ τὸ δικανικὸν, τάχα δὲ καὶ τὸ πανηγυρικόν. ἔστι δὲ δευτερολογία. πᾶσα δὲ P.

9. αἱ δὲ ἐπ᾿ ἔλαττον μὲν ἔχουσι] Videtur alterum membrum deesse. cujusmodi fuerit: τὰ δὲ ἐπιλογικὰ μεταχειρίζουσι. *versantur in perorationibus.* WOLF.

14. ὂν add. W. Eo omisso post προοίμιον interpunxit et δὲ post ἐμφαντικὸν addidit P.

16. τὸ μὲν οὖν συμφέρον—τῇ πόλει add. W.: quod recepi, omisso οὖν.

Χαβρίου παιδὸς δεδήλωκεν. ἐμνημόνευσε δὲ καὶ τοῦ νομίμου ἐν ταὐτῷ. διὰ μὲν οὖν τοῦ νόμου τὸ νόμιμον, διὰ δὲ τοῦ συμφέροντος τὸ λυσιτελοῦν τῇ πόλει, διὰ δὲ τοῦ Χαβρίου παιδὸς τὸ δίκαιον.

457, 3. εἶτα καὶ τοῦ παιδὸς] ἀπολαυέτω, φησὶ, τοῦ κοινοῦ συμφέροντος καὶ ὁ παῖς τοῦ εὐεργέτου. ὀνίνησιν ἡ γραφὴ καὶ τὴν πόλιν ὅλην καὶ τοῦ στρατηγοῦ τὸν υἱόν. τὸν δὲ Χαβρίαν ὀνομάζει κρύπτων τοῦ παιδὸς τὴν προσηγορίαν, ἤτοι ὅτι νέος ἦν κομιδῇ καὶ οὐδὲν τέως πράξας, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἦν αἰδέσιμος τοῖς ἀκούουσι· καὶ εἰκότως αὐτὸν ἀπὸ τοῦ γεγεννηκότος κοσμεῖ, καθάπερ τινὰ κλῆρον συμπλάττων τὸ γέρας αὐτῷ. πρέπον οὖν ἡγήσατο ἀπὸ τοῦ στρατηγήσαντος καὶ κεκοσμημένου ταῖς παρὰ τῆς πόλεως τιμαῖς καὶ ἐνδοξοτέρου τὴν συνηγορίαν ποιήσασθαι· διὰ γὰρ τὸν πατέρα καὶ ὁ παῖς λαβεῖν ἀγωνίζεται. ὅτε μὲν οὖν οἱ παῖδες ἐνδοξότεροι τῶν πατέρων εἰσὶν, ἀπὸ τῶν παίδων πολλάκις ἐπὶ τοὺς πατέρας ἡ φιλοτιμία χωρεῖ· ὅταν δὲ οἱ πατέρες διδῶσι τοῖς παισὶ σεμνύνεσθαι, τότε ἀπὸ τῶν ἐνδόξων ἐπιχειρητέον. οὔπω γὰρ στρατηγὸς ὁ Κτήσιππος οὐδὲ λαμπρὸς ἐν κατορθώμασιν. εἰκότως οὖν ἀπ' ἐκείνου μᾶλλον ἡ μνήμη· οὐ γὰρ ὅτι ἄσωτος ἦν ὁ παῖς, ὥς φασί τινες, ἔκρυψε τὴν προσηγορίαν. εἰ γὰρ τοῦτο ἦν, οὐκ ἂν ὅλως ἦγεν εἰς ὄψιν· νῦν δὲ καὶ νομοθετεῖ καὶ παρέστηκε. καὶ πάντως ὄψις ἀκοῆς ἐναργεστέρα.

ὡμολόγησα τούτοις] τοῖς περὶ τῆς ἀτελείας κινδυνεύουσιν, ἢ, ὥς τινες, Κτησίππῳ καὶ Ἀφεψίωνι, ἀντεισφέρουσι τὸν ἀμείνω νόμον. υἱὸς δὲ Βαθίππου ὁ Ἀφεψίων, ἑλόμενος τὴν γραφὴν ὡς διάδοχος τοῦ πατρὸς, εἶτα ἰδιώτης ὢν, συνήγορον τὸν Φορμίωνα ἐκάλεσεν.

4. ἀπολαυέτω P. ἀπολαβέτω libri. τοῦ κοινοῦ W. pro μετὰ τοῦ κοινοῦ.

5. καὶ τὴν] καὶ om. C.G.V.

8. πράξας T. ἔπραξε ceteri.

9. κλῆρον] προσάπτων add. W. servato ἢ ante συμπλάττων. συμπλάττων codices et P. συμπράττων margo P. ἢ συμπλάττων V.

11. ταῖς παρὰ τῆς πόλεως τιμαῖς] τὰς τιμὰς παρὰ τῆς πόλεως codices. ἐνδοξοτέρου] Sic V. et, ut videtur, T. ἐνδοξοτέρον (sic) D. ἐνδοξότερον C. G.

14. ὅταν codices. ὅτε V.

15. διδῶσι C.G. διδόασι T. διδόασι D.V. ἐνδόξων] ἐνδοξοτέρων Wf. (i. e. Fr. A. Wolfius).

16. ἐν] ἦν Wf. ἐν τοῖς C.G.

19. δὲ καὶ T.P. καὶ om. C.G. V.

21. ὥς τινες codices. ὥς φασί τινες V.

22. Κτησίππῳ W. pro Φορμίωνι.

23. Ἀφεψίων] Reliqui hoc scholiastae. Veram nominis formam fuisse constat Ἀψεφίων.

24. Φορμίωνα W. pro Δημοσθένην.

457, 4. ὡς ἂν οἷός τε ὦ] τὸ κατὰ δύναμιν εἰσφέρω, φησί· μὴ ζήτει τὸ πλέον.

ἔστι δ' οὐκ ἄδηλον] ἀντιθέσεις τοῦ δικαίου ἢ ἀντιπρότασις. T. πρώτη ἀντίθεσις τοῦ δικαίου. B.R.S.Y. τεχνικὸν θεώρημα παρέδωκεν ἡμῖν ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος, ἐν τῷ περὶ στεφάνου, κἀνταῦθα. εὐθὺς γὰρ μετὰ τὰς προοιμιακὰς ἐννοίας ἄρχεται τῶν ἀντιθέσεων· διὰ μὲν δὴ ταύτην τὴν αἰτίαν ἐκ τῶν ἀντικειμένων ἄρχεται. δύο δὲ προκειμένων κεφαλαίων, τοῦ τε δικαίου καὶ τοῦ συμφέροντος, οὐκ ἀπὸ τοῦ συμφέροντος ἄρχεται, χωρεῖ δὲ μᾶλλον ἐπὶ τὸ δίκαιον, ὅτι λυπεῖ μᾶλλον αὐτὸν τὸ συμφέρον, πλείστην ἰσχὺν παρέχον Λεπτίνῃ, συναγωνίζεται δὲ αὐτῷ τὸ δίκαιον. διὰ τοῦτο φυγὼν τὴν πρὸς ἐκεῖνο τὸ κεφάλαιον μάχην πλέκεται τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ· καὶ οὐ διὰ τοῦτο μόνον τὸ θεώρημα, ἀλλὰ καὶ δι' ἕτερον. ἐπειδὴ γὰρ ὁ νόμος αὐτός, ὃν εἰσφέρει Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησίππου καὶ Φορμίωνος, τοῦτ' ἐπαγγέλλεται τοῦ κρίσεις εἶναι κατὰ τῶν ἀναξίως δοκούντων εἰληφέναι δωρεάς, εὐθὺς ἐκ τῆς ἀντιθέσεως τὴν σύστασιν τοῦ νόμου προὔθηκεν, ἵνα μὴ φαίνηται αὐτὸς εἰσάγων τὸν νόμον, ἀλλὰ παρὰ Λεπτίνου φαίνηται τὸ περὶ αὐτὸν νομοθετεῖν ἀπαιτούμενος οὕτως. δοκῶν δὲ συντρέχειν δείκνυσιν ἄτοπον ὂν διὰ τοὺς ὀλίγους ἀναξίους ἀφαιρεῖσθαι τοὺς πλείονας. ὅταν γὰρ φιλονεικῇ δεῖν καὶ τοὺς ἀναξίους μὴ ἔχειν, τότε μάλιστα συνίστησι τοὺς δικαίως ἔχοντας δεῖν ἔχειν. δείκνυσι δὲ τὴν πόλιν μὴ περὶ τούτου τοῦ μέρους κινδυνεύουσαν μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ πάσης τῆς πολιτείας καὶ τῆς ἀξίας. σύνηθες γὰρ αὐτῷ ταράττειν τὸν ἀκροατὴν ἐν οἷς ἂν φοβῆται τὴν ὑπόθεσιν, καὶ μετάγειν ἐπὶ μείζονας καὶ παραδόξους φόβους· ὡς

4. πρώτη om. S.

9. οὐκ ἀπὸ τοῦ margo P. οὐ τοῦ T.D. ὁ τοῦ G. ἀπὸ τοῦ V. Verba δύο δὲ—ἄρχεται absunt ab C.

11. διὰ] καὶ διὰ C.G.

12. πλέκεται τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ] F. συμπλέκεται τῷ ὑπὲρ αὐτοῦ, scilicet, ὄντι. Antecessit enim φυγὼν τὴν μάχην: ut perseveret in metaphora. WOLF.

14. Φορμίωνος] Ἀφεψίωνος Wf.

15. τοῦ] τὸ P.

εἶναι] δοῦναι W.

ἀναξίως W. pro ἀξίως.

16. εὐθὺς] καὶ εὐθὺς W.

18. ἀπαιτούμενος codices. ἀδικούμενος V. "Fort. τῷ περὶ αὐτοῦ νομο-" θετεῖν ἀδικούμενος αὐτός. aut, τὸ περὶ " αὐτοῦ νομοθετεῖν ἀφαιρούμενος: ut τὸ " οὕτως redundet, ἀλλὰ παρὰ Λεπτί- " νου φαίνεται αὐτοῦ ἀπαιτούμενος, οὕτω " νομοθετεῖν." WOLF.

20. δεῖν καὶ T.P. καὶ om. C.G. V.

21. μὴ ἔχειν W. pro ἔχειν.

22. τοῦ μέρους om. V.

23. τῆς ἀξίας] τῆς om. V.

ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ὑπὲρ Χερρονήσου, ὡς ἐν τῷ περὶ εἰρήνης ὑπὲρ πολέμου κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων, ὡς ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους ὅτι ὑπὲρ Ἀνδροτίωνος καὶ Γλαυκέτου καὶ Μελανώπου τίθεται καὶ οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν ὁ νόμος· ἐκεῖ μὲν φαυλίζων τὴν προαίρεσιν, ἐνταῦθα δὲ ὑπὲρ τῶν κυριωτάτων φοβῶν.

457, 6. κἄν τις ἄλλος] ἴσως τοὺς συνηγόρους καὶ τοὺς συνδίκους λέγει.

457, 8. εὑρομένους ἀτέλειαν] περιποιήσαντας ἑαυτοῖς καὶ λαβόντας ἀφ' ὧν ἐποίησαν. ἔθος δὲ ἦν παρὰ Ἀθηναίοις τοὺς εὐεργέτας τῆς πόλεως λαμβάνειν διαφόρους τιμὰς, ἢ χαλκῆν εἰκόνα ἢ σίτησιν ἐν πρυτανείῳ ἢ ἀτέλειαν, ἀλλ' οὐ πασῶν τῶν λειτουργιῶν· οὐδέποτε γὰρ ἐλάμβανον οὔτε τῶν τριηραρχιῶν οὔτε τῶν εἰσφορῶν τοῦ πολέμου ἀτέλειαν.

457, 9. καὶ τούτῳ πλείστῳ] κατ' ἐπίκρισιν. B.R.T.Y.

457, 10. ἐγὼ δ' ὅτι μέν τινων] τῆς τοῦ ῥητοῦ κατηγορίας ἀντιλαμβάνεται, ὅτι διαβάλλων ὀλίγους βλάπτει τοὺς πάντας.

457, 11. καὶ γὰρ εἴρηται] ὑπὸ Φορμίωνος πάντως. καὶ ἵνα μὴ ὡς κατήγορος ὑποπτεύηται, προστίθησιν ὅτι καὶ ὑμεῖς ἅπαντες, καὶ μὴ λέγοντος ἑτέρου, γνωρίζετε.

457, 13. τίνος ἕνεκα, εἰ τὰ μάλιστα μὴ τινὲς, ἀλλὰ πάντες ἦσαν ἀνάξιοι τῶν αὐτῶν] κατὰ συγχώρησιν συνδραμὼν συγκρούει τοῖς δικασταῖς τὸν Λεπτίνην, πόλεμον αὐτῷ πρὸς τοὺς καθημένους ἐγείρων. σύνηθες γὰρ αὐτῷ ταράττειν τὸν ἀκροατήν. ἐκ τούτων γὰρ εὔνουν, διὰ δὲ τὸ δέος ποιεῖ καὶ προσεκτικώτερον, περὶ πάσης τῆς πολιτείας ἐμβάλλων φροντίδας. οὐκέτι γὰρ πρὸς τὸ κέρδος ἀφορᾷ, ἀλλὰ ζητεῖ πρῶτον ὅπως ἂν φύγοι τὴν ἐπιβουλὴν, τῆς ἐξουσίας ἀποστερούμενος.

457, 15. ἐν μὲν γὰρ τῷ] ἀναστρέφουσα περίοδος. P. τετράκωλος περίοδος. T.C.

457, 21. οὕτω καὶ τὸν δῆμον] οὐ γὰρ ἐπ' ἀμφοῖν, φησὶ, δυνήσε-

3. Μελανώπου] μελανόπου codices.
4. φαυλίζων] ἐκφαυλίζων W.
προαίρεσιν] ὑπόθεσιν C.G.
12. τῶν τριηραρχιῶν] τῶν om. C. G.
15. τῆς τοῦ T.C.D.G. κατ' ἐπίκρισιν τῆς τοῦ P. Verba κατ' ἐπίκρισιν non inter scholia, sed textui adscripta habet T.
19. γνωρίζετε P. γνωρίζεται codices et V.
22. αὐτῷ] αὐτὸν V.
23. διὰ δε] δὲ om. V.
25. τὸ κέρδος] κίνδυνον V.
26. φύγοι] φύγῃ V.
28. δυνήσεται T.D.P. συνήδεσθαι C. συνήδεται G.V.

ται προβάλλεσθαι τὸ ἀνάξιον καὶ ἐπὶ τῶν εὐεργετῶν καὶ δήμου ἀνάξιοί τινες, ὦ Λεπτίνη, τῶν εἰληφότων εἰσίν; ἔστω· δέχομαι τὴν ἀπολογίαν· στερισκέσθωσαν οἱ ἀνάξιοι. τί δέ σοι κατὰ τοῦ δήμου τὴν τοιαύτην ὕβριν κεκίνηκεν; ἀφαιρῇ τῆς πατρίδος τὴν ἄδειαν, λύεις τὴν ἐξουσίαν τῆς πόλεως.

457, 22. ἀλλὰ, νὴ Δί', ἐκεῖνο] δευτέρα ἀντίθεσις· ἀνθυποφορά. B.R.S.T.Y. πολλή τις ἔμφασις καὶ δεινότης, καὶ πολὺ τὸ πικρόν. μετενήνεκται γὰρ ὁ Λεπτίνης ἐφ' ἕτερον ἀπὸ τοῦ συμφέροντος. οὐκέτι γὰρ, ἵνα λειτουργήσωσιν οἱ πλουσιώτατοι, τέθεικε τὸν νόμον, ἀλλ' ἵνα μὴ ἐξαπατᾶται ὁ δῆμος. ἵνα ὁ δῆμος, φησὶν, ἀποστὰς τῆς περὶ τῶν λειτουργιῶν ζητήσεως, κατίδῃ τοῦ ἀνδρὸς τὴν δυσμένειαν, καὶ ὡς ὀλιγαρχίαν προοιμιάζεται, τοσούτων ἀγαθῶν αὐτοὺς ἀποστερεῖν ἐπειγόμενος. πεπανούργηται δὲ σφόδρα τῆς ἐπιχειρήσεως ἡ εἴσοδος. ἵνα γὰρ μὴ τῆς τῶν ἀπατώντων δεινότητος εἴη τὸ ἔγκλημα, ἀλλὰ τῆς τῶν ἀπατωμένων εὐηθείας σημεῖον ὑπάρχῃ τὸ ὄνειδος, ἐπὶ τὸν δῆμον μετέστησε, διὰ τὸ ῥᾳδίως ἐξαπατᾶσθαι φήσας. λύει δὲ τῷ ἐξ ἀκολουθίας ἀτόπῳ, τῷ κατ' ἐρώτησιν ἐλέγχῳ τὴν πλῆξιν αὐξήσας. τί οὖν κωλύει, φησὶ, πάντα ἀφῃρῆσθαι; οὐδὲν γάρ ἐστι τῶν πάντων, ἐν ᾧ τὸ ἀπατᾶσθαι πεφεύγαμεν. ἰστέον δὲ ὅτι ἡ δευτέρα ἀντίθεσις ἀπὸ τῆς ἐργασίας ἀνέκυψε, καὶ ἔστιν ἀνθυποφορά. διαφέρει δὲ ἀντίθεσις ἀνθυποφορᾶς τῷ τὴν μὲν ἐξ αὐτῶν ἀντικεῖσθαι τῶν πραγμάτων ἡμῖν, τὴν δὲ ἐκ τῆς ἐργασίας καὶ τῶν ἐπιχειρημάτων εὑρίσκεσθαι. ἡ μὲν οὖν προτέρα ἀντίθεσις αἰτιᾶται ὅτι ἀνάξιοί τινες εἰλήφασι, τούτους δὲ ὁ Δημοσθένους νόμος ἐκκρίνει· ἡ δὲ δευτέρα φησὶν ἐξαπατᾶσθαι τὸν δῆμον. διὰ τοῦτο δὲ ἐξ ἀντιθέσεων ἄρχεται, ἵνα τῷ μὲν δοκεῖν ἀντίθεσιν λύῃ, τῇ δ' ἀληθείᾳ προκατασκευάσῃ τῷ ἑαυτοῦ νόμῳ τὴν εἴσοδον. ἃ γὰρ Λεπτίνης ἐν ταύταις μέμφεται, ἄντικρυς ὁ τοῦ Δημοσθένους λέλυκε νόμος· δοὺς γὰρ κρίσιν καὶ τοὺς ἀναξίους ἐκβαλὼν, οὔτε τὸν δῆμον ἐξαπατᾶσθαι συγχωρεῖ καὶ τοὺς ἀναξίους ἐκβάλ-

1. τὸ ἀ.] τὸν ἀ. C.G. δήμου] ἐπὶ τοῦ δήμου V.
3. τί δέ σοι W. pro τί σοι.
4. τοιαύτην V. αὐτὴν codices.
6. ἀνθυποφορά hic omittit S., sed habet in initio scholii ad p. 458, 2. pro λύσις.
12. ἐπειγόμενος] βουλόμενος C.G.
20. διαφέρει δὲ] διαφέρει γὰρ C.G.
26. ἀντίθεσιν λύῃ W. pro ἐξ ἀντιθέσεως.
27. Λεπτίνης W. pro Λεπτίνῃ.
28. γὰρ om. V.

λει. οὐκ ἠδύνατο δὲ εὐθὺς ἀπὸ τῶν ἰδίων ἄρξασθαι κεφαλαίων, μὴ προκατηγορήσας τοῦ Λεπτίνου νόμου.

458, 2. τί οὖν κωλύει] λύσις κατὰ συνδρομὴν ἐξ ἀντιπαραστάσεως. B.F.S.T.C.Y.V.

458, 9. ἆρ' οὖν θησόμεθα] καλόν γε. οὐ γὰρ θησόμεθα νόμον ἐπὶ καθαιρέσει τῶν νόμων. κινδυνεύει γάρ τις περὶ τοῦ παντὸς ἀπατώμενος· κόλαζε τὸν ἀπατῶντα, μὴ τὸν φενακιζόμενον τιμωροῦ. ἔχει δὲ ταῦτα τὴν ἀναφορὰν ἴσως πρὸς τοὺς δύο νόμους, τόν τε Λεπτίνου καὶ τὸν παρεισφερόμενον. ὁ μὲν γὰρ Λεπτίνου ἁπλῶς ἀφαιρεῖται, ὁ δὲ ἀντεισφερόμενος διδάσκει τἀληθὲς, δικαστήριον καθίζων καὶ ἀτιμάζων τοὺς ἀπάτῃ εἰληφότας. Ἀψίνης δὲ καὶ Ἀσπάσιος κατὰ τὴν εἰς ἄτοπον ἀπαγωγὴν φασὶ τὸ ἐγχείρημα. ἡμεῖς δὲ λέγομεν ὅτι ἡ εἰς ἄτοπον ἀπαγωγὴ γίνεται, ὅταν ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθῇ τὰ ἄτοπα τοῖς προηγουμένοις· ὅταν δὲ ἡ φύσις τῶν πραγμάτων μὴ τοιοῦτον δεικνύῃ τὸ γινόμενον, τηνικαῦτα οὐ ῥητέον τὴν εἰς ἄτοπον ἀπαγωγήν. ἐνταῦθα οὖν τὸ ἀκόλουθον ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ ὁμοίου κατ' ἐρώτησιν, οὐ μὴν ἀποδεικνύμενον διὰ τῶν ἑπομένων. T.C.V. ἐνταῦθα ἔλαβε τὸ ἀκόλουθον ἀπὸ τοῦ ὁμοίου κατ' ἐρώτησιν, ἔπειτα ἀνέτρεψεν, ὡς ἔχειν μέν τι καὶ ἄτοπον τὴν ἐρώτησιν, οὐ μὴν ἀποδεικνύμενον διὰ τῶν ἐχομένων. B.F.S.Y.P.

458, 12. οὐ γὰρ ἐσμὲν ἀφαιρεθῆναι] ἐσχημάτισε πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς νόμους τὴν ἔννοιαν· πρὸς μὲν τὸν Λεπτίνου νόμον τί ἀφαιρεῖται, πρὸς δὲ τὸν οἰκεῖον τί διδάσκει, πῶς ἂν ὁ δῆμος ἔτι μὴ ἀπατῷτο. δείκνυσι γὰρ κρίνεσθαι δεῖν τοὺς εἰληφότας.

458, 14. καὶ θέσθαι νόμον] ὅρα πῶς ἐν τῷ δοκεῖν λύειν καὶ τίθησι, συμπλέκων ὁμοῦ τὰ κεφάλαια, καὶ τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον. ἔχεις γὰρ ἐν τούτοις ἀμφοτέρων τῶν νόμων εἰκόνας, τοῦ μὲν Λεπτίνου νόμου διὰ τῆς ἀφαιρέσεως, τοῦ δὲ Δημοσθένους διὰ τῆς

3. λύσις] λόγος T.C. In S. ἀνθυποφορὰ scriptum esse paullo ante dicebamus.

10. ἀντεισφερόμενος] παρεισφερόμενος C.G.

15. τὴν εἰς ἄ. W. pro τὴν ἄ.

16. κατ' ἐρώτησιν T.C.D.G. κατ' ἐρώτησιν, ἔπειτα ἀνέτρεψεν ὡς ἔχειν τι καὶ ἄτοπον τὴν ἐρώτησιν V.

18. ἀνέτρεψεν] ἀνέστρεψεν T.

19. τὴν ἐρώτησιν] τὴν om. T.

23. ἀπατῷτο W. ἀπατοῖτο codices. ἀπατᾶτο V.

24. δεῖν add. W.

25. καὶ τίθησι codices. κατατίθησι V.

27. εἰκόνας] τὰς εἰκόνας C.G.

τῶν ἀπατώντων τιμωρίας· ὁ μὲν γὰρ ἀφαιρεῖται τελέως ἅπαντας, ὁ δὲ τοὺς παρ' ἀξίαν λαβόντας ἐξελεγχθέντας τιμωρεῖσθαι προστάττει.

458, 18. πότερόν ποτε] κατὰ παράθεσιν ἄλλος λογισμὸς ἐκ τοῦ καθ' ἑκάτερον ἀποβαίνοντος, ἵνα δειχθῇ βέλτιον οὗ εἶπε Λεπτίνης ὡς φαῦλον, λέγω δὴ τὸ διδόναι τινὶ καὶ ἀναξίῳ τὸν δῆμον ἐξηπατημένον, καὶ ὅτι ἧττον αἰσχρὸν εἰς εὐήθειαν σκώπτεσθαι ἢ πονηρίαν.

459, 1. ὅσῳ δὴ κρεῖττον εὐήθη δοκεῖν] τέσσαρα τοῦ ἐνθυμήματος τὰ σχήματα· ἀποδεικτικὸν, ἐλεγκτικὸν, συλλογιστικὸν, μικτόν. ἀποδεικτικόν ἐστι τὸ ἐξ ἀκολούθων κώλων τὴν ἐπαγωγὴν ἔχον, ὡς ὁ Δημοσθένης ὧδε "ὅσῳ δὴ κρεῖττον." ἐλεγκτικὸν δέ ἐστι τὸ ἐξ ἐναντίων κώλων συνιστάμενον, ὡς ἐν τῷ Παραπρεσβείας· "τὸ λαβεῖν "οὖν τὰ διδόμενα ἔννομον εἶναι ὁμολογῶν." συλλογιστικὸν δέ ἐστι τὸ ἄλλο ἐξ ἄλλων ἀποδεικνύον, ὥσπερ "ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ ληφθείην." μικτὸν δὲ "ὥσπερ γὰρ εἴ τις ἐκείνων ἑάλω, σὺ τάδε οὐκ ἂν ἔγραψας" καὶ τὰ ἑξῆς. ἀρετὴ δὲ ἐνθυμήματός ἐστι βραχύτης κώλων καὶ εὐρυθμία κατὰ τὴν σύνθεσιν τῶν ὀνομάτων. T.C.R.

459, 3. οὐ τοίνυν ἔμοιγε] ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀντίθεσιν πάλιν ἐπανήγαγε τὸν λόγον. πῶς γὰρ ἀκόλουθον, φησὶ, τὴν αὐτὴν τοῖς τε κακοῖς μέμψιν καὶ κατὰ τῶν ἀμέμπτων καὶ ὅλως εὐεργετῶν προχωρεῖν; ἀποστερεῖ γὰρ καὶ τούτους κἀκείνους ὁμοίως. ἐξ οὗ πάντες ἔσονται πονηροὶ, μηδεμίαν τιμὴν τῆς ἀρετῆς ἐχούσης. τὸν γὰρ ἐκ χάριτος μὴ δοκοῦντα εἶναι χρηστὸν οὐκ ἔνι δήπουθεν ἀτιμασθέντα γενέσθαι σπουδαῖον. ἐκαινοτόμησε δὲ τὴν μέθοδον. ἄνωθεν μὲν γὰρ ἐξήτασε τοὺς ἀναξίους καὶ τοὺς ἀξίους, ἐνταῦθα δὲ κατὰ μόνων τῶν ἀναξίων πληροῖ τὴν ἔννοιαν, ἀφελὼν μὲν τὴν τῶν ἀξίων ἐξέτασιν, τοὺς φαύλους δὲ αὐτοὺς καθ' ἑαυτοὺς ἐξετάζων· καὶ γέγονεν ἡ ἔννοια συμπέρασμα τῶν ἀντιθέσεων ἀμφοτέρων.

συγκρούσας ἱκανῶς διὰ τῶν προειρημένων καὶ τὴν ἀντίθεσιν

1. τελέως] τελείως V.
2. λαβόντας] πάντας λαβόντας C. G.
5. ἑκάτερον W. pro ἕτερον.
6. δὴ τὸ διδόναι] δὲ τὸ δοθῆναι C. G.
8. πονηρίαν] εἰς πονηρίαν C.G.
14. δέ ἐστι om. R.
16. ὥσπερ om. T.C.
20. γὰρ delet W.
23. ἔσονται] ἕπονται V.
27. τὴν τῶν ἀ.] τῶν ἀ. τὴν C.G.
30. καὶ τὴν] κατὰ τὴν R.

Λεπτίνου, καὶ τὴν γένεσιν τῆς ἀνθυποφορᾶς χρησίμην εὑρὼν, καὶ προοικονομήσας διὰ τούτων ἱκανῶς τὴν οἰκείαν νομοθεσίαν, ἐπανήγαγεν ἐντεῦθεν ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀντίθεσιν. καινοτομεῖ δὲ τὴν μέθοδον κατὰ μόνων τῶν ἀναξίων πληρῶν τὴν ἔννοιαν. καὶ ἔστι συμπέρασμα τῶν ἀντιθέσεων ἀμφοτέρων. B.F.R.S.Y.P.

459, 10. ἔτι τοίνυν κἀκεῖνο] πληρώσας τὸ δίκαιον ἐντεῦθεν ἐννοίας ἄρχεται τοῦ συμφέροντος· σύνηθες γὰρ αὐτῷ προλύειν τὰς ἀντιθέσεις καὶ πρὸ τῶν θέσεων. B.F.R.S.Y. πληρώσας τὸ δίκαιον ἄρχεται τῆς ἐννοίας τοῦ συμφέροντος. ἐπεὶ δὲ οὔτε στρατηγοῦ οὔτε τεχνίτου πρὸς τὰ ἰσχυρὰ τῶν ἀντιτεταγμένων χωρεῖν, ἀλλὰ μεθοδεύειν ὡς ἔνι μάλιστα καὶ ταῖς μεταχειρίσεσι περιγίνεσθαι, κλέπτει ἐντεῦθεν ἤδη τὴν εἴσοδον, ἵνα λάθῃ τὸν ἀκροατὴν ἐπ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἀσθενῆ γεγενημένα ἄγων, ἵνα, ὅταν ἡ ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ συμφέροντος τεθῇ, ὁ ἀκροατὴς καταγνῷ τῆς ἀντιθέσεως, ἐκ τῶν εἰρημένων ἠγμένος. τοῦ γὰρ Λεπτίνου πειρωμένου λέγειν ὡς αἱ λειτουργίαι νῦν μὲν εἰς πένητας ἀνθρώπους περιήκουσι, τότε δὲ λειτουργήσουσιν οἱ πλουσιώτατοι, προλύων καὶ προοικονομῶν δείκνυσιν ὅτι οὔτε πολλοὺς περιποιήσει καὶ ὅτι ὁ νόμος ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν ἀτέλειαν, ὥστε μηδὲν ἔχειν τοὺς ἀκούοντας εὑρίσκειν ἐκ τῆς ἀντιθέσεως ὄφελος.

459, 13. ὥστε τὸν ἥμισυν] σμικρύνει τὸ γέρας καὶ εἰς εὐτέλειαν κατάγει τὴν σεμνὴν ὀνομαζομένην ἀτέλειαν, μέρος μὲν αὐτῆς καὶ τοῖς οὐκ οὖσιν εὐεργέταις διδοὺς, μικρὸν δ' ἔτι λοιπὸν προστεθῆναι φάσκων τοῖς εὖ ποιήσασιν.

459, 14. εἶθ' ἧς πᾶσι μέτεστιν] τῆς ἀτελείας δηλαδή. P. εἰς αἰδῶ τῶν εἰληφότων τοὺς ἀκούοντας ἐκκαλεῖται, ἵνα τὴν ἀτοπίαν τῆς ἀφαιρέσεως δείξῃ. ἠθικῶς δὲ πρὸς τὸν Λεπτίνην διαλέγεται. πολύτροπος γὰρ ὁ ἀνὴρ καὶ πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων φύσιν συμμεταβάλλεται. ὅταν μὲν γὰρ δέῃ συγκροῦσαι τῷ δήμῳ, τότε πικρῶς διαλέγεται· ὅταν δὲ πρὸς αὐτὸν, τότε δῆθεν ὑφειμένως. καὶ πρὸς τοὺς ἀκροατὰς δὲ παραπλησίως, ἐπειδὴ εἰς αὐτοὺς ἥκει τὸ κεφάλαιον

1. χρησίμην] χρησίμως R.
2. ἱκανῶς om. F.R.Y.
ἐπανήγαγεν] ἐπήγαγεν B.
4. μόνων] μόνην B.
καὶ ἔστι σ.—ἀμφοτέρων om. P.
10. τεχνίτου] λόγων τεχνίτου W.
11. μεταχειρίσεσι T. μεταχειρήσεσι C.G.V.
21. αὐτῆς W. pro αὐτοῖς.
22. μικρὸν W. pro μικράν.
29. ὅταν δὲ πρὸς αὐτὸν] Sc. τὸν δῆμον ὁ δικαστὴς διαλέγηται. WOLF.

τῆς κρίσεως· καὶ βιάσασθαι μὲν οὐ δύναται, ἐκκαλέσασθαι δὲ εἰς αἰδῶ τῶν εἰληφότων βούλεται. οὕτω καὶ τὸ συμβουλευτικὸν ἐμπλέκεται πανταχοῦ, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἐγκωμίοις, ἐν οἷς τὰ συμπεράσματα ἠθικά.

459, 17. οὔτε γὰρ ἄλλως καλὸν] οὔτε τῇ φύσει καλόν, φησίν, οὔτε τῷ ἤθει τῆς Ἀττικῆς ἁρμόττον. εἰ γὰρ μέλλομεν ὠφελεῖσθαι, ἀλλὰ τό γε ψεύδεσθαι ἀλυσιτελὲς εἰς δόξαν.

459, 18. πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν] ἐπιχείρημα ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος, οὐκ ἀπήλλακται δὲ τοῦ ἤθους. B.F.R.S.Y.T.C.P. ἐπιχείρημα ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος, δι' οὗ αὔξει τὸ ὄνειδος. πολιτείαν γὰρ ἀψευδῆ μέχρι καὶ τῶν ὠνίων διώκοντες, πῶς δολερῶς κατασκευάζετε τὰς τιμάς; ἐπὶ μὲν τῶν οὐκ ἐχόντων τι βλαβερὸν τὸ δεινὸν φυλαττόμενοι, ἐπὶ δὲ τοῦ ζημίας μεστοῦ τὴν πρᾶξιν τολμῶντες.

459, 25. οὐ γάρ, εἰ μὴ χρήματα] ἀπὸ τοῦ μείζονος ἐξ ἐνθυμήματος. B.F.R.S.Y. τοῦτο ἀπὸ τοῦ μείζονός ἐστι. φιλεῖ γὰρ ἀκολουθεῖν ἀλλήλοις ἄμφω τὰ ἐπιχειρήματα, τῷ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος τὸ ἀπὸ τοῦ μείζονος, κἀκείνῳ τοῦτο ὁμοίως. μὴ ἔχων δὲ ἀντιθεῖναι τῷ συμφέροντι ἕτερον συμφέρον ἐκ χρημάτων καὶ κέρδους, τὴν εὔκλειαν καὶ τὴν εὐδοξίαν τῷ τῶν χρημάτων κέρδει ἀντιπαραβάλλειν πειρᾶται. δείξει δὲ μετὰ μικρὸν ὅτι οὐδὲ κέρδος προσγίνεται.

460, 4. ταύτην] ἤγουν δόξαν. P.

460, 7. ὅτι τοίνυν] ἄλλος τόπος εἰς τὸ αὐτὸ ἐπιχείρημα ἀπὸ τοῦ μείζονος. ὅταν γὰρ πλειόνων εὐπορῇ τόπων, οὐ φείδεται. ἔστι δ' ὁ μὲν πρότερος τόπος ἐξ ἐνθυμήματος, ὁ δὲ ἐντεῦθεν ἐκ παραδείγματος.

460, 8. τοῦ ἤθους] ἤγουν τῆς ὑμετέρας γνώμης. P.

460, 11. λέγονται χρήματα] ἔστι μὲν τὸ παράδειγμα ἱστορικόν, πρὸς πίστιν τῶν προκειμένων εἰλημμένον. ὅσην δὲ ἔχει καὶ δεινότητα καὶ χάριν ἄξιον συνιδεῖν. B.F.R.Y.T.C.V. πρόσωπον δὲ ἔλαβε

1. κρίσεως codices et margo P. συγκρίσεως V.
2. οὕτω καὶ] καὶ om. V.
17. τὸ ἀπὸ τοῦ W. τῷ ἀπὸ τοῦ codices. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ V.
19. ἀντιπαραβάλλειν add. P., ἀντιθεῖναι maluit W.
22. ἀπὸ] ὁ ἀπὸ T.C.D.G.P. ὁ om. V. nec habent B.F.A.Y. in quibus pars hujus scholii exstat, ἄλλος τ. εἰς τὸ αὐτὸ ἐ. ἀ. τ. μ. ἐκ παραδείγματος.
23. γὰρ] δὲ V.
27. τὸ παράδειγμα] τόπου δεῖγμα B.F.R.Y.
28. προκειμένων] προειρημένων V.

τῶν τριάκοντα τῶν λελυπηκότων, ἵνα φαίνηται ἡ πόλις πολλάκις καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τῶν πολεμίων αἱρουμένη προΐεσθαι. καὶ τὸ δριμὺ τοῦ ἐπιχειρήματος, ὅτι ἐδανείσαντο καὶ κατὰ τῆς πόλεως καὶ παρά τινων πολεμίων ἑτέρων ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ, τοῦτο δέ ἐστι, κατὰ τῶν δημοτικῶν τῶν κατειληφότων τὸν Πειραιᾶ. καὶ προσέθηκε τὸν καιρὸν καὶ τὸν τόπον, ἵνα καὶ τὴν χρείαν δηλώσῃ, ὅτε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ὁ δῆμος ἐκ Πειραιῶς ἠγωνίζετο. οὕτω πανταχόθεν ἡ αὔξησις ἐκ τῶν τόπων, ἐκ τοῦ προσώπου, τῶν πράξεων.

460, 13. ἐπειδὴ δὲ ἡ πόλις εἰς ἓν ἦλθε] μιᾶς ἐγένετο γνώμης· διπλῆ γὰρ ἦν στασιάζουσα· ἔκρυψε δὲ τὰ δεινὰ τῶν γεγενημένων μὴ βουληθεὶς ἐμπομπεῦσαι ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς—οὐδὲ γὰρ τοῦτο πρόκειται—, ἀλλ' ἐπίδειξιν ποιήσασθαι βούλεται τοῦ τῆς πόλεως ἤθους, καὶ ὅπως ἐν ἁπάσαις ἐστὶν ἀεὶ κρεῖττον χρημάτων. τὴν δὲ αἰτίαν εἴρηκε τοῦ μὴ ἐκ δέους παρεσχηκέναι τὸν δῆμον, ἀλλ' ὅμως ἀδικηθεὶς καὶ τὴν ζημίαν αἱρεῖται. οὐ γὰρ ἀνάγκῃ καὶ φόβῳ φαίνεται ὁ δῆμος διδούς, ἀλλὰ προαιρέσει νικώμενος. εἰ γὰρ καθεστηκότων τῶν πραγμάτων ἀπῄτουν τὰ χρήματα, τίς ἦν ἀνάγκη τὸν δῆμον διδόναι μὴ ὀρρωδοῦντα; οὕτως οὐ χρημάτων πώποτε πλεονεκτεῖν, ἀλλὰ δόξης, βούλεται.

460, 14. καὶ τὰ πράγματα ἐκεῖνα κατέστη] τὰ τραγικὰ καὶ φρικώδη, τὰ τυραννικά, ὧν εὐλαβοῦμαι τὴν μνήμην καὶ τὸν ζῆλον ἀπεύχομαι.

πρέσβεις πέμψαντες] ἁπλοῦν τὸν λόγον πεποίηκεν, ἵνα μὴ φαίνηται παρὰ Λακεδαιμονίων τις φόβος. ἐν ἤθει δὲ τὸ τοῦ λόγου πέμψαντες ἀπῄτουν, ὥσπερ ἰδιωτῶν πρὸς ἰδιώτας ὄντος τοῦ συναλλάγματος.

460, 16. λόγων δὲ γινομένων] οὕτως ἡ πόλις ἦγεν ἄδειαν καὶ

3. παρά τινων] παρά τινων παρὰ (sic) codices.

4. ἐστι add. W.

8. ἐκ τοῦ προσώπου hoc loco codices: post πράξεων V.

11. ἐμπομπεῦσαι P. ἐμποπεῦσαι codices et V.

13. ἐστὶν] ἔστιν codices. ἔσται P.

κρεῖττον T.D. κρείττων C.G.V.

14. τοῦ] τὸ Wf.

15. ἀδικηθεὶς Wf. pro ἀδικηθεῖσα.

21. τὴν μ. καὶ τὸν ζ.] τὸν ζ. καὶ τὴν μ. V.

23. πεποίηκεν] πεποίηται V.

24. ἐν ἤθει δὲ τὸ τοῦ W. pro ἐν εἴδει δὲ τῷ τοῦ. "Sensus est, ἦθος "ἔχει ὁ λόγος, aut ἠθικός ἐστι." WOLF.

27. ἦγεν] εἶχεν C.G.

πόρρω τῶν φόβων ἦν. καὶ ἡ τῶν παραδανεισαμένων δὲ ἧττα παντάπασιν ἀναιρεῖ τοῦ φόβου τὴν ὑπόνοιαν.

460, 17. τοὺς ἐξ ἄστεος] τοὺς τυραννικούς. αὐτοὶ γὰρ εἶχον τὸ ἄστυ. εἶτα διὰ ζημίας χρημάτων οὐκ ἀνεχόμενοι ψεύσασθαι, νῦν ἄνευ δαπάνης ψευσόμεθα; κἀκεῖ μὲν τοὺς ἀδικοῦντας προσέθηκεν, ἐνταῦθα δὲ τοὺς εὐεργέτας ὠνόμασε.

460, 18. τῶν δὲ τοῦτο πρῶτον] οὕτως ὑπὲρ αὐτῶν ἐφοβοῦντο μᾶλλον, καὶ ὁ δῆμος οὕτως αὐτοῖς φοβερός. οὐ γὰρ προσδοκῶντες παρὰ Λακεδαιμονίων τὴν συμμαχίαν ἠξίουν τὸν δῆμον πίστιν δοῦναι τῆς εἰς αὐτοὺς εὐνοίας, τὴν καταβολὴν τοῦ δανείσματος.

460, 20. φασὶ τὸν δῆμον ἑλέσθαι] οὕτως ἐκ προαιρέσεως καὶ οὐ διὰ φόβον εἵλετο κοινωνεῖν τοῦ δανείσματος. διὰ δὲ τοῦ συνεισενεγκεῖν καὶ ἑλέσθαι τὴν ὑπερβάλλουσαν τοῦ δήμου προαίρεσιν ἐνέδειξε διὰ τῶν ὀνομάτων. οὐκ ἀνάγκης, φησὶν, ἐπειγούσης οὐδεμιᾶς ὁ δῆμος εἰσήνεγκεν οἴκοθεν, οὐκ ἐξ ἀκροπόλεως ἐκ περιουσίας λαβών.

460, 21. ὥστε μὴ λῦσαι τῶν ὡμολογημένων] ἵνα φαίνηται μὲν πρὸς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν ἑλκομένη χρησίμως ἡ ἔννοια· περὶ γὰρ τοῦ μὴ δεῖν λύειν τὰς δεδομένας δωρεὰς ὁ ἀγών.

460, 27. τὸ μὲν τοίνυν τῆς πόλεως] ἐκ τοῦ ἐναντίου. S. τὸ ἐπιχείρημα ἀπὸ τοῦ ἐναντίου. δείκνυσι δὲ ὅτι οὐ λυσιτελεῖ ὁ νόμος ὁ τὸ φυλακτήριον τῆς πόλεως διαφθείρων· καὶ διορίζεται ὅτι ἐν μὲν ταῖς δυναστείαις κολακείας ἆθλόν ἐστιν ἡ τιμὴ, ἐν δὲ ταῖς δημοκρατίαις καθαρεύει τοῦ αἰσχροῦ. κἀκεῖ μὲν ὁ φόβος μείζων τῆς χάριτος, παρ' ὑμῖν δὲ ἡ δωρεὰ παντὸς δέους ἀπήλλακται.

461, 2. τὸ δὲ τοῦ θέντος τὸν νόμον] ὑφιεμένῳ ἔοικεν, οὐ μὴν ἀπήλλακται τοῦ πικρὸς εἶναι· οὔτε γὰρ τὸν ἔπαινον καθαρὸν ἀποδίδωσιν οὔτε ψέξαι τετόλμηκεν. οὕτω τὸ ἦθος τῷ πραγματικῷ συμπέπλεκται.

461, 13. νομίζω τοίνυν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταὶ] τὸ ἐπιχείρημα

1. παραδανεισαμένων] δανεισαμένων P.

ἧττα W. pro αἰτία. "Quia populus vi sibi reditum in patriam patefecerat, victa tyrannorum factione." WOLF.

4. διὰ add. W.

8. αὐτοῖς] ἦν add. P.

15. εἰσήνεγκεν] συνεισήνεγκεν C.G.

20. νόμος ὁ τὸ W. pro νόμος τό.

24. ὑμῖν] ἡμῖν V.

26. πικρὸς P. πικρῶς codices et V. πικρὸν W.

καθαρὸν codices et margo P. καθαρῶς V.

29. τὸ om. B.

ἐντεῦθεν ἀπὸ τοῦ ἴσου. ὅρα δὲ πῶς ἐφ᾿ ἑκάστῳ προοιμιάζεται. B.F. R.Y.T.C.V. εἰ γὰρ καὶ διὰ μικρῶν τῶν ἐννοιῶν, ἀλλ᾿ οὖν γε ὅμως προοιμιάζεται. ἡ δὲ ἰσότης, ὅτι διδοῦμεν δωρεάς. καὶ αἱ λοιπαὶ δὲ πολιτεῖαι διδόασι, καὶ τάχα διαφερούσας τῇ τῶν χρημάτων περιουσίᾳ. ᾧ δὲ πλεονεκτεῖν δοκοῦμεν ἡμεῖς, τῇ πίστει λέγω, τοῦθ᾿ ὁ νόμος ἀφαιρεῖσθαι βιάζεται. ὁρᾷς ὅτι διὰ πάντων τούτων τῶν ἐπιχειρημάτων, κἂν δοκῇ τὸ δίκαιον ἐργάζεσθαι, πρὸς τὴν ἀντίθεσιν ἀγωνίζεται, ὅτι οὐ δεῖ τὰ δεδομένα ἀφαιρεῖσθαι, ἵνα, κἂν φαίνηται τὸ συμφέρον ἐπαγγελλόμενος ὁ Λεπτίνης, ἀλλ᾿ οὖν γε ὁ δῆμος διὰ τὸ εὔλογον ἀφίησι.

462, 6. τάχα τοίνυν ἴσως] προανήρηκεν ἐν ταῖς προκατασκευαῖς τῆς ἀντιθέσεως τὴν ἰσχύν· ἐξέλυσε δὲ πλέον τῷ δισταγμῷ αὐτὴν, πρὸς δὲ καὶ κατακερματίσας εἰς μέρη πολλά. μέγα γὰρ εἰς καθαίρεσιν τὸ καταμερίσαι, εἴ γε καὶ ἀθροισμὸς ἐγείρει τὴν αὔξησιν. εἶτα κακουργεῖ τοῖς ὀνόμασιν, ἵνα δείξῃ τὸν Λεπτίνην ψευδόμενον. διαβολὴν γὰρ πρὸ τῆς ἀντιθέσεως κεκίνηκεν, ἵν᾿ ὁ ἰσχυρότατος Λεπτίνου λόγος ὕποπτος γένηται, καὶ ἡ εὕρεσις. ὁ γὰρ ἕτερα μὲν γράφων, ἕτερα δὲ φθεγγόμενος, ἀνίσχυρος. τοῦ γὰρ Λεπτίνου λέγοντος ἐν τῷ νόμῳ διαρρήδην ὅπως ἂν οἱ πλουσιώτατοι λειτουργῶσι, καὶ διὰ τοῦτο σημαίνοντος ὅτι πλούσιοι μὲν λειτουργοῦσιν ἴσως, οὐ μὴν οἱ πλουσιώτατοι διὰ τὸ τὰς ἀτελείας ἔχειν, τοῦθ᾿ ὁ ῥήτωρ μεταβαλὼν οὐ κατὰ τὸ ὑποκείμενον λέγει, πένητας ἀντὶ μέσως πλουσίων λαβὼν, ἵνα φαίνηται τὴν ἰσχὺν ἐξελέγχων τοῦ νόμου, λέγω διὰ τῆς τῶν πενήτων προσηγορίας. ἐναντία γὰρ πρὸς τὸ συμφέρον εὑρίσκει, ἵν᾿ ἐκ ταύτης τῆς ἐννοίας καὶ τῆς προσηγορίας ὁ ἀκροατὴς ψευδόμενον Λεπτίνην λάβῃ, νῦν μὲν εἰς πένητας ἀνθρώπους τὰ τῶν λειτουργιῶν ἔρχεσθαι λέγοντα, νῦν δὲ λέγοντα πάλιν ὑπερθετικῶς, ὅπως ἂν οἱ

1. ἐντεῦθεν om. B.

3. διδοῦμεν codices. διδόαμεν V.

9. διὰ τὸ εὔλογον ἀφίησι] Non satis placet nec occurrit melius. WOLF.

11. προκατασκευαῖς] κατασκευαῖς V.

13. κατακερματίσας] κατακυρματίσας codices.

17. λόγος] νόμος C.G.

καὶ ἡ εὕρεσις] F. προαίρεσις. Nisi τὸ εὕρεσις ad sequentia referas, hoc modo: καὶ ἡ εὕρεσις, sc. Δημοσθένους ἐστὶν, ὅτι ὁ ἕτερα μὲν, etc. WOLF.

22. μέσως om. V. μέσων T.D., nisi quod μέσον T. a pr. manu. μόνων C.G. Recte Duebnerus μέσως.

24. πενήτων C.G. πλουσίων V. Omittunt T.D.

27. νῦν δὲ λέγοντα codices. λέγοντα om. V.

πλουσιώτατοι. ἀντίκεινται γὰρ οὐκ ἀκολούθως αὐτοῖς ὅ τε πένης καὶ ὁ πλουσιώτατος, ἀλλ' ὁ μὲν πένης πρὸς τὸν πλούσιον, ὁ δὲ πλούσιος πρὸς τὸν πλουσιώτατον. ἔστι τοίνυν ἡ ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ συμφέροντος κεφαλαίου, καὶ ταύτῃ μάλιστα Λεπτίνης ἰσχύει, καὶ ἡ ταράττουσα μάλιστα τὸν Δημοσθένην τῶν ἀντιλογιῶν ἡ παροῦσά ἐστι. καὶ διὰ τοῦτο καὶ μεθόδοις πολλαῖς ἐχρήσατο, νῦν μὲν προλύων, νῦν δὲ προδιαβάλλων, νῦν δὲ τεχνικῶς τιθεὶς τὰ ὀνόματα. εἰ γὰρ ταύτην λύσειεν, ἰσχυρὰ τὰ λοιπὰ τοῦ λόγου. εἰς γὰρ τοῦτον τὸν λόγον καὶ ταύτην τὴν ὑπόσχεσιν ὁ ἀκροατὴς ἀπιδὼν ἐδέξατο τὸν νόμον, ἀλλ' οὐχ, ὡς ᾠήθησάν τινες, ἐκείνην τὴν ἀντίθεσιν συνέχειν τὸν λόγον, ἣν πολλαχοῦ τίθησιν, ὅτι ἀνάξιοι πολλοὶ τῶν εἰληφότων τυγχάνουσιν. ἐκείνην μὲν γὰρ εἰσάγει τοῦ οἰκείου χρησίμου ἕνεκα, προοικονομῶν τὸν οἰκεῖον νόμον, ταύτην δὲ μόνην χαλεπὴν καὶ ἀνταγωνιζομένην ἔχει. διόπερ οὐκ ἐθάρρησεν αὐτὴν πρωταγωνιστοῦσαν θεῖναι.

462, 8. ὡς αἱ λειτουργίαι] λύει τῷ κατὰ συνδρομὴν θεωρήματι, ὅ ἐστι τῇ ἀντιπαραστάσει. B.F.R.S.T.Y.P.

462, 10. ἔστι δὲ τοῦτο] οὐκ ἠδυνήθη τὸ ἰσχυρὸν εὐθὺς ἀφελέσθαι. συγκατατίθεται οὖν καὶ αὐτὸς τοῖς λεγομένοις, ὡς οὐκ ἔχων ῥᾳδίως ἀντιλέγειν, ὅτι μεταστήσονται εἰς τοὺς πλουσιωτάτους αἱ λειτουργίαι. οὕτω πιθανὸν ἐδόκει τι καὶ συμφέρον προτείνειν Λεπτίνης. διὸ καὶ μεθόδου δεῖται ἰσχυρᾶς πρὸς τὴν λύσιν. τίς οὖν ἡ μέθοδος; μερίζει τὰς λειτουργίας κατὰ πρόσωπον δίχα, τούς τε μετοίκους ἰδίᾳ καὶ τοὺς πολίτας τιθείς. μέγα γὰρ εἰς καθαίρεσιν ὁ τοῦ πλήθους μερισμός, ὥσπερ αὔξησιν ὁ ἀθροισμὸς περιέχει· ὥσπερ πάλιν ἐν

1. αὐτοῖς (αὐτοῖς codices) om. V., habet P.

2. πλουσιώτατος T.D., ut W. πλούσιος C.G.V.

4. ἰσχύει] αἰσχύνει T.C.D.G. Verba ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ—ἰσχύει sunt etiam in B.F.S.Y.

6. καὶ διὰ] διὰ om. C.G.

7. προδιαβάλλων T.D.P. διαβάλλων C.G.V.

11. πολλοὶ om. V.

12. τυγχάνουσιν] ὄντες add. P.

16. λύει τῷ—θεωρήματι] λύει τὰ κατὰ συνδρομὴν θεωρήματα T.C.Y. (Sic etiam P. infra ad p. 462, 13. ubi hoc scholion iterum apponit ad verba ἐστὶ γὰρ δήπου παρ' ὑμῖν. In S. refertur ad ἔστι δὲ τοῦτο p. 462, 10. et recte quidem, ut apparet ex fine scholii longioris ad locum illum, quod est in T.C.V.) ἡ δὲ λύσις αὐτῆς κατὰ συνδρομὴν B. in quo hoc scholion conjunctum cum præcedente quod finitur verbis Λεπτίνης ἰσχύει.

17. τῇ ἀ.] κατὰ ἀντιπαράστασιν B.

ταῖς παραβολαῖς χρήσιμον ἡμῖν τὸ θεώρημα. καὶ γὰρ κἀκεῖ μερίζοντες τῶν πραγμάτων τὴν φύσιν μεγαλοποιεῖν δυνάμεθα, κἀνταῦθα δὲ μεριζόμενα τὰ τῶν λειτουργιῶν καθαίρεσιν φέρει. καὶ οὐδὲν κωλύει τὸ αὐτὸ θεώρημα καθαιρεῖν καὶ αὔξειν κατὰ διάφορον λόγον· καὶ γὰρ ἡ πηλικότης οἶδεν αὔξειν τε καὶ μειοῦν. λύει δὲ τῷ κατὰ συνδρομὴν θεωρήματι, ὅπερ καλοῦσιν ἀντιπαράστασιν. συγκατατιθέμενος γὰρ τοῖς λεγομένοις ὑπὸ Λεπτίνου βούλεται δῆθεν διὰ τοῦ μερισμοῦ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ λόγου μαθεῖν, καὶ εἰ μὴ φαινόμενός ἐστιν, ἀλλ' ἀληθὴς ὁ λόγος.

462, 13. εἰσὶ γὰρ δήπου παρ' ὑμῖν] Ἀλέξανδρος μὲν ἐξηγούμενός φησιν ὅτι ἔδει πανηγυριζούσης τῆς πόλεως μήτε τοὺς ξένους μήτε τοὺς μετοίκους πορρωτάτω τῶν ἀπολαύσεων καθεστάναι. ἐχορήγουν τοίνυν καὶ αὐτοὶ δηλονότι καὶ εἱστίων ἀλλήλους, ἵνα μηδεὶς ἄμοιρος ᾖ κατὰ τὴν πόλιν τῆς μετουσίας τῶν ἑορτῶν. δόξειε δ' ἂν μᾶλλον ὁ Δημοσθένης, διὰ τῆς ἐπαγομένης ἐννοίας πρὸς τὴν ἀντίθεσιν ἀπαντῶν, ἰσχυροτέραν αὐτὴν ποιεῖν. τί γὰρ ἕτερον εἶπε Λεπτίνης ἢ ὅτι πολλοὶ τῶν μετοίκων καὶ τῶν πολιτῶν ἔξω λειτουργιῶν καθεστᾶσι, τὴν ἀτέλειαν ἔχοντες; οὐ μὴν οὕτως ἔχει, ἀλλ' εἰς τὸν μερισμὸν μεταβιβάζει τὸν ἀκροατὴν, ἵνα καθ' ἑκάτερον μέρος ἡ ἀπόδειξις εὐμαθεστέρα γένηται· εἶτα καὶ διὰ τῶν ξένων καὶ μετοίκων τὴν ἐκ περιουσίας λειτουργίαν δείκνυσι. ζητεῖ γὰρ ἡ πόλις οὐκ εἴ τις μέτοικος χορηγήσει, ἀλλ' εἴ τις πολίτης τῇ πόλει.

462, 14. ὧν ἑκατέρων ἐστὶ τοῖς εὑρημένοις] ὡς ἀντικαταλλαξαμένης τῆς πόλεως πρὸς τοὺς εὐεργέτας τὴν χάριν. εὑρέσθαι γάρ ἐστι τὸ λαβεῖν ἀνθ' ὧν τις ἔδωκε.

462, 15. τῶν γὰρ εἰς τὸν πόλεμον] δύο διὰ τῆς ἐννοίας ταύτης ἀνύσει· ἓν μὲν, ὅτι οὐδεὶς ἀτελὴς τῶν εἰς τὸν πόλεμον, ὥστε χρησίμους φαίνεσθαι ταύτῃ τοὺς εἰληφότας τὴν ἀτέλειαν, περὶ ὧν ὁ πολὺς Λεπτίνου λόγος· ἕτερον δὲ, ἵνα μή τις οἴηται τὰς λειτουργίας τὰς αὐτὰς εἶναι ταῖς εἰσφοραῖς καὶ τριηραρχίαις. τὸ δὲ "ἣν οὗτος ἀφαι-

8. μαθεῖν codices et margo P. λαβεῖν V.

καὶ εἰ] εἰ καὶ W.

14. τῆς hoc loco add. W., ante κατὰ πόλιν habent codices, om. V.

16. Λεπτίνης] ὁ λεπτίνης C.G.

18. ἔχει V. ἔχειν codices.

20. ξένων καὶ codices et P., om. V. μετοίκων] διὰ τῶν μετοίκων C.G.

21. χορηγήσει V. χορηγήσειν codices.

27. ἀνύσει libri. ἀνύει P. recte hic et in scholiis ad p. 472, 9. 493, 28.

29. τὰς αὐτὰς W. pro ταύτας.

" ρεῖται" τεθὲν τοῦ βιαίου καὶ τῆς ἀδικίας πλείστην ἔμφασιν ἔχει. ἀφαιρεῖται γάρ τις ἐκείνων, ὧν μή ἐστι κύριος, οὐ κατὰ νόμον λαμβάνων, ἀλλὰ πολεμίων τρόπῳ χρώμενος.

462, 18. οὐδ' οὓς οὗτος ἔγραψε] πρὸς σύστασιν τοῦ οἰκείου νόμου τοῦτό φησιν. εἰ γὰρ αὐτὸς ὁ Λεπτίνης τούτους ἀνῆκε τῷ νόμῳ, εὔδηλον ὡς οὐχὶ λειτουργίαι τῶν πολεμίων γίνονται.

462, 22. τούτῳ] Λεπτίνῃ δηλαδή. P.

οἱ μὲν τοίνυν πλουσιώτατοι] μερίσας τὰς λειτουργίας εἴς τε πολίτας καὶ τοὺς μετοίκους, καὶ ταύτην κατ' ἐρώτησιν ἐργασάμενος, ζητεῖ καθ' ἑκάτερον μέρος πόσους εἰσποιεῖ Λεπτίνης, καὶ πόσους τῶν πενήτων ἀφίησιν· εἶτ' ἐπὶ τούτοις ἐξαιρεῖ τοὺς πάνυ πλουσιωτάτους, ὡς ἀεὶ ταῖς τριηραρχίαις νενεμημένους. οὐκοῦν τὸ μέσον ὑπολειφθήσεται, τῶν πλουσιωτάτων ὑφῃρημένων. οὐκοῦν εὐθὺς ἐξελέγχει τοῦ νόμου τὸ πρῶτον νόημα, ἐν ᾧ τὸ μέγιστον τῆς ὅλης νομοθεσίας. λέγοντος γὰρ τοῦ Λεπτίνου, "Ὅπως ἂν οἱ πλουσιώτατοι λειτουργῶσιν, αὐτὸς ἀφαιρεῖται τοὺς πλουσιωτάτους, νέμων ταῖς τριηραρχίαις, ὥστε εὐθὺς ἁλίσκεσθαι ψευδῆ τὸν Λεπτίνην. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἁπάντων τῷ νόμῳ, "Ὅπως ἂν οἱ πλουσιώτατοι λειτουργῶσι, λέγει· δείκνυσι δὲ ἡ πολιτεία ψεῦδος ὂν τὸ τοὺς πλουσιωτάτους λειτουργεῖν, νέμουσα ταῖς τριηραρχίαις αὐτούς· ὥστε πῶς ἂν οἱ πλουσιώτατοι λειτουργήσαιεν; ἡ λύσις δὲ τῆς ἀντιθέσεως κατὰ μείωσιν γέγονε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν μὲν τὸν ῥήτορα ἀνατρεπτικὴν ἀντιλογίαν, βιάζεσθαι δὲ ὑπὸ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων εἰς τοῦτο καταφέρεσθαι. εἶτα καὶ τὴν βλάβην εὐθὺς τῇ λύσει συνάπτει, προσθεὶς τοὺς ἅπαντας ἀπίστους πρὸς αὐτοὺς μέλλοντας γίνεσθαι.

462, 28. πολλοὺς] ἀτελεῖς δηλονότι. P.

463, 1. θήσω τοίνυν ἐγὼ] μετὰ τὴν ἀναίρεσιν συνδρομή· ἐκ περιουσίας γὰρ ταῦτα λέγει λοιπόν.

463, 6. φανήσεται γὰρ οὐδὲ πολλοῦ δεῖ] ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ αὐτῆς

2. οὐ] ὁ C.G.
κατὰ om. T.D.V.
4. νόμου W. pro λόγου.
5. τῷ νόμῳ] τῶν νόμων C.G.
8. πολίτας] τοὺς πολίτας W.
9. τοὺς μετοίκους καὶ] ξένους C.G.
12. ἀεὶ ταῖς τριηραρχίαις] εἰς τὰς τριηραρχίας W.
ὑπολειφθήσεται codices (nisi quod ὑποληφθήσεται C.G.). ὑφαιρεθήσεται V.
13. πλουσιωτάτων] πλουσίων V.
τοῦ νόμου] τοῦ πρώτου νόμου C.G.
22. ἀντιλογίαν] ἀπολογίαν C.G.
24. προστιθεὶς] προσθεὶς V.

τῆς αἰσχύνης ἄξιον, οἷον, οὐδὲ ἰσόρροπον τῆς αἰσχύνης, ἀλλ' ἔλαττον κέρδος· ὥστε Λεπτίνης εἰς δόξαν ζημιῶν οὐδέπω φιλεῖ, ἀλλὰ πονηρεύεται.

463, 16. πόσοι δήποτ' εἰσὶν] ἀπὸ τοῦ πόσοι ἕως τοῦ ἑστιάτορες οὐδεμία στιγμὴ μεταξύ. B.

ἵν' οὖν τριάκοντα ἄνθρωποι] οὐ λέγει τῶν τριάκοντα πλείους, ἀλλ' ὅταν πολλοὺς δῶμεν, ἐσομένους τριάκοντα.

463, 19. ἀλλ' ἴσμεν] ἄλλος τρόπος λύσεως, καὶ τῷ καθ' ὑπόθεσιν κέχρηται σχήματι ἐκ περιουσίας. B.F.S.Y.P.

463, 20. ἄν περ ἡ πόλις ᾖ, πολλοὶ] πολὺ τῷ φιλοπόλιδι καὶ τὸ ἀπὸ τῆς εὐνοίας ἦθος. οὐ γὰρ ἀφίησιν ἡ δεξιὰ τύχη τῆς πόλεως σπάνιν γενέσθαι λειτουργιῶν, σωζομένης τῆς πόλεως.

463, 22. εἶεν. εἰ δὲ δὴ] ἄλλος τρόπος λύσεως ἐντεῦθεν, ὅτι βέλτιον εἰς συντέλειαν ἀγαγεῖν τὰς λειτουργίας. καὶ τῷ καθ' ὑπόθεσιν κέχρηται σχήματι, ἵν' ἐκ περιουσίας καὶ τούτῳ χρώμενος φαίνηται. εἶτα συνάπτει πάλιν τῷ κατὰ μείωσιν συγκριτικῷ· ἀντεξετάζει γὰρ τὸν κατὰ συντέλειαν τρόπον τοῖς ἐπαγγέλμασιν.

463, 24. εἰς συντέλειαν ἀγαγεῖν] ἄλλος τρόπος τὴν ἔνδειαν διορθούμενος κατὰ μετάληψιν, ὡς ἐν ταῖς τριηραρχίαις ποιῆσαι κἀν ταῖς χορηγίαις· καὶ τῇ παραθέσει τὸ βέλτιον εὑρίσκει. βέλτιον γὰρ τοῦτο, φησὶ, ὅτι βραχύτητι τὴν αἴσθησιν ὑποκλέπτει.

463, 25. τριηραρχίας] πάντες γὰρ ἐν ταῖς τριηραρχίαις συνετέλουν πλὴν τῶν ἐννέα ἀρχόντων. P.

464, 3. οὕτω τοίνυν τινὲς] ἔπαινον ἔχει τῶν οἰκείων πίστεων, ὡς οὐδεὶς ἀναιρεῖν αὐτὰ ἰσχύει. μάχεται δὲ ἑτέρᾳ τινὶ ἀντιθέσει, ὡς ἄρα πλουτοῦσί τινες, ἀτελείας ἐπειλημμένοι· ἣν λύει κατ' ἄμφω, φιλανθρώπως καὶ δικαίως. εἰ μὲν ἀδίκως καὶ κλέψαντες ἔχουσιν, ἔδει

1. αἰσχύνης ἄξιον] αἰσχύνης σου ἄξιον V.
2. οὐδέπω φιλεῖ] οὐδὲν ὠφελεῖ P.
7. ὅταν] ἐὰν V.
8. ὑπόθεσιν] ὑπόκρισιν P.
9. κ. σχήματι] σχήματι κ. B.F.Y. ἐκ περιουσίας om. P.
11. ἀφίησιν om. V.
17. τὸν κ. σ. τρόπον] τὸ κ. σ. τοῦτο (vel τούτου) W. Ad τρόπον margo P. γρ. τόπον.
19. ὡς ἐν] ὅτι δεῖ ὡς ἐν W.
21. ὅτι—ὑποκλέπτει] τῇ—ὑποκλέπτων W.
24. οἰκείων] ἰδίων V.
25. ἀναιρεῖν] ἀναιρήσειν C.G. αὐτὰ] αὐτὰς W.
26. ἀτελείας W. pro ἢ (οἱ P.) ἀτελείας. Post ἐπειλημμένοι W. addit εἴτε δικαίως εἴτε καὶ ἀδίκως. ἣν aut καὶ W. ἢ libri.

κατηγορεῖν· εἰ δὲ οὐδὲν παρανομήσαντες, συκοφαντεῖς τὴν μέμψιν ποιούμενος. εἶτα ὡς οὐδ᾽ ἔσεσθε εὐπορώτεροι δείκνυσιν ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως. τοῦτο γὰρ ἦν ἄλλο τῆς ἀντιθέσεως μέρος.

ἄλλης ἀντιθέσεως ἅπτεται. ἔστι δὲ δηλαδὴ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου. ἔστι δὲ κατὰ μείωσιν συγκριτικῶς. B.F.S.Y.T.

464, 7. ἰδίᾳ δέ τινες πλουτήσουσι] καὶ τοῦτο πάλιν μερίζει. ἰδίᾳ πλουτοῦσι γάρ· πῶς; πότερον ὑφῃρημένοι τὰ τῆς πόλεως, ἢ ἀδικοῦντες οὐδένα; εἰ μὲν ὑφῃρημένοι, κατηγορεῖν καὶ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ—καὶ γίνεται ἡ λύσις τούτου μεταληπτικὴ—· εἰ δὲ οὐδὲν ἀδικοῦντες, οὐ χρὴ βασκαίνειν.

464, 14. καὶ μὴν περὶ τοῦ γε μὴ εἶναι χρήματα] ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸ ἕτερον μέρος μεταβαίνει τῆς ἀντιθέσεως, καὶ λύει τοῦτο κατὰ τρόπου διαφοράν. οὐ γὰρ ἐξ ὧν ἄν τις λειτουργήσειεν αἱ πρόσοδοι τῆς πόλεως αὔξονται, φησὶν, ἀλλ᾽ ἑτέρωθεν ἔχει ταύτας ἡ πόλις. εἶτα εὐθὺς πάλιν μεταβαίνει ἐφ᾽ ἑτέραν λύσιν—ἔστι δὲ καὶ αὕτη κατὰ σύγκρισιν—, πότερον εὐδοξίαν αἱροῦνται μᾶλλον ἢ χρήματα; λέγει δὲ τοῦτο πρὸς δῆμον φιλότιμον τῆς πατρίου μεγαλοφροσύνης γέμοντα. ὃ γὰρ ἰσχυρότατον ἀντιθεῖναι πρὸς τοὺς Λεπτίνου λόγους ἔχει, τοῦτό ἐστι τὸ τῆς εὐδοξίας διὰ τὸ ἦθος τῶν ἀκουόντων.

464, 19. χωρὶς δὲ τούτων, νυνὶ τῇ πόλει δυοῖν] λύσις. B. σύνηθες καὶ τούτῳ τὸν πλοῦτον ἀγαθὸν καλεῖν καὶ Ἰσοκράτει καὶ τοῖς παλαιοτάτοις. συγκρίνει δὲ τὸν πλοῦτον πρὸς εὔνοιαν. αἱ δὲ συγκρίσεις ἐξ ὁμογενῶν γίνονται. ἐὰν δὲ τίς ποτε πολέμου καὶ εἰρήνης ἢ κακῶν καὶ ἀγαθῶν ἑτερογενῶν ὄντων δόξῃ ἀντεξετάσεις ποιεῖσθαι, οὐ φήσομεν εἶναι σύγκρισιν τὸ γινόμενον, ἀλλ᾽ ἀντεξέτασιν μόνον. ἔχουσι μὲν γὰρ αἱ συγκρίσεις καὶ ἀντεξετάσεις, οὐ μὴν αἱ ἀντεξετάσεις πανταχοῦ εἰσι συγκρίσεις. ἐνταῦθα δὲ σύγκρισιν εἶναι φήσομεν τὸ γινόμενον, διὰ τὸ ὁμογενῆ τυγχάνειν τὰ ἀμφότερα. συγκρίνει δὲ τῷ πλούτῳ τὴν δόξαν πρὸς φιλότιμον δῆμον διαλεγόμενος· καὶ κρεῖττον δείκνυσι τὸ θαυμάζεσθαι. ἔχει δέ τινα καὶ κατὰ τὴν λέξιν ἀσάφειαν.

2. ἔσεσθε] Sic quidem habet auctor. Sed in commentario malim ἔσονται. WOLF. Non opus.
4. δηλαδὴ post κεφαλαίου B.
7. πότερον V. πρότερον codices.
8. κατηγορεῖν] ὑπηρετεῖν C.G.
16. λέγει W. pro λέγω.
17. τῆς] καὶ W.
18. ἰ. ἀντιθεῖναι] ἀντιθεῖναι ἰ. V.
27. εἰσὶ] εἰσὶ καὶ C.G.
28. τὰ ἀμφότερα codices et P. τὰ om. V.

οὐ γὰρ λέγει ὅτι τῇ πόλει πρόσεστι δύο, καὶ ὁ πλοῦτος καὶ τὸ θαυμάζεσθαι· ἀλλὰ, δυοῖν ὄντοιν ἀγαθοῖν παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τῇ πόλει τὸ κρεῖττον ὑπάρχει.

464, 22. εἰ δέ τις οἴεται δεῖν] ἠθικῶς S. τοῦτο εἰς Λεπτίνην ἀπέρριψεν, ἠθικῶς μὲν, οὐ μὴν πόρρω καὶ τὸ πικρὸν ἐνδείξασθαι. διαβάλλει γὰρ τὸν οὕτω διακείμενον, ὅταν τοιαῦτα ἄτοπα λέγῃ, δι' ἑνὸς προσώπου παιδεύων τοὺς ἅπαντας. καίτοι τὸ ἑξῆς ἠθικώτερόν ἐστι τὸ ἐγὼ "μὲν "γὰρ εὔχομαι τοῖς θεοῖς."

464, 23. ἐγὼ μὲν γὰρ] ἠθικώτερον. B.S.

464, 26. φέρε δὴ καὶ τὰς εὐπορίας] ἥκει πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ μέρος τῆς ἀντιθέσεως. εὐποροῦσί τινες· οὐκοῦν ὑπὲρ τῆς πόλεως τὸν πλοῦτον συλλέγουσιν ἔν τε ταῖς ἱερομηνίαις καὶ ταῖς πανηγύρεσιν. εἶτ' ἐπιτίθησιν ὅτι ἅπαντες εἰσφέρουσιν εἰς τὸν πόλεμον οἱ τὴν ἀτέλειαν εἰληφότες· ἐξ οὗ καὶ ἡ σύγκρισις αὐτῷ συναύξεται καὶ τὸ τῇ πόλει τὸν πλοῦτον συλλέγεσθαι δείκνυται. εἶτα παρέχεται νόμον καὶ σοφίζεται περὶ αὐτόν. δύο γὰρ προτείνας τὸ μὲν ἕτερον ἀποδείκνυσι, τὸ δ' ἕτερον συλλογίζεται. ὅτι μὲν γὰρ τριηραρχίας οὐδεὶς ἀτελὴς συνομολογεῖται διὰ τοῦ νόμου· ὅτι δὲ καὶ εἰσφέρειν εἰώθασιν εἰς τὸν πόλεμον οἱ τὴν ἀτέλειαν ἔχοντες συλλογίζεται ὡς ἐν εἴδει τῆς τοῦ συλλογισμοῦ ἐτάσεως. τὸ γὰρ μὴ γεγραμμένον εἰς ταυτὸν τῷ ἐγγράφῳ συλλογίζεται, οὐδαμοῦ τοῦτο διδόντος τοῦ νόμου. τὴν δὲ πίστιν τοῦ λόγου προὔθηκε πρὸ τῆς ἐννοίας, εἰς τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀκουόντων αὐτὴν ἀναγαγών. τί γάρ φησιν; "ἴστε δήπου τοῦθ' ὅτι "τῶν τριηραρχιῶν," καὶ ἑξῆς, ὡς τῆς μαρτυρίας ἀρκούσης αὐτῷ.

465, 5. παρὰ μὲν γὰρ τὰς ἐπὶ τῶν χορηγιῶν δαπάνας] καὶ χάριν ὁμολογεῖν πειρᾶται τοῖς πλουτοῦσι, τῇ παραθέσει τῶν καιρῶν τὴν προσθήκην ἐπινοῶν. ἂν εὑρεθῇ, φησὶ, χορηγὸς, ψυχαγωγεῖ τοὺς θεωμένους ὑμᾶς ἐν βραχεῖ μορίῳ τῆς ἡμέρας· ἐν δὲ ταῖς τριηραρχίαις ἀντὶ τῆς ἡδονῆς ἡ σωτηρία, καὶ οὐ κατὰ σμικρὸν μέρος, ἀλλ' ὅλον τὸν χρόνον, καὶ οὐκ ὀλίγοις ὑμῶν τοῖς ἐν τῷ θεάτρῳ φανεῖσιν, ἀλλὰ πάσῃ τῇ πόλει.

1. καὶ ὁ πλοῦτος] καὶ δόξα C.G.
6. λέγῃ] λέγει V.
20. ἐτάσεως] μεταστάσεως V. ταυτὸν] αὐτὸν V.
21. διδόντος margo P. προδιδόντος libri. προσθέντος vel ἐνδιδόντος W.
22. ἐννοίας margo P. εὐνοίας libri.
29. σμικρὸν] μικρὸν V.
30. ἀλλὰ (καὶ add. C.G.) πάσῃ] ἀλλ' ὅλῃ V.

465, 10. *καὶ δίδοτε ἐν μέρει τιμῆς*] τί κομπάζεις, φησὶν, ὡς ἐν ταῖς δωρεαῖς τοὺς εὖ ποιοῦντας νικῶν; ματαίαν χαρίζῃ τιμήν· φιλότιμος εἶ κενῶς· κἂν μὴ δῷς, αὐτὸς ἔχω τριηραρχῶν τῆς χορηγίας ἀτέλειαν.

465, 19. *ὁρᾶθ' ὡς σαφῶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι*] ἀναγινώσκει τὸν νόμον· διὸ εἴρηκεν ὡς οὐδεὶς τῶν πλουσίων τριηραρχίας ἀτελὴς, ἵνα γένηται φανερὸν ὡς οἱ πλουτοῦντες ἐκ τῶν ἀτελειῶν ἐποίουν συντελείας ἐν τοῖς πολέμοις, τριηραρχοῦντες δὲ οὐκέτι χορηγοῦσιν· οὐ γὰρ ἀμφότερα δύνανται.

465, 20. *διείρηκεν*] διαρρήδην εἶπεν. B.

465, 22. *ἐν ταῖς εἰσφοραῖς*] περὶ τῶν εἰσφερόντων μόνον εἰς τὸν πόλεμον, καὶ περὶ τῶν τριηραρχούντων ἅμα καὶ εἰσφερόντων. Less.

465, 25. *τίνα οὖν ῥᾳστώνην τοῖς πολλοῖς*] ὅτε ἐθάρρησε τοῖς δικαίοις καὶ τοῖς εἰρημένοις, τότε πρὸς τὸν Λεπτίνην ἐλεγκτικῶς διαλέγεται. καὶ περὶ τίνος; περὶ τοῦ μὴ τοὺς πένητας ἀνάπαυλαν ἔχειν, ἵν' ὁ ἐλεγκτικὸς λόγος ἐπὶ τῶν πενήτων γενόμενος μᾶλλον ἀληθεύοντα δείξῃ τοῦτον, ψευδόμενον δὲ τὸν Λεπτίνην ἐλέγξῃ. ἐνδείκνυται γὰρ διὰ τοῦ "τίνα γὰρ ῥᾳστώνην" καὶ ἑξῆς ὅτι τοὺς πολλοὺς ἀπατᾷς, ῥήμασι μόνοις τὴν ἀνάπαυλαν αὐτοῖς χαριζόμενος, ἕτερον ἀνθ' ἑτέρου ποιῶν. ὁ μὲν γὰρ Λεπτίνης φησὶν "ὅπως ἂν οἱ πλουσιώ" "τατοι λειτουργῶσιν," ὁ δὲ Δημοσθένης, ὡσανεὶ λέγοντος Λεπτίνου ὅτι τοὺς πένητας ἀφίημι, οὕτω τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν μάχην ποιεῖται. ἐξαπατᾷς, φησὶ, τὸν δῆμον καὶ λόγους ἐπαγγέλλῃ μόνον τοῖς πένησι, κέρδος οὐδὲν περιποιῶν τοῖς πολλοῖς. δοκεῖ δὲ διασύρειν καὶ εἰς ταπεινότητα κατάγειν τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου δεικνύμενον.

465, 27. *εἰ μιᾶς ἢ δυοῖν φυλαῖν ἕνα χορηγὸν*] τοῦτο ὡς ἀσαφὲς δῆθεν ζητεῖται· καὶ ἐξηγήσαντό τινες, ὅτι τοῖς Θαργηλίοις δυοῖν φυλαῖν εἷς μόνος καθίστατο χορηγὸς, τοῖς δὲ μεγάλοις Διονυσίοις, Ἀνθεστηριῶνος μηνὸς, πλείονος αὐτῷ γιγνομένης τῆς δαπάνης, εἷς

3. κενῶς W. pro κενός (καινός C.). αὐτὸς W. pro αὐτοῖς cum δῷς conjuncto.
7. ἀτελειῶν W. pro χορηγιῶν.
16. καὶ περὶ τίνος; περὶ τοῦ μὴ] Videtur aliquid deesse. WOLF.
17. γενόμενος] λεγόμενος C.G.
18. ἐλέγξῃ] ἀπελέγξῃ V.
26. δεικνύμενον] Fort. διοικούμενον. WOLF.
28. ὅτι] ὡς ἐν V.

χορηγὸς ἑκάστης φυλῆς καθίστατο. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ σοφιστικῶς εἰρῆσθαι σχήματι Θουκυδιδείῳ. εἶπε γὰρ ἐκεῖνος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἱστοριῶν "Τήν τε γὰρ Ποτίδαιαν δίδραχμοι ὁπλῖται ἐφρούρουν· "ἑαυτῷ γὰρ καὶ τῷ ὑπηρέτῃ δραχμὴν μισθὸν ἐλάμβανε." καὶ λείπει ἡ πρός πρόθεσις, ἵνα ᾖ, πρὸς δραχμὴν ἐλάμβανεν. οὕτω καὶ ἐνταῦθα εἰρῆσθαι χρὴ, εἰ μιᾶς ἢ δυοῖν φυλαῖν πρὸς ἕνα χορηγὸν καθίστησι. τίνος δ' ἕνεκα οὕτως συνέστειλεν; ἵνα μηδὲ φαίνηται πολλῶν χορηγῶν εὐπορίαν εὑρίσκων Λεπτίνης.

465, 28. ὃς ἀνθ' ἑνὸς ἄλλου τοῦτο ἅπαξ] ὁ γὰρ ἅπαξ χορηγήσας δηλαδὴ ἀπαλλάξεται τοῦ χορηγεῖν. ἔστι δ' ἄλλο μὲν χορηγία, ἄλλο δὲ εἰσφορὰ καὶ τριηραρχία. τριήραρχος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ναῦν παρεχόμενος πολεμικὴν καὶ σκεύη τῇ νηῒ καὶ ὅσα τοιαῦτα· χορηγὸς δὲ ὁ τοῖς Διονυσίοις καὶ τοῖς Παναθηναίοις τῷ χορῷ τὴν τροφὴν παρέχων καὶ στεφάνους καὶ κόσμον καὶ ὅσα περὶ τὴν τοιαύτην πανήγυριν· ἑστιάτωρ δὲ ὁ τὴν φυλὴν εἰς δεῖπνα καλῶν· γυμνασίαρχος δὲ ὁ παρέχων τοὔλαιον τοῖς γυμναζομένοις—γυμνάσιον γὰρ τὴν παλαίστραν ἐκάλουν—, καὶ κρατῆρας ἐπίμπλασαν τοῖς βουλομένοις δημοσίᾳ χρίεσθαι· εἰσφέρειν δὲ λέγουσιν εἰς τὸν πόλεμον, ὅταν ἔρανον διδῷ τις τοῖς ὑπὲρ τῆς πατρίδος παραταττομένοις. αὗται ἦσαν παρ' αὐτοῖς αἱ λειτουργίαι, αἱ μὲν πρὸς εἰρήνην, αἱ δὲ πρὸς πόλεμον.

465, 29. τῆς δέ γ' αἰσχύνης ὅλην ἀναπίμπλησι τὴν πόλιν] ὅτε τοίνυν τὸ μὲν χρήσιμον ἄπεστι, πληροῖς δὲ τῶν αἰσχίστων τὴν πόλιν, ἄφες· λυθήτω θᾶττον ὁ νόμος τῇ τῶν καθημένων ψήφῳ. καὶ σοὶ μὲν μέτεστι τῆς αἰτίας, ὁ δῆμος δὲ τῆς βλασφημίας ἐλεύθερος. οὐκ ἀφίσταται δὲ τῆς ἐννοίας, πῇ μὲν τὸ ἔνδοξον κατασκευάζων, πῇ δὲ τοὐναντίον· ἐν ᾧ καὶ πλείοσι κέχρηται ὡς ἐν καταφορᾷ τοῖς ὀνόμασιν, αἰσχύνην καὶ ἀπιστίαν λέγων καὶ ἀδοξίαν.

1. σοφιστικῶς] Fort. ἐλλειπτικῶς. WOLF.

2. τῇ δευτέρᾳ] Imo 3, 17.

4. δ. μισθὸν] μισθὸν δ. V.

7. χορηγῶν] χορηγίαν V.

8. εὐπορίαν om. V.

10. ἀπαλλάξεται correxi ex verbis Demosthenis. ἀπαλλάξας ἔσται libri, nisi quod ἔσται om. V.: unde ἀπηλλάγη W.

11. παρεχόμενος] παρέχων C.G.

15. δεῖπνα] δεῖπνον V.

17. ἐπίμπλασαν] ἐμπίπλασαν codices.

19. τις add. W.

23. σοὶ μὲν μέτεστι τῆς] σὺ μὲν ἐστητησ̄ T. σὺ μὲν ἐστι τῆς D., superscripto ἴσθι pro ἐστι. σὺ μὲν αἰσθητῆς C.G.

25. ἐννοίας C.G. εὐνοίας T.D.V. πῇ—πῇ] ποῖ—ποῖ V.

466, 1. οὐκοῦν ὅτε πολλῷ] ὁμολογεῖ μὲν καὶ αὐτὸς ὠφέλειάν τινα συμβαίνειν περὶ τοῦ νόμου, ἀλλὰ μείζω τῆς ὠφελείας εἶναι ταύτην τὴν βλάβην. T.P.

466, 4. ἔτι δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ] δοκεῖ τοῦ νομίμου κεφαλαίου εἶναι, οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ τοῦ συμφέροντος μᾶλλον. ἔστι δὲ τὸ ἐπιχείρημα ἀπὸ τοῦ ἐλλείποντος, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀδιορίστου. B.F.S.Y.P. τοῦτό τινες οἴονται εἶναι τοῦ νομίμου κεφαλαίου· μᾶλλον δὲ ἀποφαίνειν ὁ ῥήτωρ πειρᾶται πολλὴν ἐσομένην σιτόδειαν καὶ βλάβην, ἐκ τῆς ἀσαφείας τὸ ἀποβαῖνον πολυπραγμονῶν. ἀεὶ γὰρ ὁ ῥήτωρ τὸ δοκοῦν ἀσαφὲς ἐπὶ τὸ συμφέρον ἀνάγει, τὴν ἀπ' αὐτοῦ βλάβην δηλῶν.

466, 6. μήτε τῶν ἰσοτελῶν, μήτε τῶν ξένων] ἰσοτελεῖς μὲν λέγει τοὺς ξένους τοὺς τετυχηκότας τῆς ἴσης τιμῆς τοῖς πολίταις. τέλος γὰρ καὶ τὴν τῶν ἀρχόντων τιμὴν ὀνομάζουσιν, ὥσπερ καὶ Θουκυδίδης λέγει Λακεδαιμονίων καταλέγων τὰ τέλη, τοὺς ἄρχοντας ὀνομάζων αὐτῶν. ξένους δὲ λέγει τοὺς οὐκ ἐγχωρίους. διὰ μὲν οὖν τῶν προειρημένων ἐπιχειρημάτων κατεσκεύασεν ὅτι οὐδὲν ὄφελος περιγίνεται τῇ πόλει, κειμένου τοῦ νόμου· διὰ δὲ τοῦ παρόντος ἐπιχειρήματος ὅτι καὶ βλάπτεται ἡ πόλις. τί γὰρ ἂν καὶ γένοιτο μεῖζον βλάβος σιτοδείας; περὶ ἧς ὁ παρὼν αὐτῷ κεκίνηται λόγος.

466, 7. μὴ διειρῆσθαι δὲ ὅτου ἀτελῆ] τῷ ἐλλείποντι κέχρηται, μὴ διειρῆσθαι λέγων, τὸ ἀδιάκριτον τῆς λέξεως ἐπισημαινόμενος. πολλὰ δ' ἐπισημαίνεται ὡς παραλελειμμένα καὶ ἀορίστως εἰρημένα τῷ νομοθέτῃ. πρῶτον δὲ ἐκεῖνο, ὅτι τῶν ξένων εἰπὼν οὐ δεδήλωκε πότερον τῶν οἰκούντων Ἀθήνησιν, ἢ περὶ τῶν ἀλλαχόθι· δεύτερον δὲ, ὅτου ἀτελῆ. οὐ γὰρ εἶπε τὸ εἶδος τῆς ἀτελείας, χορηγίας ἢ τινὸς ἄλλου τέλους τοιούτου, τέλος λέγων κἀνταῦθα τὰς καταβολὰς καὶ τελωνείας τὰς παρὰ τῶν ἐμπόρων, καὶ τὸ εἰς ὅπερ αὐτὸν δεῖ συντελεῖν χορηγοῦντα τῇ πόλει, ὡς καὶ περὶ τὸ τέλος εἶναι τὴν ἀσάφειαν. πῇ μὲν γὰρ τέλος λέγεται ἡ τελωνεία, πῇ δὲ καὶ τὸ λειτουργεῖν τῇ πόλει. ἐπεὶ οὖν συνέβαινε τὸν Λεύκωνα εἶναι ἀτελῆ, πῇ μὲν διὰ τὸν

4. κεφαλαίου] κεφάλαιον B.

5. ἐπιχείρημα] ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος, μᾶλλον δὲ add. B.

16. περιγίνεται C.D.G. παραγίνεται V. Scriptura ambigua in T.

25. ὅτου] ὅτι C.G. χορηγίας ἢ τινὸς ἄλλου codices. ἢ ἄλλου τινὸς V., omisso χορηγίας.

26. καταβολὰς] διαβολὰς C.G.

28. ὡς (ὥστε W.) καὶ] καὶ om. C.G.

29. τέλος om. V.

30. διὰ τὸν τιθέμενον] διατιθέμενον V.

τιθέμενον πυρὸν ἐν τῷ Πειραιεῖ, πῇ δὲ τὸ μὴ χορηγεῖν ξένον ὄντα, αἰτιᾶται ὡς διδόντος τοῦ νόμου κατὰ τὴν ἀσάφειαν ταύτην καιρὸν τῷ βουλομένῳ καλεῖν εἰς χορηγίαν τὸν Λεύκωνα, καὶ μὴν καὶ ἐπηρεάζειν εἰς τελωνείαν. ὅθεν καὶ ζητεῖ κατὰ ποῖον τέλος ὁ Λεπτίνης λέγει· πότερον κατὰ τὸ μηδένα ἀτελῆ τῶν χορηγιῶν τυγχάνειν, ἢ κατὰ τὸ μὴ δεῖν αὐτὸν τελωνεῖσθαι, κατακλείων εἰς τὸ ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ τελώνῃ χορηγεῖν καὶ καλεῖν εἰς χορηγίαν τὸν Λεύκωνα. ἐχρήσατο δὲ καὶ τοῖς τρισὶν ὀνόμασι, τῷ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἰσοτελῶν καὶ τῶν ξένων, τῷ τὸν Λεύκωνα τῶν τριῶν μετέχειν δυνάσθαι· πολίτης μὲν γάρ ἐστι τῇ ποιήσει, ἰσοτελὴς δὲ τῇ τιμῇ, ξένος δὲ τῷ μήτε γένει μήτε φύσει πολίτης εἶναι. λυπεῖ δὲ τούτῳ τῷ μέρει σφόδρα. τί γὰρ ἂν γένοιτο μεῖζον ταραχῆς αἴτιον τῇ πόλει τῆς σπάνεως καὶ τῆς σιτοδείας; ὅθεν καὶ εἰς τὸ τῆς βλάβης μέρος τοῦτο ἐξετάζει τὸ ἐπιχείρημα. ἵνα δὲ καὶ δοκῇ ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ τοῦ ἀνδρός. μέλλοντος ἀποστερεῖν τῶν πυρῶν, τῇ πόλει δίδωσι τὴν αἰτίαν καὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ συμβησομένου περὶ τῆς πόλεως· εἶτα ποιεῖ πρεσβευόμενον καὶ μεμφόμενον καὶ ὀνειδίζοντα· εἶτα ἐπὶ τούτοις μόλις ἀφαιρούμενον, ὥστε τὴν κατηγορίαν μηκέτι εἶναι τοῦ Λεύκωνος, ἀλλὰ τοῦ δήμου.

466, 11. ἐν δὲ τῷ τῶν ξένων] περὶ Λεύκωνος, ἄρχοντος Βοσπόρου. B.

466, 12. ἀφαιρεῖται καὶ Λεύκωνα τὸν ἄρχοντα] ὁρᾷς ὅσην καὶ τὴν ἔμφασιν συνεισήνεγκεν; εἶτα προσθεὶς καὶ τὸ Βοσπόρου, μονονοὺ βλέπειν αὐτοὺς ἐποίησε τοῦ σίτου τὰς ὁλκάδας μεστάς· ὥστε λιμοῦ παραίτιος ὁ Λεπτίνης γενήσεται, δι' ὧν ἀφαιρεῖται τῆς ἀτελείας τὸν ἄνθρωπον.

2. ἀσάφειαν] ἀσφάλειαν C.G.

5. τὸ μηδένα V. τὸν μηδένα codices.

7. τελώνῃ χορηγεῖν] τελωνεῖν κελεύειν W.

8. τῶν πολιτῶν καὶ add. W.

12. μεῖζον] μείζονος P.

καὶ τῆς W. Aberat καί. Sed fortasse præstat delere τῆς σπάνεως.

15. τῶν πυρῶν] τὸν πυρὸν V., quod superscriptum a m. pr. in T.D.

τῇ πόλει] τὴν πόλιν C.G., cum ἀποστερεῖν construendum.

αἰτίαν—ἀνάγκην] Inverso ordine C.G.

16. τῆς πόλεως] τὴν πόλιν W.

ποιεῖ add. W.

17. τούτοις μόλις—μηκέτι T.D. τούτοις μόνοις ἀφαιρούμενον μόλις τὴν κατηγορίαν, ὥστε μηκέτι C.G.V.

19. Verba περὶ Λεύκωνος a m. rec. habet S., omissis ἄ. B.

23. αὐτοὺς W. pro αὐτοῖς.

24. δι' ὧν ἀφαιρεῖται] ἀφαιρῶν C.G.

466, 16. *κατ' οὐδέτερον δ' αὐτῷ*] *οὔτε ὡς πολίτῃ οὔτε ὡς ξένῳ· στερίσκονται γὰρ ἀμφότεροι.*

466, 21. *ἴστε γὰρ δήπου*] *αὔξει τὴν εὐεργεσίαν τοῦ Λεύκωνος, ἐκ τῶν ἐναντίων τὴν σπάνιν προφέρων. ἐν γὰρ ταῖς ἐνδείαις καὶ τὰ μικρὰ τῶν κερδῶν μεγάλα εἶναι δοκεῖ. ὅταν δὲ καὶ τοῦτο μέγιστον ᾖ, ποίαν λοιπὸν ὑπολείπει τοῖς ἀκούουσιν ὑπερβολήν; εἶτα καὶ συγκρίνει τὸν ἀπὸ τοῦ Πόντου σῖτον πρὸς ἅπαντα τὸν ἁπανταχόθεν αὐτοῖς κομιζόμενον.*

466, 25. *οὐ γὰρ μόνον διὰ τὸ τὸν τόπον τοῦτον*] *ἐπειδὴ καθαίρεσιν εἶδε παραπεμπομένην τῷ θεωρήματι—δοκεῖ γὰρ αὐτὸς μᾶλλον ὠφελεῖσθαι ὁ πέμπων τὸν σῖτον ἢ τὴν πόλιν ὠφελεῖν—, ἀνῄρηκε καὶ τοῦτο τὸ ἀντιπῖπτον καὶ ὑπετέμετο. ὡς γὰρ τῶν ἀκουόντων λεγόντων ὅτι διὰ τὸ πλεῖστον γίνεσθαι σῖτον ἐν τοῖς τόποις τοῦτο ποιεῖ, κατὰ συνδρομὴν ἀνῄρηκε τῷ εἰπεῖν, Οὐ γὰρ μόνον διὰ τὸ τὸν τόπον τοῦτον σῖτον πλεῖστον ἔχειν τοῦτο γίνεται, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀτέλειαν ὑμῖν αὐτὸν δεδωκέναι, διὰ τοῦτο προτιμᾷ τῶν ἄλλων ἐμπόρων τοὺς Ἀθηναίους.*

466, 29. *ἔχων γὰρ ἐκεῖνος ἑαυτῷ*] *συλλογίζεται τὸ κέρδος τῇ ποσότητι τὴν φιλοτιμίαν ἐγείρων, ἀπὸ τοῦ συνήθους καὶ τεταγμένου τέλους τὸ κέρδος δηλῶν.*

467, 1. *τοῦτο δὲ ἡλίκον ἐστὶ*] *τῇ πηλικότητι κέχρηται, ἵνα μὴ μόνον τοῖς πρὸ τοῦ πράγματος αὐξήσῃ, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτῆς τῆς ποσότητος. μέρος γὰρ καὶ τοῦτο τῆς πηλικότητος.*

467, 9. *ἐμπόριον Θευδοσίαν*] *Θευδοσία χωρίον Βοσπόρου.* P. *τὸ μὲν ὄνομα τῷ ἐμπορίῳ ἢ ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς ἢ ἀπὸ τῆς γαμετῆς· διαφωνεῖται γάρ. δείκνυσι δὲ καὶ οὕτω τὴν εὔνοιαν, ὅτι ἁμιλλᾶται πρὸς ἑαυτὸν ἐν ταῖς εὐποιΐαις ὑμῶν· διὰ τοῦτο γὰρ αὔξει καὶ αὐτὸ τὸ ἐμπόριον, ἵνα μὴ φαύλη τις ἡ προσθήκη φανῇ.*

10. *εἶδε* T.D. *εἶπε* C.G.V.
13. *κατὰ* add. W.
14. *διὰ τὸ τὸν* W. pro *τὸ διὰ τόν.*
15. *διὰ τὸ ἀ.* W. *τὸ δι' ἀ.* codices. *δι' ἀ.* V.
19. *ἐγείρων* V. *ἀγείρων* codices. *συνήθους καὶ*] *καὶ* om. C.G.V.
22. *τοῖς πρὸ*] *τοῖς* om. C.G.V.
23. *ποσότητος* W. pro *ποιότητος.* *μέρος—πηλικότητος* add. margo T. D. et P., om. C.G.V.
24. *Θευδοσίαν*] *τευδασίαν* (sic) T. *θευδασίαν* C.D.G.
25. *ἐμπορίῳ*] *ἐμπόρῳ* T.
26. *διαφωνεῖται* W. *διαφορεῖται* C. G.V. *ἀδιαφορεῖται* T.D.P. *γρ. διαπορεῖται* margo P.

467, 14. ἀλλὰ προπέρυσι σιτοδείας] τὴν μνήμην ἀνακαινοῖ, τὰ ἀρχαῖα παραδραμών· ἀεὶ γὰρ ἔχουσι τῆς εὐεργεσίας τὴν αἴσθησιν. ἴστε γὰρ δήπου τοῦτο, φησὶν, ὅτι, τῆς οἰκουμένης ἁπάσης τῷ λιμῷ πιεσθείσης, μετέστησεν ὑμῖν τῇ εὐπορίᾳ τὴν συμφοράν. τότε πρῶτον εἴδομεν σιτόδειαν ποιοῦσαν καὶ πλοῦτον καὶ κόρον. ἡκέτω Καλλισθένης μάρτυς ἀληθὴς τῆς φιλοτιμίας τῆς Λεύκωνος, λεγέτω τῶν ταλάντων τὸν ἀριθμὸν ὅσον τῇ πατρίδι περιεποίησε.

467, 21. καὶ μηδ' ἂν μεταδόξῃ] εὐδιόρθωτα ποιεῖ τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πλημμελήματα. ἥμαρτεν ὁ δῆμος κακῶς βουλευσάμενος; ἄφες· τῇ μετανοίᾳ λύσει τὰ πταίσματα. ἀλλὰ τοῦτο οὐκ ἔτι ἐξέσται, ἐὰν ὁ νόμος Λεπτίνου κυρωθῇ. γέγραπται γὰρ ἐν τῷ νόμῳ, "μηδὲ τὸ "λοιπὸν ἐξεῖναι δοῦναι."

467, 24. καὶ ὑμῶν τοὺς παρ' ἐκείνου σιτηγοὺς] συναδικεῖς, Λεπτίνη, τὴν πόλιν μετὰ τοῦ Λεύκωνος. πρὸς πολλοῖς γὰρ ἄλλοις βλάπτεις καὶ εἰς δόξαν· ἡ δὲ ζημία τῶν πραγμάτων παγχάλεπος.

468, 1. εἶθ' ὑμεῖς ἔτι σκοπεῖτε] αὐξήσας τὴν κατηγορίαν παροξύνει πρὸς τὴν ἀναίρεσιν· οὐ δεῖ περὶ τῶν ὁμολογουμένων σκοπεῖν, φθασάτω τοὺς λόγους ἡ λύσις.

468, 2. ἀνάγνωθι λαβὼν αὐτοῖς αὐτὰ τὰ ψηφίσματα] ἵνα αἰσχυνθῶσιν ἐναντία τοῖς δεδογμένοις ποιεῖν. εἰπὼν δὲ τὰς εὐεργεσίας ἤδη τῷ λόγῳ βούλεται καὶ ἐγγράφως αὐτὰς ἀναγνῶναι.

468, 6. ὡς μὲν εἰκότως καὶ δικαίως] ὅρα πῶς δριμέως ὡς μισθὸν κεκομισμένον Λεύκωνα δείκνυσιν· ἀνθ' ὧν γὰρ δέδωκεν, ἀντὶ τούτου μετείληφε, καθαιρῶν ἐν τούτῳ τὸ περὶ τούτου φρόνημα τοῦ δήμου, μᾶλλον δὲ μαρτύριον μέγιστον παρεχόμενος διὰ τούτου ὅτι μεγάλα εὐεργέτηται ὁ δῆμος.

468, 9. ἀντιγράφους] τὰ ἴσα ἐχούσας καὶ τὰ αὐτὰ βοώσας.

468, 10. τὴν δ' ἐν Πειραιεῖ] διττῶς ἐκεῖνος, ἐπειδὴ καὶ ἐμπορίοις

2. ἀεὶ C.G.V. εἰ D. εἰ vel οὐ (neque enim clare scriptum) T. ἔτι W.

4. τῇ εὐπορίᾳ] τὴν εὐπορίαν codices.

5. εἴδομεν W. pro ἴδιον.

πλοῦτον καὶ κ.] κ. καὶ πλοῦτον T.D.

7. περιεποίησε T.D. προσεποίησε C.G.V.

8. εὐδιόρθωτα] ἀδιόρθωτα W.

10. ἀλλὰ τοῦτο—κυρωθῇ om. V.: habet P.

11. ἐν add. W., qui γέγραπται δ' ἐν scripsit.

23. Λεύκωνα add. P.

24. καθαιρῶν W. pro καθαίρων.

28. καὶ] καὶ ἐν W.

ἐμπορίοις] εὐπορίοις (sic) codices, nisi quod ἐμ inter versus a m. rec. D.

δύο εὐποιεῖ. ἔπειτα τὸ αἰσχρὸν ἐπάγει καθ' ὑπερβολὴν, νενίκηται ὑφ' ἑνὸς ἀνδρὸς ὅλη πόλις εἰς πίστιν, ἡττήθη δῆμος αὐτόχθων εἰς εὐγνωμοσύνην τοῦ Λεύκωνος.

τὴν δ' ἐφ' Ἱερῷ] Ἱερὸν οὕτω καλούμενον διὰ τὸ τοὺς Μινύας ἱερὰ ἱδρύσασθαι τῶν ἡρώων στελλομένους ἐπὶ τὸ χρυσόμαλλον δέρας. τοῦτο δέ ἐστι κατὰ τὸ στόμα τοῦ Πόντου. T.C.V. Ἱερὸν, τόπος ἐστὶ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον οὕτω καλούμενος, διὰ τὸ τοὺς Μινύας ἱδρύσασθαι ἱερὸν τῶν θεῶν στελλομένους ἐπὶ τὸ χρυσόμαλλον δέρας. B.F.S.Y.P.

468, 14. ὧν ἔχετε ἢ δεδώκατε συνθήκας] σεμνὸν τῶν συνθηκῶν τὸ ὄνομα· διὸ καὶ ὁ παραβὰς ἐπονείδιστος.

468, 17. ὃ πολὺ δεινότερον τοῦ καθελεῖν] θέλεις κυρῶσαι, Λεπτίνη, τὸν νόμον; μικρὸν ἐπίσχες, ἄφες· καθελῶ τὰς στήλας, τὸν ἔγγραφόν μου καὶ δῆλον κατήγορον. αὗται κυροῦσι τὰς μέμψεις, βεβαιοῦσι τὰς διαβολὰς τὰς ματαίας ταυτασὶ, τὸν ἐπιλήσμονα τῶν εὐεργετῶν ἐξελέγχουσαι.

468, 20. φέρε, ἐὰν δὲ δὴ πέμψας] ἐν καιρῷ κέχρηται τῇ πλάσει· ἐναργέστερος γὰρ ὁμοῦ καὶ ἐμψυχότερος ὁ λόγος γίνεται. B.R.S.Y. T.C.V. χάριεν δὲ τὸ νόημα. μόνον γὰρ οὐχὶ διαδικασίαν πρὸς τὸν δῆμον καθίστησιν. εὐπρόσωπος δ' οὗτος ὁ λόγος· οὐ γὰρ τῇ παρ' ἑαυτοῦ συνηγορίᾳ, τοῖς δ' ἑαυτοῦ δικαίοις νενινηκὼς ὁ Λεύκων φανεῖται.

468, 24. ὁ τὸ ψήφισμα ὑπὲρ ὑμῶν γράφων] ὁ τὴν ἀπόκρισιν ὑπὲρ ὑμῶν διδούς.

ὅτι νὴ Δία ἦσάν τινες τῶν εὑρημένων] οὐκ ἐπιλέλησται τοῦ οἰκείου θεωρήματος, ἀλλ', ἵνα δῷ τῷ οἰκείῳ νόμῳ παρείσδυσιν, αὐτὸν τὸν δῆμον ὁμολογοῦντα ποιεῖ τὴν ἀντίθεσιν, νὴ Δί' ἦσάν τινες τῶν εὑρημένων, ὡς μηδενὸς ἄλλου λυποῦντος τὴν πόλιν, ἢ τούτου· ἵνα ὁ νόμος

1. εὐποιεῖ codices. ἐμποιεῖ V. ἔπειτα] ἔπειτα καὶ C.G.
4. διὰ τὸ τοὺς W. pro διὰ τούς. ἱερὰ codices. ἱερὸν V.
5. στελλομένους] στελλόμενον codices. στελλομένων V. Correxi ex scholio proximo. χρυσόμαλλον P. χρυσόμαλον codices et V.
6. κατὰ τὸ] τὸ κατὰ codices.
8. θεῶν] δώδεκα θεῶν R.
16. εὐεργετῶν] εὐεργεσιῶν V.
17. ἐν καιρῷ] εὐκαίρως T.C.D.G.V.
18. ἐναργέστερος] ἐνεργέστερος S.Y. ἐμψυχότερος] εὐψυχότερος B.
25. ἐπιλέλησται W. pro ἐπιλέληπται.

τοῦ Δημοσθένους μετὰ μικρὸν ἀναγινωσκόμενος καὶ τοῦτο λύων φαίνηται.

468, 26. καὶ γὰρ Ἀθηναίων τινὲς] ἑτέρῳ μὲν περιάπτει τὴν βλασφημίαν· οὐ μὴν οὐδὲ ἐνταῦθα ταύτην ἀκόλαστον τίθησιν, ἀλλὰ προσέθηκεν εἰς θεραπείαν, τινὰς εἰπὼν καὶ οὐ πάντας, καὶ ἴσως, ἵνα καὶ τῷ ἐπιρρήματι καὶ τῷ δισταγμῷ μὴ πάντως ἀποφαίνηται κατὰ τῶν πολιτῶν ὅτι πονηροὶ τυγχάνουσι. καλῶς δὲ ἐπιμένει τῇ ἐξεργασίᾳ τοῦ πράγματος, ἵν' ἐναργέστερος αὐτοῖς ἔλεγχος γένηται, καὶ διὰ βραχέων ἡ ἀντίθεσις ἀνῃρῆσθαι δοκῇ.

468, 28. οὐ δικαιότερ' ἡμῶν ἐρεῖ; ἔμοιγ' οὖν δοκεῖ] μετὰ τῶν κατηγορημένων καὶ αὐτὸς εὑρίσκεται καὶ συνομολογεῖ ὅτι ἀδικεῖται ὁ Λεύκων. εἶτα τοῖς κοινοῖς ἔθεσι καὶ λογισμοῖς ἐπικυροῖ τὸ ἐπιχείρημα, ὡς φιλοῦσιν ἅπαντες αἰδοῖ τῶν χρηστῶν φαύλους τινὰς ἀγαπᾶν μᾶλλον ἢ μίσει τῶν πονηρῶν καὶ τοὺς ἀγαθοὺς ἀποστρέφεσθαι.

468, 29. παρὰ πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις] σημείωσαι· ὅμοιον τούτῳ τὸ τοῦ Θεολόγου. Β.

469, 4. καὶ μὴν οὐδ' ὅπως οὐκ ἀντιδώσει] ἄχρι τούτων συμπερανάμενος τὸν λόγον τὸν περὶ τῆς τελωνείας μεταβέβηκεν ἐπὶ τὸ ὁμώνυμον. ὅτι γὰρ κατὰ τὸ πρότερον μέρος τὴν τελωνείαν ἐξήτασεν ἐκεῖθεν δῆλον· ἐλογίσατο γὰρ τίνα καρποῦται τέλη ἐκ τοῦ μὴ τελωνεῖσθαι. εἶτα ἔδειξεν αὐτοὺς ἀφαιρουμένους τὴν δωρεὰν τοῦ Λεύκωνος· εἶτα τὸν Λεύκωνα λοιπὸν ἀνταφαιρούμενον. οὐκοῦν τοῦτο περὶ τῆς τελωνείας εἴρηται. μεταβαίνει δὲ ἐφ' ἕτερον τέλος καὶ τὴν ὁμωνυμίαν, λέγω δὲ τὸ κατὰ τὴν λειτουργίαν· καὶ τὸ ἐπιχείρημα διὰ τῆς διαβολῆς σημαίνει τὸ βούλημα.

καὶ μὴν οὐδ' ὅπως οὐκ ἀντιδώσει] ὡς κοινοτέρου τινὸς ἐπιχειρήματος ἀρχὴν ποιούμενος, λέγω δὴ τοῦ περὶ τῆς χορηγίας. διὰ τί δὲ οὐκ ἐκ τοῦ προδήλου καὶ προφανοῦς εἰσήγαγεν ὅτι ἀντιδώσει τις, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου κατὰ ἀναίρεσιν, ὅτι ἂν βουληθῇ τις ἀντιδοῦναι,

5. καὶ οὐ] ἀλλ' οὐ V.
12. ἐπικυροῖ P. ἐπικυρεῖ codices et V.
13. ὡς] ὡς οὐ V.
14. μᾶλλον addidi cum W., qui id ante φιλοῦσιν posuerat.
17. συμπερανάμενος] συμπερανόμενος codices.
18. λόγον] νόμον C.G.
25. σημαίνει W. pro σημαῖνον.
28. προφανοῦς] φανεροῦ C.G.
29. ἀλλ' ἐκ] ἀλλ' οὐκ ἐκ C.G.

οὐχ εὑρίσκω ὅπως λυθήσεται καὶ οὐκ ἀντιδώσει; ὅτι τὸ μὲν ἐκ τοῦ προφανοῦς λέγειν οὐκ ἔστι πιθανὸν, τὸ δὲ κατὰ ἀναίρεσιν σημαίνει τὴν τοῦ φιλονεικοῦντος προαίρεσιν. σχεδὸν γὰρ μιμεῖται τὸν τοῦ φιλονεικοῦντος τρόπον διὰ τῆς τοῦ ἐνθυμήματος μεταχειρίσεως.

469, 7. ἐάν τις ἐπ᾽ αὐτὰ ἔλθῃ] κατὰ τὴν ἀντίδοσιν, φησὶν, ἐπιλάβηται.

469, 9. ἔστι δ᾽ οὐ τὸ τῆς δαπάνης μέγιστον] ἀπὸ τῆς περιουσίας καὶ δυναστείας τοῦ Λεύκωνος ἀντέπεσεν, ἀλλὰ πλούσιος ὢν οὐκ αἰσθάνεται τῆς δαπάνης; ναί· ἀλλ᾽ ἡ ἀφαίρεσις ἐπονείδιστος.

469, 11. οὐ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] κῶλα ἐπιμελείας καὶ κάλλους ἐξ ἐπεμβολῆς πεπλεγμένα μετά τινος γοργότητος τῆς ὅλης διανοίας μὴ καθ᾽ ἕκαστον πληρουμένης. T.C. τί δήποτε, ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ἐπὶ τὰ μείζονα τρέπων τὸν λόγον ἐνταῦθα τὸ ἐναντίον πεποίηκεν καὶ ἀπὸ τῶν μειζόνων ἐπὶ τὰ ἐλάττονα ἦλθε; λεκτέον ὅτι ὃ μᾶλλον ἐτάραττε τοὺς ἀκούοντας, τοῦτο καὶ προὔταξε. ποθεῖ γὰρ ὁ δῆμος τὸν σῖτον καὶ στερισκόμενος ἄχθεται. ἀφ᾽ οὗ οὖν ἔμελλε πείθειν μᾶλλον, τούτου τὸν φόβον προὐβάλλετο.

469, 13. ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἄλλος εὖ μὲν ἐποίησε] θαῦμα πολὺ τῆς εὐεργεσίας τοῦ Λεύκωνος ποιησάμενος ἐνταῦθα καὶ οἶκτον ἐντίθησι τοῦ Ἐπικέρδους, τῇ μεταβολῇ τῆς τύχης τὴν πειθὼ προσαγόμενος. ὁ γὰρ πάλαι, φησὶν, εὐημερῶν, ὁ τὴν Ἀθηναίων πόλιν εὐεργετεῖν ἀξιῶν, οὗτος νῦν ἐπίκουρον ἔχει τοῦ ζῆν τὴν ἀτέλειαν, βεβλημένος ὑπὸ τῆς τύχης. φασὶ γὰρ τοὺς παῖδας μεταστῆναι τοῦ Ἐπικέρδους ἀπὸ Κυρήνης Ἀθήναζε, καὶ διὰ τοῦτο λέγουσιν αὐτῷ εἰς δέον γεγονέναι τὸ παρ᾽ ὑμῶν δοθῆναι τὴν ἀτέλειαν. εἰκὸς γὰρ ἦν αὐτοὺς καὶ εἰς λειτουργίαν κληθῆναι παρόντας.

469, 16. τίς οὖν οὗτός ἐστιν; Ἐπικέρδης] ἠρώτησε τοὺς Ἀθηναίους, ὡς ποθοῦντας τὸν τοιοῦτον εὐεργέτην μαθεῖν, ἵνα θαρρῶν ἀπο-

5. κατὰ] καὶ κατὰ C.G.
12. μὴ] μὲν C.
πληρουμένης] πληρουμένοις C. πληρουμέν T., literis sequentibus detritis.
13. τὸ ἐναντίον] τοὐναντίον V.
14. καὶ ἀπὸ W. Aberat καί.
λεκτέον] καὶ λεκτέον V.
15. ἐτάραττε] ἐτάραξε C.G.
17. τούτου W. pro τοῦτο.
προὐβάλλετο] προὐβάλετο C.G.
19. εὐεργεσίας W. pro ἐργασίας.
20. τοῦ ἐπικέρδους V. ἐπὶ τοῦ κέρδους codices.
23. ὑπὸ] ἀπὸ V.
24. Κυρήνης V. κρήνης codices.

κρίνηται. Κυρήνη δὲ πόλις ἐστὶ Λιβύης, Λακεδαιμονίων ἄποικος· Ἐπικέρδης δὲ Κυρηναῖος, εὐεργέτης τοῦ δήμου κατὰ τὸν ἐν Σικελίᾳ καιρόν. ἰδὼν δὲ τῆς ἐπιδόσεως μικρὰν τὴν ποσότητα ηὔξησεν αὐτὴν πολλαχόθεν, πρῶτον μὲν τῷ συνδραμεῖν καὶ εἰπεῖν, "οὐ τῷ μεγάλα "καὶ θαυμάσια ἡλίκα δοῦναι." εἶτα τῷ καιρῷ καὶ τῇ γνώμῃ τοῦ δεδωκότος καὶ τῇ ποιότητι τῶν πεπονθότων καὶ τῷ φόβῳ τῶν ἀντικειμένων, καιρῷ μὲν ὅτε ἥττητο ἡ πόλις καὶ ἐν συμφοραῖς ἦν μεγάλαις, γνώμῃ δὲ ὅτι ἐκ προαιρέσεως καὶ ἐθελοντὴς, ποιότητι δὲ τῶν πεπονθότων ὅτι ἐν συμφορᾷ, φόβῳ δὲ τῶν ἀντικειμένων ὅτι ἐπεκράτουν Συρακούσιοι καὶ Λακεδαιμόνιοι, ὧν οὐκ ἐφοβήθη τοῦ φρονήματος τὸν ὄγκον. ἀλλὰ καὶ τῇ γειτνιάσει αὔξει, ὅτι παρ' οἷς ἦν· καὶ γὰρ τοῦτο συντελεῖ πρὸς αὔξησιν. τὸ γὰρ παρόντα μὴ φοβηθῆναι τὸν κίνδυνον μηδὲ φιλοψυχῆσαι οὐ μικρὸν εἰς φιλοτιμίαν.

469, 20. ἐν ᾧ καὶ τῶν εὖ πεπονθότων] ἰδὼν τὴν ὀλιγότητα τῆς ἐπιδόσεως ἐκ τοῦ κατὰ σύγκρισιν τόπου ηὔξησε. συνέκρινε γὰρ τὴν προαίρεσιν τῶν τε ἑκόντων εὐεργετούντων πρὸς τὴν τοῦ δικαίως ἀποδιδόντος ἐν καιρῷ χάριν· δείξας δὲ ἐνίους τῶν ἀνθρώπων μηδ' ἐθελοντὰς ἀποδιδόναι ἐν ταῖς δυστυχίαις ἣν ὀφείλουσι χάριν, ηὔξησε τὴν τοῦ δεδωκότος προαίρεσιν, ὅτι ἐθελοντὴς τοῖς δυστυχοῦσιν ἐπέδωκεν.

469, 22. ὡς τὸ ψήφισμα τοῦτο δηλοῖ] πιστοῦται διὰ τοῦ ψηφίσματος τοῦ Ἐπικέρδους τὴν εὔνοιαν, ἵνα μὴ δοκῇ χαρίζεσθαι τοῖς λόγοις.

469, 25. καὶ τοῦ μὴ τῷ λιμῷ πάντας] οὐ μόνον ἐκ τῶν προειρημένων τόπων, ὡς ἔφαμεν, ηὔξησεν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ κωλῦσαι τὸ συμβὰν αὐτοῖς, εἰ μὴ ἐπέδωκεν ἑκών. κωλύει γὰρ αὐτοὺς λιμῷ πάντας ἀποθανεῖν, προθύμως ἐπιδιδούς. Εἰς τὸ αὐτό. οὐ μόνον ηὔξησεν ἀφ' ὧν ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν ἐκώλυσε τὸ συμβὰν κακὸν

6. τῶν π. καὶ τῷ φ. add. W.
9. πεπονθότων] εὖ πεπονθότων W. συμφορὰ T. συμφορᾷ ceteri. Recte ἐν συμφορᾷ W. addito ἐν. Conf. schol. ad p. 472, 11.
10. Λακεδαιμόνιοι codices et margo P. πελοποννήσιοι V.
16. τῶν τε ἑκόντων W. τῶν τεκόντων T.D.V. τῶν τούτων C.G. ἀποδιδόντος] ἀποδιδόντων codices, licet τοῦ, non τῶν, habeant.
24. ηὔξησεν codices. ἐπηύξησεν, idque ante ὡς ἔφαμεν positum, V. τὸ συμβὰν] τὰ συμβάντα V.
26. ἐπιδιδούς] ἐπιδούς V. εἰς τὸ αὐτὸ T. ἄλλως εἰς τὸ αὐτό C.G.V.

ἀφ' ὧν ἐπέδωκε· διχῶς γὰρ τὸ συμφέρον ἢ κτήσει καλοῦ ἢ ἐπισχέσει βλάβης ὑπάρχει.

469, 29. τάλαντον ἔδωκε] μετὰ τὸ λαβεῖν φησι τὴν ἀτέλειαν ἐπὶ τοῖς πρότερον ἐπιδοθεῖσιν ἐν Σικελίᾳ, οὐχ, ὡς ἂν καταφρονήσας ὅτι περ ἅπαξ ἔτυχε τῆς τιμῆς, ἐπαύσατο τῆς κηδεμονίας, ἀλλά, μηδενὸς αἰτήσαντος, τὴν χρείαν ἰδών, αὐθαίρετος ἐφιλοτιμήσατο, αὐτὸς προσεπινοήσας τὴν αὔξησιν.

ἐπαγγειλάμενος] παρακαλέσας, ἀξιώσας. B. ἀξιώσας, μᾶλλον δὲ αὐτεπάγγελτος καὶ αὐθαίρετος. P.

470, 1. σκέψασθε δὴ πρὸς Διὸς καὶ θεῶν] εἰπὼν διὰ τῶν προειρημένων τὰς εὐεργεσίας, καὶ αὐξήσας εἰς ὅσον εἶχεν ἐντεῦθεν ἐπενθυμεῖται τοῖς προειρημένοις. τοιοῦτος ὁ ῥήτωρ ἀπανταχοῦ μετὰ τὰ διηγήματα πάλιν ἐπενθυμούμενος. οὐχ ἁπλοῦν δέ ἐστι τὸ διήγημα ἐνταῦθα, ἀλλὰ δεικτικόν.

470, 6. καὶ τὴν παρὰ τούτων χάριν] καὶ τῆς καλοκἀγαθίας ἐπίδειξις. οὐ γὰρ ἐλπίδι τῆς ἀμοιβῆς εὖ ἐποίησεν—ἄδηλος γὰρ αὕτη—, ἀλλ' εὐνοίᾳ καὶ φιλοστοργίᾳ τοὺς ἡττημένους ἀντὶ τῶν κεκρατηκότων ἠσπάσατο. καὶ οὐ μόνον νενικηκότας εἶπεν, ἀλλὰ καὶ παρ' οἷς ἦν· ὅτι καὶ συνηθείας κατεφρόνησε καὶ φιλίας ἠμέλησε καὶ φοβεῖσθαι τοὺς κρατοῦντας οὐκ ἠνέσχετο, προθέμενος ἐν πᾶσιν ὑμᾶς.

470, 15. οὐδὲ γὰρ οὔσῃ χρώμενος φαίνεται] ἡ ἀτέλεια διττή· ἢ γὰρ κατ' ἐμπορίαν ἐστίν, ἢ κατὰ λειτουργίαν. οὔτε δὲ οἷόν τε λειτουργεῖν ξένον ὄντα καὶ Λιβύην οἰκοῦντα, οὔτε μὴ ἐμπορευόμενον· οὐδὲ γὰρ ἐμπορευόμενος φαίνεται, ὥσπερ ὁ Λεύκων, μὴ φερομένων αὐτῷ ἀπὸ Λιβύης φορτίων, ἀφ' ὧν κερδαίνειν ἔμελλε. καὶ τοῦτο δῆλον ἐκ τῆς τῶν τελωνειῶν ἀπογραφῆς, ὅθεν εἶπε τεθαρρηκότως. "οὐδὲ γὰρ οὔσῃ χρώμενος φαίνεται·" οὐ φαίνεται γὰρ ταῖς τῶν

1. καλοῦ T.D. κακοῦ C.G.V.
3. μετὰ τὸ λαβεῖν] μεταλαβεῖν V.
11. αὐξήσας εἰς ὅσον εἶχεν W. αὐξήσας εἰς ὅσον ἧκεν V. ἧκεν αὐξήσας εἰς ὅσον codices.
12. προειρημένοις] εὑρημένοις C.G.
13. ἁπλοῦν margo P. ἁπλῶς libri.
14. ἀλλὰ δεικτικόν] ἀλλ' ἐπιδεικτικόν W.
16. εὖ ἐ.] ἐ. εὖ V.
18. νενικηκότας] νενικηκότων V.
21. ὑμᾶς] ὑμῶν codices.
24. οὔτε μὴ] οὔτε τελωνεῖσθαι μὴ Wf.
26. ἀφ' add. W.
28. χρώμενος add. P. ἐν ante ταῖς τῶν addebat W.

ἐμπόρων ἀπογραφαῖς χρώμενος. Εἰς τὸ αὐτό. ὁ μὲν Ζήνων, λύων τὸ προκείμενον, φησὶ μὴ χρήσασθαι τῇ δωρεᾷ τὸν Ἐπικέρδην διὰ τὸ ἑκόντα ἐπιδοῦναι μνᾶς ἑκατόν· ἡμεῖς δὲ φαμὲν μὴ τοῦτο βούλεσθαι τὸν Δημοσθένην σημαίνειν· οὐδὲ γὰρ ἐπιδόσεως οὐδὲ φιλοτιμίας ἐστὶν ἀτέλεια, ἀλλὰ τῶν κατ' ἀνάγκην γινομένων λειτουργιῶν. πῶς οὖν φαίνεται Ἐπικέρδης μὴ χρώμενος; οὐχ ὅτι ἐπιδέδωκεν, ἀλλὰ τῷ μηδ' ἐμπορίαν ποιήσασθαι μηδὲ κληθῆναι εἰς λειτουργίαν μηδεπώποτε, διὰ τὸ ἀπεῖναί τε φαίνεται τῇ δωρεᾷ μὴ χρήσασθαι· ὅτι γὰρ οὐκ ἂν ἐκλήθη ἀπὼν εἰς λειτουργίαν δῆλον ἐκ τῶν κατὰ Λεύκωνα. ἐκεῖ γάρ φησι χρήματα ὑπάρχειν τῷ Λεύκωνι ἐνταῦθα, ὧν λάβοιτο ἄν τις· Ἐπικέρδους δὲ μὴ ἔχοντος μηδεμίαν ἐμπορίαν ἐν τοῖς λιμέσι, πῶς ἄν τις λάβοιτο; τὸ οὖν χρώμενος ἀντὶ τοῦ χρησάμενος. οὐ γὰρ περὶ τῶν παίδων ἐνταῦθα τέως ὁ λόγος ἐστὶν, ἀλλὰ περὶ τοῦ πατρός· ὅτι δὲ καὶ τὸ συντελεῖν εἰς πόλεμον οὐκ ἦν παράβασις ἀτελείας δῆλον ἐκ τοῦ κατὰ Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα. καὶ γὰρ εἰληφότες ἀτέλειαν ὅμως ἐχορήγουν εἰς πόλεμον· ὥστε, εἰ Ἐπικέρδης εἰς πόλεμον ἐπιδέδωκεν, οὐ δήπου διὰ τοῦτο τὴν δωρεὰν ἀνῄρηκεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς παρέχεται νόμον τοιοῦτον, τὸν κελεύοντα μηδένα ἀτελῆ εἶναι τῶν εἰς τὸν πόλεμον.

470, 21. οὓς ἥκιστα προσῆκεν] οὓς οὐδαμῶς ἀδικεῖν ἐχρῆν.

470, 29. ἀλλὰ τὴν προθυμίαν καὶ τὸ αὐτὸν] τῇ κρίσει τῶν πατέρων σεμνύνει τὸν ἄνθρωπον.

471, 3. οἱ προϋπάρχοντες τῷ ποιεῖν εὖ] οἱ τὴν ἀρχὴν τῆς εὐποιΐας ποιησάμενοι. πλέον δὲ θαυμάσειεν ἄν τις τοὺς ἐν ταῖς χρείαις ὑπηρετήσαντας.

471, 5. εἶτ' οὐκ αἰσχυνοίμεθα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] χαριέντως τῷ αἰσχυνοίμεθα συνῆψεν εὐθὺς τὸ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἵνα τῇ ποιότητι τῆς πόλεως μεῖζον φανῇ τὸ αἰσχρόν.

471, 7. μηδὲν ἔχοντες ἐγκαλέσαι] δίδαξόν μέ τινα τῆς ἀφαιρέ-

10. χρήματα W. pro μὴ χρήματα. παρ' ὑμῶν χρήματα P.

11. ἐνταῦθα W. pro ἐνταῦθα δέ. ἐπικέρδους δὲ μὴ codices, nisi quod δὲ in μὲν mutatum a m. rec. in T. ἐπικέρδους μὴ V.

12. ἐμπορίαν] εὐπορίαν C. λάβοιτο] λάβηται V.

17. Ἐπικέρδης] ἐπικέρδους codices, nisi quod ἐπὶ κέρδους T. ἐπιδέδωκεν] δεδώκαμεν C.G. διὰ τοῦτο om. V.

24. ποιησάμενοι] ἐργασάμενοι C.G.

26. αἰσχυνοίμεθα hic et infra codices. αἰσχυνόμεθα V.

σεως ἀπολογίαν· προσέστω τις εὐπρόσωπος τόπος τῷ σφάλματι, ἂν καλέσῃ μέ τις τῶν παίδων ἀχάριστον. ποῖον ἔγκλημα προφέρων λύσω τὴν μέμψιν; τί πραχθὲν ὑπαίτιον ἐπενεγκὼν αὐτοῖς τὴν αἰσχύνην ἐκφεύξομαι;

471, 8. οὐ γὰρ εἰ ἕτεροι μὲν ἦσαν] τῇ τῆς ἀπαντήσεως περιτροπῇ τὴν γένεσιν τῆς ἀντιθέσεως ἀνεῖλε, φάσκων, οὐκ ἀπολύει τοῦτο τῆς αἰσχύνης, ἀλλὰ προσθήκην ἀδοξίας ποιήσει· λυμαίνῃ τὴν τῶν προγόνων ψῆφον, λύεις προπετῶς ἃ ἐκεῖνοι κεκρίκασι. καὶ ἡ προσθήκη βεβαιοῖ τὴν ἀλήθειαν, ὅσῳ κρείττων ἡ τῶν ὁρώντων καὶ παρόντων μαρτυρία τοῦ τὴν γνῶσιν ἐξ ἀκοῆς εἰληφότος.

471, 15. καὶ περὶ τῶν τοὺς τετρακοσίους] ἐγένετο γάρ τις ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ τετρακοσίων ὀλιγαρχία, ἣν οἱ καταλύσαντες ἐτιμήθησαν.

471, 17. χρησίμους αὐτοὺς παρασχόντων] ἐπὶ τῶν τριάκοντα λέγοι ἄν· τότε γὰρ οἱ δημοτικοὶ μὴ φέροντες τὴν κακίαν τῶν τριάκοντα ἔφυγον, καὶ οἱ ὑποδεξάμενοι ἐθαυμάσθησαν.

471, 20. εἰ τοίνυν τις ὑμῶν ἐκεῖνο πέπεισται] τὰς τῶν ἔξωθεν ἐπισωρεύσας εὐεργεσίας τὴν ἐκ τῆς ἀκολούθου νοήσεως ὑποβάλλει πρότασιν. ἐλέγομεν δὲ ὅτι τὸ κατὰ τὸν Ἐπικέρδην ἐπιχείρημα τῆς μελλούσης ἐστὶ βλάβης· τοῦτο τοίνυν ἐπισφραγίζεται κατὰ τὸ νῦν προκείμενον ἐννόημα. ἀντέπεσε γὰρ ἐκ τῶν λεγομένων, ἀλλ' οὐκ ἂν δεηθείημεν τοῦ τὴν πόλιν εὐεργετήσοντος, οὐδὲ γάρ ἐστι πόλεμος. πρὸς ὅπερ ἀγωνιζόμενος λύει ἐκ τῆς κοινῆς τῶν ἀνθρώπων φύσεως καὶ τῶν κοινῶν λογισμῶν, ὡς ἄδηλον τὸ μέλλον καὶ πάντα χρὴ προσδοκᾶν, οὕτως ἐπισφραγίζεται διὰ τούτων τὴν γενησομένην ἐκ τοῦ νόμου βλάβην, εἰ γένοιτο κύριος.

471, 22. κἀγὼ συνεύχομαι] τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐνοίας δηλοῖ, κοινωνῆσαι τῆς εὐχῆς οὐκ ὀκνῶν.

471, 24. ᾧ μὴ λυθέντι δεήσει χρῆσθαι] κυρίου ὄντος εἰκός ἐστι γενέσθαι καὶ χρείαν εὐεργετῶν· ἄγουσι γὰρ τὰς εὐδαιμονούσας πόλεις ἐπὶ τὸ χεῖρον οἱ πονηροὶ νόμοι· τοῖς μὲν γὰρ ἀγαθοῖς ἀνδράσι

6. τὴν γένεσιν τὴν (τῆς C.G.) ἀντιθέσεως codices. τὴν ἀντίθεσιν V.
8. προγόνων] προλόγων T. et pr. D. λόγων C.G. ἐκεῖνοι] κοινῇ C.G.
9. ἀλήθειαν] συνήθειαν C.G.
11. γάρ τις] μάρτυς C.G.
15. λέγοι ἄν] λέγει V.

καὶ τοῖς ἀμείνοσι νόμοις ἀκολουθεῖ τὸ πράττειν καλῶς, τοῖς δὲ ἐναντίοις πρὸς τὸ φαῦλον ἡ μεταβολή.

471, 27. ἐπ' ἀμφότερα] εὐτυχίαν καὶ δυστυχίαν. P.

472, 1. ὑπέρρει κατὰ μικρὸν] κατὰ μικρὸν ὑπεχώρει καὶ ἀπώλλυτο· ῥεῖν γὰρ τὸ φθείρεσθαι. ἐπεὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι κτῶνται μὲν εὐβουλίᾳ τὰ χρήσιμα, ῥιπτοῦσι δ' ἐξ ἀβουλίας τὰ κτώμενα.

472, 6. ὃς καλῶς πράττουσαν τὴν πόλιν] κατ' ἀμφότερα δείκνυσιν ἄχρηστον καὶ ἀλυσιτελῆ τὸν νόμον. ἐν ἀσφαλείᾳ τε γὰρ ζῶσιν ἡμῖν ἡ τοῦ πράγματος ἀδοξία πρόσεστιν· ἑτέρου δέ τινος καὶ φαύλου συμβαίνοντος, τὸν ἐπικουροῦντα οὐχ ἕξομεν.

472, 9. οὐ τοίνυν μόνον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] ἄλλο ἐπιχείρημα τοῦ αὐτοῦ τόπου, διαφορὰν δὲ ἔχον οὐ μικράν. περὶ τοῦ γὰρ εὐεργέτου πάλιν μέλλει ποιεῖσθαι τὸν λόγον, δεικνὺς ὅσον βλάψει τὴν πόλιν καὶ ὅσων ἀποστερήσει εὐεργετῶν, εἰ καιρὸς γένοιτο· διαφέρει δὲ τοῦ περὶ Ἐπικέρδους ἐπιχειρήματος. ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἴδιον, τοῦτο δὲ κοινόν· ὅτι καὶ πόλεις ὅλας τὰς ἑαυτῶν πατρίδας συμμάχους κατέστησαν τῷ δήμῳ. ἀπὸ γὰρ τοῦ κατὰ πρόσωπον μεταβέβηκεν ἐπὶ τὰς πόλεις, ἰδίᾳ μὲν θεὶς τὸν Λεύκωνα, ἰδίᾳ δὲ τὸν Ἐπικέρδην· μετὰ ταῦτα δὲ πλῆθος τῶν τὰς πατρίδας τὰς ἑαυτῶν παρασκευασάντων συμμαχεῖν τῷ δήμῳ. δύο δὲ ἀνύει διὰ τῶν τοιούτων ἐπιχειρημάτων· ἓν μὲν ὅτι τῶν ἀτοπωτάτων ἐστὶν ἀποστερεῖν τοὺς εὐεργέτας, ἕτερον δὲ ὅτι κωλύσομεν δι' ὧν ἀποστεροῦμεν καὶ τοὺς βουλομένους εὐεργετεῖν.

472, 11. ἐπὶ τηλικούτων καὶ τοιούτων καιρῶν] ἐν σιτοδείᾳ μὲν ὁ Λεύκων, ἐν συμφοραῖς δὲ ὁ Ἐπικέρδης. τελεία δ' ἡ εὐεργεσία καὶ ἐν ἔργοις καὶ ἐν λόγοις.

472, 21. ἃ παρ' ὑμῶν τῶν πρεσβυτέρων] ἱκανὸν ποιῆσαι τὴν πειθὼ τὸ λέγειν ὡς ὑμεῖς με τὰ τοιαῦτα ἐδιδάξατε.

472, 23. ἀλλ' ὅθ' ἡ μεγάλη μάχη] περὶ ταύτης τῆς μάχης καὶ

9. πρόσεστιν] περίεστιν C.G.

12. περὶ τοῦ] Sic correxi quod in codicibus est περιττά. περὶ V. περὶ μὲν W.

εὐεργέτου] εὐεργέτην codices.

14. καιρὸς] Sc. τοῦ εὐεργετεῖσθαι. Sed quid si κύριος (sc. ὁ νόμος)? WOLF.

22. ἕτερον δὲ] ἓν δὲ codices, contra usum loquendi. Conf. schol. ad p. 462, 15.

27. ποιῆσαι] ποιεῖται V.

28. με τὰ] μετὰ T.D.V.

29. καὶ om. V.

Ὑπερείδης εἴρηκεν ἐν τῷ πρὸς Δίωνα· καὶ παρὰ Ἐφόρῳ καὶ Ἀνδροτίωνι ἱστορεῖται ὡς ἐνίκησαν τοὺς Ἀθηναίους Λακεδαιμόνιοι σφόδρα.

472, 27. ἐπικηρυκεύεσθαι] διὰ κηρύκων σπονδὰς περὶ φιλίας ποιήσασθαι.

472, 28. καὶ τῆς παρόδου κρατοῦντας] ὡς καὶ τὴν ἀναχώρησιν καὶ τὴν φυγὴν ἐπικίνδυνον εἶναι.

473, 1. ἀλλὰ πλησίον ὄντων μεθ' ὅπλων] αὔξησιν ἔχει τῆς εὐνοίας· οὐκ ἔδεισαν τὸ πλῆθος, οὐ τὰ ὅπλα, οὐ τοὺς πολίτας ᾐσχύνθησαν, ἀλλὰ βιασάμενοι τοὺς ἔνδον, καταφρονήσαντες τῶν ἔξω, εἰσέφερον τὸ στράτευμα, τοῦτ' ἔστιν εἰσεδέχοντο εἰς τὴν πόλιν, ἤγουν ὑπεδέχοντο, τὸν μεθ' ὑμῶν κίνδυνον τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς προτιμήσαντες.

473, 8. ἡ ἐπὶ Ἀνταλκίδου] οὗτός ἐστιν ὁ τὴν αἰσχρὰν εἰρήνην πρὸς βασιλέα τὸν μέγαν σπεισάμενος, ἐν ᾗ τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ κατοικοῦντας ἐκδότους τῷ βαρβάρῳ πεποίηκε. τότε οὖν, φησὶν, ἐφυγάδευσαν αὐτοὺς Λακεδαιμόνιοι, ὑμεῖς δὲ ὑπεδέξασθε καὶ προσηκόντως ἐστέρξατε κατὰ πάντα.

473, 14. εἴ τις ἀκούσειεν ὡς Ἀθηναῖοι σκοποῦσι] σκέπτεταί τις ἤδη περὶ τῶν κεκυρωμένων πάλιν καὶ ἀναιρεῖ τῶν ἐψηφισμένων τὴν πίστιν· ἀλλότριον τῶν Ἀθηναίων τὸ νόημα, ξένον τῆς Ἀττικῆς τὸ ἐλάττωμα.

473, 16. ἀνάγνωθι δέ μοι] ἀναγινώσκει τὸ ψήφισμα, καταιδέσαι βουλόμενος.

473, 22. καὶ διεξιόντος ἀκούσας] οἱ γὰρ μὴ τῇ ὄψει μαθόντες παρὰ τῶν εἰδότων διηγουμένων τὴν γνῶσιν ἕξουσιν. ἆρ' οὖν, φησὶν, ὁ τοὺς καιροὺς ἐκείνους ἢ θέᾳ ἢ ἀκοῇ καταμαθὼν ἐξεταζέτω τὸ μέγεθος τῆς χάριτος· οὐκοῦν ἔσται πάντως τῆς κακίας κατήγορος. μισῶ

1. Ὑπερείδης] Scribebatur Ὑπερίδης.
9. εὐνοίας W. pro ἐννοίας.
οὐ—οὐ] οὐδὲ—οὐδὲ V.
10. εἰσέφερον] εἰσέφρουν P.
11. τοῦτ'—ὑπεδέχοντο om. V.: habet P.
15. κατοικοῦντας] Ἕλληνας add. V.
18. κατὰ add. W. Eo omisso idem ἐστέρξατε in ἐπράξατε mutandum esse conjecit.
19. σκέπτεται] σκέπτηται D. et rec. T.
22. ἐλάττωμα] βούλευμα ἤγουν σκέμμα margo P.
27. τὸ μέγεθος add. P. Eo omisso τὰς χάριτας W.

γὰρ φιλανθρωπίαν διὰ τὴν χρείαν συμβαίνουσαν. ὁ φιλότιμος ἐν ταῖς συμφοραῖς παρελθόντων τῶν δεινῶν καὶ τῆς εὐχῆς πληρωθείσης ἐπιλήσμων τῶν εὐεργεσιῶν καὶ ἀχάριστος.

473, 29. νὴ Δία ἀνάξιοι γάρ τινες] πληκτικῶς εἰσάγει, διασύρων ὡς ὀχληρὸν καὶ βάσκανον, εἰ ἄνω καὶ κάτω τοῦτο καὶ οὐδὲν ἄλλο προΐσχετο. τὸ δὲ σύμπαν διὰ τὸν οἰκεῖον νόμον οὕτω μεθώδευσεν, ἵν᾽ ἐκ τῆς συνεχοῦς μνήμης ὁ δῆμος ἡγμένος τὸν ὑπὲρ τοῦ νόμου δέξηται λόγον. ἀπαγαγεῖν γὰρ ἀπὸ τοῦ Λεπτίνου νόμου καὶ τοῦ συμφέροντος τὸν ἀκροατὴν βουλόμενος μετατίθησιν αὐτοῦ τὴν διάνοιαν εἰς τὸ κατηγόρημα τῶν εἰληφότων, ὡς εἶεν ἀνάξιοι. καὶ οὐ τοῦτο δὲ μόνον ἔλεγε Λεπτίνης, ὅτι ἀνάξιοί εἰσιν, ἀλλ᾽ ὅτι καὶ οὐκ εἰσὶ λειτουργοὶ, δίκαιον δὲ τοὺς πλουσίους λειτουργεῖν. ὃ δὲ ὡς ἰσχυρὸν αὐτῷ δίδωσιν ἐν παντὶ τῷ νόμῳ, τοῦτο σαθρότατον δεικνύει καὶ ἄδικον, καὶ ἐνίους καὶ πάντας ἀδικεῖν. οὕτως ἡμᾶς ὁ ῥήτωρ ἐδίδαξε τὰ μὲν ἰσχυρὰ τῶν ἀντιδίκων παραλείπειν, μεθοδεύειν δὲ ἐφ᾽ ἕτερα τοὺς δικάζοντας.

474, 2. ἔπειτ᾽ ἐκεῖνο ἀγνοεῖν φήσομεν] ταύτην τὴν ἀντίθεσιν λύει μεταληπτικῶς, πρῶτον μὲν ἀπὸ τοῦ χρόνου, εἶτα ἀπὸ τοῦ τρόπου, ἀπὸ χρόνου μὲν, ὅτι, ὅταν διδῶμεν, τὴν ἀξίαν δεῖ σκοπεῖν, οὐ μετὰ ταῦτα· τρόπῳ δὲ, ὅτι οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐξεταστέον ἰδιώτῃ καὶ πόλει. ΑΛΛΩΣ. παραγραφικῷ λύει τὴν ἀντίθεσιν. ἐχρῆν σε, φησὶ, τοῦτο αὐτὸ ἐξετάζειν, ὅτε καὶ ἐτιμῶντο, εἰ ἄξιοί εἰσιν· οὐ νῦν μετὰ τὸ λαβεῖν, χρησάμενον λόγῳ εὐπροσώπῳ καὶ ἀπολογίαν ἔχοντι, ὅτι ἀνάξιοι ἦσαν.

474, 5. ἔργον ἀνθρώπων ἐστὶν] ἀντὶ τοῦ, οὐ κακῶν, φρονίμων δέ.

474, 6. τοῦτο δὲ οὐχὶ δεῖ δοκεῖν ὑμᾶς πεπονθέναι] τὸ τῶν φθονούντων πάθος.

474, 8. ἐγὼ γὰρ οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον] τὸ νόημα τοιοῦτον· ὅτι

6. οὕτω μεθώδευσεν codices. οὕτως ἐμεθώδευσεν V.

8. νόμου W. pro δήμου. Qui præterea addi voluit ὃν ἀντεισφέρει αὐτὸς δήπουθεν.

17. Lemma, quod addidit W., om. codices et V., sed infra præbent pro Ἄλλως. Omisso lemmate ταύτην οὖν P.

18. πρῶτον—τρόπου W. pro πρῶτον μὲν ἀπὸ τρόπου, εἶτα ἀπὸ χρόνου. τοῦ ante τρόπου et χρόνου add. C.G.

19. ἀπὸ χρόνου] ἀπὸ τοῦ χρόνου C.G. ὅταν] ὅταν μὲν V.

20. ἰδιώτῃ καὶ πόλει W. pro ἰδιώτην (τε add. C.G.) καὶ πολίτην.

26. δὲ οὐχὶ δεῖ δοκεῖν ὑμᾶς W. pro δὲ δοκεῖ ὑμᾶς.

28. γὰρ] δὲ V.

ἕκαστος τῶν ἀνθρώπων, ὅτε βούλεται δοῦναι θυγατέρα αὐτοῦ τινὶ ἢ λαβεῖν, ἐξετάζει πότερον ἄξιός ἐστιν ἢ οὔ, καὶ πῶς δοξάζουσι περὶ αὐτοῦ, καὶ πότερον νόμιμον ἢ οὔ, καὶ τὸ γένος καὶ τὸν βίον. ἐπὶ δὲ τῶν εὐεργετῶν οὐκέθ᾿ ὁμοίως, ἀλλὰ κἂν δυσγενὴς ᾖ, δέχονται, παρὰ τὴν χρείαν τὴν πρᾶξιν ἀποδεχόμενοι, κἂν ὁποῖός τις ἂν ᾖ.

474, 16. ὅταν μὲν οὖν εὖ πάσχειν] συμπέρασμα τοῦ ἐνθυμήματος. παρενέβαλε δὲ ταῦτα εἰς μέσον τοῦ μεμνῆσθαι τῶν εὐεργετῶν, ἵνα μὴ ὕπτιος καὶ προσκορὴς ὁ λόγος γένηται.

474, 19. ἀλλὰ νὴ Δία οὗτοι μόνοι] οἱ ἀναξίως εὑρημένοι τὴν ἀτέλειαν. P.

474, 24. ἐν δὲ ἢ δύο δείξας ἔτι ψηφίσματα] περὶ τῶν ξένων φησίν· ἐπειδὴ πάμπολλα ἐφεξῆς ἐρεῖ περὶ τῶν πολιτῶν ἐξετάζων.

474, 25. τοῦτο μὲν τοίνυν Θασίους] Θάσος καταντικρὺ τῆς Θρᾴκης, ὅπου ἦν καὶ τὰ μέταλλά ποτε τῶν Ἀθηναίων. ἐπανῆλθε δὲ εἰς τὰ ὁμογενῆ τῶν ἐπιχειρημάτων, καὶ τὸ κατὰ Ἀρχέβιον δὲ καὶ Ἡρακλείδην τοῦ αὐτοῦ τόπου, οἳ, ὥς φασιν, οὐδὲ φαίνονται ἀτέλειαν εἰς τὰς Ἀθήνας ἔχοντες.

474, 28. καὶ τὴν Λακεδαιμονίων φρουρὰν μεθ᾿ ὅπλων] ὅτι οὐ λόγοις ἔπεισαν, ἀλλ᾿ ὅπλων ἐδεήθησαν πρὸς τὴν δίωξιν. Ἔκφαντος δὲ στρατηγὸς τῶν Θασίων· Θρασύβουλον δὲ τὸν Ἀθηναίων στρατηγὸν λέγει. τὸ δὲ εἰσαγαγόντες μετὰ τὴν μάχην λέγει.

474, 29. παρασχόντες] ἤγουν παραδόντες ἤτοι ποιήσαντες. P.

475, 5. ὥστε τὴν δεκάτην ἀποδόσθαι] δεκάτην ἐκ τῶν φορτίων τῶν ἐμπόρων τοῦ Ἑλλησπόντου ἐλάμβανον. ἐπώλουν οὖν τὰ τέλη, καὶ ἐποίουν χρημάτων εὐπορεῖν τὴν πόλιν. εἶτα τὸ χρήσιμον τῶν χρημάτων λέγει, ὅτι Λακεδαιμόνιοι ὁρῶντες ἐφοβήθησαν καὶ ὡς ἠθελήσαμεν ἐσπείσαντο. πρόξενοι δὲ λέγονται οἱ ἐν τοῖς ὁρίοις τοὺς ἐπιδημοῦντας δεχόμενοι, φίλοι τυγχάνοντες καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ.

475, 10. προξενίαν] ὑποδοχὴν, προστασίαν. B.

475, 25. ὡς συκοφαντούντων] οὐκ ἐχόντων οὐδὲν ἀληθὲς ὡς πρὸς τὸ συμφέρον.

476, 14. τούτων δ᾿ ἴσως ἔνιοι τῶν ἀνδρῶν] ἐτεθνήκεσαν γάρ τινες·

2. λαβεῖν] τοῦ ἑτέρου λαβεῖν P. δοξάζουσι] δοξάσουσι P.
15. δὲ καὶ] δὲ om. C.G.V.
20. Ἀθηναίων W. pro αὐτόν.
24. ἐμπόρων] ἐμπύρων codices.
27. ἐν τοῖς ὁρίοις] ἐν ὑπερορίοις πόλεσι W.
32. εἰ] εὖ V. om. C.G. εἰ καὶ W.

ἀλλ' εἰ ἐκεῖνοι ἀπέθανον, καὶ αἱ εὐεργεσίαι οὐκ ἀπώλοντο. τινὲς δὲ καὶ ζῶσιν. ἔλεγε δ' ὁ Λεπτίνης ὅτι οἱ πλεῖστοι αὐτῶν τεθνήκασι, καὶ οὐ πολλοὺς βλάψομεν. ὁ δὲ ἐκ περιτροπῆς αὐτὸ ἔλαβε καὶ λέγει, μᾶλλον ὀφείλομεν μὴ στερίσκειν αὐτοὺς διὰ τοὺς λοιπούς· διὰ γὰρ τοῦτο καὶ πάντας τιμῶντες ὀφθήσεσθε καὶ ἡ πόλις δόξει εἶναι καλή.

476, 24. τὰς μὲν συμφορὰς] θέλει εἰπεῖν, εἰ ἔτυχε κινδυνεῦσαι καὶ ἀποθανεῖν τοὺς εὖ ποιήσαντας ὑμᾶς, καὶ δὴ ἀπώλοντο καὶ διὰ παντὸς ἐκέχρηντο τῇ συμφορᾷ. ἄδικον οὖν κινδυνεύειν μὲν ὡς ἐπὶ φανεροῖς, σωθέντας δὲ στερίσκεσθαι τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς τιμῆς.

476, 29. τούτων] τῶν ἀτυχημάτων. P.

477, 5. πάνυ τοίνυν ἀχθοίμην ἂν] ἐντεῦθεν προοιμιάζεται μέλλων ἑτέρας μερίδος ἄρχεσθαι τοῦ λόγου, τοῦ περὶ τῶν πολιτῶν δηλονότι. B.F.R.S.T.Y.P. ὡς φιλόπολις συνάχθεται, εἰ σπανίζει γενναίων ἀνδρῶν ἡ πόλις. ἄξιον δὲ τὸ ἦθος τῆς ἐννοίας ἄγασθαι. τὸ γὰρ ἀχθοίμην ἂν εἰπεῖν, εἰ μὴ φαίνοιτο ἔχουσα γενναίους εὐεργέτας ἡ πόλις, ἐνδεικνυμένου ἐστὶ τὴν εὔνοιαν, ἣν ἔχει τῇ πόλει, ἄλλως τε καὶ βαρυνομένου τὸ διάθεσιν ἔχειν αὐτοὺς τοὺς πολίτας, ὡς μηδὲ ἐθέλειν ὑπὲρ τῆς ἐνεγκούσης κινδυνεύειν.

477, 9. καὶ γὰρ καὶ τἄλλα ἀγαθὰ] τῆς αὐτῆς ἐστιν ἐννοίας κατασκευὴ τοῦ ῥήτορος. ἐπειδὴ δὲ συνέβαινε καὶ ἐν κακῇ πόλει ἕνα εἶναι ἄριστον, διὰ τοῦτο εἴρηκε πλείστους· ἀρίστους δὲ, ἵνα τὸ μὲν ᾖ τοῦ πλήθους, τὸ δὲ τῆς ἀρετῆς.

477, 12. πρῶτον μὲν τοίνυν Κόνωνα] ἀπὸ τῶν ξένων ἀρξάμενος ἐπὶ τὸν περὶ τῶν πολιτῶν ἐλήλυθε λόγον· πρῶτον μὲν, ἵνα δείξῃ τὸ πλῆθος τῶν οὐκ ἐγχωρίων εὐεργετῶν, καὶ ὅσων ἐν χρείᾳ γέγονε ξένων ποτέ. εἷς δὲ τῶν δέκα στρατηγῶν ἐστιν οὗτος, Τιμοθέου πατὴρ, οὗ μέμνηται καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. τί δήποτε δὲ τὸν Κόνωνα τοῦ Χαβρίου προέταξε; καίτοι περὶ ἐκείνου πᾶς ἦν ὁ λόγος αὐτῷ. λέγομεν δὲ ὅτι ὑπωπτεύετο ὡς διὰ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἠγωνίζετο καὶ οὐ διὰ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως, καὶ τῇ μητρί γε αὐτοῦ, ὥς φασι, συνῆν. ἵνα οὖν μὴ ἐπίτηδες δόξῃ καὶ ὥσπερ ἐκ συντάγματος αὐτὸν

2. πλεῖστοι W. πλείους C.G. πλούσιοι T.D.V.
5. δόξει] Legebatur δόξειεν.
13. λόγου post δηλονότι B.T.P. sine τοῦ.
17. ἐστὶ add. W.
27. Τιμοθέου add. W.
30. λέγομεν δὲ] δὲ om. C.G.
31. γε om. V.

προφέρειν, ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν τὸν λόγον ποιεῖσθαι, τούτου χάριν τὸν Κόνωνα πρῶτον ἔθηκεν.

477, 13. ἢ τὸν ἄνδρα ἢ τὰ πεπραγμένα] καὶ τὸν τρόπον αὐτοῦ καὶ τὰς πράξεις διέρχεται. συμβαίνει γάρ τινα βίον καλὸν μὲν ἔχειν, μηδὲν δὲ ἐπικεχειρηκέναι κοινόν· διὰ τοῦτο τὰ δύο ὁμοῦ ἔλαβεν, τὰς δύο ποιότητας ἐξετάζων ἐν τῷ αὐτῷ, καὶ τοῦ προσώπου καὶ τῶν πραγμάτων. ἔστι μὲν γὰρ προσώπου κατηγοροῦντα μὴ μέμφεσθαι πρᾶξιν· ἔστι δὲ πράξεις ἀποδεχόμενον τὴν ποιότητα διαβάλλειν· νῦν δὲ ἐξ ἑκατέρων ἐργάζεται τἀνδρὶ τὸν ἔπαινον.

477, 15. ὡς ὑμῶν τινῶν ἔστιν ἀκοῦσαι] τῶν πρεσβυτέρων. ἀλλ᾽, ἐπειδὴ ἔφη ἀκοῦσαι, ἡ ἀκοὴ δ᾽ οὐκ ἦν πιστή, προσέθηκε τοὺς θεασαμένους ἀπαγγείλαντας.

477, 17. ἀσθενοῦς ἡμῶν τῆς πόλεως οὔσης] περὶ τὸ τέλος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου ἐν Ἀργινούσαις· ἔστι δὲ τῆς Λέσβου χωρίον, οὗ μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων Ἀθηναῖοι ἐπολέμησαν· καὶ δὴ συνέβη Ἀθηναίοις νικῆσαι· τῶν δὲ πεπτωκότων τὰ σώματα ἐκ τῆς θαλάττης Ἀθηναῖοι διὰ τὸν χειμῶνα ἀνελέσθαι οὐκ ἠδυνήθησαν· ἦσαν γὰρ ναυμαχήσαντες. οἱ οὖν συγγενεῖς τῶν πεσόντων ὑπό τινων συκοφαντῶν ἀναπεισθέντες προσῆλθον τῷ δήμῳ μελανειμονοῦντες καὶ ἐπεσπάσαντο εἰς εὔνοιαν. κατεψηφίσατο οὖν ὁ δῆμος τῶν δέκα στρατηγῶν, τῶν μὲν φυγήν, τῶν δὲ θάνατον. καὶ οἱ μὲν πρὸ τῆς κρίσεως ἔφυγον, εἰδότες τὸ ἐσόμενον αὐτῶν κακόν· ὧν ἦν Κόνων, ὃς καὶ ἀπῆλθε πρὸς Εὐαγόραν τὸν τῆς Κύπρου ἄρχοντα. καὶ πεποίηκε φίλον τὸν Κόνωνα τῷ Περσῶν βασιλεῖ ὁ Εὐαγόρας· ἦν γὰρ ἔχων πρὸς αὐτὸν φιλίαν. τὸ τηνικαῦτα δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι σχολὴν ἄγοντες κακῶς ἐποίουν τὰ τοῦ βασιλέως· ὁ δὲ Κόνων καιροῦ λαβόμενος ἐπηγγείλατο περιγενέσθαι αὐτῶν, εἰ λάβοι παρ᾽ αὐτοῦ στράτευμα. καὶ δὴ λαβὼν καὶ συμβαλὼν ἐν Κνίδῳ τῆς Καρίας κατὰ

4. τὰς om. codices.
5. ἐπικεχειρηκέναι] διακεχειρικέναι W.
7. πράξεις codices. πρᾶξις V. πρᾶξιν W.
11. θεασαμένους] καὶ add. W.
15. Ἀθηναῖοι] οἱ ἀθηναῖοι C.G.
18. ναυμαχήσαντες] γρ. ναυαγήσαντες P.
20. εἰς] τοῦτον εἰς V.
22. αὐτῶν T.D. αὐτοῖς V. om. C.G.
23. καὶ πεποίηκε—βασιλεῖ ὁ Εὐαγόρας codices. ὁ δ᾽ Εὐαγόρας πεποίηκε —βασιλεῖ V.
24. τῷ] τῶν V.
27. αὐτῶν margo P. αὐτῷ codices, nisi quod αὐτὸν aliquis corrigere voluit in T., et V.
28. ἐν om. codices.

Λακεδαιμονίων ἐνίκησε, καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας, οὐκ ἀποστραφεὶς καταγνούσας αὐτοῦ.

477, 19. οὐδ' ἡντινοῦν ἀφορμὴν λαβὼν] μηδεμίαν, φησὶν, ἀφορμὴν λαβὼν παρὰ τῆς πόλεως κατεναυμάχησε Λακεδαιμονίους, στρατηγὸς ἀποδειχθεὶς παρὰ βασιλέως.

477, 20. καὶ τοὺς πρότερον τοῖς ἄλλοις ἐπιτάττοντας] οὐκ εἶπεν εἴθισεν ὑπακούειν ὑμῶν. καίτοι γε ἠκολούθει τῷ λέγειν ἐπιτάττοντας τοῖς ἄλλοις τὸ ὑφ' ὑμῶν ἐπιτάττεσθαι· ἀλλ', ἐπειδὴ τοῦτο οὐκ εἶχε παρὰ τῆς ἱστορίας, εἴθισεν ἀκούειν ὑμῶν εἶπεν, ἐπειδήπερ προσεδέξαντο τὸν περὶ τῆς εἰρήνης. ἐγίνετο πάλιν ὁ λόγος πρὸς Λακεδαιμονίους τῇ πόλει.

477, 22. ἁρμοστὰς] ἁρμοσταὶ οἱ ἐκπεμπόμενοι ἄρχοντες εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ὑπὸ Λακεδαιμονίων. B.P.

477, 23. ἀνέστησε τὰ τείχη] ἃ Λακεδαιμόνιοι κατέστρεψαν, ταῖς Ἀθηναίων χερσὶν ἀναγκάσαντες, πάλαι Θεμιστοκλέους οἰκοδομήσαντος, ἐξ ἀρχῆς ἀνέστησε διὰ τοῦ Περσικοῦ κρατήσας στρατεύματος. ἁρμοστὰς δὲ τοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν ἄρχοντας τῶν Λακεδαιμονίων λέγει. ἁρμοσταὶ δὲ λέγονται ὅτι ἁρμόζουσι τὰ ἤθη τῶν πολιτῶν τοῖς τῶν Λακεδαιμονίων. νήσων δὲ, οὐ τῶν Κυκλάδων, ἀλλὰ καὶ ἄλλων.

477, 24. περὶ τῆς ἡγεμονίας ἐποίησε] πάλιν οὗτος πρῶτος ἐποίησε τὸν λόγον, τοῦτ' ἔστι τὴν ἀμφισβήτησιν καὶ φιλονεικίαν εἶναι περὶ τῆς ἡγεμονίας καὶ τῆς ἀρχῆς. P.

477, 25. καὶ γάρ τοι μόνῳ τῶν πάντων] μόνῳ μετὰ τὸν Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα.

477, 28. ἐκείνῳ μὲν φιλοτιμίαι] φιλοτιμεῖ τὴν κοινωνίαν, ἵνα ἀποστεροῦντες καὶ ἑαυτοὺς βλάπτωσιν.

478, 1. ἀγαθοῦ τοῖς ἄλλοις αἴτιος γένηται] θέλει εἰπεῖν, πολίτης ἐάν τις ἄλλους εὖ ποιήσῃ, καὶ ἡ πόλις κοινωνεῖ τῶν κατορθωμάτων.

1. κατὰ Λακεδαιμονίων] τοὺς Λακεδαιμονίους V.

3. μηδεμίαν] οὐδεμίαν C.G.

10. εἰρήνης—πόλει codices. εἰρήνης λόγον, πάλιν οὗτος πρὸς Λακεδαιμονίους τῇ πόλει V.

13. ὑπὸ Λακεδαιμονίων om. B.

16. ἐξ ἀρχῆς—στρατεύματος codices. Pro his verbis in V. est μετὰ τὰ Μηδικά.

18. ἁρμοσταὶ δὲ—ὅτι ἁρμόζουσι codices. ἐκάλουν δὲ αὐτοὺς οὕτω διὰ τὸ ἁρμόζειν V.

19. Κυκλάδων] μόνον add. V.

26. φ. τὴν κ.] ἀνακοινοῖ τὴν φιλοτιμίαν W.

478, 5. πρῶτον] πάλιν μετ' ἐκείνους.

478, 12. ἐπετιμήθη] ἀντὶ τοῦ ἐδοξάσθη. B.R.S.P.

ἀλλὰ καὶ ὑπ' ἄλλων πολλῶν] οὐ πάνυ γὰρ μέγιστον τὸν πόλιτην τὴν πόλιν τιμᾶν· διὰ τοῦτο προσέθηκε τὸ ὑπ' ἄλλων.

478, 13. οἳ δικαίως] τί οὖν, οἳ φόβῳ αὐτὸν ἐτίμησαν, ἢ ἀνάγκῃ; διὰ τοῦτο πρόσκειται τὸ δικαίως, ἵνα καθαρὰ ἡ φιλοτιμία.

478, 16. τῆς δὲ παρ' ἡμῶν μόνος τοῦτ' ἀφαιρεθήσεται] τὸ ἀφαιρεθήσεται δηλωτικόν ἐστι τοῦ μὴ πάσας ἀφαιρεῖσθαι τὰς δεδομένας τιμὰς τῷ Κόνωνι, ἀλλὰ τὴν ἀτέλειαν μόνην.

478, 21. κατεναυμάχησε Λακεδαιμονίους] σημείωσαι τὸ καταναυμαχεῖν εἰς αἰτιατικὴν ἀποδιδόμενον. rec. S.

478, 24. γνοίη δ' ἄν τις εἰ παραθείη] οὐχ ὅλον τὸν Θεμιστοκλέα παραβάλλει ὅλῳ τῷ Κόνωνι, ἀλλὰ τειχοποιΐαν τειχοποιΐᾳ. οὐκ ἀπὸ πάντων οὖν τῶν τόπων συγκρίνειν ἐπιχειρεῖ τῷ Θεμιστοκλεῖ τὸν Κόνωνα—οὐδὲ γὰρ αἱ πράξεις ἀμφοῖν παραπλήσιαι—. ἀλλὰ ἀπὸ τῆς τειχοποιΐας μόνης. οὐ γὰρ ἀναγκαῖόν ἐστιν ἐν ταῖς συγκρίσεσι πάντα πᾶσι παραβάλλειν. καὶ Ἰσοκράτης γὰρ ἐν τῷ τῆς Ἑλένης ἐγκωμίῳ συγκρίνων τὴν Ἑλένην τῷ Ἡρακλεῖ οὐκ ἀπὸ τῶν πράξεων αὐτὴν ἐγνώρισεν, ἀλλὰ τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ῥώμην μόνην ἀντέθηκε τῷ κάλλει. καὶ διδάσκουσιν ἡμῖν οἱ παλαιοὶ θεωρήματα. μὴ φιλονεικεῖν πρὸς τὰ ἰσχυρὰ μηδὲ μάχεσθαι. μηδὲ μὴν ὀκνεῖν ἀφ' ἑνός τινος τῶν περὶ τὸ πρᾶγμα θεωρουμένων τὴν σύγκρισιν ἐργάζεσθαι. οὐ μέγεθος δὲ πρὸς τὸ μέγεθος τῶν τειχῶν συγκρίνει, ἀλλὰ τὸν τρόπον μόνον τῆς τειχοποιΐας· παρέλιπε δὲ τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ πλείστη διαφορά. τότε μὲν γὰρ ἡγοῦντο πάντων Ἑλλήνων Λακεδαιμόνιοι, νυνὶ δὲ ἥττηντο περὶ Ῥόδον ὑπὸ τοῦ βασιλέως. ὥστε τὸν καιρὸν κλέψας ἐν ᾧ τούτων τὴν πόλιν ἑκάτερος τειχίζειν ἔδοξεν, αὔξει τὸ κατὰ Κόνωνα.

478, 26. λέγεται τοίνυν ἐκεῖνος τειχίζειν] συντέμνει τὸ διήγημα

2. ἀντὶ τοῦ om. B.R.P.
5. οἳ] οἱ T. εἰ P.
7. τὸ ἀφαιρεθήσεται] τὸ ἀφαιρήσεται C.G.V.
16. ἐν add. W. ἐστι ταῖς libri.
19. αὐτὴν W. pro αὐτῶν.
21. τῶν περὶ om. V.
22. οὐ μέγεθος δὲ T.D. οὐ δὲ μέγεθος C.G.V.
23. τὸ addidi ex T.D. συγκρίνει P. συγκρίνειν codices. συγκρίναι V.
26. Ῥόδον] Alii Cnidum nominant: de quo dixi ad Isocr. Paneg. p. 70 A. γρ. Κνίδον margo P.
27. Κόνωνα] Κόνωνος V.

θαυμαστῶς, ἅτε δὴ παλαιόν, καὶ ἵνα ὑποκλέψῃ τῇ συντομίᾳ τοῦ Θεμιστοκλέους τὴν μνήμην.

479, 5. καὶ πάντες ἴσως ἀκηκόατε] ἤγουν, ἴστε πῶς ἀνέστησεν ἀπάτῃ τὰ τείχη.

479, 7. μηδεὶς φθόνῳ τὸ μέλλον ἀκούσῃ] ἐπειδὴ τοῦ Θεμιστοκλέους αὐτὸν ἀποφαίνει κρείττονα, εἰκότως προθεραπεύει τῷ λόγῳ.

479, 14. οὐδ' ἔλαττον σχεῖν τῶν ῥητόρων] οὔκουν, φησί, δίκαιον ἡττηθῆναι τὰς πράξεις αὐτοῦ τῷ λόγῳ τῶν συκοφαντῶν.

479, 16. εἶεν, ἀλλὰ τὸν παῖδα τοῦ Χαβρίου] ἀντὶ τοῦ, ἄγε δή, τί λείπεται τῷ λόγῳ, ἵνα ἐξ ἀνάγκης δόξῃ ἐπὶ τὸν Χαβρίαν ἔρχεσθαι καὶ οὐκ ἐκ προνοίας, ἀλλ' ἑπόμενος τῷ λόγῳ; ἀφείλετο γὰρ τὴν ὑπόνοιαν τοῦ δοκεῖν πρὸς χάριν ὑπὲρ τοῦ Χαβρίου παιδὸς λέγειν· πανταχοῦ δὲ τὸν παῖδα συμπλέκει τῷ τοῦ πατρὸς ὀνόματι, καὶ τοῖς ἀπὸ τοῦ πατρὸς εἰς ἀπόδειξιν κέχρηται—δηλονότι διὰ τὸ τοῦ πατρὸς ἀξίωμα τὴν δωρεὰν ὁ παῖς ἔχειν δοκεῖ—, δεικνὺς ἐκ τούτων τῆς ἀτοπίας τὸν ἔλεγχον, εἰ ἐπὶ τοσούτοις καὶ τηλικούτοις τοῖς εὐεργετημένοις ἀφέλοιντο τὴν ἀτέλειαν.

ἀλλὰ νὴ Δία τὸν παῖδα τὸν Χαβρίου] τὸ μὲν σχῆμα τῆς μεταβάσεως πάνυ θαυμαστόν. τὸ γὰρ μὴ ἐκ περιβολῆς μηδὲ πεφροντισμένως ποιήσασθαι τὴν ἀρχὴν ἀφείλετο τὴν ὑπόνοιαν τοῦ δοκεῖν πρὸς χάριν ὑπὲρ τοῦ Χαβρίου παιδὸς λέγειν. ἔστι δὲ ἠθικὴ ἡ διάνοια, ὡς ἂν τοῦ πράγματος ἔχοντος τῆς ἀτοπίας τὸν ἔλεγχον, εἰ ἐπὶ τοσούτοις καὶ τηλικούτοις εὐηργετημένοις ἀφέλοιντο τὴν ἀτέλειαν· οὐ μὴν ἀλλὰ κἀκεῖνο ἄξιον κατιδεῖν, ὅτι πανταχοῦ τὸν παῖδα συμπλέκει τῷ τοῦ πατρὸς ὀνόματι, καὶ τοῖς ἀπὸ τοῦ πατρὸς εἰς ἀπόδειξιν κέχρηται. B.F.R.S.P.

479, 21. ἴστε μὲν οὖν ἴσως καὶ ἄνευ τοῦ παρ' ἐμοῦ λόγου] προκατέλαβε τὸν ἀκούοντα, μάρτυρα τῶν ἑαυτοῦ ποιησάμενος λόγων, ἵνα εἰσβάλλων εἰς τὰ τοῦ Χαβρίου ἐγκώμια μὴ χάριτι δοκῇ τὸν λόγον

6. προθεραπεύει T.D. θεραπεύει τὸ μέλλον C.G.V. προθεραπεύει τὸ μέλλον P.

7. οὔκουν P. pro οὐκοῦν.

9. τὸν παῖδα τοῦ] νὴ δία τὸν παῖδα τὸν C.G.

19. περιβολῆς] παραβολῆς R.

21. ἡ διάνοια] ἡ om. S.

23. εὐηργετημένοις] εὐηργετημένοι S. ἀφέλοιντο] ἀφείλοντο R. οὐ μὴν om. R.S.

24. ἄξιον κ.] κ. ἄξιον B. Proximum ὅτι om. F. Ceterum hoc scholion fuit etiam in Y, sed resectum est.

ποιεῖσθαι. συναγορεύσουσι δὲ καὶ αὐτοὶ ὅτι σπουδαῖος ἦν ὁ ἀνὴρ, ἵνα καὶ, εἴ τι ἁμάρτημα περὶ τὸν παῖδα τυγχάνοι, μὴ τῆς τοῦ πατρὸς ἀγωγῆς τὸ κατηγόρημα γένηται. οὐκ ἀπολογεῖται δ' ὑπὲρ τῆς ποιότητος τοῦ παιδὸς, ἵνα μὴ δοκῇ ὥσπερ κνίζειν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τοὺς ἀκούοντας· προϊόντος δὲ τοῦ λόγου τὴν ἀπολογίαν πεποίηται, εἰπὼν, ἐν ὀρφανίᾳ τέθραπται διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἀναίρεσιν· ὡς εἶναι μεταστατικὴν τὴν ἀπολογίαν· εἰ γὰρ ὑπὲρ Ἀθηναίων ἀπώλετο, διὰ τὸν δῆμον ὁ παῖς τοιοῦτος γέγονε.

479, 25. καὶ ὡς Γοργώπαν ἀπέκτεινε] στρατηγὸς Λακεδαιμονίων ὃν κτείνει Χαβρίας ἐν Αἰγίνῃ ἀπιὼν βοηθῆσαι Εὐαγόρᾳ.

479, 27. ἐν Αἰγύπτῳ] πρὸς τοὺς Πέρσας.

480, 1. πολλή τε αἰσχύνη λέγοντος ἐμοῦ] ἑκὼν ἡττᾶται, ἵνα νικήσῃ καθ' ἕτερον.

480, 5. ἐνίκησε μὲν τοίνυν] ταὐτὰ λέγων ἑτέρῳ σχήματι προσποιεῖται ἄλλα διηγεῖσθαι.

480, 6. μιᾶς δεούσας] ὥστε πλήρεις εἶναι πρὸς ἀναπλήρωσιν.

480, 7. εἷλε δὲ τῶν νήσων τούτων] ὅτι καὶ ἐνίκησε καὶ ἔσωσεν.

480, 9. ἐχθρῶς ἐχούσας] τί γὰρ, εἰ καὶ λόγοις ἐπείσθησαν, εἶτα μεταβάλλονται;

480, 19. ἀφ' ὑμῶν] ἀφῃρημένον. P.

480, 20. ἀπὸ πολλῶν] ἐχθρῶν. P.

πολλὰ] ἀφῃρημένα. P.

480, 21. ἵνα δὲ μὴ λέγων παραλείπω τι] ἔθος ἐστὶ τῷ ῥήτορι τοῖς ἰσχυροτέροις ἐνδιατρίβειν καὶ μὴ ῥᾳδίως αὐτῶν ἀπαλλάττεσθαι· ἵνα δὲ τὸν κόρον φεύγῃ, ἐξαλλάττειν εἴωθε τὰ σχήματα τῆς ἐννοίας. ἀναγινώσκει δὲ ἐξ ὑπομνήματος τὰς Χαβρίου πράξεις.

480, 27. δοκεῖ τισὶν ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] σημείωσαι τὸ σχῆμα τοῦτο τὸ, δοκεῖ ὑμῖν οὗτος ἄξιος εἶναι ἀποστερηθῆναι τὴν

2. τοῦ πατρὸς ἀγωγῆς] τούτου προσαγωγῆς V.
4. μὴ add. W.
9. στρατηγὸς] ἦν add. C.G.V.
Λακεδαιμονίων margo P. pro Θηβαίων.
10. ἀπιὼν Wf. pro ἀπιόντα. Vide F. A. Wolfii annotationem ad p. 479, 25.
βοηθῆσαι] βοῆσαι C.G.
Εὐαγόρᾳ] εὐαγόραν codices.
13. ἕτερον codices et margo P. ἑκάτερον V.
14. ταὐτὰ Wf. pro ταῦτα.
19. μεταβάλλονται] μετεβάλλοντο W.
24. ἰσχυροτέροις] ἰσχυροτάτοις C.G.

ἀτέλειαν. S. rec. τῷ κατ᾽ ἐρώτησιν προῆχθαι τὸν ἔλεγχον τῆς ἀτοπίας ἐμφαίνει. ἠθικὴ δὲ κἀνταῦθα ἡ ἔννοια. δύο δὲ διὰ τῆς αὐτῆς ἐννοίας παρέστησε· πρῶτον μὲν τὴν εὔνοιαν, δεύτερον δὲ τὴν περὶ τοῦ παιδὸς ἀπολογίαν. ἐπειδὴ δὲ ἀντέπιπτεν ὅτι ἑαυτὸν σῶσαι μὴ δυνηθεὶς Χαβρίας, πῶς οἷός τε ἦν σώζειν ἑτέρους; ἰδὼν λυποῦσαν αὐτὸν τὴν ἔννοιαν ταύτην ὑποτέμνεται λέγων· ἡνίκα μὲν τὴν τοῦ σώζειν ἀξίαν εἶχεν, αὐτὸς στρατηγὸς ἀφελὴς ἦν τοῖς συστρατευομένοις· ἡνίκα δὲ ἔδει, ὡς στρατιώτης παραταξάμενος ἐθελοντὴς ἔπεσεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

481, 3. ἐγὼ μὲν οὐκ] σημείωσαι· ἐκ τοῦ ἐναντίου. B.P.

481, 17. διὰ ταύτην] ἤγουν τὴν τελευτὴν αὐτοῦ γενομένην. P.

481, 20. ἐφ᾽ οὓς] σημείωσαι ὅτι ἔσθ᾽ ὅτε καὶ ἡ ἐπί πρόθεσις ἀντὶ τοῦ κατά λαμβάνεται, τότε δὲ καὶ εἰς αἰτιατικὴν ἀποδίδοται· τὸ γὰρ ἐφ᾽ οὓς ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ καθ᾽ ὧν. S. rec.

481, 21. ἦλθεν] ὁ Χαβρίας. P.

482, 7. τούτῳ] ἤγουν τῇ ἀσφαλείᾳ. P.

482, 16. οὐ σκέψεσθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] τῷ μὲν δοκεῖν ὁ νόμος ἐστὶν ὁ κρινόμενος, τῇ δὲ ἀληθείᾳ ὁ τρόπος τῆς πόλεως βασανίζεται. σκέψαι γάρ, ὦ βέλτιστε, καὶ φρονῶν ἀνθρωπίνως ἀπόβλεψον εἰς τὸ μέλλον· ἂν ἐμπέσῃ τις χρεία, ποῦ τὸν εὐεργέτην ὀψόμεθα;

482, 21. ὅρα δὴ καὶ σκόπει] ὑποκρίνεται μὴ εὑρίσκειν τὸν γραμματέα, ἵνα δόξῃ αὐτοσχεδιάζειν ἃ λέγει καὶ μὴ ἐσκέφθαι.

483, 3. οὓς νῦν οὗτοι μεμφόμενοι] τουτέστι τοὺς ἀξίους τῆς δωρεᾶς.

483, 6. ἔγωγε ἡγοῦμαι] ὡς γὰρ ὁμολογούμενον αὐτὸ καὶ ἐψηφίζετε.

εἶθ᾽ οἷς δι᾽ ἐκεῖνον ἂν τότε] θέλων δεῖξαι τοῦτό φησιν ὅτι, εἰ διὰ τοὺς ἀξίους καὶ τοὺς μὴ ὄντας ἐτιμήσατε, διὰ τοὺς ἀναξίους νῦν τοὺς ἀξίους ἀφαιρήσετε;

483, 15. οὓς μὲν τοίνυν ἀδικήσετε] πληρώσας τὸν περὶ τῶν εὐερ-

7. σώζειν] ἑαυτὸν αἰτίαν add. P.
στρατηγὸς] ὑπάρχων add. W.
ἀφελὴς] ἀσφαλὴς P.
8. ἔδει] ἐπικινδύνως μάχεσθαι add. P.
10. σημείωσαι] σχῆμα P.
21. εὑρίσκειν] τὸ ψήφισμα add. P.
22. δόξῃ W. pro δείξῃ.
25. ἐψηφίζετε] ἐψηφίζεσθε C.G. ἐψήφισται P.
27. διὰ τοὺς ἀξίους W. pro διὰ τοῦ ἀξίου.
29. ἀφαιρήσετε] ἀφαιρήσεσθε P.

γετῶν σύμπαντα λόγον τῶν ἐπιλόγων ἅπτεται· ἐπιλόγων δὲ οὐ τῆς ὑποθέσεως πάσης, ἀλλὰ αὐτοῦ τοῦ μέρους.

483, 17. σκοπεῖτε δὲ καὶ λογίσασθε] ἐπίλογος τούτου τοῦ μέρους. B.

483, 21. εἰ γὰρ ὧν ἔργῳ πεποίηκε] συμπέρασμά ἐστι τῶν εἰρημένων.

483, 23. ἂν ὑφ᾽ ἡμῶν μὴ καλῶς ῥηθῇ] ὑπὸ τῶν συνηγόρων, φησίν. ἄτοπον οὖν, ὧν ὑμῖν δεδώκασι, πείρᾳ τὴν γνῶσιν λαβόντες, ἂν μὴ κατὰ τοὺς λόγους δύνωνταί τινες ἀποδεῖξαι τοῖς κατορθώμασιν, ἧττα γενήσεται ὑμῖν.

483, 25. ἵνα τοίνυν εἰδῆτε] ἀρχὴ τοῦ νομίμου κεφαλαίου. S. ἐντεῦθεν πάλιν ἄρχεται τοῦ νομίμου κεφαλαίου, ἀκολούθως ποιῶν. ἔδει γὰρ κατηγορῆσαι τοῦ νόμου τοῦ Λεπτίνου ὡς ἀδίκου καὶ ἀσυμφόρου, ἵν᾽ οὕτως ἀντεισενεχθῇ ὁ αὐτοῦ ἐκ συγκρίσεως καὶ ἀντιπαραθέσεως.

483, 29. ἀναγνώσεται τὸν νόμον ὑμῖν] ὁ Σόλων προσέταξε τὸν λύοντά τινα τῶν κυρίων νόμων τιθέναι ἕτερον. ὅπου μὲν οὖν κύριος, ἀντεισφέρειν δεῖ· ὅπου δὲ οὐ, λύειν μόνον. ὁ νόμος δὲ, ὃν εἰσέφερεν, εἶχε τὰς δωρεὰς τὰς παλαιὰς κυρίας, καὶ εἰ ἀνάξιοί τινες ἦσαν ἐν τῷ δικάζεσθαι.

484, 3. τούτου] τοῦ ἡμετέρου νόμου. P.

484, 11. γράφεσθαι μὲν ἄν τις] γραφὴ λέγεται κυρίως ἡ κατὰ τῶν νόμων κατηγορία. διδάσκει δὲ διὰ ταύτης τῆς διανοίας ὅτι χρὴ πρότερον δεικνύναι τοὺς παλαιοὺς νόμους οὐκ ἔχοντας κατά τι καλῶς, εἶτα ἀντεισφέρειν ἕτερον. τούτοις ἀκολουθήσας μετὰ τὴν κατηγορίαν τοῦ νόμου τοῦ Λεπτίνου τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ οἰκείου παρέχεται, ἀλλὰ

2. ἀλλ᾽ αὐτοῦ] ἀλλὰ τούτου W.

8. ἄτοπον οὖν ὧν ὑμῖν] Verba auctoris clariora cum sint enarratione hac corrupta, de ea corrigenda cur laboremus? Sed tamen ita fortasse consarcinari verba poterunt: ἄτοπον οὖν ὧν ὑμῖν δεδώκασι πείρᾳ τὴν γνῶσιν λαβόντες, ἂν μὴ κατὰ τοὺς λόγους δύνωνταί τινες ἀποδεῖξαι τοῖς κατορθώμασιν, ἧττα γενήσεται παρ᾽ ὑμῖν. WOLF.

πείρᾳ W. pro πεῖραν. γρ. οἱ τὴν δωρεὰν ἀντιλαβόντες margo P.

9. δύνωνται] μὴ δύνωνται codices, licet præcedat ἂν μή.

ἀποδεῖξαι] εἰ add. P.

12. πάλιν post ἄρχεται V.

14. ἵν᾽] εἶθ᾽ V.

αὐτοῦ] ἑαυτοῦ codices.

20. δικάζεσθαι] στερίσκεσθαι add. P. εἴησαν, τὸ δικάζεσθαι W.

23. τῶν νόμων W. pro τὸν νόμον.

26. ἀλλὰ καὶ τ. Σ. ν. add. P.

καὶ τὸν Σόλωνος νόμον ἀναγινώσκει, καθ' ὃν δεῖ νομοθετεῖν, ὅτι ἐν τοῖς δικασταῖς νομοθετεῖν δεῖ, ὅτι πρὸ τῶν ἐπωνύμων ἐκτιθέναι, τὸν δὲ μὴ ταῦτα ποιοῦντα ὑπεύθυνον εἶναι γραφῇ. ἃ μὲν οὖν δεῖ ποιεῖν τὸν νομοθετοῦντα εἴρηκε, διὰ τούτου ἐπισημαινόμενος ὅτι οὐ δεῖ κυρωθῆναι αὐτοῦ τὸν νόμον, ἕως ἂν τὰ τῶν νόμων γένηται· ἃ δὲ δεῖ πάσχειν τὸν παραβαίνοντα οὐ προσέθηκε, διὰ τὸ μὴ ὑπεύθυνον εἶναι τῇ κατηγορίᾳ Λεπτίνην. μετὰ τοῦτο τίθησι τὸν νόμον τοῦ Λεπτίνου, ἐπισημαινόμενος ὧν λαμβάνεται. εἶτα ἀναγινώσκει κατὰ τὸ συνεχὲς καὶ ἕτερον νόμον ἀρχαῖον, ἐν ᾧ κεῖται τὰς δωρεὰς ἃς ὁ δῆμος ἔδωκε κυρίας εἶναι, ᾧπερ ἐναντίος ἐστὶν ὁ τοῦ Λεπτίνου νόμος· εἶτα καὶ ἕτερον τὸν κελεύοντα ὑπεύθυνον εἶναι γραφῇ τὸν ἐναντίον εἰσφέροντα τοῖς ὑπάρχουσι νόμοις· ἵνα διὰ μὲν τούτου τὸν οἰκεῖον ἀκολούθως ἔχοντα δείξῃ καὶ ὅτι οὐκ ἐναντίος ἐστὶ, κατηγορῇ δὲ τοῦ Λεπτίνου ὡς παραβεβηκότος.

484, 14. οὐ γὰρ ᾤετο δεῖν ὁ Σόλων] τὴν γνώμην τοῦ νομοθέτου φησί. θεσμοθέται δὲ ἐκλέγονται ἐξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, οἱ τῶν ἐννέα ἀρχόντων εἰσὶ, δι' ὧν τὰ πολλὰ διοικεῖται πράγματα. νομοθέται δὲ οἱ αἱρούμενοι δικασταὶ, τὸν εἰσαγόμενον νόμον ἢ λύοντες ἢ κυροῦντες. οἱ θεσμοθέται οὖν τὸν ἐνιαυτὸν ἦρχον· δεύτερον δὲ ἐδοκιμάζοντο διὰ τὸ ἐκεῖθεν εἰς τὸν Ἄρειον πάγον ἀνέρχεσθαι, εἰ μή τις μεταξὺ διεβέβλητο· ἕως δὲ θανάτου ἔμενον Ἀρειοπαγῖται.

484, 18. τοὺς δὲ νόμους αὐτοὺς, καθ' οὓς καὶ τούτοις ἄρχειν] ἄτοπον, φησὶ, τοὺς νομοθέτας πολλάκις βασανίζεσθαι καὶ δοκιμάζεσθαι, τοὺς δὲ νόμους, καθ' οὓς εἰσι καὶ οὗτοι ἄρχοντες καὶ πάντες, ὡς ἔτυχε τίθεσθαι.

484, 20. ἐπὶ καιροῦ τεθέντας] πρὸς γὰρ τὴν χρείαν εἰσέφερον οἱ πολιτευόμενοι νόμους, ἢ ἐν ὀξύτητι καιροῦ, ὥστε λαθεῖν. ἀπὸ ἐλάττονος τὸ ἐπιχείρημα.

1. ἀναγινώσκει P. ὃν ἀναγινώσκειν codices. ὃν ἀναγινώσκει Ald.

2. ἐκτιθέναι] ἐντιθέναι codices. μὴ ταῦτα] μὴ ταῦτα μὴ T.D., sed altero μὴ in D. deleto.

3. γραφῇ margo P. pro γραφῆς.

4. ἐπισημαινόμενος] Sic correxi quod in codicibus est ἐπισημαίνοντος. ἐπισημαίνων V.

7. νόμον τοῦ] νόμον τὸν τοῦ P.

8. λαμβάνεται] ἐπιλαμβάνεται V.

13. κατηγορῇ W. pro κατηγορεῖ.

18. λύοντες] λήγοντες C.G. λέγοντες V.

19. ἦρχον P. εἶχον codices et V.

20. ἀνέρχεσθαι] ἔρχεσθαι V.

21. Ἀρειοπαγῖται] Legebatur οἱ Ἀρειοπαγῖται.

23. καὶ δοκιμάζεσθαι om. V.: habet P.

484, 25. *ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι*] *τὴν ἀρχὴν λέγει, καθ' ὃν τρόπον δεῖ νομοθετεῖν, εἶτα ὃν τρόπον τῶν πολιτευομένων τινὲς ᾑροῦντο νομοθετεῖν. διὰ τοῦτο δὲ εἶπεν "ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι," ἵνα φύγῃ τὸ συνειδέναι, τῇ ἀκοῇ δὲ τὴν γνῶσιν παραδίδωσι, καὶ ἵνα μὴ δόξῃ διαβάλλειν αὐτόν.*

484, 27. *τοσοῦτοι μὲν οἱ ἐναντίοι*] *ὅτι δὲ, φησὶ, τοσοῦτοι ἀντικείμενοί εἰσιν ὑμεῖς μαρτυρεῖτε· ἐξ ὑμῶν γὰρ νομοθέτας ἐκλέγεσθε, καὶ μέχρι νῦν πέρας οὐκ ἔχει τὸ πρᾶγμα διὰ τὸ πλείστους εἶναι τοὺς ἐναντίους νόμους.*

485, 4. *ψηφισμάτων*] *σημείωσαι περὶ νόμου καὶ ψηφίσματος.* B.P.

485, 9. *συνίετε καθ' ὃν τρόπον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι*] *περὶ νόμου.* B. *ἐξέτασις τοῦ νόμου, ἐπειδὴ καὶ περὶ αὐτοῦ ὁ λόγος ἦν.*

485, 10. *πρῶτον μὲν παρ' ὑμῖν ἐν τοῖς ὀμωμοκόσιν*] *ὤμνυον γὰρ οἱ δικάζοντες. πρῶτον δὲ οὐ τῇ τάξει, ἀλλὰ τῷ ἀξιώματι καὶ τῷ κυροῦν· δεῖ γὰρ προαναγνωσθῆναι τῷ δήμῳ, ἔπειτα προτεθῆναι, εἶτα λαβεῖν τὸν γραμματέα, καὶ μετὰ ταῦτα τοὺς δικάζοντας ἀκοῦσαι. πῶς οὖν εἶπε πρῶτον παρ' ὑμῖν; οὐδεὶς γὰρ πρὸ αὐτῶν ἄλλος ἦν, οὐδὲ ἐκύρουν τοὺς εἰσφερομένους νόμους, εἰ μὴ οἱ νομοθέται, οἵτινες ἐκληροῦντο δοκιμάζειν τοὺς νόμους.*

485, 13. *ἵνα εἷς ᾖ περὶ τῶν ὄντων ἑκάστου νόμος*] *ἵνα μὴ περὶ ἑνὸς πράγματος δύο ἐναντίοι ἑαυτοῖς ὦσι νόμοι. αὐτὸ γὰρ τοῦτο, τὸ δύο νόμους περὶ ἑνὸς εἶναι πράγματος, ποιεῖ τοὺς ῥήτορας διὰ τούτου πλανᾶν τοὺς ἰδιώτας· ἑνὸς γὰρ ὄντος τοῦ νόμου οὐκ ἠδύναντο ἐξαπατᾶν τοσοῦτον.*

485, 17. *πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων*] *ἀνδριάντες ἦσαν τῶν ἡρώων, καὶ αἱ φυλαὶ ἐπώνυμοι ἦσαν, —κατὰ δὲ πρόσταξιν Ἀπόλλωνος ἐγένοντο—, παρ' οἷς ὁ βουλόμενος νομοθετεῖν προετίθει, ἵνα πάντες Ἀθηναῖοι ἴδοιεν πότερον ἀρέσκει ἢ οὔ· ἐν ἐπισήμῳ δὲ τόπῳ εἱστήκεισαν.*

1. *καθ'—ᾑροῦντο* codices et P. *καθ' ἣν τὸν τρόπον τοῦτον ᾑροῦντο.* V.

14. *δὲ οὐ*] *δὲ ὅτι οὐ* C.G.

18. *ἐκύρουν* W. pro *ἐκύρου.*

20. *ἵνα μὴ—ὦσι νόμοι* addidi ex codicibus.

21. *τὸ δύο* P. pro *καὶ δύο.*

22. *πράγματος—πλανᾶν τοὺς* codices. *πράγματος. ποιεῖ γὰρ τοὺς ῥήτορας ἐξαπατᾶν διὰ τούτου τοὺς* V. *πράγματος, πλανᾷ. ποιεῖ γὰρ τοὺς ῥήτορας ἐξαπατᾶν διὰ τούτου τοὺς* P.

25. *καὶ αἱ*] *ἀφ' ὧν καὶ αἱ* W.

26. *Ἀπόλλωνος*] *τοῦ Ἀπόλλωνος* V.

28. *ἀρέσκει*] *ἀρέσκοι* C.G.

τῶν ἐπωνύμων] τῶν φυλῶν ἐπώνυμοι ἥρωες, οἵπερ ἦσαν δέκα, ὥσπερ Ἐρεχθεὺς, Πανδίων. B.F.Y.P.

485, 19. τοῦτον δ' ἐν ταῖς ἐκκλησίαις] τῷ δήμῳ λέγει· ἐκεῖ γὰρ συνήγετο ὁ ὄχλος. τρεῖς δὲ ἐγίνοντο ἐκκλησίαι. ἀνεγινώσκετο οὖν τῷ δήμῳ ὁ νόμος, ἵνα πάντες ἀκούσωσι καὶ ὁ βουλόμενος ἀντείπῃ.

485, 22. ταῦτα νομοθετῇ] οὐχ ὅτι ἐν τῷ δήμῳ ἐνομοθέτουν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ νομοθετεῖσθαι ἐάσῃ. δύο δὲ παρανομιῶν τρόποι· εἷς μὲν περὶ τὸ πρόσωπον, ὅτε καὶ παρὰ τὸν ὡρισμένον χρόνον γράφεται· ἕτερος δὲ, ὅταν αὐτὸς ὁ νόμος κακῶς ἔχῃ καὶ ἐναντίως τοῖς παλαιοῖς. τὸν οὖν κατὰ πρόσωπον τέως διεξέρχεται.

485, 24. οὐδὲ γὰρ ἂν ὑμεῖς τότε ἐπείσθητε] ἵνα καὶ εὐλόγως δόξωσιν ἠπατῆσθαι, τοῦ Λεπτίνου λάθρα τεθεικότος αὐτὸν, καὶ αὐτοῦ ᾖ μόνον τὸ ἔγκλημα.

485, 25. ἡμεῖς δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] πάντα δηλονότι ἐποιήσαμεν. P. τὰ δίκαια ἐγράψαμεν ἐν τῷ νόμῳ ἡμῶν, φησὶ, καὶ παρεισφέρομεν πολλῷ κρείττονα τούτων.

485, 28. λάβε καὶ λέγε] ἐπὶ τὸν νόμον ἦλθε, πληρώσας τὸ κατὰ πρόσωπον.

πρῶτον μὲν ἃ τούτου τοῦ νόμου] μέρη, οὐ γὰρ ὅλον· ἀλλὰ κακῶς ἔχοντα ἀντεισφέρει λύων, ἕτερα δὲ τιθείς.

486, 4. διώκομεν] εἰς κρίσιν ἄγομεν. B.

486, 5. τὰ δὲ ἐφεξῆς λέγε] οὐκ αὐτοῦ τοῦ νόμου Λεπτίνου, ἀλλὰ μετὰ τὸν ἐκείνου τὰ ἐν τῷ ἑαυτοῦ λέγει ὁ Δημοσθένης.

486, 6. προσέχετε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ] θαρρῶν παροξύνει αὐτοὺς ἀκριβῶς ἐπισκοπεῖν. ᾗ γὰρ ἂν καὶ λαθεῖν ἐσπούδασε.

1. τῶν φυλῶν—Πανδίων] Sic B.F.Y., nisi quod ἐρεχθεὺς πανδίονος B.Y. ἐπώνυμοι ἥρωες, ἀφ' ὧν αἱ δέκα φυλαί· οἵπερ ἦσαν δέκα, οἷον Ἐρεχθεὺς Πανδίονος καὶ οἱ ἄλλοι P.

3. τῷ δήμῳ] τὸν δῆμον C.G.

4. ἐκκλησίαι] ἑκάστου μηνὸς ἐκκλησίαι W.

οὖν] δὲ V.

5. ἀντείπῃ] ἀντέλεγε V.

7. ἐάσῃ] ἐάσει V.

εἷς μὲν—παρὰ] εἷς μὲν παρὰ τὸν χρόνον, ὅτε παρὰ W. καὶ post ὅτε habent T.D. om. C.G.V.

9. ἐναντίως] ἐναντίος C.G.

10. κατὰ πρόσωπον] κατὰ τὸν χρόνον W.

12. καὶ αὐτοῦ] ἐφ' ἑαυτοῦ C.G.

13. ᾖ] ἡ codices.

15. δίκαια] πάντα add. P.

18. πρόσωπον] τὸν χρόνον W.

22. ἐφεξῆς] ἑξῆς V.

23. τὰ ἐν τῷ] τὸν V.

25. ᾗ] ἢ W. "Fortasse considerare jubet judices ubi fraude egerit Leptines." WOLF.

486, 9. τοῦτο μέν ἐστιν ἐν τοῖς οὖσι νόμοις] τὸ τοὺς εὐεργέτας ἔχειν τὰς δωρεάς.

486, 13. πρὶν τοῦτον ἔλυσε] τὸν ἐναντίον νόμον [τὸν κελεύοντα τὰς δωρεάς, ἃς ὁ δῆμος ἔδωκε, κυρίας εἶναι. P.] μαρτυρίαν δὲ κατηγορίαν.

486, 16. ἑτέρου κελεύοντος νόμου] μὴ πρότερον τιθέναι νόμον, πρὶν τὸν ἐναντίον λύσῃ.

486, 17. καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο] θέλει εἰπεῖν, ἄξιος τιμωρίας. εἰ γὰρ καὶ ὁ νόμος ἦν καλός, τὸν ἐναντίον δ' οὐκ ἔλυσε, κατ' αὐτὸ τοῦτο παρανομεῖ.

486, 21. οὐκοῦν ἐναντίον] ἀνεγνώσθη ὁ νόμος ὁ κελεύων ἔνοχον εἶναι τῇ γραφῇ τὸν νομοθετοῦντα νόμον ἐναντίον τοῖς πρότερον κειμένοις. P.

486, 24. ἀλλ' οὐκ ἐν ᾧ νῦν ὅδε] Ἀφεψίων· οὕτω γὰρ βέλτιον. σαφὲς δὲ τοῦτο ἐν οἷς ἑξῆς ἐγγυητὴν δίδωσι Φορμίωνα τῆς νομοθεσίας, ὅτι ἀκύρους τὰς δωρεὰς λέγει ἃς ἔδωκεν ὁ δῆμος.

486, 25. καὶ πρόφασις δικαία] ἐν ᾧ γὰρ εἰσέφερον νόμῳ οἱ περὶ Δημοσθένην, τοὺς ἀναξίους δοκιμασθέντας ἀφαιρεῖσθαι, οὐ νόμῳ, ὡς οὗτος. οὐκ ἔμελλεν οὖν συμβλάπτεσθαι ἡ πόλις. ἡ γὰρ κρίσις τοὺς ἀναξίους ἐστέρισκε τῆς ἀτελείας.

487, 1. ἀκούετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ καταμανθάνετε] ἀναγνοὺς τὸν οἰκεῖον νόμον ἐπιδείκνυσιν ὡς ἔστιν ἀκόλουθος τῷ πρὸ μικροῦ παρασχεθέντι νόμῳ· εἶτα τίθησιν ἀνθυποφορὰν πρὸς τὸν παρ' αὐτοῦ εἰσαγόμενον νόμον. λέγει γὰρ ἐξ ἀπάτης γεγράφθαι τὸν νόμον, ὥς φησι Λεπτίνης, δεινότητι πολλῇ χρώμενος. ἵνα γὰρ τὸν ἀντίδικον καὶ τὸν συνομολογοῦντα λάβῃ πρὸς τὸν ἔπαινον τοῦ νῦν ἀντεισφερομένου νόμου, τοῦτον τὸν τρόπον μετεχειρίσατο.

487, 7. οὔτ', ἂν λέγῃ, δεῖξαι δυνήσεσθαι] κἂν ἀναισχυντῇ, φησὶν, οὐκ ἔχει ἀποδεῖξαι· ἡττᾶται γὰρ τῆς ἀληθείας.

7. λύσῃ] λύσει T.D.
15. νομοθεσίας] ὀνομασίας V.
16. ἀκύρους] κυρίας margo P.
17. νόμῳ] νόμον V.
18. Δημοσθένην] ἐστὶ add. Wf. τοὺς ἀ. δ. codices. τοὺς ἀ. ἔδει τῇ κρίσει δ. P.
24. ἐξ ἀπάτης γεγράφθαι] ἐξαπάτης ἕνεκα γεγράφθαι P. τὸν νόμον] τόνδε τὸν νόμον P.
ὥς φησι Λεπτίνης] Sententia clara est, utcunque verba claudicent: Demosthenem callide posuisse anthypophoram. WOLF.
26. συνομολογοῦντα] συνομιλοῦντα V.
29. οὐκ ἔχει] οὐχ ἕξει V.

487, 8. ἃ δὲ πρὸς τοῖς θεσμοθέταις] τοὺς εἰσάγοντας τὰς γραφὰς καὶ προδιαγινώσκοντας, ὅτε τὴν τῶν παρανόμων γραφὴν εἰσῆγον. λέγει οὖν τοὺς προαγῶνας· εἰώθασι γὰρ ἔξω τοῦ δικαστηρίου λέγειν πολλάκις τινά.

487, 10. ἔφη γὰρ ἐξαπάτης] ἀντίθεσις ἐκ τοῦ νόμου, οὐ τῆς ὅλης ὕλης. ἡ μὲν γὰρ ἀντίθεσις ἐκ τῆς ὑποθέσεως πάντως ἐστὶν, ἡ δὲ ὑποφορὰ μέση τῆς ἀντιθέσεως καὶ τοῦ ἀντιπίπτοντος· μετέχει γὰρ καὶ τῆς ὑποθέσεως καὶ τοῦ λόγου ἐξ οὗ τὸ ἀντιπῖπτον· τὸ γὰρ ἀντιπῖπτον τῇ ἐργασίᾳ τοῦ λόγου συμβαίνει, οὐκ ἐκ τῆς ὑποθέσεως, λέγω δὴ τῆς ὕλης. μέρος οὖν ἀμφότερα τῆς ἀντιθέσεως. τὸ δὲ ἐξαπάτης Ἀττικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπάτης, πρὸς ἔμφασιν δὲ μείζονα ἡ πρόθεσις.

487, 12. ἐγὼ δ', ὅτι μὲν τῇ ὑμετέρᾳ] πάντως γὰρ λυθέντος ὁ εἰσφερόμενος ἐγίνετο κύριος. τοῦτο οὖν, φησὶ, κἂν ἡμεῖς μὴ θέλωμεν, ἔχοντος αὐτὸν ἤδη τοῦ γραμματέως, ὑμεῖς κυρώσετε. νόμος γὰρ ἦν πάντα τὸν εἰσφερόμενον * * * ὅτι Κάσιος τυχὸν ἢ ὅς γε κατηγορεῖ Εὐδαίμονος, τὸν δὲ ἀντεισφέροντα τὸν νόμον. Λεπτίνης οὖν ἔλεγε δεδιέναι, μὴ λυθέντος τοῦ νόμου, μὴ μεταγράψωσι τὸν ἑαυτῶν, ἴσως μὴ βουλόμενοι ἔχειν αὐτόν. ὁ δέ φησι, κἂν μὴ θέλωμεν, οὐ δυνησόμεθα· εἰσῆκται γὰρ ἤδη διὰ τοῦ γραμματέως· ἄλλως τε καὶ νόμος ἦν, τὸν λύοντά τινα νόμον καὶ μὴ ἀντεισφέροντα κολάζεσθαι.

487, 13. παρεισενεχθέντα] παρ' ἡμῶν δηλαδή. P.

487, 21. βούληται] ὁ παρεισφέρων. P.

487, 22. ἐγὼ, Φορμίων] ἐντεῦθεν δῆλον ὡς Ἀφεψίων ἐστὶν ὁ τὸν νόμον ἀντεισφέρων, ὡς καὶ ἄνω ἐπεσημηνάμην. εἰ γὰρ ἦν Φορμίων, οὐκ ἂν ὁ αὐτὸς καὶ ἐγγυητὴς ἐγίγνετο.

3. λέγειν π.] π. λέγειν V.
11. ἐξαπάτης] ἐξ ἀπάτης C.D.G.
12. πρόθεσις] παράθεσις V.
14. θέλωμεν] ἐθέλωμεν C.
16. Lacunam post εἰσφερόμενον indicavit P.

Κάσιος—Εὐδαίμονος] Hæc ut nomina propria notata in C. "ὅτι κάσιος τυχὼν, ἢ ὅς γε κατηγορεῖ εὐδαίμονος. τὸν δὲ ἀντεισφέροντα νόμον] "Etsi κρίσεως pro κάσιος, et ἤδη κειμένου pro εὐδαίμονος lego, nullum tamen ex his verbis sensum elicere possum." WOLF. F. A. Wolfius hæc sic conformavit, ὑμεῖς κυρώσετε. κατὰ τοῦ παρεισφέροντος (Demosthenis verba p. 487, 20.)] Λεπτίνης οὖν ἔλεγε—. errore manifesto.
τυχὸν] τυχὼν V.
ὅς γε] ὅσδε codices.
17. τὸν δὲ—νόμον] Hæc quoque non integra. τὸν ante νόμον om. V.
21. λύοντα] λέγοντα V.
25. ἀντεισφέρων] εἰσφέρων V.
Φορμίων] αὐτὸς φορμίων V.
26. καὶ om. V.

487, 23. εἴ τινα βούλεται] ἐγγυώμενον. θέλει δὲ εἰπεῖν, αὐτὸς δέξαι τὸν νόμον καὶ θὲς, καὶ μὴ ἀμφίβαλλε ὡς ἡμεῖς οὐ θήσομεν.

487, 24. ἔστι δὲ δήπου νόμος ὑμῖν] ἵνα γὰρ μὴ εἴπῃ ὅτι ἐγγυᾷ θεῖναι αὐτὸν, οὐκ εἰσφέρεις δέ· λέγει ὅτι ἀλλ' εἰσὶ νόμοι οἱ τοὺς ἀπατῶντας κολάζοντες.

487, 27. ταῦτα γραφόντων] γραφέτωσαν ὡς ἐγγυώμεθα τοῖς ἄρχουσι τῶν ὑπηρετῶν ἐγγράφως.

488, 3. ἐκεῖνό γε οὐ λόγος] τὸ διὰ τοῦ θεῖναι τὸν Λεπτίνην τὸν νόμον, ἀλλ' ἀλήθειαν. ἢ οὐ λόγος ἀντὶ τοῦ οὐ φροντίς.

αὐτὸς θέτω] οὕτως ἐδέξαντό τινες, ὅτι ὑπεύθυνον ἑαυτὸν καταστήσας κυρωσάτω τὸν ἑαυτοῦ, εἰ θαρρεῖ αὐτῷ.

488, 6. ἐμοὶ δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] ἠθικὸν μὲν τυγχάνει τὸ ἐννόημα, προσείληφε δὲ καὶ τὸ πικρόν. τὸ γὰρ μὴ ἀνεγνωκέναι λέγειν τοὺς Σόλωνος νόμους, ἢ μὴ συνεῖναι, οὐκ ἀπήλλακται τοῦ πληκτικοῦ.

488, 7. καί μοι πρὸς Διὸς] τῷ ἤθει δελεάζει αὐτόν.

488, 8. ἢ οὐκ ἀνεγνωκέναι τοὺς Σόλωνος νόμους, ἢ οὐ συνιέναι] ἵν' ᾖ τὸ μὲν τῆς φύσεως, τὸ δὲ τῆς ῥαθυμίας. ἢ γὰρ οὐκ ἀνέγνως δι' ἀμέλειαν· εἰ δ' ἀναγνοὺς οὐκ ἐνόησας, νωθὴς εἶ κατὰ φύσιν.

488, 10. ἐξεῖναι δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ] ἐπιχείρημα ἐκ τοῦ ἐλάττονος· ἰδίᾳ γὰρ ἕκαστος τοῦ κοινοῦ ἐλάττων. λέγει δὲ ὅτι ἄτοπον, εἰ ὁ μὲν Σόλων ἐξουσίαν ἑνὶ ἑκάστῳ δέδωκε τῶν ἑαυτοῦ, σὺ δὲ τὴν πόλιν τὴν μείζονα στερίσκεις τῶν ἑαυτῆς.

488, 11. οὐχ ἵν' ἀποστερήσῃ τοὺς ἐγγυτάτω γένει] τῆς συγγενείας καὶ τοῦ κλήρου. ἐγίνετο γὰρ καὶ διὰ τῆς δόσεως τῶν χρημάτων σχεδὸν συγγενὴς τῇ γνώμῃ, εἴ γε καὶ μὴ τῷ γένει συναπτόμενοι φιλοτιμήσονται καὶ εὐεργετηθήσονται.

488, 19. καὶ μὴν κἀκεῖνος τῶν καλῶς δοκούντων] περὶ τοῦ μὴ λέγειν κακῶς τὸν τεθνεῶτα. B. ὁ Σόλωνος νόμος ἀπηγόρευσε τοὺς τεθνεῶτας ἅπαντας λέγειν κακῶς, κἂν ἐρεθίζηταί τις ὑπὸ τῶν παίδων

2. θήσομεν] στήσομεν V.

7. τῶν ὑπηρετῶν quid sibi velit non video. WOLF.

9. ἀλήθειαν. ἢ] ἀλήθεια. τὸ δὲ ἢ V.

οὐ φροντίς T.D. οὐδὲ φροντίς V. ἤγουν φροντίς C.G.

14. νόμους om. V.: habet P.

18. φύσεως] νωθείας P. ῥαθυμίας W.

ῥαθυμίας] νωθείας W.

19. εἶ T.D. ὢν C.G.V.

26. εἴ γε P. pro εἴτε.

τοῦ τεθνηκότος ὑβριζόμενος. ὁ δέ φησιν, ἔργῳ σὺ κακῶς ποιεῖς. ἐκεῖνος μὲν γὰρ λόγῳ κωλύει, σὺ δὲ καὶ ἐν ἔργοις· κἀκεῖνος οὐ τοὺς φίλους, ἀλλ' ἁπλῶς ἀπηγόρευσε μὴ δυσφημεῖν, σὺ δὲ καὶ τοὺς εὐεργέτας αὐτοὺς ἀδικεῖς. ἐπιχείρημα δέ ἐστι καὶ αὐτὸ ἐκ τοῦ ἐλάττονος.

488, 24. ὧν οὐδὲν ἐκείνοις προσῆκεν] τοῖς εὐεργέταις.

488, 26. πάνυ τοίνυν σπουδῇ τις ἀπήγγειλεν] ἀντίθεσίς ἐστιν ἐκ τοῦ ἔθους, ὅπερ ἐστὶν ἄγραφον νόμιμον· διαιρεῖται γὰρ τὸ νόμιμον εἰς ἄγραφον καὶ ἔγγραφον· ἐκ τοῦ οὖν ἀγράφου ἀντέπεσεν. ἐλέγομεν δὲ ἐξ ἀρχῆς διπλοῦν εἶναι αὐτὸ τὸ νόμιμον, κατὰ τὸ εἶδος τῆς διπλῆς πραγματικῆς. οὐκοῦν τὸ διπλοῦν ἐδήλωσε διὰ τῆς ἀντεξετάσεως τῶν νόμων καὶ διὰ τῶν ἔξωθεν παραναγνωσθέντων, ὡς οἱ μὲν κατηγοροῦσι τοῦ νόμου τοῦ Λεπτίνου, οἱ δὲ συμφωνοῦσι τῷ Δημοσθένει· δείκνυσι δὲ οὐδὲν ἧττον διὰ τῶν ἀντιθέσεων. τὴν μὲν γὰρ ὑπὲρ τοῦ οἰκείου νόμου κεκίνηκε, τὴν δὲ δευτέραν νῦν τὴν ὑπὲρ τοῦ Λεπτίνου νόμου· ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ νομίμου καὶ αὕτη, εἰ καὶ ξένα καὶ Λακωνικὰ καὶ Θηβαίων τὰ νόμιμα εἶναι δοκεῖ. θαυμαστὴ δὲ ἡ μέθοδος· ὥσπερ γὰρ ἐλεγχομένου Λεπτίνου καὶ μηδαμῶς εὐποροῦντος λυτικῶν παραδειγμάτων, οὕτω μνήμην πεποίηται Λακωνικῶν καὶ Θηβαίων. ἡ δὲ λύσις ἐκ διαφορᾶς, ὅτι οὐχ ἡ αὐτὴ πολιτεία παρ' ἡμῖν καὶ ἐκείνοις. εἰς δύο δὲ διεῖλε τὰς λύσεις, εἴς τε τὸ κατὰ Λακεδαιμονίους πρότερον, εἶτα εἰς τὸ κατὰ Θηβαίους δεύτερον. ἐπειδὴ γὰρ καὶ ἐν ταῖς λύσεσιν ἦν τις διαφορὰ περί τε τὰς πολιτείας καὶ τὰς ποιότητας τῶν προσώπων, ἠναγκάσθη διπλαῖς ταῖς διαφοραῖς χρῆσθαι, ἑτέρᾳ μὲν γὰρ ἐπὶ Λακεδαιμονίων, ἑτέρᾳ δὲ ἐπὶ Θηβαίων· καὶ τὸ οἰκεῖον ἀποδέδωκεν ἑκατέρᾳ ποιότητι. ἐοίκασι γὰρ πρὸς μὲν Θηβαίους δυσμενῶς ἔχειν, πρὸς δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους οἰκείως· ἀεὶ γὰρ καὶ τῶν καιρῶν καὶ τῶν προσώπων καὶ τῶν χρειῶν δεῖ στοχάζεσθαι. ἐπειδὴ Πλάτων καὶ ἄλλοι πολλοὶ καὶ τὴν ὀλιγαρχίαν καὶ τὴν πολιτείαν τὴν Λακεδαιμονίων τῆς δημοκρατίας προκρίνουσι καὶ τῆς παρ' ἑτέροις

1. κακῶς P. pro καλῶς.
2. λόγῳ] ἔργῳ codices.
3. δυσφημεῖν] τινὰ add. C.G.V.
10. δ. εἶναι] εἶναι δ. V.
11. τῶν ν.] τούτων τῶν ν. C.G.
12. παραναγνωσθέντων W. pro παραγνωσθέντων.
16. νομίμου] νόμου V.
22. εἶτα εἰς] εἶτα καὶ εἰς C.G.
26. γὰρ πρὸς] μὲν γὰρ πρὸς V.
27. ἀεὶ γὰρ W. ἀεὶ δὲ P. ἀεὶ codices et P.
28. τῶν χ.] τῶν om. V.

κρίσεως ἐμνημόνευσε, μάλιστα μὲν ἀποδείξας ἐν τοῖς πρώτοις καλλίστην τὴν δημοκρατίαν· εἶτα καὶ τὸ κατὰ συγχώρησιν, εἰ ἄρα καὶ κατὰ τὸν λογισμὸν ἐκεῖνα φανείη βελτίω, ἀλλ' οὖν γε τύχης ἕνεκα τὰ τῶν Ἀθηναίων κρείττω.

489, 8. αὐτὸ γὰρ τοῦτο πρῶτον, ὃ νῦν οὗτοι ποιήσουσι] συγκρουστικὸν νόημα· παροξύνει γὰρ τοὺς δικαστὰς διὰ τούτων ἐντεῦθεν, ἵνα βεβαιώσῃ ὅτι ἤκουσαν.

489, 13. εἶτα καὶ Λακεδαιμόνιοι τῶν μὲν τοιούτων] τῶν ἐθῶν τῶν παρ' ἡμῖν καὶ τῆς πολιτείας. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι τιμῶσι μὲν Λακεδαιμόνιοι, οὐχ ὁμοίως δὲ ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐδὲ ὁμοίως πολιτεύονται.

489, 15. ἃς ἀπεύξαιτ' ἂν] τὰς παρ' ἐκείνων τιμάς· σχεδὸν γὰρ τυραννὶς ἡ τιμή.

489, 17. τὰς μὲν καθ' ἕκαστον ἐάσῳ] σοφίζεται πρὸς τὸ λυσιτελοῦν ἅπαντα· ἦσαν γὰρ παρ' ἐκείνοις στέφανοι καὶ τίθησιν, ὥσπερ καὶ παρ' Ἀθηναίοις, σαφεῖς.

489, 19. γερουσίαν] ὄνομα ἀρχῆς παρὰ Λακεδαιμονίοις, εἰς ἣν ἔρχονται οἱ καλῶς βιοῦντες, καὶ γέροντες οἱ μετέχοντες ἀπὸ τοῦ τιμίου τῶν ἡλικιῶν.

παρασχὼν ἑαυτὸν οἷον χρὴ] παρὰ Λακεδαιμονίοις ὡς πολιτεύονται.

489, 20. δεσπότης ἐστὶ τῶν πολλῶν] ἀντὶ τοῦ ἄρχων δεσπότης εἶπεν, ἐξ οὗ ἐμφαίνει δουλείαν. βαρὺ δὲ ὄνομα παρὰ Ἀθηναίοις ἡ δουλεία. ἐξ ἐλευθερίας γὰρ ἡ δημοκρατία γνωρίζεται.

489, 22. μετὰ τῶν ὁμοίων] μετὰ τῶν ἄλλων ἀρχόντων.

489, 24. στέφανοι δὲ καὶ ἀτέλειαι] οὐ τοὺς στεφάνους ἢ τὰς σιτήσεις ὁ Λεπτίνης ἐμέμφετο, ἀλλὰ τὴν ἀτέλειαν, ἵνα λυθῇ.

489, 26. καὶ ταῦτ' ἀμφότερα ὀρθῶς ἔχει] καὶ τὰ παρ' ἡμῖν καὶ τὰ ἐκείνων. πῶς δὲ διαβαλὼν ἄνω τὴν τῶν Λακεδαιμονίων πολιτείαν ἐνταῦθα ἐπαινεῖ; ἐκεῖ μὲν ὡς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ συγκρίνων πολιτείαν διέβαλεν, ἐνταῦθα δὲ ὡς πρὸς τὴν αὐτῶν Λακεδαιμονίων ἐπαινεῖ. ἡ εὔνοια δὲ, φησὶν, ἐκεῖ ἐκ τοῦ εἶναι πάντας τοὺς ἄρχοντας ἴσους, ἐν-

4. τὰ τῶν P. τὰ om. libri. Verba ἕνεκα — κρείττω absunt ab C.G.

7. ἤκουσαν] ἤκουσεν V.

14. ἅπαντα W. pro ἅπαντας. τίθησιν—σαφεῖς] σιτήσεις—αὐτοῖς P.

ταῦθα δὲ ἐκ τοῦ λαμβάνειν τοὺς ἀξίους τιμάς. οὐκοῦν ὁ τὰς τιμὰς ἀφαιρῶν, οὗτος ἀναιρεῖ τὴν πολιτείαν.

490, 3. καὶ μὴν περί γε τοῦ μηδὲ Θηβαίους] ζητήσειεν ἄν τις τίνος χάριν ἡ ἀντίθεσις εἶχε μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων ὁμοῦ καὶ Θηβαίους, ἐν δὲ τῇ λύσει διῃρημένως λέγει. ὅτι διὰ τὴν τῶν προσώπων ποιότητα οὐκ ἠδύνατο ἐξετάζων ἀμφοτέρους εἰπεῖν.

490, 4. ἀληθὲς οἶμαι] οὐ μόνον εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῆς ἀληθείας.

490, 7. εἰ ἄρα εὔξασθαι δεῖ] δι' ὧν κατεύχεται τοὺς πολεμίους μὴ τιμᾶν τοὺς εὐεργέτας, διὰ τούτων τοὺς ὁμοφύλους προτρέπει φεύγειν τοῦτο, ποιεῖν δὲ τὸ ἕτερον. σφόδρα δὲ κακίζει τὴν φύσιν τοῦ πράγματος, ὅπου γε ἀμφιβάλλει, καὶ ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν εὔξασθαι συμβῆναι αὐτό. τηνικαῦτα δὲ ἐχθροὶ ἦσαν Θηβαῖοι ἐπὶ τῶν Φωκικῶν, ὅτε καὶ Φίλιππος ἦν ἔτι ταπεινός· μετὰ γὰρ τὰ Φωκικὰ ἔδοξαν καὶ φιλίαν τινὰ ἔχειν, ὅτε καὶ τὴν Ἐλάτειαν Φίλιππος κατείληφε τῆς Βοιωτίας καὶ Κορώνειαν καὶ Ὀρχομενὸν ἐξηνδραποδίσατο συγγενεῖς ὄντας.

490, 12. λόγῳ μετὰ τῶν νόμων τὰ δίκαια] ὅτι Θηβαῖοι μὲν ὅπλοις ἀπαιτοῦσι τὰς δίκας, ἡμεῖς δὲ λόγῳ καὶ τῷ δικαίῳ.

490, 18. ἄμεινον ἐκείνων] βέλτιον ἀεὶ ἐκείνων πράττετε, κατὰ τὸ ἴδιον τῶν πολιτειῶν.

490, 20. εἰ γὰρ καὶ κατὰ λογισμὸν] θέλει εἰπεῖν, εἰ κατὰ τὸν κοινὸν λογισμὸν ὑπερβάλλει τὰ τῶν Λακεδαιμονίων (σχεδὸν γὰρ πάντες τιμῶσιν ὡς ἀριστοκρατίαν αὐτὴν), ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ τύχη ἡμῖν πλέον συναίρεται ἐν οἷς ἔχομεν, δεύτερος δὲ ὁ λογισμὸς τῆς εὐτυχίας, ὡς καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς φησι, χρηστέον ταύτῃ μᾶλλον.

490, 21. παρὰ ταῦτα] τὰ νόμιμα. ἐπειδὴ δὲ Πλάτων καὶ ἄλλοι

1. τοὺς ἀξίους] τὰς ἀξίους V.

4. ἀντίθεσις εἶχε μετὰ τῶν] Sententia perspicua est, utcunque verba habeant. WOLF.

Θηβαίους] θηβαίων C.G.V.

12. καὶ—συμβῆναι] εἰ καὶ — δεῖ συμβῆναι W.

16. Βοιωτίας] Φωκίδος Wf.

καὶ Κ.—ὄντας] τοὺς δὲ συγγενεῖς, ὅτε Κ. καὶ Ὀ. ἐξηνδραποδίσαντο (sc. οἱ Θηβαῖοι) W.

20. ἄμεινον—κατὰ W. βέλτιον ἐκείνους πράττοντας] κατὰ P. βελτίονα ἀεὶ ἐκεῖνον πράττειν κατὰ libri.

25. δεύτερος δὲ ὁ λογισμὸς τῆς εὐτυχίας] Verti primum: *est secundo loco felicitatis habenda ratio.* Sed hic sensus esse videtur: Potiorem esse felicitatem consilio et ratiocinatione. WOLF. δὲ om. C. solus.

τινὲς τῶν παλαιῶν προκρίνουσι τὴν ὀλιγαρχίαν τῶν Λακεδαιμονίων τῆς δημοκρατίας, διὰ τοῦτο ἐπὶ τὴν τύχην ἔδραμεν.

490, 26. *οὐδὲ δι' ὧν μὲν ἐκεῖνοι μεγάλοι] θέλει εἰπεῖν ὅτι εἴ τις τὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἄγοι ἐνταῦθα ἔθη, δι' ὧν ἐκεῖνοι τὴν ὀλιγαρχίαν συνέχουσιν, ἀποκτενεῖτε αὐτόν. ὑπερβατὸν δὲ τίθησι τὸ κῶλον.*

490, 27. *κἂν ἀποκτεῖναι] ἀντὶ τοῦ, καὶ ἀποκτεῖναι ἂν θέλειν τὸν μεταφέροντά τι τῶν ἐκεῖ ἐνταῦθα· εἶτα τὸν καταλύοντα, δι' ὧν ἡμῖν αὔξεται ἡ πολιτεία, λέγω δὴ τὸν τὴν δωρεὰν ἀφαιρούμενον, δι' ἧς ἁμιλλώμενοι αὔξουσιν αὐτὴν, οὐ κολάζετε;*

491, 1. *ἔστι τοίνυν τις πρόχειρος λόγος] ἀντιθέσεις τοῦ ἔθους παραδειγματικαί· ἡ δὲ λύσις κατὰ ἔνστασιν.* B.F.S.Y. *μεταληπτικῷ κέχρηται πάλιν. ἡ δὲ ἀντίθεσις ἐκ τῶν ἐθῶν, οὐκέτι δὲ τῶν παρ' ἄλλοις· ἔλυσε γὰρ ταύτην. ἀλλὰ, φησὶν, οὐ βούλει μιμεῖσθαι τοὺς Λακεδαιμονίους ἢ τοὺς Θηβαίους, ἀλλά γε τοὺς προγόνους. λύει δὲ τὴν ἐκ τῶν ἐθῶν ἀντίθεσιν ἐνστάσει, λέγων, οὐχ ἡγοῦμαι τὸν λόγον τοῦτον εἶναι δίκαιον λέγεσθαι, οὐδὲ συμφέροντα. εἶτα συνίστησι διὰ τῶν ἑξῆς, καὶ τῶν κατὰ Λυσίμαχον ὅτι ψευδὴς ὁ λόγος.*

491, 3. *οὐδενὸς ἠξιοῦντο τοιούτου] εἰσῆκται μὲν ἀφελῶς, κακούργως δὲ αὐτὸ ἔλαβεν· οὐ γὰρ οὐδενὸς ἀπετύγχανον, ἀλλὰ τινῶν. ὁ δέ φησιν οὐδενὸς, ἵνα δεινοποιήσῃ τὸ πρᾶγμα.*

491, 4. *ἐν τοῖς Ἑρμαῖς] ξύλα ἢ λίθοι τετράγωνοι ἦσαν ἔχοντες ὄψιν Ἑρμοῦ ἐπάνω, κάτω δὲ ἐν τῷ πλάτει τὰ ἐπιγράμματα.*

οἱ Ἕλληνες οἷά τινας ἀνδριάντας ἐποίουν μήτε χεῖρας μήτε πόδας ἔχοντας, οὓς ἐκάλουν ἑρμᾶς. ἐποίουν δὲ αὐτοὺς διακένους, θύρας ἔχοντας καθάπερ τοιχοπυργίσκους. ἔσωθεν οὖν αὐτῶν ἐτίθεντο ἀγάλματα ὧν ἐσέβοντο θεῶν, ἔξωθεν δὲ ἀπέκλειον τοὺς ἑρμᾶς. R.

2. *ὀλιγαρχίαν] ἀριστοκρατίαν* margo P. Conf. p. 504, 29.

11. *ἔθους] ἤθους* S.

12. *ἡ δὲ λ. κ. ἔ.* om. S., sed habet verba *κατὰ ἔνστασιν* ad p. 491, 5.

18. *ἑξῆς] ἐθῶν* add. P.

21. *αὐτὸ] τοῦτο* C.G.

οὐ γὰρ οὐδενὸς] οὐδὲ γὰρ οὐδενὸς V.

ἀπετύγχανον W. pro *ἐτύγχανον.*

ἀλλὰ τινῶν om. C.G.

27. *τοιχοπυργίμους* codex. Correxi *τοιχοπυργίσκους* ex schol. Dionysii Areop. vol. i. p. 808. ed. Cord. ubi idem scholion legitur, excerptum etiam ab Etym. M. p. 147. 5., cujus codices partim rectam scripturam habent partim *τοιχοπυργίους.* In Less. ad h. l. adscriptum *τρεῖς ἦσαν Ἀθήνησι στοαὶ, ἡ μὲν βασίλειος, ἡ δὲ τῶν ἑρμῶν, ἡ δὲ πεισανακτὶς ἀπὸ Πεισάνακτος* (imo *Πεισανακτὶς ἀπὸ Πεισιάνακτος,* ut ap. alios grammaticos scriptum) *τοῦ κτίσαντος· αὕτη δὲ, γραφέντων ἐν αὐτῇ τῶν ἐν Μαραθῶνι καὶ ἄλλων τινῶν Ποικίλη ἐκλήθη.*

τοῦθ' ὑμῖν ἀναγνώσεται τὸ ἐπίγραμμα] ἕως τούτων ἡ ἀντίθεσις.

491, 8. εἰ μὲν γὰρ ἀναξίους εἶναί τις φήσει] φησὶ γὰρ ὅτι οὐδὲ οἱ πρόγονοι ἐτίμων.

491, 15. οὐδὲ ὀλίγου δεῖ] πολλοῦ γε καὶ δεῖ· πάνυ, φησὶν, ἀφέστηκεν.

491, 16. ἐπὶ μὴ προσήκοντα πράγματα] ἐπὶ μὴ ὄντα ἀληθῆ.

491, 17. δυσχερεῖς ἀνάγκη φαίνεσθαι] τοὺς λόγους. ἀντὶ τοῦ δυσφήμους καὶ κακούς. οὐχ εὑρίσκων γὰρ τῇ ἀληθείᾳ μάχεσθαι καταφεύγει καὶ εἰς ἔθη τινὰ καὶ τοὺς προγόνους οὓς διαβάλλει ψευδόμενος.

491, 18. ὡς δὲ τἀληθές τ' ἔχει] ἦσαν πολλοὶ σπουδαῖοι, οὐχ, ὥσπερ αὐτός φησι, μηδένα εἶναι· καὶ ἡ πόλις ἐτίμα τοὺς ἀγαθοὺς, καὶ ἦν ἅμιλλα τῶν μὲν εὖ ποιούντων, τῶν δὲ ἀμειβομένων.

491, 21. αἱ μέντοι τιμαὶ καὶ τὰ ἄλλα πάντα] ἵνα μὴ ἡμεῖφθαι τῷ χρόνῳ μόνη ἡ τιμὴ δόξῃ, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ πράγματα. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι καὶ τότε τοῖς ἔθεσιν ἐτίμων τοὺς εὐεργέτας· οὔπω δὲ ἦν τότε ἡ ἀτέλεια, ἕτεραι δὲ ἦσαν.

491, 23. ὅτι φήσαιμ' ἂν ἔγωγε] ὃ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν, οὐκ ἦν, φησὶ, θελῆσαί τι καὶ μὴ λαβεῖν παρὰ τῆς πόλεως τὸν εὐεργέτην.

491, 26. ὅτι Λυσιμάχῳ δωρεὰν] Ἀριστείδου τοῦ δικαίου ἦν υἱὸς, τοῦ δὲ πάππου εἶχε τὸ ὄνομα· δεδώκασι δὲ αὐτῷ ταύτην τὴν δωρεὰν δι' ἐκεῖνον. ἐπειδὴ τοίνυν ὅσα ἐχαρίσαντο αὐτῷ ἧττω τῆς τοῦ ἀνδρὸς δόξης ἦν, ἵνα μὴ φανῇ ἡ πόλις μικρότερα τῶν εὐεργεσιῶν τιμῶσα τὸν υἱὸν αὐτοῦ, εἰσήγαγεν οὐδὲν εὖ ποιήσαντα τὴν πόλιν, ὡς κατὰ τὴν ἱστορίαν ἔχομεν, πλὴν ὅτι Ἀριστείδου ἦν υἱός· καὶ τοῦτο δὲ ἔκρυψεν, ἵνα μὴ πολλὰ πάνυ εὐεργετήσαντι δοκῇ ἡ πόλις τοσαῦτα δεδωκέναι.

491, 29. καὶ τούτων ψήφισμά ἐστιν Ἀλκιβιάδου] ἀξιοπίστου ἀνδρὸς καὶ οὐδὲν πρὸς χάριν ποιοῦντος. ἵνα γὰρ μὴ ἀντιπέσῃ, τί οὖν, εἰ ἀπατηθεὶς ὁ δῆμος ἐπείσθη δοῦναι ὑπό τινος μισθὸν λαβόντος; διὰ τοῦτο προσέθηκε τὸν ἄνδρα τὸν μέγιστον καὶ μεγίστου φρονή-

4. οὐδὲ ὀλίγου δεῖ om. codices.
7. τοὺς λόγους lemmati addunt codices.
23. μικρότερα] μικρότερον V.
30. ὑπό τινος μισθὸν λαβόντος W. pro ὑπόμισθον λαβόντα τινά.
31. καὶ μ. W. Aberat καί.

ματος, ὃς οὐκ ἂν ἔγραψε τοιοῦτον, οὐ πεφυκὼς κολακεύειν, εἰ μὴ σφόδρα ἐθαύμασε τὰ ὑπ' αὐτοῦ γενόμενα.

492, 3. νῦν δ' εὐπορήσει] ὡς εὔνους ὢν ἐπηύξατο εὐπορεῖν τὴν πόλιν. T.C.V. εἶπε δὲ τὸ εὐπορήσει κατ' εὐφημίαν ἀντὶ τοῦ ἀπορεῖ, ὃ διὰ τὸ βλάσφημον ἐφυλάξατο λέγειν. P.

492, 4. καίτοι τίν' οὐκ ἂν οἴεσθε] τῶν ἐχόντων τὴν ἀτέλειαν, οὐχ ὅλον, ἀλλὰ τὸ τρίτον μέρος λαβεῖν, ἧς πού γε μείζονα ἐδωροῦντο.

492, 5. τούτων] ὧν δηλαδὴ ἔδοσαν Λυσιμάχῳ. P.

492, 9. ὅτι μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] λύσας τῷ κατὰ ἔνστασιν λύσει καὶ τῷ κατὰ ἀντιπαράστασιν ἐντεῦθεν ἀρξάμενος. ἐγύμνωσε δὲ ἐνταῦθα τὴν ἀντίθεσιν φανερώτερον.

492, 12. ἕτερόν τι τοῦτ' ἂν εἴη] οὐχ ὅτι οὐκ ἔδοσαν, ἀλλ' ὅτι κατ' ἄλλον τρόπον· οὐ γὰρ ἔχεις δεῖξαι ὅτι οὐκ ἐτίμων παντάπασιν.

εἰ τοίνυν μήτε Λυσίμαχον] ἐντεῦθεν ἤρξατο τῆς ἀντιπαραστάσεως· συντρέχει γὰρ αὐτῷ.

492, 14. τί μᾶλλον οἷς ἔδομεν νῦν] εἰ καὶ μηδένα ἐτίμησαν οἱ πρόγονοι κατά τι, νῦν δὴ οὖν ἀφαιρῇ δικαίως οὓς ἐτίμησας, πάλιν ὕστερον ἀφαιρούμενος. οἱ μὲν γὰρ πρόγονοι οὐ δεδώκασι καὶ συγγνώμης ἔχονται, ὑμεῖς δὲ δόντες μηδὲν ἀδικήσαντας ἀποστερεῖτε. ἵνα δὲ μὴ ἀντιπέσῃ, ἀλλ' ἀφαιροῦμαι αὐτὸν, κακὸς γὰρ ὤφθη περὶ τὸν εὐεργέτην, διὰ τοῦτο προαρπάζει καὶ λέγει "μηδὲν ἐγκα-"λοῦντες."

492, 20. καίτοι τό γ' αἰσχρὸν ὁμοίως] εἰ καὶ μιμήσεσθε τοὺς προγόνους, ἁμαρτήσετε πάλιν· τοῦ γὰρ αἰσχροῦ οὐκ ἀπήλλαχθε. κἂν ὦσιν ἐκεῖνοι οἱ προϋπάρξαντες, ὅμως συγχωρῶ ἑπομένους ὑμᾶς τοῖς

1. οὐ π.] μὴ π. C.G.

7. λαβεῖν] ἀντὶ τῆς ἀτελείας add. P.

πού γε codices. πολύ γε P. τότε W.

ἐδωροῦντο] ἐδωρήσαντο C.G.V.

9. τῷ κατὰ—τῷ κατὰ] τὸ κατὰ—τὸ κατὰ V.

11. ἐγύμνωσε] ἐγύμνασε W.

ἀντίθεσιν] αἰτίαν V.

12. οὐκ ἔδοσαν W. pro ἐδίδοσαν.

18. νῦν δὴ οὖν ἀφαιρῇ δικαίως] Verba auctoris quum perspicua sint, cur nos corrupta interpretis verba torqueant? WOLF.

οὖν] οὐκ Wf.

πάλιν] καὶ ὃ δέδωκας πάλιν W.

25. τοῦ γὰρ—οὐκ ἀπήλλαχθε W. pro τὸ γὰρ—καταλλάττετε. τὸ γὰρ αἰσχρὸν καταλλάττετε margo P.

προγόνοις τοιοῦτό τι ποιῆσαι· εἰ δὲ οὐδέποτε τοῦτο γέγονε, τοιοῦτον ἔργον, ἀχαριστίας γνώρισμα, μὴ πρῶτοι, φησὶ, καταδείξητε.

492, 24. ὅτι νῦν ὀμωμοκότες] μεμνῆσθαι, φησὶν, ὀφείλετε ὅτι δικάσειν ὠμόσατε κατὰ τοὺς Ἀθηναίων νόμους, οὐ κατὰ τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων, ἢ ἄλλων τινῶν.

492, 26. οὐδ' οἷς ποτὲ ἐχρήσανθ' οἱ πρῶτοι] καθ' οὓς ἔλαβον, φησὶ, τουτέστι, κατὰ τοὺς νῦν ὑπάρχοντας. πρώτους δὲ λέγει τῶν προγόνων τοὺς ἀρχαιοτάτους.

492, 27. ἀλλὰ καθ' οὓς] οὐ γὰρ νόμῳ ἢ ψηφίσματι, ὡς προϊὼν ἐρεῖ, τὰς ἀτελείας ἐδίδοσαν οἱ Ἀθηναῖοι. P.

492, 29. καὶ περὶ ὧν ἂν νόμοι μὴ ὦσιν] ὅσα δὲ νόμοις οὐχ ὥρισται, ταῦτα κατὰ τὸν καιρὸν καὶ δίκαιον λογισμὸν ὠμόσατε δικάσειν.

493, 1. τὸ τοίνυν τῆς γνώμης] οἷον συνάψατε, φησὶ, τὸν νόμον Λεπτίνου τῷ κοινῷ δικαίῳ· εἰ δεῖ τοὺς εὐεργέτας τιμᾶν, ὁ κοινὸς λόγος σκοπείτω· ἀντεξετασάτω δὲ αὐτὸν τῷ ἀφαιρουμένῳ τοὺς εὐεργέτας νόμῳ τὴν ἀτέλειαν· δίκασον αὐτός. ἐπιψηφίζεται δὲ, ἵνα γένηται ὁ ῥήτωρ κοινὴ τῆς φύσεως φωνή· τοῦτο γὰρ ἡ φύσις βούλεται ἡ κοινὴ, τὸ τιμᾶν τούτους.

493, 4. ταῦτα τοίνυν αὐτοί τε ποιεῖτε] τὰ ὁμολογούμενα καλὰ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, καὶ ἀπαιτεῖ φύσις. αὐτοὶ δὲ ἢ πρὸς διαστολὴν τοῦ Λεπτίνου ἢ ὅτι πλέον ἐχέτωσαν τῶν ἄλλων φρονήσεως οἱ Ἀθηναῖοι.

493, 6. ὀργίζεσθε ἂν μή τις φῇ ποιεῖν] μὴ δυσφήμως μνησθῆναι τῶν προγόνων, ἵνα αὐτοῦ συστήσῃ τὸν λόγον· ὁ δὲ μεθοδεύει τοῦτο καλῶς καὶ ἐπὶ ἕτερον ἄγει.

493, 13. οἶμαι τοίνυν καὶ τοῦτον τὸν λόγον] σημείωσαι· ἀντίθεσις. B.S. ἀπὸ τοῦ ῥητοῦ ἀντίθεσιν κεκίνηκεν, ἀλλ' ἔξεστί σοι, φησὶν, εἰκόνας διδόναι καὶ σίτησιν καὶ στεφάνους καὶ ἑρμᾶς καὶ ὅσα

1. τοιοῦτό τι—γέγονε add. P. Wolfius ὅμως οὐ συγχωρῶ ἕπεσθαι ὑμᾶς τοῖς προγόνοις· τοιοῦτον δ'—.

2. καταδείξητε] καταδείξετε pr. T.

3. μεμνῆσθαι vel ἐνθυμεῖσθαι W. pro ὀμεῖσθαι.

φησὶν] φασὶν C.G.

12. ὠμόσατε] ὀμόσατε T.

13. δικάσειν P. δικάζειν codices et V.

18. κοινὴ] ἀσινὴ (sic) C. solus.

24. μνησθῆναι] χρὴ μνησθῆναι W.

25. αὐτοῦ] αὐτοῦ codices.

τοιαῦτα. λύει δὲ τῷ συμβησομένῳ κατὰ τὸ ἀκόλουθον· εἰ ἄπιστον ἡ ἀτέλεια ἣν ἀφῃρήμεθα, ἄπιστοι δηλονότι καὶ αἱ λοιπαὶ δωρεαί. ἔπειτα ἄτοπον, ὅτι τῶν αὐτῶν τιμῶν ἀξιοῦσι τοὺς μεγάλα καὶ μικρὰ τὴν πόλιν εὐεργετηκότας.

493, 18. πλὴν τούτου] πλὴν τῆς ἀτελείας. τοὺς ὄντας ἀξίους, φησὶν, οὐ πάντα ἀφαιρεῖται ὁ νόμος.

ὑπὲρ ὧν μὲν τῇ πόλει καταλιπεῖν] τῷ συμβησομένῳ λύει. B.S. ὥστε χαρίζεσθαι.

493, 20. καὶ τὰς ὑπολοίπους] ἐάν τινα ἀφέλησθέ τι, καὶ αἱ λοιπαὶ ἄπιστοι γίνονται δωρεαί.

493, 23. ἥν πρότερόν τισι δόντες] οὐδεμία, φησὶ, πίστις τῶν δωρεῶν ἢ . . . που δοῦναι. ἐὰν οὖν ἀφέλητε, καὶ τὴν πίστιν ἀπωλέσατε. οὐ γὰρ πιστευθήσῃ· ἠρνήσω γάρ.

493, 24. ἔτι δ' εἰ μηδὲν ἔμελλε] θέλει εἰπεῖν ὅτι εἰ καὶ τὸ προειρημένον οὐκ ἔβλαπτε, λέγω τὸ τῆς ἀπιστίας, ἀλλὰ τὸ ἕτερον ὃ ποιήσει τὴν ἴσην δωρεὰν πᾶσι διδόναι τοῖς εὐεργέταις, ὅτι τὴν ἀτέλειαν ἀφῃρημένοι ἦσαν· ἢ γὰρ οὐ τιμῶσα τοὺς πάνυ ἀγαθοὺς ἀξίως— οὐ γὰρ ἦν τηλικαύτη δωρεὰ μετὰ τὴν ἀτέλειαν,—ἀχάριστος ἐγίγνετο ἡ πόλις ἢ ὕβρισε τῷ ἴσῳ.

493, 28. μεγάλων μὲν οὖν εὐεργεσιῶν] θέλει εἰπεῖν, μὴ γένοιτο μεγάλων εὐεργετῶν χρῄζειν τὴν πόλιν· διὰ γὰρ τῶν μεγάλων κακῶν οὗτοι γνωρίζονται, ὅτι χρεία ἐν τούτοις μεγίστων εὐεργετῶν· εἰ δὲ καὶ γένοιτο καιρὸς, οὐδεὶς ῥᾳδίως εὑρεθήσεται. δύο δὲ διὰ τούτου ἀνύει μεγάλα· καὶ φοβεῖ περὶ τοῦ μέλλοντος καὶ παραμυθεῖται λεληθότως ὅτι οὐ πολλοῖς δώσετε· ἀφείλου γὰρ τὴν δωρεὰν, δι' ἧς πάντες ἡμιλλῶντο. δεῖ τοίνυν μεμερίσθαι τὰ τῶν τιμῶν, ἵνα μὴ ἴσας, ἀλλὰ διαφόρους, ἵνα ἕκαστος ἀξίως τιμᾶται.

5. ἀξίους C.D., ut Wf. ἀναξίους ceteri.

6. πάντα Wf. pro πάντας.

10. γίνονται om. C.G.

12. ἢ . . . που δοῦναι cum parvo spatio T. ἢ πουδοῦναι V. ἥπου δοῦναι G. ἢ ἀποδοῦναι D. εἶπα δοῦναι C. ἢ τοῦ δοῦναι P.

15. οὐκ ἔβλαπτε] οὐ βέβλαπται V.

17. ἢ γὰρ—τῷ ἴσῳ] ἢ γὰρ τὴν ἀτέλειαν διδόναι ὑπὸ τοῦ νόμου κωλυθεῖσα τὴν ἴσην τιμὴν πᾶσι δώσει, ἢ οὐ τιμῶσα τοὺς πάνυ ἀγαθοὺς ἀξίως ἀχάριστος ἔσται. εἰ γὰρ ὅτι ἦν τηλικαύτη δωρεὰ μετὰ τὴν ἀτέλειαν, διὰ τοῦτο οὐδὲν ἐδωρήσατο, ἀχάριστος ἐγένετο ἡ πόλις ἢ ὕβρισε τῷ ἴσῳ P.

ἀξίως] ους superscriptum in C. solo.

18. οὐ γὰρ] εἰ γὰρ V.

19. ὕβρισε P. pro ὕβριζε.

25. ἀφείλου — ἡμιλλῶντο] Videntur et hæc ἀπροσδιόνυσα. WOLF.

494, 7. ἀλλὰ μὴν ὑπὲρ ὧν γε] οἱ ἔχοντες μετὰ τῆς ἀτελείας καὶ ἄλλας δωρεὰς ἀποστερούμενοι λέξουσιν ὅτι, εἴπερ τὰς ἄλλας ἡμῖν καταλίπῃς, καὶ τὴν ἀτέλειαν κατάλιπε· ὡς εὖ πεποιηκόσι γὰρ δέδωκας κἀκείνην καὶ ταύτας, οὐκοῦν ἀμφότερα κατάλιπε.

494, 11. οἱ δὲ, φενακίζειν] οἱ δὲ μόνον τὴν ἀτέλειαν εἰληφότες φάσκουσιν, ἀπατᾷ ὡς καταλείπει· οὐδὲ γὰρ ἡμῖν ἀφῆκεν· ἀφείλετο γὰρ ἣν μόνην εἴχομεν· ὥστε δι' ἑτέρων ἑτέρους ἀδικεῖ.

494, 16. μὴ τοίνυν διὰ μὲν τοῦ τούτων κατηγορεῖν] περὶ ὧν λέγει ὅτι ἀνάξιοί εἰσιν.

494, 17. ἐκείνοις] τοῖς δόξασιν ἀξίοις. P.

494, 25. ὃν τοίνυν κακουργότατον] ἀντίθεσις. B. ἐπειδὴ πιθανώτατος ὁ περὶ τῶν ἱερῶν λόγος καὶ ἱκανὸς ἐπάγεσθαι, φθάσας διέβαλε κακουργότατον ὀνομάσας. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ δικαίου ἡ ἀντίθεσις, εἴ γε τὸ δίκαιον, γένος ὄν, περιέχει καὶ τὰ περὶ τὸ θεῖον καὶ τὰ ἀνθρώπινα. διακρούει δὲ ἐν τῇ λύσει τὴν τῆς ἀντιθέσεως πανουργίαν. διαιρεῖ γὰρ τίνα μὲν χρὴ καλεῖν ἱερὰ ἀναλώματα, τίνας δὲ λειτουργίας. λεῖτον δὲ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὸ δημόσιον, ὅθεν λειτουργεῖν τὸ εἰς τὸ δημόσιον ἐργάζεσθαι ἔλεγον· ὅθεν καὶ λεία λέγεται ἡ παρὰ τῶν πολεμίων εἰς τὸ κοινὸν τῶν διαρπαζόντων ὠφέλεια. φάσκει δὲ δεινότατον εἶναι καὶ ἀδικώτατον τὸ ἀφαιρεθῆναι τὸ δεδομένον. οὐ γὰρ τὸ μὴ λειτουργεῖν δεινὸν, ἀλλὰ τὸ τῶν δεδομένων ἀποστερεῖσθαι· καὶ ὅτι ἐπ' ὀνόματι τῶν θεῶν τὸ δεινὸν ἐργάζονται, τοῦτό ἐστι τὸ δεινότατον. εἶτα ἐκ διαφορᾶς καὶ διαιρέσεως ἐντεῦθεν ἄρχεται, ὅτι οὐκ ἔστι τὸ αὐτὸ ἱερῶν ἀτέλειαν ἔχειν καὶ λειτουργιῶν. ἐν ᾧ καὶ τὸ συγκριτικὸν ἀπὸ τοῦ νόμου λαμβάνει, ὡς ἕτερα μὲν γεγραφότος Λεπτίνου, ἕτερα δὲ λέγοντος· καὶ τὴν ἀπόδειξιν ἐκ τῶν γεγραμμένων παρὰ Λεπτίνου λαμβάνει· καὶ διὰ τοῦτο πάλιν ἐδεήθη τῆς ἀναγνώσεως τοῦ νῦν κατηγορουμένου νόμου. τὸ μὲν οὖν πρότερον δίκαιον τὴν ἀναφορὰν εἰς τοὺς εἰληφότας ἀδίκως ἔχει, τίνες εἰλήφασι καὶ οὐκ εἰσὶν ἄξιοι τῆς δωρεᾶς. ἐνταῦθα δὲ ἕτερον δίκαιόν ἐστι τὸ πρὸς τὴν πόλιν τῶν λειτουργούντων· ὡς τὸ μὲν πρότερον δίκαιον περὶ τὴν ποιότητα τῶν

2. εἴπερ] ἄνπερ P.

6. φάσκουσιν—οὐδὲ γὰρ] φάσκοντι ὡς καταλείπει ἐροῦσιν, ἀπατᾷ· οὐδὲν γὰρ P.

καταλείπει] In T. scriptura ambigua inter καταλείπει (quod est in D.) et καταλείποι. καταλίποι C.G.

13. ὀνομάσας] νομίσας C.G.V.

15. διακρούει W. pro διακρίνει.

31. τὴν ποιότητα τῶν] τῆς ποιότητος τῶν C.G.

εἰληφότων θεωρεῖσθαι, τὸ δὲ νῦν δίκαιον περὶ τὴν ποιότητα τῆς πόλεως.

494, 28. ἐροῦσι γὰρ ὅτι ταῦτα ἱερῶν ἐστιν ἅπαντα] ἀναλώματα λέγεται τὰ εἰς τὰ ἱερὰ ἀναλισκόμενα, τὰ δὲ ἄλλα, λειτουργίαι καὶ χορηγίαι, τρόπον τινὰ εἰς τοὺς θεοὺς ἀναλίσκονται. οὐδεὶς δὲ ἦν ἀτελὴς τούτων τῶν ἀναλωμάτων. διὰ τοῦτο σοφίζεται Λεπτίνης καὶ φησὶ, μὴ δεῖν διδόναι ἀτέλειαν τῶν ἱερῶν, λέγων.

495, 1. δεινὸν οὖν] λύσις ἐκ περιτροπῆς. **B.Y.P.**

495, 2. ἐγὼ δὲ τὸ μὲν τινὰς] κατὰ συγχώρησιν λέγων συντρέχει διὰ τοὺς θεοὺς, ἵνα μὴ δόξῃ τραχύς. θέλει δὲ εἰπεῖν, εἰ καὶ ἱερῶν ὁ δῆμος ἀτέλειαν ἐθέλει διδόναι, οὐ χρὴ ἀντιλέγειν· ἐγγὺς θεῶν αὐτὸν ποιῶν.

495, 5. εἰ γὰρ ἃ κατὰ μηδένα ἄλλον ἔχουσι τρόπον] ἐπειδὴ γὰρ ἀνθρωπίνῳ λογισμῷ οὐ δύνανται δεῖξαι ὅτι καλὸν τοῦτο, καταφεύγουσιν ἐπὶ τοὺς θεοὺς, ἵνα αἰδοῖ τούτων νικήσωσιν.

495, 10. οἷα μηδ' ἂν ἐπ' ἀνθρώπου πραχθέντα] ὃ λέγει, τοιοῦτον ἂν εἴη· ὁ πράττων ἐπὶ ὀνόματι τῶν θεῶν τι, τοιαῦτα ὀφείλει ποιεῖν, ἵνα τὰ πραχθέντα μηδὲ ἐπὶ ἀνδρῶν πονηροτάτων, οἷς ἔθος πλημμελεῖν, ἔχοι λαβὴν διαβολῆς. τοιαῦτα δὲ Λεπτίνης εἴρηκεν ὡς ἀπὸ τῶν νόμων.

495, 11. ὅτι δ' οὐκ ἔστι] λύσις ἐκ διαιρέσεως. **B.Y.P.**

495, 18. καίτοι εἰ ἦν ἱερῶν ἀτέλειαν ἔχειν] εἰ ἀτελεῖς τοὺς ἀφ' Ἁρμοδίου εἶπες, οὐδεὶς δ' ἀτελὴς τῶν ἱερῶν ἀναλωμάτων, εἶπες δέ τινας εἶναι ἀτελεῖς, πῶς ἱεραὶ λειτουργίαι;

495, 21. ἵνα δὲ εἰδῆτε] ὅτι οὐχ ἱερῶν ἀτέλειαν ἔχουσιν, ἀλλὰ τῶν ἐγκυκλίων λειτουργιῶν. P.

495, 22. πρῶτον μὲν τῆς στήλης] στήλη ξύλον ἢ λίθος τετράγωνος, εἰς ὃν ἐγέγραπτο τὰ τῶν δωρεῶν.

495, 26. ἀκούετε τῶν ἀντιγράφων] κατασκευὴ, ὅτι οὐκ εἰσὶν αἱ λειτουργίαι αὗται ἱεραὶ, ὡς Λεπτίνης σοφίζεται.

496, 2. καλῶς] καλῶς ἔχει, μὴ ἀναγίνωσκε πλείονα.

10. θεοὺς] νόμους C.G.

18. ἵνα τὰ—ἔχοι] ὥστε μηδὲ ἐπὶ ἀνδρῶν—πλημμελεῖν, ὀνόματι πραχθέντα πονηρὰ φανείη. ἐπ' ἀνθρώπων] ὀνόματι δηλονότι, ἔχοι P.

23. Ἁ. εἶπες W. pro Ἁ. εἶπεν. δ' add. W.

24. ἱεραὶ] ἱεραὶ αἱ W.

γράψας ὅπως ἂν οἱ πλούσιοι] Λεπτίνης ἔγραψε διὰ τούτου τοῦ νόμου ἵνα λειτουργήσωσιν οἱ πλούσιοι.

496, 3. μηδένα εἶναι ἀτελῆ προσέγραψεν] εἰ οὖν ἱερῶν εἰσιν, οὐδεὶς δὲ ἀτελὴς τούτων, ἀφώρισας δὲ τοὺς ἀφ' Ἁρμοδίου, οὐκ ἄρα ἱερὰ, ἀλλὰ ἐγκύκλια καὶ κοινά. τέλος δὲ τὸ ἀνάλωμα. τὸ ἀναλίσκειν δὲ εἰς τὰ ἱερὰ λειτουργεῖν ἐστίν.

496, 7. ἡδέως δ' ἂν ἔγωγε] εἰς ἄπορον αὐτὸν ἄγει. εἴ γε ἱεραὶ αὗται λειτουργίαι, οὐδεὶς δὲ ἐκτὸς τούτων, δέδωκας δὲ σὺ ἀτέλειαν, τίνος; εἰπέ. συγκλείει γὰρ αὐτὸν ἐπάγων εἰς ἄπορον.

496, 9. ἢ ἐκείνους] τοὺς προγόνους τοὺς δεδωκότας.

496, 15. τίνος; ἢ τοῦ μετοικίου] παίζει αὐτούς. τυραννοκτόνους, φησὶν, οὐκ ἀπαιτοῦμεν τὸ μετοίκιον. γελοῖον δὲ τὸ τοιοῦτο.

496, 17. προσδιώρισας] εἰπὼν ἀτελῆ μηδένα εἶναι, πλὴν τῶν ἀφ' Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος, οἳ τῶν ἱερῶν οὐκ εἰσὶν ἀτελεῖς. P.

496, 18. ἐν ᾧ δὲ τοσούτῳ τὸ πλῆθος ὄντι] ἐν ᾧ χρόνῳ ἐκ τοῦ γενέσθαι τὸν Ἁρμόδιον. καὶ ὅμως οὐδεὶς ἐλειτούργει τούτων· ὥστε τούτων εἶχον ὧν σὺ λέγεις ἱερῶν ἀτέλειαν· καὶ μαρτυρεῖ πᾶς ὁ χρόνος τοῖς λόγοις.

496, 21. οὔτ' ἐνεχθεὶς αὐτοῖς] ποτὲ προβληθεὶς χορηγεῖν ἀντιδέδωκεν ἐκείνοις τὴν ἑαυτοῦ οὐσίαν, ὥστε λειτουργεῖν· εἶχον γὰρ ἀτέλειαν.

οἷς οὐκ ἀκουστέον] λεγομένοις ταῦτα οὐκ ἀκουστέον· ἂν τἀναντία λέγειν τούτοις τολμήσωσι, μὴ ἀκούετε.

496, 22. ἔτι τοίνυν ἴσως ἐπισύροντες] ἀντίθεσις ἀπὸ τῆς ποιότητος τῶν εἰληφότων. B.F.R.Y. τὸ μὲν ἐπισύροντες ἀντὶ τοῦ διασύροντες. ἔστι δ' ἡ ἀντίθεσις αὕτη πάλιν ἀπὸ τῆς ποιότητος τῶν

1. τοῦ νόμου] μηδένα εἶναι ἀτελῆ add. P.

3. εἰσιν] ἀτέλειαι add. P.

9. ἐπάγων] ἀπάγων W.

11. παίζει] παίζων C.D.

αὐτούς] τοὺς cum τυραννοκτόνους conjungendum W.

12. μετοίκιον margo P. μετοικεῖν T.D.

τὸ τοιοῦτον C.G. qui τὸ τοιοῦτον post γελοῖον δὲ omittunt.

15. χρόνῳ T.D. χρήματι C.G.V.

17. πᾶς om. C.G.

19. ποτὲ (πότε codices) προβληθεὶς] οὔτε προβληθεῖσι P. "Sunt et "hæc corrupta, et paraphrases "multæ verbis auctoris obscuri-"ores, ac prorsus supervacaneæ." WOLF.

χορηγεῖν P. pro χορηγεῖ ἐάν.

20. ἐκείνοις] ἄλλος οὐδεὶς add. P.

22. ταῦτα] ἐναντία P.

25. ἐ. ἀντὶ τοῦ δ.] Hæc etiam in B.

26. ἡ om. P.

εἰληφότων· διαφέρει δὲ τῷ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀορίστως τινὰς αἰτιᾶσθαι τῶν εἰληφότων, ἐνταῦθα δὲ κατ' ὄνομα διαρρήδην προήχθη ὅτι Μεγαρεῖς καὶ Μεσσήνιοι, ὅπερ κατ' εἶδός ἐστιν.

496, 26. μαστιγίαι] κακοὶ, πονηροὶ, μαστίγων ἄξιοι, δοῦλοι, φησὶ, καὶ οὐδὲ οὗτοι χρηστοὶ, ἀτέλειαν ἔχουσι. Λεπτίνης δὲ ἔλεγεν ὅτι καὶ δοῦλοι καὶ Μεσσήνιοι ἔχουσιν ἀτέλειαν. ἐπισύροντες δὲ οἷον εἰς ἔδαφος ἕλκοντες καὶ διαβάλλοντες, οὐδὲν ἀληθὲς λέγοντες. μέμνηται δὲ καὶ τῶν ὀνομάτων· οἶδε γὰρ ὅτι οὐ βλάπτει αὐτόν.

496, 28. ὅταν ταῦτα] ἡ λύσις κατὰ ἔνστασιν. B.F.R.Y.P.

497, 2. ὅτῳ μὴ ψήφισμα ἢ νόμος] διὰ τοῦ νόμου ψήφισμα. ἐννόμως γὰρ ἐδίδου ψήφισμα τοῦ δήμου· ὅμοιον γὰρ τῷ νόμῳ.

497, 3. πρόξενοι] οἱ ὑποδεχόμενοι ἀλλήλους ἐν ταῖς ἑαυτῶν πόλεσιν. ἦσαν δὲ καὶ ἰδίᾳ καὶ κοινῇ.

πρόξενος ὁ τὸν ἀπὸ ἄλλης πόλεως ἀναδεχόμενος καὶ προσόδου φροντίζων τοῦ πρὸς τὸν δῆμον αὐτῷ. P.

497, 13. εἰ μὴ μόνον ἐξαρκέσει] τοῖς κατὰ δύο, φησὶν, ἂν ἀδικηθείη Χαβρίας, ὅτι καὶ τῶν δούλων αὐτῷ ἴσον ἐποιήσαντο πολίτην καταριθμεῖσθαι· καὶ ὁ μὲν παῖς τὴν προξενίαν μένει ἔχων, αὐτὸς δὲ διὰ τοῦτον ἀφαιρεθήσεται τῆς ἀτελείας. ἦν δὲ αὐτοῦ ἀπελεύθερος ὁ Λυκίδας, ξενικῶν δὲ στρατευμάτων ἦν ἡγεμών· ὡς ἂν οὖν χρήσιμος οὗτος ἠξιώθη τῆς πολιτείας.

497, 17. οὐ γάρ ἐστιν οὔθ' οὗτος οὔτ' ἄλλος] οὐχ ὅτι πρόξενος ὢν ἐτύγχανε Λυκίδας, διὰ τοῦτο ἀτελὴς ἦν· τὸ γὰρ πρόξενον εἶναι τοῦ εἶναι ἀτελῆ διαφέρει. οὐ μέντοι τοῦτο λέγω, ὅτι οἱ πρόξενοι τῆς δωρεᾶς εἰσιν ἀνάξιοι· ἦσαν γὰρ καὶ πρόξενοί τινες ἀτελεῖς· ἀλλ' ὅτι ἄνευ ψηφισμάτων εἴληφε μηδείς.

497, 22. ὃ τοίνυν μάλιστα πάντων οἶμαι] τρέπεται ἐπὶ τὸν ἐπί-

1. τῷ W. pro τό.
9. ἡ om. P.
10. ψήφισμα] ἢ ψηφίσματος πᾶς ἐστιν ἀτελής P.
11. ἐδίδου] ἐδίδου ἀτέλειαν ὁ δῆμος P.
ψήφισμα] δὲ add. P.
γὰρ om. P., sublata post δήμου interpunctione.
17. τῶν δούλων] τὸν δοῦλον P. Sic, vel τῶν δούλων τινὰ, etiam W.
18. ὁ μὲν παῖς W. pro αὐτὸς μὲν ὁ παῖς.
αὐτὸς W. pro οὗτος.
23. Λυκίδας—οἱ πρόξενοι om. V.: habet P. Post πρόξενοι P. add. ταύτης.
25. εἰσιν ἀνάξιοι add. P.
πρόξενοι add. P.
ἀτελεῖς add. P.

λογον ἐντεῦθεν, πληρώσας τὸν ἀγῶνα. διαιρεῖ δὲ τὸν ἐπίλογον εἰς τὴν ποιότητα τῆς πόλεως, ὅτι οὐ πρὸς Ἀθηναίων καὶ τῆς ἐκείνων ἀξίας ἐστὶν ἀφαιρεῖσθαι τὰ δεδομένα· ὅσπερ ἐστὶ τόπος ἀπὸ τοῦ πρέποντος. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ πρέποντος τόπος οὐχ ὅταν τὸ λαμπρὸν μόνον καὶ εὐπρεπὲς κατασκευάζωμεν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐναντίον, τουτέστι τὸ ἀπρεπὲς καὶ τὸ αἰσχρόν. ἕκαστος γὰρ τόπος ἑκατέρωθεν ἔχει τὴν γυμνασίαν. κἀνταῦθα γὰρ ἀπὸ τοῦ αἰσχροῦ καὶ τοῦ ἀπρεποῦς λαμβάνει τὸ ἐπιχείρημα. εἰς δὲ τοῦτο ἔλαβε τόπον πρῶτον μὲν ἐκεῖνον, ὅτι ἄτοπον τὸ δοκεῖν ἀπατᾶν τοὺς εὐεργέτας, δεύτερον δὲ τὸν ἀπὸ τοῦ μαχομένου, ὅτι τὸν ἀπατῶντα τὸν δῆμον κολάζετε, ἐὰν ὑποσχόμενός τι μὴ ποιήσῃ· οὐκοῦν ὁμοίως αἰσχρὸν αὐτοὺς φαίνεσθαι παραβαίνοντας τὸν νόμον.

ἐπίλογος ὅτι εἰς πολλὰ μέρη διαιρεῖ τὸν λόγον ἐπίλογον πρῶτον εἰς τὴν ποιότητα τῆς πόλεως· δεύτερον ἀπὸ τοῦ ἀπρεποῦς καὶ αἰσχροῦ καὶ ἀπ' ἄλλων. B.F.R.S.Y.P.

497, 24. εἰ γάρ τις πάντα ὅσα Λεπτίνης ἐρεῖ] κατὰ συνδρομὴν τοῦτό φησι κυρίου γενομένου τοῦ νόμου, καίτοι κύριός ἐστι, καὶ λῦσαι αὐτὸν ζητοῦσιν· ἀλλὰ καὶ λέγουσι μετὰ τὴν κρίσιν ταύτην ὅτι εἰ καὶ ὁ νόμος καλὸς, φησὶν, ἀλλ' ὅμως ἐκεῖνο αἰσχρὸν ἔχει, ὅτι ἀπατεῶνας ὑμᾶς τῶν εὐεργετῶν ποιεῖ· ἀφαιρεῖ γὰρ τὴν δωρεάν.

498, 2. ὅσῳ δ' ὑμῖν τῶν ἄλλων αἴσχιον] διὰ τὴν ποιότητα τῶν Ἀθηναίων. πρὸς ἄλλο δὲ καὶ ἄλλο ἔλαβε τὸν αὐτὸν νόμον· ἐκεῖ μὲν πρὸς τὴν ἐγγύην, ἐνταῦθα δὲ πρὸς τὴν ἀπάτην τῶν εὐεργετῶν.

498, 6. εἰ ἐφ' ᾧ τοῖς ἄλλοις] δεῖ μὲν γὰρ τὰ αἰσχρὰ φεύγειν, μάλιστα δὲ ἐκεῖνα ἃ αὐτὸς μὴ ποιεῖν παραινεῖς. οἶδας γὰρ αὐτὸς ὅτι πονηρὰ, διὸ καὶ κωλύεις· καὶ ἄλλως οὐκ ἐρεῖς ὡς οὐκ οἶδας· αὐτὸς γὰρ καὶ ἀπηγόρευσας.

498, 14. ὅπως μηδὲν ὧν ἰδίᾳ φυλάξαισθ' ἂν] ἄτοπον γὰρ ἰδίᾳ μέν

1. ἐπίλογον] εἰς πολλὰ μέρη· πρῶτον add. P.
4. ἀπὸ] ὁ ἀπὸ Wf.
5. ἀλλὰ καὶ W. pro ἀλλά.
8. τόπον—ἐκεῖνον] τὸ—ἐκεῖνο C.G.
13. ἐπίλογος præsectum in Y. ὅτι om. B.F.P. qui δὲ addunt post μέρη.
ἐπίλογον] λόγον B.F.P. τὸν ἐπίλογον post διαιρεῖ habet S.
15. ἀπ'] ἀπὸ τῶν P.
17. φησι—κύριος P. pro φησι κύριος γενόμενος. καὶ τὸ κύριος.
19. καλὸς] καλῶς C.G.V. καλῶς κεῖται P.
24. τὰ αἰσχρὰ] πάντα τὰ αἰσχρὰ P.

τι ποιεῖν φυλάττεσθαι ὡς κακὸν, κοινῇ δὲ αὐτὸ ποιεῖν· ὅ τι δ' ἄν τις δῷ τινὶ φίλῳ ἑκὼν, οὐκ ἀφαιρεῖται αὐτόν.

498, 21. ἐφ' οἷς εὕρετο ἔχειν] μὴ ὄντα ἄξιον· διότι ἠξιώθη τὸ ἔχειν δωρεάν. ἡ δὲ σύνταξις· ἐφ' οἷς τὸ ἔχειν εὕρετο γράφεσθαι.

οὐ δεῖ, φασὶν, ἔχειν τὴν δωρεὰν μὴ πεποιηκότα ἐκεῖνα ἐφ' οἷς αὐτὴν εὕρετο. P.

498, 22. κατὰ τὸν νόμον] κατὰ τὸν αὐτόν. ἦν γὰρ γεγραμμένον, τοὺς δὲ ἀναξίους κρίσει ἀφαιρεῖσθαι τὴν τιμὴν, οὐ νόμῳ.

498, 23. ἢ θέντας ὑμᾶς] ἀκόλουθον ἦν εἰπεῖν, ἢ θέντων αὐτῶν, ὁ δ' εἶπεν, ἢ θέντας αὐτοὺς, ἵν' ᾖ πτῶσις ἀντὶ πτώσεως.

498, 25. ὅταν πρῶτον γένωνται νομοθέται] οἱ μέλλοντες εἰς ἄλλο δικαστήριον κυροῦν τὸν νόμον· νῦν γὰρ ἐδοκιμάζοντο ὑπευθύνους ποιήσαντες ἑαυτούς. ὡς ἀσαφὲς δὲ τοῦτο φαίνεται. λέγει δὲ, ἐπειδὰν πρῶτον ἡ πόλις νομοθέτας καθίσῃ, τότε πρῶτον εἰσαχθήτω ὁ νόμος. ἔθος γὰρ ἦν τῇ πόλει, εἰ γένοιτο χρεία νομοθετεῖν, καθίζειν ἐξ, ὡς ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους φησίν· ἀξιῶν οὖν εὐθὺς καὶ παραχρῆμα, εἰ κατ' ἀρχὰς τοῦ ἔτους γένοιντο νομοθέται, τοῦτον εἰσάγεσθαι πρῶτον τὸν νόμον ἐν τοῖς πρώτοις νομοθέταις.

ἔστι δ' ἑκάστῳ τις αὐτῶν, ὡς ἔοικεν, ἐχθρὸς] ἐπειδὴ ἐδόκουν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ τεθεικέναι τὸν νόμον, ἵνα ἀνέλῃ τὴν ὑπόνοιαν ταύτην, δι' ἑαυτούς φησι πεποιηκέναι τοῦτο, ἵνα ἀποστεροῦντες τοὺς ἔχοντας ἀτέλειαν τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνωνται. ἦσαν γὰρ ἀτελεῖς ἐχθροί τε ἄλλων καὶ Λεπτίνου, ἔχοντες ταύτην τὴν δωρεάν. καὶ διὰ τοῦ νόμου ἀμύνασθαι αὐτοὺς ζητοῦσι, φησί· καὶ ὃ αὐτὸς ᾑρήσατο κατὰ τῶν ἐχθρῶν, τοῦτο ὑμᾶς κατὰ τῶν εὐεργετῶν πείθει κατεργάσασθαι, τὸ μὴ διὰ κρίσεως, ἀλλὰ νόμῳ στερίσκειν. ἡ γὰρ κρίσις ηὕρισκε τὴν ἀλήθειαν. ἀντιπῖπτον δὲ ἐκ τῆς ἐργασίας ἀνακῦψαν τοῦτο τῇ προκειμένῃ ἐννοίᾳ ὑποτέμνεται· ἀλλ' οὐχ αἱροῦνταί τινες προσκρούειν καὶ κατηγορεῖν τῶν ἀναξίων. ἔλυσε δ' εἰπὼν, ἀλλ' εἰσί τινες αὐτῶν ἐχθροὶ τῶν τὰ μέγιστα δυναμένων ἐν τῇ πολιτείᾳ, ἵνα κἂν ἀντιπέσῃ,

1. ὅ τι δ' W. pro διότι.
3. τὸ ἔχειν] τοῦ ἔχειν P.
4. γράφεσθαι om. P.
6. οὐ δεῖ W. pro ἤ.
17. οὖν] τε P.
22. ἑαυτούς P. pro ἑαυτοῦ.
25. ᾑρήσατο] ἠρήσατο V. et codices præter C.

ἀσθενεῖς δὲ καὶ οὐχ οἷοί τε ἐξελέγχειν, προσέθηκε καὶ τὴν ποιότητα τῶν ἐχθρῶν.

499, 5. δι' ὑμῶν ἀθρόους] διὰ τῶν εὖ πεπονθότων παρ' αὐτῶν. ἀθρόους δὲ πολλούς, ἵνα ᾖ κἀκ τοῦ πλήθους τὸ ἄτοπον· ὅτι οὐδ' ὀλίγους ἀδικήσετε, ἀλλὰ πολλούς· καὶ καιρὸν δέ, φησίν, εὑρίσκουσιν ἀμύνασθαι τοὺς ἐχθροὺς ἑαυτῶν, ἀπάγοντες αὐτοὺς διὰ τοῦ νόμου εἰς κρίσιν.

499, 7. κατ' ἄνδρα κριθέντας] μὴ ἀθρόους, ἀλλὰ κατ' ἄνδρα· καὶ κρίσει, μὴ νόμῳ.

ἐγὼ μὲν γὰρ ὑπολαμβάνω] ἐντεῦθεν τὰ ἐπιλογικὰ δηλοῦται. τὰ γὰρ ἑκάστου κεφαλαίου ἰσχυρὰ συνάγει δι' αὐτῶν τούτων τῶν περὶ Λεπτίνην· λέγει δὲ ὅτι καὶ οὕτω συμβαίνει, εἴ γε ἀνάξιοι, δι' ὑμῶν τῶν ἐχθρῶν ἀποστεροῖντο τῆς τιμῆς.

499, 9. καὶ μὴν οὐδ' ἐκείνου γε ἀποστατέον τοῦ λόγου] ἐπαγωνίζεται πάλιν τῷ μεταληπτικῷ ἐκ περιουσίας, ὅτι οὐδὲ νῦν κρίνεσθαι δεῖ τοὺς ἔχοντας, ἀλλὰ πάλαι ἡνίκα ἐλάμβανον. ἂν δέ τις οἴηται ταῦτα μὴ προσήκειν τοῖς ἐπιλόγοις, ἴστωσαν ὅτι καὶ ἐν τοῖς ἐπιλόγοις οἱ παλαιοὶ ἀγωνίζονται πρὸς αὐτὰς τὰς προτάσεις τὰς ἐν αὐτοῖς κειμένας.

499, 10. ὅτι τῆς μὲν ἀξίας] παραγραφικὸν ἐκ τοῦ χρόνου. δισσῶς δὲ τοῦτο ποιεῖ· καὶ γὰρ καὶ κατὰ τὸ πρόσωπον αὐτὸ ποιεῖ· ὅτε μὲν γὰρ λέγει ὅτε ἐδώκαμεν, τὸν χρόνον ἐμφαίνει, ὅτε δὲ οὗτοι παρόντες, τὸ πρόσωπον.

499, 11. τὴν ἐξέτασιν ἣν δίκαιον λαμβάνειν] ἀντὶ τοῦ, ἔδει δοκιμάζειν αὐτοὺς τότε.

499, 13. εἰ δ' οὗτοι τοῦτο φήσουσιν] ὅτι ἀνάξιοι, οὐδὲν κωλύει τῷ λόγῳ αὐτοὺς ἐπαγγέλλεσθαι.

499, 15. παρ' αὐτὰ τἀδικήματα] ἀντὶ τοῦ παραχρῆμα. τότε χρῆν αὐτούς, φησίν, ὅτε ἐλάμβανον φαινομένους ἀναξίους κολάζεσθαι. ἢ παρ' αὐτά, ἂν δείξωσιν ὑμῖν οἷον προσφόρως τιμωρήσασθαι, καὶ ἐγγὺς τῶν ἀδικημάτων τῆς φύσεως ἢ τοῦ χρόνου.

6. ἀπάγοντες] ἐπάγοντες V.
11. τῶν W. pro διὰ τῶν. περὶ T.D. πρὸς C.G.V.
12. Λεπτίνην] λεπτίνου C. solus. ὅτι—ἀνάξιοι] ὅτι εἰ—ἀνάξιοί τινές εἰσι P.
13. ἀποστεροῖντο] ἀποστέροιντο C. solus.
20. ἐκ] ἀπὸ W.
30. αὐτὰ] τἀδικήματα add. P.

499, 16. εἰ δὲ μηδενὸς ὄντος τοιούτου] κατὰ τοὺς εὐεργέτας κακοῦ, μηδὲ ὀφθέντων ἀναξίων.

499, 17. δόξετε φθονήσαντες] τὸ ἐπιχείρημα τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι οὐ πρὸς Ἀθηναίων ἐστὶ τὸ δοκεῖν βασκαίνειν· ἐν ᾧ καὶ τὸ πρέπον πάλιν κατὰ τὸ ἐναντίον ἐξετάζει, ὅτι ὑμεῖς τιμᾶτε τοὺς ἀξιονίκους τῶν ἀθλητῶν μεγίσταις τιμαῖς, ὑμᾶς δὲ τιμᾶτε τοὺς τεθνηκότας τοῖς ἐπιταφίοις, οὕτω πόρρω καθέστηκε τῶν Ἀθηναίων ἡ πόλις τοῦ φθόνου.

499, 18. ἔστι δὲ πάντα μὲν ὡς ἔπος εἰπεῖν] θέλει εἰπεῖν ὅτι καὶ κατὰ πάντα τὰ ὀνείδη καθαρὰ τυγχάνει ἡ πόλις καὶ πόρρω τούτων τῶν κακῶν, πολὺ δὲ πλέον τῶν ἄλλων τὸν φθόνον πέφευγε.

499, 21. φύσει κακίας σημεῖόν ἐστιν ὁ φθόνος] ὃ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι ἐν ἄλλοις ἐάν τις ᾖ πρός τινα κακόνους, ἔχει τινὰ ἀπολογίαν φάσκων πεπονθέναι τι παρ' ἐκείνου· ἐπὶ δὲ τοῦ φθόνου ἀσύγγνωστον τὸ πάθος· οὐ γὰρ ἐξ ὧν πάσχει λυπεῖται, ἀλλ' εἰ ἄλλος τις εὖ πράττει, λυπεῖται καὶ ζημιοῦσθαι νομίζει. διὸ καὶ πεπονθότα αὐτόν, φησί· τήκει γὰρ τοὺς ἔχοντας.

499, 27. πρῶτον μὲν μόνοι] πρῶτον εἶπεν ἀντὶ τοῦ, ἀφ' οὗ ἐστὲ δι' ὅλου τοῦ χρόνου.

499, 29. ἐν οἷς κοσμεῖτε] ἐφ' οἷς λόγοις λέγει ὅτι τιμᾶτε τοὺς ἀνδρείους ἀποθνήσκοντας, οὐ καταφρονεῖτε· οὕτως οὐκ ἐστὲ φθονεροί.

500, 5. τοὺς στεφανίτας] τοὺς περιοδικοὺς καλουμένους λέγει· οἱ μὲν γὰρ τῶν ἀγώνων εἰσὶ στεφανῖται, οἱ δὲ ἀργυρῖται. δίδονται οὖν μέγισται δωρεαὶ καὶ μετὰ τὸν στέφανον. ἐπειδὴ γὰρ εἴρηκε περὶ τῶν πολεμικῶν τοὺς ἐπιταφίους, εἴρηκε καὶ τοὺς ἐπὶ τῇ εἰρήνῃ ἀγωνιζομένους· ἐστεφανοῦντο γὰρ οἱ νικῶντες ἐν τούτοις.

καὶ οὐχ ὅτι τῇ φύσει τούτων μέτεστιν] οἱ ἀγαθοὶ ὀλίγοι ἀναγκαίως· κακοὶ γὰρ οἱ πολλοί. διὰ τῶν ὀλίγων οὖν τοὺς γενναίους σημαίνει. τούτοις οὖν οὐ φθονεῖτε, ἀλλὰ καὶ συνήδεσθε, δι' ὧν τιμᾶτε αὐτούς, εἰ καὶ ἀνόμοιοί εἰσι κατὰ φύσιν.

6. ὑμᾶς] ὑμεῖς P.
10. τυγχάνει] οὖσα add. P.
14. ἀσύγγνωστον] ἀνίατον C.G.
17. τήκει] τήκησι V.
21. ἀνδρείους] ἀνδρείως C.G.
23. περιοδικοὺς correxi pro ἐποδικοὺς, quod ἐπῳδικοὺς scriptum in G. P.
25. τὸν στέφανον] τῶν στεφάνων W.
26. τῇ εἰρήνῃ] τῆς εἰρήνης W.

500, 8. διὰ ταῦτα] διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς γενναίους καὶ ὀλίγους.

οὐδεὶς πώποτε τὴν πόλιν ἡμῶν] καὶ ἐν τῷ τιμᾶν μισεῖτε τὴν ἧτταν· τοιγάρτοι τῆς εὐεργεσίας μείζονα δωρεὰν δίδοτε. ὁ γὰρ ἐξ ἴσου τιμῶν χρέος, οὐ χάριν, παρέχει.

500, 10. ἀντευποιεῖ] τοὺς εὐεργετήσαντας αὐτὴν δηλανή. P.

500, 11. ἔστι τοίνυν ταῦτα πάντα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δικαιοσύνης] πρὸς τὸ ἀντιδιδόναι τοῖς εὖ ποιοῦσι· δίκαιον γάρ. ἀρετῆς δὲ τῆς μεταδόσεως· μεγαλοψυχίας ἀντὶ τοῦ μεγαλοδωρεᾶς. εὐδοξίας ἀντὶ τοῦ ἔχειν δόξαν. ἢ τοῦ τῆς πόλεως ἀξιώματος, οὐ τοῦ παρὰ τῆς τύχης, οἷον εὐδαιμονίας, ἀλλὰ τοῦ τῆς ψυχῆς λέγει ἤθους· μεγαλόψυχοι γὰρ ἦσαν.

500, 21. πολλὰ δὲ θαυμάζων Λεπτίνου] ἀπὸ τῆς ποιότητος τῆς πόλεως μετέβη ἐπὶ τὴν ποιότητα Λεπτίνου, διαβολὴν ποιούμενος τοῦ τρόπου αὐτοῦ.

500, 24. ὥσπερ ἂν εἴ τις μεγάλας] ἀντιστροφή· ὡς τὸ "ἂν μὲν "ὅσα ἄν τις λάβῃ καὶ σώσῃ, μεγάλην ἔχει τῇ τύχῃ τὴν χάριν, ἂν "δ' ἀναλώσας λάθῃ, συναναλώσε καὶ τὸ μεμνῆσθαι τῇ τύχῃ τὴν "χάριν." B.Y. δι' ὧν τις κολάζει σφόδρα τὸν μοιχὸν, δείκνυσιν ὡς μισεῖ τὸ πρᾶγμα· οὐ γὰρ ὃ φιλεῖ τις, τοῦτο τιμωρεῖται. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου Λεπτίνης, στερίσκων τοὺς εὐεργέτας τῶν τιμῶν, δῆλός ἐστιν ὡς οὐ δύναταί τινας εὖ ποιεῖν. ἰδοὺ γὰρ καὶ νόμον τοιοῦτον τίθησι. τοῦτο οὖν, φησὶν, ἠγνόησεν ὁ νομοθέτης, καὶ ὃς ὤφειλεν ἁπάντων εἶναι σοφώτερος, ὃ πάντες ἴσασιν ἀγνοεῖ. λέγω δὲ ὅτι δι' ὧν νομοθετεῖ ἐλέγχει τὴν γνώμην αὐτοῦ διὰ τοῦ νόμου. τοιγαροῦν βλάπτει τοὺς εὐεργέτας καὶ γυμνοῖ τὴν γνώμην διὰ τοῦ τιθέναι τοιοῦτον νόμον.

501, 1. αὐτὸς ἥμαρτεν] ὑμεῖς δὲ ἔγνωτε. οὐκοῦν καὶ ἐπανορθώσασθε αὐτὸν, καὶ γνῶτε λυομένου τοῦ νόμου τὸ σφάλμα. ἐὰν δὲ κυρωθῇ, οὐκ ἔχω ὅπως ἐπαινέσω· τῷ γὰρ κακῷ συναγωνίζεσθε.

9. μεγαλοδωρεᾶς] μεγαλοδωρεὰς codices. Vox non infrequens in scriptis recentiorum, quam in μεγαλοδωρίας mutari volebat W.

εὐδοξίας] εὐδοξεῖν P. Apud Demosthenem p. 500, 14. est εὐδοξεῖ.

10. οὐ τοῦ] ἢ τοῦ C.G.

16. ὡς τὸ] Demosth. p. 12, 10.

17. μεγάλην—τὴν χάριν] Pro his καὶ ἑξῆς positum in Y.

22. τοιοῦτον om. V.

29. λυομένου W. pro λυόμενον.

501, 4. *ψέγειν δ' οὐ βούλομαι*] *καίτοι ἄξιον ὄντα. διὰ δὲ τοῦ ἤθους πλέον αὐτὸν κολάζει.*

501, 6. *μήτ' αὐτὸς δόξης βελτίων εἶναι*] *οἷον, εἰ ὠφελεῖσθαι γοῦν ἕτερος ἔμελλε, φορητὸν ἦν τὸν ἄλλον ἁμαρτάνειν διὰ τὸν ἕτερον· ὅτε δὲ ἀμφότεροι βλάπτονται, φευκτὸν πάντη τὸ πρᾶγμα καθίσταται.*

501, 9. *αὐτὸν ἔτ' ὄντα*] *τὸν Λεπτίνην. μεταβαίνει εἰς τρίτον πρόσωπον ἀπὸ δευτέρου.* P.

501, 10. *ἐξῆλθον οἱ τῆς κρίσεως χρόνοι*] *καθ' οὓς ἐκινδύνευε κατηγορούμενος. κατ' αὐτοῦ δὲ τοῦ νόμου, οὐ κατὰ σοῦ, ὁ κίνδυνος. καὶ πῶς ἂν δύναιτο κατηγορεῖν τοῦ μὴ κρινομένου; ἐντεῦθεν κεκώλυται τῆς συνήθους παρρησίας ὁ ῥήτωρ.*

501, 12. *τούτῳ δ'*] *τῷ Λεπτίνῃ.* P.

καίτοι καὶ τοῦτ' ἀκούω σε λέγειν] *τὴν περιουσίαν τῶν δικαιωμάτων Λεπτίνου εἰς ἀλαζονείαν διέβαλε· μᾶλλον δὲ περιέτρεψε πικρῶς εἰς ὑπόνοιαν, καθαψάμενος, ὡς ἂν διαλυσαμένου καὶ ἑκόντος ὑποβαλόντος τοὺς ἐπαγγειλαμένους τὴν κατηγορίαν.*

501, 15. *ὅτι σε οὐ κατέστησαν εἰς κίνδυνον*] *πάντως γὰρ εἰ ἐπεξῆλθον τότε οἱ κατηγορήσαντες, ἑάλως ἂν καὶ ἐκινδύνευες.*

501, 19. *εἴ τις ἢ τελελεύτηκε*] *τὸν Βάθιππον λέγει.*

501, 20. *ἢ πεισθεὶς ὑπὸ σοῦ*] *ἀργυρίῳ δηλονότι καὶ διὰ τοῦτο ἀπέστη, οὐ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι δεῖξαι κακῶς ἔχοντα τὸν νόμον.*

ἢ καὶ ὅλως ὑπὸ σοῦ παρεσκευάσθη] *ὑπὸ σοῦ ἐπείσθη κατηγορῆσαι καὶ ἀποστῆναι, ἵνα δὴ ἔχῃς λέγειν ὅτι κατηγόρησάν τινες ἤδη, οὐδεὶς δὲ ἐνίκησεν, οὕτως ἄρα καλὸς ὁ νόμος.*

501, 21. *ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐδὲ λέγειν καλὸν*] *ἐπειδὴ καθήψατο αὐτοῦ, κέχρηται τῇ θεραπείᾳ.*

5. *πάντη*] *πάνυ* V.

7. *τρίτον—δευτέρου* W. pro *δεύτερον—πρώτου.*

9. *ἐκινδύνευε*] *ἔμελλε κινδυνεύειν ὁ* C. G.

10. *καὶ πῶς—ῥήτωρ*] Quorsum ista? WOLF.

14. *τὴν περιουσίαν* W. pro *τῇ περιουσίᾳ.*

15. *ἀλαζονείαν*] *αὐτὸν* add. P.

16. *ὑποβαλόντος*] *ὑποδόντος* margo P.

17. *τοὺς ἐπαγγειλαμένους* W. pro *τοῦ* (*καὶ* pro *τοῦ* P.) *ἐπαγγειλαμένου.*

19. *ἂν* add. P.

21. *ὑπὸ σοῦ*] *ἀργυρίῳ* P. pro *ὑπὸ τοῦ ἀργυρίου*, ut est in libris omnibus totum scholion cum præcedente conjungentibus.

25. *οὕτως ἄρα καλὸς* T.D. *οὕτως ἔχει καλῶς* C.G. *οὕτω καλῶς ἔχει* P. *οὕτω καλῶς*, sine verbo, V.

501, 22. ᾕρηνται δὲ τῷ νόμῳ σύνδικοι] ἕπεται τῇ ποιότητι τοῦ προσώπου καὶ ἑτέρων προσώπων ποιότης. βούλεται γὰρ περιγράψασθαι τοὺς συνηγόρους τοῦ νόμου. ἔξεστι δὲ τοῦτο ποιεῖν, ὡς ἔοικε, καὶ ἐκβάλλειν τοὺς αἱρεθέντας ὑπὸ τοῦ δήμου, εἰ παρὰ τὸν νόμον λέγειν δοκοῖεν. πληρώσας δὲ τὸν περὶ ποιότητος τῶν προσώπων λόγον μεταβαίνει ἐπ' ἄλλο μέρος τῶν ἐπιλόγων, ὅπερ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νομίμου. οἱ γὰρ ἐπίλογοι ἐκ τῶν τελικῶν κεφαλαίων λαμβάνονται. ἐνταῦθα τοίνυν προτερεῖ μὲν ὁ τοῦ δικαίου λόγος—ὅσα γὰρ περὶ τῆς ἀξίας τοῦ προσώπου διείλεκται, ταῦτα ἂν εἴη τὸ δίκαιον—, ἕπεται δὲ τὸ ἐκ τοῦ νομίμου.

501, 23. καὶ μάλιστα οἱ δεινοὶ λέγειν] ἐκβολὴ τῶν συνηγόρων τοῦ Λεπτίνου· ἑκάστῳ δὲ οἰκείως ἀπαντᾷ.

502, 1. οἱ νόμοι δ' οὐκ ἐῶσι πρὸς τὸν αὐτὸν] παραγραφὴ τελεία τῆς εὐθυδικίας. οὐ περὶ τῶν αὐτῶν οὖν οὗτοι ἐδικάζοντο, ἵνα ἔχῃ πιθανῶς ἐκβάλλειν διὰ τοῦ νόμου τὴν εὐθυδικίαν. ὁ δὲ νόμος οὐ περὶ τῶν αὐτῶν. ἐπειδήπερ εἷς τῶν ἀποστερουμένων τὴν δωρεὰν ὁ Χαβρίας, ἤδη δὲ ἐδικάσατο πρὸς αὐτὸν ὁ Λεωδάμας καὶ ἡττήθη, διὰ τοῦτο τῷ Χαβρίᾳ καὶ τοὺς ἄλλους συλλαμβάνει, καὶ ἐκβάλλει τὸν συνήγορον τοῦ νόμου, λέγων, δὶς περὶ τῶν αὐτῶν οὐ δεῖ δικάζεσθαι.

502, 3. οὔτε διαδικασίαν] διαδικασία ἡ ἐπίκρισις τοῦ ἐπιτηδείου πρὸς λειτουργίαν, ἣν ποιοῦνταί τινες τοῖς μέλλουσι χορηγεῖν, οὓς ἂν ὁρισθῆναι βούλωνται, πότε δεῖ λειτουργεῖν αὐτούς. B.P. φιλονεικίαν ἁπλῶς καὶ ἀμφισβήτησιν τῶν δύο προσώπων.

502, 5. εἰ τότε μὲν τὰ Χαβρίου παρ' ὑμῖν ἔργα] οἷον, εἰ Χαβρίας μόνος δικαζόμενος ἐνίκησε τὸν Λεωδάμαντα, νῦν προστεθέντες καὶ οἱ ἄλλοι εὐεργέται ἡττηθήσονται, τοῦτο δ' ἄτοπον.

502, 11. οὗτος εὕρετο τὴν δωρεὰν] καὶ μὴν οὐκ εἴληφε τὴν δωρεὰν Ἀριστοφῶν, ἀλλὰ τῷ ἐθέλειν τὸν δῆμον δοῦναι τὴν δωρεάν.

5. τῶν π.] τῶν om. C.G.
6. ἀπὸ om. C.G.
12. ἀπαντᾷ P. pro ἅπαντα.
14. τῶν add. P.
15. οὐ περὶ—ἐδικάζοντο] Quorsum ista? WOLF.
17. ὁ Λεωδάμας add. P.
18. Χαβρίᾳ] Λεωδάμαντι P., alterum in margine ponens.
21. διαδικασία ἡ ἐ.—λειτουργίαν] Hæc verba sunt etiam in Y.
27. τοῦτο δ' W. Aberat δ'.
29. ἀλλὰ τῷ] ἀλλὰ τὸ W.

οὗτος λογίζεται καὶ λέγει, ἔλαβεν ὅσον εἰς τὴν προαίρεσιν τοῦ δήμου. ἔδωκε μὲν γὰρ ὁ δῆμος, οὗτος δὲ οὐκ ἠθέλησε, φησὶ, λαβεῖν ὡς εὔνους.

502, 19. τοῖς ἐν Πειραιεῖ] τοῖς δημοτικοῖς. καὶ οὗτος δὲ, ὥσπερ Ἐπικέρδης, δεδώκει τὰ πέντε τάλαντα χρήζουσιν εἰς τὸν κατὰ τῶν τυράννων πόλεμον.

502, 26. καὶ μὴν πρός γε Κηφισόδοτον] ἑκάστῳ τὸ οἰκεῖον ἀποδίδωσι προσώπῳ· ἔτι δὲ ἔχεται τῆς ἐκβολῆς τῶν συνηγόρων.

503, 2. εἰ γὰρ ἀπεχθάνεσθαι δεῖ τισιν] οἷον, εἰ βεβούλησαί τινας λυπεῖν, ὅλως τοὺς ἀδικοῦντας ὀφείλεις, μὴ μέντοι τοὺς τὸ συμφέρον ποιοῦντας τῇ πόλει. καλὸν γὰρ τῇ δεινότητι εἰς τὸ χρήσιμον χρῆσθαι καὶ μὴ λυμαίνεσθαι τοῖς πράγμασι.

503, 4. πρὸς τοίνυν Δεινίαν οὗτος ἴσως ἐρεῖ] τὸ "ἴσως ἐρεῖ τριηραρχίας" δείκνυσιν ἢ ὅτι ὡς οὐκ ἔχων προσποιεῖται λέγειν ἢ ὅτι ζητεῖ λαβεῖν δωρεὰν διὰ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως. ὁ δέ φησι, κάλλιόν ἐστι τῆς εὐεργεσίας σε δωρεὰν αἰτεῖν ἢ στερίσκειν ταύτης τοὺς εὐεργέτας· ὕστερον μέντοι τιθεὶς τῇ τάξει ἀσθενέστερον πεποίηκεν.

503, 7. ὡς ἔμοιγε δοκεῖ] ὡμολόγητο γὰρ, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἠναντιώθη, ἵνα μὴ δόξῃ τῇ ἀληθείᾳ μάχεσθαι.

503, 12. ὃ δὲ δὴ μέγιστον ἁπάντων] ὁμοῦ λειπόντων προσηκόντων ἡ παραγραφή.

503, 16. οὐκ ἐπὶ τούτοις τεθεὶς] οἷον, ἀορίστως ἐτέθη καὶ οὐκ ἐπίτηδες ἐπὶ τούτοις· οὐ γὰρ ᾔδει ἐσομένους αὐτούς.

503, 17. ὥσπερ ἐργασία τις ᾖ] ἐργασία διὰ τὸ κέρδος.

καὶ συκοφαντία] ἀφορμὴ τοῦ κακῶς ποιεῖν ἄλλους.

503, 18. συνδικῆσαι] συμφωνῆσαι. καὶ σύνδικοι οἱ ἐν ταῖς δίκαις βοηθοί. B.F.Y. οἱ συνήγοροι, ὅταν πλείονες παρῶσι τῷ πράγματι. B.

1. οὗτος] οὕτω margo P.

5. δεδώκει] ἐδεδώκει V.

9. τινας] τινων T.D. τινας correctus D. τινα C.G.

12. λυμαίνεσθαι W. pro λυμαίνεσθαι τοῦτο. Verba τοῦτο τοῖς πράγμασιν om. C.G.

20. ὁμοῦ—παραγραφή] Quorsum ista? ἀφορμὴ τοῦ κακῶς ποιεῖν ἄλλους. WOLF.

προσηκόντων] προσ . . ων T. reliquis literis tiniæ morsu absumtis: unde in D. nihil præter προσ. . . Spatium autem in T. minus est quam quod προσηκόντων capiat. Fortasse προσήκων scriptum fuit, ut est in C.G.

23. οὐ γὰρ] οὐδεὶς γὰρ Wf.

26. καὶ om. B.

σύνδικοι] γὰρ add. F.

503, 20. *τοῖς ὑπάρχουσι νόμοις δεῖ πειθομένους*] *εἰς τὸ ἄτοπον ἀπήγαγεν, ὅτι τοὺς συνεργοῦντας νόμῳ πείθεσθαι καλὸν τοῖς ὑπάρχουσι, καὶ μὴ παραβαίνειν αὐτούς. οὗτος ὁ νόμος ἐκέλευε μὴ δεύτερον συνδικεῖν. καὶ γὰρ ἅπαξ τοῦτο ποιήσας κωλύεται, ἵνα μὴ διὰ τὸ κέρδος ψεύδεσθαι ἐπιχειρῶσιν· ὁ δὲ τὸ μὴ χρῆναι συνδικεῖν δεύτερον καθόλου ἔλαβε, καὶ οὕτως ἐκβάλλει. εἰ δέ τις ζητήσειε πῶς τὸν νόμον ἐνταῦθα τέθεικε καὶ οὐκ ἐν τῇ ἐξετάσει τοῦ νομίμου, λέγομεν ὅτι οὐδὲ ἐνταῦθα ἐξήτασεν ὡς νόμιμον. ὅπου γὰρ τὸ νόμιμον κεφάλαιον, ἐξήτασται νόμῳ· ἐνταῦθα δὲ πρὸς τὸ διαβάλλειν μόνον τοῦτον εἴληφεν. ἔστι γὰρ ἐπιλογικὰ ὅλα.*

503, 21. *γέλοιον*] *γέλοιος ὁ καταγέλαστος· γελοῖος ὁ γελωτοποιός.* B.Y.

503, 28. *ἔστι γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πάντας μὲν τοὺς νόμους*] *περὶ τοῦ μέρους τῶν ἐπιλόγων λέγει, ὅπερ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νομίμου. καὶ πρῶτον μὲν ἀπὸ τοῦ ἐναντίου, ὅτι ἔθος ἡμῶν ἐχόντων τιμᾶν τοὺς εὐεργέτας, οὗτος καὶ κολάζειν προστάττει· ἐν ᾧ καὶ ἄλλο ἐστὶν ἐπιχείρημα, ὅτι εὐεργετεῖν μὲν ἔξεστι κατὰ τοὺς νόμους, αἰτεῖν δὲ χάριν οὐκ ἔξεστι κατὰ τὸν Λεπτίνου νόμον. εἶτα τῷ ἀτόπῳ, ἀλλὰ μνησθέντες τῶν καιρῶν παρ' οὓς οἱ πεπονθότες εὖ. εἶτα τῷ ἀπὸ τοῦ μείζονος, ὅτι νὴ Δία τουτὶ τοιοῦτον ἐλπίζει πόρον. καὶ γίγνεται κατὰ τὴν πηλικότητα· ἴδιον γὰρ ταύτης καὶ μειοῦν καὶ αὔξειν. ἀλλ' οὐκ ἔστι πόλεμος οὐδ' ὁ καιρὸς φοβερός. διόπερ οὐδὲ μεγίστων εὐεργετημάτων ἡ πόλις δεῖται. ἐν ᾧ τὸ κατὰ τὴν ἧτταν Λακεδαι-*

2. *συνεργοῦντας*] *συνεροῦντας* margo P.

3. *μὴ δεύτερον* P. pro *μὴ δ' ἕτερον.*

4. *κωλύεται*] *κεκώλυται* C.G.

5. *τὸ μὴ χρῆναι* W. pro *διὰ τοῦ χρῆναι,* ut est in C.G.V. Pro *χρῆναι* in T. obscuri quidam ductus sunt in quibus literæ *ἀ-ρεῖναι* contineri videntur. In D. est *θεῖναι.* In *διὰ τοῦ* hi quoque consentiunt.

8. *ἐξήτασεν*] *προέθηκεν* C.G.

ὅπου γὰρ (*ἔδει* add. P.) *τὸ νόμιμον*] "Etiam si legam *οὐδὲ γὰρ,* non "video quid sibi velit." WOLF.

14. *περὶ*] *μὲν* add. C.G.

15. *ἡμῶν*] *ὑμῶν* W.

17. *εὐεργετεῖν* W. pro *ἀναιρεῖν.*

18. *εἶτα τῷ ἀτόπῳ*] Sunt verba quædam transposita, quæ sic videntur collocanda: *εἶτα τῷ ἀτόπῳ· εἶτα τῷ ἀπὸ τοῦ μείζονος. καὶ γίγνεται κατὰ τὴν πηλικότητα. ἴδιον γὰρ ταύτης καὶ μειοῦν καὶ αὔξειν.* Reliqua deleri possunt usque ad *ἓν ἑκάστῳ τίμημα.* Sunt enim alterius enarratoris verba, et pertinent ad paulo post sequentia, nec quicquam habent, quod non ibi quoque explicetur, et quidem copiosius. WOLF.

19. *παρ' οὓς*] *κακοὺς* C.G.

οἱ πεπονθότες εὖ] *εὖ πεπονθότες πεποιήκατε* Wf.

20. *τουτὶ—πόρον*] *πόρρω τοῦ τ. τοιοῦτον ἐλπίζειν ἐσμέν* P.

μονίων τὴν ἐν Λεύκτροις καὶ τὸ κατὰ Διονύσιον παράδειγμα, ὅτι δεῖ ἀνθρώπους ὄντας προσδοκᾶν καὶ τὰ τοιαῦτα. μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τούτων τῶν τόπων ἀντεξέτασιν πεποίηται καὶ ἀντιπαράθεσιν τῶν συμβησομένων ἐξ ἑκατέρου νόμου· ἧς παραθέσεως ἡ ἀρχὴ "σκέψασθε παράλληλα καὶ λογίσασθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς."

504, 16. ἐν ἑκάστῳ τίμημα ὑπάρχει] ἀντὶ τοῦ καταδίκη τοῖς κακουργοῦσι, μηδὲν πλέον. οἱ δὲ τὰς δωρεὰς αἰτοῦντες πλέον τῶν κακούργων κολάζονται. κἀκεῖ μὲν, ἐάν τις δικαίως ἀποκτείνῃ, ἐξέστω· ἐνταῦθα δὲ, κἂν δικαίως τις αἰτήσῃ, κολαζέσθω.

504, 22. ἄτιμος ἔστω, φησὶ, καὶ ἡ οὐσία δημοσία ἔστω] ὁ καί σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ ἤ διαζευκτικοῦ κεῖται, ἵνα ᾖ· ἄτιμος ἢ ἡ οὐσία δημοσία.

504, 23. εἶναι δὲ καὶ ἐνδείξεις καὶ ἀπαγωγὰς] ἔνδειξις, ἀπολογία, καὶ εἶδος κατηγορίας· ἀπαγωγὴ δὲ ἡ τῶν κακούργων πρὸς τοὺς ἕνδεκα παράδοσις. οἱ δὲ ἕνδεκα ἄρχοντες Ἀθήνησιν, οἷς παρεδίδοντο οἱ εἰς θάνατον καταδικασθέντες. B.F.Y. ἔνδειξις ὄνομα δίκης κατὰ τῶν ἀτίμων καὶ ἀδικούντων· ἀπαγωγὴ δὲ κατὰ τῶν κλεπτῶν.

504, 27. οὐκοῦν τρία τιμήματα ταῦτα] σοφίζεται, τὸ ἓν τρία ποιῶν.

505, 14. χέρνιβος] οὐ τοῦ ὕδατος, ἀλλὰ τοῦ ἀγγείου.

505, 19. εἶτα ἀποκτεῖναι μὲν δικαίως] ἐπιχείρημα ἀπὸ τοῦ ἐναντίου κατ' ἄμφω· καὶ ὅτι ἔθους ὄντος τοὺς εὐεργέτας τιμᾶν, οὗτος καὶ κολάζειν προστάττει, καὶ ὅτι ἀναιρεῖν ἔξεστι κατὰ τοὺς νόμους Λεπτίνου.

505, 21. οὔτε δικαίως οὔθ' ὁπωσοῦν] τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ δικαίου δῆλον, τὸ δὲ οὔθ' ὁπωσοῦν, ὡς ἐνίοτε θαρρῶν καὶ παρὰ τὸ δίκαιον διὰ τὸ συμφέρον αἰτοῦντος, ἀνάγκη δοῦναι διὰ τὸν κίνδυνον.

4. παραθέσεως] ἀντιπαραθέσεως C.G.
σκέψασθε] p. 507, 4.
5. λογίσασθε] θεάσασθε C.G.
11. ἄτιμος] ἢ ἄτιμος C.G.
12. δημοσία om. V.
14. ἀπαγωγὴ δὲ om. B.
15. οἱ δὲ om. B. δὲ om. F. εἰς θάνατον Y. θανάτῳ B.F.
17. ἀδικούντων] ἀρχόντων W.
25. Λεπτίνου] Δράκοντος P.
27. θαρρῶν] Quorsum τὸ θαρρῶν pertineat non video, et quod sequitur ἀνάγκη δοῦναι διὰ τὸν κίνδυνον. WOLF. De voc. θαρρῶν, in quo consentiuut C.G., in T. nihil superest præter ῶν: unde lacuna in D.

505, 22. μηδαμῶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] δείξας τῇ παραθέσει τῶν δικαίων τὴν ἀτοπίαν τοῦ νόμου, θαρρῶν ἀπαγορεύει λοιπόν. διὰ τοῦτο δὲ ἐγγὺς τοῦ μηδαμῶς τὸ ὄνομα κεῖται τῶν Ἀθηναίων, τῇ δόξῃ τῆς πόλεως ἐμφαίνων τοῦ πράγματος τὸ παράλογον.

μὴ βούλεσθε δοκεῖν πλείω πεποιῆσθαι σπουδὴν] ἵνα μὴ ἔχωσι καταφυγεῖν εἰς ἀνάγκην, τῇ βουλήσει τὴν ἐξουσίαν πεποίηται. τῷ δὲ δοκεῖν παρὰ τοῖς ἄλλοις πονηρὰν καθ' αὑτῶν, φησὶ, κατασπείρετε δόξαν, πονηρὰ βουληθέντες.

505, 26. ἀλλ' ἀναμνησθέντες τῶν καιρῶν] ἄλλο ἐπιχείρημα ἀπὸ τοῦ ἴσου· εἶτα τὸ ἀπὸ τοῦ μείζονος προσέθηκε, κατὰ λόγον τῇ τάξει χρώμενος. ὁμοιοῖ γὰρ τοὺς εὐεργέτας, περὶ ὧν ὁ λόγος, Ἁρμοδίῳ καὶ Ἀριστογείτονι, συλλογιζόμενος οὕτως· ὁ εὖ ποιῶν τὸ κοινὸν ἐν κινδύνοις σώζει τὴν πόλιν καὶ τὴν δημοκρατίαν, ὡς οἱ τοὺς τυράννους διαφθείραντες. οὐδὲν οὖν ἀπεικὸς ἐξισοῦσθαι αὐτοῖς καὶ κατὰ τὰς τιμάς. ταῦτα δὲ γέγραπται ὑπὸ Διοφάντου ἐν στήλῃ, εἴρηται δὲ ὑπὸ τοῦ πρώτου ῥήτορος Φορμίωνος.

506, 3. οὐ γὰρ ἔνεστιν εὐορκεῖν] ἀποφαίνεται, ἵνα μὴ μερισθῶσι τὴν γνώμην οἱ δικασταὶ, ὡς ἄρα ἐστὶν εὐορκεῖν, κἂν ἕτερόν τι δράσωσιν.

506, 4. οὐκ ἔνι τοῦτον ἔχειν καλῶς] βουλόμενος αὐτοὺς τῷ ἀδήλῳ τοῦ μέλλοντος εἰς ἀγωνίαν καὶ ταραχὴν ἐμβαλεῖν συνάγει τοὺς δύο χρόνους κατὰ τὸν νόμον, ἀρχὴν αὐτῷ τοῦ πράγματος ἐντεῦθεν ποιούμενος. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ νομίμου κεφαλαίου τὸ ἐννόημα. συντρέχει δὲ τῷ παρελθόντι δῆθεν, ἵνα μὴ δοκῶν ἄγαν φιλονεικεῖν ἔχῃ πειθομένους περὶ τοῦ μέλλοντος, λέγων, μηδ' ἂν τοιοῦτοί τινες γένωνται. δι' ὧν γὰρ συνέδραμε τῇ ἀρετῇ αὐτῶν τὰ πρεσβεῖα δεδωκὼς, διὰ τούτων ἀπαιτεῖ τοῖς τὰ ἴσα ἐπιδεικνυμένοις τὸ δίκαιον.

506, 10. ὅτι, νὴ Δία, πόρρω τοῦ τι] ἀλλ' ἐρεῖ ὡς οὐκ ἔστι πόλεμος, οὐδὲ καιρὸς παρενοχλεῖ χαλεπὸς, οὐδὲ κίνδυνος· ὅθεν οὐ

2. θαρρῶν Wf. pro θαρσῶν.
6. τῷ δὲ W. pro τὸ δὲ.
7. παρὰ margo P. pro περί.
καθ' αὑτῶν P. pro κατ' αὐτῶν.
10. τάξει] τέχνῃ C.G.
15. Διοφάντου W. pro Δημοφάντου.
16. πρώτου om. V. προτέρου P.
17. ἔνεστιν] ἔστιν C.G.V.
18. γνώμην] Sic D.: in T. scriptura ambigua. γνῶσιν C.G.
23. ἐννόημα T.D. et margo P. νόημα C.G.V.
24. τῷ om. V. τὸ correctus C.

δεῖται τοιούτων εὐεργετῶν ἡ πόλις. βαρὺς ὁ λόγος· οὐ γὰρ εἶπε πόρρω τοῦ τι παθεῖν ἐσμὲν, ἀλλὰ τοῦ ἐλπίζειν, ἵνα ἔχῃ λῦσαι τοῖς παραδείγμασι.

506, 11. καὶ εἴημέν γε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] ηὔξατο μὲν διὰ τὸ μέγεθος, ὡς φιλόπολις, ἐμφαίνει δὲ ὅτι εὐχῆς, οὐ νόμου, δύναμις τὰ τῶν λογισμῶν ἐστί.

506, 12. ἀλλὰ χρή γε ἀνθρώπους ὄντας] μετὰ φιλοσοφίας τὰ ἐνθυμήματα καὶ ἀνθρωπίνων λογισμῶν, ὅταν αἰτοῦντες τὰ ἀγαθὰ καὶ περὶ τῶν ἐναντίων μὴ ἀπελπίζωμεν· νεμεσᾷ γὰρ ὁ δαίμων, ὅταν διατεθῶμεν ὡς οὐδέποτε φαῦλον οὐδὲν πεισόμενοι.

506, 14. προσδοκᾶν] σημείωσαι ὅτι ἀδιαφόρως τῷ προσδοκᾶν καὶ τῷ ἐλπίζειν χρῆται. B.P.

506, 15. πάντα ἀνθρώπινα] τὸ μηδὲν ἀπελπίζειν, ὅτι τὰ ἀνθρώπινα εὐμετάβολα. B.Y.P.

506, 16. οὐδὲ γὰρ ἂν Λακεδαιμόνιοί ποτε] τοῦτο πρὸς τὸ ἄνω ἔχει τὴν ἀναφορὰν, ἐν ᾧ ἔφη "πόρρω τοῦ τι τοιοῦτον ἐλπίζειν ἐσμὲν," ἵνα ἀποκρίνηται "οὐδὲ γὰρ ἂν Λακεδαιμόνιοί ποτε ἤλπιζον εἰς τοι-"αῦτα πράγματ' ἀφίξεσθαι," ἃ οὐχ ἥρμοττε διὰ τὴν εὔνοιαν τῆς πατρίδος εὐθὺς ἀποκρίνασθαι διὰ τὸ δύσφημον. τοιγαροῦν παρεμβαλὼν ἠθικῶς τὰ πρῶτα τότε τὸ λυποῦν ἐπήγαγε λανθάνων· ἀναμιμνήσκει δὲ τῆς ἐν Λεύκτροις συμφορᾶς τῆς καθελούσης τὴν Σπάρτην καὶ τῶν κατὰ τοὺς Συρακοσίους· πανταχόθεν δὲ αὔξει καὶ τούτους, ἐπειδήπερ ἐπὶ Λακεδαιμονίων ὡς ὄντων γνωρίμων οὐκ ἐδέετο. ἡ δὲ αὔξησις ἀπὸ πολλῶν· ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν φόρους ἀπὸ Καρχηδονίων, ἀπὸ τοῦ ἄρχειν τῶν περὶ αὐτοὺς, ἀπὸ τοῦ νικῆσαι συμμαχίᾳ τοὺς Ἀθηναίους. πρόσκειται δὲ καὶ τὸ δημοκρατούμενοι, ἵνα τὸ ἀληθὲς τῆς μεταβολῆς καὶ τῆς τυραννίδος τὸ πταῖσμα ποιήσῃ σφοδρότερον. εἶτα ἐξάρας τὴν τῶν Συρακοσίων ἰσχὺν τὸν κεκρατηκότα λίαν ἠλάττωσε, γραμματέα καὶ ὑπηρέτην προσειπὼν, ὀνόματα παρ' Ἀθηναίοις

9. νεμεσᾷ P. pro νέμει.
10. διατεθῶμεν] οὕτως add. P.
οὐδὲν add. W.
πεισόμενοι P. pro ποιήσομεν.
11. σ. ὅτι om. P.
ἀδιαφόρως] διαφόρως P.
13. τὸ μηδὲν] τουτέστιν P.
19. διὰ add. P.
22. συρακοσίους et infra συρακοσίων et συρακοσίοις P. συρακουσίους, συρακουσίων, συρακουσίοις ceteri et V.
αὔξει] καὶ αὔξει codices, nisi quod in T. verba καὶ αὔξει bis scripta sunt.
23. ἐδέετο] ἐδεῖτο Wf. frustra.

ἀπερριμμένα. τοιγάρτοι καὶ ὥς φασι προσέθηκεν, ἵν' ὑπολάβοι τις τῶν διηγησαμένων ὑπάρξαι τὸ αἴτιον. εἴρηται δὲ ὑπό τινων ὡς οἱ παρὰ τοῖς Συρακοσίοις γραμματεῖς σεμνοί τέ εἰσι καὶ ἔνδοξοι, καὶ οὐχ ὡς οἱ παρ' Ἀθηναίοις· ὅθεν τὸ ὑπηρέτης συνέζευξεν, ἵνα εἰς ἔννοιαν τοῦ παρ' αὐτοῖς γραμματέως ἀφίκωνται.

506, 22. οὐδέ γε ὁ νῦν ὢν Διονύσιος ἤλπισεν] περὶ οὗ παροιμία, Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ. B.Y. υἱός ἐστιν ὁ δεύτερος· ὁ γὰρ πατὴρ αὐτοῦ Ἑρμοκράτους υἱὸς ἦν· Δίωνος δὲ ἀδελφὴν εἶχεν ὁ πρῶτος Διονύσιος γυναῖκα· οὐ μὴν ἐξ αὐτῆς ἦν ὁ δεύτερος Διονύσιος γεγονὼς, ἀλλ' ἐξ ἑτέρας γυναικὸς Λοκρίδος. ἐπεβούλευσεν οὖν τῷ Δίωνι ὡς συμπράττοντι τοῖς ἄλλοις, τοῖς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ παισί· καὶ δὴ ἔφυγεν ὁ Δίων, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ κακῶς ἔπασχεν ὑπὸ Διονυσίου. ὑπὲρ τούτων ἀγανακτήσας ὁ Δίων ἀθρόως ἐπῆλθε λαών.

506, 23. πλοίῳ στρογγύλῳ] φορτηγῷ δηλονότι. μακρὰ γὰρ τὰ πολεμικὰ ὀνομάζουσιν. ὅρα δὲ ὅσα πάλιν ἀντέθηκε, τριήρεις πολλὰς καὶ ξένους καὶ πόλεις κεκτημένον· ὥστε μηδὲ τοὺς Ἀθηναίους, εἰ καὶ πολλὰ πρὸς δύναμιν κέκτηνται, περὶ τὴν ἀσφάλειαν θαρρεῖν.

506, 25. ἀλλ' οἶμαι τὸ μέλλον ἄδηλον] μετὰ τὸν ἀπὸ τῶν παραδειγμάτων φόβον ἦλθεν ἐπὶ τὸ κοινὸν ἐνθύμημα λοιπὸν, ᾧ πάντες ἄνθρωποι δουλεύουσιν· ὅθεν καὶ παραινεῖ φιλοσόφως μετριάζειν καὶ μὴ λέγειν ὡς πόρρω τοῦ ἐλπίζειν ἐσμὲν τὰ κακά.

507, 4. σκέψασθε παράλληλα] ἀντεξέτασιν ποιεῖται καὶ ἀντιπαράθεσιν τῶν ἀποβησομένων ἐξ ἑκατέρου μέρους, ἐάν τε λυθῇ ὁ νόμος, ἐάν τε κύριος γένηται· δεδωκὼς δὲ τὴν σκέψιν καὶ τὴν αἵρεσιν, ὅμως πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ διορίζεται, καὶ πρὸς τὸ χρήσιμον διοικεῖται ἃ βούλεται.

507, 9. οἱ μὲν ἄξιοι] οὐκ ἐπήγαγε τιμηθήσονται, ἀλλὰ τὰ δίκαια ἕξουσιν.

1. ὑπολάβοι τις W. εἰ λάβοιτό τις codices. ἐλλάβοι τό τις V. ἐπιλάβοι τό τις P.

2. ὑπάρξαι C.G.V. ὑπάρξει D. In T. ultima syllaba periit. ὑπάρξῃ margo P.

4. ὡς add. W.

7. υἱός ἐστιν ὁ δεύτερος] οὗτος ὁ Διονύσιος ὁ Σικελίας τύραννος υἱός ἐστι τοῦ πρώτου καὶ δεύτερος P.

10. ἐπεβούλευσεν] ἐπεβούλευεν C.G. τῷ Δίωνι (sc. ὁ Διονύσιος) W. pro τῷ Διονυσίῳ.

11. τοῖς] ἀλλ' οὐ τοῖς P.

14. φορτηγῷ] φορτηγοῦ codices. μακρὰ] μικρὰ T. μ^α^κρὰ D.G. μάκρὰ C.

17. θαρρεῖν W. pro θαρσεῖν.

507, 10. εἰ δέ τίς ἐστιν ἀνάξιος] ἐπειδὴ τοῦτο ἄνω καὶ κάτω προφέρει Λεπτίνης, οὐδ' αὐτὸ ἀφῆκεν ἀδιόρθωτον. τὸ δὲ ὡς ἔστω τοιοῦτόν ἐστιν· ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαί τινα εἶναι ἀνάξιον, ἔστω δὲ διὰ τὸ φάσκειν τούτους, ἵνα μὴ πάντῃ λυπήσωμεν.

507, 12. δίκην, ἣν ἂν ὑμῖν δοκῇ, δώσει] ἔχει μετὰ τοῦ δικαίου καὶ θεραπείαν ὁ λόγος, τὸ ὑμῖν, μὴ τὸ Λεπτίνῃ, δοκοῦν κυροῦσθαι. τοῦτο δὲ ὁ ἡμέτερος ὑμῖν χαρίζεται νόμος ὁ παρεισφερόμενος.

507, 13. ἡ δὲ πόλις πιστὴ] πιστὴ, διὰ τὸ μὴ μεταβάλλεσθαι, δικαία, διὰ τὴν ἀντίδοσιν, ἀψευδὴς, διὰ τὸ μὴ ἠπατηκέναι τοὺς εὖ ποιήσαντας.

507, 14. ἐὰν δὲ ἀποψηφίσησθε, ὃ μὴ ποιήσαιτε] ἀπεύχεται γενέσθαι τὸ φαῦλον, ὃ διαβάλλει καὶ βλάπτει τὴν πόλιν· εἶτα τὸ ἄτοπον ἐν ὑπερβολῇ, οὐχ ὅπως γε, ὡς ἄνω εἰρήκαμεν, οἱ ἀνάξιοι δίκας παρέξουσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀγαθοῖς συμφορῶν γενήσονται πρόξενοι. μετὰ ταῦτα μέγιστα ὀνείδη προσέσται τῇ πόλει καὶ φθόνου καὶ ἀπιστίας καὶ φαυλότητος.

507, 16. ἑτέροις] ἤγουν τοῖς ἀξίοις. P.

507, 19. οὐκοῦν ἄξιον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] εἰς ὄψιν αὐτοῖς ἄγων ἀμφότερα λέγει, τίς οὖν εὖ φρονῶν τάδε μὲν ἀφίησιν, αἱρεῖται δὲ τὰ χείρω;

507, 29. ὧν τοῖς βελτίοσι πειθόμενοι] δόντες, φησὶ, τοῖς βελτίοσι τὰ νικητήρια καὶ μεθ' ὑμῶν γενόμενοι πάντα κομιεῖσθε τὰ συμφέροντα καὶ νῦν καὶ εἰς ὕστερον.

508, 6. ὅπως μὴ βιασθῆτε ἁμαρτεῖν] φιλονείκους αὐτοὺς πρὸς τὸ μὴ εἴκειν καθίστησιν· οὐ γὰρ ἀνέξονται βιασθῆναι.

πολλὰ γὰρ ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] θεραπεύει πρὸς τῷ τέλει τὸ δικαστήριον, μετάγων τὴν αἰτίαν τῶν ἁμαρτημάτων ἐπὶ τοὺς ῥήτορας· καὶ, ἵνα μὴ εὐάλωτοι δόξωσιν εἶναι, πολλὰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἀπάτης εἰργάσατο, κραυγῆς καὶ βίας καὶ ἀναισχυντίας εἰπών.

508, 10. ὃ μὴ πάθοιτε νῦν] κρατήσατε οὖν τούτων νῦν· οὐ γὰρ ἄξιον Ἀθηναίους ὄντας ἐν τοῖς οὕτω φανεροῖς ἀπατᾶσθαι.

ἀλλ' ἃ δίκαια ἐγνώκατε] ὑφαρπάζει τὴν ψῆφον, ὡς ἤδη ἔχων αὐτὴν

3. ἀνάξιον P. pro ἄξιον.
6. μὴ τὸ] μὴ τῷ C.G.
13. ὡς add. P.
28. καὶ om. V.
30. ὃ μὴ π. νῦν add. P.

ἀπὸ τῆς διανοίας τῶν δικαστῶν· προσποιεῖται δὲ καὶ ὑπὲρ αὐτῶν φροντίζειν, προσπαρεμβαλὼν τὸ εὔορκον.

508, 13. θαυμάζω δ' ἔγωγε εἰ τοῖς μὲν τὸ νόμισμα] ἐπιχείρημα ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος· εἰ γὰρ ἐπ' ἐκείνῳ τῷ νομίσματι θάνατος ἡ ζημία, πῶς οὐ μισητέον πλέον τοὺς κίβδηλον τῆς πόλεως τὸ ἦθος δεικνύντας; νόμισμα δὲ τὸ ἀργύριον, ὃ ἄν τις, φησί, παραχαράξῃ, κολάζεται. καὶ τοῦτο μὲν οὐ ποιεῖ κοινὴν βλάβην, ὅμως δ' οἱ παραχαράσσοντες τιμωροῦνται. νόμους δὲ τὸν παραχαράσσοντα οὐ τιμωρούμεθα; οὐκοῦν κολαζέσθω. ἐπεχείρησε γὰρ διαφθεῖραι διὰ τοῦ νόμου τὴν πολιτείαν.

4. ἐπ'—θάνατος] ἐπίκειται τοῖς τὸ νόμισμα διαφθείρουσι θάνατος P.
ἐπ' ἐκείνῳ τῷ] ἐπὶ τῷ W.
5. δεικνύντας] ἀποδεικνύντας P.
6. ὃ ἄν] ὃ ἐάν codices.
7. μὲν οὐ W. pro μέν.
βλάβην] οὐ μέντοι τὴν πολιτείαν βλάπτει add. P.

XXI.

ΚΑΤΑ ΜΕΙΔΙΟΥ.

ὍΡΟΣ κατὰ σύλληψιν. B.

τὴν μὲν ἀσέλγειαν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ τὴν ὕβριν, ᾗ πρὸς ἅπαντας ἀεὶ χρῆται Μειδίας οὐδένα οὔθ' ὑμῶν οὔτε τῶν ἄλλων πολιτῶν ἀγνοεῖν οἴομαι] τὸ προοίμιον ἐξ ὑπολήψεως τοῦ κατηγόρου κατ' αὐτοῦ τοῦ τὸ ἔγκλημα ἔχοντος. ἔνθα φησὶν Ἑρμογένης ὅτι περὶ αὐτῶν ὑπολήψεις ἢ χρησταὶ συνίστανται ἢ πονηραί. κατηγοροῦντες μὲν οὖν τὰς φύσει προσούσας φαύλας βεβαιώσομεν, τὰς δὲ χρηστὰς διαλύσομεν. ἐνταῦθα οὖν ὁ ῥήτωρ τὰς φαύλας βεβαιοῖ, τῶν δὲ χρηστῶν οὐ μέμνηται. ὡς ὁμολογούμενον δὲ παρὰ πάντων θεὶς ἀφῆκε τὴν κατασκευὴν ἀναγκαίως. οὐ γὰρ ἀμφίβολον. παθητικὸν δὲ τὸ προοίμιον ἀλγοῦντος ἐπὶ τῇ τοῦ Μειδίου ὕβρει. ζητήσειε δ' ἄν τις ὅπως δημοσίᾳ κρίνων αὐτὸν ὕβρεως ἐμνημόνευσε. καὶ ῥητέον ὅτι βούλεται πᾶσαν ὕβριν δημοσίαν ἐπιδεῖξαι καὶ μάλιστα τὴν Μειδίου. εἰ γὰρ καθ' ἕνα πάντας ὑβρίζει, ἐκ δὲ τῶν καθ' ἕνα πόλις, δῆλον ὅτι δημοσίᾳ ἀδικεῖ. καταφορικῇ δὲ κέχρηται τῇ προτάσει διὰ τὴν ποιότητα τοῦ Μειδίου. πλούσιος γὰρ καὶ μεγαλόφρων· οἱ δὲ τοιοῦτοι μείζους εἰσὶ τῶν πολλῶν καὶ ὡς τυραννικοὶ διαβέβληνται. διὸ δὴ

4. τοῦ κ. B.P. ἐκ τοῦ κ. ceteri. In B.F.Y. prima leigtur scholii pars ab initio usque ad verba τῶν δὲ χρηστῶν οὐ μέμνηται.

κατ'] καὶ margo P.

5. Ἑρμογένης] ὁ ἑρμογένης B.F. Hermogenis locus est vol. iii. p. 71.

6. αὐτῶν] Sc. τῶν τὰ ἐγκλήματα ἐχόντων, ut est apud Hermogenem.

7. μὲν add. B.

10. ἀμφίβολον] ἠμφίβαλλον T. ita scriptum ut η pro ε accipi possit: unde ἐμφιβαλον (α ε superscr.) D. ἀμφίβαλον C.G.

14. δῆλον ὅτι] δηλονότι vulgo, quod post δημοσίᾳ ponit C.

καὶ εἶπεν ὅτι πάντας ὑβρίζει, τὸ τῶν τυράννων ἴδιον αὐτοῦ κατηγορῶν. εἰσφέροντες δέ τινες ἡμῖν καινὸν ὄνομα λέγουσιν ὅτι τὴν ἀσέλγειαν ἐνταῦθα ἔλαβεν ἐπὶ τῆς αἰσχρουργίας. φαμὲν δὲ καὶ ἡμεῖς ὅτι ἀσελγὴς λέγεται ὁ μὴ μετέχων μήτε δικαιοσύνης μήτε ἀρετῆς. Σέλγη γάρ ἐστι μία πόλις τῆς Παμφυλίας, ἐν ᾗ πάντες δίκαιοι ἦσαν καὶ ἀρετῆς ἀνάμεστοι. ἀσελγὴς οὖν ὁ μὴ μετέχων τῆς Σέλγης.

514, 4. ἐγὼ δ᾽, ὅπερ ἂν καὶ ὑμῶν ἕκαστος] ἐντεῦθεν τὸ πρῶτον μέρος τοῦ δευτέρου μέρους τῆς προτάσεως. ἐπειδὴ δὲ διαβάλλων εἰς δεινότητα αὐτὸν ὁ Μειδίας ἔλεγεν, οὐδὲν πέπονθε δεινόν, ἀλλὰ τῇ τέχνῃ θαρρῶν ἐπαίρει τὰ πράγματα καὶ τὰ μικρὰ μεγάλα ποιεῖ, διὰ τοῦτο ἐπιείκειαν καὶ μετριότητα ὑποκρίνεται λέγων, ὃ καὶ ὑμῶν ἕκαστος ἂν ἐποίησεν ὑβρισθεὶς, τοῦτο κἀγὼ νῦν ἐποίησα, ὁ νομιζόμενος ῥήτωρ.

514, 5. τοῦτο καὶ αὐτὸς ἐποίησα] ἐκεῖνον μὲν τυραννικὸν, ἑαυτὸν δὲ ὡς ἕνα τῶν πολλῶν ἄξιον ἐπιδεικνύμενος.

514, 6. καὶ προὐβαλόμην ἀδικεῖν τουτονὶ περὶ τὴν ἑορτήν] ἀντὶ τοῦ εἰσήγαγον. ἔδειξε δὲ ἐκ τούτου τίνος κρίνει τὸν Μειδίαν. οὐ γὰρ εἶπεν ἀσεβεῖν, ἀλλ᾽ ἀδικεῖν περὶ τὴν ἑορτήν. τοῦτο δὲ δημόσιον. προβολὴ γάρ ἐστιν ὄνομα δίκης κατὰ τῶν περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικούντων.

514, 7. οὐ μόνον πληγάς] ἐντεῦθέν ἐστιν ἡ κατασκευὴ τοῦ πρώτου μέρους τῆς προτάσεως. διὰ μὲν γὰρ τοῦ λέγειν "τοῖς Διονυσίοις" συνάπτει τὸ δημόσιον. καὶ τὸ "βίαια δὲ παθὼν παρὰ πᾶσαν τὴν χορηγίαν" οὕτως ἔχει. συνῆπται γὰρ πάλιν ἀμφότερα καὶ τὸ ἴδιον καὶ τὸ δημόσιον. δόξειε δ᾽ ἂν ὡς ἔλαττον προτιθέναι τὸ τῶν πληγῶν. ἔχει δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ διὰ τῆς τοιαύτης συνθέσεως ἀντιπῖπτον ὑποτέμνεται καὶ προλύει τὸ συγγνωμονικὸν, ὅτι δι᾽ ὀργὴν ἔπληξα. εἰ γὰρ καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ βίαια καὶ πρὸ τῆς ἑορτῆς πεποίηκε, πρόδηλον ὅτι οὐ δι᾽ ὀργὴν, ἀλλ᾽ ἐκ προνοίας.

10. οὐδὲν] ὅτι οὐδὲν P.

15. ἐκεῖνον] ἐκεῖνο C.G.V.

16. πολλῶν] πολιτῶν D., compendio male intellecto.

ἄξιον] ὄντα W. Falsum est quod ἄξιον a Par. α. (i. e. nostro T.) abesse dicitur in P.

19. περὶ τὴν ἑορτήν om. C.G. δὲ add. P.

26. τὸ add. W.

29. πεποίηκε] πεποίηται C.G.

514, 9. ἐπειδὴ δὲ καλῶς καὶ τὰ δίκαια ποιῶν] ἐντεῦθεν τὸ δεύτερον τοῦ δευτέρου μέρους τῆς προτάσεως. σχεδὸν δὲ ὥσπερ ἀσύστατον καὶ μονομερῆ τὸν λόγον ἀπεργάζεται. εἰ γὰρ φθάνει προκατεγνωσμένος ὑπὸ παντὸς τοῦ δήμου, πρόδηλον ὅτι οὐδεμίαν ἔχει ἀπολογίαν. δεῖ δὲ τὸν κατήγορον, κἂν μὴ οὕτως ἔχῃ τὰ πράγματα, πειρᾶσθαι μονομερῆ τὸν λόγον ποιεῖν, ἵνα οἱ δικασταὶ ὡς ἐφ' ὁμολογουμένοις καταψηφίσωνται.

514, 10. ὁ δῆμος ἅπας] κἀνταῦθα πάλιν ἀντίθεσιν προλέλυκεν. φησὶ γὰρ ὁ Μειδίας ὅτι χορευταὶ καὶ ξένοι καὶ τοιοῦτοί τινες κατεχειροτόνησαν. ὁ δὲ προλαβὼν φησιν ὅτι ὁ δῆμος ἅπας, καὶ δείκνυσιν οὐ μόνον τὸν δῆμον, ἀλλὰ καὶ τοὺς δικαστὰς αὐτοῦ κατεγνωκότας. εἰ γὰρ μέρος οἱ δικασταὶ τοῦ δήμου, πρόδηλον ὅτι κἀκεῖνοι συγκατέγνωσαν.

514, 11. καὶ σφόδρα] ἵνα δόξῃ κατεγνωκέναι ὁ δῆμος "καὶ "σφόδρα" μετ' ἐπιτάσεως εἶπε, καὶ ὅτι οὐ δεινότητι τῇ ἐμῇ παραχθεὶς, "ἐφ' οἷς ἠδικημένῳ μοι."

514, 12. ὥστε πάντα ποιοῦντος τούτου] σφόδρα βιαίως οὐ μόνον δικαστὰς καὶ δῆμον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἑαυτοῦ κατεγνωκότα πεποίηκεν. εἰ γὰρ καὶ ἱκέτευεν, πρόδηλον ὅτι κατέγνωκεν ἑαυτοῦ. τὸ γὰρ ἱκετεύειν τῶν ἑαλωκότων.

καί τινων ἄλλων ὑπὲρ αὐτοῦ] προδιαβάλλει τοὺς μάρτυρας τοῦ Μειδίου ὡς καὶ αὐτοὺς συγκατεγνωκότας. προϊὼν γάρ φησιν, "Εὐ-"κτήμων ὁ κονιορτὸς καὶ τοιαύτη τίς ἐστι περὶ αὐτὸν μαρτύρων "συνεστῶσα ἑταιρία." πῶς δύνανται τἀληθῆ μαρτυρεῖν οἱ μετ' αὐτοῦ συνικετεύοντες;

515, 1. οὐκ ἐπείσθη] ἐπαινεῖ τὸν δῆμον ὡς πάντων καταφρονήσαντα ἕνεκα τῶν δικαίων· ὑφορᾶται δὲ τοὺς δικαστὰς μὴ χρήμασι πεισθέντες καταχαρίσωνται τὸν ἀγῶνα τῷ Μειδίᾳ. μὴ λέγων οὖν φανερῶς θεραπεύει τὸ λυποῦν. εἰ δὲ ὁ δῆμος οὐ προσήκατο τὰς ὑποσχέσεις, οὐδ' εἰς τὸν πλοῦτον ἀπέβλεψεν, οὐδὲ ταῖς φανεραῖς ὑποσχέσεσιν ἡττήθη, πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς ὀφείλετε κρύφα γεγενημέναις;

9. φησὶ γὰρ ὁ Μειδίας] p. 577, 4.
16. μοι] προσέθηκεν add. P.
22. φησιν] p. 560, 3.
24. πῶς] οὖν add. W.
27. μὴ habent codices, om. V.
29. οὐ add. P.
30. πλοῦτον margo P. pro δῆμον.
31. ὑμεῖς] ὑμεῖς οὐκ W.

τίνες δὲ ἦσαν αἱ πρὸς τὸν δῆμον ὑποσχέσεις; ἡμεῖς εἰσοίσομεν, χορηγήσομεν, τριηραρχήσομεν. ὅτι δὲ ψευδεῖς αἱ ὑποσχέσεις, προϊών φησιν "ἐμὲ οἴεσθε ὑμῖν εἰσοίσειν, ὑμᾶς δὲ νεμεῖσθαι."

515, 2. ἀλλὰ μιᾷ γνώμῃ] οὐδεὶς διεσφάλη τοῦ πρέποντος, οὐδεὶς ἠγνόησε τὸ εἰκός· τότε πρῶτον ὁ πᾶς δῆμος μιᾶς ἐγένετο γνώμης, ἵν' ἕκαστος καταψηφίσηται τοῦ Μειδίου, φοβούμενος, ἢ αἰσχυνόμενος τἀναντία τοῖς ἄλλοις γνῶναι.

πολλοί μοι προσιόντες, ὦ ἄνδρες δικασταί] ἀπίθανον ἔδοξε τὸ νόημα ὅτι καὶ οἱ δικασταὶ παρωξύνοντο εἰς τὴν κατηγορίαν, εἰ μὴ προλαβὼν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ πάντας ἦν δείξας ὑβρισμένους.

515, 7. ὡς μὲν ἐμοὶ δοκεῖ] ἐντεῦθεν ἡ κατασκευὴ τοῦ δευτέρου μέρους τῆς προτάσεως. τὸ ἀπίθανον δὲ τῆς προτάσεως ὅρκῳ διέλυσε. καὶ ἵνα μή τισιν ἐπίορκος δόξῃ, τὸ στοχαστικὸν προσέθηκεν.

515, 10. ὃν ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐτεθέαντο] ἄντικρυς διὰ τούτων αἰνίττεται τὸν τύραννον. εἰ γὰρ ἐν δημοκρατίᾳ ζῶν οὐκ ἔστι καθεκτός, τί ἄλλο ἢ τύραννος ὁ τοιοῦτος; προσθεὶς δὲ τὸ ἰδιωτικὸν τῷ καθ' ἑαυτὸν ὅτι δεινὰ πέπονθεν, ἐπήγαγε τὸ δημόσιον, ὅτι καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἠβούλεσθε δίκην λαβεῖν.

515, 11. οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων] οὐ δεύτερον τοῦτο προοίμιον, ὥς τινες ᾠήθησαν, ἀλλὰ συμπέρασμα τῶν κειμένων ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τοῦ προοιμίου. B.F.R.S.T.C.V. τοίνυν ἐντεῦθέν ἐστι τὸ συμπέρασμα τοῦ προοιμίου, ἐν ᾧ ἐστι καὶ ἡ προσοχή. ἔχει δὲ κατασκευῆς δύναμιν τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ προοιμίου. δύο γάρ εἰσιν ἐν τῷ λόγῳ προκατασκευαί, μία μὲν ὥστε μὴ ἰδιωτικὸν νομισθῆναι τὸν ἀγῶνα, ἣν διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῶν νόμων κατεσκεύασεν, ἑτέρα δὲ ὥστε μὴ πεισθέντας τοὺς δικαστὰς προδοῦναι τὸν ἀγῶνα. τούτων γὰρ ὁπότερον ἂν συμβῇ, οἴχεται τὰ τῆς κατηγορίας τῷ ῥήτορι, καὶ διὰ τοῦτο μακρότερον δοκεῖ γεγενῆσθαι τὸ προοίμιον, ὥστε τὴν ἐπιθυμίαν τὴν κατὰ τὰ χρήματα τῶν δικαστῶν ἐξελεῖν.

515, 12. ὅσα μὲν οὖν] τουτέστιν ἐπείσθην ὑμῖν. καὶ κατηγορῶν

2. χορηγήσομεν om. V.
3. οἴεσθε] οἴεσθαι V.
νεμεῖσθαι T.D. νωμεῖσθαι C. νημεῖσθαι G. νομεῖσθαι V.
14. ὃν] ὧν C.G.
16. τῷ] τὸ margo P.
18. ἠβούλεσθε P. pro εἰ βούλεσθε.
19. οὐ δεύτερον—ἀλλὰ om. B.
τοῦτο π.] π. τοῦτο R.
31. καὶ om. V.

πάντα δείξω τετηρημένα, οὐ προὔδωκα τὴν κατηγορίαν δι' ὑμᾶς, οὐδὲ χρήμασιν ἐπείσθην. μὴ τοίνυν μηδ' ὑμεῖς. καὶ τὸ μὲν ἀκόλουθον τοῦτο ἦν. ὁ δὲ ἀπεσιώπησεν ὑπὲρ τοῦ μὴ προδήλως ἐξελέγχειν τοὺς δικαστάς. φιλονεικοτέρους γὰρ ἂν αὐτοὺς κατέστησεν.

515, 14. ἐπειδή τις εἰσάγει] μετὰ γὰρ τὸ ἀποκληρωθῆναι τὸ δικαστήριον ἐδίδοντο τοῖς θεσμοθέταις αἱ γραφαὶ, κἀκεῖνοι ἠρώτων λοιπὸν, βούλει κατηγορεῖν; ἢ μάρτυρας ἔχεις εἰς τὰς ἀποδείξεις ἑτοίμους; καὶ εἰ συνέφησεν, οὕτως ἤδη λοιπὸν εἰσήγετο. τοῦτό ἐστι τὸ ἐπειδή τις εἰσάγει. ἄρχοντες δὲ ἦσαν οἱ ἐν ἑκάστῳ δικαστηρίῳ τὰς κρίσεις εἰσάγοντες. εἰσαγωγὴ γάρ ἐστιν Ἀθήνησιν ἀρχὴ τῶν τὰ ἐγκλήματα εἰσαγόντων.

515, 15. πολλὰ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] πόρρωθεν ἀποτρέπει τοῦ λήμματος τοὺς δικαστάς. εἰ γὰρ ἐγὼ πολλὰ λαμβάνων οὐκ ἐδεξάμην, πῶς ὑμεῖς ὀλίγα; πρόδηλον γὰρ ὅτι ἑνὶ μὲν διδοὺς καὶ αὐτῷ τῷ πεπονθότι πολλὰ ἠδύνατο δοῦναι, τοῖς δὲ δικασταῖς πολλοῖς οὖσιν οὐκ ἠδύνατο πολλὰ ὑποσχέσθαι. κἀμοὶ μὲν ἐξὸν ἦν λαβεῖν, ὑμῖν δὲ ὑπισχνεῖται μόνον, κἀγὼ μὲν ὁ πεπονθὼς δι' ὑμᾶς οὐκ ἔλαβον, ὑμεῖς δὲ οἱ μηδέν τι πεπονθότες κατ' ἐμοῦ λήψεσθε;

515, 16. πολλὰς δὲ δεήσεις] οὐ πρὸς τὰς δεήσεις, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀπειλὰς κυρίως τὸ ὑπομείνας. σώζεται δὲ κατὰ φύσιν ἡ τάξις. πρῶτον γάρ τις ἱκετεύει, εἶτα μὴ τυχὼν χρῆται ταῖς ἀπειλαῖς.

515, 18. ἃ δ' ἐν ὑμῖν μετὰ ταῦτά ἐστιν ὑπόλοιπα] τὸ λοιπὸν ἀπεσιώπησε, μὴ βουλόμενος φανερῶς ἐγκαλέσαι τοῖς δικασταῖς, καὶ διὰ τοῦτο τὰ ἑξῆς ἀκαταλλήλως ἀπήγγειλεν, ἵνα μηδεὶς ἀπαιτήσῃ τὸ ἀκόλουθον. τὴν γὰρ τάξιν ἐνήλλαξε καί φησιν, ὅσῳ πλείοσιν ἠνώχληκεν. ἔθος δὲ ἔχει ὁ ῥήτωρ ὀχλήσεις καλεῖν τὰς γινομένας τοῖς δικασταῖς ἀξιώσεις. ἔστιν οὖν ἀπηρτημένος ὁ λόγος. ἠκολούθησε γὰρ οὕτως ἂν ὁ νοῦς· ὅσῳ δὲ πλείοσιν οὗτος ἠνώχλησε, τοσούτῳ προσδοκᾷ λήψεσθαι τὴν ψῆφον. οἱ γὰρ ἀναισχυντοῦντες ἐν ταῖς παρακλήσεσιν οὐχ ἡδέως αὐτὰς ποιοῦνται τοῖς ὑπομένουσιν. ἐπέτεινε δὲ καὶ ἐμήκυνε τὸ προοίμιον ὁ ῥήτωρ ἐπισυνάγων τὰ νοήματα, διὰ τὸ

10. εἰσαγωγὴ γάρ — εἰσαγόντων] Hæc habent etiam B.F.Y. In T. C.D.G.V. leguntur in scholio ad p. 515, 11. inter verba μέρει τοῦ προοιμίου et τοίνυν ἐντεῦθεν.

22. λοιπὸν] λοῖπον T.D.: unde λεῖπον C.G.

27. ἀπηρτημένος] ἀπηρτισμένος C.G.

28. τοσούτῳ] τοσοῦτον C.G. τοσούτῳ μᾶλλον προσδοκᾷ W.

θυμικὸν περιγράφειν αὐτὸς οὐκ ἰσχύσας, ἵνα τῇ ῥύμῃ τοῦ πάθους ἀκολουθήσας ὁ λόγος ἀπορήσῃ ποίαν τελευτὴν ποιήσεται.

515, 19. ὅσῳ πλείοσιν] σχῆμα τὸ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ὑποστατικὸν λεγόμενον ἐστὶ τοῦτο. καλεῖται δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ ὑφιστᾶν τὴν ποσότητα τὴν εἰς τόδε τὸ πρᾶγμα. S.

515, 21. οὐ γὰρ ἂν καταγνοίην] πληρώσας τὴν προκατασκευὴν ἐν τῷ προοιμίῳ διπλοῦν ἐπήγαγε συμπέρασμα, τὸ μὲν εἰς τὴν πρώτην πρότασιν, ὅτι πάντας ὑβρίζει Μειδίας καὶ οὐ χρὴ συγχωρῆσαι ὥστε καὶ τὸ λοιπὸν ἀδεῶς ὑβρίζειν, τὸ δὲ εἰς τὴν προκατασκευήν, ὅτι μὴ ἐναντία ποιήσητε χρήματα λαβόντες οἷς πρότερον ἠξιοῦτε. καὶ ἐτελεύτησεν αὐτῷ τὸ συμπέρασμα εἰς τελικὸν κεφάλαιον, τὸ συμφέρον. διὰ τοῦτο γάρ φαμεν συγγένειαν ἔχειν τὰ προοίμια πρὸς τοὺς ἐπιλόγους, διότι συμπληροῦνται κἀκεῖνοι τοῖς τελικοῖς κεφαλαίοις. B.F.R.S.Y.T.C.V.

515, 26. εἰ μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες] τὸ μὲν πρῶτον προοίμιον τοῦ πραγματικοῦ πλεῖστον μετέχον ἔλαττον εἶχε τὸ παθητικόν· ἐν δὲ τούτῳ πλέον βούλεται κινῆσαι τὸ πάθος, ἵνα πανταχόθεν τὸν δικαστὴν χειρώσηται. εἰς τελικὸν δὲ κεφάλαιον κατέληξε τὸ συμπέρασμα τῆς πρώτης προτάσεως. B.F.R.S.Y.T.C.V.

ἐντεῦθεν τὸ δεύτερον προοίμιον. ἔστι δὲ καὶ ἡ πρότασις αὐτοῦ διμερής, καὶ τίκτεται ἐντεῦθεν ἡμῖν ἀπορία, ὅτι πῶς ἐνταῦθα λέγει, εἰ ἦν παραπρεσβείας ὁ ἀγών, οὐκ ἂν ἐδεόμην, καὶ πῶς ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου, παραπρεσβείας ὑπάρχοντος τοῦ ἀγῶνος, δεῖται. καί φαμεν ὅτι αὐτὸς ἐπιλύεται λέγων ὅτι δέομαι ὑμῶν μετ' εὐνοίας ἀκοῦσαι.

1. αὐτὸς] αὐτὰ Meierus.
6. προκατασκευὴν] κατασκευὴν B.
7. συμπέρασμα] τὸ συμπέρασμα B. F.
τὸ μὲν εἰς] τὸ μὲν πρὸς C.G.
8. Μειδίας] μεθ' ὧν B.
9. προκατασκευὴν] τουτέστιν add. T.D.V.
10. ὅτι] ἵνα B.
ποιήσητε] ποιήσετε R.Y.
11. αὐτῷ] αὐτοῦ B.R.
12. γάρ om. V.
13. τοῖς om. S.T.C.D.G.V.
15. εἰ—ἄνδρες] Hoc lemma add. codices, proximo scholio præfigit V.
τοῦ πραγματικοῦ] Initio dixi non unum hujus nominis esse usum. Nam in Prolegomenis videtur τὸ πραγματικὸν opponere τῷ ἠθικῷ et uti ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ: hic τὸ πραγματικὸν fortassis ἀντὶ τοῦ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἀνήκοντος ponit. WOLF.
18. κεφάλαιον] τὸ δίκαιον add. B. Verba εἰς τελικὸν—προτάσεως om. R. S. Conf. p. 536, 11. 538, 1.
20. δεύτερον add. W.
22. ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου] p. 341, 5.
24. ὑμῶν] ὑμῖν T.D.
εὐνοίας] ὑμᾶς (ἡμᾶς margo C.) add. codices, ὑμῖν V. Delevit W.

φοβηθεὶς δὲ μὴ σοφίζεσθαι δόξῃ, κατηγορῶν μὲν, ἱκετεύων δὲ ὡς οἱ φεύγοντες, ἐθεράπευσε τὸ λυποῦν ἐκ τῆς τοῦ προοιμίου προτάσεως. εἰ μὲν ἐπ' ἄλλοις ἔκρινον, οὐκ ἂν ἐδεήθην, καὶ εἶπε δημοσίων ἀδικημάτων ὀνόματα, παρανόμων καὶ παραπρεσβείας, ἐξισάζων τὴν ὕβριν τοῖς δημοσίοις ἀδικήμασι. βούλεται οὖν καὶ ὡς κατήγορος κατατρέχειν καὶ ἐλεεῖσθαι ὡς φεύγων, καὶ ἅμα δεῖξαι ὡς καὶ αὐτὸς ὁ ἀγὼν ὁμολογουμένως ἐστὶ δημόσιος.

515, 29. νομίζων τῷ μὲν κατηγόρῳ] ἐντεῦθεν ἡ κατασκευὴ τοῦ πρώτου μέρους. θέλων δὲ σώζειν τὸ ἀξίωμα δεικνύει ὡς οὐδέποτ' ἂν ἐδεήθην κατηγορῶν, εἰ μὴ νῦν ἐν τῷ τῶν φευγόντων σχήματι καθειστήκειν. τὸ γὰρ τυπτηθέντα μὴ λαβεῖν δίκην ἔοικε τῷ ἡττᾶσθαι. ζητήσειε δ' ἄν τις πῶς ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου, καίτοι κατηγορῶν φησι· "δεήσομαι πάντων ὑμῶν." ῥητέον οὖν ὅτι διαφοραὶ δεήσεών εἰσιν. ἐκεῖ μὲν γὰρ καὶ δέησις σεμνὴ καὶ φρόνημα ἔχουσα, ἐνταῦθα δὲ ταπεινότητα ἔχει ἡ δέησις. φησὶ γὰρ "δέομαι δὲ ὑμῶν καὶ "ἱκετεύω," καὶ ὥσπερ ἡττημένος τὸν ἀγῶνα οὕτω πυνθάνεται.

516, 3. καὶ διὰ τοῦτο τῆς φυλῆς] ἀνθ' ἑαυτοῦ τὴν φυλὴν ὠνόμασεν, ἐπισείων αὐτῷ πολεμίους πολλοὺς καὶ ὁλόκληρον τὴν φυλήν. καλῶς δὲ καὶ τὸ "ἀδίκως." οὐ γὰρ ἁπλῶς εἶπεν "ἀφῃρέθη ἡ "φυλὴ," ἀλλ' "ἀδίκως." ὁ πολέμιος ἔχει τὸ δίκαιον.

516, 9. εἰ γὰρ οἷόν τε] ἐντεῦθεν ἡ κατασκευὴ τοῦ δευτέρου μέρους. συνῆψε, φησὶ, Μειδίας τῇ κακίᾳ τὰ ἄμικτα, κατήγορον ἀποφήνας τὸν φεύγοντα.

516, 10. ἔστι τις συμφορά] τῇ παραθέσει τῶν ἄλλων ἐστὶ συμφορά. εἰ οἱ κρινόμενοι, φησὶν, ἐν συμφοραῖς ὄντες ἱκετεύουσι, κἀγὼ ὁ ὑβρισμένος, εἰ μὴ λάβοιμι δίκας, ἐν συμφορᾷ ἔσομαι. εἰκότως ἄρα δεήσομαι.

516, 11. δέομαι οὖν ὑμῶν ἁπάντων] διῳκήσατο ἱκανῶς τὸ δεῖν ἱκετεύειν. ἐντεῦθεν δὲ τὸ συμπέρασμα τοῦ δευτέρου προοιμίου, ὅπερ προοίμιον εἴληπται αὐτῷ ἐκ συστάσεως τοῦ οἰκείου προσώπου ἐν διορισμῷ. διορίζει γὰρ ὅτι ἐν ποίοις ἐγκλήμασι δεῖ δεῖσθαι τὸν κατήγορον, καὶ ἐν ποίοις οὐ δεῖ.

16. οὕτω om. V.: habet P. πυνθάνεται] ποιεῖται W.
18. πολεμίους margo P. pro πολέμους.
20. τὸ δικαιον] τὸ ἔπαθλον aut βραβεῖον W. παρὰ τὸ δίκαιον Meierus.
24. ἐστὶ] ἐστὶ τίς C.G.
31. ὅτι delet W.

516, 13. ἔπειτ' ἐὰν ἐπιδείξω] εἰς τελικὸν δὲ κεφάλαιον, τὸ συμφέρον, κατέληξε τὸ συμπέρασμα τῆς προκατασκευῆς. B.R.Y.

516, 17. ὕβρισμαι μὲν ἐγὼ] ἐκ τεττάρων ὅρων βιάζεται δημόσιον δεικνύναι τὸ γεγονός· πρώτου μὲν, ὅτι πᾶσα ὕβρις καὶ ἐν ὁποίῳ δήποτε καιρῷ δημόσιόν ἐστι. καὶ τοῦτο δείκνυσιν ἐνὶ μὲν διὰ τοῦ εἰπεῖν, "τὰς μὲν γραφὰς ἔδωκε παντὶ τῷ βουλομένῳ, τὸ δὲ τίμημα ἐποίησε δημόσιον ὅλον." δευτέρου δὲ, ὅτι πάντα τὰ ἐν τῇ ἑορτῇ γιγνόμενα, κἂν εἰς ἰδιώτην ᾖ, δημόσιά ἐστι· τρίτου, τὰ εἰς χορηγὸν γιγνόμενα καὶ πολλῷ πλέον· τετάρτου, ὅτι οὐ δι' ἐμὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ πάντας τοὺς ἄλλους ὅσους ὕβρισεν ἄξιός ἐστιν ὡς ὑβριστὴς καὶ τυραννικὸς δημοσίᾳ κολασθῆναι. πρῶτον οὖν ἀποδείκνυσιν ὅτι πᾶσα ὕβρις δημόσιόν ἐστι, καί φησιν·

516, 21. εἴ τις οὖν ὑμῶν] ἐντεῦθεν ἡ προκατασκευὴ, ἔνθα τίθησι τοὺς δύο νόμους, δεικνύων ὅτι δημόσιόν ἐστι τὸ ἀδίκημα. ἕτεροι δέ φασιν ὅτι τοῦτο δοκεῖ μὲν συνηρτῆσθαι τῷ προοιμίῳ, τὸ δὲ ἀληθὲς ὥσπερ προοίμιόν ἐστι τῆς κατασκευῆς τῆς μελλούσης. ἐντεῦθεν γὰρ προβιβάζει περὶ τοῦ χρῆναι τὰ ἐν τῇ ἑορτῇ πάντα δημόσια νομίζειν, καὶ οὐ τῶν ἰδίων τινὸς ἕνεκα γίνεσθαι, τουτέστιν ὅτι πᾶσα ὕβρις δημόσιόν ἐστιν.

εἴ τις ὑμῶν ἄρα] τρίτον προοίμιον. B.R.

516, 23. ἐνθυμηθεὶς νῦν] καὶ τοῦτο τοῦ πρώτου ὅρου καὶ ὥσπερ κοινοῦ τοῦ πράγματος. πάντα γὰρ ταῦτα τοῦ δημοσίαν εἶναι πᾶσαν ὕβριν κατασκευαστικά ἐστιν.

516, 28. ἀναγνώσεται] ἐντεῦθεν καθαρῶς εἰς αὐτὴν τὴν προκατασκευὴν εἰσβέβληκεν, ἥτις ἐστὶν ὁ δεύτερος ὅρος, ὅτι πάντα τὰ ἐν τῇ ἑορτῇ γινόμενα δημόσιά ἐστιν. καὶ ἀναγινώσκει τοὺς νόμους, δι' ὧν τοῦτο κατασκευάζεται. B.F.R.S.T.C.V.

2. προκατασκευῆς] πρώτης κατασκευῆς Y. qui lemmate carens hoc scholion habet ad p. 516, 24. In B.R. ὅτι τὸ συμπέρασμα τῆς προκατασκευῆς εἰς τελικὸν κεφάλαιον τὸ συμφέρον ἔληξεν. Conf. supra p. 536, 11. 18.

4. πρώτου] Legebatur πρῶτον.

5. καὶ τοῦτο] καὶ om. V.

10. ὕβρισεν om. C.G.

ἄξιος] ἄξιον C.G.

24. ἀναγνώσεται] In B.F.R. lemma εἴ τις οὖν ὑμῶν p. 516, 21.

προκατασκευὴν] κατασκευὴν V.

25. εἰσβέβληκεν B.F.R.S. ἐμβέβληκεν ceteri.

ἐστιν ὁ δ.] ἐσ V. ὁμε

26. γινόμενα] γεν να B.

καὶ ἀ.—κατασκευάζεται om. B.F.R.S.

τὸν νόμον] ὁ νόμος κατασκευάζει τὸν ὅρον τοῦ πάντα τὰ ἐν τῇ ἑορτῇ γινόμενα δημόσια δοκεῖν εἶναι. B.F.T.C.

517, 1. Νόμος· τοὺς πρυτάνεις ποιεῖν] ἐφοβήθη μὴ λέγων ἃ πέπονθεν ὑπόνοιάν τινα ἐμβάλλῃ τοῖς ἀκούουσιν, ὅθεν ἀνέγνω πρὸ τῆς διηγήσεως τοὺς νόμους, ὅπερ ἔφαμεν, κατορθῶν. ἐδεδοίκει γὰρ μὴ ἰδιωτικὸς ὁ ἀγὼν γένηται ἐκ τῆς καταστάσεως, ἰδιωτικὰ πράγματα ἐχούσης, καὶ διὰ τοῦτο πρὶν εἰπεῖν ἃ πέπονθε, προὔλαβε τὸν δικαστὴν τῇ ἀναγνώσει τῶν νόμων, ἵνα κἂν ὕβρεις λέγῃ κἂν πληγὰς καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς δημοσίων ἀκούωσιν, ἀποδειχθέντος τοῦ πάντα τὰ ἐν ἑορτῇ γιγνόμενα δημόσια εἶναι. ἔστι δὲ ὁ πρῶτος νόμος τοιοῦτος, ὅτι μετὰ τὴν ἑορτὴν ἐγίγνετο ἐκκλησία ἐν Διονύσου, καὶ ἐξητάζετο ὁ ἄρχων περὶ ὧν διῴκηκε καὶ περὶ ὧν ἠδίκησέ τις καὶ παρενόμησεν.

517, 7. ὁ μὲν νόμος οὗτός ἐστιν] ἐκ τούτου τοῦ νόμου συλλογίσασθαι βούλεται περὶ τῶν κατὰ τὴν ἑορτήν. B.R.S.Y.T.C.V. πόθεν οὖν; ὅτι ἡ προβολὴ δημόσιον ἐκ τῶν ἑξῆς δείκνυσιν.

517, 9. ἐν Διονύσου μετὰ τὰ Πάνδια] ἐν Διονύσου μὲν ἐν τῷ θεάτρῳ. συνῆπτο γὰρ τῷ θεάτρῳ τὸ τέμενος. Πάνδια δὲ οἱ μὲν Διὸς ἑορτὴν ἐνόμισαν, οἱ δὲ Πάνδιαν τὴν Σελήνην νομίζουσιν, ἴσως ἀπὸ τοῦ πάντοτε ἰέναι. τὸν μὲν γὰρ Ἥλιον ἐν ἡμέρᾳ μόνῃ θεωρεῖν ἔξεστι, τὴν δὲ Σελήνην καὶ ἡμέρας καὶ νύκτωρ. ἦγον οὖν καὶ τῆς Σελήνης ἑορτὴν μετὰ τὰ Διονύσια, ἐπειδὴ Διονύσου ἀδελφὴ ἡ Σελήνη, εἴπερ τὸν Διόνυσον καὶ Ἀπόλλωνα καὶ Ἥλιον καλοῦσιν, ἔνιοι δὲ παῖδα Σελήνης τὸν Διόνυσον.

μετὰ τὰ Πάνδια] Πάνδια καὶ Πάντια ἡ Σελήνη, ὅτι πάντοτέ ἐστι καὶ λάμπει, ἔν τε νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ. Διόνυσον δὲ λέγει τὸν Ἥλιον ἤτοι τὸν Ἀπόλλωνα. B.Y. ὅτι Πάνδια ἡ Σελήνη διὰ τὸ πάντοτε διεῖναι. ὁ μὲν γὰρ Ἥλιος ἐν ἡμέρᾳ μόνῃ θεωρεῖται, ἡ δὲ Σελήνη καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτί. B.F. Πάνδειαν τὴν Σελήνην

2. δοκεῖν om. T.C.
5. ὅπερ] ὥσπερ margo P.
6. καταστάσεως] στάσεως C.G.
11. ἐξητάζετο] ἐξήταζεν margo P.
12. παρενόμησεν] Scribebatur παρηνόμησεν.
13. συλλογίσασθαι R.S. συλλογίζεσθαι ceteri.
14. κατὰ] μετὰ V.
17. γὰρ τῷ W. pro γὰρ ἐν τῷ.
18. νομιζουσιν om. C.G.
19. πάντοτε] πάντοσε margo P.
25. ἡμέρᾳ] Inter ἡμέρᾳ et Διόνυσον in B. legitur scholion proximum Πάνδια δὲ ἴσως διὰ τὸ —καὶ ἐν νυκτί.
26. ὅτι π. ἡ σελήνη F. Πάνδια δὲ ἴσως B.
27. διεῖναι] διιέναι Meierus.
28. Πάνδειαν] πάνδιαν R. Vera nominis scriptura πανδῖα est, ut

τινές. καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ πάντοτε διεῖναι. τὸν μὲν γὰρ Ἥλιον ἐν ἡμέρᾳ μόνον θεωρεῖν ἔξεστι, τὴν δὲ Σελήνην καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ νύκτωρ. R.S.Y.

517, 10. ἐν δὲ ταύτῃ ἐπειδὰν χρηματίσωσιν οἱ πρόεδροι] πρόεδροι ἐκαλοῦντο οἱ πεμπόμενοι ἐν τῇ βουλῇ παρὰ τῆς πρυτανευούσης φυλῆς. οὗτοι δὲ πάλιν ἐπέμποντο παρὰ τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον, καὶ προκαθεζόμενοι ἐν τῷ θεάτρῳ, (διὸ καὶ πρόεδροι ἐκλήθησαν,) ἠρώτων τὸν δῆμον εἰ δοκεῖ αὐτοῖς ἐπισκέψασθαι περὶ τῶν κατὰ τὴν ἑορτὴν, οἱ δὲ ἦρον τὰς χεῖρας. B.F.Y.T.C.V.

517, 11. περὶ ὧν διῴκηκεν ὁ ἄρχων] ἐδίδου γὰρ λόγον, εἰ τὸ ἄγαλμα ἀλώβητον ἔσωσεν, εἰ τῶν ἄλλων μηδέν τι ἐνέλιπε χρηματίζων.

517, 12. καὶ περὶ ὧν ἄν τις] προθεὶς ἄρχοντας καὶ προέδρους συνῆψε καὶ τὰς ὕβρεις τὰς ἐν τῇ ἑορτῇ. δῆλον γὰρ ὅτι ἐν τῷ ἑνὶ νόμῳ οὐ τὸ μὲν δημόσιον, τὸ δὲ ἰδιωτικὸν, ὥστε ἐκ τούτου συλλογίζεται τὸ καὶ τὰς ὕβρεις δημοσίας εἶναι, εἴπερ καὶ περὶ τὸν ἄρχοντα δημοσίας.

517, 13. καλῶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] συναγωνίζεται τῷ νόμῳ, διὰ τῶν ἐπαίνων συστῆσαι βουλόμενος. καὶ περὶ τῶν τοὺς ὑπερημέρους εἰσπραττόντων, ὥσπερ κἀπὶ τῶν ἰδιωτῶν, εἰ γένοιντό τινες ὑπερήμεροι, δίδωσι τὴν ἀσφάλειαν ὁ νόμος.

517, 18. βούλομαι τοίνυν] δεύτερον ἀναγινώσκει νόμον, ἀντιπῖπτον ὑποτεμνόμενος. ἐπειδὴ γὰρ ἀπέδειξεν ὅτι πάντα τὰ περὶ τὴν ἑορτὴν δημόσιά ἐστιν, ἀντέπιπτεν αὐτῷ, ἀλλ' οὐ τά γε περὶ τοὺς ἰδιώτας

πανδῖα σελήνη apud Maximum περὶ καταρχῶν pluribus locis: de quo dixi in Thesauro vol. 6. p. 136.

2. μόνον] μόνῃ R.

καὶ ἐν ἡμέρᾳ] καὶ ἡμέραν R.

5. ἐκαλοῦντο om. B.

7. καὶ om. V.

διὸ κ. π. ἐ. om. F.

9. οἱ δὲ ἦρον τὰς χεῖρας om. B.F.Y., quorum B. post ἑορτήν addit καὶ ἐπειδὴ προήδρευον τῶν ἄλλων ἁπάντων, quæ interpolata sunt ex Suida s. v. Πρόεδροι.

13. προθεὶς Meierus pro προσθείς.

15. οὐ T.D. καὶ C.G.V.

τούτου] τούτων C.G.

16. τὸ καὶ] καὶ τὸ C.G.

καὶ περὶ] καὶ τὰς περὶ C.G.

17. δημοσίας a Par. α. (i. e. T.) abesse dicitur in P.: quod falsum est. Wolfius conjecit εἴπερ καὶ τὰ περὶ τὸν ἄρχοντα δημόσια.

19. καὶ περὶ—ὁ νόμος] Corrupta hæc neque parata est medicina. MEIER.

τῶν τοὺς] τῶν τὰς codices.

21. δίδωσι] ὅτι δίδωσι W.

γιγνόμενα, ἀλλ' εἴ τις ἢ χορηγὸν εἴρξειεν, ἢ αὐλητὴν ἀπελάσειεν ἢ κωμῳδὸν, ἢ τὸν δῆμον τῆς θέας κωλύσειεν. βουλόμενος ἀποδεῖξαι καὶ τὰ περὶ τοὺς ἰδιώτας ἐν τῇ ἑορτῇ δημόσια ὄντα τὸν δεύτερον ἀναγινώσκει νόμον.

518, 6. ἐνθυμεῖσθε, ὦ ἄνδρες δικασταί] συνέλαβε τὸ νόημα τὸ ἐν τῷ προτέρῳ νόμῳ, ἵνα δείξῃ κοινωνίαν τῷ προτέρῳ νόμῳ πρὸς τὸν δεύτερον. τοῦ νόμου δὲ τοῦ δευτέρου ὄντος τοιούτου, ὅτι μηδὲ τοὺς ὑπερημέρους ἀπαιτεῖσθαι ἐν τῇ ἑορτῇ, οὓς ἀπαιτεῖν καὶ χειρὶ μᾶλλον ἐκέλευεν ὁ νόμος, ἀγωνίζεται ἐκ τοῦ ἐλάττονος, λέγων ὅτι, εἰ τοὺς ὑπερημέρους ὁ νόμος κελεύει μὴ ἀπαιτεῖσθαι ἐν τῇ ἑορτῇ χειρὶ, πόσῳ γε μᾶλλον κελεύει μὴ τοὺς ἀναιτίους βιάζεσθαι; ἔστι γὰρ ὅλον ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος τὸ ἐπιχείρημα, ἔκ τε προσώπου καὶ πράγματος εἰλημμένον, προσώπου μὲν, χορηγὸς πρὸς ὑπερήμερον, πράγματος δὲ, ὕβρεως καὶ χρημάτων.

518, 11. οὐ γὰρ ὅπως] τὸ μὲν μὴ κείμενον ἐν τῷ νόμῳ συνήγαγεν ὡς ὁμολογούμενον, τὸ δὲ γεγραμμένον ὡς παρακολούθημα ἔλαβε· τὸ μὲν γὰρ περὶ τοῦ σώματος οὐ γέγραπται, περὶ δὲ τῶν ὑπερημέρων μόνον. ὁ δὲ ἐκεῖνο μὲν ὡς ὁμολογούμενον ἔλαβεν, ὅτι οὐ τοῦτο μόνον ἔδοξεν ἡμῖν δεινὸν, τὸ μὴ ὑβρίζεσθαί τινα εἰς τὸ σῶμα, περὶ δὲ τῶν ὑπερημέρων ὡς προσθήκην, ἀλλ' ἤδη καὶ ταῦτα ἐκωλύσατε, ὅσα καὶ κατὰ δίκην γίνεται.

518, 14. ἀλλὰ καὶ τὰ δίκῃ] τῶν νενικηκότων, ἐν τῇ κρίσει δηλονότι, ταῦτα γίνεται τῶν ἡττηθέντων ἐν καιρῷ τῆς ἑορτῆς. συνήγαγε δὲ ἐξ ἀποδείξεως τοῦ προτέρου νόμου ὅτι καὶ τὰ περὶ τοὺς ἰδιώτας δημόσιά ἐστιν.

518, 15. γιγνόμενα] χρήματα δηλονότι. P.

518, 17. ὑμεῖς μὲν τοίνυν] μέλλων ἀναγινώσκειν τὸν νόμον ὑπέσχετο δεῖξαι τήν τε τῶν ἄλλων εὐλάβειαν καὶ τὸ Μειδίου θράσος. ὅπερ οὖν ὑπέσχετο νῦν ἀποδείκνυσιν.

518, 23. βούλομαι δὲ ἕκαστον] προκατασκευαστικὸν μὲν τὸ

5. Alterum τὸ om. V.
8. ἀπαιτεῖσθαι] ἔξεστιν add. W., δεῖ, sed dubitanter, Meierus.
οὓς—ὁ νόμος] Hæc malim deleta aut eorum loco rescribi ὅτι μηδὲ τ. ὑπ. ἀπαιτεῖσθαι ἐν τῇ ἑορτῇ δεῖ χειρὶ, ἀγωνίζεται, vel οὓς ἀπαιτεῖν καὶ χειρὶ ἄλλοτε (ἄλλως) ἐκέλ. ὁ ν. MEIER.
9. ἐκέλευεν] ἐκώλυεν margo P.
19. τὸ μὴ] τὸ μὲν C.
20. ἤδη καὶ] καὶ om. V.
30. προκ.—προβολήν om. B.F.R. S.Y.: unde iidem carent δὲ particula post πληρώσας.

νόημα, εἰσβολὴ δὲ εἰς τὴν προβολήν. πληρώσας δὲ τὴν προκατασκευὴν, ἐν ᾗ πάντα τὰ γινόμενα περὶ τὴν ἑορτὴν, κἂν εἰς ἰδιώτην ᾖ, δημόσια ἀπέδειξε, μεταβαίνει λοιπὸν ἐπ' αὐτὴν τὴν κατάστασιν. οὐκ ἔτι γὰρ ὡς ἰδιωτικῶν ἀκούσονται τῶν πραγμάτων. κέχρηται οὖν προοιμίῳ καταστατικῷ, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπαγγελίαν τινὲς καλοῦσιν. ὃ σύνοψιν ποιεῖται τῶν λεχθησομένων ἐν τῇ καταστάσει. τὸ γὰρ τοιοῦτον καὶ εὐκρινῆ ποιεῖ τὸν λόγον καὶ προσέχειν τὸν ἀκροατήν. B.F.R.S.Y.T.C.V.

518, 27. ἐπειδὴ γὰρ οὐ καθεστηκότος] ἡ κατάστασις ἐντεῦθεν, ἣν καὶ προβολήν τινες ὀνομάζουσιν. rec. S. ἐντεῦθεν ἡ ἀρχὴ τοῦ πρώτου μέρους τῆς προβολῆς. φασὶ γάρ τινες τοῦτο μὴ εἶναι διήγησιν, διὰ τὸ προειδέναι τὸν δῆμον τὰ γεγενημένα καὶ διὰ τὸ ἐν ὅρῳ μὴ χρῆναι διηγεῖσθαι, ἀλλὰ προβάλλεσθαι. ῥητέον οὖν ὅτι οὐ πάντες ᾔδεσαν τὰ γεγενημένα ὥσπερ ἐν τοῖς ἐπιλόγοις φησὶν, ὡς οὐ παρῆν ὁ δῆμος, ἀλλὰ χορευταὶ καὶ ξένοι καὶ τοιοῦτοί τινες ἦσαν, ὥστε ἀναγκαῖον ἦν διηγήσασθαι. καὶ οὐ διηγήσασθαι βούλεται μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐξῆσαι τὴν ἑαυτοῦ φιλοτιμίαν ἐν τῇ καταστάσει. πρὸς τούτοις ὅτι ἐν ὅρῳ ταὐτόν ἐστι προβολὴ καὶ κατάστασις. ἤδη δὲ καὶ ὅρου δύναμιν ἡ κατάστασις ἔχει. προβαλλόμεθα γὰρ ἐφ' οἷς πεπόνθαμεν. λέγοντες δὲ ταῦτα τὴν διήγησιν πληροῦμεν. ὅταν δὲ πρὸς τὸ ἡμῖν χρήσιμον διηγώμεθα, ὅρον περαίνομεν. ἡμῶν γὰρ διὰ τῆς καταστάσεως εἰσαγόντων ὡς δημόσιον, εὐθὺς ὁ ἀντίδικος ὑπολαμβάνων ὡς ἰδιωτικὸν ὁρίζεται. οὐκοῦν ὅρου δύναμιν ἔχει ἡ κατάστασις. ἀλλ' ἐκεῖ μὲν συνεστραμμένως καὶ δι' ὀλίγων ὁριζόμεθα ἀγωνιστικῶς, ἐν δὲ τῇ καταστάσει πλατέως καὶ ἧττον ἀγωνιστικῶς. διὰ τί δὲ ὁρικὴν δύναμιν ἔχουσα προβολὴ κέκληται; ὅτι ἐπάναγκες ἦν δύο ἀνθορισμοὺς ἐμπίπτειν, εἴπερ ὅρος τις ἡ κατάστασις ἐκαλεῖτο. ἡμῶν γὰρ ὁριζομένων ἐν τῇ καταστάσει πλατέως, ὁ ἀνθοριζόμενος πρὸς ἐκεῖνον δύο ἐποίει ἀνθορισμούς. ἵν' οὖν μὴ δύο ἀνθορισμοὺς ὀνομάζωμεν, τὸν

2. γινόμενα] γενόμενα F. ᾖ om. S.R.Y.
4. ἰδιωτικῶν] ἰδιωτικοῖς T.C.D. G.V. οὖν] γοῦν F.
5. καταστατικῷ] προκατασκευαστικῷ T.C.D.G.V. Tum B. addit τῷ βούλομαι δ' ἕκαστον ἀπ' ἀρχῆς ὤν.
6. ὃ] διὸ T.C.D.G.V.
7. τὸν ἀκροατήν R.S.Y. ἄξιον B. Verba τὸ γὰρ τοιοῦτον—ἀκροατήν absunt ab T.C.D.G.V.
13. φησὶν] p. 577, 4.
16. πρὸς τούτοις ὅτι ἐν] ἔτι πρὸς τούτοις ἐν P.
19. ὅταν—διηγώμεθα] ὅτε—διηγούμεθα V.
24. ὁρικὴν] ὁριστικὴν V.
28. δύο ἐποίει] ἐπάγει W.

μὲν πλατὺν ὅρον προβολὴν ἐκαλέσαμεν ἐν καταστάσει κείμενον, τὸν δὲ στενὸν μετὰ τὴν προβολὴν τὸν μὲν παρὰ τοῦ φεύγοντος, ὅρον, τὸν δὲ παρὰ τοῦ διώκοντος, ἀνθορισμόν. ἔτι πρὸς τούτοις ἐπειδὴ πολλὰ καὶ ψευδῆ καὶ αἰσχρὰ καὶ ἐπηρείας καὶ χλευασμοὺς ἐβούλετο κατειπεῖν τοῦ Μειδίου, ταῦτα δὲ ἐν μὲν τοῖς ἀγῶσι λέγειν οὐκ ἐξῆν, διὰ τὸ μικρὰ εἶναι καὶ τοὺς ἐλέγχους ἀπαιτεῖσθαι, ἐν δὲ τῇ καταστάσει τὰς μὲν ἀποδείξεις ἧττον ἔμελλε προσάγειν, λέγων δὲ διαβάλλειν καὶ παροξύνειν τοὺς δικαστὰς ἐν τῷ πλήθει τῶν ἐγκλημάτων, διὰ τοῦτο καταστάσει ἐχρήσατο, καὶ τοῖς φανεροῖς καὶ μεγάλοις τὰ μικρὰ καὶ ἀσθενῆ συνέπλεξεν, ἵνα δι' ἐκείνων καὶ ταῦτα αὐξήσῃ τε ὁμοῦ καὶ πιστὰ καταστήσῃ. μικτὴν δὲ ἔφαμεν εἶναι τὴν κατάστασιν ἔκ τε δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν πραγμάτων, ἔτι δὲ καὶ αὐξήσεως καὶ τὸ μὲν πλεῖστον αὐτῆς ἐστι πραγματικὸν, τὸ δὲ παθητικὸν, τὸ δὲ καταφορικὸν, καὶ τὸ σύμπαν ὅλος ὁ λόγος τοιαύτην ἔχει τὴν μῖξιν· πραγματικὸν μὲν, ἐν οἷς περί τε τῶν εἰς ἑαυτὸν γεγενημένων καὶ τοῦ δημόσιον εἶναι τὸ ἔγκλημα διαλαμβάνει, παθητικὸν δὲ, ἐν οἷς αὔξει τὴν ὕβριν, καταφορικὸν δὲ, ἐν οἷς εἰς τὸ πρόσωπον ἀποτείνεται τοῦ Μειδίου. ἀπὸ τοῦ δημοσίου δὲ τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο, χορηγὸν ὀνομάσας.

518, 28. τῇ Πανδιονίδι φυλῇ] δέκατον μέρος ἡ φυλὴ τῆς πόλεως.

τρίτον ἔτος τουτὶ] ἢ ὡς τριῶν ἐτῶν ἑξῆς οὐ παρασχούσης τῆς φυλῆς τὸν λειτουργὸν, ἵνα γένηται πλείων αὔξησις, ἢ πρὸ τριῶν τούτων ἐτῶν, ὡς καὶ ἐν Φιλιππικοῖς· "Φίλιππος ἐν Θρᾴκῃ τρίτον ἢ "τέταρτον ἔτος." οὐ γὰρ δυνατὸν ἐφεξῆς λαβεῖν τὸν χρόνον. τὴν

1. καταστάσει] μὲν add. C.G.
2. φεύγοντος—διώκοντος] Fort. διώκοντος — φεύγοντος. Videtur enim ὅρος esse accusatoris, cujus priores partes sunt. et, τὸν δὲ παρὰ τοῦ φεύγοντος ἀνθορισμόν. WOLF.
3. πολλὰ καὶ ψευδῆ] Fit quidem hoc plerumque, ut accusatores etiam per mendacia reum eversum velint. Hoc enim est κατηγορικῶς λέγειν. Sed hic fortasse legendum, πολλὰ καὶ δεινά. WOLF.
7. διαβάλλειν] I. e. fallere. MEIER.
8. ἐν] ἐπὶ Meierus.
τῷ om. C.G.
9. τοῖς φανεροῖς καὶ μεγάλοις W. pro ταῖς φανεραῖς καὶ μεγάλαις.
10. συνέπλεξεν] πλέξειεν C.G.
11. δὲ add. W.
13. αὐτῆς ἐστι] ἐστιν αὐτῆς C.G.
14. καταφορικὸν] μεταφορικὸν V.
23. αὔξησις] ἡ αὔξησις V.
24. Φιλιππικοῖς] p. 29, 21.

φιλοτιμίαν δὲ ηὔξησεν, ὅτι διὰ τριῶν ἐτῶν μόνος αὐτὸς ἐκ τῆς φυλῆς ἐπέδωκεν.

518, 29. παρούσης δὲ τῆς ἐκκλησίας] πάντα δημόσια τὰ ὀνόματα, ἐκκλησία, ἄρχων, ἐπικλήρωσις αὐλητῶν εἰς τὴν ἑορτήν. οὐκοῦν ἐκ τούτων ὡς περὶ δημοσίων τῶν καθ' ἑαυτὸν ἤδη προσδιαλέγεται.

519, 2. λόγων καὶ λοιδορίας γινομένης] ἐκ τῶν ἐναντίων ἡ αὔξησις. ἔστι γὰρ μέγιστος τόπος αὐξήσεως τὸ τὴν προϋπάρχουσαν ἢ εὐπορίαν, ἢ ταλαιπωρίαν, ἢ πολεμίων ἰσχὺν αὔξειν, ἵνα μεγίστη φανῇ τῷ λῦσαι τὰς τοιαύτας ἀπορίας καὶ κρατῆσαι τῆς δυνάμεως τῶν ἐναντίων.

καὶ κατηγοροῦντος] οὐκοῦν στάσις καὶ θόρυβος ἦν, ἐγὼ δὲ τὸν θόρυβον ἔλυσα διὰ τῆς ὑποσχέσεως.

519, 4. παρελθὼν ὑπεσχόμην ἐγὼ] πόλεμος ἦν τῶν ἐπιμελητῶν κατὰ τοῦ ἄρχοντος. ὁ ἄρχων τοῖς ἐπιμεληταῖς ἐπῆγε τὴν μέμψιν. ἐπιεικῶς δὲ τὸ "ὑπεσχόμην" εἴρηκε, διὰ τὸ ἐπαχθὲν "πρῶτος αἱρεῖ-" "σθαι τὸν αὐλητὴν ἔλαχον." διὰ γὰρ τούτου τὴν πρὸς αὐτὸν εὐμένειαν ἔδειξεν, ἵνα πιστὸν καταστήσῃ ὅτι διὰ Μειδίαν ἡττήθη τὸν ἀγῶνα, οὐ διὰ τὴν τύχην.

519, 9. καὶ τὸ συμβὰν ἀπὸ τῆς τύχης] ἡ τύχη τῇ γνώμῃ συνέδραμε, δέδωκε τὴν ψῆφον ἀποδεξαμένη τὸν τρόπον.

καὶ θόρυβον καὶ κρότον τοιοῦτον] εἰς αὐτὸν ηὔξησεν, ἵνα μὴ Μειδίας δι' ὀργὴν δόξῃ ταῦτα πεποιηκέναι, ἀλλὰ φθονήσας ἐπὶ τοῖς ἐπαίνοις τοῖς εἰς τὸν ἐχθρὸν γινομένοις. ταχέως δὲ τὸν κρότον ἐπενεγκὼν ἔδειξε ποῖον εἴρηκε θόρυβον. τὸ δὲ "ὡς ἂν ἐπαινοῦντες" ἐπισφραγιζόμενος λέγει.

519, 11. Μειδίας δὲ ουτοσὶ μόνος τῶν πάντων ἠναντιοῦτο, φησὶ, καὶ τῇ τύχῃ καὶ τῇ πόλει. ἡ μὲν γὰρ ἐδωρεῖτο τὸν κλῆρον, ὑμεῖς δὲ ἐθαυμάσατε, Μειδίας δὲ ἐδυσφόρει καὶ ἀηδίζετο.

519, 12. ὡς ἔοικε] ὡς φαίνεται, φησὶν, ἀφ' ὧν πεποίηκεν.

5. προσδιαλέγεται] προσαγορεύεται C.G.

9. εὐπορίαν] ἀπορίαν margo P.

17. αὐτὸν] τὸν δῆμον add. P. τῆς τύχης add. W.

18. ἔδειξεν] ἐνέδειξεν C.G.

22. εἰς αὐτὸν] τὸν εἰς αὐτὸν ἔπαινον P.

27. ἠναντιοῦτο] ἠναντιοῦντο T.D.C., non G.

519, 13. ἐπηρεάζων μοι συνεχῶς] οὐκοῦν ἐκ προνοίας καὶ οὐ δι' ὀργὴν πεποίηκε· τὸ δὲ "καὶ μικρὰ καὶ μείζω" ἀντὶ τοῦ ἰδιωτικὰ καὶ δημόσια.

519, 14. ὅσα μὲν οὖν τοὺς χορευτὰς] ἔθος ἦν τοὺς τῷ Διονύσῳ χορεύοντας μὴ στρατεύεσθαι τοῦτον τὸν χρόνον. ὁ τοίνυν Μειδίας ἠνάγκασεν αὐτοὺς ἐξιέναι, καὶ οὐκ εἴα τῆς στρατείας ἀφίεσθαι. εἴσηκται δὲ κατὰ παράλειψιν, ἐπειδήπερ οὐκ ἔχει πολλὴν τὴν ἰσχύν. τετραχῇ δὲ διεῖλε τὰ ἐγκλήματα, καὶ πρῶτον μὲν τὰ σαθρότερα προέταξεν, εἶτα τὰ ἰσχυρότερα, καὶ τρίτον τὰ σαθρὰ πάλιν, καὶ τέταρτον τὰ ἰσχυρά. δεῖ γάρ, εἰ μὲν πλείω εἴη τὰ ἰσχυρὰ καὶ ἓν σαθρὸν, μέσον τιθέναι τὸ σαθρόν· εἰ δὲ ἴσα εἶεν τά τε ἰσχυρὰ καὶ τὰ σαθρὰ, ἄρχεσθαι μὲν ἀπὸ τῶν σαθροτέρων, τελευτᾶν δὲ εἰς τὰ ἰσχυρότερα. ἔστιν οὖν καὶ νῦν τὰ πρῶτα σαθρά. τί γὰρ μέγα ἔγκλημα, εἰ τοὺς χορευτὰς ἐκώλυσεν ἀφεθῆναι, καὶ ταῦτα ἵππαρχος ὤν; καὶ εἰ τῶν Διονυσίων ἐπιμελητὴς ἐβούλετο καταστῆναι;

519, 18. οὐ γὰρ ἀγνοῶ τοῦτο] γνοὺς ὅτι μικρῶν ἐμνημόνευσε, πρῶτον μὲν τῷ κατὰ παράλειψιν σχήματι κέχρηται, ἔπειτα καὶ ἰσχὺν αὐτοῖς διὰ τῶν ἑξῆς προσέθηκεν εἰπὼν ὅτι πάσχων ἐγὼ ὁμοίως ἐπὶ τούτοις ἠγανάκτουν ὥσπερ ἐπὶ τοῖς δεινοτάτοις.

519, 24. μετὰ ταῦτα] ἃ εἴρηκα προσεχῶς. S.

519, 25. καὶ οὐδ' ἂν ἐπεχείρησα] μεταβέβηκεν ἐπ' αὐτὸ τὸ ἰσχυρότατον, τὸ κατὰ τὴν ἐσθῆτα, καὶ πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐξήσει κέχρηται, προσεχέστερον τὸν δικαστὴν ποιῶν. ἄπιστα γάρ, φησὶν, ἔδοξε τὰ λεχθησόμενα, εἰ μὴ τότε παραχρῆμα ἠλέγχθη.

519, 27. τὴν γὰρ ἐσθῆτα τὴν ἱερὰν] τὸ ἰδιωτικὸν δημόσιον ἐποίησε τῇ προσθήκῃ τῆς ἱερᾶς. ἐντεῦθεν δὲ ἡ τῆς προβολῆς αὔξησις. ποιεῖ δὲ αὐτὴν ἱερὰν ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ φοροῦντος· τὸ δὲ "τέως ἂν χρησθῇ" ἢ φορεῖται, ἢ τρίβεται.

ἱερὰν γὰρ ἔγωγε] τὸ ἀντιπῖπτον ἔλυσεν· ἱερὰν λέγεις, ἣν φορεῖς

1. οὐ add. W.

3. ἔθος—ἐξιέναι] Hæc sunt etiam in R.

6. ἠνάγκασεν R. Legebatur ἠνάγκαζεν.

7. παράλειψιν W. pro παράληψιν.

10. καὶ ἓν—τά τε ἰσχυρὰ om. V.

17. παράλειψιν T.D. παράληψιν C.G.V.

24. ἠλέγχθη T.D. ἐξηλέγχθη C.G.V.

27. ἀπὸ P. pro ὑπό.

28. φοροῦντος P. pro φρονοῦντος. τέως] ἕως margo P. ἢ φ.] ἤγουν φ. Meierus. φορεῖται—τρίβεται] Imo φορῆται—τρίβηται.

σύ; μὴ γὰρ ἱερεὺς εἶ; ὁ δὲ ἀπὸ τῆς πανηγύρεως καὶ τοῦ καιροῦ τὸ ἱερὰν εἶναι κατεσκεύασεν. εἶτα ἐπειδὴ σοφισματώδης ὁ λόγος, προσέθηκε τοὺς στεφάνους, ὥσπερ συμμαχίᾳ χρώμενος. μᾶλλον γὰρ τὸ κατὰ τοὺς στεφάνους ὥσπερ δημόσιον, ἐπειδὴ καὶ ὁ χορὸς ὁ ᾄδων αὐτοὺς περιέκειτο.

519, 29. χρησθῇ] ἤτοι ἐὰν ἐν χρήσει γένηται. rec. S.

520, 3. νύκτωρ ἐλθὼν] ἀρκέσθητι ταῖς ἡμέραις εἰς ἐπιβουλήν, ὦ Μειδία, σπένδου τῷ πολέμῳ τὴν νύκτα, καθ' ἣν καὶ οἱ τῇ φύσει πολέμιοι ἡσυχίαν ἀσπάζονται. πολλὴν ἔχει καὶ τοῖς πολεμίοις ἡ νὺξ τὴν τιμήν. ἀνακωχὴν δίδωσιν αὐτῇ καὶ ὁ δοκῶν δυσμενέστατος, σὺ δέ μοι ποιεῖς ἐν ἑορτῇ νυκτομαχίαν παράλογον.

520, 4. οὐ μέντοι πᾶσάν γε] τοῦτο εἶπεν, ἵνα κακίσῃ μὲν τὴν γνώμην, ἐπαινέσῃ δὲ τὴν τύχην τὴν ἐμποδίσασαν. τάχα δὲ τὸν χρυσοχόον ὁ Διόνυσος ἐξανέστηκεν, ἵνα ληφθῇ.

520, 6. οὐκ ἀπέχρησε δὲ αὐτῷ τοῦτο] πάλιν ἀπὸ τοῦ ἰσχυροτέρου μετῆλθεν ἐπὶ τὸ σαθρότερον, τό τε διαφθεῖραι τὸν χοροδιδάσκαλον καὶ τὸν ἄρχοντα, καὶ τὸ στασιάσαι πρὸς αὐτὸν τοὺς χορηγούς, καὶ τὰς ἄλλας ἐπηρείας. ταῦτα γὰρ καὶ μικρὰ πρὸς κρίσιν καὶ ἄλλως ἀνέλπιστα. τούτων γὰρ ὁ Μειδίας ὁμολογήσει οὐδέν.

520, 8. καὶ εἰ μὴ Τηλεφάνης] ἵνα μὴ ὑποπτεύσῃ τις ὅτι μισθὸν προσδοκῶν πλείονα δέξασθαι Τηλεφάνης, μάτην τὸν διδάσκαλον διαβέβληκε, τούτου χάριν ἐπαινεῖ τὸν τρόπον, βέλτιστον αὐτὸν ἀποκαλῶν καὶ εὔνουν περὶ αὐτόν. καὶ ἵνα λύσῃ τὸ ἀντιπῖπτον, ὅτι διὰ φιλονεικίαν ὁ αὐλητὴς ἐξέβαλε τὸν χοροδιδάσκαλον, ἵνα μόνος δόξῃ εὐδοκιμεῖν. οὕτω γοῦν καὶ τὸν χορὸν αὐτὸς ἐδίδαξεν ἀπελάσας τὸν ἄνθρωπον. φησὶν οὖν ὁ ῥήτωρ ὅτι καὶ βέλτιστος ἦν Τηλεφάνης καὶ εὔνους περὶ ἐμέ. οὐκ ἂν οὖν διὰ τὴν ἰδίαν φιλονεικίαν ἐπιβουλεύειν ἠθέλησεν, εἴπερ ᾔδει μὴ διεφθάρθαι τὸν ἄνθρωπον.

520, 12. οὐδ' ἂν ἠγωνισάμεθα] καλῶς οὐκ ἐπὶ τοῦ χοροῦ μόνον εἶπεν ἠγωνίσατο, ἀλλὰ πληθυντικῶς καὶ ἑαυτὸν καὶ πᾶσαν περιέλαβε τὴν φυλήν.

14. ληφθῇ] λειφθῇ margo P.
23. διὰ P. pro οὐ διά.
25. οὕτω] οὗτος margo P.
26. καὶ εὔνους codices. καὶ εὔνους καὶ V.
27. ἐπιβουλεύειν] ἀπελαύνειν margo P.
28. διεφθάρθαι W. pro διέφθαρμαι.

520, 16. ὥστε τὸν ἐστεφανωμένον] ὁ γὰρ τὰ πλεῖστα διοικῶν τῆς ἑορτῆς ὁ ἄρχων ἦν, ὥστε καὶ πολλὰ βλάπτειν ἠδύνατο, εἴπερ διαφθαρεὶς κατασκευάζειν ἠβουλήθη.

520, 17. τοὺς χορηγοὺς συνῆγεν ἐπ' ἐμὲ] ἀντὶ τοῦ ἄκοντας αὐτοὺς ἠρέθιζεν, οὐ βουλομένους παρώξυνεν, ἵνα μὴ δοκοῖεν διὰ τὸ βούλεσθαι νικᾶν προσφιλονεικεῖν αὐτῷ. τὸ δὲ ἐξ ἀνάγκης συμβαῖνον τοῦτο εἰς τὸν Μειδίαν ἀνήνεγκεν. οἱ γὰρ ἄλλοι χορηγοὶ φιλονεικοῦντες περὶ τῆς νίκης στασιάζουσι πρὸς ἀλλήλους. φησὶν οὖν ὅτι Μειδίας αὐτοὺς ἀνέπεισεν ὥστε μοι πολεμεῖν. εἶτα ἡ κατασκευή.

βοῶν, ἀπειλῶν] εἰ γὰρ ἐκείνων πρός με διαμαχομένων οὗτος ἐβόα καὶ ἠπείλει μοι, πρόδηλος ἦν αὐτὸς ἐνάγων τοὺς χορηγούς.

ὀμνύουσι] τουτέστιν ἐδίδασκεν οὕτως ὀμνύειν ὥστε σοφίσασθαι τὸν ὅρκον, ἵνα μου κατασπουδάσαιεν.

520, 18. τὰ παρασκήνια φράττων] τουτέστιν ἀποφράττων τὰς ἐπὶ τῆς σκηνῆς εἰσόδους, ἵνα ὁ χορὸς ἀναγκάζηται περιιέναι διὰ τῆς ἔξωθεν εἰσόδου, καὶ οὕτω βραδύνοντος ἐκείνου συμβαίνῃ καταγελᾶσθαι τὸν Δημοσθένην. τὸ δὲ προσηλῶν, ἢ τοὺς ἥλους ἐντιθεὶς, ἵνα ἀσφαλῶς αἱ θύραι ἐκκλείωνται καὶ μὴ ἐξῇ κατὰ καιρὸν εἰσελθεῖν, ἀφ' οὗ τὸ γελᾶσθαι καὶ αἰτιαθῆναι συμβέβηκεν, ἢ ὅτι τοὺς ἥλους κατακρούων καὶ τύπτων ἐξακούεσθαι τὸν χορὸν ᾄδοντα οὐ συνεχώρει.

520, 19. ἰδιώτης ὢν τὰ δημόσια] καίτοι Διονυσίων ἦν ἐπιμελητής. ἀλλ' ἐπειδὴ αὐτὸν προὐβάλλετο εἰς τὴν χειροτονίαν, διὰ τοῦτο ἰδιώτην φησὶν αὐτὸν εἶναι.

3. ἠβουλήθη] ἠδυνήθη C.G.

5. διὰ τὸ margo P. pro διὰ τοῦ μή.

12. ἐνάγων] ἀνάγων C.G.

15. ἵνα μοι κατασπουδάσαιεν] Nazianzenus genitivo jungit, κατεσπουδάσαμεν τοῦ υἱοῦ, et Philostratus ἀποσπουδάζων τῶν κοινῶν. Legendum igitur fortassis: ἵνα μου ἀποσπουδάσαιεν. Nam ἀποσπουδάζειν neglectum, κατασπουδάζειν vehemens studium significat. WOLF. μου codices. μοι V.

17. ἀναγκάζηται] καταναγκάζηται C.G.

18. συμβαίνῃ W. pro συμβαίνει.

20. ἐκκλείωνται] ἐγκλείωνται W.

22. συνεχώρει] Legebatur συνεχώρουν. Correxi ex S. in quo recentior manus adscripsit ἤτοι τοὺς ἥλους κατακρούων καὶ τύπτων ἐξακούεσθαι τ. χ. ᾄ. οὐ συνεχώρει.

24. αὐτὸν] αὐτὸν libri. ἑαυτὸν W. αὐτὸς αὐτὸν Meierus.

520, 21. καὶ τούτων ὅσα γε] ἄτοπον ἡγεῖτο τῶν μικρῶν τούτων μάρτυρας παρέχεσθαι. διὰ τοῦτο οὖν ὡς αὐτοῦ τοῦ δήμου θεασαμένου καὶ μαρτυροῦντος ἐπήγαγεν "ὑμεῖς ἐστέ μοι μάρτυρες."

520, 26. προσδιαφθείρας] ἀπὸ τοῦ σαθροῦ πάλιν ἐπ' αὐτὸ τὸ κύριον καὶ τελευταῖον ἐχώρησε, τουτέστι τὰς πληγὰς, διότι καὶ μείζονά εἰσι τῶν ἑτέρων καὶ ἄλλως ὁμολογεῖται παρὰ τοῦ φεύγοντος.

τῶν ἀγωνιστῶν ἀνδρῶν] ἐκ πάσης ἡλικίας ἠγωνίζοντο χοροὶ τῷ Διονύσῳ, διότι καὶ πᾶν σχῆμα αὐτῷ περιτιθέασι· καὶ γὰρ παῖδα καὶ πρεσβύτην καὶ ἄνδρα γράφουσιν αὐτόν. ἀλλαχοῦ οὖν εἶπε, "χορηγοῦντα παισὶ Διονύσια." διὸ Δημοσθένης ἀνδρῶν ἠγωνίσατο, ὡς προϊὼν φησιν "ἐγὼ δὲ αὐληταῖς ἀνδράσιν."

520, 28. ἐμοῦ μὲν ὕβρισε τὸ σῶμα] οὐκ εἶπε πληγὰς ἔδωκέ μοι καὶ κονδύλους, ἵνα μὴ ταπεινότητα ἑαυτοῦ κατηγορήσῃ.

521, 4. ταῦτά ἐστιν] ἐπειδὴ δεῖ μητέρα τῶν ἀγώνων εἶναι τὴν κατάστασιν, μέλλει δὲ προϊὼν καὶ περὶ τοῦ φόνου λέγειν τοῦ κατὰ Ἀρίσταρχον καὶ περὶ λιποταξίου καὶ περὶ ὧν εἰς ἄλλους πολλοὺς πεποίηκε, διὰ τοῦτο προλέγει καὶ περὶ τούτων ἐν τῇ καταστάσει.

521, 18. ὑμεῖς ἐστε κληρονόμοι] τρόπον τινὰ διάδοχοι.

521, 24. λέγε μοι τὴν τοῦ χρυσοχόου] ἕως γὰρ ἦν καὶ τῶν λεγομένων ἐν τῇ καταστάσει παρέχειν μαρτυρίαν, ἵνα μὴ δοκοῖεν ψιλὰς ἁπλῶς ἀφηγήσεις ποιεῖσθαι. συνεπέρανε δὲ τὴν κατάστασιν.

522, 10. πολλὰ μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες] ἐθρασύνατο θαρσήσας ἐπὶ τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ χρυσοχόου. συναρπάζει δὲ διὰ ταύτης τοὺς δικαστὰς, ὡς καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀληθῆ κατηγορῶν.

522, 14. αὐτοὶ γὰρ οἱ πεπονθότες] ἀντέπιπτε, διὸ ὑποτέμνεται.

6. εἰσι] ἐστι Meierus.

10. ἀλλαχοῦ] p. 535.

11. διὸ] ὁ δὲ Meierus.

ἀνδρῶν] δι' ἀνδρῶν T. ἀνδρῶν χορηγὸς ὢν W.

12. προϊὼν] p. 565.

17. Ἀ. καὶ περὶ W. pro Ἀ. καὶ παρά.

λιποταξίου T. Scribebatur λειποταξίου.

20. ἕως—μάρτυρας] "Delio natatore est opus." W. Vide an scribendum sit: εἰωθὼς μὲν γὰρ ἦν καὶ τῶν ἐν τῇ καταστάσει λεγομένων παρέχειν. MEIER. Delevi μὲν post ἕως lectum, quo carent T.D.

21. δοκοῖεν] δοκῇ V.

26. ἀντέπιπτε. διὸ ὑποτέμνεται] Videntur verba transposita: ἀντέπιπτεν· ὅλην περιήεις &c. πέπονθεν· διὸ ὑποτέμνεται· οὐκ ἔστι ταῦτα. WOLF.

"ὅλην περιήεις τὴν πόλιν, Δημόσθενες; πολυπραγμονῶν διετέλεις, "τίς ἄρα παρὰ Μειδίου τι πέπονθεν;" "οὐκ ἔστι ταῦτα. πόθεν; "οἴκοι καθήμενος εἶχον τὴν γνῶσιν· ὡς πρὸς κοινὸν ἀπήντων πατέρα "σύμπαντες, κατάλογον ὧν ἔπαθον ὑπὸ Μειδίου ἀδικημάτων ποιού-"μενοι."

522, 15. βούλομαι δὲ πρὸ τούτων] μέλλων εἰς τοὺς ἀγῶνας εἰσβάλλειν προοιμίῳ κέχρηται, βουλόμενος προσεχεστέρους ποιῆσαι τοὺς ἀκούοντας. B.F.R.S.Y.T.C.V.

522, 23. ἔστι δὲ πρῶτον μὲν] πρότασις. B.

522, 24. ἐξ ὧν ἰδίᾳ] αὐτὸς τοὺς συνόντας αὐτῷ καὶ φίλους μισοῦντας αὐτὸν πεποίηκεν, εἴπερ πρὸς τὸν ἐχθρὸν ἀπήγγελλον ἅπερ αὐτοῖς ἐν ἀπορρήτῳ Μειδίας διελέγετο.

523, 5. ὡς εἴπερ ἀληθῶς] ὑποφορά. ὅρος παραγραφικός. B.Y. ἀρνούμενον ἐν τοῖς φανεροῖς ποιεῖ τὸν Μειδίαν, διαβάλλων αὐτὸν εἰς ἀναίδειαν. πῶς δὲ ἀρνούμενον εἰσάγει αὐτόν; ἴσως δὲ καὶ τὸ ἴδιον τοῦ ὅρου φυλάττων, ἐπειδὴ ἐν ὅρῳ τὰ μὲν ἀρνούμεθα, τὰ δὲ ὁμολογοῦμεν. ἐν τούτῳ γὰρ τὰ μάλιστα ὅρος τοῦ στοχασμοῦ διαφέρει καὶ κοινωνεῖ, τῇ μὲν ἀρνήσει κοινωνῶν, τῷ δὲ μὴ πάντα ἀρνεῖσθαι διαφέρων.

522, 26. δίκας ἰδίας μοι] ὅτι ἔβλαψε καὶ ὕβρισε, δημοσίᾳ δὲ οὐκ ἠδίκησεν B.Y. αὕτη ἐστὶν ἡ γενικὴ ἀντίθεσις, παραγραφικοῦ δύναμιν ἔχουσα, ὅτι οὐ χρὴ ἐπὶ τοῖς ἰδίᾳ γινομένοις δημοσίᾳ κρίνεσθαι. καθόλου γὰρ ποιεῖται τὴν ἀντίθεσιν, μὴ λέγων τὸ ὄνομα τοῦ παθόντος. ἡ δὲ λύσις καὶ αὕτη μεταληπτικὴ ἀπὸ τοῦ τρόπου.

523, 1. καὶ τίμημα ἐπάγειν] ἐπὶ γὰρ τοῖς ἰδιωτικοῖς ἐκ τῶν νόμων ὥριστο τὸ τίμημα, ἐπὶ δὲ τοῖς δημοσίοις ὁ κατήγορος ἐτιμᾶτο.

523, 2. ἐγὼ δὲ ἓν μὲν ἐκείνου] ἀντιπρότασις. λύσις, ἡ καὶ ἀνθυποφορά. B.Y. μεταληπτικῆς οὔσης τῆς ἀντιθέσεως, ὅτι ἰδίᾳ χρὴ καὶ οὐ δημοσίᾳ κρίνειν, μεταληπτικῶς ἔλυσε ταύτην εἰπών, εἰ

2. παρὰ Μ. τι π.] ὑπὸ μ. πέπονθέ τι C.G.

6. εἰς (πρὸς F.) τοὺς ἀγῶνας εἰσβάλλειν (ἐμβάλλειν B.R.)] εἰσβάλλειν εἰς τοὺς ἀγῶνας T.C.D.G.V.

10. αὐτὸς] αὐτοὺς C.G.

11. ἀπήγγελλον P. pro ἀπήγγελον.

13. ὑποφορά om. Y.

17. ἐν delet Meierus.

τοῦ στοχασμοῦ W. pro τῷ στοχασμῷ.

27. λ. ἡ καὶ ἀ. in Y. separatum scholion paullo inferius adscriptum.

μὴ τοῦτον κατηγόρησα τὸν τρόπον, πάλιν τἀναντία ἔλεγεν, ὅτι δημοσίᾳ κρίνειν ἐχρῆν τὰ ἴδια. ἐὰν γὰρ τρόπον ἀντὶ τρόπου ὑποβάλλῃ, μεταληπτικὴ γίνεται ἡ λύσις. ὥστε οὐκ ἀκριβὲς τὸ τοῦ Μητροφάνους, ὅτι πᾶσα μετάληψις ἀντιλήψει λύεται. ἐφάνη γὰρ καὶ μεταληπτικὸν μεταληπτικῷ λυόμενον.

523, 7. ὅ τε γὰρ χορὸς ἦν τῆς πόλεως] αὐτὸν τὸν ἐχθρὸν πεποίηκεν ὁμολογοῦντα τὸ δημόσιον εἶναι τὸ ἀδίκημα καὶ δι' ὧν περιτίθησι τῷ χορῷ τοὺς λογισμοὺς, διὰ τοῦτο καὶ λύει τὴν ἀντίθεσιν καὶ τὸν ἐχθρὸν καθ' ἑαυτοῦ δείκνυσιν ἀγωνιζόμενον.

523, 17. μὴ δὴ τοῦτο λέγειν] ἐν τούτῳ φησὶ Μητροφάνης τὸ κατὰ σύλληψιν δηλοῦσθαι, ἐν ᾧ φαίνεται συγχωρῶν ὁ ῥήτωρ ὅτι καὶ δίκας ἰδιωτικὰς δίδωσιν ὁ νόμος. οὐ μὴν οὕτως ἔχει· μηδέπω γὰρ τῆς δίκης τεθείσης, τουτέστιν αὐτοῦ τοῦ ὅρου τεθέντος, μηδὲ ἀνθορισαμένου ἰδιωτικῶς τοῦ ῥήτορος, πῶς οἷόν τε κατὰ σύλληψιν εἰσάγεσθαι; ἢ πῶς συναγωγή ἐστι τοῦ ὅρου καὶ τοῦ ἀνθορισμοῦ; ἔστιν οὖν λύσις μᾶλλον τῆς γενικῆς ἀντιθέσεως "δίδωσιν ὁ νόμος καὶ ἰδίᾳ "δικάζεσθαι" ὁ δὲ κατὰ συγχώρησιν ὁμολογῶν καὶ αὐτὸς εἶναι καὶ δίκας ἰδιωτικὰς, ἃ μέντοι κατηγόρηκα ἐγὼ, καὶ ἃ τετόλμηκε Μειδίας, ταῦτα περὶ τὴν ἑορτήν ἐστιν ἀδικήματα· πῶς οὖν ἰδίᾳ κρίνεσθαι βούλεται δημοσίᾳ πλημμελήσας;

523, 22. εἰ δ' ἐγὼ τὴν ἐπὶ τῶν ἰδίων δικῶν πλεονεξίαν] ὁ μὲν ἰδιωτικὸν λαγχάνων αὐτὸς ἐλάμβανε παρὰ τοῦ φεύγοντος τὸ ἐκ τῶν νόμων τίμημα. παρεόρακα δὲ μόνος τὴν ἐμαυτοῦ δίκην διδόντα.

523, 25. χάριν, οὐ βλάβην] προετίμησα πρὸ ἐμαυτοῦ τὴν πόλιν, καὶ ταύτῃ παρεχώρησα τὸ ἐκ τοῦ τιμήματος ὄφελος. βούλεται γὰρ αὐτὸν δημευθῆναι.

7. δι' ὧν—] Hæc corrupta videntur. MEIER.

8. διὰ τοῦτο] διὰ τούτου W.

11. ὅτι add. W.

13. τεθείσης] οὔσης C.G.

ἀνθορισαμένου W. pro ἀνθορισάμενος.

14. ἰδιωτικῶς delet W.

16. καὶ ἰδίᾳ] καὶ om. V.

17. εἶναι] διδόναι νόμον P.

18. ἐγὼ] ἐγὼ, φησὶ P.

23. μόνος—διδόντα] Vitii suspecta. MEIER. διδόντα, quod a Par. α. abesse dicitur, habent nostri codices omnes.

24. πρὸ P. pro παρ'. παρ' ἐμαυτὸν maluit W.

25. ταύτῃ C.G. ταύτην T.D.V.

παρεχώρησα] προετίμησα C.G.

τὸ—τιμήματος om. C.G.

26. δημευθῆναι] Cujus bona publicantur, eum ipsum δημευθῆναι dicunt scriptores vergentis Græcitatis; cf. Bekk. Anecd. p. 189, 2.

523, 26. οἶδα τοίνυν ὅτι καὶ τούτῳ πολλῷ χρήσεται τῷ λόγῳ] ὁρικὸν τὸ κεφάλαιον. T.C.P. οὗτός ἐστιν ὁ κύριος ὅρος εἰδικῶς ἐπηγμένος· διὸ καὶ ὀνόματι προήγαγε· καὶ πολλῷ, φησὶ, χρήσεται τῷ λόγῳ, ἀληθῆ λέγων. ἐπ' οὐδενὶ γὰρ ἑτέρῳ, ὡς ἐπὶ τούτῳ, καταφεύξεται ὁ Μειδίας, τῷ ἰδιωτικὸν ἀποφῆναι τὸν ἀγῶνα. μία δέ ἐστιν ἡ ἀντίθεσις, εἰς τρία κῶλα μερισθεῖσα. B.F.R.S.Y.T.C.V. φασὶ δέ τινες τρεῖς εἶναι ἀντιθέσεις, μίαν μὲν, "μή με Δημοσθένει παραδῶτε," ἑτέραν δὲ "μηδὲ διὰ Δημοσθένην με ἀνέλητε," τρίτην δὲ "ὅτι τούτῳ πολεμῶ, διὰ τοῦτό με ἀναιρήσετε;" καὶ τοῦτό φασι γνώριμον ἐκ τοῦ πρὸς ἕκαστον τούτων πορίζεσθαι καὶ τὰς λύσεις παρὰ τοῦ ῥήτορος. οὐ μὴν οὕτως ἔχει· μία γάρ ἐστιν ἀντίθεσις εἰς τρία κῶλα μερισθεῖσα· καὶ τοῦτο δῆλον μάλιστα μὲν ἐκ τῶν λύσεων, πᾶσαι γὰρ πρὸς ἓν νόημα τὴν ἀναφορὰν ἔχουσιν, ὅτι οὐ Δημοσθένης μόνος ἐστὶν ὁ ὑβρισθεὶς, ἀλλὰ καὶ ὁ χορηγός. ἔπειτα δὲ καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν κώλων τῶν ἐν τῇ ἀντιθέσει. καὶ γὰρ ἐν τούτοις ἓν ἔστι νόημα διὰ πάντων, ὅτι ἰδιώτης ἐστὶν ὁ ὑβρισθείς. καὶ τὰ μὲν δύο πρόδηλον ἔχει τὴν συγγένειαν, "μή με Δημοσθένει παραδῶτε, μηδὲ διὰ Δημοσθένην με ἀνέλητε." τὸ γὰρ μὴ παραδοῦναι τῷ ἐχθρῷ ταὐτόν ἐστι τῷ μὴ ἀνελεῖν. τὸ δὲ τρίτον ἔχει μὲν καὶ αὐτὸ συγγένειαν πρὸς τὰ πρότερα, ἐν ᾧ φησι "διὰ τοῦτό με ἀναιρήσετε;" ταὐτόν ἐστι γὰρ τῷ "μηδὲ διὰ Δημοσθένην με ἀνέλητε." διαφέρει

Schol. Arist. Nub. 857. (861) (de quo v. Mueller Dor. vol. 2. p. 211.) Plut. 174. quem immerito vituperavi de bon. damn. 107. Suetonius sæpius homines confiscari dicit, quorum bona fisco addicuntur A. 15. T. 49. C. 41. Damnatio autem bonorum pro publicatione num dicatur, merito dubitatum est ad Cic. Phil. 4, 4. MEIER.

2. τὸ om. P.

οὗτός ἐστιν ὁ κύριος ὅρος] κυρίως οὗτός ἐστιν ὅρος T.C.D.G.V.

εἰδικῶς] ἰδικῶς F.R.S.T.D.V. ἰδιωτικῶς C.G.

3. ἐπηγμένος] εἰσηγμένος T.C.D. G.V.

ὀνόματι προήγαγε] ὀνομαστὶ προσήγαγε T.C.D.G.V.

χρήσεται et mox ἀληθῆ λέγων (λέγω F.) om. T.C.D.G.V.

4. οὐδενὶ γὰρ ἑτέρῳ ὡς (ὡς om. R.) ἐπὶ τούτῳ] οὐδὲν γὰρ ἕτερον ὡς ἐπὶ τοῦτο T.C.D.G.V.

5. ὁ om. iidem et B.F.

τῷ] τὸ R.S.Y., om. T.C.D.G.V.

μία — μερισθεῖσα om. T.C.D. G.V.

7. τρεῖς W. pro τοῦτο.

ἀντιθέσεις codices et P.W., ἀντιθέσεως V.

9. φασι P. pro φησι.

10. τούτων Meierus pro τοῦτον.

πορίζεσθαι W. pro γνωρίζεσθαι.

12. μὲν C.G. μὲν καὶ ceteri.

14. ἀπ'] ἐπ' C.G.

15. ἓν ἔστι] ἔνεστι C.G.V.

19. ἐστι τῷ] ἐστι τὸ C.G.V.

δὲ τῷ εἰπεῖν, "ὅτι τούτῳ πολεμῶ." δείκνυσι γὰρ ἐκ τούτων ἰδιωτικὴν τὴν ἔχθραν, ὅτι πρὸς ἕνα μοι ἔστιν ὁ πόλεμος πρὸς Δημοσθένην. αὐτὸς δὲ ὑβρισθεὶς οὐκ ὀφείλει κοινῆς τῆς πόλεως λέγειν τὸ ἀδίκημα. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ὅρῳ τούτῳ τὸ μὲν ὁμολογούμενον, τὸ δὲ ἀρνούμενον. ὅτι μὲν γὰρ ὕβρισε Δημοσθένην ὁμολογεῖ. ὅτι δὲ δημόσιον τὸ γεγονὸς ἀρνεῖται, ὡς εἶναι τὸ μὲν παρὰ τοῦ φεύγοντος ὅρον ἐκ τῶν λειπόντων, τὸ δὲ παρὰ τοῦ διώκοντος ἐκ τῶν πεπραγμένων. ὁ μὲν γάρ φησιν, οὐκ ἄρχοντα ὕβρισα, οὐ παρὰ τὴν πόλιν ἐξήμαρτον. ἀλλ' εἰς Δημοσθένην, καὶ σιωπᾷ τὸν χορηγὸν, τὴν ἱερομηνίαν, τὸ θέατρον. ὁ δὲ πρὸς τοῖς ὑπὸ Μειδίου ὁμολογουμένοις καὶ αὐτὰ προστιθεὶς δημόσιον ποιεῖ τὸ ἔγκλημα. διὰ τί οὖν μιᾶς οὔσης τῆς ἀντιθέσεως εἰς τρία μέρη πεποίηκεν αὐτήν; ὅτι ἐθάρρει τῷ πλήθει τῶν λύσεων, καὶ ἵνα μὴ δόξῃ περὶ ἓν μέρος πολλῇ χρῆσθαι τῇ περιουσίᾳ, διὰ τοῦτο ἐμέρισεν, ὥστε λανθάνειν τὴν ἰσχὺν τῆς ἀντιθέσεως. ἔνθα γὰρ πολλὰς ἔχει λύσεις, ἐκεῖ καὶ τὴν μίαν ἀντίθεσιν πολλὰς ποιεῖ, ὥστε τὴν εὐπορίαν ἐπιδείξασθαι τῶν λύσεων.

524, 1. *βουλόμενος φθόνον τινὰ*] Μειδίας ἰδιωτικὸν ποιῆσαι τὸν ἀγῶνα βουλόμενος χρῆται τῇ ἀντιθέσει· ὁ δὲ ῥήτωρ φησὶν, ἵνα μοι φθόνον κινήσῃ, καὶ πεποίηκεν ὁμολογοῦντα τὸν ἐχθρὸν ὅτι ἀδικεῖ, φοβούμενον δὲ μὴ παραδοθῇ τῷ ἀντιδίκῳ. καὶ γὰρ ἄξιον φθόνου τὸ ἐκ δικαστηρίου παραλαβεῖν τὸν ἐχθρὸν, ὥστε χρήσασθαι ὅ τι βούλεται. δείξας δὲ ὅτι οὐκ αὐτῷ παραδώσουσιν, ἀλλὰ τοῖς νόμοις, μεταβαίνει ἐπὶ τὸ ἕτερον μέρος τὸ ὅτι οὐ Δημοσθένης ἐστὶν ὁ ὑβρισθεὶς, καί φησιν, ἔχει δ' οὐχ οὕτω ταῦτα.

524, 13. *ἀλλὰ μὴν πρός γε τὸ τοιοῦτο*] ὁ ὅρος τοῦ φεύγοντος· "ὕβρισται Δημοσθένης," ὁ ἀνθορισμὸς τοῦ διώκοντος "οὐκ ὄντα "μόνον Δημοσθένην, ἀλλὰ καὶ χορηγὸν," ὅτι οὐ μόνον ὑβριστὴς, ἀλλὰ καὶ ἀσεβὴς ὁ Μειδίας. ἐστὶ γὰρ τοῦτο ὅρος διπλοῦς κατὰ σύλληψιν. B.F.Y.

1. δὲ τῷ] δὲ τοῦ V.
ὅτι om. C.G.
2. πρὸς Meierus pro ὁ πρός.
3. αὐτὸς δὲ] ὁ add. C.G.
4. ἐν τῷ ὅρῳ τούτῳ T.D. ὁ ὅρος οὗτος V.
ἀρνούμενον] ἔχων add. C.G.V.
10. αὐτὰ] ταῦτα Meierus.
18. μοι] μὴ C.G.V.
21. δικαστηρίου] τοῦ δικαστηρίου V.
22. οὐκ αὐτῷ] οὐχ αὐτῷ P.
24. ἔχει—ταῦτα addidi ex T.
28. γὰρ addidi ex Y. Legitur hoc scholion etiam in marg. T.

524, 15. οὐ γὰρ εἰς Δημοσθένην ὄντα με ἠσέλγαινεν, ἀλλὰ καὶ εἰς χορηγὸν ὑμέτερον] τουτέστιν εἰς ἄρχοντα· μὴ ἔχων δὲ δεῖξαι ὅτι ἄρχων ἐστὶν, ἐκ τῆς τοῦ ὁμοίου παραθέσεως συνίστησι διὰ συλλογισμοῦ. ὁ θεσμοθέτης, ὅταν ἔχῃ τὸν στέφανον τῆς πόλεως, ἔστιν ὄνομα ἀρχῶν. ὁμοίως δὲ διεξιὼν τὰ ὁμολογούμενα τὸ ἀμφισβητούμενον συνίστησι διὰ συλλογισμοῦ.

524, 18. ἴστε δήπου] παράδειγμα T.

524, 27. ἐὰν μὲν ἐστεφανωμένον] συλλογισμός. B.Y.

524, 29. καὶ οὐ μόνον περὶ τούτων οὕτω ταῦτα ἔχει] ἐκ γὰρ τῶν κατὰ μέρος τὸ καθόλου συνίστησιν.

καὶ οὐ μόνον] συλλογισμὸς, ὅτι οὐ μόνον ὑβριστὴς, ἀλλὰ καὶ ἀσεβὴς ὁ Μειδίας. ἐστὶ γὰρ ὅρος διπλοῦς κατὰ σύλληψιν. T.C.P.

525, 1. οἷς ἂν ἡ πόλις] ἔχει γάρ τινα καὶ ὁ χορηγὸς ἄδειαν, οἷον ἀφιέναι τῆς στρατείας τὸν χορὸν, καὶ εἰσάγειν, ὅτε βούλοιτο. εἶτα καταλιπὼν τὸ λέγειν τὰ ἴδια τοῦ θεσμοθέτου καὶ τοῦ ἄρχοντος, ὅπερ ἦν αὐτοῖς κοινὸν πρὸς τὸν χορηγὸν, τοῦτο εἶπε "στεφανηφορίαν "καὶ τιμήν." ὅρα δὲ ὅτι οὐ φανερῶς εἶπεν ἀρχήν· εἶχε γὰρ καὶ ὁ χορηγός τινα ἄδειαν ἐπὶ τῶν χορηγιῶν καὶ τῆς πανηγύρεως.

525, 2. οὕτω τοίνυν καὶ ἐμὲ] κατασκευὴ τῆς ἀσεβείας ἀπὸ τοῦ χρόνου. B.Y.T.C.

525, 3. εἰ μὲν ἐν ἄλλαις τισὶν ἡμέραις] τοῦτό ἐστι συλλογισμὸς εἰδικῶς εἰσηγμένος. ἐπειδὴ γὰρ ὁ πρότερος καθόλου ὢν ἀγνωστότερος ἦν τοῖς ἀκούουσι καὶ βιαιότερος, διὰ τοῦτο ἐπήγαγε τὸν εἰδικὸν, συνάπτων αὐτὸν τῷ καθόλου καὶ πιθανώτερον ποιῶν τὸν συλλογισμόν. B.F.R.S.Y.T.C.V.

et P. sic scriptum, ὁ (ὁ om. P.) ἀνθορισμὸς τοῦ διώκοντος οὐκ ὄντα μόνον (οὐ μόνον ὄντα P.) δημοσθένην (δημοσθένη ὕβρισεν P.), ἀλλὰ καὶ (καὶ om. P.) χορηγόν.

2. δὲ om. B.R.S.Y., in quibus pars hujus scholii exstat μὴ ἔχων —διὰ συλλογισμοῦ.

3. σ. διὰ συλλογισμοῦ] διὰ συλλογισμοῦ συνίστησι καὶ παράδειγμα B. Illud καὶ παράδειγμα quomodo huc venerit apparet ex gl. quod ex T. edidi ad p. 524, 18.

4. ἔστιν] ἔχει W.

5. ὄνομα] ὀνόματι margo P.

ἀμφισβητούμενον] ἀμφισβητήσιμον C.G.

22. εἰδικῶς B.Y. ἰδικῶς ceteri, nisi quod ἰδιωτικῶς C.G., ut in scholio ad p. 523, 26.

23. ἐπήγαγε] προήγαγε F.

τὸν] τὸ S.

εἰδικὸν B.F.T.D. ἰδικὸν ceteri præter C.G. qui ἰδιωτικόν.

24. συνάπτων] συνάγων R.

αὐτὸν] ἑαυτὸν B.F.R.Y. αὐτὸν C.

καθόλου] ἑαυτοῦ R.

πιθανώτερον ποιῶν] τὸ πιθανώτερον ποιοῦν R.Y.

525, 5. εἰ δὲ χορηγὸν ὄντα ὑμέτερον] κατασκευὴ τοῦ ἀνθορισμοῦ ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. B.F.Y.T.C.P.

525, 8. ἅμα γὰρ τῷ Δημοσθένει καὶ ὁ χορηγὸς ὑβρίζετο] τοῦτό ἐστι τὸ κατὰ σύλληψιν νόημα. μετὰ γὰρ τὸν ἀνθορισμὸν, ὃν ἐβεβαίωσε τῷ συλλογισμῷ, ἀναγκαῖον ἦν ἐπάγειν τὸ κατὰ σύλληψιν, ὥστε συλλαβεῖν αὐτοῦ καὶ τὸν ὅρον καὶ τὸν ἀνθορισμόν. B.F.R.S. Y.T.C.

525, 10. χρὴ δὲ ὅταν μὲν θῆσθε τοὺς νόμους] ἐντεῦθεν ἡ τοῦ νομοθέτου διάνοια, ἵνα καὶ ἐξ αὐτῆς βεβαιώσῃ τὸν συλλογισμόν. B.R.S. ἐντεῦθεν εἰσέβαλεν εἰς τὴν τοῦ νομοθέτου διάνοιαν, ἵν' ἐξ ἐκείνης βεβαιώσῃ τὸν συλλογισμόν. διαφέρει δὲ νόμου διάνοια νομοθέτου διανοίας, ὅτι ἐν μὲν τῇ τοῦ νόμου διανοίᾳ τὸν νόμον αὐτὸν ὡς ἀσαφῆ πρὸς τὸ ἡμῖν συμφέρον ἐξηγούμεθα, τὴν δὲ τοῦ νομοθέτου διάνοιαν ἔξωθεν ἐξετάζομεν, ὅτι γνοὺς οὕτως ἐνομοθέτησεν, οὐκ ὄντων ἀσαφῶν τῶν νόμων.

525, 13. καὶ ἄλλως δίκαια] καὶ χωρὶς τοῦ ὀμόσαι δηλονότι.

525, 14. ἦν ὁ τῆς βλάβης ὑμῖν νόμος] ἑτέρα κατασκευὴ, ὡς ἐστὶ δημόσια τὰ ἐν ταῖς ἑορταῖς ἀδικήματα, ἀπὸ τῆς γνώμης τῶν νομοθετῶν. ἐπεὶ διὰ τί νόμον ἕτερον τὸν τῆς προβολῆς εἰς χάριν τοῦ Διονύσου, πρεσβεύοντες τὴν πανήγυριν, ἔθεντο, εἰ ἐξήρκουν οἱ πρότεροι; σεμνύνει δὲ τῷ ῥήματι τὸν νόμον ἱερὸν κεκληκώς. βούλεται οὖν ἐκ τῆς τοῦ νομοθέτου διανοίας δημόσιον ἀποδεῖξαι τὸ γεγονὸς, καί φησιν ὅτι διὰ τοῦτο τὸν περὶ τῶν Διονυσίων νόμον ἔθηκεν, ὄντων περὶ τῆς βλάβης νόμων καὶ τῆς αἰκίας καὶ τῆς ὕβρεως, πρόδηλον ὅτι μείζονος τιμωρίας ἀξιῶν τοὺς περὶ τὴν ἑορτὴν πλημμελοῦντας, καὶ εἶπε τοὺς νόμους τούτους, καθ' οὓς ἀξιοῖ Μειδίας κρίνεσθαι, τοὺς περὶ βλάβης καὶ τῶν ἄλλων. εἰ γὰρ τούτων ὑπαρχόντων ὕστερον ὁ περὶ τῶν Διο-

1. εἰ δὲ χ. ὄ. ὑ.] In Y. lemma est ἅμα γὰρ δημοσθένει, in F. οἶδα τοίνυν (p. 523, 26.)

3. καὶ ὁ] ὁ om. F.R.S.Y.

4. νόημα] κόμμα F., om. T.C.V.

5. ἐπάγειν B.Y.R. ἐπαγαγεῖν ceteri.

6. συλλαβεῖν αὐτοῦ (αὐτῷ B.F.)] λαβεῖν δι' αὐτοῦ T.C.V. Pro verbis ὥστε — αὐτοῦ in C.G. legitur τὴν τοῦ νομοθέτου διάνοιαν.

10. ἐντεῦθεν—τὸν σ.] In S. hoc scholion adscriptum ad διὰ τί; ὅτι (p. 524, 23.), hic vero γνώμη νομοθέτου βεβαιοῦσα τὸν συλλογισμὸν καὶ αὐτή.

21. ἱ. κεκληκὼς] ὀνόματι κεκληκὼς ἱ. V.

24. βλάβης] νόμων add. T.D.V. νόμους C.G. Delevit W.

26. τῶν ἄλλων] τοὺς ἄλλους C.G.

27. περὶ W. pro παρά.

νυσίων ἐτέθη, πρόδηλον ὅτι οὐ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἀλλὰ κατὰ τὸν ὕστερον ὀφείλει κρίνεσθαι.

525, 15. εἰ τοίνυν ἀπέχρη] ἐπαναφορὰ τὸ σχῆμα, ὅταν ὁλόκληρος λέξις ἐπ' ἀμφοῖν τοῖν κώλοιν κατ' ἀρχὰς γένηται, καὶ ἔστιν ἐπιμελείας καὶ κάλλους. B.Y.T.C.P.

ἀπέχρη] ἤρκει. B.

525, 19. εἴ τις οὖν κἀκείνοις] ὁμοίως τοῖς περὶ τῆς αἰκίας λέγει καὶ τῆς ὕβρεως. ἔστι δ' ἀντίθεσις συγγνωμονική.

525, 20. καὶ τούτῳ τῷ μετ' ἐκείνους τεθέντι] τῷ περὶ τῶν Διονυσίων λέγει, ἵν' ἔκ τε τῶν ἰδιωτικῶν νόμων καὶ τοῦ περὶ τὴν ἑορτὴν τὸ κατὰ σύλληψιν βεβαιώσῃ.

525, 22. ἀπήγγελλε τοίνυν τίς μοι] ἐστὶ παραδειγματικὴ μέν πως ἡ ἀντίθεσις, εἰσῆκται δὲ καὶ κατὰ συγγνώμην ὑπὸ τοῦ ῥήτορος πρὸς τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον, ἵνα δειχθῇ ἐπὶ δεήσεις καταφεύγων ὡς ὄντως ἠδικηκώς. ἐπεὶ ὅ γε Μειδίας οὐχὶ συγγνώμην αἰτεῖ, ἀλλὰ τῷ ὅρῳ συνάπτει, φάσκων ὅτι οὕτως ἰδιωτικόν ἐστι τὸ γεγονός. πρόεδροι γὰρ καὶ θεσμοθέται πληγέντες οὐκ ἐπεξῆλθον, ἀλλὰ ἰδίᾳ διελύσαντο. ὡς εἴ τις αὐτὴν τὴν ὁρικὴν συνῆψεν, οὕτως ἂν αὐτὴν ὁλόκληρον γίνεσθαι. καὶ γὰρ καὶ πρόεδροι καὶ θεσμοθέται πληγέντες ἰδίαν δίκην ἔλαχον. ὁ δὲ Δημοσθένης εἰδὼς τὴν ἰσχὺν τῆς ἀντιθέσεως ἰδίᾳ μὲν τὴν ὁρικὴν, ἰδίᾳ δὲ τὴν παραδειγματικὴν εἰσήγαγεν, ἥντινα μετέστησεν εἰς συγγνώμην. δεῖ γὰρ ἐκ τῶν λύσεων κανονίζειν τὰς ἀντιθέσεις.

525, 27. ὑποφορά. S.

525, 28. ὃς ἔναγχος ἐπλήγη] οἱ θεσμοθέται τῶν τε ἄλλων ἐπεμελοῦντο καὶ δὴ καὶ τῆς εὐκοσμίας, καὶ νύκτωρ περιιόντες ἐσκόπουν μή τινες ἁρπαγαὶ γίγνωνται. τότε οὖν εὑρών τινας νεωτέρους ἁρπάζοντας τὴν αὐλητρίδα, ἠβουλήθη ἀφελέσθαι, καὶ οὕτως ὑπ' αὐτῶν ἐπλήγη.

526, 12. ἔτι τοίνυν] ὁρᾷς ὅπως συγγνωμονικὴν ἐποίησε τὴν

4. ἀρχὰς Y.T. ἀρχῆς ceteri.
7. αἰκίας W. pro ἀδικίας.
8. Verba ἔστι δ' ἀ. σ. add. P. ἀντίθεσις σ. habent etiam R.Y.T. In B.S. συγγνωμονικὸν adscriptum ad v. 22.
14. ἑαυτοῦ] ἐὰν τὸ T.D. ἐὰν C. ἐᾶν τὸ G.
15. ὄντως W. pro ὄντος.
27. γίγνωνται P. γίγνονται T.D. V. γίγνοιντο C.G.

ἀντίθεσιν, λέγων ὅτι οὐκ ἄξιός ἐστι συγγνώμης. εἶτα κέχρηται ἀντεξετάσει διπλῇ, τίνα μὲν Μειδίᾳ πέπρακται καὶ τοῖς ἄλλοις ὑβρισταῖς, τίνα δὲ αὐτῷ καὶ τοῖς ὑβρισθεῖσιν. B.R.S.Y. ὁρᾷς ὅπως συγγνωμονικὴν ἐποίησε τὴν ἀντίθεσιν, λέγων ὅτι οὐκ ἄξιός ἐστι συγγνώμης· καὶ δίδωσιν αὐτοῖς τῆς συγγνώμης τὰς προφάσεις, Μειδίας δὲ τούτων οὐδεμίαν ἔχει τὴν πρόφασιν. τί οὖν; ἀντεξετάζει τὰ πραχθέντα αὐτῷ τε καὶ τῷ θεσμοθέτῃ, καὶ μέμφεται, διότι μὴ ἐπεξῆλθε τοῖς ὑβρισταῖς. ποιεῖται δὲ τὴν λύσιν ἐκ διαφορᾶς· συγκρίνει γὰρ καὶ τὰς πληγὰς καὶ τοὺς πλήξαντας. δίδωσι δὲ τῷ κατὰ τὸν θεσμοθέτην ἀπολογίας πλείονας διὰ τὸ τοῦ προσώπου σεμνόν. τρία γὰρ πάθη κατασχόντα τὴν ψυχὴν καὶ βιασάμενα τὴν διάνοιαν ἐργάζεται καὶ τὴν παραίτησιν.

527, 2. εἰ μὲν τοίνυν ἐκείνων] αὐτὸν τὸν Μειδίαν πεποίηκε κατηγοροῦντα τοῦ προέδρου καὶ τοῦ θεσμοθέτου, ὅτι τοῖς ὑβρίσασιν οὐκ ἐπεξῆλθον. B.R.S.Y.T.C.V.

527, 9. καὶ νῦν ἀποδεδωκὼς ὑμῖν] κυρίως ἀποδεδωκώς· αὐτοῖς γὰρ ὠφείλετο· ἀποδίδωσι δὲ τὸ ἀλλότριόν τις.

527, 13. ποία γὰρ πρόφασις] ἑτέρα συγγνωμονικὴ ἀντίθεσις, ὅτι δι' ὀργὴν ἐποίησα. καὶ δείξας ὅτι οὐ δι' ὀργήν, ἀλλ' ἐκ προνοίας ἐπεβούλευσεν, ἐπάγει καὶ τὰς κατασκευὰς ἀπὸ τοῦ, ἀλλὰ μήν. R.S.Y. μεταβέβηκεν ἐφ' ἑτέραν συγγνωμονικὴν ἀντίθεσιν, ὅτι οὐ δι' ὀργήν, ἀλλ' ἐκ προνοίας. ἐπάγει λοιπὸν τὰς κατασκευάς, ὅτι τοῖς ἑκουσίοις πλημμελήμασιν οὐδεμίαν χρὴ συγγνώμην ἀπονέμειν.

527, 14. ὀργὴ νὴ Δία] ὁρισμοὶ δεικνύντες τί μὲν ὀργή, τί δὲ ὕβρις, ὡς τὸ μὲν ἐκ τοῦ παραχρῆμα, τὸ δὲ ἐκ μελέτης συμβαίνει. T.C.V. συγγνωμονικὴ ἀντίθεσις. B.Y.

527, 22. ἀλλὰ μὴν ὁπηνίκα] ἔντευθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κατασκευῆς. οὐδὲ γὰρ ἀρνεῖται Μειδίας ἃ πεποίηκεν, ὅτι δ' οὐ δι' ὀργήν, ἀλλ' ἐξ ἐπιβουλῆς.

ἀλλὰ μὴν ὁπηνίκα] κατασκευή, ὅτι τοῖς ἑκουσίως πλημμελοῦσιν

1. ἄξιος—συγγνώμης] ἀξιῶ—συγγνώμη B.
5. συγγνώμης W. pro γνώμης.
11. βιασάμενα P. βιασαμένων codices et V.
13. πεποίηκε] ἐποίησε S.
15. ἐπεξῆλθον] ἐπεξῆλθεν B.S.
19. ἐποίησα] ἐποίησε R.
28. δ' add. W.

οὐδεμίαν χρὴ συγγνώμην ἀπονέμειν· τῆς γὰρ συγγνωμονικῆς ἀντιθέσεώς ἐστιν ἡ λύσις. B.R.S.Y.

527, 24. τοὺς νόμους ἤδη δεῖ σκοπεῖν] ὅτι τὰ ἑκούσια μειζόνως κολάζουσιν.

527, 28. πρῶτον μὲν τοίνυν] καθ' οὓς βούλεται Μειδίας ἀγωνίζεσθαι, κατ' αὐτοὺς δείκνυσιν αὐτὸν μεγάλης τιμωρίας ἄξιον, ἵνα κἂν ἰδιωτικὸς ὁ ἀγὼν ἀποδειχθῇ, μὴ μικρὸν μηδὲ φαῦλον ὑποστῇ τὸ τίμημα.

528, 5. ἔπειθ' οἱ φονικοί] περὶ φόνου διαφορᾶς. B. καὶ τούτους τοὺς νόμους ἀκολούθως παρέλαβεν. ἐπειδὴ γὰρ πληγὰς εἴληφεν, ἐκ δὲ τῶν πληγῶν καὶ τὰ τραύματα παρακολουθεῖ, ἐκ δὲ τῶν τραυμάτων φόνοι, διὰ τοῦτο κἀκείνοις τοῖς νόμοις ὑπεύθυνον αὐτὸν ἀποδείκνυσι, δοκῶν μὲν ὡς εἰς παράδειγμα αὐτοὺς λαμβάνειν, τῇ δὲ ἀληθείᾳ κἀκείνοις ἔνοχον αὐτὸν ποιῶν.

528, 8. αἰδέσεως] οἷον ἀξιώσεως. εἰ γὰρ δεηθείη τινὸς τῶν συγγενῶν τοῦ ἀνῃρημένου, εἶτα ἐκεῖνος ἐπιτρέποι, καταλύεται ὁ φόνον ἀκούσιον δράσας.

528, 9. οὐ μόνον δ' ἐπὶ τούτων] ὅτι τὴν συγγνωμονικὴν ἀντίθεσιν λύει πρόδηλον καὶ ἐκ τούτων. φησὶ γὰρ ὅτι ὁ ἐκ προαιρέσεως ποιήσας μεγάλης τιμωρίας ἐστὶν ἄξιος. τὸ γὰρ ἐκ προαιρέσεως προσθεὶς μεγάλας τὰς τιμωρίας ἐποίησεν, ἵνα κἂν δόξῃ τοιοῦτος ὁ ἀγὼν εἶναι, μείζους παράσχῃ τὰς δίκας τῶν ἄλλων. πῶς; ἢ δι' ἄγνοιαν, ἢ δι' ὀργὴν, ἢ δι' ἔρωτα, ὡς εἴρηκεν ἐν τοῖς ἄνω.

528, 12. οὐκ ἔτ' ἐποίησεν ὁ νόμος] ἔλαβεν εἰς ἀπόδειξιν πάλιν οἰκεῖον παράδειγμα. ἐπειδὴ ἐξούλης ἔχει δίκην πρὸς αὐτὸν, βούλεται δεῖξαι νῦν ὅτι καὶ ὑπὲρ ἐκείνης δημοσίαν δίκην ὀφείλει ὑποσχεῖν. ἐξούλης δὲ ἦν, ὅτε ἐκινδύνευεν ἐκπεσεῖν κτήματός τινος, ἢ χωρίου, ἢ οἰκίας, διὰ τὸ μὴ ἐκτετικέναι τὴν καταδίκην κατὰ χρόνον τὸν ὡρισμένον, καὶ ἐγίγνετο δημόσιον τὸ τίμημα. ἐπειδὴ γὰρ καὶ οἱ διαιτηταὶ νόμιμοί τινες ἦσαν δικασταὶ, τούτων δὲ παρήκουεν, ὡς μὴ κατὰ προθεσμίαν ἀποδιδοὺς τὸ κατεγνωσμένον, δημοσίαν ἐδίδου τὴν δίκην.

3. ὅτι] οἳ W.
16. ἐπιτρέποι] ἐπιτρέπει C.G.
22. πῶς; ἢ δι' ἄγνοιαν] "Nescio "quo ista pertineant, nisi quædam "desint" W. Vide an scribendum sit τῶν ἄλλως πως ἢ δι' ἄγνοιαν, ἢ δι' ὀργὴν, ἢ δι' ἔρωτα, ἢ διὰ μέθην ὑβρισάντων, ὡς εἴρηκεν. MEIER.
28. χρόνον] καιρὸν C.G.
30. ὡς μὴ] ὁ μὴ Meierus.

ἐξούλης ὄνομα δίκης κατὰ τῶν μὴ στερξάντων οἷς ὥρισαν οἱ δικάζοντες. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· ἐάν τις ἰδιωτικὴν νικήσῃ δίκην, λαμβάνει τὸν ἡττηθέντα ἐπεύθυνον. εἶτα ἂν μὴ εἴσω τῆς προθεσμίας ἐκτισθῇ ὃ κατεδικάσθη, ἀλλὰ γένηται ὑπερήμερος, ἔξεστι γράψασθαι καὶ ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ τῶν χρημάτων, ἕως οὗ πληρώσῃ τὸ ὁρισθέν. εἰ δὲ κωλύοι τὸν ἁπτόμενον καὶ ἀπελαύνοι, γράφεται αὐτὸν κατὰ τὴν ἐξούλην, καὶ γίγνεται μετὰ τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ δημόσιον τὸ πρᾶγμα λοιπὸν, ὅτι ἠπείθησε τοῖς δικασταῖς καὶ τοῖς νόμοις.

528, 14. τί δήποτε ἐὰν μὲν ἑκὼν παρ' ἑκόντος] ἐπειδὴ ἠδύνατο λέγειν ὁ Μειδίας ὅτι ὁ χρυσοχόος ἔδωκέ μοι τοὺς στεφάνους, διὰ τοῦτό φησιν ὅτι εἰ μὲν παρ' ἑκόντος ἔλαβες, ἀκίνδυνον, εἰ δὲ βίᾳ παρ' ἄκοντος, τοῖς διπλασίοις ὑπεύθυνος καθέστηκας.

528, 23. καὶ τὸν μὲν πεισθέντα ἰδίας] πρὸς τὸν θεσμοθέτην καὶ τὸν πρόεδρον ἀποτείνεται.

528, 24. τὸν βιασθέντα] περὶ αὐτοῦ νῦν αἰνίττεται.

528, 25. διόπερ καὶ τῆς ὕβρεως αὐτῆς] ὅπερ ἄνω δι' αἰνιγμάτων ἐπεδείκνυε, τοῦτο νῦν σαφῶς ἔθηκεν, ὅτι πᾶσα ὕβρις δημόσιόν ἐστιν ἀδίκημα. εἰ γὰρ πᾶσιν ἔξεστι κατηγορεῖν τοῦ ὑβριστοῦ, πρόδηλον ὅτι κοινὸν ἁπάντων τὸ ἔγκλημα. καὶ πεποίηκε τὴν ὕβριν ἴσον τοῖς φόνοις καὶ πάσαις ἱεροσυλίαις καὶ ταῖς προδοσίαις καὶ τοῖς τοιούτοις, ἐφ' ὧν ἔξεστι παντὶ τῷ βουλομένῳ κατηγορεῖν.

528, 26. τὸ δὲ τίμημα ἐποίησεν ὅλον δημόσιον] πῶς ἀνωτέρω προειπὼν "εἰ δ' ἐγὼ τὴν ἐπὶ τῶν ἰδίων δικῶν πλεονεξίαν ἀφείς," νῦν φησιν ὅτι ἐποίησε τὸ τίμημα ὅλον δημόσιον; ἐναντίον γὰρ τὸ λέγειν ὅτι ἐξῆν ὕβρεώς μοι δικαζομένῳ χρήματα λαμβάνειν τῷ νῦν φάσκειν ὅτι τὸ τίμημα τῶν ὕβρεων δημόσιόν ἐστιν. ῥητέον οὖν ὅτι εἰ μὲν αὐτὸς ὁ παθὼν κατηγόρει τῆς ὕβρεως, αὐτὸς ἐλάμβανε καὶ τὸ τίμημα τὸ ἐκ τῶν νόμων· εἰ δὲ ἕτερος ἦν ὁ κατηγορήσας, δημόσιον ἐγίγνετο τὸ τῆς καταδίκης. ἀκολούθως οὖν εἶπεν ὅτι τὸ τίμημα

2. δίκην] νίκην V. hic et p. 557, 30.
3. ἐκτισθῇ W. pro ἐκτιθῇ.
4. ἔξεστι γράψασθαι] ἔξεστιν ἅψασθαι Hudtwalcker. in libro de diætetis p. 138.
11. ἔλαβες Meierus ἔλαβεν.
12. καθέστηκας] καθέστηκεν C.G.
18. ἀδίκημα add. W.
19. τὸ om. V.
20. ταῖς om. C.G.V.
25. τῷ νῦν C.G. τὸ νῦν T.D.V.
29. τὸ τῆς W. Aberat τό.

ἐποίησεν ὅλον δημόσιον, διὰ τὸ προειπεῖν ὅτι τὰς γραφὰς ἔδωκεν ἅπαντι τῷ βουλομένῳ.

529, 1. χρήματα δ' οὐ προσῆκεν] οὐ περὶ αὐτοῦ λέγει τοῦ παθόντος, ἀλλὰ τῶν ἔξωθεν κατηγορούντων.

529, 2. καὶ τοσαύτῃ γε ἐχρήσατο ὑπερβολῇ] καὶ διὰ τούτου τοῦ νόμου δείκνυσιν οὐκ ἄξιον συγγνώμης Μειδίαν, εἴπερ καὶ τοῖς ὑβρίζουσι τοὺς δούλους θάνατός ἐστιν ἡ ζημία.

529, 3. ὥστε κἂν εἰς δοῦλον ὑβρίζῃ τις] τῇ ὁμωνυμίᾳ σοφίζεται. ὕβρις μὲν γὰρ καὶ ἡ τῶν πληγῶν, ὕβρις δὲ καὶ ἡ αἰσχρὰ συνουσία, περὶ ἧς ὁ νομοθέτης λέγει. οὕτω γὰρ εἴρηκεν Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, οὐδὲ κατὰ τῶν οἰκετῶν τὰς αἰσχρὰς γίνεσθαι μίξεις. τὸ γοῦν ὄνομα τῆς ὕβρεως ἐπ' ἀμφοτέρων λεγόμενον ἄδειαν τῷ ῥήτορι τοῦ χρῆσθαι τῷ σοφίσματι δέδωκεν.

529, 4. οὐ γὰρ ὅστις ὁ πάσχων] μὴ τοῦτο σκόπει, φησὶν, εἰ Δημοσθένης ἐστὶν ὁ ὑβρισθεὶς, ἀλλ' εἰ τὸ ὑβρίζειν παρὰ τοὺς νόμους μεμελέτηται.

529, 8. οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστι] ἐπειδὴ γλίσχρως ἐδόκει ποιεῖν καὶ περὶ τῶν δούλων ἀγωνιζόμενος, καθόλου τὸ τῆς ὕβρεως ηὔξησεν ὡς ἀφόρητον, κἂν εἰς δοῦλον γίγνηται.

529, 11. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου] οὐδὲν γὰρ ἄλλο τοιοῦτον ἡδὺ ὡς τὸ ἀκούειν τοῦ νόμου, καὶ οὐδὲν τοιοῦτον εἰπεῖν ἡμεῖς ὃ αὐτὸς ὁ νόμος βοᾷ τε καὶ δείκνυσιν.

529, 18. εἰς τὴν ἡλιαίαν] εἰς τὸ δικαστήριον. B.

529, 28. ἀκούετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] οὐκ ἠκούσατε, ἀλλὰ καὶ νῦν βοῶντος ἀκούετε τοῦ νόμου. φησὶν, οὐκ ἀνθρώπου τινὸς, οὐ γάρ ἐστιν ἡ τῶν δούλων πρὸς τοὺς ἐλευθέρους φύσις, ἀλλ' ἡ τύχη τὸ διαλλάττον ἐκαινοτόμησεν. ὅσῳ δ' ἂν μᾶλλον ἐπαινέσῃ τὸν περὶ τῶν

1. διὰ τὸ—βουλομένῳ om. C.G.
3. προσῆκεν] προσήκειν C.G.P.
7. δούλους] νόμους C.G.
9. συνουσία om. codices.
10. Αἰσχίνης W. pro ἔχειν. "Spectat, ni fallor, ad p. 3, 20. (42., Reisk.)" MEIER.
15. τοὺς νόμους W. pro τοῖς νόμοις.
16. μεμελέτηται] μεμέληται margo P.
20. οὐδὲν] οὐδὲ codices.
21. ἡμεῖς] ἡμῖν P. ἡμεῖς ἔχομεν W.
22. ὃ] οἷον W.
24. οὐκ] εἰ οὐκ W.
25. τοῦ νόμου W. pro ὁ νόμος cum φησὶν conjuncto.
26. φύσις T.D. et qui ante τῶν δούλων habent C.G. κρίσις, idque ante τῶν δούλων, V.

δούλων νόμον, τοσούτῳ χαλεπώτερα δείξει τὰ Μειδίᾳ κατ᾽ αὐτοῦ τολμηθέντα.

530, 1. τί οὖν πρὸς θεῶν] ἐπὶ γένος ἀνήμερον ἀνήνεγκε τὴν κρίσιν τῶν νόμων. εἰ γὰρ καὶ τῆς βαρβάρων ὠμότητος κρείττων ὁ νόμος, ὥστε κἀκείνους ἐπαινέσαι τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ γράμματος, ποῖόν τινα χρὴ νομίζειν εἶναι Μειδίαν τὸν καταφρονήσαντα τοῦ νόμου;

530, 2. παρ᾽ ὧν τὰ ἀνδράποδα] πάλαι γὰρ οὐκ ἐξῆν Ἕλληνα εἶναι δοῦλον, ἀλλὰ βαρβάροις ἐκέχρηντο.

530, 4. ὅτι εἰσὶν Ἕλληνές τινες] οὕτω τοῦ πλασθέντος προσώπου δοκοῦσιν οἱ λόγοι.

530, 7. καὶ φύσει τῆς πρὸς ἡμᾶς ἔχθρας] ἐστὶ μὲν τοῦτο κοινὸν, αὐξήσεως δὲ ἕνεκα εἴληπται. διτταὶ δέ εἰσιν αἱ ἔχθραι, ἡ μὲν ἐκ φύσεως, ἡ δὲ ἐκ προαιρέσεως. καὶ γὰρ καὶ φιλίαι εἰσὶ διτταὶ, ἡ μὲν φύσει πρὸς τοὺς συγγενεῖς, ἡ δὲ ἐκ τοῦ παρατυχόντος συμβαίνουσα.

530, 10. ἀλλὰ νόμον δημοσίᾳ] τοῦτόν φησιν, ὃν μετὰ χεῖρας ἔχω. οὐ χαρίζομαι τοῖς λόγοις, ἀναγινώσκω τὰς συλλαβὰς, ἔχω πλησίον τὸν ἔλεγχον, αὐτὸν ἥκω κομίζων τὸν νόμον, οὐκ ἐφθόνησα ὑμῖν τῆς γνώσεως.

530, 11. καὶ πολλοὺς ἤδη παραβάντας] ἵνα μή τις ὑπολάβῃ ὅτι φιλάνθρωπος μὲν ὁ νόμος, παραβαίνεται δὲ καὶ καταφρονεῖται, εἶπεν ὡς θανάτῳ τις ἤδη παραβὰς τοῦτον κεκόλασται.

530, 13. καὶ συνεῖεν οἱ βάρβαροι] ἀνοητότεροι γὰρ καὶ ἧττον τῶν Ἑλλήνων νοῆσαι δυνάμενοι.

οὐκ ἂν οἴεσθε] ἐπειδὴ γὰρ φυσικὸς πόλεμός ἐστι τοῖς βαρβάροις πρὸς τοὺς Ἕλληνας, καὶ διὰ τοῦτο οὐ θαρροῦντες ἐπιμίγνυνται τοῖς Ἕλλησι, διὰ τοῦτό φησιν ὅτι παρ᾽ ὑμῖν μόνοις οὐκ ἂν φοβηθεῖεν καταλῦσαι, μαθόντες ὑμῶν τὴν φιλανθρωπίαν.

530, 14. προξένους] προστάτας, φροντιστάς. B.Y.

530, 15. τὸν τοίνυν μὴ παρὰ τοῖς Ἕλλησι μόνον] συμπεράσματι κέχρηται τοῦ νοήματος, μᾶλλον δὲ καὶ ὅλης τῆς συγγνωμονικῆς

1. Μειδίᾳ W. pro Μειδίου.
7. πάλαι P. pro πάλιν.
17. ἔχω] ἔχει Meierus.
28. ὑμῶν] ὑμῖν V.
30. μόνον] νόμον C.G.V.
31. καὶ et συγγνωμονικῆς om. B.

ἀντιθέσεως, δεικνὺς ὅτι οὐδεμιᾶς φιλανθρωπίας ἄξιος ὁ Μειδίας. B. Y.T.C.V.

530, 18. εἰ μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χορηγὸς ὤν] ἐντεῦθεν εἰσέβαλεν εἰς τὸ πρός τι, βουλόμενος αὐξῆσαι τὸ ἔγκλημα, καὶ γέγονεν ἀκόλουθος ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ κεφαλαίου. εἰ γὰρ ὁ τοὺς δούλους ὑβρίζων οὐκ ἄξιος συγγνώμης, πόσῳ μᾶλλον ὁ τὸν χορηγὸν τυπτήσας; ἔχει μὲν αὔξησιν τὸ πρός τι τοῦ ἐγκλήματος, οὐ μὴν ἀπήλλακται τῶν ἀγώνων. ἀποδεικτικῶς γὰρ αὐτῷ χωροῦσιν αἱ αὐξήσεις. τεττάρων δὲ ὄντων τῶν τόπων τοῦ πρός τι, ἀπὸ τοῦ μείζονος καὶ τοῦ ἐλάττονος καὶ τοῦ ἐναντίου καὶ τοῦ ἴσου, τοῖς πᾶσι κέχρηται, καὶ πρῶτόν γε ἔθηκε τὸν ἀπὸ τοῦ μείζονος.

εἰ μὲν τοίνυν] ἐντεῦθεν εἰσέβαλεν εἰς τὸ πρός τι, βουλόμενος αὐξῆσαι τὸ ἔγκλημα, καὶ γέγονεν ἀκόλουθος ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ κεφαλαίου. ηὔξησε δὲ τὸ κεφάλαιον ἐκ τῶν τεσσάρων τόπων τοῦ πρός τι, τοῦ μείζονος, τοῦ ἐλάττονος, τοῦ ἐναντίου, καὶ τοῦ ἴσου. B.Y. α′ τόπος τοῦ πρός τι ἀπὸ τοῦ μείζονος. R.S.Y.T.C.D.G.

530, 21. νῦν δέ μοι δοκεῖ] τοῦτό τινες μὴ νοήσαντες ὅτι αὐξήσεως εἴληπται ἕνεκεν, περὶ ἀσεβείας εἶναι τὴν κρίσιν ἀπεφήναντο. εἶτα προσέθηκε τὴν ἀπόδειξιν τοῦ ἄξιον αὐτὸν εἶναι καὶ ἀσεβείας κρίνεσθαι. φανερῶς μὲν γὰρ αὐτοῦ ἀσεβείας κατηγορεῖν ὀκνεῖ διὰ τὴν σαθρότητα τῶν πραγμάτων, πειρᾶται δὲ διὰ τῆς ἔξωθεν βίας καὶ τοῦτο κατασκευάζειν. τίς οὖν ἡ κατασκευὴ τῆς ἀσεβείας; κατὰ μαντείας τοὺς χοροὺς συγκροτοῦμεν καὶ στεφανηφοροῦμεν, καὶ κνισῶμεν τὰς ἀγυιάς. οὐκοῦν ὁ τύπτων τοὺς ἐστεφανωμένους κατὰ τὰς μαντείας εἰς τὰς μαντείας ἀσεβεῖ. ὅθεν καὶ δῆλον ὡς οὔκ ἐστιν ἀσεβείας ἡ κρίσις· οὐ γὰρ τὸν Διόνυσον εἶναί φησι τὸν ἀσεβηθέντα, ἀλλὰ τὰς μαντείας. κνισᾶν μέντοι τὰς ἀγυιὰς τὸ θύειν τοῖς Ἑρμαῖς. ἀγυιὰς γὰρ τοὺς Ἑρμᾶς ἐκάλουν κατὰ στέρησιν, διὰ τὸ μὴ

1. ὅτι om. B.
ὁ addidi ex Y.
4. εἰς τὸ] εἰς τὰ R., qui prima scholii verba habet ἐντεῦθεν — τὸ ἔγκλημα. Eadem sunt in S.
7. μὲν] μὲν οὖν W.
9. τοῦ πρὸς] τῶν πρὸς margo P.
10. καὶ τοῦ ἐλάττονος] τοῦ addidi ex scholio inferiore.
14. δὲ om. B.
15. α′ om. R. In T.C.D.G. scholion hoc legitur post scholion ad p. 530, 23.
20. αὐτοῦ ἀ.] αὐτοῦ ἀ. αὐτοῦ T.
21. διὰ] ἐκ C.G.
25. εἰς τὰς μαντείας om. V.
27. ἀγυιὰς—ἀγυιὰς] ἀγυίας—ἀγυίας codices.
28. Ἑρμᾶς] ἑρμὰς T.D.V. hic et infra.
ἐκάλουν om. codices.

χεῖρας ἔχειν μηδὲ πόδας. γυῖα δὲ τὰ μέλη, ἐξ οὗ καὶ Ὅμηρος "γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν."

νῦν δέ μοι δοκεῖ] ὁ τύπτων τοὺς κατὰ τὰς μαντείας ἐστεφανωμένους εἰς τὰς μαντείας ἀσεβεῖ. B.Y.

530, 23. καὶ ὕμνους οὓς τῷ θεῷ ποιεῖτε] ἀνιεροῦτε αὐτοὺς τῷ θεῷ, ἢ εἰς τὸ ὑμνεῖν αὐτοὺς παρασκευάζετε.

530, 26. ἀνῃρημένον] ἀναδοθὲν, μεμαντευμένον. P.

530, 28. κνισᾶν ἀγυιὰς] κνίσης καὶ θυμιαμάτων πληροῦν τὰς ὁδοὺς, οἱ δὲ ἀγυιάς φασι τοὺς Ἑρμᾶς.

530, 29. ἀνάγνωθι δέ μοι] ἀπὸ τοῦ μείζονος. B.Y.

531, 16. παρηνέγκατε] παρήλθετε. P.

532, 1. τί οὖν ἐκ τούτων ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε] ἐπειδὴ ἀνέγνω μαντείας, ἐν αἷς ἐγέγραπτο ὅτι ἔδει θύειν Ἡρακλεῖ ἀλεξικάκῳ και κνισᾶν τὰς ἀγυιὰς, ἐδόκει δὲ ταῦτα ἀπηρτῆσθαι πρὸς τὴν παροῦσαν κρίσιν, διὰ τοῦτο εἶπεν ὅτι μὴ πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν ταῖς μαντείαις προσέχετε, ἀλλ' ἐνθυμεῖσθε τὸ προσγεγραμμένον ἐν πάσαις, τουτέστι τὸ χοροὺς ἱστάναι καὶ στεφανηφορεῖν· ταῦτα γάρ ἐστιν οἰκεῖα πρὸς τὴν παροῦσαν ἐξέτασιν.

532, 3. τοῖς ἐφ' ἑκάστης μαντείας προφαινομένοις] τοῖς γὰρ ἄρτι φοιτήσασι καὶ ἐπιφανεῖσι θεοῖς εἰ δεῖ θύειν ἐμαντεύοντο, καὶ μετὰ τὸ δηλοῦν εἰ δεῖ θύειν ἢ μὴ, προσετίθεσαν πάντως τὸ ἱστάναι χορούς.

προφαινομένοις] ἀπὸ τοῦ μαντείου δηλονότι. P.

532, 9. ὑπὲρ αὐτῶν] τῶν θεῶν δηλονότι ἁπάντων. P.

532, 11. τὴν δὲ τῶν ἐπινικίων] ἀντιπῖπτον ἔλυσεν ὅτι οὐ διὰ τὰς μαντείας, ἀλλὰ διὰ τὴν νίκην τὴν ἰδίαν περιέκειτο τὸν στέφανον. ὁ δέ φησιν ὅτι ὁ μὲν νικήσας ὑπὲρ ἑαυτοῦ στεφανοῦται, ὁ δὲ πρὸ τοῦ ἀγῶνος ἐστεφανωμένος κατὰ τὰς μαντείας ἐστεφάνωται.

532, 16. καὶ μὴν ἴστε γε τοῦτο] β' τόπος ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος.

1. Ὅμηρος] Il. E, 122.
5. αὐτοὺς] ἑαυτοὺς V.
6. παρασκευάζετε] παρασκευάζεσθε C.G.
8. θυμιαμάτων P. pro θυμάτων.
9. ἀγυιάς] ἀγυίας T.D. τοὺς] τὰς codices.
10. ἀπὸ] πρῶτον ἀπὸ B.
12. ἐνθυμεῖσθε] ἐνθυμεῖσθαι codices, nisi quod T. ἐνθυμεῖσθαι δεῖ. μαντείας] τὰς μαντείας C.G.
16. τὸ προσγεγραμμένον] πρὸς τὸ γεγραμμένον C.G.
21. εἰ δεῖ P. pro ἢ δεῖ.
27. ὑπὲρ ἑαυτοῦ W. pro περὶ αὐτούς.
29. ἀπὸ τοῦ ἐ.] Hæc verba etiam Y.T.

S. δεύτερον ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος κατασκευάζει τὴν κατὰ Μειδίου. B. ἐπλήρωσε τὸν ἀπὸ τοῦ μείζονος τόπον, ἐγγὺς ἀσεβείας ἀποδείξας τὸ ὑπὸ τοῦ Μειδίου πραχθὲν, καὶ ἐπάγει τὸν ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος, ἔκ τε τῶν ξένων καὶ τῶν ἀτίμων αὐτὸν ἐργαζόμενος. ὅπου γὰρ οὔτε ξένον οὔτε ἄτιμον ἔξεστιν ὑβρίζειν ἐν τῇ ἑορτῇ, πῶς οὐ πολλῷ πλέον φείδεσθαι προσήκει τῶν ἐπιτίμων καὶ ἀστῶν; τέθεικε δὲ τὸ κατὰ τοὺς ξένους παράδειγμα, ὅπερ ἐστὶν ἀντὶ νομικοῦ. δύο γάρ εἰσι νόμοι, περὶ οὓς στρέφεται, μὴ ἐξεῖναι ξένον ἀγωνίζεσθαι, καὶ ἕτερος νόμος, ἂν χορηγὸς ἀγωνιζόμενον τὸν ξένον καλέσῃ πρὸς ἄρχοντα ἐπὶ τῷ δοκιμάσαντα εἰ ξένος ἐστὶν ἐκβαλεῖν, διδόναι πεντήκοντα δραχμὰς, ἐὰν δὲ κελεύσῃ αὐτὸν ἀπελθόντα εἰς τὸ πλῆθος καθέζεσθαι ὡς ξένον, χιλίας διδόναι.

532, 17. οὐκ ἐδώκατε ἁπλῶς] ἔξεστι μὲν γὰρ, ἀλλ' οὐχ ἁπλῶς, οὐδὲ ὡς ἔτυχεν, οὐδὲ πανταχῇ, οὐδὲ ἐν τῷ θεάτρῳ, ἀλλ' ἔξω καθέζεσθαι, οἷον οὐ βιαίως ἀποσπάσειν μὲν ἀπὸ τοῦ χοροῦ, θεωρεῖν δὲ καὶ μετὰ τῶν ἄλλων καθέζεσθαι ἀναγκάσει.

532, 19. ἀλλ' ἐὰν μὲν καλέσῃ] πρόσκλησις τὸ προσκαλεῖσθαι εἰς τὸ δικαστήριον. T.Y.P.

532, 21. ὅπως μὴ τὸν ἐστεφανωμένον] τὴν χρείαν τοῦ παραδείγματος ἔδειξεν· καθόλου γὰρ εἰπὼν τὸ "ἐστεφανωμένον" καὶ τὸ καθ' ἑαυτὸν συνήνεγκεν.

532, 24. εἶτα τὸν μὲν χορευτὴν] κατὰ τὸν νόμον τὸν εἴργοντα ξένον ἀγωνίζεσθαι. B.T.Y.

οὐδ' ὁ προσκαλέσας κατὰ τὸν νόμον] καὶ μὴν ὁ νόμος προσκαλεῖν ἴσως ἐκώλυσε· λέγει οὖν τὸν ἕτερον νόμον, τὸν κελεύοντα ξένον μὴ ἀγωνίζεσθαι. κακούργως δὲ εἶπεν. οὐ γὰρ ἀπείρητο πανταχῇ, ἀλλ' εἰσελθόντα ἅπαξ εἰς τὸ θέατρον οὐκ ἔτι ἐχρῆν προσκαλέσασθαι, ἔξω δὲ ἐξῆν. παρὰ τὸν τόπον οὖν καὶ τὸν καιρὸν ὁ σοφισμὸς ἐπάγεται.

532, 25. τὸν δὲ χορηγὸν] ἀνταπέδωκε τῷ παραδείγματι ἀκό-

2. ἀσεβείας W. pro ἀσέβειαν.
3. τὸν ἀπὸ W. pro τὴν ἀπό.
4. αὐτὸν W. pro αὐτήν.
6. ἀστῶν W. pro αὐτῶν.
8. μὴ] εἰς μὴ P.
9. ἂν] ἄν τις P.
ἀγωνιζόμενον P. pro ἀγωνιζόμενος.
10. διδόναι] δώσειν C.G.
πεντήκοντα add. W.
14. ἔξω] κελεύσει add. P.
15. οὐ add. P.
17. τὸ προσκαλεῖσθαι Y. ἢ P. om. T.
18. τὸ om. Y.
20. τὸ] τὸν codices.
24. προσκαλεῖν] προκαλεῖν C.G.V.

λουθον αὔξησιν ταῖς προσθήκαις, ὅτι οἱ μὲν νόμοι καὶ δοκιμάζεσθαι μόνον τὸν ξένον οὕτως ἐκώλυσαν, οὗτος δὲ οὐ τὸν ξένον χορευτὴν, τὸν δὲ χορηγὸν συνέκοψε φανερῶς, παρόντων καὶ ξένων καὶ πολιτῶν.

533, 1. τῶν ἀεὶ κυρίων] τῶν λαχόντων δικάζειν. αὐτοὶ γάρ εἰσι τοῦ τιμωρήσασθαι κύριοι.

533, 2. φέρε δὴ πρὸς θεῶν] ἕτερον παράδειγμα ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος, τὸ κατὰ τοὺς ἀτίμους, πολλῷ ἔλαττον ὂν τοῦ κατὰ τοὺς ξένους. B.S.Y.T.C.V.

533, 3. παραιτήσομαι δ' ὑμᾶς] ἐπειδὴ μέλλει καταλέγειν ἀτίμους γεγονότας πολίτας ἀπαιτούσης τῆς χρείας, προθεραπεύει τὸ ἄτοπον, ἵνα μὴ δοκῇ ἐπεμβαίνειν.

παραιτήσομαι] ἀντὶ τοῦ ἱκετεύσω. B.

533, 5. οὐ γὰρ ὀνειδίσαι μὰ τοὺς θεοὺς] ἐπειδὴ ἀναγκαῖόν ἦν μνημονεῦσαι τῶν πταισμάτων, διὰ τοῦτο ὅρκῳ προέλαβε τοὺς ἀκούοντας, ἵνα μὴ ὀνειδίζειν αὐτὸν ὑποπτεύσωσιν.

533, 9. Σαννίων ἐστὶ δήπου τις ὁ τοὺς τραγικοὺς χοροὺς διδάσκων] δῆλον ὅτι μετὰ τοῦ ῥυθμοῦ καὶ τοῦ προσήκοντος μέλους ᾄδειν διδάσκων. τραγικοὺς δὲ, ἐπειδὴ ἴσως καὶ κωμικοί εἰσιν.

533, 10. οὗτος ἀστρατείας ἑάλω] ἄτιμος γέγονεν, ἐλεγχθεὶς ὡς δέον στρατεύεσθαι μὴ στρατευόμενος.

καὶ κέχρηται συμφορᾷ] ἐπιεικῶς ἐπὶ τὴν τύχην ἄγει τὸ κατηγόρημα, τὸν τρόπον ἐλευθερῶν.

533, 12. φιλονεικῶν χορηγὸς] οἷον φιλόνεικος εἰς τὸ νικᾶν καὶ ἡττᾶσθαι μὴ ἀνεχόμενος. νέμει γὰρ καὶ τῷ μισθωσαμένῳ συγγνώμην.

533, 13. ἠγανάκτουν οἱ ἀντιχορηγοὶ] λέγοντες "οἱ νόμοι παρα-"βαίνονται, λέλυται τῆς πολιτείας ὁ θεσμὸς, οἱ ἄτιμοι λοιπὸν πολι-"τεύονται."

533, 16. ὤκνησαν, εἴασαν, οὐδεὶς ἥψατο] πολλὰ ὀνόματα κατὰ τοῦ αὐτοῦ, ὥστε δηλῶσαι τὴν ἡμερότητα.

2. τὸν δὲ T.D. ἀλλὰ τὸν C.G.V.
4. αὐτοὶ] οὗτοι Meierus.
6. ἕτερον] ἐφ' ἕτερον Y.
7. τὸ] τοῦ Y. τῷ B.
ὂν τοῦ] τὸ B.
15. ὑποπτεύσωσιν] ὑποπτεύωσιν C.G.
17. καὶ om. C.G.
τοῦ om. V.
23. φιλόνεικος] φιλόνικος codices.
27. πολιτείας] πόλεως C.G.

533, 17. τις ἂν ὑμῶν ἴδοι τὸ συγκεχωρηκὸς] οὕτως ἕκαστος αἰδοῖ τῆς ἑορτῆς πολὺ τὸ συγχωροῦν εἶχε κατὰ τὴν γνώμην.

533, 20. τοσοῦτον ἀπέχει τοῦ χορηγόν τινος ἅψασθαι] οὕτως ἡ γραφή. καὶ γὰρ ἤρτηται τοῦ ἄνω "οὐδεὶς ἐχθρῶν ἐκώλυσε," πόσῳ γε μὴν χορηγόν τις;

533, 21. ἄλλος ἐστὶν Ἀριστείδης] καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος. ἔνθα γὰρ εὐποροῦμεν πλειόνων παραδειγμάτων, οὐ παραιτητέον ἐκ τῶν αὐτῶν τόπων πολλάκις λαμβάνειν.

533, 22. ἠτυχηκώς τι καὶ οὗτος τοιοῦτον] ἀστρατείας ἑαλωκώς. πάλιν δὲ ἐνέμεινε τῷ σκοπῷ "ἠτυχηκώς" εἰπών, οὐκ "ἠδικηκώς."

533, 23. καὶ ἥττων χορευτὴς] δυσκίνητος γὰρ διὰ τὸ γῆρας ἐγένετο.

533, 24. ἦν δέ ποθ' ἡγεμὼν τῆς φυλῆς κορυφαῖος] τὸν χοροδιδάσκαλον λέγει. οἱ γὰρ χορευταὶ ἐξ ἁπάσης ἐπελέγοντο τῆς φυλῆς, τῶν δὲ χορευτῶν μόνων ἦν χοροδιδάσκαλος. τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι ὁ μὲν ἄλλος χορὸς διάφορος ὢν ἐξ ἄλλων φυλῶν συνελέγετο, ὁ μέντοι ἡγεμὼν ὁ κορυφαῖος καὶ μείζων ἀπὸ τῆς οἰκείας ἦν φυλῆς.

533, 27. οὐδεὶς πώποτ' εἶδεν] εἰ γὰρ ἦν ἀπελαθεὶς ὁ διδάσκαλος τοῦ χοροῦ, πρόδηλον ὅτι τὸ πλεονέκτημα ἐγίγνετο τοῦ ἀντιχορηγοῦ· διελύετο γὰρ ὁ τοῦ φιλονεικοῦντος χορός.

533, 29. διὰ γὰρ τὸ δεῖν αὐτὸν] ἐκέλευε γὰρ ὁ νόμος τοὺς ξένους προσκαλεῖν πρὸς τὸν ἄρχοντα, τοὺς δὲ ἀτίμους ἐπιλαμβάνεσθαι τῆς χειρὸς καὶ ἐξάγειν ἐκ τῆς θυμέλης.

534, 2. ὥσπερ ἂν εἰ ξένον τις] οὐ γὰρ ἐξῆν ἄλλως τὸν ξένον ἐξάγειν, ἀλλὰ προσκαλεσάμενον πρὸς τὸν ἄρχοντα.

534, 4. αὐτόχειρ ὀφθῆναι] ὅρα ὅπως τὸ τῶν ἀνδροφόνων ὄνομα ἔθηκεν ἐπὶ τῶν ὑβριστῶν ἐγγὺς ποιῶν τὸ πλημμέλημα παρὰ ταῦτα, εἰ ἐκβάλλει τοῦ χοροῦ τὸν διδάσκαλον.

3. χορηγόν] χορηγοῦ C.
4. ἐχθρῶν P. pro ἐχθρόν.
5. μὴν] μᾶλλον Meierus.
χορηγόν] χορηγῶν P.
6. καὶ—ἐλάττονος] Habet etiam S. In Y. adscriptum κεφάλαιον τοῦτο ἀπὸ τοῦ πρός τι.
7. εὐποροῦμεν] ἀποροῦμεν V.
13. κορυφαῖος add. P.
14. οἱ γὰρ—χοροδιδάσκαλος] Hæc corrupta videntur, neque in promptu est medicina. MEIER.
ἐπελέγοντο] ἐλέγοντο C.G.
15. μόνων] μόνον C.G.
25. προσκαλεσάμενον G. ut W. pro προσκαλεσάμενος. προκαλεσάμενον C. προκαλεσάμενος T.D.
27. παρὰ ταῦτα] Asterisco nota-

534, 7. τῶν ἀνηλωκότων πολλάκις] δοκεῖ μὲν καθόλου λέγειν περὶ τῶν χορηγῶν, μάλιστα δὲ αὑτόν· σημαίνει ὅτι πάντα τὰ ὄντα εἰς τὴν χορηγίαν ἀνάλωσεν.

534, 12. καὶ προορᾶσθαι τὰς ὑμετέρας βουλήσεις] ὅτι κἂν ᾖ νόμιμον, οὐ ποιεῖτε δι' εὐσέβειαν. ἐβούλετο γὰρ ὁ δῆμος μηδένα θόρυβον γίνεσθαι κατὰ τὴν ἑορτήν· διὰ τοῦτο γὰρ κἂν παρανόμως τις ἠγωνίζετο, οὐ συνεχώρουν αὐτὸν ἐξάγεσθαι, ἀλλὰ τότε μὲν ἀγωνίζεσθαι, μετὰ ταῦτα δὲ κρίνεσθαι προσέταττον.

534, 18. πολλῶν τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] γ' τόπος ἀπὸ τοῦ ἐναντίου. B.S.Y. πληρώσας καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος τόπον μετῆλθεν ἐπὶ τὸν τοῦ ἐναντίου. οὗτος δέ ἐστι τοιοῦτος. Ἰφικράτης καὶ Χαβρίας ἐχθροὶ γινόμενοί τισιν, ὁ μὲν Διοκλεῖ, ὁ δὲ Φιλοστράτῳ, τοιοῦτον οὐδὲν ἐποίησαν, οὐκ ἐσθῆτας ἠφάνισαν, οὐ στεφάνους διέφθειραν, οὐκ ἄλλο οὐδέν, Μειδίας δὲ τἀναντία τούτων ἐποίησεν, ὥστε τἀναντία ἐκείνοις πράξει. εἰ τοίνυν ἐκεῖνοι θαυμαστοὶ τῆς ἐπιεικείας, μισητέος ἄρα τῆς θρασύτητος οὗτος. ἰστέον δὲ ὅτι τὸν ἀπὸ τοῦ μείζονος τόπον ἔθηκε πρῶτον, ἐπειδὴ νεωστὶ ἐπέπαυτο δεικνὺς οὐκ ἄξιον εἶναι συγγνώμης τὸν Μειδίαν, καὶ ἀναγκαῖον ἦν τῷ μείζονι χρήσασθαι πρὸς τὸ μέλλον κινῆσαι τοὺς ἀκούοντας εἰς ὀργήν· δεύτερον δὲ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος· ἕπονται γὰρ ἀλλήλοις οἱ τόποι, καὶ ὁπότερος ἂν αὐτῶν ῥηθῇ πρότερος, ἀνάγκη τὸν ἄλλον δεύτερον ἕπεσθαι. τρίτον δὲ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐναντίου, παραλιπὼν τὸν ἀπὸ τοῦ ἴσου, διότι ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐναντίου σφοδρότητα ἐκίνει τοῖς ἀκούουσιν ὥσπερ οἱ πρότεροι, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἠθικήν τινα ἔχων ἐπιτίμησιν ἀμβλύτερος ἦν· τοῦτο δὲ πόρρω σφοδρότητος. εἰκότως οὖν ἔθηκεν αὐτὸν πλησίον τῆς πηλικότητος, ἵνα τὴν ἀμβλύτητα τοῦ τόπου διὰ τῆς αὐξήσεως

vit Wolf., tanquam suspecta, minus recte; significat: "his;" cf. Demosth. p. 110, 15; 354, 22. c. n.; 1002, 1; 1087, 2; 1413, 26. Athen. 1. p. 26, d. Arist. Av. 846. Toup. ad Longin. c. 42. Repetendum est autem τῷ ἀνδροφόνῳ. MEIER.

2. αὑτὸν] αὐτὸν codices. αὐτὸ cum σημαίνει conjunctum V. ἑαυτὸν Meierus.

6. θ. γ.] γ. θ. V.

7. ἠγωνίζετο] ἠγωνίσατο C.G.

8. προσέταττον Meierus pro προσέταττεν.

9. γ'—ἀπὸ] τρίτον ἐκ B.

14. ὥστε—πράξει] Secus quam illi tractabitur. Fortassis πάσχει. WOLF. Non placet conjectura. MEIER.

19. ἀκούοντας] δικαστὰς C.G.V. εἰς] πρὸς C.G.

21. ἀ. τὸν ἄλλον] ἀλλὰ τὸν ἄλλον ἀ. C.G.

τῆς κατὰ πηλικότητα μᾶλλον ὀρθώσῃ, ἢ καὶ συσκιάσῃ τὸ ἠθικὸν αὐτοῦ διὰ τῶν πραγματικῶν τόπων τοῦ πρός τι καὶ τῆς πηλικότητος.

534, 24. Τισίαν τὸν Ἰφικράτους ἀδελφὸν] ἰδοὺ γὰρ καὶ τῆς τύχης παρασχούσης τὴν πρόφασιν (ἠδύνατο γὰρ διὰ τὸν ἀδελφὸν ἐπηρεάσαι) οὐκ ἐτόλμησεν.

φρονῶν δ' ἐφ' ἑαυτῷ τηλικοῦτον] πρῶτος γὰρ Ἰφικράτης τιμῶν ἔτυχεν ὧν Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων. Κόνωνος μὲν γὰρ πρώτου χαλκοῦς ἀνδριὰς ἔστη, ἀλλὰ τούτῳ μόνῳ ἐτιμήθη· Ἰφικράτης δὲ καὶ τὰς ἄλλας δωρεὰς τὰς ἐκείνοις ψηφισθείσας ἔλαβεν, ὥστε καί τινα τῶν ἀφ' Ἁρμοδίου δικάσασθαι τῷ Ἰφικράτει περὶ τῶν δωρεῶν ὡς ἀναξίως λαβόντι. καὶ ἔστι Λυσίου λόγος εἰς Ἰφικράτην ἀναφερό-

2. διὰ τῶν W. pro διά τε τῶν.

6. οὐκ] ἀλλ' οὐκ V.

7. πρῶτος γὰρ Ἰφικράτης W. pro πρῶτον γὰρ Ἰφικράτους.

8. ὧν P. pro ὡς.

Κόνωνος μὲν γὰρ πρώτου] Locus obscurus et dubius, qui haud scio an sic utcunque corrigi possit: Κόνωνος μὲν γὰρ πρὸ τούτου χαλκοῦς ἀνδριὰς ἔστη· ἀλλὰ τούτῳ μόνῳ ἐτιμήθη. Cononis mentio fit exaggerandi honoris Iphicratis causa. WOLF. W. conj. πρὸ τούτου, male. Cononi enim post Harmodium et Aristogitonem primo posita est ærea imago. Dem. adv. Leptin. p. 478, 5. MEIER.

9. μόνῳ codices. τῷ νόμῳ V. "Errare Ulpianum ex Demosthene l. c. patet." MEIER.

11. ἀφ' W. ἐφ' codices et V.

12. Λυσίου] Pseudoplut. Vit. Lys. p. 234. συνέγραψε δὲ (sc. Λυσίας) λόγω (sic enim legendum videtur pro λόγον) καὶ Ἰφικράτει τὸν μὲν πρὸς Ἁρμόδιον, τὸν δὲ προδοσίας κρίνοντι Τιμόθεον. Earum autem orationum neutram ad Lysiam pertinere et ex temporum rationibus et ex ipsarum indole efficere conatur Dionysius de Lys. Jud. p. 477 R. sqq., utramque vero ejusdem esse auctoris; idem enim spirare ingenium, eandem facultatem, neque eas ad alium se quam ad ipsum Iphicratem referre, cum militarem magis audaciam et superbiam præ se ferant quam oratorium acumen. Idem judicium tulisse videtur Aristoteles, qui quibus locis Rhet. 2, 23. prioris orationis mentionem facit, eam ad Iphicratem ipsum refert, et pæne idem tulit Aristides de paraphthegmate p. 656 sq. (384 extr.). Hanc autem orationem et Ἰφικράτους πρὸς Ἁρμόδιον ἀπολογίαν περὶ τῶν δωρεῶν αὐτοῦ inscriptam — Dionysius enim propterea tantum περὶ Ἰφικράτους εἰκόνος inscribit, quod in illis muneribus statua principem quendam locum tenebat —et παρανόμων judicio habitam fuisse arbitror; ab Harmodio, uno e posteris tyrannicidæ, eum, qui de donis et honoribus in Iphicratem conferendis ad populum tulerat, male rogati Psc. accusatum, ab Iphicrate, quod suam agi caussam intelligeret, hac oratione defensum esse. Παῦλος Γερμῖνος σοφιστὴς ὁ γράψας, ὅτι γε Λυσίου ἐστὶ τὰ περὶ τῆς Ἰφικράτους δωρεᾶς βιβλία β'. Suid. Eudoc. v. Quod duos libros dicit, spectare videtur ad δευτερολογίαν;

μενος, ἔχων τὴν ἐπιγραφὴν "περὶ τῶν αὑτοῦ δωρεῶν," ἐν ᾧ σκωφθεὶς εἰς δυσγένειαν παρὰ τοῦ κατηγόρου φησὶν ὅτι "τὸ μὲν ἐμὸν γένος "ἀπ' ἐμοῦ τὴν ἀρχὴν τοῦ γνωρίζεσθαι λαμβάνει, τὸ δὲ σὸν μέχρι σοῦ "τὴν δόξαν ἔστησεν." ἦν γὰρ ὁ Ἰφικράτης ἐκ σκυτέων γεγονὼς, ηὐδοκίμησε δὲ διὰ ταύτην τὴν πρόφασιν. στρατιώτης ὢν καὶ ναυμαχῶν ἐπήδησεν ἀπὸ τῆς αὐτοῦ νεὼς εἰς πολεμίαν τριήρη, καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν πολεμίων ἐναγκαλισάμενος μετῆλθεν αὖθις ἔχων αὐτὸν εἰς τὴν οἰκείαν τριήρη, καὶ διὰ τοῦτο τῆς ἀριστείας ἐπαινεθεὶς στρατηγὸς ἐχειροτονήθη, καὶ παρὰ πάντας τοὺς στρατηγοὺς τοὺς τότε μείζω τὴν πόλιν ὠφέλησεν.

535, 1. *οὐκ ἐβάδιζεν ἐπὶ τὰς τῶν χρυσοχόων οἰκίας*] *δύο πεποίηκεν ἐν ταὐτῷ. καὶ κατὰ ἀναίρεσιν εἰσήγαγεν, ὅπερ οἰκεῖον τοῖς ἀπὸ τοῦ ἐναντίου ἐπιχειρήμασι, καὶ ταῦτα εἶπεν ἐκεῖνον μὴ πεποιηκέναι, ἅπερ αὐτὸς ὑπὸ Μειδίου πέπονθε. τοῦτο γὰρ ἴδιον Δημοσθένους, τὸ πολλάκις τὰ αὐτὰ λέγοντα φεύγειν τὸ προσκορὲς διὰ τῆς ἐξαλλαγῆς τῶν μεθόδων καὶ τῶν σχημάτων.*

535, 6. *ἠνείχετο*] *τὴν καρτερίαν δηλοῖ, ὅτι καὶ ἀνιώμενος ὑπέφερεν.*

535, 9. *πάλιν Φιλόστρατον*] *δεύτερον ἀπὸ τοῦ ἐναντίου παράδειγμα. καὶ γὰρ Χαβρίας γενόμενός τισιν ἐχθρὸς οὐδὲν ὧν Μειδίας ἐποίησεν.*

535, 10. *τὴν περὶ Ὠρωποῦ κρίσιν*] *ὁ Χαβρίας ἔπειθε Θηβαίοις βοηθῆσαι Ἀθηναίους, ὅτε ἐκινδύνευον, εἶτα σωθέντες ἀπέσπασαν τὸν Ὠρωπὸν, χωρίον ἐν τοῖς ὁρίοις κείμενον· ὑπωπτεύθη οὖν ὁ στρατηγὸς ὡς συνειδὼς καὶ προδοσίας ἐκρίθη. τὸ δὲ θανάτου ἢ τὸ περί κοινῶς,*

cf. Schœmann. de lit. Athen. p. 708. In Anecd. Bekk. p. 467, 28. Lysiæ κατ' Ἰφικράτους oratio excitatur, quam inscriptionem adduci non possum ut veram putem. MEIER.

1. αὑτοῦ C. αὐτοῦ ceteri.

2. φησὶν] Verba ipsa Iphicratis neque ab scholiasta, neque a Plutarcho Mor. p. 187 B. neque a Pseudo-Plut. de nobil. c. 21. neque a Stobæo Flor. 86, 15. relata arbitror. MEIER.

3. τοῦ om. V.

5. τὴν πρόφασιν] Cf. Plut. Apophth. l. c. MEIER.

6. αὐτοῦ Meierus pro αὑτοῦ.

11. δύο—πέπονθε] Hæc pars scholii est etiam in B.S.Y.

12. καὶ B.S.Y. καὶ γὰρ T.C.V. κατὰ] κατὰ τὴν V.

19. Verba δεύτερον π. ἀπὸ τοῦ ἐ. (hoc ordine) sunt etiam in B.S.Y.

24. οὖν] γοῦν V.

25. ἢ P. pro ἦ, vel, quod est in V., ἢ̄.

περί κοινῶς P. pro περικοινῶς. In T. περῖ κοινῶς, in V. περῖ-κοινῶς: nam κοινῶς in initio versus positum. "Sententia hæc esse videtur: quod

ἵνα ᾖ τὴν περὶ θανάτου, ἢ ἐλλιπῶς, ὅτε ἐκρίνετο τὴν περὶ Ὠρωποῦ κρίσιν, ἵν' ᾖ θανάτου πικρότερον γενόμενον· ἵνα μή τις ὑπολάβῃ ὅτι ἡ πρᾳότης τοῦ γραψαμένου καταφρονεῖν παρεσκεύασεν.

535, 11. καὶ πάντων τῶν κατηγόρων πικρότατον] τῶν μὲν γὰρ ἄλλων εἰς χρήματα τιμωμένων τῷ Χαβρίᾳ μόνος ἐκεῖνος θανάτου ἐτιμήσατο.

535, 29. Ἡράκλεις] ἐν τοῖς ἄγαν κακοῖς ἐπεκαλοῦντο τὸν θεὸν ὡς ἀλεξίκακον.

536, 1. εἰ γὰρ ἑκάστῳ τῶν χορηγούντων] πληρώσας καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐναντίου τόπον ἐπιλογικῇ ἐκβάσει ἐχρήσατο τελικὸν ἐχούσῃ κεφάλαιον, ὅτι οὐδεὶς ἐθελήσει χορηγὸς ἑκὼν καταστῆναι, μέλλων τοιαῦτα πάσχειν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. σύνηθες δὲ αὐτῷ πληρώσαντι κεφάλαιον ἐπιλογίζεσθαι.

536, 7. ὅστις ἑκὼν ἂν μίαν δραχμὴν] ἐπειδὴ κατ' ἀνάγκην καθίσταντο χορηγοί, διὰ τοῦτο εἶπε "τοὺς ἐκ προαιρέσεως φιλοτι- "μεῖσθαι βουλομένους ἀπείρξετε."

536, 12. ἐγὼ τοίνυν] ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸν τοῦ ἴσου μεταβαίνειν βούλεται τόπον καὶ κέχρηται προεπαγγελίᾳ. σύνηθες γὰρ καὶ τοῦτο τῷ Δημοσθένει. B.S.Y.

536, 14. καίτοι πᾶσιν ὑμῖν] ἐντεῦθεν εἰς τὸν ἀπὸ τοῦ ἴσου τόπον μεταβῆναι βούλεται.

536, 19. ἐχρῆν γὰρ αὐτὸν] δ' τόπος ἀπὸ τοῦ ἴσου. B.S.Y.

536, 26. ἐμοὶ δὲ, ὃς εἴτε τις, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] τοῦτό ἐστιν ἠθικόν· ἐπαινεῖ γὰρ αὐτοῦ τὴν φιλοτιμίαν· καὶ ἵνα μὲν αὐξήσῃ τὸ ἀνάλωμα, μανίαν αὐτοῦ κατηγόρησεν, ἐκ τοῦ καθόλου πιστωσάμενος ὅτι πάντα τὰ ὑπὲρ δύναμιν μανία ἐστίν. ἵνα δὲ μὴ ἀλογίας ὄντως φανῇ τὸ ἀνάλωμα, προσέθηκεν, "εἴτε καὶ φιλοτιμία," δεικνὺς ὅτι διὰ φιλοτιμίαν μικροῦ τὰ τῶν μαινομένων ἔπραξα.

"vero ad θανάτου vocabulum, aut "περὶ præpositio ad utrumque et "ad Ὠρωποῦ et ad θανάτου pertinet, "aut elliptice explicandum est, "verba autem πικρότερον γενόμενον "lemma arbitror esse, totumque "locum in hunc modum immu- "tandum: τὸ δὲ θανάτου, ἢ τὸ περί "κοινῶς, ἵνα ᾖ 'τὴν περὶ θανάτου,' ἢ "ἐλλιπῶς θανάτου ἕνεκα, ἵν' ᾖ ὅτ' "ἐκρίνετο τὴν περὶ Ὠρωποῦ κρίσιν θα- "νάτου ἕνεκα. πικρότατον γενόμενον] "ἵνα κ. τ. λ." MEIER.

1. ἐλλιπῶς] Scribebatur ἐλλειπῶς.

2. ὑπολάβῃ T.D. ὑπολαβὼν λέγῃ C.G.V.

18. κέχρηται] προοιμίῳ εἴτ' οὖν add. B.

22. δ' τόπος] τέταρτον B.

27. εἴτε] εἴτε τις V.

537, 1. ὥστε μηδὲ τῶν ἱερῶν ἱματίων] ταύταις ταῖς προσθήκαις τὸ ἰδιωτικὸν εἰς τὸ δημόσιον μεθίστησιν.

537, 3. εἰ τοίνυν τις ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] πληρώσας ἅπαν τὸ πρός τι μετῆλθεν ἐπὶ τὴν πηλικότητα, ἥτις περιέχει μὲν αὔξησιν καὶ αὐτὴ τοῦ πραχθέντος, διαφόρως δὲ ἢ κατὰ τὸ πρός τι· ἐν ἐκείνῳ μὲν γὰρ τὸ δημόσιον ηὔξησεν, οἷον τὸ κατὰ τὸν χορηγόν, ἐν ταύτῃ δὲ τὸ ἰδιωτικόν, τὸ κατὰ τὰς πληγάς. καὶ τὸ μὲν πρός τι τῶν ἐν αὐτῷ τῷ θεάτρῳ καὶ τῇ πανηγύρει πραχθέντων ἔχει τὴν ἐξέτασιν, ἡ δὲ πηλικότης καθόλου περὶ ὕβρεως ποιεῖται τὸν λόγον, ὅτι δεινὸν ἡ ὕβρις· ὥστε ἐκεῖ μὲν τὸ ἰδιωτικόν, ἐνταῦθα δὲ τὸ γενικὸν ἐξετάζεσθαι. καὶ ἐν μὲν τῷ πρός τι παντὶ προσάγει τὴν αὔξησιν, ἐν δὲ τῇ πηλικότητί τινα καὶ ἐλάττω. αὔξει μὲν γὰρ τὴν Μειδίου θρασύτητα, καθαιρεῖ δὲ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, ὡς ἔλαττον τοῦ προσήκοντος ἐπὶ τοῖς γινομένοις παροξυνθεῖσαν. ἴδιον δὲ μάλιστα πηλικότητος μὴ μόνον αὔξειν, ἀλλά τινα καὶ μειοῦν. κἀκεῖ μὲν ὡρισμένους τόπους ἐγύμνασεν, ἐνταῦθα δὲ ἁπλῶς ἀορίστως τὰ ἐμπίπτοντα παραλαμβάνει πρὸς αὔξησιν. ἔτι πρὸς τούτοις ἐν παντὶ τῷ λόγῳ πρῶτον μὲν τάττει τὰ δημόσια, δεύτερον δὲ τὰ ἰδιωτικά, ἵνα διὰ τῆς ἐκείνων προλήψεως καὶ ταῦτα ὡς δημόσια φαίνηται. καὶ νῦν οὖν εἰκότως δευτέραν ἔταξε τὴν πηλικότητα τοῦ πρός τι· καὶ γὰρ τὸ ἰδιωτικὸν ἐν αὐτῇ περιείληφεν· ἐξ ἀντιθέσεως δὲ ἐπήγαγε τὴν πηλικότητα· τοῦτο δὲ ἐν ὅρῳ γίγνεται μόνῳ. ἐν γὰρ ταῖς στάσεσιν ἡ πηλικότης ἐπιλογικὴν ἔχει τὴν χώραν· αὔξησιν γὰρ ἔχει· τῶν δὲ ἐπιλόγων ἡ αὔξησις. ἐν ὅρῳ δὲ κεφαλαίου δύναμιν ἔχει διὰ τὴν φύσιν τοῦ ὅρου· ἐν γὰρ τοῖς ὅροις, ἐν οἷς μάλιστα ὁμολογεῖται τὸ πεπραγμένον, περὶ αὔξησίν ἐστιν ἡ πᾶσα ζήτησις τῶν κεφαλαίων, τοῦ μὲν κατηγόρου τὸ μεῖζον ἐπάγοντος, τοῦ δὲ φεύγοντος ἐπὶ τὸ ἔλαττον ἀποκλίναντος. ὥστε οὐδὲν κωλύει καὶ τὴν πηλικότητα αὔξησιν ἔχουσαν κεφαλαίου ἔχειν τὴν ἐργασίαν, τοῦ μὲν αὔξοντος ἐν αὐτοῖς, τοῦ δὲ μειοῦντος. παρὰ δὲ

2. μεθίστησιν] μετέστησε C.G.

5. αὐτὴ W. pro αὕτη.

ἢ κατὰ τὸ πρός τι T.D. ἢ τὸ πρός C.G. ἢ κατὰ πρός V.

10. ἐξετάζεσθαι] ἐξετάζεται margo P.

12. ἐλάττω] An ἐλάττωσιν? MEIER.

καθαιρεῖ W. pro καθαίρει.

15. ὡρισμένους W. pro ὡρισμένως.

19. ἔταξε] προσέταξε V.

21. ἀντιθέσεως] ἀντιρρήσεως V.

22. τὴν χώραν] τὴν om. C.G.

28. κεφαλαίου] κεφάλαιον libri. Correctum ex scholio proximo. κεφαλαίων W.

29. παρὰ δὲ] παρὰ μὲν C.G.

τῶν δικαστῶν εἴληφε τὴν ἀντίθεσιν, εἰκότως. ἔστι γὰρ περὶ τιμήματος ὁ λόγος· τὸ δὲ τιμᾶσθαι τοῦ τε κατηγόρου καὶ τῶν δικαστῶν ἐστιν. συνήθως δὲ κἀνταῦθα τὴν δύναμιν τῆς ἀντιθέσεως ἐνήλλαξεν. οὕτω γὰρ ἂν ὁ Μειδίας προήγαγεν· "ἀλλ' οὐδὲν πέπονθας δεινὸν, "Δημόσθενες· οὔτε γὰρ σκέλος ἐπηρώθης οὔτε χεῖρας συνετρίβης "οὔτ' ἄλλο τηλικοῦτον οὐδέν. πῶς οὖν αὔξεις τὸ πρᾶγμα καὶ θανά-"του τιμᾷς;" ἴδωμεν οὖν καὶ ταύτην τὴν ἀντίθεσιν. "οὐδὲ γὰρ "τοῦτ' ἔστιν εἰπεῖν, ὡς ἐγὼ τῷ λόγῳ τὸ πρᾶγμα νῦν αἴρω." τοιαύτη ἦν ἡ ἀντίθεσις τοῦ Μειδίου, ἐλαττοῦσα τὸ γινόμενον, ὡς ἄρα ἱκανὸς τὰ μικρὰ ἐγεῖραι τῷ λόγῳ· δεινὸν γὰρ οὐδὲν ἐκ τούτων συμβέβηκεν. ἀλλ' οὗτος τὴν πρώτην εἰσαγωγὴν τῆς ἀντιθέσεως παρὰ τῶν δικαστῶν ἔλαβεν, ἵνα δείξῃ τὸν μὲν Μειδίαν οὐκ ἔχοντα λοιπὸν ὅ τι ἀπολογήσεται, τοὺς δὲ δικαστὰς ἀμφιβάλλοντας περὶ τοῦ τιμήματος. δῆλον οὖν ἐκ τούτων ὅτι πηλικότης ἐστὶν ἡ ἐξεταζομένη· περὶ γὰρ ποσότητος τοῦ τιμήματός ἐστιν ἡ ζήτησις.

εἰ τοίνυν] ἐνταῦθα ἡ πηλικότης, ἥτις περιέχει μὲν αὔξησιν τοῦ πραχθέντος, διαφόρως δὲ ἢ κατὰ τὸ πρός τι. ἐξ ἀντιθέσεως δὲ εἰσήχθη, ἥτις ἐν ὅρῳ γίνεται μόνῳ· ἐν γὰρ ταῖς ἄλλαις στάσεσιν ἡ πηλικότης ἐπιλογικὴν ἔχει χώραν· αὔξησιν γὰρ ἔχει τῶν ἐπιλόγων· ἐν ὅρῳ δὲ κεφαλαίου δύναμιν ἔχει διὰ τὴν στενότητα τῶν ἐν τῷ ὅρῳ κεφαλαίων. B.S.Y. σημείωσαι· ἡ πηλικότης. B.

537, 6. οὐ γάρ ἐστι δίκαιον] ἀντίθεσις. B. οὐδὲν, φησὶ, γέγονε δεινὸν οὐδὲ φόνος ἢ πήρωσις διὰ τὴν ἐμὴν ἐπιείκειαν, οὐ διὰ τὴν Μειδίου. ὁ μὲν γὰρ πάντα τὰ εἰς αὐτὸν ἥκοντα πεποίηκεν, ἐγὼ δὲ μὴ βουληθεὶς ἀμύνασθαι παρέσχον ἀφορμὴν τοῦ μηδὲν ἀνήκεστον γενέσθαι.

537, 8. ἀλλὰ τὸν μέν] τῆς πηλικότητος ἀντίθεσις καὶ ταύτης λύσις. B.Y.

537, 10. οὐδὲ γὰρ αὖ τοῦτ' ἔστιν εἰπεῖν] ἐπίκρισις τὸ σχῆμα. B. αὕτη ἦν ἡ ἐξ ἀρχῆς τοῦ Μειδίου ἀντίθεσις "τῷ λόγῳ τὰ πράγματα "φοβερὰ ποιεῖς, οὐδενὸς δεινοῦ γεγονότος." ὁ δὲ ἐν ἀρχῇ μὲν ἐφοβήθη θεῖναι, προλαβὼν δὲ ταῖς λύσεσι καὶ ταῖς κατασκευαῖς τὸν

4. οὐδὲν W. pro οὐδέ. οὐ C.G. τῷ om. Y.
15. ζήτησις] ἐξέτασις V.
17. κατὰ τὸ] τὸ om. S.
20. τὴν στενότητα—κεφαλαίων om. B.
23. τὴν μειδίου T.D. τὸν Μειδίαν V. οὐ διὰ τ. M. om. C.G.
27. τῆς Y. σημείωσαι B.

ἀκροατὴν "ὅτι διὰ τὴν ἐπιείκειαν τὴν ἐμὴν οὐδὲν γέγονε δεινόν," τότε ἔθηκε φανερῶς ὅτι οὐκ ὠφελεῖται Μειδίας ταῦτα προβαλλόμενος. δεδειγμένου τοῖς δικασταῖς ὅτι οὐ δι' ἐκεῖνον, ἀλλὰ δι' αὐτὸν οὐδὲν ἀνήκεστον γέγονεν.

537, 13. ἀλλ' ἴσασιν ἅπαντες] πρώτας τίθησι τὰς παραδειγματικὰς πίστεις, πιθανωτέρας οὔσας τοῖς ἀκούουσιν. οὐ μὴν ἐπὶ τούτων ἔστιν εἰπεῖν ἀπὸ τοῦ μείζονος ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος, ὥσπερ ἐν τῷ πρός τι· οὐδὲν γὰρ τοιοῦτον ἐν αὐταῖς καταφαίνεται.

537, 16. ἰσχυρός τις ἦν μέλας] ἐκ πολλῶν σημείων ἐπιφέρει τὴν μνήμην, ἔχει δὲ καὶ τῆς ὕβρεως ἔμφασιν. ὁ παγκρατιαστής, ὁ γεγυμνασμένος ἐν τῷ τύπτεσθαι, φησί, καὶ φέρειν πληγὰς ἐπιστάμενος οὐκ ἤνεγκε τυπτηθείς· ἡ γὰρ ὕβρις τὴν ὀργήν, οὐχ ὁ πόνος ἐκίνησεν. ἀμφιβόλου δὲ ὄντος τοῦ ῥηθέντος εἴη ἂν ὁ μὲν Εὔθυνος ὁ λυπήσας, ὁ δὲ ἀποκτείνας ὁ Σώφιλος.

537, 18. ἐν συνουσίᾳ τινὶ καὶ διατριβῇ] τετραπλῆ ἐστιν ἡ τῆς πηλικότητος ἐργασία· καθαιρεῖ τὰ τῶν ἄλλων, ὅτι μικρὰ παθόντες μεγάλως ἠμύναντο, καὶ αὔξει τὰ καθ' ἑαυτόν, ὅτι μεγάλα παθὼν οὐδ' ὅλως ἠμυνάμην. καὶ πάλιν αὔξει μὲν τὴν Μειδίου θρασύτητα, καθαιρεῖ δὲ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ὡς ἔλαττον τοῦ δέοντος παροξυνθεῖσαν, ἐξ ὧν ἐπιείκειαν ἑαυτῷ μαρτυρεῖ. καὶ πρῶτον μὲν τὰ τῶν παθόντων ἐλαττοῖ. Σώφιλος καὶ Εὐαίων ἰδίᾳ τυπτηθέντες, καὶ φίλων ἐναντίον καὶ ἐν δείπνῳ, καὶ ἔνθα μὴ βαδίζειν ἐξῆν αὐτοῖς, ὅμως οὕτως ὠργίσθησαν ὥστε καὶ ἀποκτεῖναι τοὺς ὑβρίσαντας. ἐγὼ δὲ ἐν θεάτρῳ πάντων ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, καὶ οὗ πολλὴ ἦν ἀνάγκη βαδίζειν, ἐτυπτόμην, ἀλλ' ὅμως οὐκ ἠμυνάμην. οὐκοῦν ἐν τούτοις ηὔξησεν ἃ πέπονθεν αὐτός.

537, 20. ἴσασιν Εὐαίωνα πολλοί] μέμφονται τοῦτο ὡς ἀσαφῶς ἀπηγγελμένον. ἄδηλον γὰρ τίς ὁ τυπτήσας ἢ τίς ὁ φονευθεὶς καὶ πότερον Βοιωτὸς ἦν ὁ ἀποκτείνας ἢ Εὐαίων. αἴτιον δὲ τῆς ἀσαφείας

5. πρώτας—πίστεις] Hæc etiam B.S.Y.

9. ἐπιφέρει] ἐπεγείρει W.

15. τετραπλῆ—τοῦ δέοντος παροξυνθεῖσιν] Hæc pars scholii est etiam in B.Y.

16. καθαιρεῖ B.Y. καὶ γὰρ καθαιρεῖ καὶ ceteri.

17. μεγάλως B.Y. ὅμως μεγάλων ceteri. ὅμως μεγάλως P.

18. μὲν om. V.

20. μὲν τὰ τῶν P. μὲν τῶν codices. τὸν μὲν V. τὸ μὲν W.

21. Εὐαίων hic et infra codices. Εὐαίμων V.

25. ἀλλ' om. C.G.

29. Βοιωτὸς W. pro βιωτός.

τὸ ὁμοιόσχημον τῆς ἀπαγγελίας. πάντα γὰρ τὰ ὀνόματα κατὰ πτῶσιν αἰτιατικὴν προήγαγεν.

537, 23. οὐδὲ τὸ τύπτεσθαι τοῖς ἐλευθέροις] ἔδειξεν ὅτι τοῦ καθόλου καὶ γενικοῦ αὔξησιν ποιεῖται, συνεμφαίνει δὲ οὐδὲν ἧττον ἐν τῷ καθόλου τὸ καθ' αὑτόν. καὶ τὸ ἐφ' ὕβρει δὲ καλῶς προσέθηκεν.

537, 25. πολλὰ γὰρ ποιήσειεν ὁ τύπτων] διατυπώσει κέχρηται. ἴδιον δὲ μάλιστα τῆς πηλικότητος ἡ διατύπωσις, ἐπειδὴ ὑπ' ὄψιν ἄγουσα τὰ πράγματα πλείω ποιεῖ τὴν αὔξησιν. ἔχει δὲ συγγένειαν πλείστην πρός τε ἔκφρασιν καὶ διήγησιν. ἐν ἅπασι γὰρ τούτοις ἔκθεσίς ἐστι πραγμάτων γεγονότων, ἀλλὰ τὸ μὲν διήγημα ἁπλῆν καὶ ἀκατάσκευον ἔχει τὴν ἔκθεσιν, ἡ δὲ διατύπωσις τὸ πᾶν ἐν αὐξήσει καὶ ἐναργείᾳ κεῖται. καὶ αὖ τὸ μὲν διήγημα κατ' ἀκολουθίαν πρόεισι τοῖς συνδέσμοις ἑνούμενον, ἡ δὲ διατύπωσις κομματική ἐστι καὶ ἀπόλυτος, δι' ἐξαλλαγῆς σχημάτων προϊοῦσα.

537, 28. ὅταν ὡς ὑβρίζων] σημείωσαι· ἐπαναφορά. B. ταῦτα δὲ διὰ τοὺς πατέρας καὶ διὰ τοὺς διδασκάλους, οἵτινες οὐ δι' ἔχθραν, ἀλλ' ἐπὶ νουθεσίᾳ τύπτουσιν.

537, 29. ὅταν κονδύλοις] ἃ πέπονθεν αὐτὸς, ταῦτα ἐν τῷ καθόλου προάγει, φεύγων τὸ φανερῶς ἑαυτὸν ὑβρίζειν. οὕτω καὶ ἐν τῷ περὶ στεφάνου "εἰ μὲν ἴστε τοιοῦτον," διὰ τῆς ἐμφάσεως μόνης ἀπελύσατο τὰς βλασφημίας.

ὅταν ἐπὶ κόρρης] τῆς κεφαλῆς, τουτέστιν ἐπὶ κόρσης, ὥσπερ μυρρίνη καὶ μυρσίνη.

ταῦτα ἐξίστησιν ἀνθρώπους] ἔξω ἑαυτῶν γενέσθαι καὶ μανῆναι ποιεῖ, καὶ τὸ αἴτιον ποῖον; ἀήθεις ὄντας· ταράττει γὰρ τὸ ἀπροσδόκητον καὶ οὐκ εἰθισμένον.

538, 8. ὅσῳ πλείονα ὀργὴν ἐμοὶ προσῆκε] τοῦτό ἐστιν ἐν ᾧ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἐλαττοῖ μετὰ τῶν παθόντων, αὔξει δὲ τὰ καθ' ἑαυτόν.

538, 10. ὁ μέν γε ὑπὸ γνωρίμου] τῇ διαφορᾷ προσάγει τὴν αὔξησιν.

2. προήγαγεν] εἰσήγαγεν C.G.
12. ἐν om. V.
20. περὶ στεφάνου] p. 228, 15.
29. μετὰ τῶν π.] καὶ τὰ μὲν τῶν π. μειοῖ W.
31. προσάγει] προάγει margo P.

538, 11. καὶ τούτου μεθύοντος] ὑπέθετο γὰρ εἶναι συμπόσιον.

538, 15. οἷ μηδὲ βαδίζειν ἐξῆν αὐτῷ] τοῦτο δι' ἑαυτὸν καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς λειτουργίας ἔφησεν, ὅτι ὁ μὲν εἰ ὑπώπτευέ τινα ἔσεσθαι ἀηδίαν ἑαυτῷ, ἐδύνατο καὶ φυλάττεσθαι καὶ μὴ ἀπελθεῖν εἰς τὸ δεῖπνον, ἐμοὶ δὲ οὐδὲ τοῦτο ἐξῆν παραβάλλοντι [μέλλοντι] χορηγεῖν.

538, 19. καὶ ἐμαυτὸν μέν γε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι σωφρόνως, μᾶλλον δὲ εὐτυχῶς] εἰ μὲν γὰρ δεινὰ παθὼν ἐσωφρόνησε καὶ οὐκ ἐξήχθη, θαύματος ἄξιος· εἰ δὲ λέγων πάνδεινα πάσχειν οὐκ ὠργίσθαι φησὶν, ἀπίθανον τὸ τοιοῦτον· διὸ προσέθηκε "μᾶλλον δὲ εὐτυχῶς," ἵνα μὴ γνώμης μόνον, ἀλλὰ καὶ εὐτυχίας φανῇ τὸ ἐπισχεῖν τὴν ὀργήν. ἢ αὐξῆσαι βουλόμενος ἐπὶ πλέον τὴν διόρθωσιν ἔθηκεν. τὰ μὲν γὰρ μικρὰ καὶ διὰ τῶν λογισμῶν διαφεύγομεν, ὅσα δὲ ὑπερβαίνει φύσιν ἀνθρωπίνην, τύχῃ δεξιᾷ κατορθοῦμεν.

538, 25. καὶ τῶν δικασάντων τότε πολλοὶ] συγγνώμην ἐσχηκέναι δηλαδή. P. νέμει τῷ πεφονευκότι συγγνώμην, ἵνα μὴ δοκοίη αὐτὸς διὰ τὸ πεπονθέναι λέγειν.

538, 26. μιᾷ μόνον ἁλῶναι ψήφῳ] περιττῇ δηλονότι, οἷον εἰ τύχοι, τριάκοντα ἐκομίζοντο κατ' αὐτοῦ καὶ τοσαῦται ὑπὲρ αὐτοῦ. οὐκοῦν αἱ καταγιγνώσκουσαι ὑπὸ τῶν ἑτέρων ἐξωθοῦντο· εἰ δὲ μία λείποι ταῖς τριάκοντα ταῖς ἀπογινωσκούσαις, ἡλίσκετο. ὥστε μικρὰν διδόναι τιμωρίαν.

οὔτε κλαύσαντα] ἔμελλε γὰρ δακρύων ὀλίγου τὴν σωτηρίαν ὠνήσασθαι, καὶ ἀπῆλθεν ἂν ἔχων τὴν νίκην μετὰ τὴν δέησιν.

538, 29. θῶμεν τοίνυν οὑτωσὶ] ἐξετάζει τὴν διάνοιαν τῶν κολασάντων.

539, 1. καταγνόντας] καταψηφισαμένους. S.

3. ὁ μὲν P. ὁ om. libri.

5. οὐδὲ Meierus. οὔτε libri, præter C.G., qui οὐ.

παραβάλλοντι μέλλοντι] τὸ παραβάλλοντι videtur abundare, nisi addas καί. WOLF. παραβάλλοντι habent libri nostri omnes, licet abesse dicatur a Par. α.

9. ὠργίσθαι φησὶν] ὠργίσθη φησὶν libri. ὠργίσθαι ἔφησεν W. ὀργισθῆναί φησιν P.

13. καὶ διὰ τῶν λογισμῶν Meierus. Aberat διά. καὶ τῷ λογισμῷ W.

18. περιττῇ P. pro περιττή. π. δηλονότι om. C.G.

19. ἐκομίζοντο P. pro ἐνομίζοντο.

21. μικρὰν] Aut deleri aut in πικρὰν mutari vult W.

23. τὴν om. V.

25. κολασάντων] δικασάντων margo P.

539, 2. ἀλλ' ὅτι τοῦτον τὸν τρόπον] ὥστε δεῖν μὲν ἀμύνασθαι, ὁ δὲ τρόπος τῆς ὑπερβολῆς μεμπτός.

539, 3. καὶ ταύτην τὴν ὑπερβολὴν] οἱ ἀνέντες δικασταὶ τὸν ὑβριστὴν ἄξιον εἶναι καὶ ταύτης τῆς μεγάλης ἀγανακτήσεως ἐνόμισαν. σῶμα γὰρ ἐλεύθερον προπηλακίσας καὶ θανάτου τυχεῖν δίκαιος ἦν. ἔοικε δὲ ταῦτα τῆς κατὰ τὴν πηλικότητα εἶναι αὐξήσεως.

539, 5. τί οὖν ἐμοὶ τῷ τοσαύτῃ κεχρημένῳ] ἐπανῆλθεν ἐπὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐν τῇ ἀντιθέσει κείμενον, ὅτι "οὐδὲν γέγονε δεινόν· τί οὖν "ἐμοὶ θανάτου τιμᾶσθε;" καὶ συμπεραίνει τὴν πηλικότητα "διὰ "τὴν ἐμὴν πρόνοιαν οὐδὲν γέγονε δεινόν· οὐκοῦν παρ' ὑμῶν ὀφείλω "κομίσασθαι τὴν ἄμυναν."

539, 9. καὶ παράδειγμά γε πᾶσι γενέσθαι] συνήθως πάλιν τῇ ἐπιλογικῇ παρεκβάσει ἐχρήσατο. τοῦτο γὰρ εἴωθε ποιεῖν, ἐπειδὰν κεφάλαιον πληρώσας ἐφ' ἕτερον μέλλῃ καταβαίνειν.

539, 14. οἶμαι τοίνυν τινὰς ὑμῶν] τοὺς μὲν ἀγῶνας καὶ τὰ κεφάλαια πάντα τὰ περὶ τὸ κρινόμενον πρᾶγμα πεπλήρωκεν, ἐντεῦθεν δὲ εἰσβάλλει λοιπὸν εἰς τὴν παρέκβασιν. ἐστὶ δὲ παρέκβασις λόγος ἐξαγώνιος μὲν, συναγωνιζόμενος δὲ πρὸς τὸν ἀγῶνα. βούλεται οὖν διηγήσασθαι τὴν ἔχθραν τὴν ἀρχαίαν, ἥτις κατάστασις μὲν ἦν τοῦ ἀγῶνος, ἐπειδὴ δὲ ἰδιωτικὸν ἐποίει τὸν ἀγῶνα, διὰ τοῦτο ἐν ἀρχῇ μὲν παρῃτήσατο θεῖναι, νῦν δὲ εἰσάγει λοιπὸν, ὅτε ἀποδέδεικται δημόσιος ὢν ὁ ἀγών. ὥσπερ γὰρ καθ' ἕκαστον κεφάλαιον πρῶτον εἰσήγαγε τὸ δημόσιον, οὕτω καὶ τῆς πάσης ἔχθρας καὶ τῶν εἰς αὐτὸν ἀδικημάτων πρῶτον μὲν ἐπήγαγεν ἅπερ ἔπαθε κατὰ τὴν ἑορτὴν, δεύτερα δὲ τὰ κατὰ τοὺς ἄλλους χρόνους, ἵνα τὰ μὲν δημόσια τάξιν ἔχῃ προηγουμένου, τὰ δὲ ἰδιωτικὰ τοῦ ἑπομένου. ζητήσειε δ' ἄν τις εἰ τὰ τοιαῦτα ἐξαγώνια ὄντα μετὰ τῶν ἀγώνων τάττειν προσήκει, ἢ ἐπιλο-

13. συνήθως — ἐχρήσατο] Hæc etiam B.S.Y.
τῇ om. B.
14. παρεκβάσει B.S.Y. ἐκβάσει ceteri.
15. μέλλῃ C.G. μέλλει ceteri.
16. τοὺς μὲν — δὲ τοῖς πρὸς ἀγῶνα] Hæc pars scholii est etiam in S.Y., sic concepta, πληρώσας πάντα τὰ κεφάλαια τὰ περὶ τὸ κρινόμενον πρᾶγμα εἰσβάλλει λοιπὸν εἰς τὴν παρέκβασιν. παρέκβασις δέ ἐστι — ἀγῶνα. Postrema tantum verba habet B, σημείωσαι· παρέκβασις. π. δέ — ἀγῶνα.
17. πρᾶγμα S.Y. πράγματα ceteri.
19. ἐξαγώνιος] ἀγώνιος V.
26. τὰ om. V.: ἃ addebat W.

γικὰ δεῖ καλεῖν αὐτά. ῥητέον οὖν ὅτι μέσην τινὰ φύσιν ἔχει τῶν τε ἀγώνων καὶ τῶν ἐπιλόγων. ᾗ μὲν γὰρ περὶ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα τὸ κρινόμενον οὐχ ἵσταται, πλησιάζει τοῖς ἐπιλόγοις, ᾗ δὲ χωρεῖ δι' ἀποδείξεως καὶ ἀδικημάτων ἑτέρων μνήμην ἔχει κατὰ τοῦ φεύγοντος, ἐπιγράφεται τοῖς ἀγῶσι· τὰ γὰρ τοιαῦτα συναγωνίζεται ἡμῖν πρὸς πίστιν τοῦ γιγνομένου ἐγκλήματος. οἱ δὲ ἐπίλογοι αὔξησιν μόνον ἔχουσι τοῦ προκειμένου πράγματος. διὸ καὶ μέσης φύσεως οὖσα ἡ παρέκβασις μέσην καὶ τάξιν παρὰ τοῦ ῥήτορος εἴληφε· κεῖται γὰρ μεταξὺ τῶν ἀγώνων καὶ τῶν ἐπιλόγων· κέχρηται δὲ τῇ παρεκβάσει διὰ δύο προφάσεις, πρῶτον μὲν ἵνα δείξῃ καὶ τὰ περὶ τὴν ἑορτὴν πάντα κατὰ ἐπιβουλὴν γεγενημένα καὶ οὐ δι' ὀργὴν, ὡς Μειδίας φησίν. εἰ γὰρ παλαιὸς ἦν ἐχθρὸς, πρόδηλον ὅτι διὰ τὴν ἔχθραν ἑκὼν ἐπεβούλευε· δεύτερον δὲ, ἵνα μᾶλλον εἰς ὀργὴν παροξύνῃ τοὺς ἀκούοντας. εἰ γὰρ ἐπὶ τοῖς νῦν ἀδικήμασι δικαίως ἂν ὀργισθεῖεν, πόσῳ μᾶλλον, εἰ καὶ ἕτερα φαίνοιτο πρότερον; σφόδρα δὲ τεχνικῶς τὴν ἀνάγκην τοῦ διηγήματος ἀπὸ τῶν δικαστῶν ἔλαβε, πρῶτον μὲν ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ πράγματος, ἵν' εἰ φαίνοιτο ἰδιωτικά τινα διηγούμενος, μὴ αὐτὸς ἑκὼν δόξῃ λέγειν, ἀλλ' ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἀναγκασθεὶς, ἔπειτα διὰ τὸ μῆκος τῆς παρεκβάσεως, ἵν' εἴ τις ὄχλος ἐγγίνοιτο τῶν λεγομένων, ἑαυτοῖς ἐγκαλῶσι τοῖς ἀναγκάσασιν, ἀλλὰ μὴ τῷ ῥήτορι. ἠθικῶς δὲ οὐ διαβεβαιοῦται, ἀλλὰ στοχάζεται αὐτῶν τῆς γνώμης διὰ τοῦ "οἶμαι." καὶ τὸ "ποθεῖν ἀκοῦσαι" χαρίεν, ἵνα καὶ ὡς χαριζόμενος αὐτοῖς δόξῃ ποιεῖσθαι τὴν παρέκβασιν, ἤτοι τὴν διήγησιν, ἣν καὶ παραδιήγησιν λέγομεν.

539, 16. οὕτως ἀσελγῶς καὶ βιαίως] καὶ τὴν κατασκευὴν τοῖς δικασταῖς περιέθηκεν, ἵν' εὐλόγως φαίνωνται τῆς ἀκροάσεως τῶν ἐξαγωνίων ἐπιθυμοῦντες.

539, 18. ὃ αὐτῷ προωφείλετο] οὐ γὰρ ἐμάνη τοσοῦτον Μειδίας, εἰ μὴ προηδίκητο μείζονα. ἔχει δὲ καὶ ψυχαγωγίαν ὁ χρόνος· ἐν βραχεῖ γὰρ δηλώσειν αὐτοῖς ἐπαγγέλλεται.

539, 20. ἵν' εἰδῆτε ὅτι καὶ τούτων ὀφείλων δοῦναι δίκην] οὕτως ἔδειξε τὴν χρείαν τοῦ διηγήματος.

4. ἀ. ἑτέρων] ἑτέρων ἀ. V.
18. δόξῃ P. pro δόξει.
19. παρεκβάσεως P. pro παραβάσεως.
23. αὐτοῖς P. pro αὐτοῦ.
31. δοῦναι add. P.
οὕτως W. pro αὐτός.

539, 21. ἔσται δὲ περὶ αὐτῶν βραχὺς ὁ λόγος] φιλανθρωπότερος ὤφθη τῶν δικαστῶν, εἴπερ ὑπισχνεῖται δι' ὀλίγων δηλώσειν ἅπερ ἐκεῖνοι διὰ πολλῶν ἤλπιζον.

539, 22. ἡνίκα τὰς δίκας ἔλαχον] πληρώσας τὸ προοίμιον εἰσέβαλεν εἰς αὐτὰ τὰ διηγήματα καί φησιν "ἡνίκα τὰς δίκας ἔλαχον." πολλὴν δὲ ἐν τούτοις αὐτοῦ μὲν ἐπιείκειαν, Μειδίου δὲ τὴν ὠμότητα δείκνυσιν, εἴπερ αὐτὸς μὲν διὰ χρηστότητα καὶ τῶν πατρῴων ἐκινδύνευε στερηθῆναι, Μειδίας δὲ παρὰ τὸν καιρὸν τῆς δίκης ἐπέθετο τῷ δυστυχοῦντι.

539, 23. μειρακύλλιον ὢν κομιδῇ] τὸ κομιδῇ προσκείμενον ἔμφασιν δίδωσιν ὡς οὐδεμιᾶς ἔχθρας λαβὴν παρέχειν ἠδύνατο οὐδὲ ἀδικίας ὁ τοιαύτην ἄγων τὴν ἡλικίαν. καθεῖλε δὲ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ διὰ τὸ χρήσιμον, ἵνα λύσῃ τὸ ἀντιπῖπτον "τί οὖν, εἰ παρέσχες τὴν "πρόφασιν τῆς ἔχθρας θρασὺς ὤν;" ὁ δὲ ἀπίθανον ἔδειξε τὸ τοιοῦτο τῷ ὑποκοριστικῶς τὴν ἡλικίαν ἐλαττῶσαι, ὅτι μειρακύλλιον ἦν κομιδῇ, τῶν δὲ τοιούτων οὐκ ἔστι τὸ θρασύνεσθαι πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους.

539, 24. καὶ τοῦτον οὐδ' εἰ γέγονε] τὸ ἀφελὲς καὶ ἀπερίεργον διὰ τῆς ἡλικίας ἔδειξε. πῶς θρασὺς ὁ τοιοῦτος;

539, 25. ὡς μηδὲ νῦν ὤφελον] ἡ γὰρ πεῖρα τὴν βλάβην προὐξένησεν. ὀργῆς δὲ καὶ βαρύτητος ἔμφασις.

τότε μοι μελλουσῶν εἰσιέναι τῶν δικῶν] καὶ τοῦτο δὲ ἀφελῶς· τὴν γὰρ δίκην ὡς πρόσωπον ἐποίησεν "εἰσιέναι" εἰπών. τὸ ἐκ προνοίας δὲ αὐτῶν ἔδειξεν· ἐπετήρησαν γάρ, ὅτε ἔμελλον δικάζεσθαι πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους, ἵνα με καὶ τῆς ὁδοῦ τῆς εἰς τὸ δικαστήριον ἐκκρούσωσιν.

539, 26. εἰς ἡμέραν ὡς περὶ τετάρτην] πρὸ τεττάρων ἢ πέντε ἡμερῶν. δηλοῖ δὲ τὴν πονηρίαν Μειδίου, εἴ γε τὸν ἄλλον χρόνον ἀφεὶς τότε αὐτῷ μᾶλλον ἐπέθετο, ἵνα στερηθῇ τῶν πατρῴων. διὰ δὲ

1. ἔσται—λόγος] Huc potius referenda erant superiora ἔχει δὲ—ἐπαγγέλλεται.
2. δηλώσειν W. pro δώσειν.
8. παρὰ] περὶ P.
14. τοιοῦτο T.D. τοῦτο C.G.V.
18. ἀφελὲς C.D.G. ἀφαλὲς (sic) T. ἀσφαλὲς V.
23. τὸ ἐκ margo P. τὴν ἐκ libri.
24. αὐτῶν Meierus pro αὐτῷ. ἐπετήρησαν T. et margo P. ἐπετήρησε (ἐπετήρησεν D.) ceteri. ἔμελλον margo P. pro ἔμελλε.

τῆς "εἰσεπήδησαν" λέξεως τὴν βίαν αὐτῶν καὶ τὴν θρασύτητα ἔδειξεν.

539, 29. καὶ ἦν ὁ ἀντιδιδοὺς Θρασύλοχος] νόμος ἦν παρ' Ἀθηναίοις, εἴ τις προβληθεὶς ἕτερος εἰς τὴν τριηραρχίαν, εἰ δὲ μὴ βούλοιτο ἐκεῖνος λαμβάνειν μὲν τὴν τοῦ νομιζομένου οὐσίαν, διδόναι δὲ τὴν ἑαυτοῦ, καὶ οὕτω τριηραρχεῖν. τοῦτο Θρασύλοχος ἠξίου Δημοσθένη τότε ποιεῖν, εἰ μὴ βούλοιτο ὑποδέξασθαι τὴν τριηραρχίαν, ἀντιδοῦναι τὴν οὐσίαν τῷ Θρασυλόχῳ, καὶ λαβεῖν αὐτὸν τὴν ἐκείνου.

540, 1. τὰ δ' ἔργα πάντ' ἦν] ἵνα μή τις εἴποι, πῶς οὖν ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ παθὼν Μειδίου κατηγορεῖς;

540, 2. καὶ πρῶτον μὲν κατέσχισαν τὰς θύρας] ἅλωσιν ὑπογράφει τῷ λόγῳ. εἰκὸς μὲν γὰρ ἦν ἀνοῖξαί τινας θύρας, ἐφ' ᾧ τε γνῶναι τὰ ἐνόντα, εἰ ἄξιά ἐστι τῆς ἀντιδόσεως. ὁ δὲ "κατέσχισαν" εἶπεν, ὡς καὶ "εἰσεπήδησαν."

540, 3. ὡς αὐτῶν ἤδη γινομένας κατὰ τὴν ἀντίδοσιν] τὸ γὰρ τὰ ἀλλότρια οἰκεῖα νομίζειν τοῦτο παράνομον, καὶ τὸ κατασχίζειν τὰς θύρας, πρὶν ἂν καταδέξασθαι τὴν ἀντίδοσιν τὸν Δημοσθένην, καὶ τοῦτο ἄτοπον.

540, 5. παιδὸς οὔσης κόρης] τὸ μὲν παιδὸς τὸ ἁπαλὸν τῆς ἡλικίας, κόρης δὲ οἷον παρθένου καὶ ἀντιβλέπειν διὰ τὴν αἰδῶ μὴ τολμώσης.

ἐφθέγγοντο αἰσχρὰ] τῇ συνήθει τέχνῃ καὶ νῦν τὰς ὕβρεις ἀπεσιώπησεν, ἵνα μὴ αὐτοῦ ὑβρίζειν δοκῇ τὸ γένος.

540, 6. οὐ γὰρ ἔγωγε προαχθείην] εἴωθεν ὁ Δημοσθένης ἐν τοῖς αἰσχροῖς σωφρονεῖν κατὰ τὸν λόγον, ἵνα μήτε αὐτὸς ἑαυτὸν ὑβρίζῃ μήτε φαίνηται τοῖς αὐτοῖς μὴ αἰδούμενος.

4. εἴ τις προβληθεὶς—] Res ipsa satis nota est ex Libanio et Lexicis. Quare non est quod de loco hoc corrupto et mutilato laboremus. WOLF. Locus emendatu difficilis; sententia fere hæc desideratur: εἴ τις προβληθεὶς εἰς τριηραρχίαν ἦν, προκαλεῖσθαι ἕτερον εἰς τὴν τριηραρχίαν. εἰ δὲ μὴ βούλοιτο ἐκεῖνος, ἐκελεύετο λαμβάνειν κ.τ.λ. MEIER.

ἕτερος] ὑπὸ ἑτέρου P.

5. μὲν om. V.

νομιζομένου] ὀνομαζομένου margo P. ex cod. Par. ε. Conf. p. 580, 6.

6. Δημοσθένη P. pro Δημοσθένει.

8. αὐτὸν τὴν ἐκείνου] ἐκεῖνον τὴν αὐτοῦ C.G.

13. κατέσχισαν P. κατέσχισεν libri.

14. ὡς καὶ W. pro ὥστε. ὡς τὸ Meierus.

17. ἂν delendum.

540, 10. τὰς δίκας ὡς αὐτῶν οὔσας ἠφίεσαν] τοῦ ἴσως, εἰ γένοιντο κύριοι τῆς οὐσίας, ἐλευθερώσειν τῶν δικῶν τοὺς ἐπιτρόπους, εὔνους αὐτοὺς σφισι κατασκευάζουσι. κἀνταῦθα δὲ τὴν αὐτῶν παρανομίαν ἔδειξεν, εἴ γε διελύοντο πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους ὡς ἐπὶ ἰδίοις τοῖς πράγμασιν.

540, 15. ἔρημος ὤν] βοηθείας δηλονότι καὶ φίλων. οὔπω γὰρ ἥρμοττέ μου τῇ ἡλικίᾳ πρὸς ἄλλους συνάπτεσθαι.

540, 16. οὐχ ὅσα ἐδυνήθην ἀνακομίσασθαι] ἀνακομίσασθαι ἀντὶ τοῦ ἀναλαβεῖν καὶ ἀπολαβεῖν ἀφ' ὧν ἔσχον ἐκεῖνοι παρὰ τοῦ πατρός. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· κἀγὼ τοιαῦτα πάσχων καὶ προσδοκῶν ἀπολαβεῖν παρὰ τῶν ἐπιτρόπων ὅσα ὁ πατήρ μου κατέλιπεν, ἀλλ' οὐχ ὅσα ἐδεξάμην ὀλίγα ὄντα μετὰ δίκην, ἔδωκα αὐτοῖς, ὡς πολλὰ ληψόμενος. εἰ γὰρ προῄδειν ὡς οὐ πάντα ἀπολήψομαι, παρεχώρησα ἂν τῶν ὀλίγων καὶ τῆς οὐσίας. τὸ βαρὺ δὲ αὐτῶν καὶ τὸ ἐπαχθὲς ἐνέφηνεν. οὐ γὰρ εἶπεν "ὑπέστην τὴν λειτουργίαν," ἀλλὰ "δίδωμι "τούτοις, ὠνοῦμαι τῶν χρημάτων τὰς ὕβρεις, τὴν ἐπιβουλὴν ἐπριάμην τῇ δόσει." τὴν τέχνην δὲ καὶ τὴν πανουργίαν τῶν περὶ τὸν Μειδίαν ἔδειξεν. τριῶν γὰρ συντελῶν ἐπὶ τὴν λειτουργίαν αἱρουμένων καὶ πρὸς εἴκοσι μνᾶς συντελούντων, ὁ Θρασύλοχος τρίτος αἱρεθεὶς ἀπῄτησε παρ' ἐμοῦ τὰς εἴκοσιν, ὥστε συνέβη αὐτῷ μήτε ἀναλῶσαι μηδὲν μήτε ἀντιδοῦναι τὴν οὐσίαν, ἀλλ' ὁλόκληρον γενέσθαι Δημοσθένους τὸ ἀνάλωμα.

540, 19. ὅσου τὴν τριηραρχίαν ἦσαν μεμισθωκότες] τάλαντον εἰσεπράττοντο παρὰ τῶν συντελῶν οἱ τριηράρχαι, καὶ τοῦτο λαμβάνων ὁ βουλόμενος αὐτὸς ἐτριηράρχει τὸν ἐνιαυτὸν, μηδὲν ἐνοχλῶν

1. τοῦ ἴσως] Est et hic locus corruptus, sed non obscura sententia. WOLF. qui ἵν' ἴσως edidit et ὑπισχνούμενοι addidit post τοὺς ἐπιτρόπους ὑπισχνούμενοι ἴσως, εἰ — Meierus.

3. κατασκευάζουσι] κατασκευάζωσι W. κατασκευάζοντας margo P. αὐτῶν Meierus pro αὐτήν.

5. τοῖς om. V.

8. ἀνακομίσασθαι: ἀνακομίσασθαι P. ἀναλαβεῖν: διακομίσασθαι libri.

9. παρὰ τοῦ Meierus pro παρὰ τῶν τοῦ.

12. ἐδεξάμην] ἐδειξάμην codices. δίκην] τὴν δίκην W.

17. δόσει P. pro δώσει.

19. καὶ πρὸς εἴκοσι μνᾶς συντελούντων] Quia ternis fuerunt vicenæ minæ pendendæ, id est, omnibus 60. immunis fuit Thrasylochus, quia Demosthenes pro illo 20. minas solvere coactus fuit. WOLF.

τρίτος αἱρεθεὶς] Id est τρίτος αὐτὸς αἱρεθείς. MEIER.

21. ἀλλ'—ἀνάλωμα] Quasi vero hoc in antidosi legitimum non esset. MEIER.

ἔτι τοῖς συντελοῦσιν. ἦν δὲ τὸ τῆς τριηραρχίας λειτούργημα οὐκ ἐνιαύσιον, ἀλλὰ διὰ βίου, καὶ διὰ τοῦτο οἱ πλουσιώτατοι ἀεὶ ἐτριηράρχουν. πολλοὶ δὲ τῶν τριηράρχων οἴκοι μένοντες ἄλλους ἀνθ' ἑαυτῶν ἐξέπεμπον, καὶ λαμβάνοντές τινες τὴν δαπάνην ἀνεδέχοντο τὴν λειτουργίαν. ὁρᾶτε οὖν τὴν ἐπήρειαν; ἐτρύφα Μειδίας, Δημοσθένους τελοῦντος, τριηραρχεῖν νομιζόμενος· "ἐπίβηθι τῆς νεώς," ἐβόων, "ἰδοὺ παρέχω τὰ χρήματα." ὁ δὲ "μικρὸν ἐπίσχες," ἔφη, "ζητῶ γὰρ ἔτι τὸν μισθωσόμενον."

540, 21. δίκην δὲ τούτων λαχὼν ὕστερον τῆς κακηγορίας] ἐφ' οἷς εἶπε κακῶς τὴν μητέρα κἀμὲ καὶ τὴν ἀδελφήν.

540, 22. εἷλον ἐρήμην] ὄνομα δίκης.

οὐ γὰρ ἀπήντα] οὐκοῦν κατὰ τῶν μὴ ἐθελόντων ὑπακούειν, ἀλλὰ φυγοδικούντων λέγεται. ἐκέλευε γὰρ ὁ νόμος τοὺς ἐμπρόθεσμον δίκην ἔχοντας εἶτα μὴ ἀπαντῶντας εἰς τὴν κυρίαν ἐρήμην ἁλίσκεσθαι. ἦν δὲ κατὰ τῶν τοιούτων ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένον τὸ τίμημα χίλιαι δραχμαί.

540, 23. οὐδενὸς ἡψάμην] πανταχῇ κηρύττει τὴν ἐπιείκειαν, ἵνα μὴ δοκῇ αὐτὸς δεδωκέναι τῇ ἔχθρᾳ τὰ σπέρματα. ἰδοὺ γοῦν τοῦ νόμου διδόντος, εἴ τις ἐκπροθεσμήσειε καὶ μὴ καταβάλοι τὰς δίκας, ἐξεῖναι ἅπτεσθαι αὐτοῦ τῶν κτημάτων, οὐδὲν τοιοῦτον ἐποίησα.

540, 24. ἀλλὰ λαχὼν ἐξούλης] οὐ γὰρ ἀποδιδόντος αὐτοῦ τὴν ἐξούλης ἐπήγαγον, αἰτιώμενος ὡς οὐ στέργει τὴν ψῆφον. ἐξούλης δὲ δίκη τις ἦν ἢ περὶ χωρίου ἢ περὶ οὐσίας, ἧς ἔδει ἐκβληθῆναι τὸν ὀφλόντα τὰς χιλίας. ἔδει δὲ ἄξιον εἶναι τὸ κτῆμα τῶν χιλίων δραχμῶν. ἦν δὲ διπλῆ τις ἡ τιμωρία τῆς ἐξούλης. καὶ γὰρ τὰς χιλίας ἐκομίζετο ἐξ ἀρχῆς ὁ νενικηκὼς καὶ ἔξωθεν προσετίμα τὸ

2. οἱ π. ἀεὶ ἐτριηράρχουν] Ineptit Ulpianus. MEIER.

6. νομιζόμενος] ὀνομαζόμενος margo P.

7. ὁ δὲ Meierus pro οὐδέ.

13. ἐμπρόθεσμον P. pro ἐμπρόσθεμον.

16. χίλιαι δραχμαί] Errat Ulpianus; mulcta enim mille drachmarum non unicuique dicebatur, qui non obito vadimonio contumacem se exhibuisset, sed accusatori tantum, qui cum in publico judicio alicujus nomen detulisset, die dicta aut in jure aut in judicio non comparuisset. MEIER.

17. πανταχῇ] πανταχοῦ C.G.

19. ἐκπροθεσμήσειε] ἐκπροθεσμίσειε codices.

μὴ add. W.

23. ἦν ἢ] ἦν ἢ T.D.G., om. C.

24. ὀφλόντα Meierus pro ὄφλοντα.

τῶν om. V.

26. ἐκομίζετο] ἐκόμιζε τὸ V.

προσετίμα τὸ Meierus pro προετιμᾶτο καί. προσετιμᾶτο καὶ τὸ margo P.

δικαστήριον τῷ ἡττωμένῳ, διότι τῶν νόμων καὶ τῶν διαιτητῶν παρήκουσε, καὶ τὸ δικασθὲν ὅτι οὐκ ἐξέτισε. τὸ δὲ ὕστερον ὑπὸ τῶν δικαστῶν προστιμηθὲν τοῦτο ἐγίγνετο δημόσιον.

540, 26. κἀγὼ μὲν οὕτως εὐλαβῶς] καίτοι ἐκέλευον οἱ νόμοι τῶν ἐνεχύρων λαμβάνεσθαι. πῶς οὖν οὐ κατὰ τοὺς νόμους ἐποίησα μηδενὸς ἁψάμενος; ὅτι οὐκ ἐξῆν τῷ λαχόντι ἐξούλης οὐκέτι καθ' ἑαυτὸν ἐπιλαμβάνεσθαι, πρὶν ἢ διαγνῶναι τὸ δικαστήριον.

πληρώσας ἐν τῇ πηλικότητι τοὺς ἀγῶνας ἥκει λοιπὸν ἐπὶ τὴν παρέκβασιν, ἥτις καὶ ἐμπίπτων κέκληται, δι' ἧς τά τε παλαιὰ ἀδικήματα τοῦ Μειδίου περὶ τὸν Δημοσθένην καὶ τὰ μετὰ τὴν χορηγίαν συνάπτει δεικνὺς ὅτι δι' ἔχθραν καὶ ἐξ ἐπιβουλῆς πολεμῶν ταῦτα πεποίηκεν. τί δὲ ἐν τῇ παρεκβάσει; πρῶτον μὲν τὰ κατὰ τὸν Στράτωνα, ὅτι κἀκεῖνον ἠτίμωσε κἀμοὶ τὴν καταδίκην οὐκ ἐξέτισεν· ἔνθα καὶ ἐλέου ἐκβολὴν ἐποιήσατο, καιρὸν ἐπιτήδειον νομίσας αὐξῆσαι μὲν τὰς συμφορὰς τοῦ Στράτωνος καὶ εἰς ἔλεον διὰ τούτων ἀγαγεῖν τοὺς δικάζοντας, φθόνον δὲ καὶ μῖσος κινῆσαι τῷ Μειδίᾳ. βεβαιοῖ δὲ καὶ τὴν δίκην ἑαυτῷ τὴν περὶ τῆς ἐξούλης. εἶτα ἐπὶ τὰ λοιπὰ δύο μετῆλθε, τὸ μὲν πρότερον ὅτι λιποταξίου γραφὴν παρεσκεύασε κατὰ Δημοσθένους, τὸ δεύτερον δὲ περὶ τῆς ἐφ' αἵματι γραφῆς. πεποίηται δὲ τὴν ἀπολογίαν τούτου τοῦ μέρους κατὰ στοχασμὸν τὸν προκατασκευαζόμενον οὐ διὰ πάντων τῶν κεφαλαίων, ἀλλ' ὥστε τὸ σχῆμα σώζεσθαι τὸ στοχαστικόν· προκατασκευαζόμενος δοκεῖ, ὅτι καὶ τὸν Ἀρίσταρχον ἀπολύειν πειρᾶται τῆς αἰτίας. B.Y.

540, 29. ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς φυλέτας] ἀναμιμνήσκει αὐτοὺς μεταξὺ τοῦ κοινοῦ ἀδικήματος, ἵνα μὴ εἰς λήθην ἐμπέσωσι, τῶν ἰδίων ἀκούοντες. οἱ γὰρ φυλέται τοῦ κοινοῦ τυγχάνουσι γνώρισμα.

541, 1. κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας] ὅτι ὕβρισε κἀμὲ καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν ἀδελφήν, ὅτι θύρας, κατέσχισαν, ὅτι τὰς εἴκοσι μνᾶς ἔλαβον, αὐτοὶ μηδὲν ἀναλώσαντες.

1. παρήκουσε T.D. παρήκουε C.G.V.
2. δικασθὲν] καταδικασθὲν W.
3. προστιμηθὲν C.G. προτιμηθὲν T.D.V.
10. τὰ μετὰ Meierus. Aberat τά.
12. τί Y. ἐστὶ B. sine interrogandi signo post παρεκβάσει.
18. λιποταξίου Y. λειποταξίου B. παρεσκεύασε] κατεσκεύασε Y.
28. ὅτι θύρας κατέσχισαν om. C.G. κατέσχισαν—ἔλαβον P. pro κατέσχισεν—ἔλαβεν.

541, 4. οἷα ἀκηκόατε] δηλονότι τὰ ἐν τῷ θεάτρῳ γενόμενα.

541, 12. ὃ τοίνυν πεποίηκε] σαθρόν ἐστιν ὅλον τὸ περὶ τὸν Στράτωνα μέρος τῷ Δημοσθένει καὶ μικροῦ μονομερές. κατεγνώσθη γὰρ Στράτων ὡς κακῶς διαιτήσας, καὶ κινδυνεύει καὶ ἡ δίαιτα δι' αὐτὸ ἄκυρος γενέσθαι. καὶ ὅλως ἔοικε τοῖς ἀσυστάτοις κατὰ τὸ προειλημμένον. πειρᾶται οὖν ὁ ῥήτωρ καὶ ὑπὲρ τοῦ Στράτωνος ἀπολογεῖσθαι καὶ κυρίαν ἀποφαίνειν τὴν δίαιταν, καὶ ἵνα μὴ χρήσηται διαβολαῖς κατὰ τοῦ Στράτωνος ὁ Μειδίας, ἅπερ ἂν ἐκεῖνος κατηγορῶν εἶπε, ταῦτα προλαβὼν αὐτὸς συνίστησι.

541, 16. ταύτης λέγων ἧς εἷλον αὐτὸν] οὐκοῦν ἥττηται ὁ Μειδίας καὶ ἑάλω. πῶς οὖν ἄκυρα βιάζεται ποιεῖν τὰ κατεγνωσμένα;

541, 17. ἄνθρωπος πένης μέν τις] προσυνίστησι τὸ πρόσωπον ἀναγκαίως, ἵνα μὴ λάβωσι χώραν αἱ τοῦ Μειδίου διαβολαί. πένης δὲ εἶπεν· οὐ γὰρ χρὴ τὰ πρόδηλα ἀρνεῖσθαι.

541, 18. καὶ ἀπράγμων] συνῆψε τῷ πράγματι τὴν ἀπραγμοσύνην, ἵνα τὴν ἐναντίαν δόξαν ἀφέληται.

ἄλλως δ' οὐ πονηρὸς] τὴν μὲν τύχην πονηρὸς οἱονεὶ δυστυχὴς, τὸν δὲ τρόπον οὐ πονηρός. ἐπήνεσε δὲ τὰ μὲν κατὰ θέσιν, τὰ δὲ ἐξ ἀναιρέσεως, ὡς φεύγων τὸ προσκορές.

ἀλλὰ καὶ πάνυ χρηστὸς] τὸν ἀφελῆ νοῦν καὶ τὸν ἁπλοῦν νῦν ἐπαινεῖν ἔοικεν, ἵνα δείξῃ καταγοητευθέντα τὸν Στράτωνα παρὰ τοῦ Μειδίου.

541, 19. ὅπερ τὸν ταλαίπωρον οὐκ ὀρθῶς] ἑτέραν πρόφασιν τοῦ Μειδίου λέγοντος, ὅτι διὰ τὴν πονηρίαν κατεγνώσθη, ἑτέραν ὁ ῥήτωρ προβάλλεται· "τί συγχεῖς" φησὶν, "ὦ Μειδία, τὰ πράγματα, τὴν "ἐπιείκειαν συμφορᾶς ἀπεργασάμενος πρόξενον;" τὸ δὲ "ἀπολώ"λεκεν" ἐπὶ τῆς ἀτιμίας φιλεῖ λέγειν ὁ ῥήτωρ, ὅτι περ ἐγγὺς θανάτου καθέστηκεν.

541, 21. ἐπειδή ποθ' ἧκεν ἡ κυρία] ἵνα μὴ ἄφνω συμβᾶσα συγγνώμην ποιήσῃ τῷ Μειδίᾳ, ὡς ἄρα εἰκότως ἠγνόησεν.

1. γενόμενα] γινόμενα V.

4. καὶ ἡ δίαιτο δι' αὐτὸ Meierus pro καὶ δι' αὐτὰ, præeunte W., qui conjecerat κινδυνεύει διὰ τοῦτο καὶ ἡ δίαιτα ἄκυρος καὶ αὐτὸς ἄτιμος γενέσθαι.

7. καὶ ἵνα P. pro κἂν ἵνα.

9. προλαβὼν P. pro προβαλών. αὐτὸς Meierus pro οὗτος.

17. πονηρὸς] An πόνηρος hic scribendum? MEIER.

20. νοῦν margo P. pro νῦν. καὶ τὸν T.D. τὸν om. ceteri. νῦν ἐπαινεῖν T.D. Aberat νῦν.

29. μὴ P. pro μέν.

541, 23. ὑπωμοσίαι καὶ παραγραφαὶ] ὑπωμοσίαι ὅρκοι ἀναβολὴν τῆς δίκης πορίζόμενοι, ἐάν τις προφασίζηται ἢ νόσον ἢ θάνατον οἰκείων ἢ ὅλως τῆς τύχης ἐπήρειαν. καὶ ἡ παραγραφὴ δὲ ἄλλη ἀναβολῆς πρόφασις, ἢ τρόπον ἢ πρόσωπον παραγραφομένη ἢ χρόνον. Εἰς τὸ αὐτό. ἔδει τὸν μέλλοντα κατηγορεῖν, εἰ πάντα ἕτοιμα ἔχοι τὰ πρὸς τὸν ἀγῶνα, ἐρωτᾶσθαι· εἰ δὲ συνέφησεν ἐκεῖνος, ὅρκον ἀπῃτεῖτο λοιπὸν ὑπὲρ τοῦ ἐπεξελθεῖν. εἰ μὲν οὖν ἦν ὀμόσας εἰσήγετο· εἰ δὲ ᾔτησέ τινα χρόνον ὑπὲρ τοῦ ἐπισκέψασθαι, ἔμενεν ἡ γραφή. ἐκαλεῖτο δὲ τὸ τοιοῦτον ὑπωμοσία. διεξεληλύθει οὖν, φησὶν, ἡ ὑπωμοσία, τουτέστιν οὐκ ἦν ἐν μετεώρῳ τὰ τῆς κατηγορίας· ὠμωμόκει γάρ· ἀλλὰ καὶ αἱ παραγραφαὶ διεξεληλύθεσαν. πολλάκις γὰρ οἱ ἀντίδικοι παρεγράφοντο, "οὐ πρὸς διαιτητήν με κρίνεσθαι δεῖ, ἀλλὰ "πρὸς ἄρχοντα ἢ θεσμοθέτην, οὐ σὲ δεῖ κατηγορεῖν, ἀλλ' ἕτερον, οὐ "νῦν, ἀλλ' αὖθις," καὶ τὰ τοιαῦτα. ταῦτα οὖν διεξεληλύθει, τουτέστιν, εἴ τινας εἶχε παραγραφὰς ὁ Μειδίας, πεπληρώκει καὶ ὡμολόγητο σαφῶς ὅτι χρὴ πρὸς διαιτητὴν δικάσασθαι. ταῦτα δὲ ὁ ῥήτωρ φησὶ βουλόμενος δεῖξαι ὅτι Μειδίᾳ οὐδεμία ἦν πρόφασις τοῦ μὴ ἀπαντῆσαι, δι' ὧν συνίστησιν ὅτι δικαίως αὐτοῦ κατεδιῄτησεν ὁ Στράτων.

541, 24. ἐπισχεῖν ἐδεῖτό μου] οὐχ ὁ Μειδίας, οὐ γὰρ παρῆν, ἀλλ' ὁ Στράτων, δηλονότι λέγων, "ἴσως ἥξει μετὰ μικρὸν, μὴ σπεῦδε, μὴ "ἀθύμει·" ἵνα λύσῃ τὴν ἐναντίαν δόξαν, ἣν ὑπέσπειρεν ὁ Μειδίας περὶ τοῦ Στράτωνος, ὡς ἔστιν ἐχθρὸς αὐτοῦ, δείκνυσι καὶ ὑπὲρ Μειδίου πράττοντα τὸν Στράτωνα. βραδύνοντος γὰρ αὐτοῦ παρεκάλει με τέως ἐπισχεῖν, ἐπαγγελλόμενος ὅτι ἴσως ἐλεύσεται.

541, 25. ἔπειτα εἰς τὴν ὑστεραίαν ἀναβαλέσθαι] ἤδη με καὶ τὴν

4. ἀναβολῆς] ἐκβολῆς V.
ἢ τρόπον om. V.
5. εἰς τὸ αὐτό C.G. ἄλλως. εἰς τὸ αὐτό V. Nihil horum est in T.D., quorum T. scholion hoc separat ab præcedente duobus punctis:
ἔχοι T.D. ἔχει ceteri.
6. τὰ πρὸς] τὰ om. V.
εἰ δὲ συνέφησεν ἐκεῖνος] Videntur ea deesse quæ ad rei personam pertinent. Hujus enim esse puto τὰς ὑπωμοσίας καὶ παραγραφάς. WOLF.
7. ἐπεξελθεῖν P. pro ἐξελθεῖν.
εἰ μὲν οὖν] ὁ μὲν οὖν W.
10. ὠμωμόκει C.G. ὀμωμόκει T.D. V.
11. καὶ αἱ Meierus. Aberat αἱ.
15. ὡμολόγητο W. ὡμολογεῖτο codices. ὁμολογεῖτο V.

προθεσμίαν ἠξίου παραβαίνειν ὁ Στράτων, φάσκων "οὐδὲν ἐκ μιᾶς "ἡμέρας γενήσεται βλάβος, αὔριον ἀκουσόμεθα."

541, 26. ὡς οὔτ' ἐγὼ συνεχώρουν] πολιορκούμενον εἰσάγει πανταχόθεν τὸν Στράτωνα Δημοσθένης, ἀπειθοῦντος Μειδίου. πρόδηλον οὖν ὅτι ἄκων κατεδιῄτησεν.

541, 27. τῆς δὲ ὥρας ἐγίγνετο] τουτέστιν ἡ δικάσιμος ὥρα τῶν διαιτητῶν παρεληλύθει.

541, 28. κατεδιῄτησε] μετὰ δυσχερείας ἀναγνωστέον. οὐ γὰρ ἔχων ὅ τι ποιήσῃ καὶ ποῖ τράπηται καὶ ἄκων κατεδιῄτησε.

ἤδη δ' ἑσπέρας οὔσης καὶ σκότους] οὐχ ἁπλῶς ἑσπέρας, ἀλλὰ καὶ νυκτὸς ἀρξαμένης· διὰ τοῦτο γὰρ τὸ "σκότος" ἐπήνεγκε. κακοήθειαν δὲ κατηγορεῖ τοῦ Μειδίου. τοιαύτην γὰρ ὥραν ἀπήντησεν, ἐν ᾗ ἐδόκει ἀπαντᾶν καὶ μὴ ἀπαντᾶν, ἀπαντᾶν μὲν, ἵν' ἔχῃ τοῦ διαιτητοῦ κατηγορεῖν ὅτι ἀπαντήσαντος ἐρήμην κατεδιῄτησε, μὴ ἀπαντᾶν δὲ, ἵνα μὴ καταλαβὼν ἐμὲ προδήλως ἡττηθῇ.

542, 2. πρὸς τὸ τῶν ἀρχόντων οἴκημα] ὅπου συλλέγονται οἱ ἄρχοντες, ἵνα, εἴ τις δέοιτο αὐτῶν, εὑρίσκωνται· ἔδει γὰρ τὴν διαιτηθεῖσαν δίκην ὑπογραφῆναι παρὰ τῶν ἀρχόντων. ἐκεῖ μὲν οὖν κατέλαβε τὸν διαιτητὴν ἤδη ἀναχωροῦντα. οὐκοῦν εἰ σκότους ὄντος τότε ἀνεχώρει, πρόδηλον ὅτι βραδέως κατεδιῄτησεν.

542, 4. ὡς ἐγὼ τῶν παραγενομένων τινὸς] τὴν σεμνότητα καὶ τὴν σωφροσύνην τὴν ἑαυτοῦ δείκνυσιν, ὅτι σκότους ὄντος οὐ παρῆν, ἀλλ' οἴκοι διέτριβεν.

542, 6. οἷός τ' ἦν πείθειν αὐτὸν] ἐπειρᾶτο καὶ ἐπεχείρει πείθειν αὐτοὺς κοινῇ μεταθεῖναι τὴν ψῆφον τὴν καταδικάσασαν, καὶ ποιῆσαι αὐτὴν ἀποψήφισιν· τοῦτο γὰρ ἔστι τὸ μεταγράφειν τὴν ὑπογραφὴν τῆς διαιτήσεως.

542, 9. ὡς δ' ἐδυσχέραινον οὗτοι] πολλὴν δικαιοσύνην τοῖς ἄρχουσιν ἐμαρτύρησεν, ὅτι ἐχαλέπαινον θέλοντος χρήμασιν αὐτοὺς τοῦ Μειδίου διαφθείρειν. εἶτα οἱ μὲν ὀλίγοι πολλὰ χρήματα λαμβά-

2. ἀκουσόμεθα C.G. ἀκουσώμεθα ceteri.

4. ἀπειθοῦντος] οὐκ ἀπαντῶντος margo P.

9. ποιήσῃ καὶ ποῖ Meierus pro ποιήσει καὶ ποῦ.

13. διαιτητοῦ om. V.: habet P.

14. ἐρήμην] τὴν ἐρήμην V.

ἀπαντᾶν δὲ] ἀπαντῇ δὲ T.D. ἀπαντᾷ δὲ C.G.

18. κατέλαβε P. pro κατέλαβον.

νουντες οὐ προήκαντο· ὑμεῖς δὲ τοσοῦτοι τὸ πλῆθος ὄντες ὀλίγα λήψεσθε; τοῦτο γὰρ βούλεται κατασκευάζειν.

542, 10. καὶ οὐδετέρους ἔπειθεν] οὔτε τὸν ἄρχοντα οὔτε τὸν Στράτωνα. ἔπαινον ποιεῖται τῆς γνώμης αὐτῶν, ὅτι οὐδὲ αὐτῆς ἠνείχοντο τῆς ἀκοῆς. ἀξίωμα δὲ περιέθηκεν ἴσον καὶ τὴν αὐτὴν δικαιοσύνην τῷ τε Στράτωνι καὶ τοῖς θεσμοθέταις.

ἀπειλήσας καὶ διαλοιδορηθεὶς] ἀντὶ τοῦ οὐδὲν εἶδος λοιδορίας ἀφείς. ὁ δὲ τοῖς ἄρχουσι τῆς πόλεως ἀπειλῶν καὶ λοιδορούμενος, ἐφ' οἷς θάνατος ὥρισται, πῶς ἂν ἐφείσατο τοῦ χορηγοῦ;

542, 11. ἀπελθὼν τί ποιεῖ;] θαυμάζει τὴν εὕρεσιν, ἐκπλήττεται τὴν ἐπίνοιαν, διὸ καὶ λέγει "θεάσασθε τὴν κακοήθειαν," ἵνα καὶ ὑμεῖς θαυμάσητε.

542, 12. τὴν μὲν δίαιταν ἀντιλαχὼν οὐκ ὤμοσεν] ἔθος ἦν τοὺς καταδικασθέντας ἐρήμην, εἰ νομίζοιεν ἀδικεῖσθαι, ἀντιλαχεῖν πρὸς τοὺς ἄρχοντας, οἷον αἰτιάσασθαι τὴν κρίσιν καὶ φάσκειν ὡς αὖθις θέλουσι κρίνεσθαι. οἱ δὲ τοῦτο ποιοῦντες καὶ ὤμνυσαν ἦ μὴν ἐπεξιέναι ταῖς ἀληθείαις. ἀντέλαχε μὲν οὖν ὁ Μειδίας καὶ ᾐτιάσατο, οὐ μὴν ὤμοσεν, ὑπόνοιαν ἐντεῦθεν παρέχων τῷ Στράτωνι ὡς οὐκ ἐπεξέρχεται. δέον γὰρ ὀμόσαι, εἴπερ ἐβούλετο ἐπεξελθεῖν, οὐκ ὤμοσεν, ἵνα νομίζων Στράτων ὅτι ἐν μετεώρῳ ἐστὶ τὰ τῆς δίκης μὴ παρασκευάσηται πρὸς αὐτήν· διὸ καὶ λέγει "κυρίαν εἴασε γενέσθαι "τὴν ψῆφον" καὶ "ἀνώμοτος ἀπηνέχθη" φησὶ, δηλονότι παρὰ τοῖς ἄρχουσιν.

542, 13. ἀλλ' εἴασε καθ' ἑαυτοῦ κυρίαν γενέσθαι] σοφίζεται ἐνταῦθα. μὴ ὀμόσας γὰρ, φησὶν, ἐποίησε καθ' ἑαυτοῦ κυρίαν τὴν δίαιταν. καίτοι φήσειεν ἂν ὁ Μειδίας ὅτι μὴ ὀμόσας ἐν μετεώρῳ τὴν μὲν δίαιταν εἴασε, καταγνωσθέντος δὲ αὐτοῦ παρὰ τῆς βουλῆς λέλυται καὶ τὰ τῆς διαίτης. ὁ δέ φησιν ὅτι ἐκεῖνος οὐ θελήσας ὀμόσαι ἐν τούτῳ συνωμολόγησε καλῶς κεκρίσθαι τὴν δίαιταν.

9. πῶς W. pro πότ'. τότ' C.G.
13. ἔθος ἦν] De hoc scholio vide quod Hudtwalckerus in libro de diætetis p. 104. tulit judicium. MEIER.
14. ἀδικεῖσθαι] ἠδικῆσθαι W.
15. οἷον] καὶ οἷον W.
18. ὡς οὐκ W. pro καὶ οὐκ.
19. ἐπεξέρχεται P. pro ἐπέρχεται. ἐπεξελθεῖν W. pro εἰσελθεῖν. T. a pr. manu videtur habuisse ἐξελθεῖν. Nam literam ξ in litura agnoscere licet.
25. τὴν δ.] καὶ τὴν δ. V.
27. μὲν om. V. εἶναι add. W.
28. καὶ τὰ W. pro διά.

542, 15. φυλάξας τὴν τελευταίαν ἡμέραν] ἔδει τοὺς τὰ κοινὰ διοικοῦντας εὐθύνας διδόναι τῶν πεπραγμένων. ἔθος δὲ ἦν ἐν ἡμέραις ῥηταῖς εἴς τινα τόπον συλλέγεσθαι τοὺς διαιτητὰς, ἵνα ὁ βουλόμενος κατηγορεῖν αὐτῶν, ὡς ἢ πρὸς χάριν ἢ δι' ἔχθραν δικασάντων ἢ διὰ κέρδος, ἑτοίμως ὑπακούσωσι καὶ ἀποκρίνωνται. ἐξιόντος δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ πρῶτον ἀπὸ τῶν διαιτητῶν ἤρχοντο· μικρότερα γὰρ ἦν τὰ ὑπ' αὐτῶν διοικούμενα. ἦσαν γὰρ οἱ διαιτηταὶ μδ' καθ' ἑκάστην φυλήν. οὗτοι δὲ ἐν τῷ Σκιροφοριῶνι τὰς εὐθύνας ἐδίδοσαν, ὃς ἦν ἑνδέκατος μὴν παρ' Ἀθηναίοις. Μειδίας οὖν κακούργως ἐφύλαξε τὴν τελευταίαν ἡμέραν τὴν τοῦ Σκιροφοριῶνος, ἣν τινὲς ἕνην καὶ νέαν, τινὲς δὲ νουμηνίαν νομίζουσι, καὶ τότε ἧκεν. καὶ διὰ τοῦτο ἔνιοι τῶν διαιτητῶν οὐκ ἀπήντων ἐπὶ τὰς εὐθύνας, νομίζοντες ἐκβεβηκέναι τὸν μῆνα, ὅπερ ἔπαθε καὶ ὁ Στράτων. διὰ τοῦτο γὰρ αὐτὸν προλαβὼν ἀφελῆ καὶ ἀπράγμονα ἔφησεν, ἵνα ἀκόλουθον δόξῃ τὸ μὴ περιεργάζεσθαι τὸν τοιοῦτον, μηδὲ ἀκριβῶς εἰδέναι πότε μὲν ἕνη καὶ νέα, πότε δὲ νουμηνία. οὐκοῦν δι' ἀφέλειαν καὶ ἀπραγμοσύνην ἐδυστύχησεν.

542, 18. πείσας τὸν πρυτανεύοντα δοῦναι ψῆφον] ἵνα μὴ δόξῃ πάσης κατηγορεῖν τῆς βουλῆς, εἰς ἕνα, τὸν πρύτανιν, ἀνήγαγε τὴν μέμψιν. τί οὖν, εἰ κἀκεῖνος δικαίως ἐποίησεν; ὁ δὲ "πείσας" εἰπὼν, δωροδοκίαν ᾐνίξατο. τὸ δὲ κατὰ τὸν πρύτανιν τοιοῦτον ἦν. ψῆφον ἐδίδου τοῖς βουλευταῖς, λέγων "ὁ δεῖνα τῶν διαιτητῶν οὐκ ἀπήντησε. "καίτοι κατήγορον ἔχων· τί οὖν ὑμῖν δοκεῖ περὶ αὐτοῦ;" καὶ οὕτως οἱ βουλευταὶ κατεψηφίζοντο. εἰσὶ δὲ ἄρχοντες τῆς βουλῆς οἱ πρυτάνεις.

542, 19. κλητῆρα οὐδ' ὅντιν' ἐπιγραψάμενος] ὁ γὰρ διδοὺς τὴν γραφὴν προσέγραφεν ὅτι κατηγορῶ τοῦδε, καὶ προσκαλοῦμαι αὐτὸν διὰ τοῦ δεῖνος εἰς τὸ βουλευτήριον. ἵν' οὖν μὴ ὁ Στράτων κατηγο-

3. ὁ βουλόμενος] Malim τοῖς βουλομένοις. MEIER.

4. ὡς ἢ] ὡς καὶ V.

7. μδ' codices. τέσσαρες καὶ τετταράκοντα V. "Malim cum Heraldo τετταράκοντα, τέσσαρες καθ' "ἑκάστην. Cf. Hudtwalcker. l. c. "p. 4." MEIER. De numero diætetarum Meierus ipse in commentatione de diætetis aliqui nuper disputarunt, sed non ut res ad liquidum perduceretur.

8. ἑνδέκατος] Immo δωδέκατος, nisi Θαργηλιῶνι scribendum pro Σκιροφοριῶνι et Θαργηλιῶνος paullo post pro Σκιροφ., id quod rei magis consentaneum est. MEIER.

10. ἕνην] ἕνην codices hic et infra.

11. νομίζουσι] ὀνομάζουσι margo P.

18. πάσης κ.] κ. πάσης V.

26. προσκαλοῦμαι Meierus pro προκαλοῦμαι.

αὐτὸν Meierus pro τοῦτον.

ρήσῃ τοῦ κλητῆρος, ὡς μὴ σημήναντος, διὰ τοῦτο οὐ προσέγραψε κλήτορα, βουλόμενος ἀπαράσκευον καὶ ἀφύλακτον λαβεῖν τὸν Στράτωνα.

542, 22. καὶ νῦν εἷς Ἀθηναίων] παθητικῶς ἅμα καὶ πικρῶς εἶπε· παθητικῶς μὲν, ἵνα οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Ἀθηναῖον ἐλεήσωσι, πικρῶς δὲ, ὅτι ὁ Ἀθηναῖος ὑπὸ τοῦ βαρβάρου καὶ ὑποβολιμαίου Μειδίου ἠτίμωται.

542, 24. καὶ καθάπαξ ἄτιμος γέγονεν] ἀσαφὲς τὸ καθάπαξ, ἔστι δὲ τοιοῦτο. τῶν ἀτιμουμένων οἱ μὲν τὸ τρίτον μέρος τοῦ σώματος ἠτιμοῦντο, οἱ δὲ τὰ δύο, οἱ δὲ ὁλόκληρον, οἳ οὐδενὸς μετεῖχον τῶν κοινῶν. τοῦτο οὖν ἐστι τὸ "καθάπαξ" ἀντὶ τοῦ ὁλοκλήρως.

καὶ οὔτε λαχεῖν ἀδικηθέντα] φθόνον αὐτῷ κινεῖ καὶ ὥσπερ τινὰ τύραννον διὰ τῶν ὀνομάτων δείκνυσιν.

542, 26. οὐθ' ὅλως τὴν αὐτὴν ὁδὸν] ἂν ἴδῃς κατὰ τὴν ἀγορὰν Μειδίαν, φεῦγε· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τὴν θέαν ἕξεις ἀζήμιον.

542, 27. δεῖ δὴ τοῦτο τὸ πρᾶγμα] ἐπεξεργάζεται μειζόνως, ἵν' αὐξήσας τοῦ Μειδίου τὴν ἀπόνοιαν εἰς ἔλεον ἀγάγῃ τοῦ Στράτωνος.

543, 6. μεγάλην νὴ Δί' ὦφλε δίκην] προσώπου πλάσις, ὡς ὑπὲρ Μειδίου διαλεγομένου.

543, 7. ἀλλὰ χιλίων ἡ δίκη μόνον ἦν δραχμῶν] ψεύδη· πεντακοσίων γὰρ ἦν ἡ καταδίκη ἡ πολλή.

543, 9. συνέβη δ' ὑπερημέρῳ γενομένῳ] ἀσαφὲς εἶναι δοκεῖ τοῦτο, ἔστι δὲ τοιοῦτο. ἵνα ἀδικήσῃ, ἀπέκρυψε τὴν κυρίαν καὶ διὰ τοῦτο παρέλαθεν ὑπερήμερος γενόμενος. τοῦτο δὲ τὸ νόημα οὐκ ἀληθὲς εἶπε, διὸ καὶ τοῦτο τὸ μέρος ὠβέλισται παρὰ τῶν κριτικῶν καὶ ὡς ἀδιόρθωτον παραλέλειπται.

1. κλητῆρος] κλήτηρος T. hoc accentu, quasi κλήτορος dare voluerit.
8. καθάπαξ hic et post ἀσαφὲς τὸ P. pro καθάπερ. Recte scriptum in libris omnibus in fine scholii.
10. οἳ addidit Meierus. καὶ οὗτοι P. οὗτοι δὲ W.
μετεῖχον P. pro μετεῖχε.
11. ὁλοκλήρως P. pro ὁλόκληρος.
17. εἰς] τοὺς δικαστὰς εἰς P.
18. πλάσις W. pro πλάσιν.
20. ψεύδη] ψεύδῃ V.
21. γὰρ P. pro οὐκ.
ἡ πολλή Meierus. Aberat ἡ.
22. ἀσαφὲς—] Verba ἀσαφὲς—γενόμενος sunt in Y., verba ἵνα ἀδικήσῃ—γενόμενος etiam in B.
23. δὲ C.G.Y. τὸ ceteri.
τοιοῦτο] τοιοῦτον V.
ἵνα ἀδικήσῃ] Sc. ὁ Στράτων, ἀπέκρυψε τὴν κυρίαν καὶ διὰ τοῦτο παρέλαθεν, sc. ὁ Μειδίας. WOLF.
24. παρέλαθεν] προέλαθεν Y.

543, 10. ἀλλ' αὐθημερὸν μὲν ᾔσθετο] εἰπὼν ὅτι λαθεῖν ληφθῇ, ἐπήνεγκε τὴν λύσιν, ὅτι αὐθημερὸν ᾔσθετο, ὅτι ἐνέστηκεν ἡ κυρία.

543, 13. ἐκτέτικεν] ἀποδέδωκεν. B

ἀλλὰ τὴν μὴ οὖσαν ἀντιλαχεῖν] εἰ μὴ ἠβούλετο, φησὶν, ἐκτῖσαι τὰς χιλίας, ὤφειλε πρὸς ἐμὲ τὴν μὴ οὖσαν ἀντιλαχεῖν, τουτέστιν ἀνάδικον μὲν ποιῆσαι τὴν δίαιταν, πρὸς ἐμὲ δὲ τὸν κύριον τοῦ πράγματος δικάσασθαι. ἐκαλεῖτο δὲ μὴ οὖσα δίκη ἡ ἀνάδικος, ἢ ὅτι πρότερον δοκοῦσα εἶναι καὶ κεκυρῶσθαι ὕστερον εἰς τὸ μὴ εἶναι περιίστατο. ἔστιν οὖν μὴ οὖσα ὄνομα δίκης, ἐν οἷς τις ἐξ ὑπαρχῆς ἐθέλει δικάσασθαι, τὴν ἐνεχθεῖσαν κατ' αὐτοῦ πρότερον ψῆφον ἀναιρῶν.

543, 16. ἀλλ' ἵνα μὴ Μειδίας] τὴν ὑπερηφανίαν σημαίνει τούτου.

543, 17. ἀτίμητον ἀγωνίσηται] ἄλλη ἀπολογία ὑπὲρ τοῦ Στράτωνος, ὅτι οὐκ αὐτὸς ὥρισε τὴν καταδίκην, ἀλλ' ὁ νόμος εἶχεν αὐτήν. ἀτίμητον γὰρ καλοῦσιν ἣν οὐχ ὁ δικαστὴς τιμᾷ, ἀλλ' ἐγγέγραπται τοῖς νόμοις.

543, 18. καὶ εἰ μὲν ἠδίκηκεν] ἵνα μὴ εἴποι ὅτι τῆς ἐπιβουλῆς φανερᾶς οὔσης ἀπαντᾶν οὐκ ἠβουλήθη.

543, 23. καὶ τοῦτ' ἐχαρίσασθε αὐτῷ] φαίνεται γὰρ αὐτὸς τὸ πᾶν συσκευάσας.

543, 25. τὴν καταδίκην ἐκτέτικεν] εἰκότως οὐκ ἐδίδου, λέγων ὅτι

1. λαθεῖν] λαθὼν W. recte ipse monens "Durum λαθών ἀντὶ τοῦ "ἀγνοήσας." In P. hæc sic correcta λαθεῖν αὐτῷ συνέβη ὑπερημέρῳ γενομένῳ. Vitiosum ληφθῇ, quod a Par. α. abesse dicitur in marg. P., legitur in libris nostris omnibus.

7. δίκη ἡ ἀνάδικος codices et P. δίκη ἀντίδικος V. In B. gl. μὴ οὖσα ἡ δικαία, corrupte pro ἡ ἀνάδικος.

ἢ tollendum videtur (Hudtwalck. p. 100. not. 47.), nisi quædam exciderunt. MEIER.

8. εἶναι] Singularis significatus hujus verbi pro δεδικασμένη εἶναι. MEIER.

9. ἐν οἷς] ἐν ᾗ W. quo non est opus. MEIER.

12. ὑπερηφανίαν] ὑπερηφανείαν V.

19. ἀπαντᾶν] ἀπατᾶν codices.

οὐκ add. P.

20. καὶ τοῦτ' (τοῦτ' om. C.)—συσκευάσας (κατασκευάσας P.)] Hæc verba in codicibus et V. leguntur in scholio ad p. 543, 13. inter verba περιίστατο et ἔστιν οὖν. Suum in locum transposuit P., correcto etiam librorum vitio ἐχαρίσατο pro ἐχαρίσασθε.

22. ἐκτέτικεν] εἰστέτικεν V.

ὅτι—Στράτωνος] "Tiresia conjec- "tore est opus." W. Immo plana omnia, modo αὐτῷ pro αὐτὰ scribatur: merito mulctam daturum

συνεχωρήθη αὐτὰ ὑπὸ τοῦ Στράτωνος. ὁ δὲ ῥήτωρ βούλεται ἀτιμῶσαι τὸν διαιτητὴν, οὐχ ὅτι κακῶς ἔκρινεν, ἀλλ' ὅτι κρινόμενος οὐκ ἀπήντησεν. οὐδὲν οὖν κωλύει κυρίαν εἶναι τὴν δίαιταν καὶ αὐτὸς ἐπίτιμος ἔμεινεν.

543, 26. οὐδὲ χαλκοῦν] ὀβολόν.

543, 27. ἀλλὰ καὶ δίκην ἐξούλης ὑπομένει] τοῦ Μειδίου μηδὲ τὴν καταδίκην κυρίαν λέγοντος ὁ ῥήτωρ ὑφαρπάζων φησὶν, ἔτι βούλεται περὶ ἐξούλης δικάσασθαι.

543, 28. οὐκοῦν ὁ μὲν ἠτίμωται καὶ παραπόλωλεν] ἐπειδὴ τοῖς ἀπολωλόσιν οὐχ οἷόν τε μετεῖναι τῶν ἐν τῷ βίῳ καλῶν, οἱ δὲ ἄτιμοι τῆς τῶν κοινῶν ἀπολαύσεως οὐ μετεῖχον, διὰ τοῦτο εἶπε "παραπό-" λωλε," τουτέστι παρέοικε τοῖς ἀπολωλόσιν, ἢ ἀντὶ τοῦ εὐθὺς ἀπέθανε, ζηλωτόν γε μηδὲν ἔχων τῶν ζώντων.

544, 13. κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας] τῶν εἰρημένων ἁπάντων, ὅτι ᾔδει τὴν κυρίαν καὶ ὅτι τὰς πεντήκοντα δραχμὰς ἐδίδου τοῖς ἄρχουσιν.

544, 14. καὶ τὸν τῶν διαιτητῶν ἀνάγνωθι νόμον] ὅτι μένειν ἄχρι τῆς ἑσπέρας ὀφείλει ὁ διαιτητὴς, μὴ φανέντος δὲ τοῦ φεύγοντος καταδικάζειν ἣν ὁ νόμος βούλεται καταδίκην. τοὺς μὲν οὖν μάρτυρας ἀπαιτεῖ τοῦ καὶ εἰδέναι τὴν κυρίαν τὸν Μειδίαν καὶ τοῦ παρακαλεῖν τοὺς ἄρχοντας λαβεῖν τὰς πεντήκοντα δραχμὰς καὶ τοὺς ὅρκους αὐτὸν ἀπαιτῆσαι πρὸς τοὺς ἄρχοντας, καὶ τῶν τοιούτων. τὸν δὲ νόμον ἀναγινώσκει τῶν διαιτητῶν, ἵνα δείξῃ τοῖς δικάζουσιν ὅτι τὸ ἐκ

se negavit, quippe quam Demostheni gratificatum arbitrum contenderet. MEIER.

1. ῥήτωρ] φησὶ addit P., quo, si vel maxime ea esset loci sententia, non opus esset; nam illud ipsum φησὶ subaudiri licet, cujus ellipsis exempla in Bosii libro extant satis et multa et idonea p. 632. 658. MEIER.

ἀτιμῶσαι] ἠτιμῶσθαι. W.

3. καὶ] δι' ἣν P., quo non persanatur locus; qui postulare videtur, εἰ καὶ ὁ διαιτήσας αὐτὴν αὐτὸς μὴ ἐπίτιμος ἔμεινεν. MEIER.

11. τῶν κοινῶν μηδενὸς μετέχειν proprium est ἀτίμων; cf. librum meum de bonis damnat. p. 103. MEIER.

παραπόλωλε] Malim παρὰ τὴν ἡμετέραν δίκην, ὡς ἐν παρέργου μέρει ἀπόλωλεν, quam ut Scholiasta exponit. WOLF.

13. ζηλωτόν γε W. pro ζῆλον γάρ. In P. ζῆλον asterisco notatum.

18. ὁ add. W.

21. τοὺς ὅρκους—ἄρχοντας quorsum spectent intelligere mihi videor; pertinere enim arbitror ad verba τὴν μὲν δίαιταν οὐκ ὤμοσεν—καὶ ἀνώμοτος ἀπηνέχθη., sed sana ea esse impetrare a me non possum ut credam. MEIER.

22. ἀπαιτῆσαι] ἀπητῆσαι (sic) T. D.C. ἀπατῆσαι G.

τῶν νόμων τίμημα κατεδίκασεν ὁ Στράτων καὶ ὅτι κατὰ τοὺς νόμους ἐποίησεν ἐρήμην αὐτοῦ καταψηφισάμενος.

545, 1. καταβραβευθέντα] οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ εὕρηται παρὰ τῷ Δημοσθένει. B.

545, 11. κάλει δὴ καὶ τὸν Στράτωνα] φιλάνθρωπος ὁ Δημοσθένης, καὶ τοῖς ἀτυχοῦσιν, ἐπειδὰν εὕρῃ καιρὸν, πειρᾶται βοηθεῖν, ὡς καὶ ὑπὲρ Τιμάρχου πολλοὺς ἐποιήσατο λόγους ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου, καὶ νῦν ὑπὲρ Στράτωνος, ἐπειδὴ καὶ δοκοῦσιν ἀμφότεροι δι' αὐτὸν ταύταις περιπεπτωκέναι ταῖς συμφοραῖς. ὅτε οὖν ἱκανῶς ἀπελογήσατο, βούλεται καὶ οἶκτον αὐτῷ κινῆσαι παρὰ τοῖς δικασταῖς. ἴσως γὰρ οἱ δικασταὶ καὶ ὅτι οὐδὲν ἀδικεῖ πεισθέντες καὶ πρὸς τὸ πάθος ἐλεήσαντες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τὴν ἐπιτιμίαν. ἐν ταὐτῷ δὲ κίνησιν καὶ ὀργὴν κατὰ τοῦ Μειδίου ποιεῖ. τί οὖν ἐποίησε; βούλεται εἰσάγειν ὡς ἐπὶ σκηνῆς τὸ πρόσωπον τοῦ παθόντος. αἱ γὰρ ὄψεις τῶν δυστυχῶν ἐξεκαλοῦντο μᾶλλον ἢ οἱ τῶν ῥητόρων λόγοι. ὑπέμνησε δὲ διὰ τοῦ ὀνόματος τὴν συμφοράν.

545, 12. τὸν τὰ τοιαῦτα πεπονθότα] οἷα ἠκούσατε. προδιατέθεικε δὲ ταῖς αὐξήσεσι τὸν ἀκροατὴν, ἵνα μᾶλλον γένηται περιπαθὴς ὡς δεινοῦ πράγματος μέλλων γίγνεσθαι θεατής.

ἑστάναι γὰρ ἐξέσται δήπουθεν αὐτῷ] ἀντιπῖπτον ἔλυσε· κελεύει οὖν τὸν Στράτωνα εἰς δικαστήριον παρεῖναι, καὶ μετέχειν ὧν οἱ νόμοι κεκωλύκασιν. φησὶν οὖν, σιγάτω μὲν διὰ τὸν νόμον, τῆς στάσεως δὲ αὐτῷ μετέχειν ἔξεστιν. οὐ γὰρ δὴ καὶ τούτου Μειδίας αὐτὸν ἀφαιρήσεται. οὐκοῦν ὥσπερ ἄφωνον πρόσωπον ἐπὶ σκηνῆς βούλεται τὸ σχῆμα τὸν ἄνθρωπον μόνον δεικνύντα τοῦ πάθους ἑστάναι. δῆλον γὰρ ὅτι ὠφεληθήσεται τὰ μέγιστα. τίς μὲν γὰρ συγγενὴς θεασάμενος οὐκ ἐλεήσει τὸν συγγενῆ; τίς δὲ πολίτης τὸν πολίτην; τίς δὲ πρεσβύτης τὸν πρεσβύτην; τίς δὲ δημότης τὸν συνεκκλησιάσαντα; ὠβέλισται δὲ καὶ ταῦτα. οὐδὲ ἐπιβῆναι γὰρ τοῖς τοιούτοις ἐφεῖται.

6. καὶ] ὃς καὶ P.
ἀτυχοῦσιν W. pro ἄρχουσιν.
7. ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου] I. e. de falsa leg. p. 341, 18. 413, 27. 416, 18. MEIER.
15. ἐξεκαλοῦντο] ἔλεον ἐκκαλοῦνται W.
21. μετέχειν W. pro μὴ ἔχειν.
ὧν] ἃ margo P.
25. ἑστάναι add. P. Minus probabiliter δεικνύντα in δεικνύναι mutavit W.
29. καὶ ταῦτα T.D. et margo P. κἀνταῦθα C.G.V. καὶ ταῦτα dicit respiciens ad locum ὠβελισμένον p. 543, 9.

545, 14. πένης μὲν ἴσως ἐστὶν] ὑποκριτοῦ χρείαν ἔσχεν ἄφωνον πρόσωπον μιμούμενος. τοιαύτην δὲ τύχην αὐτοῦ κατηγόρησεν, ἧς καὶ οἱ δικασταὶ κοινωνοῦσιν. δῆλον γὰρ ὅτι οἱ πένητες τὸν πένητα ἐλεήσουσιν.

οὐ πονηρὸς δέ γε] συμμίγνυσι τῷ πάθει τὴν ἀπολογίαν· εἰ γὰρ χρηστὸς ὢν δεινὰ πέπονθεν, οἴκτου καὶ συγγνώμης ἄξιος.

οὗτος μέντοι πολίτης ὢν] περὶ στρατείας. B.

545, 15. πολίτης ὢν] ἐπειδὴ Μειδίας ὑποβολιμαῖος καὶ βάρβαρος, τοὺς πολίτας ἐκκαλεῖται τὸν πολίτην ἐλεεῖν.

ἐστρατευμένος ἁπάσας] οὐκοῦν τὴν ἐπιβάλλουσαν πένησι λειτουργίαν ἐπλήρωσε· λειτουργία δὲ πένητος ἡ διὰ τοῦ σώματος εἰσφορά.

ἁπάσας τὰς ἐν ἡλικίᾳ στρατείας] πρεσβύτης ὢν τοῖς πονηροῖς ταὐτὰ πέπονθε, καὶ παρὰ τοιαύτην ἡλικίαν, ἐν ᾗ καὶ τοὺς ὄντας ἀδικοῦντας αἰδεῖσθαι πεφύκαμεν. εἶτα καὶ εἰς τὰς στρατείας ἐπῄνεσε τὸν Στράτωνα, διότι μέλλει μετ' ὀλίγον καὶ εἰς δειλίαν καὶ εἰς ἀστρατείαν σκώπτειν τὸν Μειδίαν.

545, 16. καὶ δεινὸν οὐδὲν εἰργασμένος] ἐν τῇ καθόλου ἀναιρέσει καὶ τὸ παρὸν ἔδειξεν ὅτι οὐδὲ περὶ τὴν δίαιταν οὐδὲν δεινὸν ἐποίησεν.

ἕστηκε νυνὶ σιωπῇ] τοῦτο τοῖς δυστυχοῦσιν εἰς ἔλεον.

545, 19. καὶ οὐδ' εἰ δίκαια ἢ ἄδικα πέπονθε] δοκεῖ μὲν ἀμφιβόλως εἰρηκέναι, διότι κατέγνωσται, τὸ δὲ ἀληθὲς αἰνίττεται, ὡς εἴπερ ἐξῆν αὐτῷ ἀπολογήσασθαι, ἔδειξεν ἂν ἑαυτὸν ἀδίκως κατεγνωσμένον. καὶ οὐδεμίαν μὲν ἀπολογίαν ἀπολέλοιπεν ὑπὲρ τοῦ Στράτωνος ὡς πολλῷ πλέον ἐξευρεῖν ὁ Στράτων ἂν ἠδυνήθη, δοθείσης ἀδείας αὐτῷ τοῦ λέγειν. ὅμως δὲ, ἐπειδήπερ οἶδεν ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν αὐτῷ φθέγξασθαι, θαρρεῖ καὶ τὰς ὑπερβολὰς τῶν δικαίων αὐτῷ δίδωσιν.

545, 20. καὶ ταῦτα πέπονθεν ὑπὸ Μειδίου] τίνος; τοῦ ὑποβολιμαίου, τοῦ ἀστρατεύτου.

545, 21. καὶ τοῦ Μειδίου πλούτου] φθόνον αὐτῷ συνάγει διὰ τῆς

13. πρεσβύτης ὢν] καὶ οὐ πονηρὸς add. W. quo locus non videtur integritati redditus. MEIER.
17. τὸν om. V.
20. εἰς] συμφέρει εἰς P.
24. καὶ οὐδεμίαν T.D. καὶ διὰ τοῦτο οὐδεμίαν ceteri.
25. ἐξευρεῖν ὁ margo P. pro ἐξεῦρεν ἤ.
27. θαρρεῖ P. pro θαρρεῖν.

ὑπομνήσεως τοῦ πλούτου· μισοῦσι γὰρ τοὺς τοιούτους οἱ δημόται διὰ τὴν πενίαν.

545, 22. παρὰ] σημείωσαι· ἡ παρὰ ἀντὶ τῆς διά. B.

545, 23. καὶ τὸ τῶν πολλῶν εἷς εἶναι] συγκρούει πρὸς τοὺς δικαστὰς τὸν Μειδίαν καὶ εἰς φόβον αὐτοὺς καθίστησιν. εἰ γὰρ Στράτων διὰ τὴν πενίαν ἠτιμώθη, καὶ ὑμεῖς πένητες, καὶ εἰς ὑμᾶς ὁρμήσει. καὶ ταῦτα πέπονθε διὰ τὸ εἶναι τῶν πολλῶν εἷς, ἐλεύσεται δὲ καὶ ἐφ' ὑμᾶς τὸ δεινὸν, δι' ὧν τυραννίδα αὐτοῖς αἰνίττεται τὴν Μειδίου.

καὶ εἰ μὲν παραβὰς τοὺς νόμους] μισθὸν δικαιοσύνης ἀτιμίαν ἐκομίσατο. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι παραβαίνοντες τοὺς νόμους κολάζονται, Στράτων δὲ πεισθεὶς τοῖς νόμοις ἠτιμώθη.

546, 1. καὶ τηλικαύτῃ συμφορᾷ περιπέπτωκεν ὑπὸ τούτου] Μειδίας οὖν ἐστιν ὁ ἀτιμώσας. οὐκοῦν ἐὰν εἰς τὴν ἀρχαίαν τέχνην αὐτὸν ἐπαναγάγητε, οὐ τὴν ψῆφον τῆς βουλῆς ἀκυρώσετε, ἀλλ' ἑνὸς ἀνδρὸς Μειδίου τὴν βουλὴν ἀνατρέψετε.

546, 2. εἶθ' ὑμεῖς τὸν οὕτως ὠμὸν] ἱκανὸν ἔλεον συνάξας τῷ Στράτωνι βούλεται καὶ τὸν Μειδίου ἔλεον ἐκβαλεῖν. αἰτιῶνται δέ τινες τὸν ῥήτορα ὅτι δεύτερον ἐχρήσατο τῇ τοῦ ἐλέου ἐκβολῇ. κέχρηται γὰρ αὐτῇ καὶ πρὸς τοῖς ἐπιλόγοις, ἐν οἷς σύγκρισιν ἔχει τοῦ Μειδίου πρὸς αὐτὸν Δημοσθένην. τὰ γὰρ ἐκείνου παιδία τῇ ἑαυτοῦ ἀπαιδίᾳ ἀντιτίθησι καὶ τὰ ἐκείνου δάκρυα οἷς αὐτὸς πέπονθε. νυνὶ δὲ οὐ πρὸς ἑαυτὸν ποιεῖται τὴν σύγκρισιν, ἀλλὰ πρὸς Στράτωνα καὶ τὰ ἐκείνου παιδία. οὐδὲν οὖν κωλύει καὶ δεύτερον χρῆσθαι τῇ τοῦ ἐλέου ἐκβολῇ, ἐπειδὰν μέλλῃ τις ἐπὶ διαφόρων αὐτῇ προσώπων κεχρῆσθαι.

5. αὐτοὺς margo P. pro αὐτόν.

6. πένητες] κινδυνεύσετε ὑπὸ Μειδίου ἀτιμοῦσθαι add. P.

7. καὶ] καὶ εἰ P.

ταῦτα] πάντα C.G.

8. δὲ om. P.

τὴν μειδίου T.D. τοῦ μειδίου C.G. P. τὸν Μειδίαν V.

15. ἐπαναγάγητε] ἐπαγάγητε V.

τῆς βουλῆς] Scilicet persuaserat sibi schol., judicium de arbitro, qui ob rem judicandam donis corrumpi se passus esset, in senatu quingentorum esse habitum, id quod secus esse alibi a nobis demonstratum est. MEIER.

16. βουλὴν] Malim ἐπιβουλήν. MEIER.

22. τῇ ἑαυτοῦ ἀπαιδίᾳ W. τῇ ἑαυτοῦ παιδείᾳ codices. τῆς ἑαυτοῦ παιδείας V.

25. αὐτῇ margo P. αὐτῷ T.D.V. Verba καὶ δεύτερον χρῆσθαι—προσώπων κεχρῆσθαι absunt ab C.G.

546, 4. ὧν αὐτὸς ἠδικῆσθαί φησι μόνον· οὐ γὰρ ἠδίκητό γε] δοκεῖ μὲν καταδεδικάσθαι χιλίων δραχμῶν, τῷ δὲ μηδὲν ἐκτῖσαι φαίνεται μηδὲν ἠδικημένος.

546, 6. καὶ μήτε ἑορτῆς] ἐν τῷ καθόλου ἐκφέρων παραλαμβάνει καὶ τὸ καθ' αὑτόν.

546, 16. τὸ γὰρ χρημάτων πολλῶν] πάλιν ἐνταῦθα τὸν τύραννον ὑποβάλλει· τίνα γὰρ μᾶλλον εἰκὸς γενήσεσθαι τύραννον ἢ τὸν ἔχοντα χρήματα πολλὰ, θρασὺν δὲ ὄντα καὶ βδελυρόν;

546, 19. ἐλεῆσαι νὴ Δία] δοκεῖ νῦν ὥσπερ ἀνδρικῶς ἐπὶ τοῦ Στράτωνος ἀντεξετάζειν τὸν ἔλεον.

546, 25. ὁρῶν τὰ τοῦδε οὐκ ἐλεηθέντα] πρόδηλον ὅτι οὐ πρὸς ἑαυτὸν νῦν τὴν τοῦ ἐλέου ποιεῖται ἐκβολὴν, ἀλλὰ πρὸς Στράτωνα καὶ τὰ τούτου παιδία.

546, 26. χωρὶς τῶν ἄλλων κακῶν] ὁ νοῦς οὗτος· ἡ συμφορὰ τοῦ Στράτωνος, τουτέστιν ἡ ἀτιμία, χωρὶς τῶν ἄλλων κακῶν, λέγει δὲ τῆς πενίας, ἀπορίαν ἐπιδέχεται. οὐ γάρ ἐστιν ἐξ ὀφειλήματος ἄτιμος, ἵνα δανεισάμενοι ἢ μισθώσαντες αὐτοὺς καταθῶσι τὸ χρέος καὶ ποιήσωσιν ἐπίτιμον.

546, 27. οὐ γάρ ἐστιν ὄφλημα] εἰ μὲν ἐξῆν χρήματα καταθέντα ἀπαλλάξαι τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον, οὐκ ἂν ὤκνησε καταβαλεῖν. μετήνεγκε δὲ τὸν λόγον ἐπὶ τοὺς παῖδας τοῦ Στράτωνος, ἵνα μᾶλλον ἐλεεινότερον φανῇ, ὅτι καίτοι πένητος παῖδες ὄντες οὐκ ἐφείσαντο καταβαλεῖν. οὐκοῦν ἐπειδὴ οὐχ οἷόν τε χρήματα δόντα ἐπαναγαγεῖν εἰς τὴν ἀρχαίαν τύχην τὸν ἄνθρωπον, ὑμέτερον λοιπὸν ἐλεήσαντας ἀφεῖναι.

547, 2. καὶ δι' ἃ ταῦτα ποιεῖ χρήματα ἀφαιρεθῆναι] τὸ μὲν

1. οὐ γὰρ ἠδίκητό γε om. V. ἠδικῆσθαι P. pro ἠδικεῖσθαι.

4. ἐν—παραλαμβάνει] Malim ἓν τῶν καθόλου ἐκφέρων, aut ἐν τῷ κ. ἐκφέρειν περιλαμβάνει. MEIER.

9. δοκεῖ—ἀνδρικῶς] His vitii manifestis non habeo certam qua medear rationem. MEIER.

16. ἀπορίαν] ἐπικουρίαν οὐκ W. ὀφειλήματος] ὀφλήματος margo P. Debebat ὀφλήματος dicere; subjectum eorum quæ sequuntur est οἱ παῖδες, quod repetendum ex τοῖς παιδίοις. MEIER.

17. δαν.] οἱ παῖδες αὐτοῦ δαν. P. αὐτοὺς Meierus pro αὐτούς.

19. καταθέντα codices. κατατεθέντα V. κατατιθέντα P.

20. Malim ὤκνησαν, quamquam et ὤκνησε ferri potest. MEIER.

22. ἐλεεινότερον] ἐλεεινότερος P.

23. ἐπαναγαγεῖν P. pro ἐπαγαγεῖν.

24. λοιπὸν] ἔργον λοιπὸν margo P.

26. ἀφαιρεθῆναι] ἀφαιρεθήσεται P.

ῥητὸν ἀσαφὲς, ἐστὶ δὲ τοιοῦτον. ἐὰν Μειδίαν ἀπολύσητε τοιαῦτα πράξαντα, τίς πώποτε ἄλλος ἀφαιρεθήσεται χρημάτων ὑφ᾽ ὑμῶν, δι᾽ ἃ πλημμελεῖ; πάντες γὰρ οἱ πλούσιοι τοῖς χρήμασιν ἐπαιρόμενοι πλημμελοῦσιν. εἰ γὰρ Μειδίαν τὸν ὑπερβαλλόμενον πάντας οὐκ ἀφαιρήσεσθε τῶν χρημάτων, τίνος ἄλλου ἀδικοῦντος ἀφαιρήσεσθε χρήματα, δι᾽ ἃ καὶ θρασύνεται;

547, 6. οὐδεὶς γάρ ἐστι δίκαιος] καθόλου τὴν γνώμην εἰσενεγκὼν δείκνυσιν ὅτι οὐ διὰ τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς Μειδίαν κωλύει τὸν ἔλεον, ἀλλὰ δι᾽ αὐτὸ τὸ δίκαιον.

547, 8. ἐγὼ γὰρ οἶμαι πάντας ἀνθρώπους] οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπίλογοι τοῦ κατὰ τὸν Στράτωνα διηγήματος, ἐν οἷς ἐκβάλλει τὸν ἔλεον τοῦ Μειδίου. τηλικούτου γὰρ ὄντος τοῦ διηγήματος, εὗρε καιρὸν καὶ τῇ τοῦ ἐλέου ἐκβολῇ χρήσασθαι. καθόλου γὰρ ἐν παντὶ παθητικῷ ζητήματι, καὶ μάλιστα ἐὰν ἴσον ᾖ τὸ κρινόμενον καὶ τὸ πρόσωπον τὸ φεῦγον, χρηστέον τῇ τοῦ ἐλέου ἐκβολῇ. οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν εἰ τοῖς αὐτοῖς ῥήμασι καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ τοῦ ἐλέου ἐκβολῇ ἐχρήσατο. σύνηθες γὰρ τοῦτο ποιεῖν τοῖς παλαιοῖς, καὶ αὐτὸς δὲ πεποίηκεν αὐτὸ καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς καὶ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους, καὶ Ἰσοκράτης ὁμοίως ἔν τε τῷ Παναθηναϊκῷ καὶ ἐν τῷ περὶ ἀντιδόσεως.

547, 10. ἔρανον παρὰ πάνθ᾽ ὅσα πράττουσιν] οὐ τοῦτον μόνον ὃν συλλέγουσι καὶ ὧν πληρωταὶ γίγνονταί τινες, ἀλλὰ καὶ ἄλλων. T.

547, 12. οἷον ἐγώ τις οὑτοσὶ μέτριος] χαρακτῆρα βίου σώφρονος καὶ ὀρθοτάτου ἑαυτὸν ὑποτίθεται, Μειδίαν δὲ τοὐναντίον.

547, 19. ἡγοῦμαι μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] μέλλων ἐφ᾽ ἕτερα μέρη μεταβαίνειν τῆς παρεκβάσεως προοιμίῳ κέχρηται συνή-

2. πώποτε] Imo ποτε.

ὑφ᾽ W. pro ἀφ᾽.

5. ἀδικοῦντος W. pro δοκοῦντος.

7. γνώμην codices. συγνώμην (sic) V. συγγνώμην P.

10. ἐπίλογοι — διηγήματος] Hæc verba sunt etiam in B.Y.

12. καὶ τῇ] καὶ τοῦ τῇ P.

14. ἐὰν ἴσον—] Hæc corrupta videntur. MEIER.

18. ἐν τῷ κατὰ] ἐν τοῖς κατὰ T.D.

20. οὐ τοῦτον—ἀλλὰ καὶ ἄλλων] Hæc verba inter scholia habet T.: in textu (post verba ὅσα πράττουσιν) habent libri alii multi.

21. ὧν—ἄλλων] Alii libri οὗ—ἄλλον.

23. ὀρθοτάτου P. ὀρθότατον codices. ὀρθώτατον V.

25. μεταβαίνειν] Legebatur καταβαίνειν. παραβαίνειν (κατ superscr.) G. Correctum ex B.S.Y. qui partem hujus scholii habent sic scriptam μέλλων ἐφ᾽ ἕτερα μέρη (μέρη om. S.) μεταβαίνειν τῆς παρεκβάσεως, λέγω δὲ (δὴ B.) τό τε λειποτάξιον (sic S. In Y. τό τε λιποτάξιον, sed ε superscripto. In B. τοῦ τε λειποταξίου) καὶ τὴν ἐφ᾽ αἵματι

θως, ὅπερ αὔξησιν ἔχει τῶν τε ἤδη λεχθέντων καὶ τῶν ῥηθησομένων. καὶ γὰρ ἐπὶ τοῖς φθάσασιν ἄξιος μεγίστης ὀργῆς, καὶ τὰ μέλλοντα λέγεσθαι χαλεπώτερα τῶν λεχθέντων. ἔστι δὲ ταῦτα τό τε λιποτάξιον καὶ ἡ ἐφ' αἵματι γραφή. πέπρακται δὲ ταῦτα μετὰ τὴν ὕβριν τὴν ἐν τοῖς Διονυσίοις· οὐκοῦν συνῆψε τῇ παρεκβάσει τὰ πεντεκαίδεκα ὅλοις ἔτεσιν ἀφεστῶτα. τὰ μὲν γὰρ κατὰ Στράτωνα παιδὸς ὄντος τοῦ ῥήτορος πέπρακται, τὰ δὲ μετὰ τὴν ἑορτὴν δύο καὶ τριάκοντα ὄντος ἐτῶν. δέδωκε δὲ ἡμῖν ἐν τούτοις καθολικὸν θεώρημα, συνάπτειν τὰ ὁμοιογενῆ, κἂν τοῖς χρόνοις διεστήκῃ· ὄντων γὰρ ἐξαγωνίων καὶ τούτων κἀκείνων καὶ πάντων τῶν ἐν τῇ παρεκβάσει κειμένων, πάντα συνάγων εἰς ἓν χωρίον ἔταξε.

547, 25. τοσαύτην ἀφθονίαν οὗτος πεποίηκε] σφόδρα τεχνικὸν καὶ βίαιον τὸ ἐπ' ἐγκλήμασιν ἀπολογούμενον περιτρέπειν ταῦτα εἰς κατηγορίαν. ἔστι δὲ τὸ ἔγκλημα τὸ λυποῦν αὐτὸν ἡ φήμη τοῦ φόνου. δοκεῖ γὰρ Ἀρίσταρχος παρὰ τοῦ Δημοσθένους ἀναπεισθεὶς ἀνῃρηκέναι τὸν Νικόδημον· ἦν γὰρ οὗτος τῶν περὶ τὸν Εὔβουλον ἐσπουδακότων. εἰκὸς δὲ ἦν τοὺς συναγωνιζομένους τοῖς ἐχθροῖς περικόπτειν τὸν ῥήτορα. δεδοικὼς οὖν τὴν φήμην οὔτε φανερῶς ἀπελογήσατο, μηδενὸς κατηγοροῦντος, εὔηθες γάρ, οὔτε μὴν εἴασεν ἁπλῶς· οὐ γὰρ ἀνδρὸς πολιτικοῦ περιορᾶν ἑαυτὸν ἀδοξοῦντα. τί οὖν πεποίηκεν; εὗρε τὸν παρόντα καιρόν, ἐν ᾧ σχηματίζεται καὶ τῆς κατηγορίας ἀποτρίψασθαι τὴν φήμην, καὶ παρατίθησι τῷ Μειδίᾳ τὴν αἰτίαν. εἰκὸς γὰρ τὸν ἐν πολλοῖς ἐπιβουλεύοντα καὶ ἄνωθεν ὄντα δυσμενῆ καὶ τοιαύτας ἤδη φήμας κατὰ τοῦ ἐχθροῦ κατασκευάζειν. λοιπὸν οὖν ἐν τῷ ἀπολογεῖσθαι κατηγορεῖ. τοῦτο γὰρ ἴδιον τῆς Δημοσθένους δεινότητος, καὶ τὰς ἀπολογίας εἰς κατηγορίας περιτρέπειν καὶ αὖθις κατηγοροῦντα μηδὲν ἧττον ἀπολογεῖσθαι.

547, 26. ὅτι μὲν δὴ λιποταξίου γραφὴν] δευτέρα κατηγορία κατὰ Δημοσθένους ὑπὸ Μειδίου. Β. προκαλύμματι κέχρηται τοῦ φόνου

γραφὴν, προοιμίῳ κέχρηται αὔξησιν περιέχοντι τῶν τε λεχθέντων καὶ τῶν ῥηθησομένων.

3. λιπο— T.D. λειπο— C.G.V.

5. τῇ] ἐν τῇ W.

τὸ C. τὰ ceteri.

9. ὁμοιογενῆ] ὁμοιγενῆ T.

διεστήκῃ T.D. διεστήκει C.G.V.

10. παρεκβάσει P. pro παραβάσει.

12. τεχνικὸν—βίαιον] Legebatur τεχνικῶς—βιαίως.

13. ἐπ'] ὑπ' V.

22. ἀποτρίψασθαι] ἀποτρέψασθαι margo P.

παρατίθησι] ἀνατίθησι W.

τοῖς κατ᾽ Εὐκτήμονα πράγμασιν, ἵνα μὴ δόξῃ ἐσπουδασμένως πρὸς ἐκεῖνο χωρεῖν, καὶ εἴληφε πρᾶγμα ὁμολογούμενον, ἵνα καὶ ἐπὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἀξιόπιστος δόξῃ. διὸ καὶ ἐν παραλείψεως εἴδει τὴν εἰσαγωγὴν πεποίηται. ὅτι μὲν οὖν Εὐκτήμων ἐγράψατο Δημοσθένην λιποταξίου, τοῦτο εὔδηλον, ἀλλ᾽ ὅμως οὐκ ἀξιόπιστον τὸ τοιοῦτο λέγειν περὶ ἐχθροῦ.

547, 27. καὶ τὸν τοῦτο ποιήσαντα ἐμισθώσατο] συνήθειαν κατασκευάζει τῷ Μειδίᾳ τοῦ διαφθείρειν, ἵν᾽ ἐπειδὰν μέλλῃ λέγειν ὅτι χρήματα ἐδίδου τοῖς τοῦ τετελευτηκότος οἰκείοις, μηδεὶς ἀπιστήσῃ, προειδὼς ὅτι τοιοῦτος ὁ Μειδίας, καὶ αὐτὸς τοῦτο εἶπεν, ὅτι καὶ τοῖς ἄρχουσι πεντήκοντα ἐδίδου.

547, 28. καὶ λίαν εὐχερῆ, τὸν κονιορτόν.] ἀντιπῖπτον ἔλυσεν ὅτι πότ᾽ ἂν εἵλετο Εὐκτήμων ψευδῆ γραφὴν ἐνστήσασθαι προδήλου πᾶσιν ὄντος ὅτι τοῖς ἡττηθεῖσιν ἀτιμία πρόσκειται, εἰ μὴ ἦν λίαν εὐχερής; καὶ ὁ κονιορτὸς διὰ τοῦτο κέκληται, οἱονεὶ ὁ ῥᾳδίως πειθόμενος· οὕτω γὰρ καὶ ἡ κόνις εὐκόλως ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ῥιπίζεται.

547, 29. καὶ γὰρ οὔτ᾽ ἀνεκρίνετο] οὐκ ἐτόλμησε προσελθὼν ὑπὸ τῶν ἀρχόντων ἀνακριθῆναι, δηλονότι κατεγνωκὼς ἑαυτοῦ. διὸ καὶ εἰκότως προσέθηκεν "ὁ συκοφάντης." ὑφ᾽ ἓν ἀναγνωστέον "ἀνεκρί-" "νετο." ἔστι γὰρ ἀνάκρισις τὸ τοιοῦτον. ὅτε τις ἀπωθεῖται γραφὴν, ἀνακρίνεται πρὸ τοῦ δικαστηρίου παρὰ τοῖς ἄρχουσιν εἰ ἐπέξεισιν, εἰ μάρτυρας ἔχει, εἰ χρῄζει τοῦ παρεῖναί τινα, ἵνα πάντων εὐτρεπισθέντων εἰσέλθῃ εἰς τὸ δικαστήριον. ὁ δὲ μὴ ἀπαντῶν ἐπὶ τὴν ἀνάκρισιν ἐγίγνετο ἄτιμος.

548, 2. πλὴν ἵν᾽ ἐκκέοιτο] προτεθείη καὶ πᾶσι βλέποιτο.

548, 3. πρὸ τῶν ἐπωνύμων] ἐπώνυμοι οἱ ἐκ τῶν φυλῶν τὰς ἐπωνυμίας ἔχοντες. B.Y.

3. παραλείψεως W. pro παραλήψεως.

4. Δημοσθένην] δημοσθένει codices. Δημοσθένη P.

5. λιποταξίου] Scribebatur λειποταξίου hic et supra in lemmate.

οὐκ add. W.

8. τοῦ add. P.

ἐπειδὰν] ἐπειδὴ V.

15. ὁ ῥᾳδίως—καὶ ἡ] ὁ et καὶ om. V.

20. ἀπωθεῖται] ἀποθῆται C.G. ἀποθῆτε T.D.V. ἣν ἐπήγαγε margo P, addito γρ. ἣν ἀπήνεγκε. Correxi ἀπωθεῖται.

24. ἐγίγνετο ἄτιμος] Minus recte schol. quicumque vadimonium deseruisset infamia notatum narrat; ea enim in accusatorem tantum eumque judicii publici cadebat. MEIER.

548, 6. ὅτι Μειδίου μισθωσαμένου] ἵνα μὲν πολλὴν εὐχέρειαν καὶ ἄνοιαν δείξῃ τοῦ Εὐκτήμονος, φησὶν ὅτι ἡδέως ἂν καὶ προσέγραψε τῇ γραφῇ ὅτι Μειδίας ἐμισθώσατο. ἵνα δὲ φύγῃ τὸ ἀπίθανον τοῦ νοήματος, προσέθηκεν εἰπὼν "εἴ πως ἐνῆν." πρόδηλον γὰρ ὅτι οὐδὲ ὁ πάντων εὐηθέστατος τοῦτ' ἂν ἐποίησεν.

548, 7. ἐφ' ᾗ γὰρ ἐκεῖνος] ἐφ' ᾗ δίκῃ. καίτοι εἰ μήτε ἐκρίθη μήτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ δικαστήριον, φαίνεται μηδὲ ἁψάμενος τοῦ πράγματος. οὐκοῦν οὐκ ἠτιμοῦτο, μηδὲ τὴν ἀρχὴν εἰσελθών. ὁ δὲ σοφιστικῶς συνήγαγεν, ὁ μὴ ἐλέγξας ἐν δικαστηρίοις ἀτιμοῦται, οὗτος δὲ μὴ ἐπεξελθὼν ἑαυτοῦ κατέγνω. κυριώτερα δὲ ἅ τις αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ βεβαιοῖ τῆς ἔξωθεν καὶ παρ' ἄλλων καταγνώσεως. αὐτὸς γὰρ ἑαυτὸν ἠτίμωκεν. καὶ τοῦτο λέγει οὐχ ὅτι τῆς παρρησίας καὶ τῶν κοινῶν ἀπεστέρητο Εὐκτήμων, ἀλλ' ὅτι κατὰ τὴν ἐκείνου ψῆφον περὶ αὐτοῦ πάντων ἐστέρηται. κατέγνω γὰρ ἀτιμίαν ἑαυτοῦ μὴ ἐπεξελθών. καὶ ἔστι τοῦτο παραπλήσιον τῷ προοιμίῳ τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος "ὅπερ Εὐκτήμων, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, παθὼν κακῶς ὑπὸ "Ἀνδροτίωνος," καὶ ἐκεῖ φαίνεται μᾶλλον παθὼν ὁ Ἀνδροτίων ἢ ποιήσας. εἰ γὰρ κατηγορήσας τοῦ ψηφίσματος τοῦ Εὐκτήμονος ἡττήθη, πρόδηλον ὅτι κατέβαλε τὰς χιλίας, ἀλλ' ὅμως φησὶν "ὅπερ "Εὐκτήμων ἔπαθε κακῶς," τὴν προαίρεσιν λέγων τοῦ Ἀνδροτίωνος, ὅτι ὅσον ἐπ' ἐκείνῳ κακῶς ἐποίησεν, εἴπερ ἐνίκησε τὴν γραφήν.

548, 8. οὐδεμιᾶς ἔγωγ' ἔτι προσδέομαι δίκης] ὥσπερ ἀντιπῖπτον ἔλυσε, τί οὖν οὐ κατηγορεῖς τοῦ Εὐκτήμονος, εἴπερ ψεῦδος ἐγράφετο; ὁ δέ φησιν ὅτι οὐ δέομαι γὰρ ἔτι δίκης, ἀτιμωθέντος ἐκείνου. καὶ ἄτιμον καλεῖ τὸν μὴ ἐπίτιμον, πρὸς τὴν γνώμην ἀφορῶν τοῦ Εὐκτήμονος.

548, 9. ἀλλ' ἱκανὴν ἔχω] μὴ λαβὼν εἰληφέναι φησίν. ἀρκεῖ γὰρ αὐτῷ πρὸς τιμωρίαν Εὐκτήμων ἑαυτοῦ κατηγορῶν.

6. ἐκρίθη] ἀνεκρίθη P.
7. μηδὲ ἁ. T.D. μὴ ἁ. ceteri.
8. μηδὲ τὴν ἀρχὴν εἰσελθών] Errat Scholiasta. MEIER.
13. ἀλλ' ὅτι—ἐστέρηται] Hæc quoque aut falsa sunt aut minus sana. MEIER.
15. κατ' Ἀνδροτίωνος] p. 593, 1.
18. κατηγορήσας] Hic quoque ineptire videtur, nec magnopere sanabitur si κατηγορήσαντος scribatur. MEIER.
25. ἐπίτιμον Meierus pro ἄτιμον. ἔντιμον P.

ἀλλ' ὃ καὶ δεινὸν, ὦ ἄνδρες] τοῦτο ἦν ἐφ' οὗ παρεῖχεν ἐκ πολλοῦ τὴν σπουδὴν, καὶ διὸ τοῖς προκαλύμμασιν ἐχρήσατο· ἐντεῦθεν λοιπὸν ἐρρωμένως αὐτοῦ πεποίηται τὴν εἰσαγωγήν· "δεινὸν καὶ οὐκ ἀδίκημα "μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀσέβημα." καὶ ἀσέβειαν ὀνειδίζει τῷ Μειδίᾳ τῷ κατασκευάσαι τὴν φήμην. οὐκοῦν εἰ ἀσεβὴς ὁ περὶ τοιούτων ψευδόμενος, πολλῷ μᾶλλον ὁ κοινωνήσας. πῶς οὖν ὁ ἀσέβειαν ἑτέροις ἐγκαλῶν αὐτὸς ἀνεδέξατο τὸ ἔγκλημα;

548, 12. τῷ γὰρ ἀθλίῳ καὶ ταλαιπώρῳ] τρίτη κατηγορία, ἣν λύει ὁ Δημοσθένης κατὰ στοχασμὸν προκατασκευαζόμενον, οὐχ ὁλοκλήρως μέντοι διὰ πάντων τῶν κεφαλαίων, ἀλλ' ὥστε μόνον τὸ σχῆμα σώζεσθαι τὸ στοχαστικόν. προκατασκευαζόμενος μὲν οὖν δοκεῖ, διότι καὶ αὐτὸν τὸν Ἀρίσταρχον ἀπολύειν πειρᾶται τῆς αἰτίας. ἔχει δέ τινα στοχαστικὰ κεφάλαια. οἷον χρῶμα, διὰ τί ἂν ἠβουλήθη φόνου ἔγκλημά σοι ἐπάγειν; ὁ δέ φησιν, ἵνα μὴ δῷ τὴν ἐπὶ τῇ ὕβρει δίκην. πιθανὴ δὲ ἀπολογία, ὅτι καὶ οὐκ ᾐσχύνθη θεοὺς, ἢ ὁσίαν, ἢ ἀνθρώπους ἐκείνους, οὓς ἔπειθε κατηγορεῖν ἐπὶ τῷ φόνῳ· ὁ δὲ ἐκ περιτροπῆς· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ δεινὸν τούτων οὐδὲν ἐννοῆσαι. B.Y.

τῷ γὰρ ἀθλίῳ καὶ ταλαιπώρῳ] εἰσβάλλει λοιπὸν εἰς τὰ κατὰ τὸν Ἀρίσταρχον, τὸν ἑταῖρον αὐτοῦ καὶ μαθητήν. ἦν δὲ τὸ πρᾶγμα τοιοῦτον. Νικόδημός τις ἀπὸ δήμου Ἀφιδναῖος ἐκκοπεὶς τοὺς ὀφθαλμοὺς εὑρέθη νεκρὸς, Εὐβούλου τοῦ πολιτευομένου ὢν εἰς τὰ μάλιστα φίλος. ἐπεὶ οὖν ἐπολέμει τῷ ῥήτορι καὶ οὗτος ἐκείνῳ ἐκ πολιτείας, ὑπωπτεύθη ὡς πείσας νέον ὄντα τὸν Ἀρίσταρχον ἐπιθέσθαι τῷ Νικοδήμῳ καὶ διαφθεῖραι. φοβηθεὶς μὲν δὴ τὴν ὑπόνοιαν ὁ Ἀρίσταρχος ἔφυγε. διεβάλλετο δὲ ὁ ῥήτωρ ὑπέρ τε ἑαυτοῦ καὶ τοῦ Ἀριστάρχου, καὶ ἔστι τόπος προκατασκευαζομένου στοχασμοῦ. ἐλευθεροῖ γὰρ ὁ ῥήτωρ πρότερον τὸν Ἀρίσταρχον, ᾧ αἰτίαν ἔχει συνειδέναι. ὀδύρεται δὲ τῆς τύχης τὸν Ἀρίσταρχον, ὅτι τοιαύτην εἶχε φήμην. τὸ δὲ ἀληθὲς, τὸ καθ' ἑαυτὸν ἀποκρίνεται· ἵνα μὲν γὰρ μὴ

1. ἐφ' οὗ] ἐφ' ὃ W.
3. δεινὸν T.D. δεινὸν δὲ V. δεινὸν γὰρ C.G.
5. κατασκευάσαι] κατασκεδάσαι W.
8. τῷ—ταλαιπώρῳ] In Y lemma τὸ μὲν πρῶτον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι (p. 548, 14.) τρίτη om. Y.
13. ἠβουλήθη] ἐβουλήθη B. φόνου Y. φόβου B.
20. Ἀφιδναῖος Meierus pro Ἀφνιδαῖος.
24. δὴ] διὰ P.

αὐτὸς ὑποπτεύηται, τῷ Ἀριστάρχῳ τὸ ἔγκλημα περιτίθησιν· αἱρετώτερον γὰρ ἕτερον δοκεῖν ἢ αὐτὸν πεποιηκέναι. ἵνα δὲ μηδὲ ἐκεῖνος ὡμολογημένως δόξῃ πεπραχέναι, παραθραύει κἀκείνου τὴν φήμην. καὶ ἔοικε τοῦτο, ὡς εἴρηται, τοῖς προκατασκευαζομένοις στοχασμοῖς. ὅσῳ γὰρ ἂν ἀμβλύνηται τὰ κατ' Ἀρίσταρχον, τοσούτῳ πορρωτέρω αὐτὸς τῆς αἰτίας καταστήσεται.

548, 13. καὶ χαλεπῆς συμβάσης αἰτίας] ἡ συνέχεια τῶν λέξεων τὸν οἶκτον ἐργάζεται· καὶ γὰρ ἄθλιον καὶ ταλαίπωρον ὀνομάζει. καὶ τὸ "κακῆς καὶ χαλεπῆς" φευκτὴν ἀποφαίνει τῇ αὐξήσει τόλμαν· χαρίεν δὲ καὶ τὸ "συμβάσης" εἰπεῖν, ἀλλὰ μὴ "πραχθείσης." τὸ γὰρ συμβάσης ὡς δυστυχήματος ἔμφασιν ἔχει. συμβαίνειν γὰρ λέγομεν τὰ παρὰ τῆς τύχης. σοφώτατα δὲ καὶ τὸ "αἰτίας" ἐπήνεγκεν, ἵνα ψιλὴν συκοφαντίαν ἀποδείξῃ τὸ κατηγόρημα. ὁρᾷς δι' ὅσων καὶ οἵων ἀπωθεῖται τὴν ὑπόνοιαν. σκοπεῖν ἄξιον τὴν ὑπερβολὴν τῆς φρονήσεως. οὔτε γὰρ φανερῶς ὡς κατήγορος λέγει (φίλος γὰρ ἦν) οὔτε ὡς ἀπολογούμενος (ὕποπτον γάρ), ἀλλὰ μέσως ἀμφοῖν ἐχώρησεν. ἡ δὲ αἰτία ἄδηλος εἰ ἀληθής ἐστιν ἢ ψευδής. δύναται δὲ ταῦτα καὶ εἰς αὐτὸν ἁρμόττειν τὸν Δημοσθένην. διπλοῦς γὰρ ὁ ῥήτωρ.

548, 14. τὸ μὲν πρῶτον, ὦ ἄνδρες] οὐκοῦν Μειδίας ἐστὶν ὁ τὴν πρώτην φήμην καταχέας ἐν τῇ πόλει. δεῖ δὲ μὴ πιστεύειν τοῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν λεγομένοις.

548, 21. καὶ οὔτε θεοὺς οὔθ' ὁσίαν] τοῦτο ἀπολογία δόξειεν εἶναι, "καὶ οὐκ ἂν ἐφοβήθη τοὺς θεοὺς ἢ τὴν ὁσίαν, τηλικαῦτά σου καταψευδόμενος;" ὁ δὲ ἐκ περιτροπῆς, τοῦτο γάρ ἐστιν ἐφ' ᾧ καὶ

3. ὡμολογημένως T.D. et margo P. ὁμολογουμένως C.G.V.

5. ἀμβλύνηται] μᾶλλον add. P. τὰ κατ'] τοῖς κατ' C.G.

8. καὶ γὰρ] γὰρ om. V.

9. τόλμαν] τὴν τόλμαν W.

10. χαρίεν] χάριεν V. et codices hoc loco, alibi vero χαρίεν.

12. αἰτίας] αἰτίαν P, γρ. τοῦ πράγματος αἰτιῶντο ἐμέ· καὶ κατωτέρω, αἰτίαν ἐπήγαγέ μοι φόνου οὐδὲν ἐμοὶ προσήκουσαν, ἵνα, καὶ τὰ ἑξῆς margo P.

14. σκοπεῖν] δὲ add. W.

17. εἰ P. pro ἤ.

18. διπλοῦς γὰρ ὁ ῥήτωρ] Dubito de scriptura, nisi διπλοῦν dixerit τὸν ἀμφιβολίᾳ χρώμενον. WOLF.

23. δόξειεν] ἂν desidero ante vel post δόξειεν; ea vero quæ sequuntur interpunctione sananda putavi, inserendo post καταψ. interrogationis signo: "et nonne veritus "esset—si talia mentiretur?" Eadem ratione mox post ᾐσχύνθη interrogationis signum ponendum putavi. MEIER.

24. σου] του P.

μισήσειεν ἄν τις αὐτὸν, ὅτι οὐδὲν τούτων ἐφοβήθη. τὰς γὰρ πιθανὰς ἀπολογίας προλύειν εἰώθαμεν.

548, 23. ἀλλ' οὐδὲ πρὸς οὓς ἔλεγε] τοῦτο γὰρ ὥσπερ ἕτερον μέρος τῆς πιθανῆς ἀπολογίας "καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀκούοντας οὐκ ἂν ᾐσχύνθη;" ὁ δέ φησιν ὅτι οὐδὲ τούτους. οὐκοῦν ἐκ τούτων καὶ ἀσεβῆ καὶ ἀναίσχυντον δείκνυσι τὸν Μειδίαν.

548, 26. ὡς δέον, εἴ τις ὑβρισθεὶς ὑπὸ τούτου] χρώματος ἀπόδοσίς ἐστι τοῦτο. "καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν εἵλετο τοιαῦτα περί του "κατασκευάζειν;" ὅτι ἐφοβεῖτο μὴ δίκην δῷ τῆς ὕβρεως, διὰ τοῦτο ἤθελέ με προαναρπάσαι.

548, 29. καὶ ἐφ' αἵματι φεύγειν] ὡς φονέα κρίνεσθαι. τὸ δὲ μηδαμῇ παρεθῆναι ἀντὶ τοῦ ζῆν συγχωρηθῆναι, ἀλλὰ πάσας ὑποστῆναι κατηγορίας καὶ μονονοὺ προσηλῶσθαι, τοῖς ἥλοις παραδίδοσθαι καὶ ἐσταυρῶσθαι, τουτέστιν, ἐντεῦθεν μὲν τῷ λιποταξίῳ, ἑτέρωθι δὲ τῇ τοῦ φόνου γραφῇ.

549, 1. καίτοι ταῦθ' ὅταν ἐξελεγχθῇ] πάλιν ἐνταῦθα παθητικοῦ μέρους ἐμνημόνευσεν, ἵν' ἐκβάλῃ τοῦ Μειδίου τὸν ἔλεον.

549, 2. ὕβριζέ με χορηγοῦντα] εἴπομεν ὅτι τὸ κοινὸν παρεμ-

1. πιθανὰς W. pro πιθανούς.

2. προλύειν T.D. πολλάκις προλύειν ceteri.

5. καὶ ἀσεβῆ] καὶ om. V.

7. ὑβρισθεὶς W. pro ὀργισθείς.

8. περί του codices et P. περὶ τοῦ V. περί σου margo P.

11. τὸ δὲ] δὲ om. V.

12. παρεθῆναι] παραθεῖναι G. (ε η superscr.)

ἀντὶ τοῦ ζῆν] Desideratur sententia fere hæc: ἀντὶ τοῦ ἀπραγμόνως ζῆν μὴ συγχωρηθ. Wolfio omissis verbis ἀντὶ τοῦ—ἀλλὰ scribendum videtur καὶ μηδαμῇ παρεθῆναι, ἀλλὰ πάσας. MEIER.

13. καὶ μονονοὺ—ἐσταυρῶσθαι T.D. καὶ μονονοὺ παραδίδοσθαι τῷ σταυρῷ προσηλῶσθαι τοῖς ἥλοις C.G., quibuscum consentit V., nisi quod pro καὶ μονονοὺ scriptum καὶ κονινόν· P. post κατηγορίας novum inchoat scholion, καὶ μονονοὺ προσηλῶσθαι: τοῖς ἥλοις παραδεδόσθαι καὶ ἐσταυρῶσθαι, ἤτοι τῷ σταυρῷ προσηλῶσθαι, ἐντευθὲν μὲν τῷ λειποταξίῳ, ἑτέρωθεν δὲ τῇ τοῦ φόνου γραφῇ. Apud W., qui ad verba καὶ κοινὸν παραδ. haec adnotavit: "videntur verba quædam redundare, quædam esse transposita," post κατηγ. sequuntur: τουτέστιν ἔνθεν μὲν τῷ λειποταξίῳ, ἑτέρωθι δὲ τῇ τοῦ φόνοι γραφῇ ἔνοχον γενέσθαι. καὶ μονονοὺ προσηλῶσθαι: τῷ δημοκοίνῳ παραδίδοσθαι, τῷ σταυρῷ τοῖς ἥλοις περιπήγνυσθαι.

14. λιποταξίῳ] Libri λειποταξίῳ. In B. ad λειποταξίου (p. 548, 28.) adscriptum λειποταξίου καὶ λειποτάκτης ὁ φυγοπόλεμος, quæ ex Suidæ Lexico sunt transcripta, ut alia multa in codice illo.

17. ἐκβάλῃ] ἐκβάλλῃ V.

18. παρεμβάλλει] παραβάλλει V.

βάλλει πανταχοῦ, ἵνα μὴ τῇ μνήμῃ τῶν ἰδίων ἐλαττώσῃ τὸ ἔγκλημα.

549, 5. αὐτόχειρά μου γεγενῆσθαι] τοῖς ἔργοις, δι' ὧν ἐποίει, τὸ αὐτοῦ μέρος πεφόνευμαι· ἅπερ δὲ αὐτὸς ἐγκαλεῖται, ταῦτα τῷ Μειδίᾳ περιτρέπει, τουτέστι τὸ φόνους ποιεῖν καὶ ἀποκτιννύναι. καὶ ηὔξησε τὴν κατηγορίαν. αὐτὸς μὲν γὰρ αἰτίαν εἶχεν ὡς συνειδὼς, τὸν δὲ Μειδίαν αὐτόχειρά φησι γεγενῆσθαι. εἰ γὰρ ἓν ὧν με ἐπεβούλευσεν ἐποίησεν, ὡς αὐτόχειρ ἂν ἐνομίζετο. καὶ γὰρ ἐξ ὧν ἤλπιζέ με διαφθεῖραι ταῦτα κατεσκεύασεν.

549, 13. εἰ γὰρ ἐάν τις παρὰ πάντας τοὺς νόμους ὑβρισθεὶς] πάλιν αἰτίαν ἀποδίδωσι δι' ἣν εἰκὸς ἦν κατασκευάζειν ταῦτα τὸν Μειδίαν. ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἀνεκτὰ τὰ πράγματα δοκεῖ λέγειν, διὰ τοῦτο συνεχῶς τὰς αἰτίας ἀποδίδωσιν.

549, 16. προσκυνεῖν τοὺς ὑβρίζοντας ὥσπερ ἐν τοῖς βαρβάροις] οἱ γὰρ ἐκεῖ δυναστεύοντες, οἷς ἔξεστιν ὑβρίζειν, ὅταν βούλωνται καὶ ὃν ἂν ἐθέλωσιν, ὑπὸ τῶν πασχόντων προσκυνοῦνται.

549, 17. ὥσπερ ἐν τοῖς βαρβάροις] μνημονεύσας τῶν βαρβάρων τὸν Μειδίαν ὠνείδισε. βούλεται γὰρ μὴ Ἀθηναῖον, ἀλλ' ὑποβολιμαῖον εἶναι καὶ βάρβαρον. οὐκοῦν τίς ἔσται ὁ προσκυνούμενος; ὁ ὑβρίζειν πεφυκὼς καὶ ἀνυπόδικος καὶ ἀνυπεύθυνος, οἷος ὁ Μειδίας. τυραννήσει ἄρα Μειδίας νῦν ἀποφυγών.

549, 18. ἀλλὰ μὴν ὡς ἀληθῆ λέγω] βούλεται μάρτυρας παρασχέσθαι ὅτι χρήματα Μειδίας ἐδίδου τοῖς τοῦ τετελευτηκότος οἰκείοις, ὥστε κατηγορεῖν Δημοσθένους.

549, 29. λαβὲ δή μοι καὶ τὸν περὶ τῶν δώρων νόμον] ὁ μὲν νόμος οὗτός ἐστι, μὴ ἐξεῖναι δῶρα διδόναι μηδὲ λαμβάνειν ἐπὶ διαφθορᾷ.

1. τῇ μνήμῃ] τὴν μνήμην V. ἐλαττώσῃ] παρεμβάλῃ C G.
3. δι' ὧν] οἷς margo P.
7. ἓν ὧν] ἐν ᾧ pr. T. με] μοι W.
10. εἰ γὰρ] εἰ δὲ T.D.
12. ἀνεκτὰ] εἰκότα W.
13. ἀποδίδωσι P. pro ἀποδίδασι προσκυνεῖν ὑβρίζοντας. Proximum scholion, cujus ex initio illud προσκυνεῖν ὑβρίζοντας sumtum est, in libris legitur ante scholion verborum εἰ γὰρ—ὑβρισθείς. Transpositum in P.
14. ὥσπερ—βαρβάροις ego addidi.
19. προσκυνούμενος; — ἀποφυγών] Sic hæc scripta in P. Codices et V. προσκυνούμενος· ἢ εἰ τυραννίσῃ ἄρα μειδίας, νῦν ἀποφυγών. W. deleto ἢ εἰ et interrogandi signo post προσκυνούμενος posito τυραννήσει scripsit.
26. μηδὲ Meierus pro μήτε.

κέχρηται δὲ ἑκατέροις τοῖς μέρεσι τὴν ἁρμόττουσαν χρείαν προσανάγων, καὶ πρῶτον μὲν τῷ μὴ διδόναι. καὶ τίς δὲ ἡ χρεία παρασχεῖν μάρτυρας ὅτι Μειδίας ἐδίδου χρήματα τοῖς τοῦ τετελευτηκότος οἰκείοις; εἰκὸς δὲ τούτους τοὺς μάρτυρας χρήμασι πεισθέντας ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν. οὐκοῦν πρὸς ἀμφότερα χρήσιμος ἡ ἀνάγνωσις τοῦ νόμου, διότι θανάτου τῆς ζημίας ὡρισμένης κατὰ τῶν διαφθειρόντων, ὡς αὐτός φησιν, οὗτος ὅμως ἐδίδου χρήματα. ἀπωθεῖται δὲ τὴν ὑπόνοιαν τὴν καθ' αὑτοῦ, τὸ δοκεῖν διεφθαρκέναι χρήμασι τοὺς μάρτυρας. ὁ γὰρ εἰδὼς τὴν κειμένην ζημίαν ἐπὶ τοῖς διαφθείρουσι πότ' ἂν αὐτὸς διέφθειρεν; διὰ τοῦτο καὶ μετὰ τὴν μαρτυρίαν εὐθὺς ἀνέγνω τὸν νόμον, ἵνα μὴ συγχωρήσῃ τινὰ ταύτην κατ' αὐτοῦ λαβεῖν τὴν ὑπόνοιαν.—Εἰ μὲν γὰρ περὶ αὐτοῦ τοῦ φόνου νῦν ἡ κρίσις ἦν, τάχα ἂν ὤκνησε ψευδεῖς παρασχέσθαι μάρτυρας. ἐπειδὴ δὲ ὡς ἐν παρέργῳ περὶ τῆς φήμης ἀγωνίζεται, ἀκίνδυνον ἡγεῖται καὶ τὸ ψεύδεσθαι τοὺς μάρτυρας. ἵνα δὲ μὴ ὑποψία γένηται τῆς διαφθορᾶς, ἀνέγνω τὸν νόμον, καὶ ὅπερ αὐτὸς πεποίηκε, κατηγορεῖ τοῦ Μειδίου, ἵνα μὴ μόνον ἀπώσηται τὴν ὑπόνοιαν, ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ δίκην παρὰ τοῦ ἐχθροῦ κομίσηται, φανερᾶς γινομένης τῆς τιμωρίας, ἣν ὥρισεν ὁ νόμος κατὰ τῶν διαφθειρόντων. καὶ τῷ μὲν πρώτῳ μέρει τοῦ νόμου, τουτέστι τοῦ μὴ διδόναι χρήματα, πρὸς τούτους κέχηται, τῷ δὲ δευτέρῳ τοῦ μὴ λαβεῖν πρὸς τοὺς δικαστάς· φοβεῖται γὰρ μὴ χρήματα λαβόντες καταχαρίσωνται τὸν ἀγῶνα.

550, 1. ἐν ὅσῳ δὲ τὸν νόμον] ἀπὸ σχήματος ἤρξατο. βουλόμενος γὰρ αὐτοῖς διαλεχθῆναι περὶ τοῦ μὴ λαβεῖν, ἵνα μὴ δόξῃ κατὰ σπουδὴν ἐπὶ τοῦτο ἥκειν, πρόφασιν ἐξεῦρε τὴν ἀσχολίαν τὴν περὶ τοῦ νόμου ζήτησιν.

550, 3. δεηθεὶς ὑμῶν ἁπάντων] ἐπειδὴ προστάττειν οὐ δύναται τοῖς δικασταῖς, ἐπὶ δέησιν καταφεύγει. ἡγούμενος δὲ μικρὰν τὴν δέησιν πρὸς πειθὼ, διὰ τοῦτο τὸν ὅρκον προσέθηκεν. εἰ γὰρ ὀμωμό-

2. τῷ W. pro τό.
6. διότι] ὅτι V.
8. καθ' αὑτοῦ] κατ' αὐτοῦ V. τὸ δ. C.G. τῷ δ. ceteri. τοῦ δ. Meierus.
12. Εἰ μὲν—] Alius scholii initium: quod indicavit P. præfixis verbis, Ἄλλως. εἰς τὸ αὐτό.
16. διαφθορᾶς] διαφορᾶς V.
17. τὴν om. V.
19. τῆς τ. W. Aberat τῆς.
20. τοῦ μὴ W. pro τὸ μή.
21. τούτους] Libri τούτοις.
29. πρὸς add. codices, om. V. εἶναι τὴν δέησιν πρὸς P.

κατε ψηφιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους, ὁ δὲ νόμος κωλύει χρήματα λαμβάνειν, εὔκαιρος ὑπόμνησις πρὸ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ νόμου.

550, 4. περὶ πάντων ὧν ἂν ἀκούσητε] διὰ τούτων τῶν ῥημάτων αὐτοὺς κωλύει χρήματα λαμβάνειν. ἃ γὰρ ἂν αὐτοὶ παθόντες ἠξίωσαν τοὺς δικαστὰς, μὴ προδοῦναι τὸν ἀγῶνα, δηλονότι καὶ νῦν, ἂν οὕτω διατεθῶσαν ὡς αὐτοὶ πεπονθότες, οὐ λήψονται χρήματα.

550, 7. ἐγὼ γὰρ ἐνηνοχὼς χαλεπῶς] ἀναγκαῖος ὁ οἰκτισμὸς καὶ ἡ δείνωσις τῶν παθῶν· ἀξιοῖ γὰρ αὐτοὺς οὕτω διατεθῆναι ὡς αὐτοὺς πεπονθότας. πῶς δ' ἂν γένοιντο περιπαθεῖς, μὴ πολλῶν ἐλεεινῶν καὶ ὑπερβαλλόντων αὐτοῖς κακῶν ὑποδειχθέντων;

550, 16. καὶ χρῷτο τῷ πλουτεῖν] ἐπειδὴ τοῖς πλουσίοις ἐπίφθονον παραιτεῖσθαι τὴν δαπάνην.

550, 21. καὶ γὰρ αἰτίαν ἐπήγαγέ μοι] τὸ ἔγκλημα τὸ καθ' ἑαυτοῦ μεγίστης κατηγορίας ἀφορμὴν κατὰ τοῦ Μειδίου πεποίηται.

550, 23. ὡς τὸ πρᾶγμα αὐτὸ ἐδήλωσεν] ἔφυγε γὰρ ὁ Ἀρίσταρχος οὐχ ὑπομείνας τὴν κρίσιν· οὐκοῦν ἐκεῖνος ἦν ὁ ποιήσας. ποτὲ μὲν γὰρ ἐκεῖνον εἶναί φησι τὸν ποιήσαντα, ἵνα δὲ μηδ' ἐκεῖνος δοκῇ, ποτὲ καὶ ἀπ' ἐκείνου τὴν αἰτίαν ὑποθραύει. μετ' ὀλίγον γὰρ πάλιν ἀπολογεῖται ὑπὲρ τοῦ Ἀριστάρχου.

550, 24. καὶ γραφὴν λιποταξίου με ἐγράψατο] δειλὸς ὁ Δημοσθένης ἐδόκει, αὐτὸς δὲ τὴν δειλίαν εἰς τὴν παρακειμένην ἀρετὴν μεταβάλλει, τὸ αὐτὸν εὐλαβῆ εἶναι. λιποτακτεῖν δὲ ἔδοξεν ἐν τοῖς περὶ Εὔβοιαν.

τρεῖς αὐτὸς τάξεις λελοιπὼς] ἐρεῖ τὰς τρεῖς αὐτὸς μετ' ὀλίγον, ὅτι ἵππαρχος χειροτονηθεὶς οὐ συνεξῆλθε τοῖς στρατιώταις, ὅτι τριήραρχος ὢν ἐξ Εὐβοίας οὐ παρέπεμπεν ἐκ Στύρων μόνος τῶν ἄλλων τριηράρχων.

7. οἰκτισμὸς] οἰκτιρμὸς V.
8. οὕτω] ὥστε V.
διατεθῆναι] Scribebatur διατεθεῖναι.
11. ἐπίφθονον W. pro ἀνεπίφθονον. οὐκ ἀνεπίφθονον Meierus.
17. δοκῇ] δοκεῖ V.
20. λιποταξίου] Scribebatur λειποταξίου et infra λειποτακτεῖν.

22. τὸ αὐτὸν W. pro τὸν αὐτόν.
26. Στύρων Meierus pro Στυρῶν.
27. τριηραρχῶν T.D. τριηράρχων ceteri. "Post τριηρ. W. addidit "παραπεμπόντων. Ceterum quando "Midias tertio ordinem deseru- "erit, schol. aut tradere oblitus "est, aut excidit, neque ἐξ Εὐβοίας "sana videntur." MEIER.

550, 25. καὶ τῶν ἐν Εὐβοίᾳ πραγμάτων] ὅπου τὸ στράτευμα τῶν Ἀθηναίων.

550, 26. ἃ Πλούταρχος ὁ τούτου ξένος] αἰτίαν ἔσχεν ὁ Δημοσθένης ὡς αἴτιος τῆς Εὐβοέων ἀποστάσεως. αἰτοῦντος γὰρ Πλουτάρχου βοήθειαν ἀντεῖπεν ὁ Δημοσθένης. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι οὐδὲν ἧττον ἀπέστειλαν. ὑποπτεύσαντες οὖν οἱ Εὐβοεῖς ἐπὶ καταδουλώσει τῆς νήσου βεβοηθηκέναι καὶ οὐ διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς φιλίαν, ἀπέστησαν.

550, 29. διὰ Πλουτάρχου γεγονὸς] ταύτην, φησὶν, ἔλαβον τὴν ὑπόνοιαν, ὦ Δημόσθενες, διὰ τὸ σὲ κωλύειν βοηθεῖν. ὁ δὲ Δημοσθένης, ὅτι Πλούταρχός ἐστιν ὁ ἀποστήσας τὴν νῆσον, καὶ δῆλον ἐκ τοῦ τοὺς ὑμετέρους στρατιώτας αὐτὸν παραδοῦναι τοῖς μισθοφόροις τοῖς ἑαυτοῦ πρὸς τὸ ἐκτῖσαι τὸν μισθόν. οὐκοῦν εἰ Πλούταρχος ἀπέστησε, φίλος δὲ Μειδίας Πλουτάρχου, Μειδίας ἄρα αἴτιος τῆς ἀποστάσεως.

καὶ τελευτῶν βουλεύειν μου λαχόντος] σιωπᾷ τὸ ἔγκλημα, ἐφ' ᾧ αὐτοῦ κατηγόρει Μειδίας, ἵνα μὴ αὐτὸς ἀναμιμνήσκειν καθ' ἑαυτοῦ δοκῇ.

551, 6. οὐκ ὢν οὔτε τῶν ἐρημοτάτων] ἐνταῦθα πάλιν φοβεῖ τοὺς Ἀθηναίους. μόνου γὰρ Δημοσθένους ἐστὶ τὸ διὰ τῶν ἐναντίων ἀνύειν τὸ σπουδαζόμενον. καὶ πρὸ μικροῦ μὲν ἱκέτευε, νῦν δὲ φοβεῖ. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ Διονύσιος αὐτὸν Πρωτέα ἐκάλεσεν, ὅτι εἰς πολλὰ καὶ τὰ ἐναντία μορφοῖ τὸν λόγον, νῦν μὲν ἱκετεύων, νῦν δὲ οἰκτιζόμενος, μετ' ὀλίγον προτρέπων, αὖθις φοβῶν. ὃ δὴ καὶ νῦν πεποίηκε· φοβεῖ γὰρ τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ τοῖς μέλλουσιν· "εἰ γὰρ ἐγὼ καίτοι "φίλους ἔχειν δοκῶν καὶ μὴ ὢν παντάπασιν ἔρημος οὐ δύναμαι "δίκην λαβεῖν, τί ποιήσετε ὑμεῖς οἱ ἄποροι καὶ ἔρημοι;"

551, 9. οὐ μέτεστι τῶν ἴσων] τοῖς πολλοῖς πρὸς τοὺς πλουσίους. προδήλως δὲ ἐνταῦθα μετάστασιν τῆς πολιτείας καὶ ὀλιγαρχίαν αἰνίττεται. εἰ γὰρ τῶν ἴσων οὐ μέτεστι τοῖς πένησι πρὸς τοὺς πλουσίους, τί ἄλλο ἢ τὰ τῆς δημοκρατίας οἴχεται;

551, 11. ἀλλὰ καὶ χρόνοι τούτοις τοῦ τὴν δίκην ὑποσχεῖν]

5. ἧττον] βοήθειαν add. W.

10. ἐκ τοῦ] ἔκ τε τοῦ codices. ἔκ τε V. τε delevit Meierus.

15. ἐφ' ᾧ P. pro ἐφ' οἷς.

21. Διονύσιος] vol. 6. p. 975.

22. καὶ τὰ addidi ex T.D., solum καὶ add. C.G.

ὥσπερ ἀντιπῖπτον λύει ὅτι, κἂν ὑβρίσῃ τις ἡμᾶς, ἐξ αὐτῆς κατηγορήσομεν καὶ δίκην ληψόμεθα. ὁ δέ φησιν ὅτι ἀναβολὰς καὶ ὑπερθέσεις εὑρίσκουσιν, ὡς ἂν συνήθεια γένηται τοῦ ἀδικήματος. λέγει δὲ τοῦτο διὰ τὴν ἐξούλην, ἐπειδὴ ἐκ νέας ἡλικίας ἔχων τὴν δίκην οὐδέπω εἰσελήλυθεν.

551, 13. καὶ τἀδικήματα ἕωλα τὰ τούτων ὡς ὑμᾶς καὶ ψυχρὰ ἀφικνεῖται] τροπικῇ λέξει ἐχρήσατο ἀπὸ τῶν ποτηρίων, ἃ ψυχρὰ γίνεται διὰ τὸ χρονίζειν.

551, 15. πρόσφατος κρίνεται] ἕτερον δι' ἑτέρου κατασκευάζει. δοκεῖ μὲν γὰρ ἁπλῶς περὶ πλουσίων λέγειν καὶ πενήτων, τὸ δὲ ἀληθὲς, δείκνυσιν ὅτι, εἰ τοῖς πλουσίοις ἔθος προσφάτως φέρειν τοὺς ἀδικήσαντας, δῆλον ὅτι, καὶ Μειδίας ἔκρινεν ἄν με τοῦ φόνου τότε καὶ παραυτίκα. νῦν δὲ τῷ συνειδέναι μηδὲν ὤκνησε τὴν κατηγορίαν. τὸ δὲ "πρόσφατον" ἐστὶ μὲν τροπικὸν, κέχρηται δὲ αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος.

καὶ μάρτυρές εἰσιν ἕτοιμοι] πάλιν ὑπομιμνήσκει τῶν μαρτύρων, μέλλων ἀναγινώσκειν τὸν νόμον, καὶ ἀντικατηγορεῖ τοῦ Μειδίου ταῦτα, ἅπερ αὐτὸς πεποίηκεν, ὅτι μάρτυρας ἔχει παρεσκευασμένους.

551, 16. πάντες καθ' ἡμῶν εὐτρεπεῖς] εἰ πάντες καθ' ἡμῶν εἰσι, πρόδηλον ὅτι οἱ νῦν μαρτυροῦντες οὐκ ἂν ἠθέλησαν μαρτυρεῖν, εἰ μὴ διὰ τὴν ἀλήθειαν ἠναγκάζοντο.

551, 17. ἐμοὶ δὲ οὐδὲ τἀληθῆ μαρτυρεῖν] φαίνονται τῶν μαρτύρων Δημοσθένους οἱ μὲν εἰπόντες, οἱ δὲ ἀρνησάμενοι τὴν μαρτυρίαν, καὶ τοῦτο κατὰ τέχνην τοῦ ῥήτορος. ἵνα μὲν γὰρ μὴ δόξῃ διεφθαρκέναι, τινὰς ἐξ αὐτῶν καὶ ἀρνουμένους πεποίηκεν· ἵνα δὲ μᾶλλον πρόσθωνται τοῖς καταμαρτυρήσασι, μέμφεται τοὺς ἀρνησαμένους τὴν μαρτυρίαν, ὅτι διὰ τὸν φόβον τῶν πλουσίων οὐκ ἠθέλησαν οὐδὲ τἀληθῆ μαρτυρῆσαι.

1. ἐξ αὐτῆς] ἐξαῦθις margo P. εὐθὺς W.

7. ἃ ψυχρὰ γίνεται] *Atqui frigidis poculis gaudemus.* Fort. χλιαρὰ, *tepida;* aut μυσαρά. WOLF.

11. προσφάτως] προσφάτους W. φέρειν] Id est φαίνειν, κατηγορεῖν. MEIER.

12. ἔκρινεν P. pro ἔκριναν.

13. τῷ C.G.P. τὸ T.D.V.

15. κατὰ Ἀριστογείτονος] p. 788, 22.

20. οἱ om. V. νῦν] νῦν ἐμοὶ W.

22. φαίνονται] δὲ add. V.

23. Δ. οἱ μὲν W. pro οἱ μὲν Δ.

25. ἀρνουμένους P. pro ἀρνουμένων.

551, 18. ταῦτα μὲν οὖν εἴποι τις ἄν, οἶμαι] ὑπέμνησε πάλιν τοῦ πάθους καὶ ᾠκτίσατο, μέλλων ἀναγινώσκειν τὸν νόμον, ἵνα διὰ τούτων δυσωπήσῃ τοὺς ἀκούοντας πεισθῆναι τῷ νόμῳ.

551, 26. οὕτω τοίνυν οὗτός ἐστιν ἀσεβὴς] ἀναγνοὺς τὸν νόμον οὐκ ἔτι μὲν ἐπεσημήνατο περὶ αὐτοῦ, νομίζων αὐτάρκη τὰ προρρηθέντα, μεταβαίνει δὲ ἐφ' ἕτερον μέρος, τὸ περὶ τοῦ φόνου. βούλεται γὰρ καὶ αὐτὸν τὸν ἀντίδικον μάρτυρα παρασχέσθαι τοῦ μηδὲν αὐτὸν πεπραχέναι τοιοῦτον οἷον ἐγκαλοῦσιν. καὶ διὰ τοῦτο βίαιον καλοῦσι τὸν ῥήτορα, οὐχ ὅτι βιαίως ἐνθυμεῖται, ἀλλ' ὅτι τοὺς ἐχθροὺς ἀναγκάζει συναγωνίζεσθαι τοῖς ἑαυτοῦ λόγοις.

551, 28. εἰ δὲ ἀληθὲς ἢ ψεῦδος] ὁμοῦ πᾶσαν αὐτοῦ κακίαν κατηγόρησεν, ὅτι εὐχερὴς, ὅτι ἄπιστος, ὅτι δύστροπος.

552, 1. ὥστ' ἐπαιτιασάμενός με φόνου] ἐνταῦθα ὡς μαρτύρων ἀπαίτησιν ἐκπεπλήρωκε. μαρτύρεται γὰρ καὶ θεοὺς καὶ δῆμον καὶ τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν, ὅτι ἐπέτρεψέ μοι θύειν ταῖς Εὐμενίσι, τὸν δὲ ἀντίδικον, ὅτι οὐδαμοῦ ἐκώλυσέ με ταῦτα πράττοντα. B. Y.P.

552, 2. εἰσιτήρια] ὅταν ἄρχηται βουλεύειν ἢ θύειν. B.Y.

εἴασε μέν με εἰσιτήρια] ἐκ μεταλήψεως ποιεῖ μαρτυροῦντα τὸν ἐχθρόν. οὐ γὰρ ἐξ ὧν πεποίηκεν, ἀλλ' ἐξ ὧν οὐκ ἐκώλυσε δείκνυσιν αὐτὸν ἀφέμενον καὶ παρ' ἐκείνου. καὶ ἔστι παραπλήσιον τοῖς περὶ τοῦ στεφάνου, οἷον "ἔστιν οὖν ὅπου σὺ παρὼν τηλικαύτην πρᾶξιν." καὶ γὰρ ἐκεῖ συλλογίζεται τὸν Αἰσχίνην ἐξ ὧν οὐκ ἐποίησε ψευδεῖς αἰτίας ἐπάγειν. εἰσιτήρια δὲ ἐγίγνετο μελλούσης εἰσιέναι τῆς βουλῆς εἰς τὸ βουλευτήριον, ὥστε κατὰ γνώμην ἀπαντῆσαι τῶν πραγμάτων τὴν σκέψιν, καὶ ταύτην ἐκάλουν εἰσιτήρια.

552, 4. εἴασε δὲ ἀρχιθεωροῦντα] φροντίζοντα τῶν θείων. B.Y. δοκεῖ μὲν ταῦτα παρὰ Μειδίου λέγειν, τὸ δὲ ἀληθὲς μάρτυρας ποιεῖται τοὺς θεοὺς τὸ μηδὲν πεπραχέναι τοιοῦτον. πῶς γὰρ ἂν προσεδέ-

15. θύειν] θύσειν Y.
19. εἰσιτήρια] εἰσιτηρέσια T.D. et margo P.
ποιεῖ μ.] μ. ποιεῖ V.
21. τοῖς] τὰ T.D.
περὶ τοῦ στεφάνου] p. 232, 21.
23. τὸν Αἰσχίνην P. pro τὴν αἰσχύνην.
ἐποίησε P. ἐποίησεν libri.
ψ. αἰτίας ἐπάγειν addidit P.
24. ἐγίγνετο] θυσία add. W., haud dubie propter ταύτην, quod sequitur.
28. παρὰ] Malim κατὰ vel περί. MEIER.
29. τὸ μηδὲν] τοῦ μηδὲν C.G.

ξατο τὴν θυσίαν ὁ Ζεὺς ὁ βουλαῖος, ὁ Ζεὺς ὁ Νέμειος, εἰ τοιοῦτος ἦν Δημοσθένης; ἀρχιθεωροῦντα δὲ λέγει ἄρχοντα θεωρόν. θεωροὶ δὲ ἦσαν οἱ τὰς θυσίας ἔξω τοῖς θεοῖς ἀποφέροντες.

552, 6. θεωρίαν] φροντίδα θείαν. B.Y.

περιεῖδε δὲ ταῖς σεμναῖς θεαῖς ἱεροποιὸν αἱρεθέντα] μείζων ἔτι ἡ πίστις αὕτη τοῦ καθαρὸν εἶναι τὸν ῥήτορα, καὶ διὰ τοῦτο ἔοικε τελευταῖα φυλάξαι τὰ καίρια. "τί γὰρ" φησὶν "ἔθυσα ταῖς σεμναῖς "θεαῖς· εἰ δὲ ἔφοροι καὶ τιμωροὶ τῶν φόνων αὗται, πῶς ἂν ἠνέγκαντο "τὴν θυσίαν; ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ εἵλετό με ἱερο-"ποιὸν, ἥτις μάλιστα τὰς φονικὰς δίκας ἀκριβῶς δικάζειν πεπί-"στευται." καὶ οὐκ εἶπεν ὅτι "ἔλαχον ἱεροποιεῖν," ἀλλ' "ᾑρέθην," ἵνα μὴ τῆς τύχης, ἀλλὰ γνώμης φανῇ τὸ ἔργον. ἱεροποιὸν δὲ καλοῦσι τὸν ἐποπτεύοντα τοὺς μάντεις, ὅτε θύουσι, μή πού τι κακουργῶσιν ἐν ταῖς θυσίαις. "τρίτον δὲ αὐτὸν" εἰπὼν τὸ ἀξίωμα ἑαυτοῦ δηλοῖ· διὸ καὶ ἔκρυψε τῶν ἄλλων τὰς προσηγορίας. τρεῖς δὲ ἴσως ἐπέστησαν, ἐπεὶ καὶ τρεῖς δοκοῦσιν εἶναι αἱ θεαί. ἡ ἐξ Ἀρείου δὲ πάγου βουλὴ τὸν ἱεροποιὸν ᾑρεῖτο. ἐπειδὴ γὰρ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ τὰ τῶν ἱερῶν τῶν Εὐμενίδων ἐπετέτραπτο καὶ πλησίον ἵδρυτο τῆς βουλῆς. καὶ οἱ μέν φασιν ὅτι διὰ τὸν Ὀρέστην ἐκεῖ καθιδρύθη· βέλτιον δὲ λέγειν ὅτι διὰ τὰς φονικάς. ἐπειδὴ γὰρ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ τὰ τῶν φόνων ἐγυμνάζετο, ἵν', εἴ τι καὶ λανθάνειν μέλλοι τὴν βουλὴν, αὗται συναγωνίζωνται πρὸς τὸν ἔλεγχον, ἐγγὺς ἐφεστῶσαι.

552, 12. ἐπειδὴ τοίνυν τοῦτο τὸ πρᾶγμα] ἐπανῆλθεν ἐπὶ τὴν ἐξ

1. Νέμειος] Scribebatur Νέμιος.

2. ἀρχιθεωροῦντα C.G. ἀρχιθεωροῦν T.D.V. In T. in fine versus scriptum, ut τα in proximi initio librarii culpa omissum esse possit.

θεωρόν] θεωρῶν Meierus.

3. οἱ τὰς θυσίας add. P.

11. ἱεροποιεῖν] ἱεροποιὸς V.

13. ὅτε] ὅτι V.

κακουργῶσιν C.G. κακουργοῦσιν T.D.V.

14. ἑαυτοῦ T.D. αὐτοῦ V. om. C.G.

16. ἐπέστησαν Meierus. ἐπέστησεν codices. ὑπέστησεν V.

αἱ om. V.

ἀρείου δὲ T.D. δὲ om. V. δ' inter ἡ et ἐξ ponunt C.G.

17. ᾑρεῖτο—βουλῆς] ᾑρεῖτο, ᾗ τὰ τῶν Εὐμενίδων ἐπέτραπτο (ἐπετέτρ.), ὧν καὶ τὸ ἱερὸν πλησίον ἵδρυτο τῆς β. W. Propius ad receptæ scripturæ vestigia accesserit: ἐπειδὴ γὰρ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ τὸ ἱερὸν τῶν Εὐμενίδων πλησίον ἵδρυτο τῆς βουλῆς, καὶ τὰ ἱερὰ τὰ τούτων αὐτῇ ἐπετέτραπτο. MEIER.

18. ἐπετέτραπτο] ἐπέτραπτο V.

20. τὰς φονικάς] δίκας addi vel τὰ φονικά scribi voluit W.

21. φόνων] φονέων V.

ἐγυμνάζετο] ἐδικάζετο C.G., ut conjecerat W. qui præterea addidit ἐκεῖ καθιδρύθησαν.

22. ἐγγὺς W. pro τὸν ἐγγύς.

ἀρχῆς ἀκολουθίαν· τὸ γὰρ κατὰ τὸν νόμον μέση τις ἦν παρεμβολή, ληφθεῖσα διὰ τὸ χρήσιμον.

552, 14. δι' ἐμοῦ τὸν Ἀρίσταρχον] διὰ τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς ἐμέ, προφάσει τιμῆς. καὶ ἵνα μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν αἰτίαν ἀπώσηται, τὸν Ἀρίσταρχον εἶπεν, ἵνα δὲ κἀκεῖνον ἐξέληται, τὸ "ἐσυκοφάντει" προσέθηκεν.

552, 18. καὶ τὸν αὐτόχειρα ἔχοντες] οὐκοῦν τίς μὲν αὐτόχειρ φανερῶς ἔδειξεν, ἵνα δὲ μὴ δόξῃ κατὰ φίλου λέγειν, τῷ ἐχθρῷ τοὺς λόγους περιέθηκεν.

552, 19. μέλλετε καὶ ζητεῖτε καὶ τετύφωσθε] πολλὴν εὐχέρειαν καὶ ἀλογίαν αὐτοῦ κατηγόρησε. πρῶτον οὖν ὅτι ὡς ἐφ' ὡμολογημένοις παρώξυνε τὴν βουλήν, καὶ τὰ τοιαῦτα κατηγόρει τοῦ σεμνοτάτου τῶν συνεδρίων. τοῦτο δὲ πόσης θρασύτητος; ἐξ οὗ συνίστησιν ὅτι πότ' ἂν ἐφείσατο Δημοσθένους ὁ τῆς βουλῆς μὴ φεισάμενος;

552, 22. ἐξεληλυθὼς τῇ προτεραίᾳ] τὴν δυστροπίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀπιστίαν δηλοῖ, ὅτι ᾧ πρὸ μιᾶς διελέγετο, τούτου κατηγορεῖν οὐκ ὤκνει.

552, 23. καὶ χρώμενος ὥσπερ ἂν ἄλλος τις] τὴν ἀπόνοιαν δηλοῖ τοῦ Μειδίου, εἰ τοῖς Ἀρεοπαγίταις ἔλεγε "τετύφωσθε." καὶ ἐνταῦθα δὲ βούλεται τρέψαι τὴν κοινωνίαν τοῦ φόνου ἐπὶ τὸν Μειδίαν. εἰ γὰρ ἐγὼ διὰ τὸ συνεῖναι αὐτῷ νομίζομαι συνειδέναι τῷ φόνῳ, πολλῷ πλέον ἂν ἔχοις αὐτὸς τὴν αἰτίαν, ὁ πλείστην πρὸς αὐτὸν τὴν ἑταιρίαν ἀσπασάμενος. εἶτα κατασκευὴ τῆς φιλίας. πολλὰ γάρ, φησίν, ἀεί μοι παρεῖχε πράγματα καὶ ὤχλει σφοδρῶς ὁ Ἀρίσταρχος, πρὶν ἐμπεσεῖν εἰς τὴν αἰτίαν τοῦ φόνου, δεόμενός μου διαλύσασθαι πρὸς αὐτὸν καὶ ἀποστῆναι τῆς κατὰ Μειδίου κατηγορίας. βαθέως οὖν

1. ἦν] ἦν ἡ codices et P.

4. προφάσει τιμῆς] Hæc verba quid sibi velint non video. WOLF. Malim προφάσει τιμωρίας. MEIER.

11. πρῶτον] πρῶτον μὲν V. ὡς om. C.G.V.

12. τοῦ σεμνοτάτου] Hac laude prædicari non solet nisi Areopagus; cf. Mus. Rhenan. 2. p. 276 sq. Errat vero schol., quod senatum, apud quem ea acta esset caussa, Areopagum est arbitratus, qui fuit Quingentorum. MEIER.

13. τοῦτο δὲ] δὲ om. V.

14. πότ'] πῶς W.

17. δηλοῖ add. W. κατηγορεῖ P.

20. τετύφωσθε] τετυφῶσθε T.V.

22. τῷ φόνῳ] Malim τῷ φονεῖ vel τὸν φόνον. MEIER. τῷ φθόνῳ V.

25. ὤχλει] ὄχλει V. ἠνώχλει W.

μεθίστησι τὴν φήμην ἐπὶ τὸν Μειδίαν· εἰ γὰρ φίλων ἐστὶ τὸ κοινωνεῖν τοῖς τῶν φίλων ἁμαρτήμασιν, οὐδὲν ἧττον Μειδίας μετέχει τοῦ φόνου· ἐχρῆτο γὰρ αὐτῷ πρὸς φιλίαν ὥσπερ ἂν ἄλλος τις· καὶ ἀπεσιώπησε τὸ καθ' ἑαυτὸν ὄνομα.

552, 24. καὶ ὅτ' εὐτύχει πλεῖστα παρεσχηκότος] τὸ ἐξισάζον διαφορᾷ ἔλυσε· τί οὖν, εἰ ἀμφοτέροις φίλος ἦν, οὐδὲν ἧττον καὶ αὐτός, ὦ Δημόσθενες, ὑπεύθυνος εἶ τῷ ἐγκλήματι; ὁ δὲ δείκνυσιν ὅτι μᾶλλον ἦν φίλος Μειδίου, ὡς ἴστε καὶ αὐτοί, ἢ Δημοσθένους. φιλικῶς γὰρ φαίνεται πρὸς αὐτὸν διακείμενος μᾶλλον ἢ πρὸς ἐμέ. καὶ οὐ χαλεπῶς παρέσχες τὰ πράγματα, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους. οὐκοῦν οὐδένα τοιοῦτον εἶχε φίλον Μειδίας κατὰ τὴν πόλιν. ἐν ταὐτῷ δὲ συναποδείκνυσιν ὅτι καὶ κατέγνω ἑαυτοῦ Μειδίας· εἰ γὰρ ἠξίου διαλύεσθαι, πρόδηλον ὅτι ἐδεδοίκει τὴν κρίσιν.

552, 26. εἰ μὲν οὖν εἰργάσθαι τι τούτων] ἀμφίβολον τὸ πρᾶγμα καθίστησιν, ὅταν ὡς ἀπορῶν λέγῃ, πότερον ἐνόμιζεν αὐτὸν δεδρακέναι, ἢ οὐ πεπιστευκὼς τοῖς τῶν αἰτιασαμένων λόγοις. πανταχόθεν οὖν ἠμαύρωσε τὴν φήμην. εἰ γὰρ ἀκοὴν μαρτυρεῖν οὐκ ἔξεστιν, οὗτος δ' ἐξ ἀκοῆς κατηγόρει (τοῖς γὰρ λόγοις τῶν αἰτιωμένων ἐπίστευσεν, οὐ τῇ ὄψει τῶν θεασαμένων), οὐκοῦν παντάπασιν ἕωλον τὸ ἔγκλημα.

553, 2. μηκέτι τῆς λοιπῆς φιλίας] ὁμοῦ καὶ ἀπελογήσατο ὑπὲρ αὑτοῦ καὶ τῷ Μειδίᾳ τὸ ἔγκλημα περιέτρεψεν. αὐτὸς μὲν γὰρ τὸ ἀντιπῖπτον ἔλυσε "διὰ τί γὰρ οὐ κατηγόρεις τοῦ Ἀριστάρχου, εἴπερ "μὴ συνῄδεις;" ὁ δέ φησιν ὅτι "τὴν ἁρμόττουσαν φίλῳ δίκην "ἔλαβον· ἀπέστην γὰρ αὐτοῦ τῆς λοιπῆς φιλίας." τὸν δὲ Μειδίαν

8. ὡς ἴστε καὶ αὐτοί] Quorsum hæc spectent ignoro. MEIER. ὡς καὶ αὐτοὶ ἴστε C.G.

10. οὐ χ. παρέσχες] οὐ χ. παρέσχε, καὶ οὐχ ὅπως παρέσχε μοι τὰ πράγμ. margo P., οὐ μόνον παρέσχε μοι πράγματα W. Idem in annotat. "sententia postulare videtur, καὶ οὐ "μόνον πλεῖστα παρέσχε μοι πράγματα." Facio cum marg. P., sed τὰ delendum arbitror. MEIER.

11. εἶχε φ.] φ. εἶχε V.

13. διαλύεσθαι] λύεσθαι V.

16. πεπιστευκὼς] Nisi quædam exciderunt, veluti ταῦτ' ἔλεγεν vel ἦν, desideratur πεπίστευκεν. MEIER.

17. οὐκ ἔξεστιν] Cf. Schœmann. de lite Att. p. 669. MEIER.

δ' ἐξ ἀκοῆς Meierus pro δὲ ἀκοῆς.

18. κατηγόρει P. pro κατηγορεῖ. λόγοις P. pro λοιποῖς.

22. κατηγόρεις W. pro κατηγορεῖς. εἴπερ μὴ συνῄδεις] εἴπερ αὐτῷ συνῄδεις τῷ Νικόδημον ἀποκτείναντι P.

23. ὁ δέ] ἡ δέ T.D.

24. ἀπέστην W. ἀπέστι (sic) T. D. ἀπέστη C.G.V.

δείκνυσι νῦν μὲν ὡς ἐχθροῦ κατηγοροῦντα, νῦν δὲ ὡς φίλῳ συνόντα μετὰ τὴν φήμην.

553, 3. τοῖς πεπονθόσι καὶ τοῖς ἐχθροῖς] οὐκοῦν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ φιλοπράγμων, ὅτι ἃ μόνοις τοῖς ἠδικημένοις ἔξεστι, ταῦτα μηδὲν πεπονθὼς ἔπραττεν.

553, 5. εἰ δὲ ἄλλων μὲν καὶ ὁμωρόφιος] Ἀριστάρχῳ μετὰ τὴν φήμην οὐδὲν ἐκείνῳ πέπρακται δεινόν. εἰ δέδρακε δὲ τὸν φόνον, κοινωνεῖ τοῦ μύσους, ἐπειδήπερ αὐτῷ καὶ στέγης τῆς αὐτῆς ἐκοινώνησεν.

553, 11. τῇ δ' ὑστεραίᾳ πάλιν] πᾶσαν αὐτοῦ παρείλετο πρόφασιν. ἵνα γὰρ μὴ εἴπῃ "συνῆν Ἀριστάρχῳ πρὶν ἢ γενέσθαι τὴν "φήμην," προσέθηκεν ὅτι "πῶς, εἰ καὶ μετὰ τὴν κατηγορίαν, ἣν "αὐτὸς κατηγόρησας;"

553, 13. οὑτωσὶ καθιζόμενος] δεικτικῷ τρόπῳ κέχρηται σημαίνων ὅτι, ὥσπερ ὑμεῖς οἱ δικασταὶ πλησίον ἀλλήλων καθέζεσθε, οὕτω κἀκεῖνος συνεκαθέζετο Ἀριστάρχῳ. δείκνυσιν οὖν ὅτι τὴν ἐσθῆτα τῇ ἐσθῆτι συνῆπτεν.

553, 14. τὴν δεξιὰν ἐμβαλὼν] εἰς τὴν ἐκείνου δηλονότι, ὥστε τὴν χεῖρα ἠσπάζετο τὴν ἐργασαμένην τὸν φόνον, τρόπον τινὰ διὰ τοῦ σώματος τῇ ψυχῇ συναπτόμενος. οὐκοῦν ἄντικρυς ἐκοινώνησε τοῦ μιάσματος.

553, 15. μετὰ τοὺς ἐν τῇ βουλῇ τούτους λόγους] ὃν χθὲς ὡς ἀνδροφόνον ᾐτιάσατο, τούτῳ τῇ ὑστεραίᾳ συνῆν.

553, 17. ὤμνυε μὲν κατ' ἐξωλείας] χρῶμα, διὰ τί ἂν ἐβουλήθη ἔγκλημά σοι ἐπάγειν; ὁ δέ φησιν, ἵνα μὴ δῷ τὴν ἐπὶ τῇ ὕβρει δίκην. B.Y.

553, 18. καὶ οὐδὲν ἐφρόντιζεν ἐπιορκῶν] πάντα ἀθρόως κατηγόρησεν, ἀναισχυντίαν, ἐπιορκίαν, ἀπιστίαν, ἀσέβειαν.

553, 19. ἠξίου δὲ καὶ πρὸς ἐμὲ] πληρώσας τὴν παρέκβασιν εἰσέβαλεν εἰς τοὺς καθολικοὺς ἐπιλόγους, οἵτινες μικρῷ πλείους εἰσὶ τῶν ἀγώνων. B.Y. τὰ πολὺ διεστῶτα τοῖς χρόνοις συνῆψεν, ἵνα καὶ τὰ

4. μηδὲν W. pro μηδέ.
6. ἄλλων] λαλῶν W.
8. τοῦ] τοὺς (sic) T.D. μύσους W. pro μίσους. στέγης] τῆς στέγης V.
14. καθιζόμενος] καθεζόμενος P. τρόπῳ C.G. τόπῳ ceteri.
24. χρῶμα—ὕβρει δίκην] In Y. hoc scholion adscriptum ad p. 555, 2. cum lemmate τοῦτο μέντοι.

ἕτερα πιθανὰ παραστήσῃ. "παρακαλεῖ γὰρ," φησὶ "τὸν Ἀρί- "σταρχον, ὥστε δι' αὐτὸν πρὸς ἐμὲ διαλύσασθαι." "τοῦτο δὲ Μει- "δίας μὲν ἴσως ἐποίησε, πρὶν ἢ γενέσθαι τὸ ἔγκλημα τοῦ φόνου." Δημοσθένης δὲ συνάγει τὸν χρόνον, ὅτι καὶ μετὰ τὴν φήμην, ἵνα ποιήσῃ πιθανὸν ὅτι καὶ συνῆν καὶ ὡμίλει, καὶ ἤτοι κοινωνεῖ τοῦ μύσους, ἢ οὐδὲν Ἀριστάρχῳ πέπρακται δεινόν, καὶ εἰ Μειδίας καθαρός.

553, 20. καὶ τούτων τοὺς παρόντας ὑμῖν καλῶ μάρτυρας] ὅτι μὲν περὶ διαλύσεων Μειδίου Ἀριστάρχῳ μαρτυρήσουσιν, ὅμως δὲ ὁ ῥήτωρ ἐᾷ τὸ ἕτερον καὶ τὸ ἕτερον συναρπάζει.

553, 23. καίτοι πῶς οὐ δεινόν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] τὸν ἐχθρὸν αὐτὸν δείκνυσι φανερῶς ἀπολύοντα τοῦ φόνου, "καὶ πάλιν λέγει "μηδὲν εἰρηκέναι τοιοῦτον." οὐκοῦν διὰ τῆς ὕστερον ἀρνήσεως ἀνατρέπει τὰ φθάσαντα. καὶ οὐδὲ ὁμοίως ἑκάτερον ἐποίησεν· ὅτε μὲν γὰρ κατηγόρει, λόγοις ἐχρῆτο ψιλοῖς, ὅτε δὲ ἠρνεῖτο, καὶ τοὺς θεοὺς ἐπώμνυτο· πιστότεροι δὲ οἱ ὅρκοι τῶν ἁπλῶς λεγομένων.

553, 26. τούτῳ δ' ὁμωρόφιον γίγνεσθαι] ἀφ' ὧν ἐβόα καθαρὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον· οὐ γὰρ ἂν ἑκὼν ἐμολύνετο.

553, 27. καὶ προδῶ τὴν ὑμετέραν] μὴ προδόντες ὑμεῖς τὴν ὑμῶν αὐτῶν προδώσετε.

553, 28. ἂν δ' ἐπεξίω] ἐπανήγαγεν ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς αἰτίαν τὸν λόγον, δι' ἃ ταῦτα κατασκευάζει κατ' ἐμοῦ. ἤδη γάρ με βουλόμενον ἐπεξελθεῖν οἷς ὑβρίσθην. δεῖ γὰρ ἐν ταῖς ἰσχυροτάταις πίστεσι καταλύειν τὰ κεφάλαια.

554, 3. φόνου δ' ἂν εἰκότως ἐμαυτῷ λαχεῖν] τοῦτο παραπλήσιόν

1. παρακαλεῖ] παρεκάλει Meierus.
3. μὲν ἴσως ἐποίησε πρὶν ἢ γενέσθαι P.: quacum codices consentiunt, nisi quod verbo ἐποίησε carent. μὲν πρὶν ἴσως ἢ γενέσθαι V.
4. Δ. δὲ συνάγει] συνάγει δὲ ὁ δ. C. G.V.
τὴν φ.] τὴν om. V.
5. καὶ ἤτοι] καὶ ὅτι C.G.V.
6. μύσους] μίσους C.G.V.
καὶ εἰ] εἰ καὶ W.
8. ὅτι μὲν] οὗτοι μόνον W.
9. Ἀριστάρχῳ] δι' Ἀριστάρχου W.
ὅμως δὲ ὁ ῥήτωρ ἐᾷ] Hæc vitii manifesta. MEIER.
12. καὶ πάλιν λέγει] τῷ πάλιν λέγειν W. καὶ πάλιν λέγειν codices.
14. μὲν γὰρ] γὰρ μὲν V.
15. λόγοις] ῥήμασιν C.G.
ψιλοῖς] ψιλῶς V.
19. μὴ—προδώσετε] ἣν προδόντες ὑμεῖς τὴν ὑμῶν αὐτῶν ἀσφάλειαν προδώσετε W.
21. τὸν λόγον W. pro τοῦ λόγου.
22. δι'—κατασκευάζει] διὰ ταῦτα κατασκευάζει τὴν αἰτίαν W.

ἐστι τῷ ἐν προοιμίῳ "εἴπερ ὑβρισθέντα μηδεμιᾶς δίκης τυχεῖν ἐστί "τις συμφορά."

554, 6. κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας] ὅτι ἐθεάσαντό τινες τὸν Μειδίαν καὶ πρὸ τῆς κατηγορίας καὶ μετὰ τὴν κατηγορίαν εἰσιόντα παρὰ τὸν Ἀρίσταρχον.

554, 25. τίς οὖν ὑπερβολή;] καὶ ἐκ τούτων ἔδειξε περὶ τίνων οἱ μάρτυρες αὐτῷ μεμαρτυρήκασιν, ὅτι ὁμοῦ καὶ κατηγόρει τοῦ Ἀριστάρχου καὶ πρὸς ἐμὲ ἠξίου διαλύειν· τοῦτο δέ ἐστι μετὰ τὴν κατηγορίαν.

555, 2. τοῦτο μέντοι τοιοῦτον ἔθος] πληρώσας τὴν παρέκβασιν ἐπιλογίζεται λοιπόν. ἔθος γὰρ αὐτῷ μὴ πρότερον ἐφ' ἕτερον μεταβαίνειν πρὶν ἢ τὸ πληρωθὲν ἐπιλογίσασθαι.

555, 6. ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοις παριδεῖν] κοινὸν ἐργάζεται φόβον, τοὺς δικαστὰς ἐπάγων εἰς ἀγανάκτησιν.

555, 7. ἀλλὰ πᾶσιν ὁμοίως ὀργιστέον] πάλιν εἰς τὸ δημόσιον ἀνάγει τὰ πραχθέντα καὶ κέχρηται τελικὰ κεφάλαια τῷ συμφέροντι. παρειλήφαμεν γὰρ ὅτι τοῖς τελικοῖς κεφαλαίοις οἱ ἐπίλογοι πληροῦνται.

555, 12. οἱ βδελυροὶ καὶ χρήματ' ἔχοντες] καλῶς τὸ μιαρὸν τοῦ τρόπου προέταξε τοῦ πλούτου· οἶδε γὰρ ὡς αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ὁ πλοῦτος οὐ διαβάλλεται.

555, 18. ἐγὼ μὲν γὰρ ἴσως διεωσάμην] ὅρα ὅπως καὶ τὸ φορτικὸν διέφυγε τὸ "ἴσως" εἰπὼν καὶ τὸ δεινὸν ἐπηύξησεν. εἰ γὰρ ῥήτωρ ὢν αὐτὸς οὐ πάντως ἀπωθεῖσθαι δύναται συκοφαντίαν, τί ποιήσουσιν οἱ μὴ ἔχοντες τὴν τέχνην; ἀποδείκνυσι δὲ ὅτι πεπλήρωται τὰ τῆς ἀπολογίας τῆς περὶ τοῦ φόνου. διεωσάμην γάρ, φησί, ψευδῆ λόγον, τουτέστι τὸν περὶ τοῦ φόνου, διεωσάμην δὲ καὶ συκοφαντίαν, τουτέστι τὴν τοῦ λιποταξίου.

555, 20. οἱ δὲ πολλοὶ τί ποιήσετε] δεδήλωκεν ὅτι ἐπὶ τὸ δημόσιον πάντα ἀνάγει.

1. προοιμίῳ T.D. προοιμίοις C.G. τῷ προοιμίοις (sic) V.
4. εἰσιόντα] εἰσιέναι C.G.V.
5. τὸν om. V.
10. πληρώσας—λοιπόν] Hæc sunt etiam in B.S.Y.
16. τελικὰ κεφάλαια] τελικῷ κεφαλαίῳ W. κέχρηται τῷ συμφέροντι, καὶ παρείληφε τελικὰ κεφάλαια. εἰρήκαμεν γὰρ ὅτι P.
28. λιποταξίου] Scribebatur λειποταξίου.

555, 22. δόντα λόγον καὶ ὑποσχόντα] "καλεῖ σέ τις" φησὶν "εἰς κρίσιν." "μὴ διάφευγε τὸ δικαστήριον, ὕπεχε τὰς εὐθύνας. "οὐ γὰρ ἄλλως φανείης ἂν ἀναμάρτητος. ἀλλ' ἐρεῖς" "μάτην "ἐγκαλοῦμαι, συκοφάντης ἐστὶν ὁ κατήγορος." "ἄφες τοῦτον γνω-"σθῆναι τῇ ψήφῳ." συγχεῖ, φησὶ, τὴν τάξιν τῆς πολιτείας ὁ Μειδίας. πρὶν ἀπολογήσασθαι κατηγόρηκεν, πρὶν ἢ δίκας ὑποσχεῖν ἀπαιτεῖν βούλεται, καὶ ταῦτα τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας.

555, 27. ὅσα μὲν τοίνυν] πληρώσας τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν παρέκβασιν καὶ τοὺς ἐπιλόγους τῆς παρεκβάσεως, ἐντεῦθεν ἐπὶ τοὺς ἐπιλόγους τοῦ παντὸς λόγου κεχώρηκε. καὶ κέχρηται προοιμιακῇ ἐννοίᾳ, ἅτε δὴ μέλλων εἰς ὁλόκληρον κεφάλαιον ἐμβαλεῖν, χωρεῖ δὲ εὐθὺς ἐπὶ τὴν ἀνακεφαλαίωσεν, ἐν ᾗ παραλαμβάνει τὸ κατὰ σύλληψιν. ἀρχὴ δὲ ἐκεῖθεν "οὐκ ἔστ' ἐφ' ὅτῳ" συναγωγὴν γὰρ ποιεῖται τῶν τε ἰδίων καὶ τῶν κοινῶν, ὅπερ ἐστὶ κατὰ σύλληψιν εἶδος.

556, 3. οὐκ ἔστ' ἐφ' ὅτῳ] σημείωσαι· ἐντεῦθεν εἴληπται τὸ οὐκ ἔστ' ἐφ' ὅτῳ οὐχὶ τῶν ἁπάντων. B.Y.T.C.

556, 4. ἐγὼ μόνος ἠδίκημαι] ἐν τούτῳ τὸ ἰδιωτικόν. B.S.T.

ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῖς εἰς τὸν χορὸν] ἐν τούτῳ τὸ δημόσιον, καὶ οὐκέτι λέγει τὸν χορηγὸν, ἀλλὰ τὴν φυλήν. δεῖ γὰρ ὡς ἐν ἐπιλόγοις μείζους εἶναι τὰς αὐξήσεις.

556, 6. ἐπὶ δ' οἷς ἐμὲ ὕβρισεν] ἐν τούτῳ τὸ δημόσιον. S. ἐνδείκνυται τὸ ἀδίκημα καί φησιν ὅτι πάντα ἠδίκησε, τὴν φυλὴν, τοὺς νόμους, τὴν τύχην τῆς πόλεως, τὸ δαιμόνιον τῆς ὁσίας, καὶ αὐτὴν τὴν ὁσίαν τὴν ἐφ' ὁλοκλήρου πόλεως. τὸ γὰρ ὅσιον τέμνεται τὸ μέν τι εἰς τὸ εὐσεβὲς, ὅπερ ἐστὶ περὶ θεοὺς, τὸ δὲ εἰς τὸ ὅσιον, τὸ δὲ εἰς ὁλόκληρον πόλιν, τὸ δὲ εἰς ἕκαστον τῶν ἀνθρώπων, τὸ δὲ εἰς τοὺς

8. πληρώσας—] Hoc scholion est etiam in B.S.Y., omissis tamen postremis verbis συναγωγὴν—κατὰ σύλληψιν εἶδος.

9. τῆς π.] πάλιν π. B.

10. παντὸς] περὶ τοῦ B.

καὶ κ. π. ἐ. Y. καὶ κ. μὲν π. ἐ. T. C.D.G.V. ἐ. δὲ κ. π. B.

11. ἐμβαλεῖν B.S.Y. ἐμβάλλειν ceteri.

13. ἔστ' S. ἔστιν ceteri. Verba ἀρχὴ—ὅτῳ om. B.

15. σημείωσαι solus habet B. ἐντεῦθεν] ἔνθεν Y. ἔνθ' T.C.

16. ἔστ'] ἔστιν Y.T.

οὐχὶ] ἀντὶ τοῦ οὐδενὶ Meierus.

17. ἰδιωτικόν] ἰδιόκτητον T.

25. τὸ εὐ. W. Aberat τό.

τὸ δὲ εἰς τὸ ὅσιον tollenda videntur; τὸ δὲ εἰς τὸ ὅσιον δημόσιον, τουτέστιν, εἰς ὁλοκ. W. Debebat saltem omittere ὅσιον. MEIER.

τελευτήσαντας. νῦν δὲ τὸ ὅσιον καὶ τὸ σεμνὸν οὐ τὸ ἀνθρώπινόν φησιν, ἀλλὰ τὸ θεῖον τὸ ἐφορῶν τὴν πανήγυριν.

556, 8. ἐφ' ἅπασι δὲ τούτοις] ἀθροισμὸν ποιεῖται πάντων, ἐξ ὧν δημόσιον τὸ ἀδίκημα. B.S.Y.P.

556, 12. οὐχ ὡς ὑπὲρ ἡμῶν ὄντος μόνον τοῦ λόγου] ἀνακεφαλαίωσις τοῦ κατὰ σύλληψιν, ὅτι καὶ ὕβρις καὶ ἀσέβεια τὸ πραχθέν. B.Y.

556, 13. ἀλλ' ὡς ἐν αὐτῷ τῷ νόμῳ] δοκῶν πεπαῦσθαι τῶν τοιούτων πάλιν ἄρχεται· τοῦτο γὰρ ἴδιον Δημοσθένους, τὸ πολλὰς εὑρίσκειν μεθόδους, ὡς τὰ ἰσχυρὰ λέγοντα συνεχῶς φεύγειν τὸ προσκορές.

556, 16. καὶ τοὺς συνεξεταζομένους] μέλλων μετ' ὀλίγον ἐκβάλλειν τοὺς συνηγόρους, ἐντεῦθεν ἤδη προδιαβάλλει, συνεθίζων τοὺς δικαστὰς ταῖς κατ' αὐτῶν βλασφημίαις. συνεξεταζομένους δὲ τοὺς ἅμα αὐτῷ φαινομένους καὶ συνδιατρίβοντας.

556, 17. ἀλλὰ καὶ δοκιμαστὰς] ἐπαινέτας καὶ κρίνοντας εἶναι καλὰ τὰ γινόμενα.

556, 18. εἰ μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] ἐντεῦθέν ἐστιν ἡ τῆς ποιότητος ἐξέτασις, ἥτις ἐστὶ καθόλου, ποταπὸς ὁ βίος τοῦ Μειδίου. προεξήτασται μὲν ἤδη ἐκ τῆς ποιότητος, ἐν οἷς ἐπίορκον ἄπιστον ὠμὸν δύστροπον καὶ τὰ τοιαῦτα τὸν Μειδίαν ἀπέδειξεν. ἀλλ' ἐκείνη μὲν ἡ ποιότης ἰδίαν εἶχεν ἐξέτασιν, ποταπὸς γέγονε Μειδίας περὶ αὐτὸν Δημοσθένην. καὶ γὰρ τὰ περὶ τὸν Στράτωνα καὶ πάντα ταῦτα εἰς Δημοσθένην εἶχε τὴν ἀναφοράν. νῦν δὲ τὴν καθολικὴν εἰσάγει ποιότητα, ποταπὸς περὶ πᾶσαν γεγένηται τὴν πόλιν Μειδίας. ἐπειδὴ γὰρ σώζεταί τις ἢ δι' ἔλεον τῶν δικαστῶν, ἢ δι' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ὃ μέλλει ὑφίστασθαι, μέγα ὂν καὶ ὑπερβάλλον τὴν συνήθειαν, ἢ δι'

8. δοκῶν] δοκῶν δὲ B. in quo hoc scholion cohæret cum præcedente. τῶν τοιούτων B.S.Y. τούτων ceteri.

9. τοῦτο γὰρ] ὅπερ B.Y., non S.

10. τὰ ἰσχυρὰ B.S.Y. τὰς ἰσχυρὰς ceteri.

συνεχῶς addidi ex B.S.Y.

12. μετ'] κατ' B.

ἐκβάλλειν B.S.Y. qui hoc scholion habent, omissis verbis postremis inde ab συνεξεταζομένους. ἐκβάλλειν αὐτοῦ ceteri.

17. καλὰ P. pro κατά. quod καὶ κατὰ scriptum in T.D.

19. ποταπὸς] περὶ τοὺς ἄλλους add. W.

20. μὲν] μὲν γὰρ P.

23. καὶ πάντα] καὶ tollendum videtur, nisi τὰ τοιαῦτα scribatur.

ἀξίωμα καὶ σεμνότητα, ὥστε δοκεῖν αἰδοῦς ἄξιος εἶναι, ἢ δι' ἐπιείκειαν καὶ μετριότητα, ἣν ἐπεδείξατο περὶ τὸν ἄλλον βίον, ἢ δι' ἃ λελειτούργηκε φθάνων, ἢ δι' ἃ προσδοκᾶται λειτουργήσειν, ἢ διὰ τοὺς συνηγοροῦντας, ἢ καὶ δι' ἄλλα πλείω, διὰ τοῦτο καθ' ἕκαστον ἐν τοῖς ἐπιλόγοις ἐπεξέρχεται, πᾶσαν αὐτοῦ σωτηρίας ἀφορμὴν περικόπτων. πρῶτον οὖν ἐξετάζει ποταπὸς περὶ τοὺς ἄλλους.

εἰ μὲν τοίνυν] ἡ ποιότης ἡ ἐν ἐπιλόγοις κοινή. ἀποδείκνυσι γὰρ ὁποῖον ἑαυτὸν ὁ Μειδίας καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀπέδειξεν. B.Y. *Ἄλλως. ἐντεῦθεν ἡ τῆς ποιότητος ἐξέτασις, ἥτις ἐστὶ κοινὴ τούτοις ἐν οἷς ἐπίορκον ἄπιστον ὠμὸν δύστροπον ἐπέδειξεν· ἀλλ' ἐκείνη μὲν ἡ ποιότης ἰδίαν ἐξέτασιν ἔχει, ποδαπὸς γέγονε Μειδίας περὶ τὸν Δημοσθένην· νῦν δὲ τὴν καθολικὴν εἰσάγει ποιότητα, ποδαπὸς περὶ σύμπασαν τὴν πόλιν γέγονεν.* B.S.Y.

556, 22. *ἀτύχημ' ἂν ἐμαυτῷ] ὅταν γὰρ περὶ τοὺς ἄλλους χρηστὸς ὢν φαῦλος περὶ ἡμᾶς μόνους φανῇ, δυστυχία σαφὴς τὸ γιγνόμενον.*

556, 26. *νυνὶ δὲ τοσαῦτ' ἐστὶ τἄλλα] ἀγανακτεῖν ὑπὲρ τοῦ δήμου προσποιεῖται ὡς δεινὰ πεπονθότος.*

557, 2. *σὺ δεινότερον ἢ τῶν ἄλλων] ἐν οἷς δοκεῖ φοβεῖσθαι μὴ διαφύγῃ, ἐν τούτοις μᾶλλον παροξύνει τοὺς δικαστάς. τί γὰρ αὐτὸν ἀξιώσετε συγγνώμης, διότι πικρότερα πεπόνθασιν οἱ ἄλλοι ὑπὸ Μειδίου, ἀλλ' οὐ μᾶλλον ὀργισθήσεσθε διότι κατὰ πολλῶν γέγονε τοιοῦτος;*

557, 6. *τό τ' ἐμὸν καὶ τὸ τούτου προστεθὲν] μέτρον ἐλάμβανον ἐν τοῖς δικαστηρίοις ὕδατος οἱ ῥήτορες, οὗ πεπαυμένου ἐν τῷ ῥεῖν ἐπαύοντο λέγοντες, ἴσως, ἵνα μὴ φλυαρῶσιν, ἀλλὰ τῶν ἀναγκαίων ἔχωνται μόνων. λέγει οὖν ὅτι τῷ λείποντί μου ὕδατι (πολὺ γὰρ ἐν τῷ*

6. *περὶ* add. W., *εἰς* P.
9. *Ἄλλως* om. S. qui præcedente scholio caret.
τούτοις B. *ποιότης* S.Y.
13. *τὴν πόλιν γέγονεν* S.Y. *τὴν ἑαυτοῦ βιοτὴν ἐφάνη* B.
15. *ὢν* addidi ex C.G.
φαῦλος] *δὲ* add. V.
δυστυχία σαφὴς] *δυστυχίας ἀσαφὴς* T.D.
17. *ἀγανακτεῖν—προσποιεῖται*] Hæc etiam S.Y.
20. *διαφύγῃ*] *διαφύγοι* B.S.Y. qui prima scholii verba habent *ἐν οἷς—δικαστάς*.
τί] *διὰ τί* P. *τίς* W.
21. *ἀξιώσετε* P. pro *ἀξιώσει*.
διότι] *ἢ διότι* P.
πικρότερα] Legebatur *μικρότερα*, quod in *δεινότερα* mutat P.
ὑπὸ om. T.D.

λέγειν ἀνάλωται), εἰ προστεθείη αὖθις πᾶν τὸ μέτρον τό τ' ἐμοὶ δοθὲν καὶ ὃ δέδοται τῷ Μειδίᾳ, οὐκ ἂν ἐξαρκέσειε διηγουμένῳ μοι πάντα αὐτοῦ τὰ πλημμελήματα.

557, 9. ὡς ἐμαυτῷ γέγραμμαι] σύνηθες τοῦτο ποιεῖν Δημοσθένει, ὅταν πλῆθος ἐνδείξασθαι βούληται. ὡς γὰρ μὴ δυνάμενος ἕκαστα μνημονεύειν ἐκ γραμματείου τὴν ἀνάμνησιν ποιεῖται. ἔχει γὰρ ἐν ὑπομνήμασι συντόμως αὐτοῦ τὰ ἀδικήματα, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ εἶπεν ὅτι συνέλεξεν ἀφ' ὧν ὑμῖν ἀναγινώσκων ἐρῶ παντοδαπὰ κακουργήματα.

557, 14. καὶ ὕβρεις πολλὰς] τὴν γὰρ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν ὕβρισεν εἰπὼν "μέλλετε καὶ τετύφωσθε."

καὶ περὶ τοὺς οἰκείους κακουργήματα] κακουργήματα λέγει τὰ κατὰ Κρατῖνον τὸν συνίππαρχον. τοὺς γὰρ συνάρχοντας ὥσπερ οἰκείους νενομίκαμεν. μικρὸν γὰρ ὕστερον ἐρεῖ ὡς ἵππαρχος ὢν πολλὰς κατὰ τῶν ἱππέων ἐποιεῖτο διαβολὰς συνὼν αὐτοῖς.

557, 15. καὶ τόπος οὐδείς ἐστι] τόπον νῦν λέγει οὐ Κεραμεικὸν οὐδὲ ἀγορὰν, ἀλλὰ κατὰ τοὺς διαλεκτικοὺς τὸ ἐπιχείρημα. οὐδὲν γὰρ, φησὶν, ἐπιχείρημα οὐδὲ ἀφορμή τις ἀδικίας ἐστὶν, ἢ κακίας εἶδος, ὃ οὗτος παραλέλοιπεν.

557, 19. τὸν ἀεὶ προστυχόντα αὐτῷ] ἵνα μὴ ὡς ἀμυνόμενον τὸν ἠδικηκότα ποιῇ, ἀλλὰ τὸν ἀπαντῶντα ἁπλῶς βλάπτῃ.

557, 20. καὶ παραλέλοιφ' ἕτερα] ἵνα μὴ δόξῃ ὡς φιλοπράγμων ἅπαντα περιεργάζεσθαι ἀκριβῶς, δείκνυσι πολλὰ παραλιπεῖν.

557, 26. οὐδὲν ἄξιον θανάτου] οἷον ἄξιον γερῶν καὶ τιμῆς τοσαύτης, ὡς θανάτου τυχεῖν.

557, 27. ἀλλ' εἰ καὶ μὴ φυλὴν ὅλην καὶ βουλὴν καὶ ἔθνος] διὰ τὸν χορὸν καὶ τὴν βουλὴν τὴν Ἀρεοπαγιτικήν· εἶπε γὰρ "τετύ-"φωσθε," ὑβρίζων αὐτήν· ἔθνος δὲ νῦν τὸ τάγμα ἐμφαίνει τῶν ἱππέων. ἴσως δὲ φοβούμενος μὴ ὡς ἱππάρχῳ βοηθήσουσι συστάντες

7. ἐν ἀρχῇ] p. 522.

11. μέλλετε] μέλετο T.D.V.

12. κακουργήματα λ. P. pro ὑπομνήματα λ. in quo codices consentiunt, licet in lemmate non, ut V., ὑπομνήματα, sed κακουργήματα habeant. Tum λέγειν T.D.

16. Κεραμεικὸν T. κεραμικὸν ceteri.

21. ἀπαντῶντα P. ἀπατῶντα T. D.V. ἀγαπῶντα C.G.

27. Ἀρεοπαγιτικὴν] ἀρεοπαγίτην T. D.V. ἀρεωπαγίτην C.G. Correxit W., qui Ἀρειοπαγιτικήν scripsit.

29. συστάντες] στάντες V.

οἱ ἱππεῖς, συγκρουειν πειρᾶται. ἅπερ δὲ ἐν τῷ γραμματείῳ ἀνέγνω, ταῦτα πάλιν κατὰ σχετλιασμὸν λέγει καὶ ἀναμιμνήσκει.

558, 2. περὶ δὲ τῶν συστρατευσαμένων ἱππέων] βούλεται τοὺς συνηγόρους αὐτοῦ παρελέσθαι, καὶ ἐπειδὴ δέδοικε τὸ τάγμα τῶν ἱππέων, μὴ ὡς ἱππάρχῳ βοηθήσουσι, δείκνυσι κἀκείνους ὑβρισμένους ὑπὸ Μειδίου. συστρατιώτην δὲ εἶπεν αὐτὸν καὶ οὐχ ἵππαρχον· ἐπειδὴ γὰρ καὶ οἱ ἵππαρχοι συστρατεύονται τοῖς ἱππεῦσιν, ἐκ τῆς κοινωνίας τῆς κατὰ τὴν στρατείαν αὐτὸν ὠνόμασε.

558, 6. καὶ τὴν λοιδορίαν ἣν ἐλοιδορήθη Κρατίνῳ] στρατηγὸς ἦν οὗτος τοῦ πεζοῦ. τοῦ δὲ Μειδίου κατηγοροῦντος τῶν ἱππέων, ὁ Κρατῖνος, ἅτε καὶ αὐτὸς ἵππαρχος ὤν, ἀντέλεγε καὶ βοηθεῖν αὐτοῖς ἐπειρᾶτο· καὶ τοῦτον οὖν ὕβριζε.

558, 11. καίτοι πότερ᾽ εἰσὶν ὄνειδος, ὦ Μειδία] τοῦτο σύνηθες Δημοσθένει, ὅταν ἐξέληταί τινα κατηγορούμενον. ἀντιπεριτρέπειν τῶν κατηγόρων τὰ ἐγκλήματα.

558, 12. οἱ διαβάντες ἐν τάξει] ὅταν μὴ ἔχῃ στρατιώτας ἐκ τροπαίων ἐπαινεῖν, τὴν γνώμην αὐτῶν θαυμάζει καὶ τὴν εὐταξίαν, ὥσπερ ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου μὴ ἔχων τοὺς ἐν Χαιρωνείᾳ σεμνύνειν ἐπὶ τοῖς κατορθώμασιν, ἀπὸ τῶν πρὸ τῆς μάχης αὐτοὺς ἐπῄνεσε, τῷ κόσμῳ, ταῖς παρασκευαῖς, τῇ προθυμίᾳ.

558, 16. ἐπ᾽ ἀστράβης δὲ ὀχούμενος] εἶδος καθέδρας, παρὰ τὸ μὴ στροβεῖσθαι μηδὲ στρέφεσθαι. ἔστι δὲ ἐπὶ πλεῖστον εἰς ὕψος ἀνῆκον, ὥστε τῶν καθεζομένων ἀνέχειν τὰ νῶτα. χρῶνται δὲ αὐτῷ μάλιστα αἱ γυναῖκες. σκώπτει δὲ διὰ τούτου εἰς μαλακίαν καὶ ἀσθένειαν τὸν Μειδίαν. εἶθ᾽ ἵνα μὴ ἀντιπέσῃ "τί οὖν, εἰ κακωθεὶς "ἐχρήσατο ταύτῃ τῇ καθέδρᾳ;" προσέθηκεν "ἀργυρᾶς·" τὸ γὰρ ἠργυρῶσθαι τὴν καθέδραν δεῖγμα ἦν τοῦ ἐπιτηδεύοντος καὶ ἐντρυφᾶν-

1. συγκρούειν] τούτοις αὐτὸν add. W.

7. καὶ οἱ] οἱ om. V.

συστρατεύονται] στρατεύονται T. D.V.

10. τοῦ πεζοῦ] Debebat dicere τοῦ ἱππικοῦ, sive Midiam intelligebat sive Cratinum. MEIER.

11. ἵππαρχος] ὕπαρχος C.G.

αὐτοῖς P. pro αὐτῷ.

12. τοῦτον] τοῦτο C.G.

14. τῶν κατηγόρων] τούτων C.G.

15. ἐγκλήματα codices et margo P. ὀνόματα V.

16. ἔχῃ C.G. ἔχειν T.D.V.

στρατιώτας] τοὺς στρατιώτας W.

17. εὐταξίαν] ἀξίαν V.

18. περὶ τοῦ (τοῦ om. V.) στεφάνου] p. 300, 18.

24. σκώπτει] ἐπισκώπτει C.G.V.

26. ἀργυρᾶς W. pro ἐξ ἀργυρᾶς.

τος τούτῳ τῷ εἴδει. τὸ δὲ καὶ "ἐξ Εὐβοίας," ὅτι μὴ εἰωθότων τῶν Ἀθήνησι τοιαύτας ἐργάζεσθαι αὐτὸς ἐξ Εὐβοίας ὠνήσατο. ἡ δὲ δημώδης "ἐξ Ἀργούρας" ἔχει, ἀπὸ τόπου τῆς Εὐβοίας. ἀλλὰ τὰ ἑξῆς δηλοῖ ὅτι μαλακίαν αὐτῷ καὶ τρυφὴν ὀνειδίζει, χλανίδας λέγων καὶ ἱμάτια τρυφερὰ καὶ σκεύη ἐπιτήδεια πρὸς ἀνειμένον βίον.

ἐξ Ἀργούρας] παρὰ Μενάνδρῳ ἀργυρᾶς. Β. Ἄργουρα πόλις Εὐβοίας. ἀστράβη δὲ εἶδος καθέδρας. κυμβίον δὲ εἶδος περικεφαλαίας ἢ εἶδος ἐκπώματος ἐπίμηκες καὶ στενὸν καὶ τῷ σχήματι παρόμοιον τῷ πλοίῳ, ὃ καλεῖται κυμβίον. φέρων δὲ τὴν χρῆσιν τῆς λέξεως Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου φησί· ῥυτὰ καὶ κυμβία καὶ φιάλας. Β.Υ.Τ.Ρ.

558, 17. χλανίδας δὲ καὶ κυμβία καὶ κάδους] χλανίδας μὲν τὰς Μιλησίας, κυμβία δὲ εἶδος ἐκπωμάτων, κάδος δὲ γυναικεῖον ἀγγεῖον, ᾧ χρῶνται πρὸς τὰς ἀρύσεις τῶν ὑδάτων, ἢ τὰς νῦν σίτλας.

558, 18. οἱ πεντηκοστολόγοι] τὰ μὲν πολεμικὰ σκεύη οὐκ ἐτελώνουν, ὅσα δὲ ἦν εἰρηνικὰ καὶ πρὸς τρυφὴν συντελοῦντα κατεῖχον.

558, 19. ταῦτα γὰρ εἰς τοὺς ὁπλίτας ἡμᾶς] ἐν καιρῷ τὸν οἰκεῖον εἰσήγαγεν ἔπαινον. οἱ γενναιότεροι γὰρ ἐν τοῖς ὁπλίταις τάττονται. οὐκοῦν οὐκ ἔστι λιποτάκτης ὁ Δημοσθένης, ἀλλὰ καὶ ἀνδρεῖος.

558, 20. εἴ σε ἐπὶ τούτοις ἔσκωψεν] εἷς τῶν ἱππέων κωμικώτερος ὢν ἀπέσκωψεν εἰς ταύτην αὐτοῦ τὴν τρυφήν.

558, 22. εἰ μὲν γὰρ ἐποίεις ταῦτα, ὦ Μειδία] διλημμάτῳ κέχρηται, οὗ τὸ μὲν πρῶτον μέρος ἀκολουθίαν ἔχει, τὸ δὲ δεύτερον σεσόφισται. εἰ ταῦτα ἐποίεις, δικαίως κακῶς ἤκουες. ὁ δὲ εἰς ἕτερον περιήγαγεν "εἰ δὲ μὴ ποιοῦντός σου ἕτεροι ἀκούοντες ἐπέχαιρον, ἄξιος ἦσθα διὰ τὸν ἄλλον βίον ταῦτα ἀκούειν." παροκλῇ γὰρ χρησάμενος τὴν ἀκολουθίαν ἐσοφίσατο.

6. Μενάνδρῳ] Menandrum rhetorem dicit.

Ἄργουρα] Huic scholio ἄλλως præfixum in B.

7. ἀ. δὲ] δὲ om. B.P. quum hic tum post κυμβίον.

κυμβίον] κύμβιον T. hic et paullo post: sed infra κυμβία.

8. ἢ εἶδος ἐ. Y.T.P. καὶ ἐ. B.

ἐπίμηκες] ὅπερ ἐπίμηκες B.

10. Ἡρωδιανὸς] ὁ ἡρωδιανὸς B.

τῇ] τῷ B.P.

14. ἀρύσεις W. pro ῥύσεις.

19. λιποτάκτης] Scribebatur λειποτάκτης.

22. διλημμάτῳ—σεσόφισται] Hæc pars scholii est etiam in B.S.Y.

24. ὁ δὲ] τὸ δὲ margo P. ὁ—περιήγαγεν corrupta videntur. MEIER.

26. παροκλῇ] Non satis assequor

559, 5. *καὶ τὸ δὴ σχετλιώτατον καὶ μέγιστον*] ὃ λέγων ἐπαύσατο, τοῦτο ὡς κοινὸν εἰσάγει. τοσούτων, φησὶν, ἀνθρώπων ἀθρόως κατηγορεῖς. λέγει δὲ τῶν ἱππέων, ὅπερ μέχρι νῦν ἐξήταζε. τίς οὖν ἡ παραλλαγὴ τούτων; ὅτι ἐκεῖ μὲν ὀνομαστὶ τοὺς ἱππέας εἶπεν, ἐνταῦθα δὲ ἀορίστως πλῆθος ἀνθρώπων ὠνόμασεν.

559, 12. *τίς ὑμῶν ἐμοί τι σύνοιδεν*] ἅπερ ἔλεγεν ὁ Μειδίας, ταῦτα προλαβὼν αὐτὸς κατὰ ἀναίρεσιν εἰσήγαγεν, "ὅτι οὐδέ ἐστιν "αὐτῷ συνήθη ταῦτα," "ἐπεὶ δι' ἔχθραν καταψευδομαρτυροῦμαι," "τοιοῦτον γὰρ οὐδὲν ἴστε ὑμεῖς."

559, 19. *οὐκ ἀκηκόασι δὲ νῦν*] δεινότητα ἔχει τὸ ἐπιχείρημα, εἴ γε μέμψονται τῷ κατηγόρῳ τινὲς ὡς οὐκ εἶπεν ἃ ἴσασιν αὐτοὶ τοῦ Μειδίου ἀδικήματα.

559, 20. *οὐδὲ πάνθ' ὅσα ἠδίκηνται*] ἄλλο βαρύτερον, ὅτι φοβοῦνται δημοσιεῦσαι οἱ πεπονθότες ἃ Μειδίας ἐποίησεν. εἰ γὰρ ἐρεῖ ἕκαστος, πείσεταί τι δεινότερον ὁ φθεγγόμενος.

559, 25. *μηδὲν ἂν αὐτὸν ἐξ ἐπιδρομῆς παθεῖν*] ἐκ τοῦ εὐθέος εὐκόλως ἐπιδραμόντα. πραγματείας γὰρ δεῖ πολλῆς, ἵνα διαρρήξῃ τῆς δυναστείας τὸ τεῖχος. προβέβληνται γὰρ αὐτοῦ καὶ τειχίζουσιν αὐτόν.

559, 28. *μάτην γὰρ λοιδορήσεται*] δείκνυσιν ὁ Δημοσθένης ὅτι τὰς παρὰ τῶν πλουσίων ὕβρεις μάλιστα χρὴ χαλεπὰς νομίζειν. ἐὰν γὰρ, φησὶ, περιαιρεθῇ τὰ ὄντα, κἂν ὑβρίζῃ, μάτην βοήσεται· τῶν γὰρ οἰκτρῶν καὶ τῶν ἀπερριμμένων, κἂν τὰ αἴσχιστα λέγωσι, καταφρονεῖν εἰώθαμεν.

560, 2. *νῦν δὲ οἶμαι τούτου προβέβληται*] κατ' ὀλίγον αὐτοῦ περικόπτει τοὺς συνηγόρους, τοὺς μὲν ἱππέας τῷ τρόπῳ τῷ προειρημένῳ, τοὺς δ' ἄλλους διὰ τοῦ κακίζειν. ἐπειδὴ γὰρ ἐγχωρεῖ τὸν Μειδίαν καὶ εἰς μαρτυρίαν τινὰς τούτων παραγαγεῖν, προδιαβάλλει τὴν ποιότητα αὐτῶν, μισθοφόρους καλῶν καὶ ἑταιρίαν τὸ κατ' αὐτοὺς, ἵνα μὴ διὰ τούτων λάβῃ χώραν ἡ μαρτυρία. τίς γὰρ πιστεύσει τούτοις, οἳ κολακεύειν τὸν Μειδίαν εἰώθασι; κατὰ μικρὸν δὲ εἰς τυ-

quid παρολκὴν vocet, utrum διατριβὴν καὶ ἀναβολὴν an παρατροπὴν καὶ παρέκκλισιν. WOLF.

6. ἅπερ C.G. ὅπερ ceteri. ἔλεγεν] ἂν add. W.

7. ἀναίρεσιν] τὴν ἀναίρεσιν V.

9. οὐδὲν ἴστε] οὐδὲν ἐμοὶ σύνιστε P.

11. εἶπεν P. pro εἶπον.

16. εὐθέος T.D. εὐθέως ceteri.

17. διαρρήξῃ] τις add. P.

ραννίδα ἀναφέρει τὸ πρᾶγμα· ὅπου γὰρ μισθοφόροι καὶ δορυφόροι, τὰ τῆς ὑπονοίας ἐγγύς.

560, 3. Εὐκτήμων ὁ κονιορτὸς] ὃν ἐμισθώσατο κατήγορον.

560, 5. μαρτύρων συνεστῶσα ἑταιρία] ἁμιλλῶνται πρὸς τοὺς κατηγόρους οἱ μάρτυρες, οἱ μὲν ποιοῦνται γραφὴν, οἱ δὲ τὴν πίστιν σοφίζονται. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ "συνεστῶσα" εἶπεν, ἵνα μάθῃς τοῦ συγκροτήματος τὴν μανίαν. "γράφου θαρσῶν, ὦ Τιμόκρατες," βοῶσιν οἱ μάρτυρες, "κἂν δυσχεραίνῃς περὶ τὸν ἔλεγχον, ἐγὼ τῇ "μαρτυρίᾳ τοὺς δικαστὰς ἀπ' αὐτῶν."

φανερῶς μὲν οὐκ ἐνοχλούντων] ἐφοβοῦντο γὰρ ψευδομαρτυρίας ἁλῶναι φανερῶς ἀναισχυντοῦντες.

560, 6. σιγῇ δὲ τὰ ψευδῆ ῥᾷστ' ἐπινευόντων] οἱ γὰρ ἔξωθεν σπουδάζοντες, ἐπειδὰν ὁ κατήγορος λέγῃ τὰ ἀδικήματα, λάθρα καὶ πόρρωθεν ἀνανεύουσι τοῖς δικασταῖς, ἐνδεικνύμενοι μηδὲν ἀληθὲς εἶναι τῶν λεγομένων. ῥᾷστον δὲ τὸ τοιοῦτον καὶ ἀκίνδυνον.

560, 7. οὓς μὰ τοὺς θεοὺς] μισθοφόρους εἰπὼν ἐφοβήθη μὴ πρὸς τὸν μισθὸν ἀπίδωσιν οἱ δικασταὶ, ὡς εἰωθότος τοῦ Μειδίου χρήματα διδόναι τοῖς συναγωνιζομένοις. ἵνα μὲν οὖν μὴ πρὸς τὸ κέρδος οἱ δικασταὶ χαυνωθῶσι, μεθ' ὅρκου τὴν ἄρνησιν ἐποιήσατο, μηδὲν ὠφελεῖσθαι παρ' αὐτοῦ τοὺς σπουδάζοντας. καὶ ἄλλως προσπῖπτον ἀναιρεῖ· "ἴσως ἐπανορθοῖ τὸν βίον αὐτοῖς, παραμυθεῖται τὴν ἔνδειαν, "διὸ καὶ αὐτοὶ σώζουσιν ὡς εὐεργέτῃ τὴν εὔνοιαν ἐν ταῖς χρείαις "διακονούμενοι." ἐκβάλλει τοίνυν ὅρκῳ τὴν δόξαν.

560, 8. ἀλλὰ δεινοί τινές εἰσιν] ἕτερον αἴτιον εἰσάγει καὶ πάθος, ἀλλὰ πεφύκασί τινες συνάπτειν ἑαυτοὺς τοῖς πλουσίοις καὶ κολακεύειν καὶ ὑπηρετεῖν εἰς ἃ βούλονται, ὃ δὴ καὶ φθείρεσθαι ὀνομάζει. φθορὰ γὰρ τὸ ταῖς τῶν ἄλλων ἕπεσθαι γνώμαις, ὅθεν ἐπάγει ὡς οὐκ ἀνεκτὰ ταῦτα τοῖς ἐλευθερίοις καὶ μετρίοις τὰ συγκροτήματα. ὑποπτεύεται γὰρ ταχέως. τὸ δὲ συλλεχθέντες λέγει ἰσχυρότερον ἀπο-

9. ἀπ' αὐτῶν] ἀπατήσω W. ἀπατῶν βοηθήσω margo P.
20. προσπῖπτον] τὸ ἀντιπῖπτον W.
26. ὃ P. pro ἅ.
δὴ] δεῖ T.D.V.
ὀνομάζει P. pro νομίζει.
28. ἀνεκτὰ] ἀνακτὰ T. et pr. D.
ἐλευθερίοις] ἐλευθέροις V.
μετρίοις P. pro μετρίως.
τὰ συγκροτήματα] Corrupta hæc esse patet: medicinam nondum reperi. An ταῦτα τὰ σ. τοῖς ἐ. καὶ μ. scribamus? MEIER.
29. συλλεχθέντες λέγει add. P.
ἀποφαίνων] ἀποφαῖνον codices.

φαίνων τὸ δικαστήριον. εἰ γὰρ καὶ ἰδίᾳ ὑμῶν ἕκαστος ἡττᾶται τῶν πλουσίων, ἀλλ' ὅταν εἰσίητε κρίνοντες κύριοι ὄντες τοῦ δικαστηρίου, κυριώτεροί ἐστε τοῦ διαφθεῖραι καὶ λῦσαι αὐτῶν τὴν δύναμιν.

560, 17. τί δὴ τὰ καὶ τὰ πεπονθὼς] ἐνήλλαξε διὰ τῶν λέξεων τὴν δύναμιν τῆς ἀντιθέσεως. ὁ μὲν γὰρ Μειδίας ἐκείνως ἂν προήγαγεν "οὐδεὶς παρ' ἐμοῦ πέπονθε δεινὸν, οὐδὲ κατηγορῆσαί τις ἐτόλμησεν." ὁ δὲ τῷ μὲν μηδένα κατηγορηκέναι συνέδραμε, τὴν δὲ αἰτίαν ἐνήλλαξε. θαυμάζειν γάρ φησι διὰ τί πολλοὶ παθόντες οὐ κατηγόρησαν. καὶ πεποίηκεν οὐκ ἀντίθεσιν εἰσάγοντα μᾶλλον ἢ ὁμολογίαν καθ' ἑαυτοῦ τῶν ἀδικημάτων. τεχνικώτατα δὲ πάλιν τὸν Μειδίαν λεληθότως ὁμολογοῦντα τὴν δυναστείαν ποιεῖ. ὅταν γὰρ ὀνειδίζῃ τῷ Δημοσθένει "ὅτι πολλοὺς καὶ ἄλλους ἠδίκησα καὶ κατὰ τοῦ δεῖνος καὶ τοῦ δεῖνος "ἐχώρησα, καὶ οὐδεὶς ἔλαβε δίκην παρ' ἐμοῦ, οὐδεὶς ἐτόλμησε "καθίσαι κατ' ἐμοῦ δικαστήριον, σὺ μόνος ὑπερβαίνεις τὴν τάξιν, "μετὰ τῶν νόμων ὁπλίζῃ," τὴν δυναστείαν προβαλλόμενος, πῶς οὐ βεβαιοῖ σαφῶς τῆς τυραννίδος τοῖς οἰκείοις λόγοις τὴν μίμησιν;

560, 20. ἀφίσταται τοῦ βοηθεῖν αὑτῷ] οὐδεὶς, φησὶν, οὐδὲ βοηθεῖν ἑαυτῷ λοιπὸν ἰσχύει, τὸν Μειδίαν φοβούμενος. εἶτα συνάπτει πολλὰς προφάσεις, δι' ἃς ἕκαστος τὴν ἡσυχίαν ἀσπάζεται, προσκρούειν αὐτῷ μὴ βουλόμενος.

560, 22. καὶ γὰρ ἀσχολία καὶ ἀπραγμοσύνη] ἀσχολία διὰ τὴν τύχην, ἀπραγμοσύνη διὰ τὸν τρόπον, καὶ τὸ μὴ δύνασθαι λέγειν διὰ τὴν φύσιν. δι' ὧν δὲ αἰτίαν ἀποδίδωσι τοῖς ἠδικημένοις, ὅτι μὴ κατηγόρησαν, διὰ τούτων τὰ ἐναντία τῷ Μειδίᾳ περιάπτει, ὅτι φιλοπράγμων, ὅτι μηδενὶ σχολάζων, ὡς κοινὸς ἐχθρὸς τῇ πολιτείᾳ. τὸν δὲ κατάλογον τῶν ἀδικημάτων αὐτοῦ εἰπὼν τέλος τύραννον ἀπέφηνεν.

1. τὸ δικαστήριον P. pro τῶν δικαστηρίων.
εἰ γὰρ καὶ] καὶ om. V.
2. εἰσίητε] εἰσίοιτε T.D.
κρίνοντες—τοῦ] κρινοῦντες, εἰς τὸ δικαστήριον κύριοι ἐστὲ τοῦ W. Malim: κρινοῦντες εἰς τὸ δικαστήριον, κυριώτεροί ἐστε, κύριοι ὄντες τοῦ, quamquam ferri potest vulgatum. MEIER.
5. προήγαγεν] προσήγαγεν margo P.
6. δεινὸν] Fort. δεινὸν οὐδέν.
7. μὲν om. V.
8. θαυμάζειν P. pro θαυμάζει.
9. εἰσάγοντα μ.] μ. εἰσάγοντα V.
10. πάλιν] πάνυ codices.
11. τὴν P. pro τί τήν.
14. καθίσαι hoc loco T.D., post κατ' ἐμοῦ ceteri.
δικαστήριον] εἰς δικαστήριον V.
σὺ μόνος—τὴν δ.] ἐγὼ μόνος ὑπερβαίνω τὴν τ. μετὰ τῶν ν., ὁπλίζομαι τὴν δ. margo P.
24. τῷ Μειδίᾳ add. P.

561, 1. ἐπειδήπερ εἴληπται] ἐπειδὴ ὑπὸ χεῖρα γέγονε καὶ εἴσω τῶν δικτύων γεγένηται.

561, 3. λέγεται τοίνυν ποτὲ ἐν τῇ πόλει] ἐφ' ἕτερον εἶδος μεταβέβηκε τῶν ἐπιλόγων, δι' οὗ πειρᾶται δεικνύναι μὴ ὄντα αἰδοῦς ἄξιον τὸν Μειδίαν· αἰδοῦς γὰρ τυγχάνει τις ἢ διὰ λαμπρότητα γένους ἢ διὰ στρατείας καὶ πράξεις οἰκείας ἢ διὰ φιλοτιμίαν τῶν περὶ τὴν πόλιν· ἃ, ὅτι οὐ προσῆν Μειδίᾳ, τὸν Ἀλκιβιάδην εἰσήγαγεν, οὐχ ἵνα συγκρίνῃ, ἀλλ' ἵνα ἀντεξετάσῃ καὶ ἵνα δείξῃ πρὸς τούτοις ὅτι, εἰ τηλικοῦτος ὢν Ἀλκιβιάδης οὐκ ἔτυχεν αἰδοῦς, πῶς ἂν τύχοι Μειδίας; B.S.Y.

λέγεται τοίνυν ποτὲ ἐν τῇ πόλει] μεταβέβηκεν ἐφ' ἕτερον μέρος ἐπιλόγων, δι' οὗ πειρᾶται δεικνύναι μὴ ὄντα αἰδοῦς ἄξιον τὸν Μειδίαν. ἐλέγετο γὰρ ἓν καὶ τοῦτο εἶναι τῶν δυναμένων ἀεὶ σώζειν τοὺς ἀδικοῦντας. τῆς δὲ αἰδοῦς οὐχ ἓν εἶδος, ἀλλὰ τόποι πλείους. αἰδοῦς γὰρ τυγχάνει τις ἢ διὰ λαμπρότητα γένους, ἢ διὰ στρατηγίας καὶ πράξεις οἰκείας, ἢ διὰ φιλοτιμίας τῶν περὶ τὴν πόλιν. βουλόμενος οὖν εὐαφόρμως ἐξετάσαι μὴ προσόντα ταῦτα τῷ Μειδίᾳ, τὸν Ἀλκιβιάδην συνεισήγαγεν, οὐχ ἵνα συγκρίνῃ πρὸς αὐτὸν τὸν Μειδίαν, ἀλλ' ἵνα ἐξετάσῃ τὰ Μειδίου ἀδικήματα, πρὸς δὲ τούτοις ἵνα δείξῃ κἀκεῖνο, ὅτι τηλικοῦτος ὢν Ἀλκιβιάδης οὐκ ἔτυχεν αἰδοῦς ἀδικήσας, πῶς οὖν αἰδεσθήσεσθε Μειδίαν, ᾧ μηδὲν τούτων πρόσεστιν;

561, 8. καὶ οὐκ ἀπεικάσαι δήπου Μειδίαν] θεραπεία διὰ τὸ τῶν προσώπων διάφορον. παλαιὰν δὲ εὐδαιμονίαν εἶπεν, ὅτε εἶχον τῆς Ἑλλάδος τὴν ἡγεμονίαν.

561, 15. πρὸς πατρὸς μὲν Ἀλκμαιωνιδῶν] πρόφασιν ἑαυτῷ δίδωσι καὶ τὸ ἀντεξετάσαι τὸ Μειδίου γένος.

561, 16. τούτους δέ φασιν ἀπὸ τῶν τυράννων] ἑτέρας προφάσεως οὔσης, δι' ἣν ἐστασίασαν, ἄλλην εἶπεν ὁ ῥήτωρ. ὁ δὲ Μεγακλῆς τῆς

7. προσῆν—οὐκ S.Y. προσῆν ἀλκιβιάδην εἰσήγαγε δεικνὺς μειδίᾳ οὐχ B.
8. ἀντεξετάσῃ S.Y. ἐξετάσῃ B.
9. ὢν S.Y. ἦν B.
ἂν add. Meierus.
12. δεικνύναι add. P.
14. τόποι] τρόποι Meierus.
16. τῶν π. correxi ex scholio præcedente pro τῆς (τὰς P.) π.
18. συνεισήγαγεν] συνήγαγεν V.
20. ἀδικήσας W. pro οὐκ ἀδικήσας.
24. Post τὴν ἡγεμονίαν codices et V. pergunt ἧς ἐκπεσεῖν στασιάσαντες. φιλοῦντες γὰρ etc. quod est scholion ad p. 561, 17., quo transpositum est in P., deleto ἧς.
28. ὁ δὲ Μεγακλῆς] Videntur quædam deesse. aut legendum: ὁ γὰρ Μεγακλῆς. WOLF. ὁ μὲν M. P.

μιᾶς στάσεως, ὁ δὲ Ἱπποκράτης ὁ Πεισιστράτου πατὴρ τῆς ἑτέρας. ἐπῆραν δὲ οἱ στασιάζοντες, οἵ τε Παράλιοι καὶ οἱ Ὑπεράκριοι. νικησάντων δὲ τῶν Ἱπποκράτους καὶ Πεισιστράτου καὶ τυράννου καταστάντος τοῦ Πεισιστράτου φοβηθεὶς ὁ Μεγακλῆς συνῆψε τὴν θυγατέρα τῷ Πεισιστράτῳ. χρωμένου δὲ αὐτῇ παρὰ φύσιν ἐκείνου προέμενος ὁ Μεγακλῆς τὴν θυγατέρα ἀφείλκυσε καὶ ᾤχετο αὐτὸς εἰς Δελφούς. τότε δὲ ἐμπρησθέντος τοῦ νεὼ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐκήρυξαν οἱ Δελφοὶ τὸν βουλόμενον μισθώσασθαι πρὸς κατασκευὴν τοῦ νεώ. ὁ Μεγακλῆς οὖν ἐδέξατο, καὶ λαβὼν δέκα τάλαντα τρία μὲν ἀνάλωσεν εἰς τὴν κατασκευήν, ἐκ δὲ τῶν ἑπτὰ δύναμίν τινα συνήθροισε, καὶ πείσας Λακεδαιμονίους βοηθεῖν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας Πεισίστρατον μὲν οὐκέτι ζῶντα κατέλαβεν, Ἱππίαν δὲ τὸν ἐκείνου παῖδα τυραννοῦντα ἐξέβαλεν.

561, 17. ἐκπεσεῖν στασιάσαντας] φιλοῦντες γὰρ τὴν δημοκρατίαν τοῖς Πεισιστρατίδαις ἀντέστησαν, καὶ οὕτως ἐφυγαδεύθησαν, εἶτα δανεισάμενοι χρήματα αὐτοὶ οἱ Ἀλκμαιωνίδαι συνήγαγον δύναμιν, καὶ ἐπιθέμενοι τοῖς τυράννοις καθεῖλον, καὶ ἠλευθέρωσαν τὴν πόλιν.

561, 19. πρὸς δὲ μητρὸς Ἱππονίκου] καὶ τοῦτο ἔνδοξον τὸ γένος παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις. ἦν γὰρ Καλλίας μὲν ὁ προπάτωρ, ὁ δᾳδουχήσας Σαλαμῖνι, Ἱππόνικος δὲ τούτου παῖς, οὗ παῖδες Καλλίας, ὁ τὴν

1. τῆς ἑτέρας] ἦν στρατηγὸς add. W.

2. ἐπῆραν codices et margo P. ἐπήραντο V. ἐπήραντο δὲ τὴν στάσιν οἵ τε παράλιοι καὶ οἱ ὑπεράκριοι (vel παράκριοι) W.

Ὑπεράκριοι Meierus pro περάκριοι. De Ὑπερακρίοις dixi in Thesauro Stephani. Usitatior nominis forma est Διάκριοι. "Quod vero ad reliqua compone cum his Herod. 1, 59 sqq. 2, 180. 5, 62 sqq. 6, 121 sqq., unde intelliges non a Delphis, sed ab Amphictyonibus, non decem, sed trecentis talentis Delphicum templum restaurandum esse locatum. Reliquos Scholiastæ errores vix operæ pretium accuratius exigere, veluti quod non Calliam ipsum λακκόπλουτον, sed ejus nepotem nobilissimam illam cum Persarum rege pacem composuisse narrat, vel quod Hipponici filiam Alcibiadis non, ut debebat, uxorem, sed matrem appellat, et quæ sunt id genus alia." MEIER.

3. καὶ Πεισιστράτου] Videntur abundare, nisi Pisistratus cum patre militaverit. WOLF.

6. προέμενος] Sc. τὸ κῆδος. WOLF. ἀφείλκυσε W. pro ἀφέλκυσε. ἀπέπλευσε margo P.

8. πρὸς] τὴν W.

9. ἀνάλωσεν T.D. ἀνήλωσεν ceteri.

20. Καλλίας P. hic et infra pro καλίας.

21. ἐν Σαλαμῖνι] Fort. ἐν Ἐλευσῖνι. Vide Suid. in δᾳδοῦχος, ubi

θρυλουμένην εἰρήνην σπεισάμενος πρὸς τὸν Πέρσην, καὶ ἡ μήτηρ Ἀλκιβιάδου.

561, 20. καὶ ταύτης τῆς οἰκίας] τί παρενοχλῶ, φησὶ, διηγούμενος; ἴστε πόσοι τούτου τοῦ γένους, ταύτης τῆς ῥίζης ἀνεβλάστησαν ὄρπηκες.

561, 23. θέμενος τὰ ὅπλα] ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀντιταξάμενος [ἐν αὐτῇ τῇ πόλει εἰσβαλόντων Πελοποννησίων]. κατὰ Σικελίαν γὰρ ὄντων τῶν Ἀθηναίων, περὶ Σάμον καθόδου τυχὼν ἐκεῖ μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἐπολέμησεν.

561, 24. τρίτον δ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει] ὅτε τὰς προσβολὰς ἐποιοῦντο πρὸς τὸ τεῖχος ἐκ Δεκελείας οἱ Λακεδαιμόνιοι.

561, 26. ἔτι δ' ἱππέων Ὀλυμπίασιν] λαμπρὸν αὐτὸν καὶ ἐν πολέμοις καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὴν εἰρήνην ἀποφαίνει· σεμνὸν γὰρ ἦν καὶ τὸ νικᾶν Ὀλυμπίασιν. ἔοικε δὲ δεικνύναι ὅτι καλῶς οὗτος τῷ πλούτῳ ἐχρῆτο.

561, 27. καὶ στρατηγὸς ἄριστος] εἰρήκαμεν ὅτι κατ' ἀμφοτέρους τοὺς καιροὺς παρέχει αὐτῷ τὰ πρωτεῖα.

562, 2. φυγάδα ἐξέβαλον] καίτοι οὐκ ἐποίησαν αὐτὸν οἱ Ἀθηναῖοι φυγάδα, ἀλλ' ἐπειδὴ κληθεὶς οὐχ ὑπήκουσε, κατεψηφίσαντο μηκέτ' εἶναι.

pro βουλῇ f. legendum τῇ Δηοῖ, τουτέστι, τῇ Δήμητρι. WOLF. Fortasse nonnulla exciderunt, quibus eum Eleusine fuisse daduchum et Salaminiæ pugnæ interfuisse significaretur, ὁ δᾳδουχήσας Ἐλευσῖνι καὶ ναυμαχήσας Σαλαμῖνι, vel ὁ δᾳδούχου σκευὴν ἔχων ναυμαχήσας Σαλαμῖνι. MEIER.

ὁ—Πέρσην fortasse temere transposita et revocanda sunt ante Ἱππόνικος δέ. MEIER.

1. θρυλουμένην] θρυλλουμένην C.G.

3. παρενοχλῶ P. pro παρενοχλῶν.

4. ἴστε] ἴσθε T. a correctore et D.

6. ἐν—Πελοπ. om. P., et recte quidem, si quid enim video, hæc hinc exempta ad ἐν αὐτῇ τῇ πόλει] addenda sunt in hunc modum: εἰσβαλόντων Πελοποννησίων. ἄλλως. ὅτε τὰς προσβολὰς κ.τ.λ. MEIER.

8. Post Ἀθηναίων vel post γὰρ aliquid videtur excidisse, veluti φυγαδευθείς. MEIER.

Σάμον—τυχὼν W. pro Σάμου—τυχεῖν.

12. ἱππέων] Fort. ἵππων. Consule Isocratem περὶ ζεύγους, et Plutarchum et Xenophontem. WOLF.

Ὀλυμπίασιν] Libri ὀλυμπιᾶσιν hic et infra.

18. οἱ om. codices.

20. μηκέτ' εἶναι] "Subintelligi "potest ἀθηναῖον ἢ πολίτην, sed ma"lim abesse τὸ μηκέτι εἶναι." W., μηκέτι ἐν πόλει εἶναι Lut. Desideratur αὐτὸς ἑαυτοῦ κατεψηφίσατο μηκέτι καθιέναι. MEIER.

562, 12. εἶρξεν Ἀγάθαρχον] ζωγράφος οὗτος ὢν ἐφωράθη συνὼν τῇ παλλακίδι τοῦ Ἀλκιβιάδου, ὃν λαβὼν καθεῖρξε, καὶ κατὰ τοῦτο ἥμαρτε μὴ παραδοὺς τοῖς νόμοις, ἀπεσιώπησε δὲ τὸ ἁμάρτημα ὡς μικρὸν, ἵνα μεῖζόν τι ὑποπτεύσωσιν οἱ δικάζοντες. τὸ ἀμφισβητούμενον οὖν ὡς ὁμολογούμενον ἔθηκεν. ἔχει γὰρ αὐτῷ συναγωνιζομένην τὴν κατάγνωσιν τοῦ δήμου. τινὲς δὲ τὸ "εἶρξεν" οἷον ἐξέωσε τοῦ θεάτρου ὡς ἀσελγῆ. διὸ καὶ εἶπεν "ὅπερ οὐδὲ ὀνειδίζειν ἄξιον."

562, 14. τοὺς Ἑρμᾶς περιέκοπτεν] Ἑρμῆς πέμματος εἶδος καὶ ἰδέα πόσεως ἔστι. καὶ Ἑρμῆς πρὸς τῇ πυλίδι. Υ. ἐν μιᾷ γὰρ νυκτὶ εὑρέθησαν οἱ Ἑρμαῖ περικοπέντες, καὶ ὑπωπτεύθη ὁ Ἀλκιβιάδης.

562, 16. τὸ δ' ὅλως ἀφανίζειν ἱερὰν ἐσθῆτα] "ἱερὰ" μόνον ἡ ἀρχαία ἔχει ἐμφαντικὴ οὖσα πολλῶν, οἷον, στεφάνων, ἐσθῆτος, αὐτῆς τῆς ἐν ἱερῷ πανηγύρεως, καὶ ταύτην ὕβρισε· ἐπεὶ τό γε τὴν ἐσθῆτα προσθεῖναι πολλὴν ἔχει τὴν ἐλάττωσιν.

562, 19. τίς ὢν] Ἀλκμαιωνίδης ὢν ἀπὸ Ἱππονίκου γνωριζόμενος. καὶ τίσι ταῦτ' ἐνδεικνύμενος] ὑπὸ τίνος ἠδικημένος; ποίου χορηγοῦ παροξύνοντος; ποίου ζωγράφου κεκινηκότος εἰς ἀγανάκτησιν;

562, 20. πρὸς τὸ μὴ καλὸν μηδὲ θεμιτὸν] καλὸν μὲν ἴσως πρὸς τοὺς ζῶντας, θεμιτὸν δὲ πρὸς τοὺς κατοιχομένους.

562, 21. τοιούτων ἀνδρῶν οὖσιν ἀπογόνοις] τῶν κεκολακότων τὸν Ἀλκιβιάδην.

562, 23. καὶ μηδένα μηδαμόθεν] μὴ ἀπὸ γένους, μὴ ἀπὸ στρατηγίας, μὴ ἀπὸ λόγων, μὴ ἀπὸ ἐπιεικείας.

562, 24. ἢ χάριτός τινος] ἐνταῦθα δείκνυσιν ὅτι οὔκ ἐστιν ἄξιος αἰδοῦς. τὸ γὰρ "χάριτος" τοῦτο βούλεται σημαίνειν.

562, 25. τῶν στρατηγιῶν] ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τῶν κατὰ Ἀλκιβιάδην, ὅτι στρατηγὸς ἄριστος, ἀντεξετάζει τὴν στρατηγίαν τοῦ Μειδίου, οὐ κατὰ σύγκρισιν, ἀλλὰ κατὰ παράθεσιν. διὸ καὶ εἶπεν, "ἀλλ' οὐδὲ καθ' αὑτὸν στρατιώτης," πῶς οὖν αἰδοῦς ἄξιος;

13. ἐμφαντικὴ W. pro ἐμφαντικῶς, quod ἐμφατικῶς scriptum in C.
14. καὶ] καὶ γὰρ καὶ Meierus.
15. προσθεῖναι P. pro προθεῖναι.
16. ἀπὸ] ἢ ἀπὸ W.
17. τίσι P. pro τίς.
20. καταιχομένους P. κατοιχουμένους T.D.V. κατηχουμένους C.G.
26. In B. gl. τὸ χάριτος ἀντὶ αἰδοῦς.
29. ἀλλὰ] ἀλλὰ καὶ codices.

562, 26. μή τι τῶν ἄλλων ἡγεμὼν] οὐκ ἀπέδειξε τὸ τῶν ἄλλων ἡγεμών· φθάνει γὰρ προαποδείξας ὅτι δειλὸς καὶ ἀσθενής.

562, 29. γένους ἕνεκα νὴ Δία] τοῦτο συνῆπται τοῖς παρασήμοις, πρὶν διορθωθῆναι τὸν λόγον· τὰ δὲ μέσα ἐνετέθη. B. τὸ ἕτερον μέρος αἰδοῦς, τὸ κατὰ τὴν εὐγένειαν, ἥντινα μὴ δυνάμενος φανερῶς διαβάλλειν ἔξωθεν διασύρει. καὶ γὰρ ἦν εὐπατρίδης καὶ τοῦ δοκιμωτάτου γένους. ἀλλὰ δι' ἐπήρειαν αὐτοῦ διαβάλλει τὸ γένος, ὥσπερ τὸ Αἰσχίνου καὶ τὸ Τιμοκράτους καὶ Ἀνδροτίωνος. ἐπεὶ δὲ σεμνότατον τὸ γένος, καινοτέρῳ τρόπῳ μεθώδευσεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐξ ἐκείνου τοῦ γένους, ἀλλ' ὑποβολιμαῖος, ἵνα μὴ φανερῶς διασύρων πολλοῖς τῶν δοκίμων προσκρούσῃ.

563, 1. καὶ τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν τὰς ἀπορρήτους] ἀπορρήτους μὲν τὰς λαθραίως γιγνομένας, ἐν τραγῳδίᾳ δέ· τὰς γὰρ ἐπισήμους ἐκθέσεις τῶν βρεφῶν αἱ τραγῳδίαι παρειλήφασιν. ἀσαφὲς δὲ τοῦτο τὸ χωρίον καὶ πολλοῖς πράγματα παρέχον· αἴτιον δὲ τῆς ἀσαφείας τὸ διαστρέψαι τὴν τάξιν· τὰ γὰρ τελευταῖα πρῶτα τέθεικεν. πρὶν γὰρ ἀποδεῖξαι πῶς ἐξετέθη, λέγει "ὥσπερ ἐν τραγῳδίᾳ." ἀνέστρεψε δέ, ἵνα μὴ ἄνωθεν κατ' ἀκολουθίαν διηγούμενος ἀπιθανώτατον δόξῃ τὸ πρᾶγμα.

563, 3. ἡ μὲν γὰρ ὡς ἀληθῶς μήτηρ] τοιαύτη ἐστὶ πᾶσα τοῦ νοήματος ἡ πλοκή. φρονιμωτάτη ἦν ἡ τεκοῦσα αὐτὸν μήτηρ. συνειδυῖα γὰρ ὅτι ἐκ βαρβάρων γέγονε καὶ ὅτι φαῦλαι αἱ φύσεις αἱ τῶν βαρβάρων, ἀπέδοτο αὐτόν. ἡ δὲ ὑποβαλλομένη μωροτάτη, ἥτις εἵλετο βάρβαρον ὠνήσασθαι, ἐξὸν Ἑλληνά τινα καὶ πολίτην. πόθεν δὲ βάρβαρος; ὅτι ὠμός ἐστι καὶ ὑβριστής. ἔστι δὲ ἐξ Ἀθηναίων μὲν τοιοῦτος οὐδείς, οἱ δὲ βάρβαροι φύσει ὑβρισταί. διὸ καὶ εἶπεν "ἀλλὰ τὸ τῆς φύσεως ἀληθῶς βάρβαρον." εἰ μὲν οὖν ἐβούλετο σαφῶς εἰπεῖν, ἐκ ταύτης ἂν ἤρξατο τῆς ἀποδείξεως· ἐπειδὴ δὲ εὐθὺς ἐν ἀρχῇ λέγων ὅτι ἐκ τῶν ἔργων δείκνυται βάρβαρος, ὤφθη ἂν σοφιζόμενος, διὰ τοῦτο ἐνήλλαξεν, ἵνα ὡς ὁμολογούμενον εἰσαγάγῃ. διὸ καὶ τῷ κατ' ἐρώτησιν ἐχρήσατο σχήματι "τίς γὰρ οὐκ οἶδεν;" ὅπερ

10. διασύρων P. pro διαφέρων.
17. ἐξετέθη W. pro ἐξετάθη.
18. διηγούμενος W. pro ἡγούμενος.
23. ὑποβαλλομένη C.G. ὑπολαβομένη T.D.V.
25. βάρβαρος; ὅτι W. pro ὅτι βάρβαρος.
27. ἀληθῶς βάρβαρον Meierus pro ἀληθὲς βάρβαρον. βάρβαρον, ἀληθὲς C.G.

ἁπάντων σχημάτων ἀληθῶς χώραν ἔχειν δοκεῖ. διὰ τί δὲ οὐκ εἶπεν "ὥσπερ ἐν κωμῳδίᾳ;" πλείους γάρ εἰσιν ἐν ταῖς κωμῳδίαις ὑποβολιμαῖοι ἤπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις. ὅτι, εἰ μὲν περὶ ἰδιώτου τινὸς ἔλεγεν, ἐχρῆν κωμῳδίαν εἰπεῖν· ἰδιωτικὰ γὰρ τὰ ἐκεῖ πρόσωπα· καὶ ἄλλως ἐπειδὴ γνωριμώτατα τὰ ἐν ταῖς τραγῳδίαις τοῖς πολλοῖς. ἡρωϊκὰ γὰρ τὰ ἐκεῖ πρόσωπα καὶ βεβοημένα, καὶ ὅτι μᾶλλον περὶ τὰς τραγῳδίας ἢ τὰς κωμῳδίας ἐσπούδαζον Ἀθηναῖοι.

563, 5. ὑποβαλομένη] εἰσποιήσασα· ἐπὶ τῶν χαμαιρριφῶν παιδίων, ἅπερ ἑαυταῖς αἱ γυναῖκες ὑποβάλλονται. B.

563, 6. ἡ μὲν γὰρ ἀπέδοτο] ταῦτα ἀπὸ τῶν συμβεβηκότων ἄν τις εἴποι λελέχθαι τῷ ῥήτορι. ἐπεὶ πῶς ἔχει λόγον προεγνῶσθαι ταῦτα ταῖς γυναιξὶ, καὶ μάλιστα τῇ ὠνησαμένῃ; ἡ μὲν γὰρ τεκοῦσα τυχὸν τὸν σπείραντα φαῦλον ὄντα πως εἰδυῖα εἰκότως καταφρονήσασα ἔρριψεν, ἡ δὲ ἀναλαβοῦσα ποίαν ἠδύνατο γνῶσιν ἔχειν τῆς προαιρέσεως τοῦ βρέφους;

563, 15. τοσούτων τοίνυν καὶ τοιούτων] πάλιν ἐφ' ἕτερον μέρος τῆς αἰδοῦς ἐχώρησεν, ὅτι, εἰ καὶ μὴ διὰ γένος, τὰς γοῦν λειτουργίας καὶ τὰς ἐπιδόσεις ἄξιον αὐτοῦ αἰδεσθῆναι.

563, 20. ὡς μὲν οὐ πολλὰ] εὐμεθόδως καὶ τεχνικῶς εἰσάγει τοὺς φίλους αὐτοῦ ὁμολογοῦντας ὡς μεγάλα καὶ δεινὰ τῷ Μειδίᾳ τετόλμηται, ἵνα μὴ αὐτὸς ὡς ἐχθρὸς ὑποπτεύηται.

563, 23. ὡς ἥλωκεν ἤδη καὶ κατεψήφισται] αὐτοὺς τοὺς συνηγόρους αὐτοῦ κατεγνωκότας πεποίηκε καὶ περὶ τοῦ τιμήματος διαλεγομένους.

563, 25. καὶ τριηραρχίας ἐρεῖ καὶ λειτουργίας] ἄλλους περὶ τῶν λειτουργιῶν λέγοντας ποιεῖ, ἵνα αὐτὸς εὐαφόρμως ἔχῃ καὶ τὰς τοῦ Μειδίου σκῶψαι καὶ τὰς ἑαυτοῦ θαυμάσαι. τὸ μὲν οὖν ἁπλῶς κατηγοροῦντα λέγειν τὰς ἑαυτοῦ φιλοτιμίας ἐπαχθὲς καὶ ἄκυρον, τὸ δὲ διασύροντα τὸν ἐχθρὸν προκρίνειν τὰ ἑαυτοῦ σφόδρα εὔκαιρον, ὅτι ἐξ ἀνάγκης αὐτὸ δοκεῖ ποιεῖν.

1. ἀληθῶς W. pro ἀληθῶν. ἀληθῶν σχημάτων C.G.
9. ἑαυταῖς Meierus pro ἑαυτῶν.
10. συμβεβηκότων P. pro βεβηκότων.
12. τεκοῦσα W. pro τυχοῦσα.
17. εἰ add. P.
τὰς γοῦν] διὰ γοῦν τὰς W.
18. αὐτοῦ] αὐτὸν P.

564, 9. τὸ τοιαῦτα λέγειν, τουτέστι τὸ λειτουργεῖν] ὅπερ αὐτὸς φοβεῖται δοκεῖν ἐπαχθὲς εἶναι, τοῦτο τῷ Μειδίᾳ περιτίθησιν.

564, 12. ἀποκναίει] ἀπολλύει, διαφθείρει. B.Y.T.

ἀηδίᾳ δήπου] "ἀηδίᾳ" εἶπε, διότι οἱ ἑαυτοὺς ἐπαινοῦντες ἀηδεῖς εἰσιν, "ἀναισθησίᾳ" δὲ, ὅτι μὴ λειτουργήσας μηδὲν, ὅμως σεμνύνεται.

564, 21. ὅτε σύνδυο ἦμεν οἱ τριήραρχοι] πολλαὶ περὶ τὰς τριηραρχίας ἐγίγνοντο μεταβολαὶ διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἀναλώματος, καὶ ὁτὲ μὲν σύνδυο ἦσαν, ὁτὲ δὲ σύντρεις, ὁτὲ δὲ ἑκκαίδεκα τριήραρχοι, ὁτὲ δὲ χίλιοι. καὶ γοῦν Δημοσθένης ὕστερον δυοῖν τριήρων ἕνα τριήραρχον ἐποίησε. καὶ ὁτὲ μὲν ἡ πόλις τὴν κατασκευὴν καὶ τοὺς ναύτας καὶ μόνον διὰ τὴν ναῦν ἐτριηράρχει, ὁτὲ δὲ σύμπαντα οἴκοθεν οἱ τριήραρχοι παρεῖχον. τοῦτο οὖν φησιν, ὃ μέγιστον ἦν τὸ ἀνάλωμα τοῖς τριηραρχήσασι· σύνδυο γὰρ ἦμεν.

564, 27. ὅτε πρῶτον μὲν διακοσίους] καθεῖλε τὴν φιλοτιμίαν τὴν Μειδίου τῷ πλήθει τῶν συντελῶν, ἔστι δὲ σόφισμα τὸ ῥηθέν. φησὶ γὰρ ὅτι παρὰ τῶν χιλίων καὶ διακοσίων εἰσπραττόμενοι τάλαντον ταλάντου μισθοῦσι τὴν τριηραρχίαν, ὡς μιᾶς τριήρους παρὰ τῶν τοσούτων γιγνομένης. οὐκ ἔστι δὲ ἀληθές. χίλιοι γὰρ καὶ διακόσιοι ἦσαν οἱ ταῖς τριηραρχίαις ἀφωρισμένοι. τούτων δὲ λοιπὸν ἢ συνεκκαίδεκα τὴν τριήρη ἐπλήρουν, ἢ σύντρεις, ἢ ὅσοι δήποτε. καταλιπὼν οὖν τὸ λέγειν ὅτι ναῦν ἑκκαιδέκατος παρέσχε, πάντας τοὺς ἐπὶ τριηραρχίας ἀφωρισμένους ὠνόμασεν, ὡς πάντων μίαν παρεχόντων.

565, 1. πληρώματα] ναύτας καὶ ἐπιβάτας καὶ σκεύη κατ᾽ αὐτάς.

565, 8. ἐξ ἀντιδόσεως] οἷον κατὰ ἀνάγκην γεγονώς. σκοπεῖτε δὲ ὅτι περὶ μὲν ἑαυτοῦ τὴν ἀντίδοσιν ἔκρυψε, τῷ δὲ Μειδίᾳ τὴν μνήμην ἐφύλαξεν.

565, 10. εἱστίακα τὴν φυλὴν] ὡς ἄλλης ταύτης οὔσης λειτουρ-

1. τὸ] εἰ τὸ D.C.G. et a m. sec. T.

9. ἑκκαίδεκα Petitus pro καὶ δέκα. "Conf. Wolf. Proleg. ad or. Lept. "p. 104. et Boeckh. Oecon. Athen. "vol. 2. p. 98." MEIER.

10. καὶ γοῦν] ὁ γοῦν V.

11. τὴν κατασκευὴν] τὰ κατασκευῆ (sic) T.D.

12. ναύτας] ἐδίδου add. P. μόνην δὲ τὴν ναῦν ὁ τριήραρχος παρεῖχε W.

14. γὰρ om. V. τότε οὖν φησιν, ὅτε μέγιστον—τριηραρχήσουσι καὶ σύνδυο W.

22. ἐπὶ] ἐπὶ τὰς W.

29. εἱστίακα] εἱστία καὶ T.D.V.

γίας. καὶ δέδωκε θεώρημα, αὔξειν τὰς λειτουργίας, ἐπιόντα τοῖς κατὰ μέρος, ἵνα λίαν πολλαὶ δόξωσιν.

565, 11. καὶ Παναθηναίοις κεχορήγηκα] οὐχὶ τῶν Παναθηναίων γέγονε τὸ ἀνάλωμα, ἀλλ' ἵστασαν τῇ θεῷ χοροὺς ὥσπερ τῷ Διονύσῳ· τούτων οὖν ἐγένετο χορηγός. ἀναγκαίως δὲ τοῦ χορηγοῦ τὴν φυλὴν ἑστιῶντος ὁ Δημοσθένης διελὼν εἶπεν.

565, 12. ἴσον Φορμίωνι καὶ Λυσιθείδῃ] οὗτοι οὐ κατὰ τοὺς Δημοσθένους καιροὺς ἐγένοντο, ἀλλ' ὁ Φορμίων μὲν ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν, Κάλλαισχρος δέ ἐστι Κριτίου πατήρ· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ οὗτοι γεγόνασι συμμορίας ἡγεμόνες, ὁμολογοῦνται δὲ πλουσιώτατοι γεγενῆσθαι, διὰ τοῦτο ἐκείνοις αὐτὸν εἴκασεν. εἶθ' ἵνα μὴ ὑποκρούσῃ τις "οὐκοῦν πλούσιος, ὦ Δημόσθενες," ἐπήνεγκεν εὐθέως "εἰσφέρων οὐκ "ἀπὸ ὑπαρχούσης οὐσίας." καὶ ἔστι τοῦτο σόφισμα· φησὶ γὰρ ὅτι ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων ἀπεστερήμην. ἐνήλλαξε δὲ τὸν καιρὸν, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ φιλοτιμίαν αὐξήσῃ. τῶν γὰρ ἐπιτρόπων λεγόντων ὅτι εἰς τὴν συμμορίαν ἐξαναλώθη τὰ χρήματα λειτουργούντων ἡμῶν ὑπὲρ τῆς σῆς οἰκίας, Δημοσθένης φησὶν ὅτι ὅτε ἀπεστερήθην τῶν χρημάτων, τότε ἠρξάμην λειτουργεῖν.

565, 16. καὶ ὧν δίκαιον ἦν με δοκιμασθέντα] δοκιμασθέντα ἀντὶ τοῦ εἰς ἄνδρας ταχθέντα λαβεῖν τὰ πατρῷα παρὰ τῶν ἐπιτρόπων. τότε γὰρ ἀπελάμβανε τὴν οὐσίαν, ὅτε τοὺς ἐφήβους ἐδοκίμαζον.

565, 21. τίς οὖν ἡ λαμπρότης] ἅπερ ὤκνησεν ἐξ ἀρχῆς, ὅτι διὰ τὴν περιφάνειαν καὶ τὴν λαμπρότητα δίκαιον αὐτὸν αἰδεσθῆναι, ταῦτα νῦν εἶπεν, ὅτε ἀπέδειξεν ὅτι μάτην ἔχουσι. τοῦτο δὲ περιττότερον ἔχει ὁ περὶ τῶν λειτουργιῶν τόπος τῶν προειρημένων, ὅτι ἐν ἐκείνοις μὲν ἐκβάλλει τὴν αἰδῶ, ἐν τούτοις δὲ καὶ φθόνον αὐτῷ κατασκευάζει, οἷς πολλὰ χρήματα κεκτημένος εἰς μὲν τὴν πόλιν οὐδαμῶς, περὶ δὲ τὰς τρυφὰς τὰς ἑαυτοῦ φιλότιμός ἐστιν.

8. ἀλλ' ὁ Φορμίων μὲν C.G. ἀλλὰ Φορμίων μὲν margo P. ἀλλ' ὀφορμοῦμεν pr. T. ἀλλ' ἐφορμοῦμεν T. correctus, D.V.

12. πλούσιος] ἦν add. P.

14. ὑπὸ] ἐπὶ V.

16. ἐξαναλώθη T.D. ἐξανηλώθη V. ἠναλώθη C.G.

ἡμῶν W. pro ὑμῶν.

21. ἀπελάμβανε] Locum sibi corruptum videri W. asterisco significavit; vide scribendumne sit: παρελάμβανον, quamquam ne hoc quidem opus. MEIER.

22. ἅπερ P. pro ὅπερ.

23. καὶ τὴν] τὴν om. V.

24. μάτην codices. μάχην V.

δὲ add. W.

27. οἷς] εἰ V.

565, 24. *οἰκίαν ᾠκοδόμηκεν Ἐλευσῖνι*] *τυραννικὸν τὸ ἔγκλημα καὶ τὸ τῆς πολιτείας ἦθος ἐκβαίνοντος. οὐκ ἐᾷ γὰρ γίγνεσθαι τὴν θέαν, ἐπισκοτοῦσαν πᾶσι καὶ ἐφελκομένην τῶν ἄλλων τοὺς ὀφθαλμούς, ἢ τῷ ἀφαιρεῖσθαι τῷ ὕψει τῆς οἰκοδομίας.*

565, 26. *κἂν ἄλλοσέ ποι βούληται*] *ἢ πρὸς συγγενεῖς, ἢ εἰς χωρία, ἵνα μὴ δι' εὐσέβειαν, ἀλλὰ διὰ τρυφὴν μᾶλλον γίγνοιτο ἡ κτῆσις.*

565, 27. *ἐπὶ τοῦ λευκοῦ ζεύγους τοῦ ἐκ Σικυῶνος*] *καὶ τοῦτο τρυφῆς ὁμοῦ καὶ τυραννικῆς ἐννοίας τεκμήριον· τρυφῆς μέν, ὅτι καὶ ζεῦγος καὶ λευκόν, ὁπότε καὶ τὸ ἱπποτροφεῖν τότε χαλεπόν, τυραννικὸν δὲ τὸ ἐκ Σικυῶνος· ἐτυραννεῖτο γὰρ ἡ πόλις ἐκείνη, οἱ δὲ πρῶτοι γενόμενοι τύραννοι ἐν Σικυῶνι λευκοῖς ἡμιόνοις ἐχρήσαντο. οὐκοῦν συνήθειαν οὗτος κτᾶται πρὸς τοὺς τυράννους, ζεύγη παρ' αὐτῶν ὠνούμενος.*

καὶ τρεῖς ἀκολούθους] *οὐκ ἐξῆν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἀργὸν τρέφειν οἰκέτην, διόπερ οἱ μὲν αὐλοποιούς, οἱ δὲ μαχαιροποιοὺς εἶχον τοὺς δούλους, Μειδίας δὲ τοσούτους ἀργοὺς περιάγων τοὺς τυράννους μιμεῖται, δορυφορούμενος ὑπὸ τῶν οἰκετῶν.*

565, 28. *διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ*] *τὸ ἔνθρυπτον αὐτοῦ καὶ βλακῶδες διαβάλλει. τὴν ἀγορὰν θορυβῶν καὶ σοβῶν τοὺς ἀπαντῶντας. τὸ δὲ "σοβεῖ" συνεχοῦς κινήσεως τεκμήριον, ἔνθεν καὶ σόβους τοὺς σατύρους παρὰ τὸ σοβεῖν· κινητικώτατον γάρ ἐστιν ἐν τοῖς*

1. *τὸ ἔγκλημα*] *τὸ* om. V.

2. *ἐκβαίνοντος*] *ἐκβαῖνον* W.

3. *ἐπισκοτοῦσαν—ἐφελκομένην* W. pro *ἐπισκοτοῦσα—ἐφελκομένη*.

4. *ἢ τῷ—ὕψει*] *δεῖ οὖν ἀ. τοῦ ὕψους* W.

5. *εἰς*] *πρὸς* V.

12. *λευκοῖς ἡμιόνοις ἐχρήσαντο*] Ineptit Scholiasta; sed illud verum, Sicyona diu et multum tyrannis paruisse, tyrannos vero equos aluisse et equestribus certaminibus studuisse; nam præter Orthagoræ ejusque posterorum tyrannidem, qui centum annis Sicyona tenebant (fere ab Ol. 26—51), quorum Myron Olympiade XXXIII. *ἅρματι*, Clisthenes secunda Pythiade Ol. 49, 3. *τεθρίππῳ* vicit, præter Euphronis tyrannidem Ol. 103, 3. (Xenoph. Hellen. VII. 4, 44 sq. Diod. XV. 70), Demosthenis quoque et posterioribus temporibus, ex quo Philippus Amyntæ F. in Peloponneso opibus valebat, Sicyone tyranni erant, veluti Aristratus (Demosth. de cor. p. 242, 2. 324, 13. Plut. Arat. 13.) Cleon, Timoclides, Euthydemus, Abantidas, Paseas, Nicocles (Plut. Arat. 2. Paus. 2, 8 pr.) MEIER.

15. *ἀργὸν τρέφειν οἰκέτην*] Ineptit Scholiasta. MEIER.

20. *τὴν*] *περιτρέχεται κατὰ τὴν* P.

21. *τοὺς* P. pro *καὶ τούς*.

ζῴοις· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοὺς σατύρους αὐτοὺς σόβας ἔχοντας γράφουσιν.

565, 29. κυμβία καὶ ῥυτὰ καὶ φιάλας] τρυφῆς ὑπερβαλλούσης σημεῖον τὸ καὶ τὰ εἴδη τῶν ἐκπωμάτων περιεργάζεσθαι. ῥυτὰ δὲ ἐπιμήκη ποτήρια κερατοειδῆ, ἄνω μὲν εὐρυνόμενα, εἰς ὀξὺ δὲ λήγοντα.

566, 1. ὥστε τοὺς παριόντας ἀκούειν] οὐκοῦν ἐκκαλεῖται διὰ τούτων εἰς συμπόσια τοὺς βουλομένους, ἐκ συμποσίων ἑταιρίαι καὶ συνωμοσίαι, μετὰ ταῦτα δὲ τυραννίς.

566, 5. οὐ δὴ δεῖ τὰ τοιαῦτα] ἔστι καὶ τούτων ἐνίοτε καιρὸς, ἀλλὰ τὸ ἀεὶ, φησὶ, ταῦτα τιμᾶν οὐ καλὸν, οὐδ' ἐπὶ ταῖς ἰδίαις φιλοτιμίαις σεμνύνεσθαί τινα συγχωρεῖν. οἱ γὰρ πένητες εὐδαιμονίας καὶ αἰδοῦς ἀξίους νομίζουσιν οὐ τοὺς λειτουργοῦντας, ἀλλὰ τοὺς τρυφῶντας.

566, 8. ἢ θεραπαίνας κέκτηται] εἰς ἀσέλγειαν καὶ ὕβριν ἀποτείνεται, σκεύη δὲ εἶπε περὶ τῶν κάδων καὶ τῆς ἀστράβης.

566, 11. ἀλλὰ νὴ Δία τριήρη] διεῖλε τὰς λειτουργίας τὰς μὲν εἰς τὸ ἀναγκαῖον, τὰς δὲ εἰς τὸ ἑκούσιον, αἵτινες καὶ φιλοτιμίαι λέγονται. διασύρας οὖν αὐτὸν εἰς ἐκείνας, βούλεται καὶ περὶ τῆς ἐπιδόσεως εἰπεῖν. λυπεῖ δὲ αὐτὸν ἡ φιλοτιμία, καὶ διὰ τοῦτο ἀπέτεμεν αὐτὴν ἀπὸ τῶν ἄλλων λειτουργιῶν, ἵνα γυμνωθεῖσα καθ' ἑαυτὴν ἀσθενεστέρα φανῇ καὶ μηδὲ πρόσσχωσι τῷ δοκοῦντι λαμπρῷ τοῦ Μειδίου. πρὸς τούτοις καὶ τὴν φιλοτιμίαν καθεῖλεν ἐκ πλειόνων τόπων καὶ δείκνυσιν ὅτι οὐ φιλοτιμία τὸ γεγονὸς, ἀλλὰ τέχνη καὶ σόφισμα.

566, 12. θρυλήσει] συνεχῶς λέξει.

566, 18. εἰ δὲ δὴ δειλίας καὶ ἀνανδρίας] αὐτὴν τὴν ἐπίδοσιν οὐκ ἔχων μέμφεσθαι ἀπὸ τῶν παρακολουθούντων αὐτὴν καθαιρεῖ, καὶ παράγγελμα ἡμῖν παρέσχεν ὅπως δεῖ περὶ τῶν δοκούντων καλῶν ποιεῖσθαι τὰς κατηγορίας. αὐτὰ μὲν γὰρ οὐ προσήκει μέμφεσθαι (ἀναίσχυντον γὰρ), ἀπὸ δὲ τῶν περιστατικῶν διαβάλλειν. οὕτω γὰρ

3. ῥυτὰ] ῥητὰ T.D.V. hic, et V. etiam infra.

8. συμποσίων] δ' add. W.

10. ἔστι] ἔνι C.G.V.

11. οὐδ'] οὐδὲ δεῖ W.

12. εὐδαιμονίας—νομίζουσιν] Suspecta hæc Wolfio, edidit autem εὐδαίμονας—νομίσουσιν, quo nondum sanata videntur. MEIER.

22. πρόσσχωσι] Libri πρόσχωσι.

ἐνταῦθα ὁ ῥήτωρ ἐποίησεν, ἀπὸ τῆς αἰτίας φαυλίσας. διὰ γὰρ τὸ δέος, φησὶν, ὤφθη φιλότιμος, ἀπὸ τῆς γνώμης μεθ' ἧς, ἀπὸ χρόνου πότε, ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως τί τὸ συμβάν.

566, 21. ἄνωθεν δὲ, βραχὺς γὰρ ἔσθ' ὁ λόγος] βούλεται πάλιν τὴν ἐπίδοσιν τὴν ἑαυτοῦ τῇ ἐπιδόσει τοῦ Μειδίου συγκρῖναι, καὶ διὰ τοῦτο ἀναλαμβάνει τοὺς χρόνους, δοκῶν μὲν εὐκρινείας ἕνεκα τοῦτο ποιεῖν, τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἐπὶ τὸν καιρὸν ἀναδραμεῖν βουλόμενος, ἐν ᾧ τὴν ἐπίδοσιν αὐτὸς πεποίηκε τούτων.

566, 22. ἐγένοντο εἰς Εὔβοιαν ἐπιδόσεις] ἀπαριθμεῖται πολλῶν ἐτῶν εἰσφορῶν καὶ ἐπιδόσεων καιροὺς, ἐν οἷς οὐ φαίνεται ἐνδείξας ἑαυτοῦ τὴν φιλοτιμίαν Μειδίας. εἰ δὲ ἐν ἐκείνοις ἐπέδωκε, νυνὶ δὲ τοῦτο ἐποίησε, σκέπτεσθε τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἠναγκάσθη τοῦτο ποιεῖν. πῶς ἐπέδωκεν; λέγε μοι, φησὶ, τὸν τρόπον τῆς ἐπιδόσεως.

566, 23. τούτων οὐκ ἦν Μειδίας, ἀλλ' ἐγὼ] τὸν σκοπὸν ἐξ ἀνάγκης ἐπλήρωσεν. εἶπε γὰρ ὅτι οὐκ ἦν Μειδίας ὁ ἐπιδοὺς, ὥσπερ δὲ ἐπιζητοῦντος τοῦ ἀκροατοῦ, τίς οὖν ἦν, προσέθηκεν "ἀλλ' ἐγώ."

566, 24. καὶ συντριήραρχος ἦν μοι Φιλῖνος] ὥσπερ προσθήκην τινὰ τὸν Φιλῖνον ἐποίησε, δευτέρου μνησθεὶς, ὡς αὐτοῦ μὲν ἐπιδόντος τὴν ναῦν, ἐκείνου δὲ ἁπλῶς συνεργοῦντος.

566, 26. καίτοι τόν γε δὴ φιλότιμον] πῶς αὐτὸς ἐν πάσαις μὴ ἐπιδοὺς ἕτερον μέμφεται; ὅτι πλείονα πεποίηται σπουδὴν δεῖξαι τὸν Μειδίαν μὴ ὄντα φιλότιμον, ἀλλ' ἐκείνου ἑαυτὸν φιλοτιμότερον.

566, 28. τρίται τοίνυν αὗται] οὐκοῦν, εἶπε, καὶ τὴν φιλοτιμίαν δι' ἐμὲ πεποίηκε. τὴν γὰρ ἐμὴν δόσιν ἐμιμήσατο.

ἐνταῦθα ἐπέδωκε] ἀπὸ τοῦ τρόπου πειρᾶται διαβάλλειν. τὸ γὰρ "πῶς" περὶ τὸν τρόπον θεωρεῖσθαι πέφυκεν.

566, 29. πῶς; ἐν τῇ βουλῇ γιγνομένων] οὐ διὰ φιλοτιμίαν ἐπέδωκεν· ἐχρῆν γὰρ ἐν ταῖς πρώταις ἐπιδόσεσιν ἐπιδοῦναι. καὶ ἔστι τοῦτο ἀπὸ τοῦ χρόνου· δυνάμεθα γὰρ καθαιροῦντες λέγειν "οὐδὲν "μέγα τὸ γιγνόμενον· ἐχρῆν γὰρ αὐτὸν ἐν λιμῷ χαρίσασθαι μᾶλλον, "ὅτι σύμπας ὁ δῆμος διεφθείρετο."

10. καιροὺς P. pro καιροῦ.
11. ἐπέδωκε] μὴ ἐπέδωκε Meierus.
12. σκέπτεσθε W. pro σκεπτέσθω.
15. ὁ ἐπιδοὺς] ὁ om. T.D. ὁ διδοὺς C. Totum scholion om. G., librario a priore ἀλλ' ἐγὼ ad alterum aberrante.

567, 1. παρὼν οὐκ ἐπεδίδου] τὸ μὲν "παρὼν" πρόσκειται, ἵνα μὴ λέγῃ ὡς ἀπεδήμει, τὸ δὲ ἐν τῇ βουλῇ μὴ δεδωκέναι· οὔπω γὰρ προσέβαλλεν ὁ φόβος, τῆς ἀνάγκης τοῦ ἐξιέναι μὴ καταφανοῦς γενομένης. ὅτε δὲ τοῦ δήμου προβουλευσαμένη ἡ βουλὴ πέμπειν προσέταξε τοὺς ἱππέας, ὀξέως φθάσας καὶ τοὺς προέδρους, ἐπέδωκε τὴν ναῦν.

567, 6. παρελθὼν ἐπέδωκεν] ἀπὸ τῆς αἰτίας τοῦτο· ἵνα γὰρ φύγῃ τὸν κίνδυνον, διὰ τοῦτο ἐπέδωκεν. τὴν ὑπερβολὴν δὲ ἔδειξε τοῦ φόβου· προὔλαβε γὰρ τὴν τῶν προέδρων παρουσίαν, ἵνα μὴ προελθόντες ἐκεῖνοι περὶ ἄλλων προθῶσι τὴν σκέψιν, καὶ οὕτως ἐκ τῆς ἐπιδόσεως ὁ Μειδίας ἀναγκασθῇ στρατεύεσθαι. οἱ γὰρ πρόεδροι ἦσαν οἱ διὰ τοῦ κήρυκος λέγοντες τῷ δήμῳ, δοκεῖ ὑμῖν περὶ τούτου βουλεύσασθαι; καὶ χωρὶς ἐκείνων περὶ οὐδενὸς ὁ δῆμος ἐσκέπτετο.

567, 7. τῷ δῆλον] τίνι δῆλον καὶ πόθεν ἡ γνῶσις ὅτι φεύγων τὴν στρατείαν ἐπέδωκε καὶ οὐ διὰ φιλοτιμίαν;

567, 9. τοῖς μετὰ ταῦτα πραχθεῖσι] ἐπιδοὺς γὰρ τὴν ναῦν διὰ τὸν φόβον, ὡς εἶδεν ὅτι τέως προϊούσης τῆς σκέψεως ὁ δῆμος ἔγνω μὴ πέμπειν τοὺς ἱππέας, ἀλλ' ἦν ἀναβολὴ τῆς ἐξόδου, οὐκ ἐνέβη ἐπὶ τὴν ναῦν, ἀλλ' Αἰγύπτιόν τινα Πάμφιλον εὑρὼν ἐπίστευσε τὴν τριήρη. μετὰ μικρὸν δὲ τοῦ στρατηγοῦ Φωκίωνος κρίναντος ἀποστεῖλαι κατὰ διαδοχὰς τοὺς ἱππέας ἐπὶ τὸν πόλεμον, ἣν δὲ αὐτὸς ὁ Μειδίας τότε φυγὼν τὸ μετὰ τῶν ἱππέων ἐξελθεῖν, ἐξέδραμεν ἐπὶ τὴν ναῦν καὶ προὔδωκε τὴν τάξιν, καὶ ἵππαρχος χειροτονηθεὶς τῆς ἀρχῆς παρημέλησεν.

567, 17. μετεπέμπετο τοὺς ἐξ Ἀργούρας] εἰ πλείους ἦσαν οἱ στρατηγοί, παρὰ χρόνον ἦρχον. ἐλθόντος οὖν τοῦ καιροῦ ἐπὶ Φωκίωνα ὥστε ἄρχειν, μετεπέμψατο τοὺς ἱππέας, ἵνα αὐτῷ παραμένωσιν. ἐκείνων οὖν ἀναχωρησάντων ἄλλους ἦν ἀναγκαῖον ἐξελθεῖν, ὧν ἦν ἵππαρχος ὁ Μειδίας.

567, 20. λιπὼν τὴν τάξιν] ταύτην τὴν φιλοτιμίαν εἰς λιποταξίαν

4. προβουλευσαμένη Meierus. προβουλουσαμένους T.D. προβουλευσαμένου C.G.V.

9. φόβου W. pro φθόνου.

τὴν τῶν προέδρων παρουσίαν P. pro τὴν παροῦσαν.

10. προθῶσι] προσθῶσι C.G.V.

ἐπιδόσεως] μὴ ἐπιδόσεως Meierus. μὴ ante ἀναγκασθῇ add. P.

18. ἐνέβη ἐπὶ τὴν ναῦν T.D. ἀνέβη ἐφ' ἣν ἐπέδωκε ναῦν C.G.V.

21. αὐτὸς] αὐτὸν codices.

30. λιποταξίαν] Scribebatur λειποταξίαν hic et infra.

κατέστησε, καὶ ὅπερ αὐτὸς ἐνεκαλεῖτο παρὰ Εὐκτήμονος, τοῦτο διαβάλλει τὸν Μειδίαν.

567, 21. καὶ ὧν ἱππαρχεῖν ἠξίωσε] πολλὰ τὰ ἄτοπα· πρῶτον μὲν ὅτι κατέλιπε τοὺς ἱππέας ἵππαρχος ὤν· καὶ τότε ὠνόμασεν αὐτὸν ἵππαρχον, ὅτε ὕβριν μᾶλλον ἢ τιμὴν προεξένει· τὸ δὲ ὕστερον, ὅτι καὶ αὐτὸς ἀξιώσας κατέλιπε τούτους, ὧν αὐτὸς ἡγεῖσθαι παρεκάλεσεν.

567, 22. εἰ δ' ἐν τῇ θαλάττῃ κίνδυνός τις] καὶ ἐκεῖ ἔλιπεν ἂν τὴν τάξιν. καὶ ταύτῃ διαβάλλειν αὐτὸν πειρᾶται, τῆς γνώμης αὐτοῦ στοχαζόμενος.

567, 23. οὐ μὴν Νικήρατός γε] ἵνα μὴ εἰς ἦθος καταφύγῃ, ἀναιρεῖ τοῖς παραδείγμασι, καὶ πολὺν κατέμιξεν ἔπαινον. εἰπὼν "ὁ "ἀγαπητὸς," οἷον ὁ ὅμοιος τῷ πατρί.

567, 25. ὁ ἄπαις] ὁ νέος ἔτι καὶ παῖς.

ὁ παντάπασιν ἀσθενὴς] ὃς ὤφειλεν ἀπολογίαν ἔχων ἑτέρῳ διαδόχῳ διὰ τὴν ἀσθένειαν χρήσασθαι.

568, 4. ἀλλὰ τὴν ἐκ τῶν νόμων τάξιν] πόσῃ περιουσίᾳ τῆς τέχνης ἐχρήσατο; οὐ γὰρ μόνον οὐκ ἄξιον ἐπαίνου δείκνυσιν ἐπὶ τῇ φιλοτιμίᾳ, ἀλλὰ καὶ τιμωρίας ἄξιον.

568, 7. πότερον τελωνείαν καὶ πεντηκοστὴν] βούλει οὖν τῷ πραχθέντι παρὰ σοῦ δῶμεν ὄνομα πρόσφορον; μὴ κάλει αὐτὸ φιλοτιμίαν, ἀλλὰ λιποταξίαν καὶ τελωνείαν, ἐπειδὴ οἱ τελῶναι τοῦ πολεμεῖν εἶχον ἀτέλειαν. διὰ γὰρ τοῦτο ἐπάγει "καινὴν ἐξεῦρε Μειδίας "ἱππικήν τινα πεντηκοστήν." ὄντως γὰρ ξένην τελωνείαν καὶ οἷον ἀτέλειαν τοῦ ξυνιέναι τοῖς ἱππεῦσιν ἐξεύρηκε, τὴν ἐπίδοσιν τῆς τριήρους. ἐπειδὴ γὰρ τὰ τέλη δίδοται χρημάτων ἕνεκα, οὐχὶ τοῦ φεύγειν τὰς στρατείας, εἰκότως προσέθηκε "καινήν τινα πεντηκοστήν." ὅμως δὲ, φησὶν, ἐξετάσωμεν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπίδοσιν τί ἡμᾶς ὠφέλησε.

5. τὸ δὲ ὕστερον—] Nescio quid dicere velit. WOLF. Corrupta enim sunt; excidit aliquid, veluti τὸ δὲ δεύτερον ὅτι καὶ αὐτὸς ἀξιώσας ἱππαρχεῖν (vel ἵππαρχον χειροτονηθῆναι) κατέλιπε. MEIER.

9. ταύτῃ C.G. ταύτην ceteri.

11. ἦθος] εὖθος (sic) T.D.

12. κατέμιξεν] κατέμιξας codices.

13. ὅμοιος] Imo μόνος, ut correctum in marg. P. Nam sic ἀγαπητός interpretari solent grammatici.

14. ἄπαις] ἀντίπαις W.

16. διὰ om. V.

καὶ ἔστιν οὗτος ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως ὁ λόγος. τῶν ἄλλων πεμπόντων μόνος οὗτος οὐ παρέπεμπεν· οὐκοῦν ἀνωφελὴς ἡ ἐπίδοσις, εἴπερ μὴ διεβίβαζε τὸν δῆμον.

568, 14. ἐκ Στύρων] χωρίον τῆς Εὐβοίας.

χάρακας καὶ βοσκήματα] ἀντιπῖπτον ἔλυσε, τίνος οὖν ἕνεκεν λοιπὸν ἐπέδωκε τὴν ναῦν, ἐν ᾗ μὴ ἔμελλεν ἡμᾶς διακομίζειν; ὁ δέ φησιν ὅτι βοσκήματα καὶ ξύλα καὶ θυρώματα διεκόμιζε. θυρώματα δὲ, σανίδας ἐπιτηδείας πρὸς θύρας. θυρώματα δὲ εἶπεν ἐνδεικνύμενος τὸ μέγεθος, ὥστε πολλῶν χρήζειν θυρωμάτων.

568, 17. εἰς τὰ ἔργα τὰ ἀργύρεια] μεμίσθωτο γὰρ τὰ μέταλλα παρὰ τῆς πόλεως, ἃ ἦν τοῦ ἀργυρίου.

568, 18. καὶ χρηματισμὸς, οὐ λειτουργία] μετέθηκεν εἰς περιουσίας ἀφορμὴν ὁ Μειδίας τὴν λειτουργίαν, καὶ οἱ μὲν ἄλλοι δαπανῶσιν, αὐτὸς δὲ χρηματισμὸν καὶ πόρον ἐντεῦθεν περιποιεῖται. ἐμπορίας οὖν ἕνεκεν, οὐ φιλοτιμίας, τὴν ναῦν ἐπέδωκεν.

568, 21. ὅμως δὲ καὶ μάρτυρας ὑμῖν καλῶ] ὅτι καὶ χάρακας καὶ βοσκήματα καὶ τὰ τοιαῦτα ἐκόμισεν. οὐδὲν δὲ ἐκώλυε καὶ τοὺς πολίτας διαβιβασθῆναι. κἀκεῖνο δέ ἐστιν ὁμολογούμενον, ὅτι ξύλα ἐκόμισεν. ἐκ τούτου συνάγει ὅτι τῶν ἀνθρώπων ἠμέλησεν.

569, 6. οὐ συγκατέστησε τὸν στόλον] ἀντὶ τοῦ οὐ συγκατεστόλισε, μᾶλλον οὐκ ἀπέσωσεν. B.Y.

569, 8. εἰ τοίνυν ὡς ἀληθῶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] τῷ κατὰ ἀντιπαράστασιν κέχρηται νοήματι μετὰ τὴν ἔνστασιν. οὐ μόνον γὰρ εἰς τὰς λύσεις τῶν ἀντιθέσεων χρώμεθα αὐταῖς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἑτέρων νοημάτων, ὅταν τι βουληθῶμεν κατὰ περιουσίαν εἰσαγαγεῖν, ὅπερ καὶ ἐνταῦθα πεποίηκεν ὁ ῥήτωρ. δείξας γὰρ διὰ τῆς ἐνστάσεως ὅτι οὐδὲν ἐλειτούργησε, χρῆται τῇ ἀντιπαραστάσει, ὅτι εἰ ἄξιος ἦν συγγνώμης ἐφ' οἷς ἐπλημμέλησε, καὶ ἑξῆς.

569, 15. οἱ μὲν ναυμαχίας] ἐκ τοῦ πρός τι ἐπιλογίζεται, καὶ οἷς

1. καὶ ἔστιν] καὶ om. V. πεμπόντων] παραπεμπόντων W., τῶν ἄλλων ἁπάντων παραπεμπ. P. Malim τ. ἄ. ἁπάντων μόνος. MEIER.
5. ἕνεκεν] ἕνεκε T.D. ἕνεκα C.G.
7. θυρώματα διεκόμισε add. P.
10. ἀργύρεια P. pro ἀργύρια.
20. συγκατεστόλισε] συγκατεστολίασε B.Y. μᾶλλον] μᾶλλον δ' οὐκ Meierus.
22. τῷ κατὰ—ἔνστασιν] Hæc etiam B.S.Y.
25. ὅταν τι P. pro ὅτ' εἴτι.
27. εἰ ἄξιος codices. εἰ om. V. οὐκ ἄξιος W.
29. ἐκ τοῦ—ἐπιλογίζεται] Hæc etiam B.S.Y.

ἐκεῖ κατ' ὄνομα ἐπεξῆλθεν Ἰφικράτει τε καὶ Χαβρίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις, τούτους νῦν ἐν τῷ καθόλου ἀορίστως περιέλαβε. δεῖ γὰρ τὸν ἐπίλογον πάντα ἐπιλογίζεσθαι τὰ ἐν τοῖς ἀγῶσι τά τε ἐν προοιμίοις καὶ καταστάσεσιν.

569, 20. ὅπου ἂν βούληται] καὶ ἐν ἑταίροις καὶ ἐν θεάτροις. ὃν δ' ἂν δύνηται τρόπον, τουτέστι πληγὰς ἐντείνων καὶ διαφθείρων καὶ στεφάνους ἀφανίζων.

569, 27. ὅτι τοίνυν καὶ κεκόμισται χάριν] ἅπερ ἂν ὁ Μειδίας εἰς τὸν τῆς αἰδοῦς παρέσχε τόπον, "ὅτι τετίμημαι παρ' ὑμῶν, ὅτι τῆς "Παράλου γέγονα ταμίας, ὅτι ἵππαρχος ἐχειροτονήθην, ἄτοπον οὖν "τοῦ τοιούτου καταψηφίσασθαι διὰ πρόφασιν μικράν," ταῦτα προλαμβάνων Δημοσθένης ἀναιρεῖ φάσκων ὅτι διὰ ταῦτα αὐτὰ οὐκ ἄξιος αἰδοῦς. εἰ γὰρ διὰ τὰς λειτουργίας ἔτυχεν ἂν συγγνώμης, κεκόμισται δὲ ἀντὶ τούτων ἑτέρας τιμὰς, φαίνεται μηδὲν ὀφειλόμενον παρὰ τῆς πόλεως.

570, 3. ἐχειροτονήσατε τοῦτον τῆς Παράλου ταμίαν] οἱ μέν φασιν ὅτι Πάραλος ἐκλήθη ἀπὸ Παράλου παιδὸς τοῦ Περικλέους, οἱ δὲ ἀπὸ Παράλου τινὸς ἥρωος, οὗ καὶ ὁ παῖς ἦν Περικλέους ὁμώνυμος.

3. καὶ] καὶ τὰ ἐν P.

5. ἑταίροις] ἑτέροις V.

8. ἅπερ Meierus pro ὅπερ.

9. τετίμημαι] Legebatur τετίμηται.

10. γέγονα] γέγονε V.

ἐχειροτονήθην T.D. ἐχειροτονήθη ceteri.

13. εἰ γὰρ] εἰ δὲ C.G.

συγγνώμης] ἄξιος ὢν add. P.

κεκόμισται δὲ ἀντὶ τούτων T.D. κεκόμισται δὲ συγγνώμην καὶ ἀντὶ τοῦ C.G.V.

14. ὀφειλόμενον (sc. αὐτῷ) Meierus pro ὀφειλόμενος. ὀφειλομένῳ P.

17. Παράλου π.] τοῦ παράλου π. V.

18. ἥρωος] Hujus herois mentionem fecerunt Phylarchus Harpocratione teste, Euripides Supplic. 659. ex sententia Valesii (sed locum hunc admodum incertum interpretes longe alio retulerunt) et Cicer. Verr. IV. 60 (quem locum probabilius est in navem cognominem referre). Erat autem fortasse indiges hic gentis Alcmæonidarum. MEIER.

Περικλέους] Hunc Pericles ex nobili ea uxore, quæ antea Hipponico nupserat, suscepit, Xanthippo, ni fallor, natu minorem; nam paterni avi nomine maximus natu dici solebat; erat autem, etsi optimis eum artibus pater instituendum curaverat, fratre non minus dissolutis moribus, homo nequam et fatuus, ut scholiasta teste ad Platon. Alcib. 1, p. 387 Bekk. βλιτομάμμαι dicerentur; neque tamen mortem ejus peste post fratrem interempti pater non luxit. Cf. Plutarch. Pericl. 24. 36. Plato Menon. p. 94 a. (coll. dial. de virt. 1. 7 ed. Fisch.). Alcib. 1. p. 118 e. Protag. p. 320 a. MEIER.

οἱ δὲ διὰ τὸ πλεῖν τὴν παραλίαν, τουτέστι, τὴν Ἀσίαν καὶ τὸν Ἑλλήσποντον. αὕτη γὰρ ἀπεστέλλετο πρὸς τοὺς συμμάχους, εἴ τι βούλοιντο σημαίνειν οἱ Ἀθηναῖοι. ἦσαν δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἱεραὶ δύο τριήρεις, ἥ τε Σαλαμινία, ἣν καὶ Δηλίαν ἐκάλουν, καὶ ἡ Πάραλος, ὕστερον δὲ καὶ ἄλλαι τρεῖς ἐγένοντο, Ἀντιγονὶς καὶ Πτολεμαῒς καὶ Ἀμμωνιὰς, ἐπειδὴ τῷ Ἄμμωνι δι' αὐτῆς τὰς θυσίας ἔπεμπον. τούτων δὲ τῶν ἱερῶν τριήρων αὐτὴ ἡ πόλις ἐπεμελεῖτο καὶ χρήματα ἐδίδου τοῖς ταμίαις, ὥστε αὐτῶν ἐπιμελεῖσθαι καὶ παρέχειν ταχυναυτούσας. καὶ τιμὴ ἦν τὸ τούτων τινὸς ἐπιμεληθῆναι.

570, 4. ὄντα τοιοῦτον] δεινόν τε καὶ μοχθηρόν.

570, 5. καὶ πάλιν ἵππαρχον] φθάσας ἤδη τὴν στρατηγίαν ταύτην αὐτοῦ διέβαλεν. εἰκότως οὖν ἐπήνεγκε τὸ "οὐ δυνάμενον." εἰ γὰρ οὕτως ἐστὶν ἀσθενὴς ὥστε καὶ ἐπ' ἀστράβης ὀχεῖσθαι, δῆλον ὅτι ἀνεπιτήδειός ἐστι πρὸς τὸ στρατηγεῖν.

ὀχεῖσθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς] ἔθος γὰρ ἦν ἐν ταῖς πομπαῖς προηγεῖσθαι τοὺς ἄρχοντας. οὐ τῆς ἐπιστήμης οὖν χάριν οὐδὲ τῆς τέχνης τετίμηται· τοσοῦτον γὰρ ἀπέχει ταύτης ὥστ' οὐδ' ἐν εἰρήνῃ καλῶς ἐποχεῖσθαι τῷ ἵππῳ κατὰ τὴν ἀγοράν ποτε δεδύνηται.

1. οἱ δὲ διὰ W. Aberat οἱ δέ.

2. ἀπεστέλλετο] ἀπεστέλετο T.D. V.

τοὺς σ.] τοὺς om. V.

4. δηλίαν C.G. δειλίαν T.D.V.

5. Ἀντιγονὶς—Ἀμμωνιὰς] Debebat, ni fallor, tres, quæ accesserunt, alio ordine commemorare, nam Ammonidem earum primam accessisse, inde credibile, quod ejus jam Dinarchus ap. Harpocr. v. Ἀμμ. mentionem fecit; Antigonidem autem et Demetriadem sacras naves probabile est eodem anno accessisse, quo tribus Antigonis et Demetrias additæ sunt, i. e. Ol. 118, 3. Demetriadem dixi, Suidam et Photium v. Πάραλος secutus, meliores auctores scholiasta; cf. Ruhnken. de tutel. et insign. nav. in opuscul. p. 269. ed. 1807; namque Ptolemaidem, quam Ulpianus, quod sciam, solus pro Demetriade dixit, probabile est novam non fuisse navem, sed nomen novum, quod in Demetriadis pridem cum ceteris Antigoni et Demetrii honoribus abolitæ locum cesserit inter annos Ol. 125, 3—133, 2. in honorem Ptolemæi Philadelphi (cf. Boeckh. Œcon. Civ. Ath. vol. 1. p. 259. Corp. Inscr. 1. p. 153, b. 901, a. extr.) Ἀμμωνιάς reperitur apud Photium quoque, Ἀμμωνὶς autem apud Harpocr. s. v. extat, et apud Plinium proclivius est, "Hammonida" quam "Ammoniada" cum Silligio Catal. artif. p. 592 ex antiquorum librorum scriptura "hemionida" scribere. MEIER.

7. τριήρων codices. τριηρῶν V.

αὐτὴ W. pro αὕτη.

8. ταχυναυτούσας W. pro ταχυναύτας.

10. δεινόν] δειλόν Meierus.

570, 7. ἱεροποιὸν] τὸν ἐπισκοποῦντα τὰ θύματα, μὴ ἀδόκιμα καὶ πηρά. βοώνην δὲ τὸν ὠνούμενον βοῦς εἰς τὰς ἑορτάς.

570, 8. τὴν τῆς φύσεως κακίαν καὶ ἀνανδρίαν] ἵππαρχον μὲν αὐτὸν χειροτονήσαντες τὴν δειλίαν ἐπηνωρθώσαντο. ἱεροποιὸν δὲ καὶ μυστηρίων ἐπιμελητὴν ἑλόμενοι τὴν πονηρίαν ἤμβλυναν.

570, 15. Κυζικηνῶν ἥρπασε πλεῖον ἢ πέντε] ἐν τῷ συμμαχικῷ πολέμῳ ἐψηφίσαντο Ἀθηναῖοι λῄζεσθαι τοὺς θάλατταν πλέοντας, κἂν ἔμποροι ὦσι, τῶν πολεμίων. παρατυχὼν οὖν ἐμπόροις Κυζικηνοῖς ἀφείλετο αὐτῶν ὡς πολεμίων τὰ χρήματα. οἱ δὲ ἐλθόντες εἰς Ἀθήνας ἀπεδείκνυσαν αὐτοῖς φιλίαν ὑπάρχουσαν πρὸς τὴν πόλιν. ὁ δὲ Μειδίας μέχρι τοσούτου ἀντεῖπεν, ἕως ἔπεισε μὴ ἀποδοῦναι αὐτοῖς τὰ χρήματα. οἱ δὲ ἀπελθόντες ἀπέστησαν τὴν ἑαυτῶν πατρίδα. κατ' ἄμφω οὖν τοὺς ἄνδρας ἠδίκησε, καὶ τὰ χρήματα λαβὼν καὶ εἰς ἔχθραν ἐμβαλών.

570, 17. περιωθῶν] περιάγων. B.

570, 18. συγχέων] κινῶν καὶ συνταράττων καὶ ἀναιρῶν, ἵνα μὴ ἀπαιτοῖτο τὰ χρήματα.

570, 21. τοιούτους θεὶς νόμους] οἱ μὲν τοὺς λόγους, οὓς εἶπε κατὰ τῶν ἱππέων, ἐκάλεσαν νόμους, οἱ δὲ τῇ ἀληθείᾳ ὑπέλαβον τεθεῖσθαι νόμους ὡς οὐ δεῖται ἱππέων ἡ πόλις· καταισχύνουσι γὰρ αὐτήν. ἴσως δ' ἐποίησεν, ἵνα μὴ στρατεύηται.

ἔξαρνος ἦν] φοβηθεὶς γὰρ τὴν κατηγορίαν ἔρριψε καὶ ἀφῆκε τοὺς νόμους.

570, 23. ὅτε τὴν ἐπὶ Θηβαίους ἔξοδον] ἐγένετο γὰρ καὶ διὰ τὸν Πλούταρχον ἑτέρα.

570, 24. δώδεκα τῆς πόλεως τάλαντα] ἀντιπῖπτον ἔλυσεν "οὐκ "ἠδύνατο πλεῖν ἡ τριήρης τῷ μὴ λαβεῖν χρήματα παρὰ τῆς πόλεως "εἰς τὴν ἐπισκευήν." ὁ δὲ εἶπε, καὶ μὴν δώδεκα τάλαντα εἰλήφει, ὅσα οὐδεὶς ἕτερος.

570, 29. τὴν ἱερὰν τριήρη παρεσκευάκει] τοῦ διαπορθμεύειν ἐπὶ τὸν πόλεμον. Διοκλῆς δὲ στρατηγὸς ἦν ὁ λύσας τὸν πρὸς Θηβαίους πόλεμον ταῖς σπονδαῖς.

2. δὲ τὸν] δὲ τὸ T.D.
4. ἐπηνωρθώσαντο] ἐπηνορθώσατο V.
7. θάλατταν] τὴν θάλατταν W.
8. κἂν] ἂν margo P.
13. οὖν—ἐμβαλών] οὖν ἠδίκησε, καὶ τοὺς ἄνδρας, τὰ χρήματα λαβών, καὶ τὴν πόλιν, εἰς ἔχθραν ἐμβαλών W.
16. κινῶν] κυκῶν P.

571, 1. ἀλλ' ἵππον οὐκ ἐτόλμα] οὐκοῦν εἰς μὲν τὰς ἰδίας τρυφὰς ὑπάρχει φιλότιμος, εἰς δὲ τὰς κοινὰς χρείας οὕτω μικρολόγος ὥστε μηδὲ ἵππον ὠνήσασθαι, καίτοι ἵππαρχον ὄντα.

571, 8. βούλομαι τοίνυν] τὴν πηλικότητα ἐπιλογίζεται. ἐπειδὴ γὰρ ἐν ἐκείνῃ φησὶν ὁ Μειδίας ὅτι "τί γὰρ γέγονε δεινὸν, καὶ τίς "ποτε ἐπὶ τοιούτοις δημοσίαν δίκην ὑπέμεινε," διὰ τοῦτο ἐκεῖ μὲν τοῖς ἀγωνιστικοῖς ἐχρήσατο, ἐνταῦθα δὲ τοῖς ἐπιλογικοῖς, ὅτι πολλῷ καὶ ἐλάττοσι τούτων δίκην ἔδοσαν. ἔστι δὲ τῶν παραδειγμάτων τῶν ληφθέντων τὰ μὲν ὅμοια τοῖς πᾶσι, τὰ δὲ κατὰ τὴν ἔκβασιν μόνον. καὶ τῶν ὁμοίων τὰ μὲν μᾶλλον, τὰ δὲ ἧττον. ἐξήτακε γὰρ τοὺς πρώτους περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικήσαντας καὶ κολασθέντας, ὅπερ οἰκεῖόν ἐστι τῇ παρούσῃ ὑποθέσει περὶ τὰ μυστήρια. ἕτερος δὲ ὁ ἐν τοῖς Διονυσίοις. ὁ μέντοι ῥήτωρ ὡς ὅμοιον συνελογίσατο τῷ κοινὸν καθ' ἑκάτερον εἶναι τὸ τῆς ἑορτῆς ὄνομα.

καὶ ὅσων ἤδη καταχειροτονήσαντος] χρησιμώτατα μέλλοντος ἀνίστασθαι τοῦ δικαστηρίου μνήμην ἀνακινεῖ τῶν ἡμαρτηκότων ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ κεκολασμένων, ἵνα ἐρεθισθῶσιν εἰς ἀγανάκτησιν.

571, 13. πρῶτον μὲν τοίνυν, ἵνα πρώτης] α' παράδειγμα ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος. B.S.Y.

571, 16. τοῦ Θεσπιέως] οἱ μὲν δῆμόν τινα ἐξέλαβον, ὡς τοῦ Εὐάνδρου Ἀθηναίου τυγχάνοντος, οἱ δὲ καὶ αὐτὸν ξένον ἐνόμισαν Θεσπιέα τῆς Βοιωτίας. ἐξῆν γὰρ τοῖς ξένοις ἐμπόροις ὅπου ἐβούλοντο ποιεῖσθαι τὰς δίκας.

Καρός τινος] ὑπερβολὴ ὅτι καὶ ξένος ἦν ὁ προβαλλόμενος καὶ ὅμως οὐ παρημέληται.

571, 21. καταδικασάμενος] ἄλλο καταδικάσας καὶ ἄλλο καταδι-

4. ἐπιλογίζεται] ταυῦν (νῦν B.S.) ἐπιλογίζεται B.S.Y., qui prima scholii verba habent τὴν—ἐπιλ.

8. ἐλάττοσι] ἐπ' ἐλάττοσι P.

9. ἔκβασιν T.D. παρέκβασιν C.G. V.

11. πρώτους] πρότερον Meierus.

12. ὑποθέσει περὶ τὰ μυστήρια] Patet hæc esse corrupta, et corrupta sibi videri jam W. significavit asterisco in Latina horum verborum interpretatione posito; mihi nonnulla excidisse videntur in hunc fere modum restituenda: ὑποθέσει, ὧν ὁ μὲν ἕτερος ἦν ὁ περὶ τὰ μυστήρια, ἕτερος δὲ ὁ ἐν τοῖς Διονυσίοις sc. ἀδικήσας. MEIER.

13. τῷ W. pro τό.

15. χρησιμώτατα W. pro χρησιμώτατον.

17. κεκολασμένων W. pro κολασαμένων.

18. α' om. B.

κασάμενος. τὸ μὲν γὰρ κυρίως ἐπὶ τῶν καταδικαζόντων δικαστῶν, τὸ δὲ ἐπὶ τῶν νικώντων τὰς δίκας καὶ αἰτίων γινομένων τοῦ καταδικασθῆναί τινα σημαίνει τὸ ῥητόν.

571, 23. τοῖς μυστηρίοις ἐπιδημοῦντος] ἴσως τὴν ἑορτὴν πρόβλημα καὶ ἀσφάλειαν ἡγησάμενος ἐτόλμησεν ὀφθῆναι, κἀκεῖνος ὡς ἐν ἄλλῳ μὴ εὑρίσκων καιρῷ κατέσχεν ὀργισθείς.

571, 26. τοῦ δὲ προβαλλομένου] ὡρμήσατε μὲν, φησὶ, θανάτῳ περιβαλεῖν· τοῦ δὲ κατηγόρου πεισθέντος καὶ ἀρκεσθέντος τιμωρίᾳ τοιαύτῃ, εἰ μὴ ὑπεύθυνος εἴη τῇ προτέρᾳ καταδίκῃ, ἣν ὑπέμεινεν ἡττηθεὶς τὴν ἐμπορικὴν δίκην τὸ πρότερον, συνδραμόντες ἠναγκάσατε αὐτὸν ἀποστῆναι καὶ μηκέτι ἀπαιτῆσαι τὸν Μένιππον.

571, 29. καὶ προσετιμήσατε τὰς βλάβας] καὶ πρὸς τῷ ἀφεῖναι τὴν καταδίκην καὶ ἀναγκάσαι ἀποστῆναι ταύτης τὸν Εὔανδρον, αἰτιασαμένου πάλιν τοῦ Μενίππου ὡς καὶ ἄλλας ὑπέστη βλάβας περὶ τὰ φορτία καὶ τὴν ἐμπορίαν διὰ τὴν κρίσιν Ἀθήνησι κατεχόμενος, προσετάξατε καὶ ταύτας αὐτὸν ἐκτῖσαι.

572, 2. εἷς μὲν οὗτος ἐξ ἰδίου πράγματος] οὐκοῦν τὸ ῥηθὲν παράδειγμα ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος εἴληπται, εἴπερ τὰ ἰδιωτικὰ τῶν δημοσίων ἐλάττονα.

572, 3. οὐδεμιᾶς ὕβρεως] οὐ γὰρ ἐτύπτησεν αὐτὸν οὐδὲ ὕβρισεν, ἀλλὰ κατέσχε μόνον· τοῦτο δὲ οὐκ ἐξῆν. διὸ καὶ ἐπάγει ἐπαινῶν ὡς καλῶς ἐγένετο· μάλα γὰρ ἀγαθὸν ἡ φυλακὴ τῶν νόμων.

572, 9. ἕτερος ἀδικεῖν ποτ' ἔδοξεν] β′ ἀπὸ τοῦ ὁμοίου· ἔστι δὲ ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως ἀσθενές. B.S.Y. τοῦτο ὅμοιον μὲν κατὰ πάντα τοῖς παροῦσι· καὶ γὰρ καὶ περὶ τὰ Διονύσια καταχειροτονία γέγονεν· ἔστι δ' ὅμως σαθρότερον τῷ μὴ εἰσελθεῖν εἰς δικαστήριον τὴν κρίσιν. ἔστιν οὖν ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως ἀσθενές. διὸ καὶ μέσον αὐτὸ τῶν δύο τέθεικε τῶν ἰσχυρῶν τοῦ τε κατὰ Εὔανδρον τὸν ζημιωθέντα τοῖς χρήμασι καὶ τοῦ κατὰ Κτησικλέα, τὸν θανάτῳ καταδικασθέντα.

1. καταδικαζόντων] δικαζόντων V. τὸ δὲ] τῶν δὲ T.D.
2. τοῦ W. pro τό.
12. πρὸς τῷ W. pro πρὸς τό.
14. ὡς καὶ Meierus. Aberat ὡς. καὶ in ὅτι mutat P.
16. καὶ τ. αὐτὸν] αὐτὸν καὶ τ. V.
23. β′ om. B.
26. τῷ μὴ P. pro τὸ μή.
27. αὐτὸ W. pro αὐτός.
28. Εὔανδρον P. pro Ἴσανδρον.
29. τοῖς delet Meierus.

572, 10. παρεδρεύοντος ἄρχοντι τῷ υἱεῖ] συμπονοῦντος καὶ συμπαρόντος τῷ παιδὶ, μή πού τι ὡς νέος ἁμάρτῃ κατὰ τὴν ἀρχήν. πάρεδροι γὰρ ἐδίδοντο τοῖς νεωτέροις, οἱ νῦν καλούμενοι συγκάθεδροι. ἐπειδὴ γὰρ ὁ ἄρχων πάσας τὰς ὀρφανικὰς καὶ κληρικὰς ἐδίκαζεν, ἐνίοτε δὲ διὰ τὴν ἡλικίαν ἀπείρως εἶχε τοῦ διακρίνειν, ἐδίδοτο αὐτῷ πάρεδρος ὁ συνδοκιμάζων.

572, 12. ἥψατο ἐξείργων] ἔτυψέ τινα περὶ καθέδρας ἀμφισβητοῦντα, ἑτέρου προκαταλαβόντος.

572, 15. εἰ κατελάμβανον, ἄνθρωπε, θέαν] τουτέστιν εἰ καθέδραν ἀλλοτρίαν κατεῖχον.

καὶ εἰ μὴ τοῖς κηρύγμασιν] ἐκήρυττε γὰρ ὁ ἄρχων διὰ τοῦ κήρυχος εὐκοσμίαν ἔχειν ἐν τοῖς θεάτροις. εἰ τοίνυν ἠπείθουν τῷ κηρύγματι καὶ ἠτάκτουν, φησί. μιμεῖται γὰρ τοῦ προβαλλομένου τὰς φωνάς.

572, 16. τίνος ἐκ τῶν νόμων εἶ κύριος] τουτέστιν, οὐ σοὶ τῷ παρέδρῳ δεδώκασιν οἱ νόμοι τὸν ἀκοσμοῦντα ἐξείργειν, ἀλλ' οὐδὲ αὐτῷ τῷ ἄρχοντι τοῦτο ἔξεστιν αὐτοχειρὶ ποιεῖν, ἀλλ' ἐπιτάττειν τοῖς ὑπηρέταις. ζητήσειεν οὖν ἄν τις πῶς ἠγανάκτει ὁ ἄνθρωπος; διότι ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν ἐξεβλήθη καταμαθόντων ἐκείνων ὅτι οὐδὲ ἀδικεῖ.

572, 17. καὶ ὁ ἄρχων αὐτὸς] ἀλλὰ πατὴρ εἶ, φησὶ, τοῦ ἄρχοντος. οὐδ' αὐτὸς οὗτος ὁ ἄρχων τύπτειν κύριος, ἀλλὰ προστάττειν τοῖς ὑπηρέταις, ἐπισχεῖν τὰ γινόμενα.

3. ἐδίδοντο] Assessores non civitas dabat, sed sibi quisque prætorum quasi legabat. Etiam in eo errat scholiasta, quod propter ætatis imperitiam rerum additos magistratibus assessores dicit, deceptus fortasse Romanorum exemplis, apud quos satis constat consilium vel assessores post prætoris tergum vel ad ejus latus in tribunali collocatos huic, plerumque juris imperitissimo, verba præivisse, quæ adeuntibus pronunciaret. Cf. Senec. de tranq. anim. 3. (quo de loco cf. Cujac. Obss. XXII. extr.) Ammian. Marcell. 23. 6. Cic. de Orat. l. 37. pro Planc. 25. de leg. 3. MEIER.

8. ἑτ. προκ.] Malim τὴν ἑτέρου προκαταλαβόντα. MEIER.

13. φησί hoc loco T.D., post ἠπείθουν ceteri.

17. αὐτοχειρὶ] Legebatur αὐτοχειρίως.

18. ἠγανάκτει ὁ om. C.G.

19. διότι—ἀδικεῖ] Hæc patet corrupta esse et corrupta sibi videri W. significavit asterisco posito; erat cum conjicerem: ὁ ἄνθρωπος διότι οὐδὲ ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν ἐξεβλήθη καταμαθόντων ἐκείνων ὅτι ἀδικεῖ; MEIER.

21. ἀλλὰ—τοῦ] Scribendum videtur πατὴρ εἶ, φῄς, τοῦ, aut πατήρ εἰμι, φησὶ, τοῦ. MEIER.

22. προστάττειν P. pro προστάττει.

572, 18. οὐδ' οὕτω πείθομαι ἐπιβολὴν ἐπιβάλλειν] ἀλλ' ὑπομνήσαντι τῷ ὑπηρέτῃ οὐκ ἐπείσθην ἐξείργοντι. ἐχρῆν σε ὡς μὴ πειθομένῳ ζημίαν ἐπιθεῖναι καὶ ὁρίσαι.

572, 23. ἀλλ' ἐτελεύτησε πρότερον] προὔλαβε τῇ τελευτῇ τὸ δικαστήριον.

572, 24. ἑτέρου τοίνυν] ὡς πρὸς τοὺς δικασθέντας τὸ "ἕτερον" εἴληφε νῦν, ἐπειδὴ περὶ τοῦ ἑνὸς εἶπεν ὡς προαπέθανεν, εἰ καὶ τὰ μάλιστα καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν εὑρίσκεται τὸ ἕτερον.

572, 27. ἀπεκτείνατε τοῦτον] τοῦτό ἐστι τὸ ἰσχυρότατον παράδειγμα, διὸ καὶ τέθειται τελευταῖον. καὶ γὰρ περὶ τὰ Διονύσια γέγονε, καὶ θανάτῳ κεκόλασται.

ὅτι σκῦτος ἔχων] οἱ πομπεύοντες τῷ Διονύσῳ κατὰ μίμησιν τῆς περὶ αὐτὸν θεραπείας ἐπόμπευον, οἱ μὲν τὸ τῶν Σατύρων σχῆμα σώζοντες, οἱ δὲ τὸ τῶν Βάκχων, οἱ δὲ τὸ τῶν Σειληνῶν ἐμιμοῦντο.

573, 3. ἁπάντων τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] διὰ τὸν Εὔανδρον, ὃς ἀπέστη τῆς δίκης, καὶ ταῦτα νικήσας, διὰ τὸ ἡμαρτηκέναι ἐν τῇ ἑορτῇ. τὸ μέσον δὲ ἐσιώπησε, τὸν παρεδρεύοντα τῷ ἄρχοντι, διότι ἀσθενέστερον ἦν τὸ κατ' αὐτόν· οὐδὲ γὰρ ἔσχεν εἰπεῖν τιμωρίαν κατ' αὐτοῦ γεγονυῖαν οὐδεμίαν.

573, 6. οὔτε γὰρ πομπεύων] ἐν ᾧ καὶ συγγνώμη τις ἦν διὰ τὸ ἔθος, ὅτι καὶ σκῦτος ἔχων ἐπόμπευεν.

573, 7. οὔτε δίκην ᾑρηκὼς] οὔτε νικήσας δίκην· καὶ οὕτω γὰρ εἶχε συγγνώμην, ἔκδοτον λαβὼν καὶ ὑπεύθυνον ψήφῳ δικαστῶν.

οὔτε παρεδρεύων] ὥσπερ ὁ πατήρ· καὶ τούτου γὰρ μέμνηται νῦν ἐν τῇ συναγωγῇ διὰ τὴν γνώμην.

573, 9. ἀλλὰ Πύρρον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] ταῦτα τὰ παραδείγματα τοῖς μὲν πράγμασιν οὐκ ἔστιν ὅμοια (οὔτε γὰρ περὶ τὰ

3. ἐπιθεῖναι] ἐπιθῆναι codices.

6. δικασθέντας] καταδικασθέντας W.

7. ἐπειδὴ—τὸ ἕτερον] Spectant hæc ad notum illud discrimen, quod ἕτερος μὲν ἐπὶ δυοῖν, ἄλλος δὲ ἐπὶ πλειόνων dicitur, Ammon. p. 11. p. 61. Valck. Eustath. ad Od. ε, 265. p. 1534, 42. λ, 256. p. 1682. 40., quod discrimen grammaticorum veterum sat multos negasse et Atticorum usui repugnare idem Eustathius egregio loco ad Od. η, 124. p. 1573, 48 docet, quicum fere conspirat Philem. p. 61 Osann. MEIER.

8. τῶν om. V.

9. ἰσχυρότατον] ἰσχυρότερον V.

15. ὃς P. pro ὡς.

16. διὰ τὸ] διὰ τὸ τὸν Εὔανδρον P.

18. κατ' αὐτὸν W. pro καθ' αὐτόν.

Διονύσια οὔτε περὶ τὴν ἑορτὴν ἠδίκησαν οἱ κολασθέντες), ἀλλὰ τῆς κολάσεως εἵνεκα μόνης παρελήφθη, ὅτι καὶ ἄλλοι τινὲς ἐπὶ πολλῷ μικροτέροις ἀδικήμασι μεγάλας ἔδοσαν δίκας. ἐν τοῖς ἀνωτέρω δὲ μνημονεύσας τῶν περὶ τὴν ἑορτὴν ἠδικηκότων καὶ κολασθέντων, νῦν εἰς μέσον ἄγει καί τινας δόντας μὲν δίκας, ἐπ' ἄλλοις δὲ πλημμελήμασιν. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος τὰ ἐπιχειρήματα. Ἐτεοβουτάδην δὲ τὸν ἀληθῶς εὐγενῆ. τὸ γὰρ ὄνομα ἀπὸ Βούτου τινὸς ἀρχαίου γέγονεν Ἀθηναίου, καὶ τὸ ἐτεὸν τὸ ἀληθές.

573, 10. ἐνδειχθέντα] κατηγορεῖται ὡς ἐν τοῖς δικασταῖς κληρωθεὶς οὐκ ἐξόν· ὡς ὀφείλων γὰρ χρήματα κοινὰ ἦν ἄτιμος.

573, 22. ἐὰν δ' ἃ ποιῇ μὴ λέγῃ] ὡς ἰσχυρότερα τὰ ἔργα τῶν λόγων, μείζονος ὀργῆς ἀξιοῖ τυχεῖν. ἁπλῶς μὲν οὖν οὕτω δύναται τὰ ἔργα τῶν λόγων ἰσχυρότερα λέγεσθαι, καθόλου δὲ οὐδαμῶς. πολλὰ γὰρ ἔργα λόγου ἐλαττοῦται, οἷον εὐθὺς ἐν τῷ παρόντι περιρρῆξαι τὴν ἐσθῆτα πολλῷ ἔλαττόν ἐστι τοῦ παράνομα γράφειν, διὸ οὐδὲ "γράφειν" εἶπεν, ἀλλὰ "λέγειν," ἵνα οὕτως ἀσθενεστέρους δείξῃ τοὺς λόγους τῶν ἔργων.

573, 23. οὐδὲν γὰρ ῥῆμα] οὐ γὰρ τοσοῦτον ὀνόματα καὶ ῥήματα δύναται, ὅσον ἐν πράγμασιν ἀδικία Μειδίου.

574, 4. ἃ τοίνυν οὐδενὸς τῶν εἰρημένων] εἰσέβαλεν ἐντεῦθεν εἰς τὴν τοῦ ἐλέου ἐκβολήν, καὶ κέχρηται προδιορθώσει, προσεχέστερον τὸν ἀκροατὴν ποιῆσαι βουλόμενος, ἐπειδὴ καὶ ἰσχυρότατον μέρος ἦν τῶν ἐπιλόγων ἡ τοῦ ἐλέου ἐκβολή. ὄντος δὲ διπλοῦ τοῦ ἐλέου, διπλῆν ποιεῖ καὶ τὴν ἐκβολήν. τὸν μὲν γὰρ ἔχουσιν οἴκοθεν οἱ δικασταί, καθ' ὃν πεφύκαμεν ἁπλῶς ἅπαντας τοὺς δυστυχοῦντας οἰκτείρειν, κἂν μηδὲν ἐκεῖνοι πρὸς ἡμᾶς οἰκτίσωνται καὶ ἐλεεινά τινα φθέγξωνται· τὸν δὲ αὐτοὶ κινοῦσιν οἱ δυστυχοῦντες, οἰκτιζόμενοι καὶ δακρύοντες καὶ τἄλλα ποιοῦντες, ὅσα κινεῖν εἴωθεν ἔλεον, κἂν ἡμεῖς παρ'

8. Ἀθηναίου] οὕτω καλουμένου add. C.G.V.

9. κατηγορεῖται] κατηγόρηται margo P.

11. ποιῇ] ποιεῖ C.G.V.

ὡς—μείζονος] ὅσῳ—τοσούτῳ μείζονος W.

12. τὰ ἔργα] τὰρ ἔργα (sic) T: quod τἄργα esse potest.

13. λέγεσθαι] φαίνεσθαι C.G.V.

20. εἰσέβαλεν] Prima scholii verba usque ad verba προσεχέστερον ποιῶν τὸν ἀκροατήν (nam sic scriptum) sunt in B.S.Y.

ἐντεῦθεν om. B.S.Y.

21. καὶ κ.] κ. δὲ B.S.Y.

ἑαυτῶν μὴ βουληθῶμεν ἐξ ἀρχῆς πρὸς αὐτοὺς ἐπικλασθῆναι. πρῶτον μὲν οὖν ἐκβάλλει τὸν τῶν δικαστῶν ἔλεον, ὃν ἐκ φύσεως ἔχουσι πρὸς τὰ ἐλεεινὰ τῶν πραγμάτων.

574, 7. ἔστιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] συνδραμὼν, ὅτι φιλάνθρωπος ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, βούλεται πεῖσαι μόνῳ τῷ Μειδίᾳ μὴ μεταδοῦναι φιλανθρωπίας, καὶ κέχρηται τοῖς λογισμοῖς ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ ἐλέου τοῦ κατὰ τὸν Στράτωνα.

574, 11. ἐγὼ νομίζω] αὕτη ἐστὶν ἡ τῆς ὅλης ὑποθέσεως ἐκβολὴ τοῦ ἐλέου.

574, 14. ἔστι μέτριος καὶ φιλάνθρωπός τις] καὶ εἶδος ἔθηκεν, οἷον, ἐγώ τις οὑτοσὶ μέτριός εἰμι.

574, 23. οἶδα τοίνυν ὅτι τὰ παιδία ἔχων] τοῦτό ἐστι τὸ ἕτερον μέρος τῆς τοῦ ἐλέου ἐκβολῆς, ὅπερ ἐστὶν ἀπὸ τῶν κρινομένων. αὐτοὶ γάρ εἰσιν οἱ μηχανώμενοι τὸν ἔλεον αὑτοῖς διά τε δακρύων καὶ λόγων ἐλεεινῶν καὶ τοῦ τὰ παιδία παράγειν. ὁ τοίνυν ῥήτωρ καθ' ἕκαστον τῶν κινούντων ἔλεον ἕτερόν τι αὐτὸς ἀντιτίθησιν τὸ ἐκβάλλον τὸν ἔλεον, καὶ τὴν ταπεινότητα τοῦ σχήματος τὸν παρελθόντα βίον τοῦ Μειδίου πολλῷ δεινότερον τῆς παρούσης ἀντέθηκεν, ὥστε διὰ τὴν θρασύτητα μισῆσαι μᾶλλον ἢ διὰ τὴν παροῦσαν ταπεινότητα κατοικτεῖραι. τοῖς δὲ παιδίοις τοῦ Μειδίου παιδία μὲν οὐκ εἶχεν ἀντιθεῖναι, ὥσπερ τὰ τοῦ Στράτωνος, τοὺς νόμους δὲ καὶ τὸν ὅρκον ἀντέθηκε, καὶ τὸ ἐξ ἀμφοτέρων κέρδος ἐξήτασεν.

574, 25. καὶ ὡς ἐλεεινότατον ποιῶν ἑαυτὸν] τὸ ὡς μόριον δηλοῖ καὶ τὸ πάνυ κατ' ἐπίτασιν, ἴσως δὲ νῦν τὸ ἐν σχήματι καὶ ὑποκρίσει δηλοῖ.

574, 28. ὅτι μηδαμῶς δυνηθεὶς ταπεινὸς γενέσθαι] κατὰ περιτροπὴν τὸ σχῆμα, ὁ δὲ νοῦς. εἰ μὲν τοιαύτην ἐδυστύχει φύσιν, ὥστε μηδ' ὅλως κάμπτεσθαι μηδὲ δύνασθαι ταπεινοῦσθαι καὶ ἐπιεικὲς ἐπιδέχεσθαι σχῆμα, τάχ' ἂν εἶχέ τις, ἀνενεγκὼν ἐπὶ τὴν φύσιν

1. βουληθῶμεν] ἐλεεῖν add. V. ἐλεεῖν καὶ add. C.G.
2. τὸν τῶν—ὃν ἐκ] τὸν et ὃν om. T.D.
5. μὴ om. V.
13. τῆς τοῦ] τῆς om. T.D.
17. τὴν ταπεινότητα] τῇ ταπεινότητι W.
18. παρούσης] ὑποκρίσεως add. W. In P. hæc sic interpolata, πολλῷ δεινότερον τὴν πρότερον ὑπερηφανίαν τῆς παρούσης ταπεινοφροσύνης ἀντέθηκεν.
20. ἀντιθεῖναι] ἀντιτιθεῖναι (sic) T.D.V.

αὐτοῦ τὴν αἰτίαν, ἐνδοῦναι καὶ μὴ σφόδρα ὀργίζεσθαι. εἰ δὲ πέφυκε καὶ πρὸς ἕτερον μετασχηματίζεσθαι, εἴη ἂν λοιπὸν οὐ τῆς τύχης, ἀλλὰ τῆς γνώμης τὸ κατηγόρημα.

575, 6. πάλιν ἐκεῖνος αὐτὸς ὃν ὑμεῖς] τί τῷ σχήματι προσέχεις; τὴν ὅλην γνώμην ὑπόπτευε, ἀφ' ἧς ἡ ταπεινότης διὰ τὸν φόβον συμβέβηκεν. ἂν φύγῃ τὸν κίνδυνον, ἐκεῖνον ὄψει τὸν ἀλαζόνα καὶ τύραννον.

575, 10. ἐμοὶ παιδία οὐκ ἔστιν] ἐκβολὴ καὶ τοῦτο ἐλέου ἀπὸ τῶν παίδων κατὰ παράθεσιν. ἐκείνῳ παιδία δέδωκεν ἡ φύσις, ἐμοὶ δὲ οὐκ ἔστιν. κατὰ τοῦτο οὖν ἔλαττον ἕξω καὶ ἀδικούμενος; καὶ τῶν ἐχόντων παῖδας οἱ ἄπαιδες χεῖρον διατεθήσονται;

575, 15. τοὺς νόμους ἔχοντά με] τί σεμνύνῃ, Μειδία, προτείνων τοὺς παῖδας; ἔχω καλλίους δεικνύναι παῖδας, οὓς αἰσχύνεται πλέον τὸ δικαστήριον, δεικνύων τοὺς νόμους, καὶ καρποῦμαι τὴν εὔνοιαν.

575, 24. καὶ ῥήτωρ ἐστὶν οὗτος ἴσως] βούλεται δι' αὐτῆς τῆς ἐπιλογικῆς ἀντιθέσεως συγκροῦσαι τὸν Μειδίαν πρὸς τοὺς ῥήτορας, ὥστε αὐτῷ μὴ συνειπεῖν. εἰ γὰρ Δημοσθένην κακῶς λέγει, δῆλον ὅτι καὶ αὐτούς. πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἄλλο συνανύει· ὥσπερ γὰρ ἐπὶ τῶν τῆς αἰδοῦς τόπων τὸν μὲν Μειδίαν ἐδείκνυε μὴ ἄξιον αἰδοῦς, ἑαυτὸν δὲ διὰ τὸ μᾶλλον λελειτουργηκέναι, οὕτω καὶ νῦν βούλεται αἰδεσιμώτατον ἑαυτὸν ἀποφῆναι διὰ τῆς τοῦ ῥήτορος προσηγορίας. ἄξιος δὲ αἰδοῦς ὁ ῥήτωρ. εἰδὼς δὲ πολλὰς οὔσας, διαφορὰς ῥητόρων, καὶ τὸν μὲν ὄντα ἀληθῆ ῥήτορα, τὸν δὲ πολιτικὸν, τὸν δὲ κολακικὸν, τὸν δὲ ἐξ ἐμπειρίας, οἷον βούλεται καὶ τὸν Αἰσχίνην εἶναι, διὰ τοῦτο ἐπισημασίᾳ κέχρηται καί φησιν "εἰ μὲν ἐκεῖνον λέγει ῥήτορα τὸν συμ-"βουλεύοντα τὰ κράτιστα, τουτέστι τὸν πολιτικὸν, δέχομαι τὸ "ὄνομα. εἰ δὲ ἕτερον λέγει τὸν πρὸς χάριν δημηγοροῦντα, οὐκ ἂν "εἴη ἐκεῖνος ῥήτωρ." οὐκοῦν ἐν τῷ εἰπεῖν "τὰ κράτιστα συμβου-"λεύων" καὶ τῶν συμβουλιῶν αὐτοῦ ὑπέμνησεν, ὥστε αἰδοῦς ἄξιος

5. τὴν ὅ. γ.] τὴν γ. ὅ. C.G. ὑπόπτευε P. ὑποπτεύει T.D.V. ὑποπτεύῃ C.G.
6. φύγῃ codices. φύγοι V.
10. ἕξω καὶ] καὶ delet W.
14. δεικνύων T. a pr. m. (ut W. correxerat) δεικνύω ceteri.
23. τὸν δὲ κολακικὸν addidi ex codicibus.
24. ἐμπειρίας] ἐπηρείας W. εἶναι] εἶναι, τὸν δὲ πρὸς χάριν δημηγοροῦντα P.
28. εἴη ἐκεῖνος] εἴη om. P. εἴην ἐκεῖνος ὁ W. εἴην ἐκείνως Meierus.

φανῆναι μᾶλλον. ἀποσυλᾷ δ' ἐκ τούτων τοὺς συνηγόρους αὐτοῦ καὶ συγκρούει τοῖς ῥήτορσιν.

575, 28. οἵους ἐνίους] ἵνα μὴ πάντας πολεμίους ἑαυτῷ καταστήσῃ. διὸ καὶ ἐλαττώσας τὴν ἀπὸ τῶν καθημένων ἐξεῦρε βοήθειαν εἰπὼν "καὶ ὑμεῖς δὲ ὁρᾶτε."

576, 7. καὶ οὐδενὶ μέμφομαι] ἄλλη θεραπεία κατορθοῦσά τι χρήσιμον, ὡς οὐδέποτε ὑμῖν ὀχληρὸς ἐγενόμην, ὑπὲρ τῶν κρινομένων δεόμενος καὶ ἀξιῶν σωθῆναι. καινότερον ὁρῶ τὸν Μειδίου τρόπον· κακίζει τοὺς ῥήτορας, διὰ ῥητόρων σώζεσθαι προθυμούμενος.

576, 12. καίτοι πῶς ἐστι δίκαιον τοὔνομα μὲν τοῦτο] ἐνταῦθα φανερῶς συνέκρουσε τοὺς ῥήτορας τῷ Μειδίᾳ, καὶ μᾶλλον αὐτοῦ συνηγόρους πεποίηκε. φαίνεται γὰρ αὐτὸς μὲν ὑπὲρ τῶν ὁμοτέχνων ἀγανακτῶν, Μειδίας δὲ ὑβρίζων.

576, 15. τάχα τοίνυν ἴσως καὶ τοιαῦτα] μίαν οὖσαν ἐξ ἀρχῆς τὴν ἀντίθεσιν δίχα ἔτεμε πρὸς τὸ χρήσιμον. ἦν γὰρ τοιαύτη· ῥήτωρ οὗτός ἐστι καὶ πάντα ἐσκεμμένα λέγει καὶ παρεσκευασμένα. ὁ δὲ διεῖλεν αὐτὴν πρῶτον μὲν εἰς τὸ "ῥήτωρ ἐστίν," ἵνα καὶ τὴν αἰδῶ παρὰ τῶν δικαστῶν ἑαυτῷ κινήσῃ, καὶ τοὺς ἄλλους ῥήτορας πρὸς τὸν Μειδίαν συγκρούσῃ. δεύτερον δὲ τὸ ἄλλο μέρος ἔθηκε, τὸ ὅτι "ἐσκεμμένα γε πάντα λέγει." καὶ τῇ λύσει πάνυ ἐνδόξως ἐχρήσατο. τοῦ γὰρ Μειδίου λέγοντος ὅτι σκέπτεται πάντα καὶ πρὸς τὸ μεῖζον ἐξαίρει τοὺς λόγους, ὁ Δημοσθένης φησὶν ὅτι ἐν αὐτῷ τῷ ἐσκέφθαι πολλάκις τὰ δίκαια ἔσκεμμαι· ὁ γὰρ περὶ τῶν αὐτῶν συνεχῶς ἀνερευνῶν οὗτος καὶ τὴν ἀλήθειαν εὑρίσκει καὶ μεῖζον οὐδὲν λέγει τῶν ὄντων, εἰδὼς ὅτι ἐξελέγχεται. Μειδίας δὲ μηδὲν σκεπτόμενος διὰ τοῦτο θρασύτερός ἐστι καὶ μείζω τοῦ δέοντος.

ὡς ἐσκεμμένα καὶ παρεσκευασμένα πάντα λέγω νῦν] ἐκ τοῦ περὶ μεθόδου δεινότητος περὶ προσποιήσεως· "ἐν τῇ δικανικῇ, κἂν ἐσκεμ-
"μένος ἥκῃς, προσποιοῦ αὐτόθεν λέγειν, ὅτι ὁ δικαστὴς ὑποπτεύει

8. ἀξιῶν] αὐτοὺς add. W.
καινότερον] δ' add. W.
12. ὑπὲρ C.G. ὑπὸ ceteri.
13. ὑβρίζων] αὐτούς add. W.
14. ἐξ ἀρχῆς] ἐναργῶς V.
21. πάντα] καὶ παρασκευάζει add. P.
22. τοὺς λόγους] τοῖς λόγοις W.
26. μείζω] μεῖζον C.G. Excidit aliquid. λέγει add. W., ποιεῖ τὰ πράγματα add. P.
27. περὶ μεθόδου δεινότητος] Hermogenis vol. 3. p. 422.

" τὸν ῥήτορα καὶ δέδοικε μὴ ἐξαπατηθῇ." ὁ δὲ Δημοσθένης ὁμολογήσας ἐσκέφθαι αἴτιον ὑπέφηνε Μειδίαν. B.Y.

576, 20. γεγραφέναι μοι τὸν λόγον Μειδίαν] πρόσφορον αὐτοῦ τῇ φύσει τὸ σκέπτεσθαι· διὸ καὶ ὁμολογεῖ, ὁ δὲ τὰς ἀφορμὰς δεδωκώς, φησὶν, οὗτος τὸν λόγον συνέθηκεν.

576, 21. ὁ γὰρ τὰ ἔργα παρεσχηκὼς] σημείωσαι· ὅρος εἰς πρότασιν προοιμίου. B.

576, 23. οὐδ' ὁ μεριμνήσας τὰ δίκαια] ὁ μελετήσας τἀληθῆ κατηγορεῖν. P. καὶ τί, φησὶ, μέγα, εἰ Δημοσθένους καθάπτεται; καὶ ὁ δῆμος ἅπας μετὰ Δημοσθένους διαβληθήσεται.

576, 29. οἶμαι τοίνυν αὐτὸν οὐδὲ τοῦ δήμου] συγκρούσας αὐτὸν δικασταῖς καὶ ῥήτορσι καὶ τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ καὶ ἱππεῦσι καὶ ὁπλίταις καὶ στρατηγοῖς βούλεται καὶ παντὶ τῷ δήμῳ συγκροῦσαι, καί φησιν ὅτι ἡγοῦμαι αὐτὸν καὶ τοῦ δήμου κατηγορεῖν. πιθανὸν δὲ τὸ νόημα· εἰ γὰρ πᾶσι τοῖς προειρημένοις ἐλοιδορήθη καὶ οὐκ ἐφοβήθη τὴν πρὸς τούτους ἔχθραν, οὐδὲ τοῦ δήμου φείσεται.

577, 3. ὡς ὅσοι δέον ἐξιέναι κατέμενον] ὁ μὲν Μειδίας φάσκει μὴ τὸν ὄντως δῆμον αὐτοῦ κατεψηφίσθαι, ἀλλὰ πῇ μὲν τοὺς ἀστρατεύτους, οἳ δέον ἐξιέναι εἰς τὸν πόλεμον κατέμενον ἐν τῇ πόλει, πῇ δὲ τοὺς λείποντας τὰς τάξεις. οἱ γὰρ τεταγμένοι φρουρεῖν φυγόντες τὰ φρούρια τότε ἠκκλησίαζον, καὶ δὴ καὶ ξένοι τινὲς καὶ χορευταὶ τοῦ Δημοσθένους, οἳ παρ' αὐτοῦ τραφέντες κατεψηφίσαντό μου. ὁ δὲ, τὸν ὅλον δῆμον ὑβρίζει, φησὶ, χορευτὰς καὶ ξένους ἀποκαλῶν. καὶ τί θαυμαστὸν, φησὶ, λιποταξίου γραφὴν τὸν Μειδίαν κατ' ἐμοῦ κατασκευάζειν, ὁ τὸν δῆμον εἰς ἀστρατείαν ὀνειδίζων καὶ λιποτάκτην καλῶν; οἵ τε γὰρ ὀφείλοντες, φησὶν, ἐξελθεῖν ἔμενον καὶ οἱ τὰ φρούρια φυλάττοντες τὴν φυλακὴν ἐκλελοίπεσαν. φρούρια δὲ λέγει τὰ μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας. πολέμου γὰρ τότε πρὸς

2. ὑπέφηνε Y. οὐ πέφηνε τὸν B.
4. δεδωκὼς P. pro δέδωκε.
14. κατηγορεῖν] κατηγορήσειν C.G. P.
18. κατεψηφίσθαι] κατεψηφίσθη T. D.: unde κατεψηφίσθαι restitui. κατεψηφικέναι C.G.V.
20. τὰς τ. W. τὰς om. libri.
23. ὑβρίζει] ὑβρίζειν V.
24. λιποταξίου, quod alibi præbent libri, hic quoque restitui pro λειποταξίου, et mox λιποτάκτην pro λειποτάκτην.
25. ὁ—καλῶν] Constructione excidit, quæ accusativum postulat.
28. τὰ W. pro τάς.

Θηβαίους ὄντος διὰ τὴν Εὔβοιαν, ἀναγκαῖον ἦν τὰς ἐκ τῆς Βοιωτίας εἰσβολὰς παρὰ τῶν Ἀθηναίων φυλάττεσθαι.

ζον
577, 4. ἐξεκκλησίασαν] συνήθροιζον. B.

577, 7. ὡς ἴσασιν ὅσοι παρῆσαν ὑμῶν] πῶς λέγων ὅτι πᾶς ὁ δῆμος κατεχειροτόνησε πάλιν φησὶν "ὅσοι παρῆσαν ὑμῶν;" πρῶτον μὲν ὅτι οὐ πρὸς τὸν δῆμόν ἐστιν ὁ λόγος, ἀλλὰ πρὸς τοὺς δικαστὰς μέρος ὄντας τοῦ δήμου· οὐδὲν οὖν ἐκώλυέ τινας ἐξ αὐτῶν καὶ ἀπολελεῖφθαι· ἔπειτα ὅτι ἐνεχώρει τινὰς ἐκ τούτων εἶναι τῶν εἰς Εὔβοιαν στρατευσαμένων.

ὥστε κακῶς λέγων] οὐκοῦν σύνηθες αὐτῷ τὸν δῆμον ὑβρίζειν. δι' ὧν γὰρ ἠπείλει τῷ θαρροῦντι μέρει καὶ ἐφόβει, διὰ τούτων ᾤετο τὸν ὅλον δῆμον καταδουλώσασθαι.

577, 11. ἦ καὶ γελοῖα εἶναι] διὸ καὶ γελοῖα νομιστέον τὰ νῦν δάκρυα· πῶς γὰρ ὁ πάντα τὸν δῆμον ὑβρίζων ὡς ταπεινὸς ἂν ἐλεοῖτο;

577, 12. τί λέγεις, ὦ μιαρὰ κεφαλή;] ὅρα πῶς ὑπεραγανακτεῖ τοῦ δήμου καὶ λοιπὸν εὐκαίρως ἀποτείνεται πρὸς τὸν Μειδίαν, "ὦ "μιαρὰ κεφαλὴ" λέγων; πῶς γὰρ οὐ μιαρὰ κατὰ τῆς ἐνεγκούσης ποιουμένη τὰς ὕβρεις;

577, 22. μεγάλην μένταν ἀρχὴν] εἰ ἐν τῷ βίῳ πονηρὸς ὢν ὕβρισας ἀδεῶς, κρινόμενος δὲ τὰ τῶν ἐπιεικῶν ἕξεις, ἐλέου τυγχάνων, μεγάλην ἔσχες ἀρχὴν, ἢ μεγάλην ἤσκησας τέχνην ἐν οὕτω βραχεῖ χρόνῳ, ἐν τῷ κρίνεσθαι δηλονότι. δύο δὲ τὰ ἐναντιώτατα φθόνος καὶ ἔλεος.

578, 3. ὅτ' εἰς Ὄλυνθον διέβησαν] τὸ "ὅτ' εἰς Ὄλυνθον διέβη- "σαν" τοιοῦτόν ἐστιν. πλείους βοηθείας τοῖς Ὀλυνθίοις ἀπέστειλαν οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ μέρος. οἱ στρατιῶται οὖν ἐπὶ τῆς τελευταίας πυθόμενοι τὴν Ὄλυνθον ἡλωκέναι, πάλιν ὑπέστρεψαν καὶ πάλιν ἀπῆλθον εἰς τὴν Θρᾴκην. τούτων οὖν ὁ Μειδίας κατηγόρει.

4. πῶς delet W.
5. ὑμῶν] ἡμῶν T.D.
11. θαρροῦντι] θορυβοῦντι margo P. τούτων] τοῦτο T.D.
13. ἦ] Libri ἤ.
διὸ καὶ γελοῖα] διὸ καὶ γέλοια codices, qui in lemmate γελοῖα.
14. τὸν addidit Meierus.
15. ἐλεοῖτο P. pro ἕλοιτο.
21. τὰ τῶν ἐπιεικῶν] F. τὰ τῶν ἐπιεικῶν ποιῶν ἕξεις ἐλέου τυγχάνειν· μεγάλην ἔσχες ἀρχήν. WOLF.
22. ἀρχὴν W. pro ὀργήν.
27. ἐπὶ] οἱ ἐπὶ W.
29. Θρᾴκην] Ἀττικὴν W.

578, 5. πρὸς τοὺς ἐξεληλυθότας] περὶ πάντων αὐτῶν πρὸς τῷ τέλει τὸ μῖσος ἐπισωρεύει. καὶ γὰρ οὐδενὸς φείδεται, φησὶν, ἀλλὰ τοὺς μὲν εἰς τὸν πόλεμον ἐξιόντας διαβάλλει τὸν δῆμον ἀκροατὴν ποιησάμενος, τοῦ δ' αὖ δήμου κατηγορεῖ πρὸς τοὺς ἐξεληλυθότας διαλεγόμενος. ἐπειδὴ δὲ πάντα τὸν δῆμον ἀθρόως ὑβρισμένον οὐ δύναται δεῖξαι, μερίζει κατὰ τοὺς καιροὺς καί φησιν, ὅτ' εἰς Ὄλυνθον διέβησαν, κατηγόρει τῶν διαβάντων.

578, 12. ἐμοὶ μὲν νὴ τὸν Δία] τοὺς θεοὺς τούτους ὡς τῶν ἄλλων ἐξοχωτάτους ὀμνύουσι, τὸν μὲν Ἀπόλλω λέγοντες Ἥλιον, τὴν δὲ Ἀθηνᾶν Σελήνην, τὸν δὲ Δία τὸν συνέχοντα τὸ πᾶν. εἰσὶ δὲ καὶ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις μάλιστα οὗτοι τιμώμενοι, ὁ μὲν πατρῷος ὢν, ἡ δὲ ἐπώνυμος, ὁ δὲ πολιοῦχος καὶ βουλαῖος καὶ φράτριος καὶ φίλιος καὶ ἕρκειος.

578, 17. εἰρήσεται γὰρ εἴτ' ἄμεινον εἴτε μὴ] μέλλων ἀπορρήτους

1. περὶ—αὐτῶν] παρὰ—αὐτῷ Meierus.

7. κατηγόρει] κατηγορεῖ V.

11. ὢν om. V. "Constat ab "Atheniensibus Apollinem Pa"troum (Patricium Latine dixeris) "cultum ejusque et Jovis Pene"tralis (Ἑρκείου) sacris gentiles "conjunctos esse (Mueller. Dor. "vol. 1. p. 237. 244), Jovis autem "Senatorii aram et simulacrum in "curia quingentorum fuisse eique "una cum Minerva Senatoria pry"tanes εἰσιτήρια et ἐξιτήρια fecisse "(Antiph. de cæd. chor. p. 789. "Paus. 1, 3. 4.), Jovis Curialis "(Φρατρίου) aram in uno quoque "duodecim φρατρίων sive φρατρείων "fuisse, eique et Minervæ Curiali, "fortasse simul cum Baccho Me"lanægidi, curiales quotannis, "Pyanepsione mense, secundo A"paturiorum die, qui dies Ἀνάρρυ"σις vocatur, sacra fecisse (Poll. "1, 24. schol. Aristoph. Ach. 146. "Eq. 255) neque credibile non "est, eidem etiam tertio Apatu"riorum die, qui Κουρεῶτις vocatur, "Κουρεῖα mactata esse ab iis, qui "aliquem suorum in curiam intro"ducerent, et sacra Γαμήλια eidem "esse factitata. Jovem Φίλιον A"thenienses cum reliquis Græcis "coluisse vel solum jusjurandum "et obtestatio Atticis scriptoribus "frequentata μὰ τὸν Φίλιον, πρὸς "Διὸς Φιλίου (Plat. Phædr. p. 234, e. "Alcib. I. 109, d. Euthyphr. 6, e. "Aristoph. Ach. 695. Dio Chry"sost. Or. 12. p. 413) probave"rint. Juppiter vero Πολιεὺς sive "Capitolinus antiquissimis religio"nibus in arce colebatur, maxime "Diipoliorum sollemnibus (Paus. "I. 24, 4. 28, 11. Dio Chrysost. "Or. 1. p. 56. 12. p. 413. Etym. "M. v. Διπόλια) ejusque sacellum "Διπόλειον dicebatur, ut Δισωτήριον "templum appellabatur Jovis Ser"vatoris. Unam Minervam ἐπώ"νυμον cave ne 'Cognominem' "reddas cum Wolfio, quasi eo "nomine dea coleretur ab Athe"niensibus; significat enim ab ea "dea Athenienses esse dictos." MEIER.

13. ἕρκειος] ἕρκιος codices. ἄρκιος V.

λόγους ἐξηγεῖσθαι διστάζειν προσποιεῖται. λογοποιοῦντος γάρ, φησί, Μειδίου, ὅτι διαλέλυται πρός με, πολλοὶ τῶν δοκούντων αὐτῷ λαλεῖν ἡδέως ἤχθοντο. τὸ μὲν οὖν καταμηνύειν τοὺς φίλους ἄτοπον (ὡς γὰρ ἐν ἀπορρήτῳ τὴν ἔνδειξιν ἐποιοῦντο), τὸ δὲ πάντα σιωπᾶν ἀσύμφορον. τί οὖν πεποίηκεν, ἵνα δείξῃ καὶ παρὰ τῶν οἰκείων αὐτὸν μισούμενον; τίνες δὲ οὗτοι σεσιώπηκεν, ἵνα μὴ προσκρούσῃ τοῖς εἰρηκόσιν. ἐπειδὴ φαύλων ἀνθρώπων ἐστὶ τοῖς κακοῖς τῶν φίλων ἐφήδεσθαι, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογίαν ἔνορκον προσέθηκεν εἰπὼν "καὶ νὴ Δία αὐτοῖς πολλὴ συγγνώμη." τὴν γὰρ βαρύτητα τοῦ Μειδίου δυσχεραίνουσιν, εἴτε ἐπισπῶμαι εἰς ἔχθραν τοὺς εἰπόντας εἴτε μή.

578, 14. ὡς ἀπήλλαγμαι, περιιὼν ἐλογοποίει] ἀντὶ τοῦ ἐψεύδετο θρυλῶν καὶ λογοποιούμενος "ἐσπείσατό μοι Δημοσθένης, ἀπηλλάγην "τῆς ἔχθρας, λέλυταί μοι τῶν ἐγκλημάτων ὁ κίνδυνος."

578, 15. τῶν πάνυ τούτων λαλούντων] ἵνα μή τις εἴποι "τί οὖν "οἷς ἔχαιρον οἱ ἐχθροί;" προσέθηκε, "τῶν πάνυ τούτων λαλούντων" καὶ "πάνυ ἡδέως." διὸ καὶ ὅρκου ἐδεήθη, μή τις ἀπιστήσῃ περὶ φίλων τοιαῦτα λέγοντι. καὶ πρὸς τῷ ὅρκῳ καὶ τὰς ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἐπάγει κατασκευάς.

578, 17. ἀλλὰ καὶ πλουτεῖ μόνος] οὐχὶ μόνος πλούσιος Μειδίας, ἀλλ' ὅτι μόνον ἑαυτὸν λέγει πλούσιον. ἐπαχθὲς δὲ τὸ τοιοῦτον.

578, 21. ἂν ἀποφύγοι, τί ποιήσειν οἴεσθε] μέγας ὁ προσδοκώμενος φόβος, ἂν μὴ σωφρονήσῃ ταῖς δίκαις, τὴν ἀκρόπολιν καταλήψεται.

ἐξ ὅτου δὲ τοῦτ' ἂν εἰδείητε] ὅθεν δὲ γνώσεσθε τίς ἔσται ἀποφυγών, ἐρῶ. στοχάσασθε αὐτοῦ τῆς ἐσομένης γνώμης ἀπὸ τῶν ἤδη γεγενημένων.

2. ὅτι] ὅτι οὐ V.
αὐτῷ P. pro αὐτῶν.
4. ἔνδειξιν] ἔντευξιν margo P.
5. καὶ παρὰ] καὶ om. V.
6. μισούμενον] τὸ μὲν τῶν οἰκείων μῖσος ἐξαγορεύει add. P.
7. ἐπειδὴ] δὲ add. Meierus.
8. αὐτῶν P. αὐτὴν T.D.V. αὐτὸν C.G.
13. θρυλῶν] θρυλλῶν C.G.V.
15. εἴποι] εἴπῃ G.
16. οἷς] εἰ P.
προσέθηκε post λαλούντων ponunt C.G.
20. οὐχὶ] οὐχ ὅτι P.
21. ἀλλ' ὅτι P., (nisi quod ἀλλὰ ὅτι) pro ἀλλὰ τί.
23. σωφρονήσῃ] σωφρονίσῃ C. σωφρονισθῇ W.
25. ἔσται C.G. ἔστιν ceteri.
26. στοχάσασθε] στοχάσατε C G.
αὐτοῦ P. pro ἑαυτοῦ.

578, 23. τίς γάρ ἐστιν ὅστις] πανταχοῦ βούλεται μονομερῆ δεικνύναι τὴν κρίσιν.

578, 26. οὐκ ἂν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατέδυ] ὅτι οὐ κατέδυ καὶ τὰ αὐτῷ ὅμοια εἰς τρία πρόσωπα συνήρμοσται. B. εἰ πεποίηκεν αὐτὸν ἡ τοῦ παντὸς δήμου κατάγνωσις εὐλαβέστερον, ἐπαινέσετε· εἰ δὲ ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου γέγονε χαλεπώτερος, τί τὸ ποιοῦν αὐτὸν ἔσται καλλίονα;

578, 27. τόν γε δὴ μέχρι τῆς κρίσεως χρόνον] ἕως ἂν πέρας ὁ κίνδυνος δέξηται. ἔστω, τὸν πάντα βίον ἐπιτηδεῦσαι σωφροσύνην οὐ δύνασαι, καρτέρει μέχρι τῆς κρίσεως ἠρεμῶν, ἄγχε διὰ τὴν χρείαν τὴν τόλμαν, στῆσον λογισμῷ τῆς τιμωρίας τὸ θράσος, κρύψον τέως τὴν πονηρίαν τῷ φόβῳ, ἕως ἂν ἴδοις τὴν ἄδειαν.

579, 1. χειροτονεῖταί τις; Μειδίας Ἀναγυράσιος προβέβληται] ἢ αὐτὸν τὸν χειροτονούμενον πάντως αὐτός ἐστιν ὁ προβαλλόμενος, ἢ βουλομένων τινῶν ὑμῶν τινα χειροτονεῖν ἑαυτὸν ἀντ' ἐκείνου προβάλλεται. δείκνυσι γὰρ αὐτὸν μηδαμοῦ μὲν παρὰ τοῦ δήμου ζητούμενον, ἑαυτὸν δὲ εἰς τὰς ἀρχὰς εἰσωθοῦντα.

579, 2. Πλουτάρχου προξενεῖ] φίλος ἐστὶ καὶ εὔνους τῷ τυράννῳ. καὶ γάρ τοι καὶ τὰ ἀπόρρητα οἶδεν, ἃ κατὰ τῆς Ἀττικῆς ἐκεῖνος βουλεύεται. πρόξενοι δὲ ἐκαλοῦντο οἱ χειροτονούμενοι ὑπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τῷ τὰς πρεσβευούσας πόλεις ὑποδέχεσθαι, δορύξενοι δὲ οἱ ἐν πολέμοις φιλιωθέντες ἀλλήλοις, ἰδιόξενοι δὲ οἱ ἐξενωμένοι

6. ποιοῦν P. pro ποιεῖν.

11. κρύψον] κρύψων T.

14. αὐτὸν τὸν χειροτονούμενον] αὐτῶν τῶν χειροτονουμένων P.

15. τινῶν om. V.

22. ἰδιόξενοι δὲ W. Aberat δέ. De discrimine, quod inter προξένους, δορυξένους, ἀστοξένους et ἰδιοξένους intercedat, locos veterum grammaticorum, quorum plerique ex Ælii Dionysii et Pausaniæ lexicis hausti sint, collegit Valck. Obss. ad Ammon. p. 198, quibus adde schol. Lucian. Phalar. II. 1. vol. 5. p. 55 Bip.; unde intelligitur rescribendum esse hoc loco ἰδιόξενοι οἱ ξενούμενοι ἰδίᾳ τισίν. Verum quam hic dedit προξένου finitionem, ea et ad solos Spartanos pertinet et si qua civitas instituta Spartanorum ea quoque in re secuta est, id quod de Petilia ex inscriptione (cf. Bœckhii C. I. No. 4) constare videtur, neque τὰς πρεσβευούσας πόλεις placet, cujus loco desideratur potius τὰς πρεσβείας τῶν πόλεων. Non magis placet explicatio, quam ad p. 530, 14. e codice Bav. posuimus, quæ poterat certe suppleri ex scholiis ejusdem libri ad or. de Rhod. libert. p. 194, 18. πρόξενοι προστάται πόλεων καὶ φροντισταὶ καὶ ξενίαις ὑποδεχόμενοι. Veriora habet cod. Aug. ad or. de Halon. p. 86, 6. πρόξενός ἐστιν ὁ προστάτης ἐν τῇ ἑαυτοῦ πόλει ἄλλης πόλεως. MEIER.

παρά τισιν. ἐν δὲ τῷ εἰπεῖν ὅτι "Πλουτάρχου προξενεῖ" δύο κατορθοῖ ἅμα· εἰ γὰρ Πλουτάρχῳ συνέστη, οὐκοῦν φίλος τοῖς τυράννοις Μειδίας. ἀλλὰ καὶ τὴν Εὔβοιαν ἀπέστησε Πλούταρχος, οὐκοῦν Μειδίας κοινωνὸς τῆς ἀποστάσεως.

579, 3. τὰ ἀπόρρητα οἶδεν] φανερώτερον τῆς τυραννίδος τὸ ἔγκλημα. εἰ γὰρ Πλούταρχος ἐχθρὸς ὢν τῆς πόλεως ἐπιβουλεύει τῷ δήμῳ, Μειδίας δὲ τὰ ἀπόρρητα ἐκείνου γινώσκει, μετὰ Πλουτάρχου ἄρα καταλαβεῖν βούλεται τὰ πράγματα.

ἡ πόλις αὐτὸν οὐ χωρεῖ] σύνηθες Δημοσθένει τοῦτο λέγειν ἐν ταῖς ὑπερβολαῖς, ὥσπερ καὶ ἐν Φιλιππικοῖς, "οὔθ' ἡ Ἑλλὰς οὔθ' ἡ βάρ-"βαρος τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ τἀνθρώπου."

579, 5. ἢ ὅτι ἐγὼ πέπονθα οὐδὲν] ἠθοποιΐᾳ κέχρηται, δι' ἧς αὐτὸν τὸν Μειδίαν δείκνυσι τὴν τυραννίδα σημαίνοντα. τὸ γὰρ μὴ φοβεῖσθαι φάσκειν δίκας καὶ δικαστήρια τίνος ἑτέρου πλὴν τυράννου;

579, 7. ὃς οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] οὐδὲ μέχρι δόξης Μειδίας ἀνέχεται φοβεῖσθαι τὸν δῆμον, καίτοι τοῖς ἔργοις φοβούμενος.

579, 8. τὸ δὲ μηδὲν φροντίζειν ὑμῶν] διάνοιαν αὐτῷ τυραννικὴν περιέθηκεν.

579, 9. τοῦτον οὐκ ἀπολωλέναι δεκάκις προσήκει] τὸ μέγεθος τῆς τιμωρίας τοῖς ἐπιχειρήμασι τοῦ Μειδίου ηὔξησεν.

579, 11. πλούσιος, θρασὺς καὶ μεγαλόφρων] καὶ τὰς δοκούσας ἀρετὰς εἰς κακίαν μετέθηκεν ἡ τάξις τῶν ὀνομάτων. ὁ μὲν γὰρ πλούσιος τῶν ἐμμέσων ἐστὶν, ἀλλ' ἡ θρασύτης προστεθεῖσα κακίαν αὐτὸ ἐποίησεν. ὁμοίως τὸ μεγαλοφρονεῖν τῶν ἐπαινετῶν· οὕτως οὖν τινας καὶ μεγαλόφρονας καλοῦμεν· ἀλλὰ τὸ "βίαιος καὶ ἀναιδὴς" προστεθὲν οὐ μεγαλοφροσύνην, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπερηφανίαν καὶ ἀλαζονείαν τὸ πρᾶγμα πεποίηκεν.

579, 13. ποῦ ληφθήσεται νῦν] πικροτάτην ἔμφασιν δέδωκεν, ὅτι ποῦ δυνατὸν ἐπιληφθῆναι; ἐὰν γὰρ φθάσῃ κατασχὼν τὴν ἀκρόπολιν.

651, 22. ἐξενωμένοι] Legebatur ξενούμενοι. Codices ἐξενούμενοι, nisi quod C. a pr. m. ἐξευνούμενοι.
1. Π. προξενεῖ] προξενεῖ Π. V.
2. συνέστη] συνέστην T.D.
10. ἐν (τοῖς add. C.G.V.) Φιλιππικοῖς] p. 118, 7.
ἡ Ἑλλὰς] ἡ om. V.
16. φοβούμενος] οὐ φοβούμενος W.
17. τὸ δὲ] δὲ om. C.G.V.
διάνοιαν] τοῦτο διάνοιαν V.
αὐτῷ margo P. pro αὐτοῦ.
24. αὐτὸ] αὐτὸν T.D.
29. ποῦ—ἐπιληφθῆναι] οὐδαμοῦ δυνατόν ἐστιν αὐτὸν P. et ἔτι ληφθῆναι W.
φθάσῃ κ.] κ. φθάσῃ V.

ποῦ αὐτὸν ἔτι δυνήσεσθε λαβεῖν; φανερῶς μὲν οὖν ἐγκαλεῖν τὴν τυραννίδα οὐ δύναται διὰ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ἐγκλήματος· οἶδε γὰρ ὅτι καταλιπὼν ὁ δῆμος τὸ περὶ τῆς ὕβρεως ζητεῖν ἐπὶ τοὺς ἐλέγχους τοὺς περὶ τῆς τυραννίδος τραπήσεται. μὴ ἔχων δὲ τούτους σαφεῖς παρασχέσθαι κινδυνεύσει διὰ τῶν ἐμφάσεων καὶ τῶν ὑπονοιῶν. ὁμοῦ οὖν καὶ τὸ ἄληπτον ἑαυτῷ τηρεῖ καὶ τὸν ἐχθρὸν ἐπίφθονον καθίστησιν.

ἀλλ' ἔγωγε εἰ μηδενὸς ἕνεκα] πάντα τὰ προσόντα τῷ Μειδίᾳ καθελὼν καὶ πανταχόθεν ἀλυσιτελῆ δείξας τοῖς Ἀθηναίοις βούλεται καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ δεῖξαι χαλεποὺς καὶ ἐπαχθεῖς.

579, 15. καὶ ἐν καιροῖς] φαύλοις.

579, 17. ἐὰν μέν τι τῶν δεόντων ἀπαγγελθῇ] τὸ τυραννικὸν τῆς γνώμης αὐτοῦ πάλιν διαβάλλει· τὸ γὰρ μὴ συνήδεσθαι τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ δήμου φθονοῦντός ἐστιν ἐπὶ ταῖς εὐπραγίαις, τὸ δὲ ἥδεσθαι κακοπραγούντων, τοῦτο ἴδιον τυράννου. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ περὶ Αἰσχίνου κατηγορεῖ, ἀλλ' ἐκείνου μὲν οὐχ ὡς αὐτοῦ βουλομένου κατασχεῖν τὴν ἀκρόπολιν, ἀλλὰ Φιλίππῳ περιποιῆσαι τὰ πράγματα· ταπεινότερον γὰρ τὸ πρόσωπον ἦν τοῦ ἐγκλήματος· Μειδίαν δὲ ὡς αὐτὸν μέλλοντα τυραννεῖν διαβάλλει.

579, 22. καὶ τῆς σιωπῆς ἀπολαύων] πάθος λέγει τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως κοινόν. πάντες γὰρ οἱ τοῖς κακοῖς πιεζόμενοι συστέλλονται πρὸς ἡσυχίαν καὶ σιωπᾶν ἀναγκάζονται, διὸ καὶ ὑμεῖς φέρετε κακιζόμενοι.

579, 24. τοιοῦτοι γάρ ἐστε] τόπος ἐστὶ τῆς ἐπαχθοῦς καὶ ὑβριστικῆς ἀποκρίσεως.

579, 25. οὐδ' οἴεσθε δεῖν χρήματα εἰσφέρειν] ἅπερ ἦν συνήθη πᾶσι τοῖς πλουσίοις λέγειν πρὸς τὸν δῆμον, ταῦτα μόνου κατηγορεῖ τοῦ Μειδίου. εἰ γὰρ ἦσαν πταίσαντες κατὰ πόλεμον, τότε οἱ πλούσιοι ἐνεκάλουν τοῖς δημόταις, ὅτι ἡμεῖς μὲν τὰ καθ' ἑαυτοὺς πεποιήκαμεν, ἐτριηραρχήσαμεν, χρήματα εἰσενέγκαμεν, ὑμεῖς δὲ δηλονότι, οἱ μὴ θελήσαντες.

5. ὁμοῦ οὖν] κινδυνεύσει. διὰ τῶν ἐμφάσεων οὖν καὶ τῶν ὑπονοιῶν ὅμου καὶ τὸ W. Sufficit, si modo, τελείᾳ στιγμῇ post κινδ. posita, οὖν ante ὁμοῦ scribatur. MEIER.

6. ἄληπτον] ἄλειπτον T.D. ἑαυτῷ codices. ἑαυτῆς V.

25. ἀποκρίσεως] ὑποκρίσεως margo P.

30. ὑμεῖς δὲ] ἡμεῖς, omisso δὲ, V.

31. οἱ μὴ] οἱ πολεμεῖν μὴ P.

580, 3. *φανερὰν ἐπὶ καιροῦ καθιστὰς*] ὥστε κρύπτειν μὲν ἐν τοῖς καλοῖς καιροῖς τὴν δυσμένειαν, ἰδὼν δὲ πταίσασαν τὴν πόλιν εἰς μέσον ἄγει τὴν τέως λανθάνουσαν.

580, 6. *τοιοῦτος γὰρ εἶ, Μειδία, ὑβριστὴς γὰρ εἶ*] ὥσπερ ἐπὶ τοῦ Μειδίου χρησάμενος ἠθοποιΐᾳ ἑαυτὸν δι' αὐτοῦ πεποίηκεν ἐπεμβαίνοντα τοῖς Ἀθηναίοις, οὕτω πάλιν καὶ τῶν δικαστῶν τῇ ὁμοίᾳ πλάσει ἐχρήσατο, ἵνα ποιήσῃ ταῦτα τοὺς δικαστὰς λέγοντας πρὸς τὸν Μειδίαν, ἅπερ αὐτὸς βούλεται. μιμησώμεθα, φησὶ, κατὰ Μειδίου Μειδίαν, καὶ τοῖς αὐτοῖς λόγοις πρὸς τὸν πατέρα τῶν λόγων χρησώμεθα, τὸν αὐτὸν ἀποδιδόντες αὐτῷ προσήνεγκεν.

580, 11. *καὶ βοηθήσουσιν οἱ λέγοντες ὑπὲρ αὐτοῦ*] ἔστι μὲν τὸ κεφάλαιον εἰσηγμένον κατὰ ἀπόστασιν, ἔξεστι δὲ τὰ τοιαῦτα ἐν ἐπιλόγοις, διὰ τὸ εἶναι κομματικὰ καὶ ἀσύνδετα· ὅμως δὲ ὁ ῥήτωρ διὰ τοῦ συνδέσμου συνῆψεν αὐτὰ τοῖς φθάνουσιν· εἰ γὰρ καὶ τοῖς νοήμασιν ἀπέσχισται, τὰ γοῦν τῆς ἀκολουθίας σώζεται. βούλεται δὲ ἐν τούτῳ περικόψαι τοὺς συνηγόρους τοῦ Μειδίου, κἀκεῖ δὲ πρῶτόν γε πρὸς τὸν Εὔβουλον ἀποτείνεται. προέταξε δὲ τοῦτον τῶν ἄλλων συνηγόρων διὰ δύο προφάσεις, ὅτι τε πολὺ προέχει τῶν ἄλλων εἷς ὢν καὶ μᾶλλον ἐδεδοίκει τοῦτον ἢ σύμπαντας τοὺς ἄλλους, καὶ ὅτι πράγματα εἶχεν ἰδίᾳ διαλεχθῆναι χωρίσαντα τῶν ἄλλων περιουσιῶν τὸν λόγον.

580, 12. *οὐχ οὕτω τούτῳ χαρίσασθαι*] ἀντιπῖπτον ἔλυσε, πῶς ἀρτίως ἔλεγες μηδένα εἶναι φίλον τῷ Μειδίᾳ, καὶ νῦν τοὺς ἐνδοξοτάτους αὐτῷ φάσκεις συνηγόρους; "ὅτι τούτῳ χαρίζεσθαι βούλονται,"

1. κρύπτειν] κρύπτει P.

5. ἑαυτὸν δι' αὐτοῦ] αὐτὸν δι' ἑαυτοῦ W.

6. καὶ τῶν] καὶ ἐπὶ τῶν W.

τῇ ὁμοίᾳ] τῇ om. V.

9. τοῖς αὐτοῖς T.D. τοῖς αὐτοῦ V. τοῖς ἄλλοις C.G.

10. τὸν αὐτὸν (αὐτῷ add. C.G.) ἀποδιδόντες αὐτῷ (ᾧ C.G.) προσήνεγκεν] τὸν αὐτὸν ἀποδιδόντες ἔρανον ὃν προσήνεγκεν W. τὸν αὐτὸν (sc. λόγον) ἀποδ. αὐτῷ ὅνπερ πρὸς τοὺς ἄλλους προσήνεγκεν P.

12. κατ' ἀπόστασιν] Sequitur, εἰ καὶ τοῖς νοήμασιν ἀπέσχισται. ut videatur ἡ ἀπόστασις idem esse quod διάστημα, χωρισμὸς, ἀφορισμός. WOLF.

17. προέταξε P. pro προσέταξε.

18. συνηγόρων W. pro κατηγόρων.

20. χωρίσαντα—τὸν λόγων] χωρὶς ὄντα—τοῦ λόγου Meierus.

23. ἔλεγες—φάσκεις W. pro ἔλεγε—φάσκει.

24. ὅτι] λέγων οὐχ ὅτι P. Fort. ὅτι οὐχ οὕτω. MEIER.

καὶ τὸν ὅρκον προσέθηκεν, ἐπεὶ ἀπίθανον δοκεῖ τὸν συνηγοροῦντα μὴ εἶναι φίλον τοῦ συνηγορουμένου, ἀλλ' ἐπηρεάζειν ἐμοί.

580, 14. ἄν τε ἐγὼ φῶ ἄν τε μὴ φῶ] καλῶς κατὰ ἐνδοιασμὸν προσήγαγεν, ἵνα δείξῃ τὸν Εὔβουλον ὄντα τῆς ἔχθρας αἴτιον· εἰ γὰρ οὐχ ὁμολογεῖ ὁ Δημοσθένης ἔχθραν, πρόδηλον ὅτι Εὔβουλός ἐστιν ὁ τῆς ἔχθρας καταρχόμενος.

580, 15. καὶ βιάζεται οὐκ ὀρθῶς] ἀντιπῖπτον ὑπετέμετο, εἰ παθὼν παρὰ σοῦ κακῶς φυλάττει τὴν ἔχθραν; ὁ δὲ καὶ "βιάζεται" εἶπε καὶ "οὐκ ὀρθῶς." ἀμφότερα δὲ τοῦ κατάρχοντος καὶ ἀδικοῦντος.

580, 16. ἀλλὰ κινδυνεύει τὸ λίαν εὐτυχεῖν] ἕτερον ἀντιπῖπτον ἔλυσε, διὰ τί οὖν βούλεται ἐχθρός σου εἶναι μηδὲν ὑπὸ σοῦ πεπονθώς; ὅτι λίαν ἐστὶν εὐτυχής. καὶ δέδωκεν ἑτέραν ἔχθρας ἀφορμὴν τὴν εὐτυχίαν· οἱ γὰρ πλουτοῦντες βουλόμενοι τοῖς πένησιν ἐπηρεάζειν ὑβρίζουσί τε καὶ ἐπαχθεῖς γίνονται. εἶτα καὶ ἄλλο κατώρθωσε τῷ λίαν εἰπεῖν εὐτυχεῖν· ἔδειξε γὰρ οὐ δι' ἀρετὴν εὐδοκιμοῦντα τὸν Εὔβουλον, ἀλλὰ διὰ τύχην.

580, 17. ὅπου γὰρ ἐγὼ μὲν] τὴν φήμην λέγει τὴν περὶ τοῦ φόνου· Εὔβουλος γὰρ ἦν ὁ κατηγορῶν τοῦ Ἀριστάρχου καὶ συναιτιώμενος τὸν Δημοσθένην. ὁμοίως δὲ φανερῶς οὐκ εἶπεν, ἵνα μὴ πάλιν ὑπομιμνήσκῃ καθ' ἑαυτοῦ τὴν φήμην.

580, 19. οὐδὲ ἀφιέντα ἀνίησεν] δείκνυσιν ὅτι χάριν αὐτῷ μᾶλλον ὤφειλεν Εὔβουλος ὁμολογεῖν ὅτι ἀφῆκεν αὐτὸν, καὶ οὐκ ἀπῄτησε δίκην ἐφ' οἷς ἔπαθε παρ' αὐτοῦ κακῶς.

ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἀγῶσι] διέβαλλεν ὡς φιλοπράγμονα τὸν Εὔβουλον καὶ ἐργολάβον. δυοῖν γὰρ θάτερον ἐκ τούτου συμβήσεται· ἢ γὰρ, ἵνα μὴ δόξῃ τοιοῦτος εἶναι, ἀποστήσεται τοῦ συνηγορεῖν τῷ Μειδίᾳ καὶ πληρωθήσεται ὁ σκοπὸς τῷ ῥήτορι, ἢ τολμῶν ἀναβαίνειν ὕποπτος ἔσται προδιαβεβλημένος ὑπὸ τοῦ ῥήτορος.

580, 20. μηδὲ τῆς κοινῆς τῶν νόμων ἐπικουρίας] οὐκοῦν τύραννός ἐστιν Εὔβουλος ὁ τὴν ἰσχὺν τῶν νόμων καταλύων.

5. ἔχθραν] τὴν ἔχθραν Meierus.
7. ὑπετέμετο, εἰ] ὑπέτεμε, τί εἰ P.
15. τῷ λίαν W. pro τὸ λίαν.
18. περὶ V. παρὰ codices.
20. ὁμοίως] ὅμως Meierus.
25. διέβαλλεν T.D. διέβαλεν ceteri.

580, 22. καὶ μεῖζον ἢ καθ' ὅσον ἡμῶν ἑκάστῳ συμφέρει] τὸ ὄνομα μόνον ἐσιώπησε τοῦ τυράννου· τὰς γὰρ πράξεις ἀνέθηκε, καὶ εἰς φόβον τοῦ μέλλοντος τὸν δῆμον κατέστησεν.

580, 23. ἔτι τοίνυν παρῆν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] ὅτε διὰ τῶν πραγμάτων ᾐνίξατο τὸν τύραννον καὶ προδιέβαλε, τότε καὶ φανερῶς ἐπ' αὐτὸ τὸ ὄνομα κεχώρηκεν.

580, 25. καὶ καλούμενος ὀνομαστὶ] πολλὰ ὁμοῦ κατώρθωσε· καὶ γὰρ ὅτι Μειδίας ἑαυτοῦ κατέγνωκε, καὶ ὅτι οὐδεμίαν πρόφασιν ἔχει Εὔβουλος τούτῳ γε μὴ βοηθῆσαι· καὶ γὰρ ἐκλήθη, καὶ οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ μετὰ δεήσεως, καὶ παρῆν, καὶ ἐκαθέζετο, καὶ ἐθεώρει τὰ γιγνόμενα, καὶ ὅμως οὐκ ἀνέστη.

581, 2. νῦν δὲ ὅτι προσκέκρουκεν ἐμοὶ] δι' ὧν ὁ ῥήτωρ διαβάλλει τὴν αἰτίαν τῆς συνηγορίας, ἵνα μή τις ὑπολάβῃ ὅτι ἀδικουμένῳ βοηθεῖ, κατασκευάζει ὑπὸ τοῦ χρόνου τὴν ὑπόνοιαν. ἄλλην δὲ ἀντ' ἄλλης πρόφασιν εἴρηκε. τοῦ γὰρ Εὐβούλου δυναμένου λέγειν ὅτι "τότε μὲν οὐκ ἀνέστην. ἐν δήμῳ γὰρ τεθορυβημένῳ τί πλέον ἂν "ἤνυσα συνηγορῶν; νῦν δὲ ἐμαυτὸν εἰς τὸ δικαστήριον ἐφύλαξα," ὁ ῥήτωρ ἄλλην πρόφασιν εἴρηκεν, ὅτι τότε μὲν οὐ συνεῖπε διὰ τὸ συνειδέναι ὅτι Μειδίας ἀδικεῖ, νῦν δὲ διὰ τὸ ἐπηρεάζειν ἐμοί.

581, 4. μὴ γὰρ ἔστω μηδεὶς ἐν δημοκρατίᾳ] καὶ ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου σχεδὸν αὐταῖς λέξεσι περὶ Εὐβούλου εἴρηκε "μή μοι "σωζέσθω μήδ' ἀπολλύσθω μηδείς."

581, 5. τὸν δὲ μὴ δοῦναι δίκην] μερισμῷ κέχρηται, βουλόμενος δεῖξαι δύναμιν μεγάλην Εὐβούλῳ προσοῦσαν. εἰ γὰρ ἱκανός ἐστι τὸν μὲν ὑβρίζειν, τὸν δὲ ποιεῖν μὴ διδόναι δίκην, μέγας τίς ἐστι καὶ ἰσχυρός. καίτοι περὶ ἑνὸς τοῦ Μειδίου ἀμφότερα εἴρηται. ἐκεῖνος γάρ ἐστι καὶ ὁ ὑβρίσας καὶ ὁ μέλλων μὴ διδόναι δίκην ἐκ τῆς συνηγορίας τοῦ Εὐβούλου. ἀλλ' εἰ μὲν ἑνικῶς ἦν προαγαγών, οὐ μεγάλα ἂν ἔδειξεν ἰσχύοντα τὸν Εὔβουλον· τί γὰρ παράδοξον ἕνα τῶν πολιτῶν

2. μόνον W. pro μόνος.
8. ἔχει] εἶχεν P.
9. ἐκλήθη] ὀνομαστὶ add. P.
13. τὴν αἰτίαν τῆς συνηγορίας P. pro τῆς αἰτίας τὴν συνηγορίαν.
14. ὑπὸ] ἀπὸ margo P.
20. ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου] p. 436, 7.
21. αὐταῖς] ταῖς αὐταῖς P.
22. ἀπολλύσθω] ἀπολείσθω V.
27. ὁ μέλλων] ὁ om. T.D. μὴ addidi ex codicibus.

ἐξελεῖν; νῦν δὲ καταμερίσας τὸ ἓν εἰς πλείονα τὴν δύναμιν ηὔξησε τοῦ Εὐβούλου.

581, 6. ἀλλ' εἰ κακῶς ἐμὲ βούλει ποιεῖν] ἔδειξεν ἐκ τούτου ὅτι καὶ ἡ πρόφασις τῆς ἔχθρας παρ' Εὐβούλου γέγονεν· εἰ γὰρ προήρηται κακῶς ποιεῖν, αὐτός ἐστι καὶ ὁ κατάρξας.

581, 7. ὡς ἔγωγε μὰ τοὺς θεοὺς] τὴν ὑποψίαν ἀρνεῖται· τὴν γὰρ κακόνοιαν ἀπέδειξε ματαίαν κατ' αὐτοῦ γεγενῆσθαι τὴν φήμην. εἰκότως τοίνυν ἀγνοεῖν ὑπὲρ ποίας προφάσεως αὐτῷ πολεμεῖν ἔγνωκεν Εὔβουλος.

581, 8. δύνασαι μὲν καὶ πολιτεύῃ] τὸ μὲν δύνασαι τυραννικόν· δεδιὼς τὸ ἐγκαλέσαι τυραννίδα προσέθηκε "καὶ πολιτεύῃ," ὥστε δυναστείαν εἶναι τὴν σὴν πολιτείαν.

κατὰ τοὺς νόμους δ' ἥντινα βούλει] παραγραφικῷ ἐπιχειρήματι κέχρηται. οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν εἰ ἐν ἐπιλόγοις παραγραφικῶς πέπτωκεν. οὐ γὰρ αὐτοῦ τοῦ ζητουμένου πράγματός ἐστι τὸ παραγραφικὸν, οἷον τῆς ὕβρεως, τῶν πληγῶν, τοῦ δημοσίου ἀδικήματος, ἀλλὰ τῶν ἔξωθεν παραλυπούντων τὴν ὑπόθεσιν. ἐπειδὴ γὰρ βαρὺς Εὔβουλος συνηγορῶν τῷ Μειδίᾳ, χρῆται παραγραφικῷ πρὸς αὐτὸν, ὅτι "εἰ νομίζεις ἀδικεῖσθαί τι παρ' ἐμοῦ, γράφου καὶ κατηγόρει, μὴ μέντοι τοὺς ἤδη κατηγορηθέντας ἐξαιροῦ."

582, 2. κατὰ τὸ ἑτεροσχημάτιστον. S.

582, 9. ὧν δ' ἐγὼ παρὰ τοὺς νόμους ὑβρίσθην] φθόνον αὐτῷ κεκίνηκεν, εἴπερ ἔστιν ἐπ' ἐκείνῳ καὶ τοὺς ἤδη κρινομένους ἐκσώζειν· ὁμοῦ δὲ καὶ τοὺς δικαστὰς φιλονείκους πεποίηκε πρὸς τὸν Εὔβουλον. εἰ γὰρ ἐκεῖνος ταύτην εἶχε τὴν ὑπόνοιαν ὥστε δύνασθαι τῆς τιμωρίας ἐξαιρεῖσθαι τοὺς κρινομένους, πρόδηλον ὅτι φιλονεικήσουσι καὶ καταγνώσονται τοῦ Μειδίου, ὥστε δεῖξαι παρ' αὐτοῖς οὖσαν τὴν δύναμιν τοῦ καὶ ἀφιέναι καὶ κολάζειν, οὐχὶ παρ' Εὐβούλῳ.

582, 14. πέπεισμαι τοίνυν καὶ Φιλιππίδου] πληρώσας τὸ μέρος

1. καταμερίσας] μεταμερίσας C.G.
6. τὴν γὰρ] καὶ γὰρ V. καὶ γὰρ διὰ W.
7. κατ' αὐτοῦ] καθ' αὐτοῦ Meierus.
8. ἀγνοεῖν P. pro ἀγνοεῖ.
αὐτῷ P. pro αὐτῷ.
11. δεδιὼς τὸ] δεδιὼς δὲ P.
13. παραγραφικῷ B.S.Y. (qui prima tantum scholii verba habent π. ἐ. κ.) περιγραφικῶς T.C.D.G.V.
14. παραγραφικῶς] περιγραφικῶς C.G.
15. αὐτοῦ P. pro αὐτοῦ τούτου.
παραγραφικὸν P. pro περιγραφικόν.
22. παρὰ] περὶ T.D.V.
28. Εὐβούλῳ P. pro εὔβουλον.

τὸ κατὰ τὸν Εὔβουλον, ὅπερ ἦν ὡς καθ' ὑπεροχὴν, ἐπὶ τοὺς ἄλλους συνηγόρους κεχώρηκεν, οἵτινες καὶ ἥττονος ἀξιώματος μετέχουσι καὶ οὐχ ὁμοίως ἠθικὸν ἀπαιτοῦσι τὸν λόγον. B.S.Y.T.C.V. μετὰ τοὺς ἱππέας ἐξήτασε τοὺς περὶ Τιμοκράτην, τῇ διαβολῇ τῆς ποιότητος αὐτὴν τὴν μέλλουσαν παρ' αὐτῶν γίγνεσθαι μαρτυρίαν σαθρὰν ἀπεργαζόμενος. B.S.Y.

582, 17. ἀξιοῦντας δοθῆναι τὴν χάριν] δριμέως πάνυ, οἷον, μὴ γὰρ οὐκ ἄξιος θανάτου Μειδίας, μὴ γὰρ οὐκ ἴσμεν ὡς εἰκότως ἀναρπάζοιτ' ἂν, ἀλλ' ἡμῖν δότε τὴν χάριν, ἡμῖν αὐτοῦ τὴν σωτηρίαν δωρήσασθε.

582, 20. χρήματα δ' αὐτῷ] τί δυσχεραίνετε πρὸς τὴν ψῆφον, ἣν οἱ νόμοι κομίζουσι; λυπεῖ σε Μειδίας τῆς οὐσίας αὐτοῦ στερούμενος; ποίησον αὐτὸν καὶ μετὰ τὴν δήμευσιν πλούσιον, μετάδος αὐτῷ τῶν χρημάτων τῶν σῶν, ἵνα καὶ νόμιμος ὁ δικαστὴς φανῇ καὶ σὺ φίλος εὐνούστατος.

582, 21. δόντων] ἀντὶ τοῦ δότωσαν. S.

582, 26. τὸ δοκεῖν τινες εἶναι δι' εὐπορίαν] ἀρετὴν μὲν παρ' αὐτοῖς ἤ τι τῶν καλῶν οὐχ εὕροι τις ἂν, τῷ πλούτῳ δὲ καρποῦνται τὴν δόκησιν.

583, 6. προβολὴ] πρόσκλησις εἰς τὸ δικαστήριον. B.Y.

583, 7. ἀπεχειροτόνησε] ἀπεψηφίσατο. B.

οὐκ ἂν ὁμοίως ἦν δεινὸν] ἀναμιμνήσκει τούτων, ἵνα μείνωσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς γνώμης. ἄτοπον γὰρ ἐξ ἀρχῆς μὲν χαλεπαίνειν, νυνὶ δὲ τοσούτων ἀποδειχθέντων ὀλιγωρεῖν.

583, 17. Βλεπαίου τοῦ τραπεζίτου] ἡ γὰρ τέχνη τὴν ὑπόνοιαν ἐνεποίει.

583, 18. ὡς τοῦτ' ἐκεῖνο] ὃ πάλιν ἠλπίζομεν ποιήσειν Μειδίαν.

1. καθ' B.S.Y. κατὰ ceteri.
3. μετὰ—] Hoc scholion ad p. 560, 3. spectare vidit Meierus.
4. Τιμοκράτην S.Y. Τιμοκράτους B.
5. αὐτῶν S. αὐτῷ B.Y.
9. τὴν χάριν] ταύτην τὴν χάριν P.
12. λυπεῖ σε] λυπεῖται V.
18. ἂν add. Meierus.
20. πρόσκλησις εἰς Y. πρόκλησις ἡ εἰς B.
23. ἄτοπον, ut P., inter versus ab ejusdem fere ætatis manu D. ἄρπτον (sic) ceteri.
χαλεπαίνειν P. pro χαλεπαίνει.
27. π. μειδίαν T.D. μειδίαν π. V. π. τὸν μειδίαν C.G.

583, 20. θοιμάτιον] χιτωνίσκος μὲν τὸ κολόβιον, θοιμάτιον δὲ τὸ τριβώνιον.

583, 26. ἐν ἱερῷ δὲ] ὥστε τὸν τόπον διδάξαι τὸ δίκαιον.

584, 6. καὶ τοὺς ἐπιδημήσαντας] ὡς ἐν κοινῷ θεάτρῳ τῆς Ἑλλάδος φάσκει γεγενῆσθαι τὴν ὕβριν.

584, 14. οὐδ᾽ ὥσπερ Ἀριστοφῶν] οὗτος φορολόγος ὢν κατέσχε παρ᾽ αὐτῷ τὰς δεκάτας τῆς θεοῦ, ἀφ᾽ ὧν ἔδει στεφάνους ποιῆσαι καὶ ἀναθεῖναι τῇ θεᾷ Ἀθηναίων. κατηγορηθεὶς δὲ ὑπὸ Εὐβούλου φθάσας τὴν εἴσοδον ἀνέθετο τοὺς στεφάνους καὶ πέπαυται ἡ προβολή.

584, 16. ἐκ τοῦ μηδὲν ὧν πεποίηκεν] οὐ μὴν ὁ Μειδίας ἣν ἐπεδείξατο ὕβριν κατ᾽ ἐμοῦ καὶ τὰς πληγὰς ἀνακαλέσασθαι δύναται.

584, 21. οὐδ᾽ ὕβριζε τῇ διανοίᾳ] τῇ μὲν γὰρ χειρὶ τὸν Δημοσθένην, τῇ δὲ διανοίᾳ τοὺς πάντας. ὅπου γὰρ ῥήτωρ ὢν ἐγὼ ἐπλήγην, τί ποιήσετε ὑμεῖς οἱ ἧττον ἢ ἐγὼ δίκην λαμβάνειν δυνάμενοι;

τὸν πρῶτον μετὰ ταῦτα] πρῶτον τῶν ἄλλων μετ᾽ ἐμέ.

ἀλλ᾽ ὡς ἐκ πλείστου] ἕως ἐστὶ πόρρω τῶν δεινῶν ἕκαστος φυλαττέσθω.

ἐπειδὰν ἀναστῇ τὸ δικαστήριον] τὸν τόπον ἀντὶ τῶν ἐν τῷ τόπῳ, ἔθος ἀρχαῖον.

οὐδὲ μεταστρεφόμενος] τοιοῦτοι γὰρ οἱ φοβούμενοι.

συντεύξεται] ἀντὶ τοῦ συνακολουθήσει ἢ μᾶλλον ὑπαντήσει. B.Y.

ἐάν τε διακοσίους ἐάν τε χιλίους] οὐ γὰρ διὰ τὸ πλῆθος, ἀλλὰ διὰ τοὺς νόμους ἰσχύουσιν.

4. ὡς ἐν P. Aberat ἐν.

7. τὰς δεκάτης] Vid. Bœckh. Œcon. civ. Athen. vol. 2. p. 352. MEIER.

ἔδει στεφάνους] ἔδει στεφάνους ἔδει (sic) T.

8. Ἀθηναίων] τῶν ἀθηναίων C.D. Mihi aut delendum videtur Ἀθηναίων aut τῇ Ἀθηνᾷ scribendum deleto θεᾷ. Forma τῇ Ἀθηναίᾳ, quam Meierus restitui volebat, non est probabile usum esse hunc scholiastam.

13. δύναται om. V.

15. ὅπου] Lemma ὅσους περ ἂν οἴηταί τις præfixum in P.

16. ποιήσετε] πείσεσθε W.

21. τόπον] τέθεικεν add. P.

24. ἀντὶ τοῦ om. Y.

ἆρ' ἐάν τις ὑμῶν ἀδικούμενος] περὶ κριτοῦ καὶ νόμων. B.

ἀνακράγῃ] λέγων, ὦ νόμοι.

καὶ μήτε λειτουργίας] διὰ τὴν τριηραρχίαν "μήτε δὲ ἄνδρα" διὰ τὸν Εὔβουλον λέγει, τὸ δὲ "μήτε τέχνην" διὰ τοὺς συνηγόρους καὶ τὴν ἀπάτην.

καὶ μάλιστα τοῦ θεοῦ χάριν] ἀναγναίως πρὸς τῷ τέλει τοῦ λόγου τοῦ θεοῦ μέμνηται, ἐπειδήπερ τῶν ἀνθρωπίνων τὰ τῶν κρειττόνων ἐστὶ προτιμότερα.

XXII.

ΚΑΤΑ ΑΝΔΡΟΤΙΩΝΟΣ.

Ἡ στάσις τοῦ λόγου πραγματική. πᾶσα γὰρ κατηγορία νόμου ἢ ψηφίσματος ἤ τινος ἐγγράφου, περὶ μέλλοντος ἔχουσα τὴν σκέψιν, πραγματικὴν ποιεῖται τὴν στάσιν. βουλὴ οὖν ἐστιν ἐνταῦθα περὶ ἐκβάσεως τοῦ ψηφίσματος, τί ἄρα ἐκβήσεται ἐξ αὐτοῦ ὕστερον, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε καὶ ἄλλως. ἔστι δὲ λόγος δευτερολογία· ὁ γὰρ Εὐκτήμων εἰπὼν πρῶτος ἐν δευτέροις ὁ Διόδωρος λέγει. διὸ οὔτε προοίμιον ἔχει ὁ λόγος οὔτε διήγησιν διὰ τοιαύτην αἰτίαν, ἐπειδήπερ ἀεὶ τὸ προοίμιον ἕνεκα θεραπείας τῶν ἀκροατῶν λέγεται, ἡ δὲ διήγησις ἕνεκα τοῦ διδάξαι τοὺς ἀκούοντας πῶς ἔχει τὸ τῆς ὑποθέσεως. τοῦ οὖν πρώτου λέγοντος ἤδη καὶ θεραπεύσαντος τοὺς ἀκροατὰς διὰ τῶν προοιμίων καὶ διδάξαντος τὸ πρᾶγμα διὰ τῆς καταστάσεως, περιττόν ἐστιν ἔτι τὸν δεύτερον λέγοντα αὐτὰ πάλιν εἰπεῖν. ἰστέον δὲ ὅτι δύο τρόποι εἰσὶ δευτερολογίας, ὅ τε ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἀγώνων καὶ ὁ ἐπὶ τῶν δημοσίων. γίνονται δὲ ἑκάτερος οὕτως· ἐπὶ μὲν τῶν ἰδιωτικῶν ὁ εἷς κατηγορεῖ τῶν διωκόντων, εἶτα ὁ φεύγων ἀπολογεῖται, εἶτα πάλιν ὁ ἕτερος κατήγορος κατηγορεῖ, εἶτα ὁ φεύγων πάλιν ἀπολογεῖται καὶ πρὸς τοῦτον. ἐπὶ δὲ τῶν δημοσίων οἱ δύο ἐφεξῆς κατη-

1. ΚΑΤΑ ΑΝΔΡΟΤΙΩΝΟΣ] Hac oratione caret G. In Y. de scholiis quæ vulgo Ulpianea appellantur unum tantum sine textu folium exstat, habet vero scholia breviora eadem fere quæ B.F.L.S. In initio adscriptum ζήτει τὸ σχόλιον τῆς ἀρχῆς τοῦ λόγου εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου.

3. μέλλοντος] μελλόντων A.

7. εἰπὼν πρῶτος ἐν δευτέροις] εἶπε πρῶτος. ἐν δευτέρῳ A.

διὸ] ὅθεν A.

8. τοιαύτην αἰτίαν] τοιαύτας αἰτίας A.

9. ἕνεκα] ἕνεκεν R. hic et infra.

13. εἰπεῖν] Hic in R. insertum est scholion μετὰ τὸ—τοῖς ἀκούουσιν, quod infra exhibebimus ad p. 593, 22.

15. γίνονται] γίνεται A.

γόρουν, εἶτα ὁ φεύγων πρὸς τὴν τῶν δύο κατηγορίαν ἀπελογεῖτο. A.R.

οὗτος ὁ λόγος μετὰ τοὺς Φιλιππικοὺς πρῶτός ἐστι τῶν δημοσίων. ὁμολογεῖ δὲ τὴν ἔχθραν ὁ κατηγορῶν ὡς προαδικηθεὶς, τῇ κατηγορίᾳ ἀμυνόμενος. ἵνα δὲ μὴ δόξῃ μόνος ὡς φιλοπράγμων κατηγορεῖν, δείκνυσιν ὡς καὶ ἄλλον ἠδίκηκε. προείρηκε γὰρ Εὐκτήμων, καὶ ἔστι δευτερολογία τοῦ Διοδώρου ὁ λόγος· ὅθεν καὶ ἡ κατάστασις ἐπιλέλοιπεν. εἰδέναι δὲ χρὴ ὅτι ἐν οἷς μὲν ἂν ἐγχωρῇ λανθάνειν, ἀρνησόμεθα τὸ δι' ἔχθραν κατηγορεῖν· ἐν οἷς δὲ ἐπίδηλος ἡ δυσμένεια, τὸ ὁμολογεῖν πιθανώτερον, ἵνα μὴ ἁλῶμεν ἐν τοῖς φανεροῖς οὕτω ψευδόμενοι. λέγει οὖν· νομοθέτης μοι γέγονεν Εὐκτήμων· πείθομαι τῇ γνώμῃ· ζηλῶ τὸν διδάσκαλον. μεστὴ δὲ ἤθους ἡ πρότασις φαίνεται, διὰ τὸ ἐὰν ἄρα οἷός τε ὦ. οὐ γὰρ εἶπε, θαρρῶ πάντως δίκην αὐτὸν εἰσπράξασθαι, ἀλλὰ πειράσομαι ἐὰν ἄρα οἷός τε ὦ.—Κατὰ παράθεσιν δὲ προῆκται τὸ προοίμιον. ὅθεν ἐγένετο καὶ μακρότερον. συγκρίνει γὰρ τοῖς γενομένοις κατ' Εὐκτήμονος ἅπερ αὐτὸς ἠδίκηται, καὶ φησὶν, οὗτος μὲν γὰρ εἰς χρήματα ἐπεβουλεύθη.

593, 1. ὅπερ Εὐκτήμων] ἡ στάσις πραγματική.—ὅτι οὗτος ὁ λόγος μετὰ τοὺς Φιλιππικοὺς δεύτερός ἐστι τῶν δημοσίων.—ὁμολογεῖ τὴν ἔχθραν ὁ κατηγορῶν, ὡς προαδικηθεὶς τῇ κατηγορίᾳ ἀμυνόμενος. B. ἐνόμισάν τινες τοῦτο εἶναι προοίμιον· οὐκ ἔστι δὲ, δι' ἣν προείπαμεν αἰτίαν, ἀλλὰ προοιμιαστικῆς ἐννοίας, ἵνα μὴ ὥσπερ ἀποτόμως καὶ κατ' ἄκρας εὐθὺς εἰσβάλῃ εἰς τὰ κεφάλαια καὶ τοὺς ἀγῶνας. A.

3. οὗτος—] Hujus scholii pars maxima est in F.Y., sed alio ordine, οὗτος ὁ—κ. ἀμυνόμενος. ἐὰν ἄρα οἷός τε ὦ· μεστὴ ἤθους—πειράσομαι ἐὰν ἄρα οἷός τε ὦ. εἰδέναι χρὴ—ψευδόμενοι. κατὰ παράθεσιν δὲ—ἠδίκηται. Postrema ἐὰν—ἠδίκηται habet etiam L. (in quo scriptum εἰδέναι δεῖ, præmisso lemmate συμβέβηκε δὲ πολλά.), priora ὁμολογεῖ—ἀμυνόμενος infra post schol. ad p. 593, 22.

πρῶτος] δεύτερος F.Y.

ἐστι] τέτακται C.

4. ὁμολογεῖ δὲ] δὲ om. L.Y.

τῇ κατηγορίᾳ F.L.Y. τὴν κατηγορίαν ceteri.

8. ἂν ἐγχωρῇ F.L. ἂν ἐγχωρεῖ Y. ἐγχωρεῖ ceteri, sine ἄν.

12. φαίνεται διὰ τὸ ἐὰν ἄρα οἷός τε ὦ om. F.L.Y.

13. ὦ] ἔστι δὲ τοῦτο ἅμα τῇ τε πόλει βοηθεῖν σχῆμα παρίσωσις add. P.

14. παράθεσιν] παρένθεσιν F. "Παράθεσις in hoc esse videtur, ὅπερ Εὐκτήμων, τοῦτο κἀγώ." WOLF.

δὲ om. T.C.D.

15. προῆκται F.L.Y. προήχθη ceteri.

μακρότερον L., ut W. Ceteri μικρότερον.

16. Εὐκτήμονος—ἠδίκηται] ἀνδροτίωνος πρὸς ἅπερ αὐτὸς ἠδικήθη C.

καὶ—ἐπεβουλεύθη om. F.L.Y.

593, 5. συμβέβηκε] τοῦτο ἐνόμισάν τινες εἶναι διήγησιν· οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλ' ὥσπερ παραδιηγηματικόν. A.R.

593, 8. οὗτος μέν γε εἰς χρήματα ἐπεβουλεύθη] ἐπειδὴ ὁ κλέπτων τὰ κοινὰ εἰς ζημίαν χρημάτων βλάπτεται καὶ τῆς οὐσίας ἐκπίπτει, διὰ τοῦτο οὕτως εἴρηκε. καὶ τὸ παρ' ὑμῖν ἀδίκως ἐκπεσεῖν. ὅτι ἐκβέβληται τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀπαιτήσεως τῶν εἰσφορῶν. διὸ καὶ εἶπεν ἀδίκως.

593, 10. οὐδὲ εἷς] οὐδὲ τῶν φίλων δηλονότι. T.C.

593, 10. εἰ τὰ κατασκευασθέντα] δείκνυσι τὴν συκοφαντίαν ἡ λέξις· κατασκευάζει γάρ τις τὰ μὴ ὄντα.

593, 12. ἃ καὶ λέγειν ἂν ὀκνήσειε] ὅρα τὴν μέθοδον τοῦ ἃ καὶ λέγειν ἄν. δι' ὧν γὰρ ὀκνεῖ καὶ παραιτεῖται λέγειν, διὰ τούτων ὡς καθαρὸς ὑπάρχει βοᾷ. τὸ δὲ πατέρα καὶ τὰ ἑξῆς κατὰ μέρος δεῖ προφέρειν, ἵνα ἐμφαίνῃ τὴν ἀτοπίαν. τό τε γὰρ ἐγώ καὶ τὸ ἐμαυτοῦ μάλιστα πολὺ σημαίνει τὸ σέβας· οὐδὲ ἄλλου μὲν πατέρα τολμῶντος ἀποκτεῖναι, τὸν ἐμαυτοῦ πῶς ἂν ἄρα ἐμίσουν; ἔχει γὰρ πολλὴν ἐπίτασιν τῆς αἰδοῦς.

593, 14. κατασκευάσας] τὸ μὲν κατασκευάσας ὕποπτον καὶ ὅμοιον τῷ προτέρῳ· τὸ δὲ περὶ τῆς ἀσεβείας τῆς εἰς τοὺς κατοιχομένους τοιοῦτον ἦν· οὐκ ἠδύνατο Ἀνδροτίων φόνου κατηγορίαν κατὰ τοῦ Διοδώρου ποιήσασθαι μὴ ὢν τοῦ πεφονευμένου συγγενής. αὐτοῖς γὰρ μόνοις ἐπιτρέπουσιν οἱ νόμοι. γράφεται οὖν τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἀνῃρημένου, θεῖον ὄντα τοῦ Διοδώρου, ἀσεβείας, ὅτι συνδιατρίβει αὐτῷ διεφθαρκότι τὸν πατέρα, δέον ἐπεξελθεῖν ὑπὲρ ἀδελφοῦ τεθνηκότος. τὸ δὲ ὃν εἰ συνέβη ὡς πολλῶν καὶ τοιούτων ἐν τοῖς δικαστη-

3. μέν γε L.Y. μὲν γὰρ ceteri.
4. ζ. χρημάτων] χρημάτων ζ. L.
5. ὑμῖν F.L.Y. ὑμῶν ceteri.
9. εἰ τὰ—ἡ λέξις] Sic F.L.Y., nisi quod ἡ λέξις in F. post δείκνυσι positum. ἡ δὲ λέξις ἡ τὰ κατασκευασθέντα δείκνυσι τὴν σ. ceteri.
11. ἃ—ὀκνήσειε lemma add. P.
14. προφέρειν P. pro προσφέρειν.
15. οὐδὲ—τολμῶντος] ὁ οὐδὲ ἄλλου πατέρα τολμῶν P.
16. τὸν ἐ. πῶς] τὸν δὲ ἐ. πῶς V.
18. τὸ μὲν κ. F.L.Y. καὶ τὸ κ. ceteri, omisso lemmate κατασκευάσας, quod addidi ex F.Y., (in L. κ. ἀσεβείας) qui hoc et proxima scholia habent usque ad verba δεομένῳ συνηγόρου.
19. περὶ om. F.
20. ἠδύνατο] ἐδύνατο Y.
25. τὸ δὲ om. F.L.Y., in quibus ὃν εἰ συνέβη lemma est. Iidem carent postremis verbis αὐτὸς—δέξαιντο.

ρίοις πιστευομένων, κἂν μὴ ᾖ ἀληθῆ. αὐτὸς δὲ ἐπικρίνει διὰ τοῦ οὐκ ἔστιν οὐδεμία, ὡς ἀποδεχόμενος τὰς πόλεις, εἰ μὴ δέξαιντο.

593, 22. ἐγὼ τοίνυν ταῦτα] ἐπειδὴ ἁλόντος τοῦ θείου καὶ αὐτὸς ἔμελλεν ἔνοχος ἔσεσθαι καὶ κινδυνεῦσαι, ἢ ὅτι συνεπόνει τῷ θείῳ γέροντί τε ὄντι καὶ δεομένῳ συνηγόρου. ἔμφασιν δὲ ἔχει τὸ ἐγώ, οἷον ὁ ἰδιώτης καὶ ἄπειρος περιγέγονα τῷ δικαίῳ τοῦ τεχνίτου τούτου. τὸ δὲ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον, οἱονεὶ ἀθάνατος ἔσομαι τῷ προηδικηκότι κατήγορος. δι' ὧν δὲ σφοδρῶς ἀγανακτεῖ, διὰ τούτων τὸ μέγεθος ὧν ὑπέστη δηλοῖ. τὸ δὲ μεθ' ὑμῶν, οἷον μετὰ τῶν ἠδικημένων. ἐπειδὴ δὲ εἶπεν, ἃ παρέλιπεν Εὐκτήμων ἐρῶ, ἵνα μὴ ἀντιπέσῃ ὅτι συνειδὼς ἄχρηστα παρέλιπεν, ἐπάγει ὅτι ὠφέλιμά ἐστιν ὑμῖν ἀκοῦσαι.

593, 23. παρὰ μικρὸν] σημειωτέον τὴν λέξιν, ὅτι ζήλῳ Θουκυδίδου μετερρυθμίσθη. κἀκεῖνος γὰρ εἶπεν "ἐνίκησαν παρὰ πολὺ" ἀντὶ τοῦ κατὰ πολύ. οὕτω καὶ ἐνταῦθα ἡ παρά πρόθεσις ἀντὶ τοῦ κατά ἐστίν. A.R.

593, 24. τὸ πέμπτον μέρος] Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ νόμων φησὶν ὅτι πεντακοσίων ὄντων τῶν δικαστῶν εἰ ἔλαβε τὸ πλέον μέρος τῶν ψήφων ὁ κατηγορούμενος, οὐδὲν ἔπασχε δεινόν, ἀλλ' ἀπελύετο· εἰ δὲ ὁ κατήγορος μὴ μετέλαβε τὸ ε' μέρος, ἀλλ' οἱ πλεῖστοι τῷ φεύγοντι ἐψηφίσαντο, πρὸς τῷ ἡττηθῆναι τὴν δίκην τὸν κατήγορον καὶ ἐζημιοῦτο χιλίαις δραχμαῖς, εἰ δὲ μετέλαβε τὸ πέμπτον, ἡττᾶτο μέν, οὐ μὴν ἐζημιοῦτο. ἐζητήθη δὲ διὰ τί ὁ Ἀνδροτίων μὴ μεταλαβὼν τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων οὐκ ἠτιμώθη, ἀλλὰ χρήματα ἔδωκε, καὶ ταῦτα Λυσίου λέγοντος. λέγομεν ὅτι ὁ ἐν τρισὶ δικαστηρίοις ἡττώμενος ἐν διαφόροις πράγμασιν, οὗτος ὡς συκοφάντης ἠτιμοῦτο· ὁ δὲ ἐν ἑνί, ὥσπερ Ἀνδροτίων, ἐδίδου χιλίας, ὥς φησιν ὁ Γενέθλιος. A.R. οἱ μὴ μεταλαβόντες τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων

2. οὐδεμία add. P.
4. καὶ κινδυνεῦσαι] οὕτως εἴρηκε τὸ ἐγὼ ἐκινδύνευον F.L.Y.
5. δεομένῳ] δεομένου T.D.V.
6. οἷον] οἷος T.D.C.
7. ἄλλον] ἅπαντα add. P.
11. ὑμῖν ἀ.] ἀ. ὑμῖν V.
13. μετερριθμίσθη] μετερυθμίσθη A. ἐνίκησαν] ἐνίκησε A.
15. ἐστίν om. A.
16. περὶ νόμων A. et correctus a m. rec. R., qui primum habuit παρανομ (ω supra).
17. πεντακοσίων R. εἰ φ' A. πλέον Wolfius. πέμπτον A.R.
21. χιλίαις δραχμαῖς Wolfius. χιλίας δραχμὰς A.R.
24. δικαστηρίοις] δικασταῖς R.
25. οὗτος] οὕτως A.

κατετίθεσαν ἐπιτίμιον. Θεόφραστος ἱστορεῖ λέγων οὕτως "Ἀθήνη-" σιν οὖν ἐν τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν, ἐὰν μὴ μεταλάβῃ τις τὸ πέμ-" πτον μέρος, χιλίας ἀποτίνει, καὶ ἔτι πρόσεστί τις ἀτιμία, οἷον" τὸ ἐξεῖναι μήτε γράψασθαι παρανόμων μήτε φαίνειν μήτε ἐφηγεῖ-" σθαι." A.R. ἔθος ἦν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις τὰς δίκας γυμνάζεσθαι πρῶτον παρὰ διαιτηταῖς τισι πρὸ τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὸ δικαστήριον. τοῦτο δὲ ἐγίνετο, ἵνα μὴ συνεχῶς καθίζωσι δικαστήρια καὶ ἁπλῶς ἐνοχλῶσι τοῖς δικασταῖς. εἰ δὲ μὴ πέρας ἔσχε παρ' ἐκείνοις, τότε εἰσῄει ἡ δίκη παρὰ τοῖς δικασταῖς. πάλιν δὲ καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν πάντα ἐποίουν πρὸς τὸ μὴ καθίζειν δικαστήρια, ἵνα μὴ πολλὰ χρήματα ἀναλίσκειν ἡ πόλις ἀναγκάζηται. ἐλάμβανε γὰρ εἷς ἕκαστος τῶν δικαστῶν ἀπὸ τῆς πόλεως μισθὸν ὑπὲρ τοῦ δικάσαι τριώβολον, ὡς ἔχομεν καὶ παρ' Ἀριστοφάνει φράτορας τριωβόλου. A.R.

594, 8. ἐγὼ γὰρ εἰ μὲν ἑώρων] ταῦτα προοίμια καί τινες ἔννοιαι πρὸ τῶν ἀγώνων διαβάλλουσαι τὸν Ἀνδροτίωνα ὡς ἀπατᾶν θέλοντα, ἵνα μὴ δοκῇ αὐτὸς τοῦτο ποιεῖν ὃ μέμφεται. οἶδα τὴν τέχνην, οὐκ ἀγνοῶ τὴν ἀπάτην ᾗ μέλλει χρῆσθαι· διὸ προδιδάσκω, ἵνα φυλάξησθε. Εἰς τὸ αὐτό. μετὰ τὸ προοίμιον ἄρχεται τῆς διαβολῆς τῶν Ἀνδροτίωνος λόγων. κατάστασιν γὰρ ὁ λόγος οὐκ ἔχει διὰ τὸ γνωρίζεσθαι τὴν ὑπόθεσιν τοῖς ἀκούουσιν. ἄξιον δὲ ἐπισημήνασθαι περὶ τῆς διαβολῆς ταύτης, ὅτι μέλλων αὐτὸς σοφίζεσθαι τὸν ἀκροώμενον, ἐκ τῆς τοῦ προσώπου ποιότητος τὴν ἐναντίαν ὑπόληψιν ἐργάζεται. ἔχων γὰρ ἔνδοξον πρόσωπον καὶ γνώριμον ἐκ παιδείας τὸ ἀνταγωνιζόμενον, ἐξ αὐτοῦ λαβεῖν τὴν διαβολὴν ἐπεχείρησεν. ἀπάγων γὰρ τὸν ἀκροατὴν τῆς καθ' ἑαυτοῦ ὑπονοίας τοῦτο ποιεῖ. τίς γὰρ οὐκ ἂν ὑπολάβοι τῶν

4. παρανόμων] παρὰ νόμον R.
5. ἦν παρὰ—τοῦτο δὲ ἐγίνετο] Hæc verba, quæ in A. præsecta sunt, addidi ex R.
6. τισι a m sec. R. pro τις.
7. καθίζωσι Reiskius. καθίζουσι A. R.
11. ἐλάμβανε—ἀπὸ R. ἐλάμβανον γὰρ εἰς ἑκάστου τὴν δίκην τῶν ἀπὸ A.
13. Ἀριστοφάνει] Eq. 255.
15. ταῦτα om. F.L.Y.
προοίμια] τὰ προοίμια V. τὰ om. F.L.Y. (qui hoc scholion habent usque ad verba τοῖς ἀκούουσιν) T.C. D.
16. διαβάλλουσαι] διαβάλλονται pr. C. διαβάλλουσι W.
19. εἰς τὸ αὐτό F.L.Y. τοίνυν ceteri. εὐθὺς τοίνυν P. Verba μετὰ τὸ—τοῖς ἀκούουσιν habent etiam R.S.
τῶν] τῶν τοῦ R.
20. γὰρ] δὲ R.
γνωρίζεσθαι] γνώριμον R., omissis verbis τὴν ὑ. τοῖς ἀκούουσιν.

ἀκροατῶν τὸν ἱκανώτερον εἰπεῖν, μᾶλλον ἐξαπατῆσαι προελέσθαι ἢ τὸν ἄπειρον ἀγώνων καὶ λόγων;

594, 11. ἁπλοῦν] τὸ ἁπλοῦν τρία σημαίνει· ὡς ἐπὶ ἀριθμοῦ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ διπλοῦ· καὶ ἁπλοῦν τὸ ἐκτὸς κακουργίας· πρὸς τούτοις σημαίνει καὶ τὸ σύντομον. A.R.

594, 15. πάντα τὸν βίον] ὅρα τὸ πάντα τὸν βίον. ἐπὶ τὴν προαίρεσιν μετάγει τὴν διαβολὴν ἀποστήσας τῆς τέχνης. ὅλον γὰρ ἤλασε τὸν βίον εἰς τὸ κατορθῶσαι τῆς ἀπάτης τὴν τέχνην. ἔστι γὰρ οὗτος τῶν Ἰσοκράτους ἑταίρων ἐπίσημος.

594, 17. ὀμωμοσμένοις] ἐγχειρεῖ ἀπὸ τούτου, ὅτι οἱ μέλλοντες δικάσειν ὤμνυον πρότερον δικαίως κρινεῖν, εἶτα ἔκρινον. LESS.

594, 22. ἔστι γὰρ εἷς μὲν] εἰσβάλλει λοιπὸν ἐντεῦθεν εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ τὸ νόμιμον κεφάλαιον. F.L.Y.T.P.

ἔστι γὰρ] ἐντεῦθεν ἄρχεται τοῦ νομίμου κεφαλαίου. A.

594, 24. νόμος ἐστί, φησὶν] ἐν τῷ "νόμος ἐστίν" ὅρα τὴν οἰκονομίαν τοῦ ῥήτορος. οὐ γὰρ ἡ φύσις τῶν πραγμάτων ταύτης προσδεῖται τῆς τάξεως, ἀλλ' ἡ δεινότης τοῦ ῥήτορος τὴν οὖσαν ἰσχὺν παρεκίνησεν, ἄχρηστον ἐκ τῆς θέσεως ἀποδείξασα. οἷόν τι λέγω· πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ Διοδώρου προτεινόμενον περὶ τῶν νεῶν νόμον, οὐκ ἐποιήσατο τὰς τριήρεις ἡ βουλή, τὴν δωρεὰν οὐ δύναται λαβεῖν. ἀπαντᾷ ὁ Ἀνδροτίων εὐθὺς πρὸς τοῦτο ὅτι νόμος ἐστὶν ἕτερος κελεύων, ἐὰν ἀξίως ἡ βουλὴ δοκῇ βουλεῦσαι δωρεᾶς, διδόναι τὸν δῆμον τὴν χάριν, καὶ οὕτως ἔμελλεν ἰσόρροπος τῶν δύο νόμων ἡ μάχη γίγνεσθαι. διὰ τοῦτο προϋφαρπάσας ὁ ῥήτωρ ἄχρηστον τὴν μνήμην ἀπέφηνεν. ὅτι γὰρ μάτην ἐνταῦθα τέθειται καὶ διὰ τὴν εἰρημένην χρείαν, ἵνα μὴ ἀπαιτήσῃ δευτέραν ὁ ἀκροατὴς τοῦ νόμου διήγησιν, δῆλον ὅτι οὐδεμίαν ἀπάντησιν ἢ μάχην ἢ ἀντιλογίαν πεποίηται. ΑΛΛΩΣ. τοῦτό ἐστιν ὑφαρπάσαι τῶν ἀκροατῶν τὴν ὑπόθεσιν. τὸν γὰρ νόμον, ὃν ἂν

6. τὸ] τὰ V.

7. μετάγει] μετὰ W.

διαβολὴν] ἐπιβολὴν V.

11. δικάσειν et κρινεῖν add. Sauppius.

12. εἰσβάλλει] ἐπιβάλλει L.

15. ἐν τῷ] ἐν δὲ τῷ T.C.D.V. qui lemma om., quod habent F.L.Y. in quibus hoc scholion legitur inde ab verbis οὐχ ἡ φύσις τῶν πραγμάτων usque ad ἀντιλογίαν πεποίηται.

17. ἰσχὺν] τοῦ φεύγοντος ἰσχὺν P.

22. δωρεᾶς] Scribebatur δωρεὰς commate post βουλεῦσαι posito. Eadem modo infra peccatum in scholio altero, ubi T. δωρεάς, V. δωρεάν, iterum commate post βουλεῦσαι posito.

25. καὶ διὰ] καὶ om. C.

27. ΑΛΛΩΣ] καὶ ἄλλως V.

εἰκότως ἀντέθηκεν Ἀνδροτίων τῷ παρὰ Δημοσθένους, μεταθεὶς ἀντεξετάζει πρὸς τὸ ἔθος, οὐ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων τοῦτο δεχομένης, ἀλλὰ τῆς τοῦ ῥήτορος βίας μετακινούσης τὴν τέχνην. ὅρα γὰρ ἐκ παραθέσεως καὶ τὸ σόφισμα. λεγέσθω δὲ ὁ παρὰ Δημοσθένους λόγος. νόμος ἐστὶν, ἐὰν μὴ ποιήσηται τὰς τριήρεις ἡ βουλὴ, μὴ λαμβάνειν τὸν στέφανον. οὐκοῦν τοῦτον Ἀνδροτίων λύει, ἀντιθεὶς καὶ αὐτὸς ἕτερον κελεύοντα, ἐὰν ἀξίως ἡ βουλὴ δοκῇ βουλεῦσαι δωρεᾶς, διδόναι τὸν δῆμον τὴν δωρεὰν αὐτῇ. ἀλλ' ἵνα μὴ ἰσόρροπος γένηται τῶν δύο νόμων ἡ μάχη, διὰ τοῦτο ἀναγκαίως τὴν τάξιν αὐτῶν παρεκίνησε, τὴν δεινότητα καὶ τὴν τέχνην ἀντιθεὶς τῇ τοῦ γράμματος ἰσχύϊ· διὰ τοῦτο αἱ προδιαβολαὶ κατὰ Ἀνδροτίωνος, ἵνα Ἀνδροτίων ὁ σοφιζόμενος, ἀλλὰ μὴ ὁ Δημοσθένης, φαίνηται. ὅτι δὲ σοφίσματος ἕνεκεν τέθειται καὶ ἄχρι τῆς μνήμης μόνον ὁ νόμος, ἵνα μηδὲ δευτέραν ἐξέτασιν ὁ ἀκροατὴς ἐπιζητῇ τοῦ αὐτοῦ νόμου, δῆλον ἐκ τοῦ μηδεμίαν ἀπάντησιν μηδὲ ἀντιλογίαν μήτε μάχην ἰσχυρὰν αὐτῷ γεγενῆσθαι πρὸς αὐτὸν τὸν νόμον.

594, 25. ταῦτ' ἐπήρετο] δεύτερον μέρος τοῦτο τῆς ἀντιθέσεως. σεσόφισται δὲ οὐδὲν ἧττον ἢ τὸ πρότερον. αὐτὸν γὰρ τὸν Ἀνδροτίωνα ὁμολογοῦντα παρέχει ἐπηρωτῆσθαι τὸν δῆμον καὶ χειροτονίαν γεγενῆσθαι, ἵνα πάλιν τοῦτο τὸ μέρος τῆς ἀντιθέσεως πρὸς λύσιν ἑτέρας ἀντιθέσεως λάβῃ. μέλλει γὰρ ὕστερον τιθέναι, ἐγὼ δὲ, εἰ μὲν ἔδωκα αἰτούσῃ, παρὰ τὸν νόμον εἴρηκα· ἵνα φαίνηται Ἀνδροτίων ἐναντία λέγων αὐτὸς ἑαυτῷ, ἐνταῦθα μὲν ὅτι ἐπηρώτησεν ὁ ἐπιστάτης, ἑτέρωθι δὲ πάλιν ὅτι οὐκ ᾔτησεν. αὐτὸς γὰρ ἐξελεγχθήσεται ὑπὸ τῶν οἰκείων ῥημάτων ᾐτηκὼς, εἴπερ ἡ ἐρώτησις τρόπον τινὰ καὶ αἴτησις. εἶτα ἡ λύσις ἐπῆκται οὐ πρός τι μέρος, ἀλλὰ πρὸς τὴν διάνοιαν ἅπασαν τῆς ἀντιθέσεως, εἰ κατὰ τὸν νόμον ἔγραφες, ταύτῃ μᾶλλον ἐχρῆν αὐτὸ γενέσθαι τὸ προβούλευμα· ἵνα δοκῇ πρὸς τὸν

3. τὴν τ.] διὰ τὴν τ. W.
13. μόνον W. pro μόνος.
18. σεσόφισται] Pars hujus scholii est in F.L.Y. sic conformata σεσόφισται καὶ τοῦτο τὸ μέρος. αὐτὸν γὰρ τὸν ἀνδροτίωνα ὁμολογοῦντα ποιεῖ ἐπερωτᾶσθαι τὸν δῆμον (καὶ χειροτονίαν γεγενῆσθαι addit F.), ἵνα πρὸς τὴν ἑξῆς λύσιν τῆς ἀντιθέσεως αὐτῷ λυσιτελήσῃ ὅπου λέγει, εἰ μὲν ἔδωκα αἰτούσῃ (αἰτοῦσι F.), παρὰ τὸν νόμον εἴρηκα· καὶ αὐτὸς ἑαυτῷ φαίνεται ὁ ἀνδροτίων ἐναντιούμενος. Post quæ L.Y. pergunt ἔστι δὲ καὶ (καὶ om. L.) ὁ ἐπιστάτης ἀρχῶν—τῶν κοινῶν.
22. εἴρηκα] ἔδωκα margo P.
28. τὸ π.] τὸ om. T.D.

νόμον ἁπάντων ἀποκλείειν Ἀνδροτίωνα μνήμης τοῦ νόμου δευτέρας. περιττὸς γὰρ δόξει τοῖς ἀκούουσιν, εἴπερ εἰς ἑτέραν χρείαν παραλαβὼν τὸν νόμον ἔτι μνησθείη τοῦ αὐτοῦ νόμου. τὸ δὲ κατὰ νόμον προστέθεικεν ὁ ῥήτωρ ὡς ὑπὸ τοῦ Ἀνδροτίωνος λεγόμενον, ἵνα εὐπορήσῃ τῆς λύσεως. φιλεῖ γὰρ τοῦτο ποιεῖν. ἡ μέντοι λέξις πρὸς ὅλην τείνει τὴν διάνοιαν οὕτως, εἰ κατὰ νόμον ἔγραφες, ταύτῃ μᾶλλον ἐχρῆν γίνεσθαι προβούλευμα.

ἐπήρετο] ταῦτα ἠρώτησε, φησὶν, ὁ ἐπιστάτης. ἐπιστάτης δὲ λέγεται εἷς τῶν ι′ προέδρων. ἀφ' ἑκάστης δὲ φυλῆς τῶν ι′ προεβάλλοντο ν′ ἄνδρες καὶ ἐγίνοντο ὁμοῦ οἱ πάντες φ′. εἶτα ἐκ τούτων τῶν φ′ ἐπληροῦτο ἡ βουλὴ τῶν φ′. οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ πρυτάνεις ἐγίνοντο, ἀεὶ τῶν ν′ ἀνδρῶν τῶν ἀφ' ἑκάστης φυλῆς κλήρῳ κατὰ διαδοχὴν διοικούντων καθ' ἕκαστον μῆνα, καὶ ἐλέγοντο οἱ πρυτάνεις κυρίως αὐτοὶ οἱ ν′ ἐν ἐκείνῳ τῷ μηνὶ, ἐν ᾧ ἐπρυτάνευον καὶ διῴκουν τὰ τῆς πόλεως. ἀπὸ δὲ τῶν ν′ πάλιν ὁ μείζων προεβάλλετο καὶ ἐκαλεῖτο πρόεδρος, ὡς εἶναι ἐκ τῶν ι′ φυλῶν ι′ προέδρους. τούτων δὲ τῶν προέδρων εἷς ἕκαστος αὐτῶν κατὰ διαδοχὴν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐγίνετο ἐπιστάτης. A.R.

ὁ ἐπιστάτης] ἐπιστάτης ἄρχων τῶν πρυτάνεων, ὃς προσάγει τῷ δήμῳ τὰς κρίσεις καὶ δοκιμασίας τῶν κοινῶν. B.L.Y.

594, 26. διεχειροτόνησεν] ἀντὶ τοῦ ἐσκέψατο. A.

594, 29. αὐτὸ τοὐναντίον] τὸ σχῆμα περιτροπή. A.

595, 4. φήσει τοίνυν] σεσόφισται ἡ παροῦσα ἀντίθεσις· ἔχειν μέντοι ἀκολουθίαν δοκεῖ πρὸς τὴν ἑτέραν. ἐγκαλοῦντος γὰρ τοῦ Δημοσθένους, τί δήποτε ἀπροβούλευτον εἰσήνεγκας τὸ ψήφισμα; ἀκολούθως ἀποκρίνεται Ἀνδροτίων, ἔθος ἐστὶ τοιοῦτον· εἰς τὸ ἀπίθανον δὲ τρέπων τὸν λόγον, διοριστικώτερον αὐτὸν εἰσάγει λέγοντα τοῦτον ἁπάσας τὸν τρόπον εἰληφέναι τὰς βουλὰς, εἶτα προστιθέντα τὸ καὶ οὐδεμιᾷ γεγενῆσθαι προβούλευμα πώποτε, ἵνα ὁ ἀκροατὴς ἐξ ὧν οἶδε τῷ λέγοντι μάχηται. τίς γὰρ ἂν Ἀνδροτίωνος ἀνάσχοιτο

3. τὸ δὲ κατὰ νόμον] Hæc usque ad finem scholii habent F.L.Y., quorum F. post νόμον add. οἶμαι, L.Y. autem sic incipiunt κατὰ γὰρ τὸν νόμον ἦν] τοῦτο ὡς οἶμαι—.

4. προστέθεικεν F.L.Y.T.D. προτέθεικεν C. προσέθηκεν V.

9. τῶν ι′ π.] τῶν ν′ π. A.

ἀφ'] ἐφ' A.

27. διοριστικώτερον] *Explicatius, magis definite, distinctius.* WOLF.

λέγοντος, μηδεμιᾷ γεγενῆσθαι προβούλευμα ἐν τῷ παρεληλυθότι παντὶ χρόνῳ. οὐ γὰρ ἦν εἰκὸς, κειμένου νόμου ἀπροβούλευτον μηδὲν εἶναι ψήφισμα, πάσας τὰς βουλὰς, ὅσα πώποτε εἰλήφασιν, ἄνευ προβουλεύματος εἰληφέναι· αὐτὸς εἰδὼς πολλάκις καὶ προβουλεύματα γεγραμμένα. ἀλλ' εἰ μὲν τέθεικε τὴν ἀντίθεσιν λέγουσαν μετὰ τῆς ἀληθείας τὸ καί τινα εἰληφέναι βουλὴν ἤδη τοῦτον τὸν τρόπον, δύσλυτον ἂν αὐτὸς ἑαυτῷ κατεσκεύασε τὴν ἀντίθεσιν. πῶς γὰρ ἂν ἔλυσεν; ἢ εἰ καὶ ἔλυσεν, οὐκ ἰσχυρῶς ἂν ἔλυσεν. ἐπεὶ δὲ τοῦτο ᾔδει συμβὰν ἐπί τινων βουλῶν, διὰ τοῦτο ἐφ' ἅπαντα τὸν χρόνον ἤγαγε τὸν διορισμὸν καὶ ἐφ' ἁπάσας βουλὰς, λέγων μηδεμιᾷ γεγενῆσθαι προβούλευμα πώποτε, ἵν' ἐκ τῆς τῶν ἀκροατῶν μαρτυρίας ἐλεγχθῇ τὸ ἀπίθανον. ὅθεν καὶ τεθάρρηκεν ἐν τῇ λύσει διορίσασθαι καὶ εἰπεῖν, ἐγὼ δὲ οἶμαι μὴ οὐχὶ λέγειν αὐτὸν ἀλήθειαν.

595, 7. ἐγὼ δ' οἴομαι μὲν] ἐνστάσει καὶ ἀντιπαραστάσει ἐνταῦθα κέχρηται, ἐνιστάμενος μὲν πρῶτον καὶ λέγων, μάλιστα μὲν ψεύδεται· οὐδεμίαν γὰρ νομίζω βουλὴν ἀπροβουλεύτως ἐστεφανῶσθαι. εἶτα ἀντιπαραστάσει· εἰ δὲ καὶ δοίημεν τοῦτο ἀληθὲς εἶναι, ὡς σὺ λέγεις, οὐ καθ' ὃ καὶ ἄλλοι ἡμάρτησαν πρῴην, ὀφείλεις καὶ σὺ ἀκολουθῆσαι τῇ ἐκείνων ἁμαρτίᾳ. A.R.

595, 8. οὐ μὴν] ἐπειδὴ τοῦτο ᾔδει γεγενημένον ἐπί τινων βουλῶν καὶ ἤδη συμβεβηκὸς ἔθηκεν, ἐκ τῆς τῶν πραγμάτων φύσεως καταναγκασθεὶς, καὶ συγκρίνει τὸ ἐπί τινων ἔθος ἐνταῦθα τῷ νόμῳ, καὶ δείκνυσι τὸ γράμμα τῶν ἐθῶν ἰσχυρότερον, ὅτι εἰ καὶ γέγονεν, οὐκ ὀρθῶς πεπραγμένον φαίνεται.

ἔστι μὲν ὡς ἀπὸ ἔθους ἡ ἀντίθεσις. ἱκανῶς δὲ καὶ αὕτη διαβέβληται· τὸ γὰρ λέγειν ἁπάσας ἁπαξαπλῶς οὕτως εἰληφέναι τὰς βουλὰς ἀπίθανον τὸν λόγον ἐργάζεται· καὶ τὸ, οὐδεμιᾷ γεγενῆσθαι προβούλευμα πώποτε· ἡ γὰρ ὑπερβολὴ τὴν ἀπιστίαν ἐργάζεται

3. εἶναι T.D. εἰσάγειν C.V. εἰλήφασιν T.D. προειλήφασιν C.V.
6. μετὰ add. P.
8. δὲ om. P.
9. ᾔδει] ἤδει codices. ἤδη V.
16. μάλιστα] ὅτι μάλιστα A.
21. ᾔδει add. codices, om. V.
26. ἔστι] In L.Y. lemma φήσει τοίνυν τοῦτον τὸν τρόπον. In P. præfixum Ἄλλως.
28. οὐδεμιᾷ] οὐδεμιᾶς L.Y.
29. προβούλευμα om. F.L.Y.

τοῖς ἀκούουσιν· ἡ δὲ λύσις συγκρίνει τὸ ἔθος τῷ νόμῳ καὶ δείκνυσι τὸ γραφὲν τῶν ἐθῶν ἰσχυρότερον. F.L.Y.P.

595, 17. *ὥσπερ γάρ, εἴ τις ἐκείνων προήλω] στρογγύλον σχῆμα· τοῦτο κεῖται καὶ εἰς τὸν κατὰ Ἀριστοκράτους.* B.

595, 18. *λύει ἀντιδιοριζόμενος.* R.S.

595, 23. *ὁ νόμος, φησὶν, οὐκ ἐᾷ] αὕτη ἡ πρότασις τῆς ἀντιθέσεως. ἔστι δὲ τετραμερὴς ἡ ἀντίθεσις.* S. *εἰσβολὴ εἰς τὸν δεύτερον νόμον τὸν περὶ τῶν νεῶν. ὁ νόμος, φησὶν, οὐκ ἐᾷ τὴν βουλὴν αἰτῆσαι τὴν δωρεάν. ταύτῃ ἀκόλουθος ἦν ἐκείνη, ὥσπερ ἔφαμεν, ἡ λύσις, ἣν ἀπέρριψεν ἄνω ὁ ῥήτωρ, ὡς ἐπεσημηνάμεθα, ὅτι νόμος ἐστὶ κελεύων, ἐὰν ἀξίως ἡ βουλὴ δοκῇ βουλεῦσαι. καὶ τὰ ἑξῆς. πεποίηκε δὲ τὸν Ἀνδροτίωνα ἐριστικώτερον ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ Δημοσθένους νόμου μαχόμενον, ἵνα ἀπαγάγῃ τὴν διάνοιαν καὶ τοῦ ἀντιδίκου καὶ τῶν ἀκροωμένων τῆς μνήμης τοῦ ἰσχυροτάτου νόμου. ἔστι τοίνυν τετραμερὴς ἡ ἀντίθεσις. ταύτης δὲ τὸ μὲν πρῶτον μέρος ἐστὶ κατὰ Ἀνδροτίωνος. ὁμολογεῖ γὰρ μὴ ἐξεῖναι τῇ βουλῇ τὴν δωρεὰν αἰτῆσαι εἰ μὴ ποιήσαιτο τὰς τριήρεις. καίτοι γε ἀπίθανον εἶναι δοκεῖ τὸ τινὰ αὐτὸν καθ' αὑτοῦ τὰ λυποῦντα λέγειν· ἀλλ', ἐπειδήπερ ἠβουλήθη τὸ οἰκεῖον ἰσχυρὸν ὁμολογούμενον καταστῆσαι, διὰ τοῦτο τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ ἀντιδίκου χρῆται. εἶτ', ἐπειδήπερ ἑώρα θαρροῦντα τὸν ἄνδρα τῇ τῶν λόγων τέχνῃ, ὄντα ἐριστικὸν—τοῦτο γὰρ προδιαβάλλων τὸν ἄνδρα εἴρηκε—, διὰ τοῦτο οὐκ ἀπεικὸς ἡγήσατο περιθεῖναι αὐτῷ καὶ λόγους ὁμολογοῦντας, ἵνα φαίνηται δεινὸς εἰπεῖν, ἐξ αὐτῶν τῶν ὁμολογουμένων δῆθεν περιγίνεσθαι φιλονεικῶν διὰ τὴν τέχνην. τὸ δὲ δεύτερον μέρος ἐστὶ, δοῦναι δέ γε οὐδαμοῦ, φησὶ, κωλύει τὸν δῆμον. τοῦτό ἐστιν ἐκ διανοίας τοῦ νόμου κατὰ τὸ παρειμένον, ᾧ χρώμενον ποιεῖ ἀντὶ τοῦ νόμου τὸν Ἀνδροτίωνα, διὰ τὴν ἑαυτῷ προσοῦσαν τέχνην. σοφιστοῦ γὰρ τὰ μὲν κείμενα ἐᾶν, ἐκ δὲ τῶν μὴ κειμένων*

1. *τῷ νόμῳ] τῶν νόμων* P.
4. *κατὰ Ἀριστοκράτους]* p. 653.
5. *ἀντιδιοριζόμενος] ἀντιδιορίζων* R.
7. *εἰσβολὴ—]* Scholia ad p. 595, 23. sunt etiam in F.L.Y. usque ad verba *οὐ δι' αὐτὸν δεδωκώς* p. 672, 2.
9. *ἦν* om. C.
12. *ἀπὸ] κατὰ* W. Eadem fere leguntur in scholio ad p. 595, 26. *τοῦ Δημοσθένους νόμου] τοῦ δυ. . . . . νόμῳ* F. cum spatio novem literarum. *τῷ Δημοσθένους νόμῳ* margo P., deleto *ἀπό*.
17. *εἰ μὴ ποιήσαιτο] μὴ ποιησαμένῃ* C.V.
22. *οὐκ ἀπεικὸς] οὐκ* om. V.
25. *κωλύει] κωλύειν* C.V.

πειρᾶσθαι συλλογίζεσθαι. τὸ δὲ τρίτον μέρος ἐστὶν, ἐγὼ δὲ, εἰ μὲν ἔδωκα αἰτούσῃ, καὶ τὰ ἑξῆς. τὸ δὲ τέταρτον, εἰ δὲ μὴ πεποίημαι μνείαν περὶ τῶν νεῶν, καὶ τὰ ἑξῆς. τὸ μὲν οὖν πρῶτον μέρος τῆς ἀντιθέσεως οὐ λύει· ὑπὲρ γὰρ ἑαυτοῦ καὶ οὐχ ὑπὲρ Ἀνδροτίωνος κεῖται. Ἀνδροτίωνος γὰρ ὁμολογοῦντος μὴ ἐξεῖναι τῇ βουλῇ τὴν δωρεὰν αἰτῆσαι, εἰ μὴ ποιήσαιτο τὰς τριήρεις, τί ἀντιλέγει πρὸς τοῦτο Δημοσθένης, πλὴν ὅτι ᾔτησε; τοῦτο δὲ πειρᾶται ἐξ αὐτῶν πάλιν τῶν Ἀνδροτίωνος λόγων ἀποδεικνύναι, ὅπερ ἦν τρίτον τῆς ἀντιθέσεως μέρος, ἐχόμενον τῆς πρώτης προτάσεως. τὸ γὰρ τρίτον μέρος ὥσπερ κατασκευὴ τῆς προτάσεώς ἐστι. τίς γὰρ ἡ πρότασις; ὁ νόμος οὐκ ἐᾷ τὴν βουλὴν αἰτῆσαι τὴν δωρεάν· ἡ δὲ τρίτη ἐστὶν, ἐγὼ δὲ, εἰ μὲν ἔδωκα αἰτούσῃ, παρὰ τὸν νόμον εἴρηκα. ταύτην τοίνυν τὴν πρότασιν πρώτην ἐπεχείρησε λῦσαι. λύει δὲ πρῶτον μὲν ἀπὸ τῆς ποιότητος, ὅτι οἱ πρόεδροι τῆς βουλῆς ἦσαν καὶ ὁ ἐπιψηφίζων ἐπιστάτης τῶν τότε βουλευσάντων ἦν· εἶτα συλλογιστικῶς, εἰ δὲ ἠρώτων καὶ διαχειροτονίαν ἐδίδοσαν, δῆλοί εἰσι πραγματευσάμενοι τὴν δωρεάν· εἶτα ἀποδεικτικῶς ἐκ τῶν συμβεβηκότων, πρὸς τοίνυν τούτοις ἔστιν ἃ τοῦ Μειδίου κατηγοροῦντος· εἶτ', ἐπειδὴ καὶ αὐτὰ τὰ συμβεβηκότα ἐδεῖτο ἑτέρας πίστεως, ἐκ τῆς μαρτυρίας τῶν ἀκροατῶν ἐπιστώσατο. πληρώσας δὲ ταύτην τὴν λύσιν ἐπανῆλθεν ἐπὶ τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἀντιθέσεως, ὃ παρέλιπε μὲν διὰ τὸ συγγένειαν ἔχειν τὴν πρώτην πρότασιν τῆς ἀντιθέσεως πρὸς τὴν τρίτην, λύειν δὲ ἐνταῦθα πειρᾶται. ἔστι τοίνυν ἀρχὴ τῆς λύσεως τοῦ δευτέρου μέρους τῆς ἀντιθέσεως, ὅτι δὲ οὐδὲ τὸν δῆμον ἐᾷ διδόναι, καὶ τὰ ἑξῆς. πρόσκειται μέντοι γε ἡ αἰτία δι' ἣν τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἀντιθέσεως οὐ κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν ἔλυσεν, ἀλλὰ τὸ τρίτον πρῶτον. ἐπειδὴ γὰρ τὸ μὴ ἐξεῖναι δοῦναι τὸν δῆμον τὴν δωρεὰν οὐχ οἷός τε ἦν δεῖξαι μὴ πρότερον δείξας ὅτι ᾔτησεν ἡ βουλὴ, διὰ τοῦτο πρῶτον συστήσας ὅτι ᾔτησεν, ἐπήγαγε λοιπὸν τὸ μὴ ἐξεῖναι, ὅτι βιασθεὶς ἢ ἐξαπατηθεὶς ὁ

11. *τρίτη*] Aut aliquid deest, aut *ἡ δὲ δευτέρα* legendum. WOLF.

13. *π. πρώτην*] *πρώτην π.* V. *λῦσαι*] *λύσειν* F.

14. *τῆς βουλῆς*] *τῶν βουλῶν* V.

15. *εἰ δὲ*] *οἱ δὲ* F.

16. *διαχειροτονίαν*] *διὰ χειροτονίαν* C.P.

18. *κατηγοροῦντος* L., ut W. ex p. 596, 8. *κατηγορεῖ* F. *κατηγόρησεν* T. C.D.V. *κατηγ°* Y. cum compendio.

20. *δὲ ταύτην* additum ex F.L.Y.P.

21. *μὲν* add. F.L.Y.

22. *πρώτην*] *προτέραν* F. *α'* L.Y. *πρὸς*] *καὶ* F.

24. *ὅτι δὲ*] *δὲ* om. F.

δῆμος διὰ τῆς αἰτήσεως καὶ δέδωκε διὰ τοὺς αἰτήσαντας, οὐκ ἐξὸν διδόναι, καὶ οὐ δι' αὐτὸν δεδωκώς. ὥστε τὸ "περὶ τοίνυν τοῦ νόμου τοῦ "διαρρήδην οὐκ ἐῶντος," αὕτη ἡ παρὰ Δημοσθένους πρότασις. ἡ δὲ ἑπομένη ἀντιπρότασις, ἣ καὶ ἀντίθεσίς ἐστιν, ἐντεῦθεν ἄρχεται, ὁ νόμος, φησὶν, οὐκ ἐᾷ τὴν βουλὴν αἰτῆσαι τὴν δωρεὰν, καὶ τὰ ἑξῆς. χρὴ δὲ εἰδέναι ὅτι ὅταν τις αὐτὸς πρότερος παρέχηται λόγον, τούτῳ τὰ τῆς πίστεως δίχα διαιρεθήσεται· καὶ πρῶτον μὲν τὰς οἰκείας συστήσει προτάσεις, μετὰ ταῦτα δὲ καὶ τὰς λύσεις τὰς παρὰ τῶν ἀντιδίκων. μᾶλλον δὲ ἑτέρως εἴπωμεν. τετραπλῆ τις εὑρίσκεται ἡ τῶν ἀγώνων φύσις, ὅταν τις αὐτὸς πρῶτος ποιῆται τὸν λόγον. ἓν μὲν γάρ ἐστι μέρος προηγούμενον, ἐν ᾧ τις πειρᾶται τὰς οἰκείας προτάσεις συνιστάναι· ἕτερον δὲ, ὅταν τὰ παρακολουθοῦντα ταύταις καὶ παρεπόμενα, ὡς ἀπίθανα ἢ ὡς ἐναντία, ἀναγκαζώμεθα διαλύειν, ὥστε ἰσχυρὰς γενέσθαι τὰς προτάσεις· καὶ τοῦτο γίνεται συστάσεως ἕνεκα τῶν ἡμετέρων λόγων. ἐνταῦθα δὲ ἡ πλείων μάχη πρὸς τὰ ἀντιπαρατεινόμενα παρὰ Ἀνδροτίωνος εἰς ἀναίρεσιν τῶν προηγουμένων. συναγωνίζεται οὖν τῷ Εὐκτήμονος λόγῳ· ὅταν γὰρ ἐκβάλλῃ τὰ πρὸς ἀναίρεσιν τῶν προηγουμένων παρὰ Ἀνδροτίωνος κομιζόμενα, ἄδηλος ἔσται ὑπὲρ τῶν οἰκείων προτάσεων διατεινόμενος. τὸ δὲ "δοῦναι δέ γε" ἔστι τὸ ἐκ διανοίας τοῦ νόμου κατὰ τὸ παρειμένον, ᾧ χρώμενον ποιεῖ ἀντὶ νόμου τὸν Ἀνδροτίωνα, διὰ τὴν αὐτῷ προσοῦσαν τέχνην· σοφιστοῦ γὰρ τὸ τὰ μὲν κείμενα ἐᾶν, ἐκ δὲ τῶν μὴ κειμένων πειρᾶσθαι συλλογίζεσθαι.

595, 26. ἐγὼ δὲ, εἰ μὲν ἔδωκα αἰτούσῃ] ἐν τοῖς προάγουσιν ἔλεγε, ταῦτ' ἐπήρετο, φησὶν, ὁ ἐπιστάτης καὶ τὰ ἑξῆς. ἐνταῦθα δέ φησιν, εἰ μὲν ἔδωκα αἰτούσῃ, παρὰ τὸν νόμον εἴρηκα. πῶς γὰρ ἐνδέχεται τὸν ὁμολογήσαντα ἐπὶ τῆς προτέρας ἀντιθέσεως ὅτι ἐπήρετο ὁ ἐπιστάτης καὶ διεχειροτόνησεν ὁ δῆμος, πάλιν ἐνταῦθα λέγειν, οὐκ ᾔτησα οὐδὲ παρὰ τὸν νόμον εἴρηκα; δεινότητος οὖν τοῦτο τὸ δεῖγμα καὶ μεθόδου τῆς περὶ τὰς ἀντιθέσεις. διὰ τοῦτο τὴν μὲν μνήμην τοῦ

2. δεδωκώς] δέδωκεν P.
8. παρὰ τῶν] πάντων V.
9. εἴπωμεν P. pro εἴπομεν.
14. τὰς π.] Inter τὰς et προτάσεις quattuor literarum spatium est in T.
17. ἐκβάλλῃ] ἐκβάλῃ V.
22. συλλογίζεσθαι] ὡς ἄνω εἴπομεν add. P.
29. ᾔτησα] Legebatur ᾔτησε. οὐδὲ] Legebatur ὡς οὐδέ. παρὰ] κατὰ V.
30. μὲν om. V.

ἰσχυροτάτου νόμου παρῆκεν. πεποίηκε δὲ Ἀνδροτίωνα ἐριστικώτερον ἀπὸ τοῦ Δημοσθένους νόμου μαχόμενον, ἵνα ἀπαγάγῃ τὴν διάνοιαν καὶ τοῦ ἀντιδίκου καὶ τῶν ἀκροωμένων τῆς μνήμης τοῦ ἰσχυροτάτου νόμου. ὁμολογοῦντα δὲ ἐνταῦθα ποιεῖ τὸν Ἀνδροτίωνα ὅτι οὐκ ἔξεστιν αἰτεῖν, ἵνα τοῦτο ἀποδείξας ἕλῃ αὐτόν. καὶ ἔστι τὸ πρῶτον μέρος κατὰ τοῦ Ἀνδροτίωνος τῆς ἀντιθέσεως· ὁμολογεῖ γὰρ μὴ ἐξεῖναι τῇ βουλῇ τὴν δωρεὰν αἰτῆσαι, εἰ μὴ ποιήσαιτο τὰς τριήρεις. καίτοι γε ἀπίθανον εἶναι δοκεῖ τὸ τινὰ αὐτὸν καθ' αὑτοῦ τὰ λυποῦντα λέγειν· ἀλλ' ἐπειδήπερ ἐβουλήθη τὸ οἰκεῖον ἰσχυρὸν ὁμολογούμενον καταστῆσαι, διὰ τοῦτο τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ ἀντιδίκου χρῆται. ἐπειδὴ γὰρ ἑώρα θαρροῦντα τὸν ἄνδρα τῇ τῶν λόγων τέχνῃ, ὄντα ἐριστικὸν—τοῦτο γὰρ αὐτὸν προδιαβάλλων εἴρηκε—, διὰ τοῦτο οὐκ ἀπεικὸς ἡγήσατο παραθεῖναι αὐτῷ καὶ λόγους ὁμολογοῦντας, ἵνα φαίνηται ὁ δεινὸς εἰπεῖν ἐξ αὐτῶν τῶν ὁμολογουμένων περιγίγνεσθαι φιλονεικῶν διὰ τὴν τέχνην.

εἴποι ἄν τις· τί γὰρ ἐν αὐτῷ ἦν τὸ δοῦναι; λέγομεν ὅτι ἔδωκα λέγει ἀντὶ τοῦ αἴτιος ἐγενόμην τοῦ δοῦναι τὸν δῆμον τῇ βουλῇ τὸν στέφανον αἰτούσῃ. ὅρα πῶς ἀφελῶς ἐνταῦθα περιέθηκε τὸ ῥῆμα τῷ Ἀνδροτίωνι τῷ εἰπεῖν ὅτι αἰτούσῃ, ἵνα δόξῃ ὥσπερ ἐναντία ἑαυτῷ λέγειν ὁ Ἀνδροτίων ἐν οἷς λέγει μετὰ μικρὸν ὅτι οὐκ ᾔτησα. A.R.

595, 27. εἰ δὲ μὴ πεποίημαι μνείαν] τὸ ὅτι ᾔτησε πειρᾶται ἀποδεικνύναι, ὅπερ ἦν τρίτον τῆς ἀντιθέσεως μέρος. καὶ πρῶτον δείκνυσιν ἀπὸ τῆς ποιότητος. S. Ἀνδροτίωνος ὁμολογοῦντος μὴ ἐξεῖναι τῇ βουλῇ τὴν δωρεὰν αἰτῆσαι, εἰ μὴ ποιήσαιτο τὰς τριήρεις, τί ἀντιλέγει πρὸς τοῦτο Δημοσθένης, εἰ μὴ ὅτι ᾔτησε; διόπερ τὸ μὲν ὁμολογούμενον παρὰ Ἀνδροτίωνος ὡς ἀναμφισβήτητον παρῆκε, τὸ δὲ ὅτι ᾔτησε πειρᾶται ἐξ αὐτῶν πάλιν τῶν Ἀνδροτίωνος ῥημάτων ἀποδεικνύναι. ἦν μὲν οὖν ἡ πρώτη πρότασις, ὁ νόμος οὐκ ἐᾷ τὴν βουλὴν αἰτῆσαι τὴν δωρεάν· ἡ δὲ τρίτη ἐστὶν, ἐγὼ δὲ, εἰ μὲν ἔδωκα αἰτούσῃ,

1. ἰσχυροτάτου add. W.
3. τοῦ ἰσχυροτάτου νόμου] τῆς ἰσχυροτάτης (fort. ἰσχυρότητος) τοῦ νόμου libri. Correctum ex scholio superiore p. 670, 14.
5. ἀποδείξας] δείξας V.
17. ἀντὶ τοῦ αἴτιος R. ἀναίτιος A.
18. αἰτούσῃ W. pro ᾔτησα.
20. ᾔτησα] ᾔτησεν W.
26. ἀντιλέγει C. ἀντιλέγοι T.D. ἂν λέγοι V. Conf. p. 671, 6.

παρὰ τὸν νόμον εἴρηκα. ταύτην τοίνυν τὴν πρότασιν πρῶτον ἐπεχείρησε λῦσαι. λύει δὲ πρῶτον μὲν ἀπὸ τῆς ποιότητος, ὅτι οἱ πρόεδροι τῆς βουλῆς ἦσαν, καὶ ὁ ἐπιψηφίζων ἐπιστάτης τῶν τότε βουλευσάντων ἦν· εἶτα συλλογιστικῶς, εἰ δὲ ἠρώτων καὶ διαχειροτονίαν ἐδίδοσαν, δῆλοί εἰσι πραγματευσάμενοι τὴν δωρεάν. τοῦτο δὲ ἦν ὃ κατεσκεύασεν ἐν τῇ κατ' ἀρχὰς ἀντιθέσει, ταῦτ' ἐπήρετο λέγων ὁ ἐπιστάτης, διεχειροτόνησεν ὁ δῆμος. πρὸς δὲ τὸ, καίτοι τούς γε μὴ αἰτοῦντας, ἔστιν εἰπεῖν ὅτι συλλογιστικῶς ἀποφαίνει τὴν ἐρώτησιν ἀπὸ τοῦ τέλους. εἰ γὰρ τὸ αἰτῆσαι διὰ τὸ λαβεῖν γίνεται, καὶ ἡ ἐρώτησις δὲ τούτου χάριν προῆκται, ὅμοιον ἄρα τῷ αἰτῆσαι τὸ ἐρωτῆσαι. εἰ τοίνυν τὸ αἰτῆσαι νόμος κωλύει, ὅμοιον ἄρα ὂν καὶ τὸ ἐρωτᾷν κεκώλυκε.

596, 4. διαχειροτονίαν] διάσκεψιν συλλογιστικήν. R.S.

596, 8. πρὸς τοίνυν τούτοις] ἐπειδὴ καὶ αὐτὰ τὰ συμβεβηκότα ἐδεῖτο ἑτέρας πίστεως, ἐκ τῆς μαρτυρίας τῶν ἀκροατῶν ἐπιστώσατο εἰπὼν, "καὶ ταῦτα οὐ παρ' ἐμοῦ δεῖ μανθάνειν τοὺς δικάζοντας ὑμᾶς," καὶ τὰ ἑξῆς. λύειν δὲ ἐνταῦθα πειρᾶται, "ὅτι οὐδὲ τὸν δῆμον ἐᾷ διδόναι ὁ νόμος μὴ ποιησαμένῃ τὰς ναῦς, καὶ τοῦτο ἐπιδείξω." ἐπειδὴ δὲ τὸ δοῦναι οὐκ ἐξὸν τὸν δῆμον τὴν δωρεὰν οὐχ οἷός τε ἦν δεῖξαι μὴ πρότερον δείξας ὅτι ᾔτησεν ἡ βουλὴ, διὰ τοῦτο πρῶτον συστήσας ὅτι ᾔτησεν, ἐπήγαγε λοιπὸν τὸ μὴ ἐξεῖναι, ὅτι βιασθεὶς καὶ ἐξαπατηθεὶς ὁ δῆμος διὰ τῆς αἰτήσεως, καὶ δεδωκὼς διὰ τοὺς αἰτήσαντας, οὐκ ἐξὸν διδόναι, καὶ οὐ δι' ἑαυτὸν δεδωκώς. ἀπόδειξις δὲ τοῦ αἰτῆσαι αὐτούς. εἰ γὰρ ἠξίωσεν ἡ βουλὴ μὴ ἀφαιρεθῆναι, ἠξίωσε πάντως λαβεῖν. διὸ καὶ τὸν πόθον δηλῶν εἶπεν, ἀναπηδῶντες οὕτως ἐταράχθησαν, δεδιότες μὴ ἀφαιρεθῶσι τοῦ γέρως. τὸ δὲ "ὅτι δὲ οὐδὲ τὸν δῆμον" ἔστιν ἄλλο μέρος τῆς ἀντιθέσεως, ἔνθα εἶπε, "δοῦναι δέ γε οὐδαμῶς κωλύει τὸν δῆμον." ἀναιρεῖ δὲ καὶ τοῦτο ἀναλόγως οὕτως, εἰ ὁμολογεῖται ὅτι αἰτεῖν κεκώλυται, πολλῷ πλέον ἀπείρηται τὸ δοῦναι, ὃ τοῦ αἰτεῖν ἐστιν ἰσχυρότερον.

596, 9. ἀποδεικτικῶς ἀπὸ τῶν συμβεβηκότων. S.

596, 14. πρὸς τὸ β' μέρος τῆς ἀντιθέσεως. S.

8. ἐρώτησιν] αἴτησιν margo P.
10. τὸ ἐρωτῆσαι om. C.
12. κεκώλυκε] κεκώλυται C.
19. οὐκ ἐξὸν add. W.
ἦν δεῖξαι] ἐπιδεῖξαι V.
27. δέ γε V. δέ om. codices.

596, 23. τὰς τριήρεις οὐ πεποίησαι] ἐνταῦθα λοιπὸν ἀναιρεῖ ἐκ περιουσίας, ὅτι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις εἰ καλῶς ἡ βουλὴ βουλεύσει, μὴ ποιήσεται δὲ τὰς τριήρεις, οὐ λήψεται δικαίως τὸν στέφανον.

ἀποστροφὴ ὡς ἀπὸ τοῦ νομοθέτου· τὸ δὲ σχῆμα μάχη. τὸ δὲ "ὅπου δὲ αἰτεῖν οὐκ ἐᾷ," τοῦτο οὐκέτι ὡς ἀπὸ τοῦ νομοθέτου, ἀλλ' ὡς ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ῥήτορος. A.

596, 25. ἄξιον τοίνυν] τοῦτο τὸ ἐπιχείρημά ἐστι γνώμη νομοθέτου. ἐξετάζει γὰρ γνώμην τοῦ νομοθέτου, δι' ἣν αἰτίαν καὶ τί σκοπῶν οὕτως ἔγραψε τὸν νόμον. οὐ γάρ ἐστι κεφάλαιον. A.R. πρὸς τὸ δ' μέρος τῆς ἀντιθέσεως. S.

ἄξιον τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] τοῦτό ἐστι πρὸς τὸ τέταρτον μέρος τῆς ἀντιθέσεως, ἀλλ' ἕτερ' ἄττα λέγω, δι' ἃ τὴν βουλὴν στεφανῶ. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ μέρος τῆς ἀντιθέσεως ἄντικρυς πρὸς τὸν προκείμενον Ἀνδροτίωνος νόμον, τὸν κελεύοντα, ἐὰν ἀξίως ἡ βουλὴ δοκῇ βουλεῦσαι, δωρεὰν αἰτεῖν. ἀλλ' ἐπειδὴ μέγιστα ἰσχύειν ἐδόκει τὸ γράμμα καὶ ἡ τοῦ νόμου φωνή, διὰ τοῦτο πρὸς τὸν Ἀνδροτίωνος λόγον μάχεται. οὐχ ὅμοιον γὰρ ἦν νόμον νόμῳ μάχεσθαι καὶ νόμον Ἀνδροτίωνος φωνῇ καὶ λόγῳ. τοῦ μὲν γὰρ ἡ ἰσχὺς ὁμοία, τοῦ δὲ ὁ λόγος πάμπολυ ἀσθενέστερος. ἡ δὲ λύσις ἀπὸ τοῦ συμφέροντος. ἔχει δὲ τὴν ἐργασίαν ἑκατέρωθεν, ἀπό τε τῶν ἐνδόξων καὶ τῶν ἐναντίων· ἐνδόξων μὲν, λαμπρότητος καὶ κατορθωμάτων, ἐν οἷς ἡ χρεία τῶν τριήρων δέδεικται ὅση, ἀδόξων δὲ, συμφορᾶς καὶ ἥττης τοῦ δήμου καὶ τῆς τῶν τριήρων σπάνεως. θαυμάσαι δὲ ἄξιον τῆς δεινότητος τὴν ὑπερβολὴν, ὅτι πρὸς τὸν νόμον ἀπαντῶν καὶ ἀγωνιζόμενος, κρύπτει τὸν νόμον, πόρρω που κατατάξας αὐτὸν τοῦ παρόντος λόγου, ὅπως ὡς ἄοπλόν τινα καὶ ψιλὸν συμμάχων τὸν ἀντίδικον ἕλῃ. ὃ τοίνυν ὡς προηγούμενον κεφάλαιον ἦν Ἀνδροτίωνος, τοῦτο καθ' ὑπερβολὴν καὶ ὡς μέρος ποιησάμενος λόγου καθεῖλε τῇ οἰκείᾳ μεταχει-

8. γὰρ γνώμην—σκοπῶν] Hæc verba præsecta sunt in A.

11. τοῦτό ἐστι—] Hoc scholion habent F.L.Y. usque ad verba τῆς τῶν τριήρων σπάνεως.

15. δωρεὰν αἰτεῖν] δωρεᾶς (sine commate post βουλεῦσαι) καὶ τὰ ἑξῆς F.L.Y.

22. τριήρων] τριηρῶν L.V. et mox iterum.

συμφορᾶς καὶ ἥττης F.Y.P. συμφορὰν καὶ ἧτταν ceteri.

23. καὶ τῆς—σπάνεως F.Y. καὶ τὴν —σπάνιν L. διὰ τὴν—σπάνιν ceteri.

26. συμμάχων C.V. σύμμαχον T. D.

ρίσει· καὶ οὐκ ἀνεῖλε μόνον, ἀλλὰ καὶ διέλυσε, δεῦρο μὲν θεὶς ψιλοὺς τοὺς λόγους, ἑτέρωθι δὲ μεταστήσας τὸν νόμον.

597, 3. θάτερα] ἀντὶ τοῦ φαῦλα. A.

597, 4. ἵνα μηδὲν εἴπω φλαῦρον] τὸ φιλόπολι τοῦ ἀνδρός ἐστι θαυμάζειν, ὅτι καὶ λόγῳ μόνον δυστυχεῖν τὴν πόλιν οὐ βούλεται.

597, 8. εἰ βούλεσθε] τὸ σχῆμα ἀποκοπή. λείπει γὰρ τὸ ἀκούσατε. A.

οἱ τὰ προπύλαια καὶ τὸν παρθενῶνα] προπύλαια λέγονται οἱ μέγιστοι πυλῶνες τῶν ἱερῶν. Παρθενὼν ναὸς ἦν ἐν τῇ ἀκροπόλει παρθένου Ἀθηνᾶς, περιέχων ἄγαλμα τῆς θεοῦ. ὅπερ ἐποίησε Φειδίας ὁ ἀνδριαντοπλάστης ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος. γʹ γὰρ ἀγάλματα ἦν ἐν τῇ ἀκροπόλει τῆς Ἀθηνᾶς ἐν διαφόροις τόποις· ἓν μὲν ἐξ ἀρχῆς γενόμενον ἐξ ἐλαίας, ὅπερ ἐκαλεῖτο πολιάδος Ἀθηνᾶς, διὰ τὸ αὐτῆς εἶναι τὴν πόλιν. δεύτερον δὲ τὸ ἀπὸ χαλκοῦ μόνον, ὅπερ ἐποίησαν νικήσαντες οἱ ἐν Μαραθῶνι. ἐκαλεῖτο δὲ τοῦτο προμάχου Ἀθηνᾶς. τρίτον ἐποιήσαντο ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος, ὡς πλουσιώτεροι γενόμενοι, ἀπὸ τῆς ἐν Σαλαμῖνι νίκης, ὅσῳ καὶ μείζων ἡ νίκη· καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο παρθένου Ἀθηνᾶς. A.R.

597, 11. πάντες] δηλονότι ὡς παῖδες ὄντες καὶ ἀπόγονοι ἐκείνων τῶν ταῦτα πραξάντων. A.

597, 17. εἶεν] παρακελευσματικὸν τὸ σχῆμα, ὡς ἀναμιμνησκομένου τὰ ἐφεξῆς, ἃ δόξει καὶ οὕτως σχεδιάζειν καὶ μὴ ἐσκεμμένως. A.R.

597, 18. ἑοράκατε] πάλιν λείπει τὸ ἀκούσατε. A.

597, 25. πόσα δεινὰ] τὸ σχῆμα ὑπερβολὴ κατὰ παρένθεσιν. A.

597, 29. παρέστησαν] ἀντὶ τοῦ ἐχειρώθησαν, ἑάλωσαν. A.L.

τὸ ναυτικὸν] ἐν Αἰγὸς Ποταμῷ ἐπιθέμενος ὁ Λύσανδρος ἔλαβεν αὐτὸ, ὡς ἤδη ἔγνωμεν πᾶσαν τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ Εὐαγόρᾳ Ἰσοκράτους. τότε γάρ ἐστιν, ὅτε καὶ ταῖς ἰδίαις χερσὶ κατηνάγκασεν ὁ

4. 5. Hæc post στέφανον (p. 675, 3.) habent T.C.D.V. Transposuit et lemma addidit P.

4. τὸ φ.] τὸ φ. δὲ V.

5. μόνον T.D. μόνῳ C.V.

10. ἄγαλμα] τὸ ἄγαλμα A.

ἐποίησε Φειδίας] ἐποίησεν ὁ φειδίας A.

14. ἀπὸ A. τοῦ R.

μόνον] μόνου A.

27. τὸ ναυτικὸν] In A. lemma τοῦ δεκελεικοῦ.

ἐν Αἰγὸς—] Verba ἐν Αἰγὸς—πᾶσαν τὴν præsecta sunt in A.

28. Ἰσοκράτους] p. 199.

Λύσανδρος τοὺς Ἀθηναίους κατασκάψαι τὰ ἴδια τείχη, καταλύσας αὐτῶν τὴν δύναμιν ἐν Αἰγὸς Ποταμῷ. καὶ οὕτω πέρας ἔσχεν ὁ Πελοποννησιακὸς ὁ καὶ Δεκελεικὸς λεγόμενος πόλεμος, καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι κατέστησαν τῶν λ' ὀλιγαρχίαν ἐν ταῖς Ἀθήναις, ἐξ αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων τινὰς ὀλιγαρχίᾳ χαίροντας. A.R.

598, 2. τὸν τελευταῖον] ὁ γενόμενος περὶ Κέρκυραν, οὗ καὶ μέμνηται Ξενοφῶν ἐν τῇ ζ' τῶν Ἑλληνικῶν. A.R.

598, 4. ὀρόβους] ὄροβος εἶδος κριθῆς. B.

ἴστε ὀρόβους ὄντας ὠνίους] ἐκ τούτου δηλοῖ ἐσχάτην ἀπορίαν· ὄροβος γὰρ εἶδος κριθῆς οὐδεμιᾶς τιμῆς ἄξιον, ὃν βόες ἐσθίουσι καὶ ἐρέπτουσι. P.

598, 20. ἀκούω δ' αὐτὸν] ἐπὶ μεταστατικὴν ἀντίθεσιν χωρεῖ. μετάστασις δέ ἐστιν, ὅταν ἐγκαλούμενός τις περί τινος ἐγκλήματος ὁμολογῇ μὲν τὸ ἁμάρτημα γεγενῆσθαι, μεταφέρῃ δὲ αὐτὸ εἰς ἄλλον, ἐλευθερῶν ἑαυτόν, ὥσπερ καὶ ἐνταῦθα εἰσάγει τὸν Ἀνδροτίωνα ἁμάρτημα μὲν γεγενῆσθαι τὸ μὴ ποιῆσαι τὰς τριήρεις ὁμολογοῦντα, μεταφέροντα δὲ τὴν αἰτίαν ἐπ' ἄλλον τινά, λέγων δὴ τὸν ταμίαν, τὸν ὥσπερ ἀποδέκτην τῶν χρημάτων τῶν ἀναλισκομένων τοῖς κατασκευάζουσι τὰς τριήρεις, φάσκων αὐτὸν δεξάμενον τὰ χρήματα πεφευγέναι. A.

ἀκούω δὲ] ἀντίθεσις δικαιολογικὴ Ἀνδροτίωνος, ὡς ἔχειν τὸν λόγον κεφάλαια δύο, τὸ νόμιμον καὶ δίκαιον. ἔστι δὲ μεταστατική, τὴν αἰτίαν ἀπὸ τῆς βουλῆς ἐπὶ τὸν ταμίαν μετάγουσα. τινὲς δ' ᾠήθησαν ἐκ δυοῖν στάσεων συνεστηκέναι τὴν ἀντίθεσιν, μεταστάσεως καὶ συγγνώμης. ἔοικε δὲ μεταστατικὴ τυγχάνειν μᾶλλον. καὶ γὰρ καὶ ἐν τῷ περὶ στεφάνου τὰ περὶ Χαιρώνειαν ἀναφέρων ἐπὶ τὴν τύχην, οὐχὶ συγγνωμονικῶς, ἀλλὰ μεταστατικῶς ἔοικε τὰ λυποῦντα λύειν. ὅθεν χαρακτηρίζειν ἂν εἴη λοιπόν, τί μέν ἐστι συγγνώμη, τί δὲ μετά-

2. ποταμῷ R. ποταμοῖς A.
οὕτω] οὗ A.
7. ζ'] 6, 2.
21. ἀντίθεσις—μετάγουσα] Hæc sunt in F.L.Y. Brevius scholion in S. ἀντίθεσις δικαιολογική, ὡς ἔχειν τὸν λόγον κεφάλαιον β' τὸ νόμιμον καὶ δίκαιον. μεταστατικὴ δὲ ἡ ἀντίθεσις.
22. κεφάλαια δύο] κεφάλαιον δεύτερον F.
23. μετάγουσα] ἐπάγουσα V.
24. δυοῖν] δυεῖν T.D.
26. Χαιρώνειαν P. Χερώνειαν codices et V.
28. τί μέν ἐστι—] Hæc usque ad finem scholii habent F.L.Y. sic conformata, τί οὖν ἐστι μετάστασις καὶ τί συγγνώμη λέγειν ἂν εἴη λοιπόν. ὅσα μὲν οὖν (τοίνυν pro οὖν F.) αὐτοὶ φ. π. εἰδότες δὲ ὅτι (μὲν ὅτι F.) ἄτοπα, ὅμως

στασις. ὅσα μὲν οὖν αὐτοὶ φαινόμεθα ποιοῦντες, εἰδότες μὲν ὅτι ἄτοπα, ὅμως δὲ ποιοῦντες, δι' ἀνάγκην ἰσχυροτέραν ἐπείγουσαν, ἢ καὶ κατὰ ἄγνοιαν ἄλλως ἢ δι' εὐήθειαν, ταῦτα ἂν εἴη συγγνώμης· ὅσα δὲ φαινόμεθα μήτε λέγοντες μήτε πράττοντες τῷ κωλύεσθαι ὑπό τινος κρείττονος, ἢ καὶ ἄλλου τινὸς ἑτέρου αἰτίου ἐν ᾧ τὰ τῆς ἐξουσίας ἐστὶν, ταῦτα ἂν εἴη τῆς μεταστάσεως. τὸ δὲ πένθ' ἡμιτάλαντα ἀντὶ τοῦ πέντε παρὰ ἡμιτάλαντον, ὡς εἶναι τέτταρα καὶ ἥμισυ· καὶ τοῦτο συνίσταται ἐκ τοῦ σταθμοῦ παρ' Ἡροδότῳ.

ἀκούω δ' αὐτὸν] πρὸς μὲν τὰ προτεινόμενα παρὰ τοῦ Δημοσθένους οὐδένα λόγον ἡ ἀντίθεσις ἔχει, ὑπὲρ δὲ τοῦ Ἀνδροτίωνος ἔξωθεν τῶν προειρημένων πίστεων εἰσῆκται, σεσοφισμένη καὶ αὐτὴ τῶν προειρημένων οὐχ ἧττον· ὅρα γὰρ ὅτι καὶ ὁμολογεῖ δι' αὐτῆς Ἀνδροτίων τὸ δεῖν γίγνεσθαι τὰς ναῦς, καὶ τὸ συμφορᾷ κεχρῆσθαι τὴν βουλὴν περιπεσοῦσαν ἀβουλήτου ἀνδρὸς πονηρίᾳ. F.L.Y.P.

598, 23. ἀποδρὰς ᾤχετο] ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ σημαίνει. τὸ δὲ ἰδίωμα Ἀττικόν. A.

598, 24. καὶ τὸ πρᾶγμα ἀτύχημα] πάλιν τοῦτο ὁ ῥήτωρ τῇ ἀντιθέσει προσέθηκεν, ἵνα ἐξ αὐτοῦ τὴν λύσιν ἐργάσηται λέγων· ἠγνόησας οὖν ὅτι συμφορᾶς οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ κατορθωμάτων οἱ στέφανοι. F.L.Y.T.P. ἡ λύσις ἠθικὴ μὲν ὡς ἐν χλευασμῷ, οὐδὲν δὲ ἧττον μεταληπτική. F.L.S.Y.P.

598, 29. οὔ φημι δίκαιον εἶναι] πειρᾶται δεικνύναι τὸν ἀντίδικον λέγοντα αὐτῷ τἀναντία. συγκρίνει δὲ τήν τε ἐκ τοῦ νομίμου πάλαι ῥηθεῖσαν ἀντίθεσιν καὶ ταύτην. ἐν μὲν γὰρ ἐκείνῃ προείρηται κατὰ

δὲ π. δι' ἀ. ἰ. ἐπείγουταν (ἐπείγουσαν om. F.L.) ἢ (εἰ F.) καὶ κατ' ἄγνοιαν—μήτε ποιοῦντες (λέγοντες F.,—ἢ καὶ ἄπλου τινὸς, ταῦτα ἂν εἴη τῆς μ. Sequentia verba τὸ δὲ—ἥμισυ in altero margine habent F.Y. In L. ἀντὶ τοῦ—τέτταρα ἥμισυ. Illa autem καὶ τοῦτο—Ἡροδότῳ absunt ab F.L.Y.

1. μὲν ὅτι] Legebatur δὲ ὅτι, quod correxi ex F.: nisi quis malit διότι.

4. λέγοντες recepi ex F. pro ποιοῦντες.

5. ἢ καὶ ἄλλου L.P. καὶ om. ceteri.

7. τέτταρα καὶ (καὶ addidit P.) ἥμισυ] Absurde. Sunt duo talenta cum dimidio.

9. πρὸς μὲν] Hoc scholion in Y. antecedenti est præpositum ab verbis ἀντίθεσις δικαιολογική incipienti. In F. præfixum εἰς τὸ αὐτὸ, in P. ἄλλως. Ego lemma addidi ex L.

τοῦ om. F.P.

14. πονηρίᾳ] Pergunt F.L.Y. ἡ δὲ ἀντίθεσίς ἐστι μεταστατικὴ, τὴν αἰτίαν etc. quæ superius leguntur p 677,22.

20. ἡ λύσις—μὲν ὡς ἐν] ἡ δὲ λύσις καὶ ἐν P.

22. πειρᾶται—] Hoc scholion et proximum est in F.L.Y. Alterum etiam in B.

24. προείρηται] προήρηται Y.

νόμον ἐστεφανῶσθαι τὴν βουλὴν, ἐν ταύτῃ δὲ, ὅτι προείλετο μὲν ποιῆσαι τὰς ναῦς, ἐκωλύθη δὲ ἀποδράντος τοῦ τῶν τριηροποιῶν ταμίου. εἰκότως οὖν τὰς ἐναντιώσεις ἐθήρευσεν. ἔστι δὲ οὐδὲν ἧττον καὶ τοῦτο σόφισμα. τί γὰρ κωλύει τὸν Ἀνδροτίωνα ποτὲ μὲν δεικνύειν ὅτι κατὰ τὸν νόμον εἴληφεν ἐφ' ἑτέροις τὴν δωρεὰν, καὶ πάλιν περὶ τῶν τριήρων οὔσης τῆς μάχης μεθιστάναι τὴν αἰτίαν ἐπὶ τὸν ταμίαν;

599, 6. χωρὶς δὲ τούτων] τῇ ἐκβάσει λέγει πάλιν, καὶ ἀνακτέον τὴν ἔκβασιν εἰς τὸ συμφέρον. F.L.R.S.T.Y.P.

599, 14. πικρῶς καὶ ἁπλῶς] πικρῶς ἐν τῷ κολάζειν, ἁπλῶς δὲ ἐν τῷ χωρὶς κακουργίας ἀκούειν.

πικρῶς μὲν ἀντὶ τοῦ δικαίως, ἁπλῶς δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπανουργεύτως. A.

599, 19. ὅτι τοίνυν] τετάρτῃ κέχρηται λύσει τῇ περιτροπῇ, οὐδὲν ἧττον καὶ αὐτῇ μεταστατικῇ. F.L.R.S.Y.T.P.

599, 22. τὸ δὲ, ἀνελοῦσα γὰρ ἡ βουλὴ τὸν νόμον τοῦτον, οὕτω συντάσσεται. εἰ μὲν εἰς τὸ τοῦτον στίξομεν, ἔσται ὁ νοῦς τοιοῦτος, ὑπερβᾶσα γὰρ ἡ βουλὴ τοῦτον τὸν νόμον, τὸν οὐκ ἐῶντα, εἰ μὴ γένοιντο αἱ τριήρεις, τιμᾶσθαι, ἐχειροτόνησεν αὑτὴν, ἀντὶ τοῦ ἐστεφάνωσεν ἑαυτήν. ἐὰν δὲ στίξωμεν ἄχρι τοῦ τὸν νόμον, τοιοῦτόν ἐστι, καταφρονήσασα ἡ βουλὴ τοῦ νόμου κελεύοντος γνώμῃ τοῦ δήμου χειροτονεῖσθαι τὸν ταμίαν, αὐτὴ ἑαυτῇ τοῦτον ἐχειροτόνησε καθ' ἑαυτήν φησι· καὶ ἔστιν αὕτη ἡ ἐξήγησις προσφυεστέρα μᾶλλον τῆς πρώτης, ὑπαιτίαν ποιοῦσα τὴν βουλήν.

599, 23. ἔτι τοίνυν] τὸ δίκαιον ἐνταῦθα πεπλήρωται κείμενον ἐν μέσῳ τῶν δύο μερῶν τοῦ νομίμου. τὸ δὲ δεύτερον μέρος τοῦ νομίμου ἐντεῦθεν ἄρχεται, ὃ μόνον θεωρεῖται περὶ τὸ πρόσωπον. R.S.

4. ὅτι κατὰ] ὅτι ἡ βουλὴ κατὰ P.
6. τριήρων] τριηρῶν T.D.C. (qui alibi τριήρων) L.V.
οὔσης] οὐσῶν F.L.Y.
7. τῇ] εἶτα τῇ S.
λέγει] χρῆται P.
9. πικρῶς B.F.L.Y. πικρῶς, φησιν ceteri.
ἐν τῷ] διὰ τὸ T., sed altero ab eadem manu superscripto.
13. τετάρτῃ] δικαίᾳ R.
περιτροπῇ] παρατροπῇ R.S.
14. αὐτῇ] ταύτῃ R.S.
15. Hoc scholion est etiam in F.L.Y., sed omisso τὸ δέ et οὕτω συντάσσεται.
16. στίξομεν] στίζομεν V.
18. αὑτὴν F.L.Y. αὐτὸν ceteri.
ἀντὶ—ἑαυτήν addidi ex F.L.Y.
21. τὸν ταμίαν] τὸν om. F.L.
23. ὑπαιτίαν Y.C.P. ὑπ' αἰτίαν ceteri.

ἔτι τοίνυν ἐπιχειρεῖ λέγειν] τὸ δεύτερον μέρος τοῦ νομίμου ἐντεῦθεν ἄρχεται, ὃ μόνον θεωρεῖται περὶ τὸ πρόσωπον. F.Y. τρίτος οὗτος νόμος ἄτιμον εἶναι λέγων τὸν Ἀνδροτίωνα, ὡς ἡταιρηκότα, ὃν ἐκεῖνος κατὰ μετάληψιν ἀνατρέπειν πειρᾶται. F.Y.P.

Ἡ πρότασις παραγραφική· οὐκ ἐχρῆν σε ἡταιρηκότα γράφειν. ἡ δὲ πρὸς ταύτην ἀντίθεσις, δυσφημεῖν προῄρησαι καὶ ὑβρίζειν, ὅταν ταῦτα λέγῃς, Διόδωρε· εἰ γὰρ ἐξελέγχειν εἶχες, ἔδει πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ἀπαντᾶν καὶ παρ' ἐκείνοις κατηγορεῖν. οὐκοῦν ἡ μὲν πρότασις τοῦ Δημοσθένους παραγραφική, ἡ δὲ ἀντίθεσις ἡ παρὰ Ἀνδροτίωνος μεταληπτική. ἡ δὲ λύσις τῆς ἀντιθέσεως ἡ παρὰ Δημοσθένους πάλιν μεταληπτική· ἡ γὰρ μετάληψις οὐκ ἀντιλήψει μόνον, ἀλλὰ καὶ μεταλήψει λύεται· εἰσάγει δὲ αὐτὴν ὁριστικῶς τεχνολογῶν περί τε λοιδορίας καὶ ἐλέγχου καὶ ὁριστικῶς περὶ ἑκατέρου διαλεγόμενος. σόφισμα δὲ τὸ γιγνόμενον. ἐπειδὴ γὰρ ἄντικρυς οὐκ ἔχει διελέγχειν οὐδὲ διαρρήδην δεικνύειν τοιοῦτον ὄντα τὸν Ἀνδροτίωνα, βούλεται διὰ τῶν σοφισμάτων δόξαν ἐλέγχων τοῖς ἀκούουσι παρασχεῖν. ὅ τι μὲν γάρ ἐστιν ἔλεγχος καὶ λοιδορία λέγει, ὅτι δὲ οὐκ ἐλέγχει τὸν Ἀνδροτίωνα δῆλον. ἐπάγει δὲ μετὰ ταῦτα καὶ ἐπαγγελίαν μεταληπτικὴν ἀπὸ τόπου καὶ χρόνου. δείξομεν, λέγων, τότε, οὐχὶ νῦν, καὶ ἐπαγγελοῦμεν τὴν κατηγορίαν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. καὶ μεταβιβάζει τὸν ἔλεγχον ἐπὶ πρόσωπον ἀόριστον καὶ ἀπερίστατον, ἵνα τῷ δοκεῖν ἐγγὺς τῶν ἐλέγχων γινόμενος τὸν ἀκροατὴν συναρπάσῃ. εἶτα συλλογιστικῶς λύων ἐπάγει, εἰ μὲν γὰρ ἄλλον τινὰ ἀγῶνα ἀγωνιζομένου σοῦ ταῦτα κατηγοροῦμεν. ὁ δὲ συλλογισμὸς σεσόφισται. ἔδει γὰρ πρῶτον ἀποδεῖξαι, εἶτα συλλογίσασθαι. νῦν δὲ μὴ ἀποδείξας ὡς δεδειχὼς συλλογίζεται. εἶτα ἑτέραν ἐπάγει λύσιν μεταληπτικὴν, καὶ μὴν κἀκεῖνό γε δεῖ μαθεῖν ὑμᾶς, ὅτι ὁ τοὺς νόμους

1. νομίμου] νόμου F. Habent autem F.Y. hoc scholion in altero margine.
2. τρίτος] τρίτος δὲ L.
8. ἡ μὲν πρότασις—] Hæc usque ad finem scholii habent F.L.Y. cum lemmate ἐγὼ δ' οἶμαι δεῖν ὑμᾶς (p. 600, 2.)
10. ἡ δὲ λύσις—μεταληπτική om. V.
12. ὁριστικῶς] ὁρικῶς hic et paullo post F.V.
14. γιγνόμενον] γινόμενον F.V.
15. ὄντα τὸν F.L.Y. τὸν om. ceteri.
16. βούλεται] δὲ add. V. τῶν om. V.
23. λύων] λίαν V. λύων in litura T. πάλιν D., om. C. In S. ad p. 600, 25. συλλογιστικῶς λύει. ἐπάγει] ἀπάγει C.
27. γε om. F.

τιθεὶς, καὶ τὰ ἑξῆς, ἐνδεικνύμενος διὰ ταύτης ὅτι πανταχοῦ κατηγορεῖν ἔξεστιν.

599, 24. ἑταιρήσεως] πορνείας. B.

599, 28. περὶ χιλίων ἐκινδυνεύομεν] δηλονότι δραχμῶν. ἐκράτησε γὰρ τοῦτο παρ' Ἀθηναίοις, λέγεσθαι ἀπροσδιορίστως τοῦτο καὶ νοεῖσθαι. A.

600, 1. καὶ ἐνοχλεῖν, οὐ δικασταῖς] συγκρούει τρόπον τινὰ τοῖς δικασταῖς αὐτὸν, εἴ γε παρ' αὐτοῖς οὐκ ἀνέχεται κρίνεσθαι. F.L.Y.T.

600, 5. αἰτία μὲν γὰρ] ἰστέον ὅτι τρία σημαίνει παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἡ αἰτία· αὐτὴν τὴν αἰτίαν, ἣν νῦν λέγομεν ἀναπόδεικτον· αἰτίαν τὴν μέμψιν, ὅταν τις φίλον αἰτιᾶται ὡς κακῶς πεπραχότα· καὶ αἰτίαν τὴν πρόφασιν καὶ ἀφορμήν τινος γενομένην, ὡς ἐὰν εἴπωμεν ὅτι αἰτία τοῦ Τρωικοῦ πολέμου ἐγένετο ἡ ἁρπαγὴ τῆς Ἑλένης, ἤ τι τοιοῦτο. A.R.

600, 9. τεκμήρια] τεκμήριόν ἐστι τὸ ἐπὶ πράγματος, οἷον παρέστηκέ τις νεοσφαγεῖ σώματι ἐπ' ἐρημίας καὶ ὑπονοεῖται ὡς φονεύς· εἰκὸς δὲ τὸ περὶ πρόσωπον, οἷον εἰκὸς τὸν συνεχῶς καλλωπιζόμενον κίναιδον εἶναι. A.

600, 10. ἢ τὰ εἰκότα] ὅρα ὅπως πατὴρ ὑπάρχει τῆς τέχνης, χαρακτῆρας ἡμῖν καταλιμπάνων, πόθεν ἂν γένοιτο ἐπὶ τῶν ἀδήλων ἡ πίστις. τὰ μὲν οὖν τεκμήρια τὰ ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἂν εἴη σημεῖα· εἰκότα δὲ καλεῖ τὴν ἑκάστου προσώπου ποιότητα καὶ δόξαν.

600, 20. ἃ δ' οὗτος] εἴη ἂν ἐκεῖνα λέγων, ἅπερ ἀπαιτῶν τὰς εἰσφορὰς ὁ Ἀνδροτίων ἐλοιδορεῖτο, δούλους καλῶν καὶ ἐκ πορνῶν. ἐπαγγελία δέ ἐστι δίκη πρὸς δοκιμασίαν τοῦ βίου· καὶ ὁ Αἰσχίνης "ἐπήγγειλα αὐτῷ τὴν δοκιμασίαν." συντρέχει δὲ ταῖς ἐπαγγελίαις

1. τιθεὶς] τούτους σόλων add. F.L.Y., omisso καὶ τὰ ἑξῆς.

ἐνδεικνύμενος—ἔξεστιν om. V.

5. λέγεσθαι W. λέγεσθαι τὸ A.

10. λέγομεν] λε' (γ superscr.) R. quod etiam λέγουσι esse potest. In A. prima scholii verba usque ad αἰτίαν ante τὴν μέμψιν partim præsecta partim obliterata.

11. καὶ αἰτίαν R. ἢ αἰτίαν A.

22. προσώπου hoc loco F.Y.T. D.C., post δόξαν V.

23. εἴη ἂν—πορνῶν habent etiam F.L.Y. Tum iidem novum incipiunt scholion (cum lemmate προσῆκεν ἀπαγγέλλειν), ἀπαγγελία ἐστὶ δίκη—ἀναστρέψαι.

25. ἐπαγγελία C.V. ἀπαγγελία libri ceteri, nisi quod ε superscriptum in F.

βίου codices. δήμου V.

Αἰσχίνης] p. 1, 9.

λύων ὁ ῥήτωρ, φάσκων καὶ τοῦτο ποιήσομεν. οὐ γὰρ ἔνεστιν ἀναστρέψαι.

600, 22. ἐπαγγέλλειν] ἐπαγγελία δοκιμασία ἔργου. B. κατηγορεῖν. A. ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν. L. a manu rec.

600, 24. εἰ μὲν γὰρ ἄλλον τινὰ ἀγῶνα] εἰ μὲν γὰρ ἄλλο τι ἦν τὸ ἔγκλημα, οἷον παραπρεσβείας ἢ ἑτέρου, οὐχ ὁμοίως εἶχε χώραν ἡ μνήμη· νῦν δὲ συμφωνεῖ ἀμφότερα. ἀκολουθεῖ γὰρ τῷ γεγραφέναι παράνομα καὶ τὸ βεβιωκέναι παρανόμως.

601, 4. καὶ μὴν κἀκεῖνο] αὕτη ἡ λύσις μεταληπτική. ἐνδείκνυται δὲ διὰ ταύτης ὅτι πανταχοῦ κατηγορεῖν ἔξεστι. δοκεῖ δέ μοι προφάσεις διὰ ταύτης αὑτῷ θηρεύειν, κατασκευάζων τὸ μὴ πάντως ἀνάγκην ἔχειν παρὰ τοῖς θεσμοθέταις κατηγορεῖν· καὶ ἵνα ἀξιόπιστος γένηται νομοθετῶν περὶ τούτου, ἀλλὰ μὴ φεύγειν ὑποληφθῇ, Σόλωνι περιτίθησι τὸν λόγον. ποιεῖ δὲ τοῦτο δι' ἔνδειαν τῶν ἐλέγχων δηλονότι. ἀλλ' ἐπειδήπερ εἰς τὸ ἔγκλημα ἐπηρέαστο μὲν αὐτὸς τοῦ φόνου τοῦ πατρὸς, ἐβούλετο δὲ ἀμύνεσθαι πικροτέρως διαβάλλων τὸν ἀντίδικον, διὰ τοῦτο προήχθη, καὶ κατέχεε μὲν τὴν βλασφημίαν, φεύγειν δὲ πειρᾶται τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ἄντικρυς μάχην, μηδαμόθεν ἔχων ἐναργῆ τὴν ἀπόδειξιν. ὁρᾷς γοῦν ὅπως μετατιθεὶς εἰς ἄνδρα ἕτερον τὴν περὶ τούτου σύστασιν, καὶ τὸν κίνδυνον εἰς τὸν αὐτὸν ἐκεῖνον μεθίστησι, λέγων παρ' οὗ δίκην ἐστὶ λαβεῖν, ὡς κινδύνου μεγίστου παρομαρτοῦντος τῷ μὴ ἐλέγχοντι. ὅθεν εὐλαβούμενος τὸν ἀγῶνα καὶ φεύγων προδήλως τὴν τῆς παραιτήσεως λύσιν τελευταίαν τέθεικεν, ἐνδεικνύμενος δι' αὐτῆς μήτε ἀναγκαῖον ἐξελέγχειν μήτε παρὰ τῶν νόμων ὡρίσθαι τὴν περὶ τούτων ἀνάγκην. ἐν δὲ τῷ

1. ἀναστρέψαι] ἀνατρέψαι T.D.C.

5. εἰ μὲν γὰρ ἄλλον τινὰ ἀγῶνα W. εἰ (εἰς V.) δὲ τὸ εἰ μὲν γὰρ ἄλλον τινὰ λέγομεν T.D.C.V.

εἰ μὲν γὰρ ἄλλο τι—παρανόμως habent F.L.Y.

7. συμφωνεῖ F.L.Y. σύμφωνα ceteri.

9. αὕτη ἡ λ. μ.] In S. sola hæc verba, sed ἔτι pro αὕτη ἡ.

10. ὅτι—διὰ ταύτης add. codices et P., om. V. In F.L.Y. scholion hoc est δοκεῖ δέ μοι—τὴν περὶ τούτων ἀνάγκην, quod sequitur post κατηγορεῖν ἔξεστιν, quæ sunt verba ultima scholii ad p. 599, 23.

11. αὑτῷ θ.] θ. αὑτῷ L.

12. κατηγορεῖν] ἔξεστι add. T.D. C.V.

13. νομοθετῶν περὶ τούτου] τὸ νομοθετῶν an ad Diodorum referri queat dubito. WOLF.

15. ἀλλ' add. F.L.Y.

16. ἀμύνεσθαι F.L. et pr. Y. Legebatur ἀμύνασθαι.

πικροτέρως F.L.Y. πικροτέροις ceteri.

25. τῶν νόμων] τὸν νόμον C.V.

μέρει τούτῳ τῆς λύσεώς ἐστί τι τῶν ἀσαφῶν κατὰ τὴν ἐξαγγελίαν, μᾶλλον δὲ κατὰ τὴν ἱστορίαν τῆς πολιτείας, ἃ παρείληπται μὲν ὡς παράδειγμα, δεῖται δὲ τῆς διορθώσεως. ἐν δὲ τῷ οὐχ ἑνὶ δέδωκε τρόπῳ σοφίζεται ὁ ῥήτωρ, ἃ περὶ κλοπῆς εἴρηται μόνης καὶ ἱεροσυλίας, ὡς κατὰ πάντων κείμενα λέγων, ἵνα ἀπὸ τῶν ὁμολογουμένων καὶ τὸ ἀμφισβητούμενον συναχθῇ.

601, 19. ἄπαγε] ἀντὶ τοῦ ἀπαγωγῇ χρῶ. ἀπαγωγὴ δέ ἐστιν ἡ τῶν κακούργων πρὸς τοὺς ἕνδεκα παράδοσις. τὸ δὲ ἔρρωσαι καὶ σαυτῷ πιστεύεις εἴληφε παράδειγμα πρὸς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν. τοῦτο δὲ τὸ ἔρρωσαι καὶ τὸ ἑξῆς οὐ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἐνταῦθα λέγει, πόθεν; ἀλλὰ περὶ τῆς ῥώμης καὶ τῆς τοῦ σώματος ἰσχύος. ἀπάξει δὲ δηλονότι πρὸς τοὺς ἕνδεκα τοὺς ἐπὶ τῷ δεσμωτηρίῳ. τὸ δὲ οὐδέτερον βούλει, τουτέστιν, οὔτε τὸν διαιτητὴν οὔτε τὴν πρὸς τοὺς ἕνδεκα ἄρχοντας ἀπαγωγήν. γράφου πρὸς τοὺς θεσμοθέτας· κατοκνεῖς καὶ τοῦτο; ἐφηγοῦ, τουτέστιν, ὑπόδειξον τοῖς ἄρχουσιν. εἰ δὲ παλιλλογήσας φαίνεται, οὐδὲν θαυμαστὸν καὶ διπλοῦν εἶναι τὸν λόγον. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον μέρος ὡς παρὰ Σόλωνός ἐστιν, τὸ δὲ δεύτερον, τὸ οὐδέτερον βούλει τούτων, ὡς παρὰ Δημοσθένους εἰσῆκται, ἵνα φαίνηται συνῳδὰ τῇ τοῦ νομοθέτου φθεγγόμενος γνώμῃ. ἕτερόν τε παράδειγμα τίθησι λέγων τῆς ἀσεβείας κατὰ ταὐτά ἐστιν.

οἷον τῆς κλοπῆς] ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν· οἷον περὶ τῆς κλοπῆς διέλθωμεν ὡς ὅτι πολλοὺς τρόπους δέδωκεν ὁ νομοθέτης περὶ ταύτης δικάσασθαι. ἰστέον δὲ ὅτι τῶν δυσχερεστάτων σφόδρα καὶ τῶν ἀσαφῶν τὸ χωρίον. οὐ γὰρ μόνον κατὰ τοῦτό ἐστι δυσχερὲς, διότι κατὰ λέξιν ἔχει τι ἀσαφὲς καὶ δοκοῦν ἀλλόκοτον, ἀλλ' ὅτι καὶ πολλαὶ ἐξηγήσεις φέρονται περὶ αὐτοῦ ἀνοίας μεσταί. βουλομένου τοῦ ῥήτορος λέγειν περὶ ἰσχύος σωματικῆς ἐν τῷ λέγειν ἔρρωσαι

3. ἐν δὲ τῷ οὐχ—συναχθῇ] Habent F.L.Y. hoc initio, οὐχ ἑνὶ δέδωκε τρόπῳ: σοφίζεται κἂν τούτοις ὁ ῥήτωρ—.

7. ἀντὶ—φθεγγόμενος γνώμῃ habent F.Y. et omisso ἀντὶ τοῦ L.

8. τὸ δὲ—εἴληφε] ἔρρωσαι καὶ σ. π.: τοῦτο εἴληφε F.L.Y. qui mox pro τοῦτο δὲ τό habent τὸ δέ.

10. καὶ τὸ ἑξῆς] καὶ σαυτῷ πιστεύεις F.L.Y.

δ. καὶ] καὶ om. V.

12. ἕνδεκα τοὺς] ἕνδεκα καὶ τοὺς V. τὸ δὲ om. F.L.Y.

13. οὔτε τὴν om. T.D.C.V.

15. τουτέστιν ὑ. τ. ἄ. om. F.L.Y.

19. τῇ—γνώμῃ] τῆς—γνώμης L.Y. ἕτερον παράδειγμα, omissis verbis reliquis, habent F.L.Y. cum lemmate τῆς ἀσεβείας.

20. ἀσεβείας W. pro εὐσεβείας.

21. ὡς ἂν εἰ—δικάσασθαι om. A.

(ἀντὶ τοῦ ἰσχυρὸς εἶ τῷ σώματι), ἄπαγε διὰ σαυτοῦ τὸν κλέπτην ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, εἶτα ἐπάγοντος εἰ δὲ ἀσθενὴς εἶ, τοῖς ἄρχουσιν ἐφηγοῦ—ἄρχοντες μὲν λέγονται πάντες οἱ μεταχειριζόμενοι ἀρχήν τινα· ὅμως ἀπροσδιορίστως ἄρχοντας ἐκάλουν τὴν ἀρχὴν τῶν δεσμοφυλάκων· αὕτη δὲ ἦν τὸν ἀριθμὸν ια΄ ἀνδρῶν—λέγει οὖν ὅτι, εἰ μὴ ἰσχύεις σεαυτῷ ἀπαγαγεῖν τὸν κλέπτην, ὡς ἰσχυροτέρου ὄντος σοῦ ἐκείνου, ἐφηγοῦ· ὅ ἐστι, προηγοῦ τῆς ὁδοῦ τοῖς ἄρχουσι τοῖς ια΄, καὶ δείκνυε αὐτοῖς τὸ οἴκημα, ὅπου συνέκλεισας αὐτόν. φοβῇ καὶ τοῦτο, ἵνα μὴ καὶ ἐν τῷ ὑφηγεῖσθαι τοῖς ἄρχουσιν, ἐὰν μὴ δυνηθῇς ἀποδεῖξαι, καταθῇς τὰς χιλίας; κατηγόρει αὐτοῦ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἢ γράφου, ὅ ἐστιν, ἐγγράφως αὐτοῦ κατηγόρει. καταμέμφῃ σεαυτὸν, ὅ ἐστιν, αἰτιᾷ σαυτὸν ὡς ἀτυχῆ καὶ μὴ ἔχοντα χρήματα πρὸς τὸ ἐκτῖσαι, ἐὰν μὴ ἀποδείξῃς; δικάζου κλοπῆς, καὶ οὐχὶ κινδυνεύσεις· τὸ γὰρ δικάσασθαι παρὰ διαιτητῇ ἀκίνδυνον ἦν. A.R.

ἄπαγε] ἀπαγωγῇ χρῶ. ἀπαγωγὴ δέ ἐστιν ἡ τῶν κακούργων πρὸς τοὺς ἕνδεκα παράδοσις. B.

601, 20. ἐφηγοῦ] ὑπόδειξον τοῖς ἄρχουσιν. B.

601, 21. γράφου] πρὸς τοὺς θεσμοθέτας δηλονότι. B.

601, 24. οὐδέτερον βούλει τούτων] πάλιν κἀνταῦθα πολλή τις ἐστιν ἀμφισβήτησις. ζητοῦσι γάρ τινες πῶς δ΄ πράγματα εἰπὼν, οἷον τὸ ἀπάγειν, τὸ ἐφηγεῖσθαι, τὸ γράφεσθαι, τὸ δικάζεσθαι πρὸς διαιτητὴν, εἶπεν οὐδέτερον, ἀεὶ τοῦ οὐδετέρου μὴ λεγομένου εἰ μὴ ἐπὶ δύο πραγμάτων, ὥσπερ λέγομεν τὸ ἑκάτερον καὶ τὸ ἀμφότερον. οὐδὲν γὰρ τούτων δύναται ἐπὶ πολλῶν λέγεσθαι, εἰ μὴ μόνον ἐπὶ δύο. ὅταν δὲ ἐπὶ πολλῶν θέλωμεν λέγειν, ἕκαστος λέγομεν. τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς τοῦτο; φάσκομεν ὅτι μάλιστα μὲν Ἀττικόν ἐστι λέγειν οὐ μόνον ἐπὶ δύο, ἀλλὰ καὶ πολλῶν. A.R.

γράφου] πάλιν κἀνταῦθα ζητῆσι ἄξιον πῶς εἰπὼν ἄνω τὸ γράφου καὶ τὸ ἐφηγοῦ, ταῦτα πάλιν ἐπήνεγκεν. λέγομεν ὅτι εἰς δύο συνελθόντων τῶν ἄνω τεττάρων πραγμάτων, εἴς τε τὸ γράφεσθαι ἐν τῷ δικαστηρίῳ καὶ εἰς τοὺς δεσμοφύλακας, διδάξας ἄνω ὡς περὶ δύο ὄντων πραγμάτων κατὰ τὸ ἀληθὲς, ἐνταῦθα ὥσπερ ἀνακεφαλαιοῦται

5. ἀνδρῶν] ἄνδρες A.
21. ἐφηγεῖσθαι] ὑφηγεῖσθαι R.
22. διαιτητὴν] διαιτητὰ A.
24. γὰρ om. R.
25. θέλωμεν] θέλομεν A.
29. ἐφηγοῦ] ἀφηγοῦ R.
30. τεττάρων] τῶν δ΄ A.

καὶ ἐρωτᾷ ποῖον βούλεται τῶν ἤδη δύο εἰρημένων τὸ ἕτερον. δεῖ δὲ ἐν ὑπερβιβασμῷ αὐτὸ νοῆσαι· οὐ βούλει δὲ τῶν β′ ὧν εἶπε τὸ ἕν, τὸ γράφεσθαι; οὐκοῦν ἑλοῦ τὸ ἐφηγεῖσθαι, τὸ ἕτερον. εἰ δὲ τοῦτο οὐ θέλεις, τὸ ἐφηγεῖσθαι, οὐκοῦν ἑλοῦ τὸ ἕτερον, τὸ γράφεσθαι. A.R.

601, 25. τῆς ἀσεβείας] πληρώσας τὸ περὶ κλοπῆς παράδειγμα μετέρχεται καὶ ἐπὶ ἄλλο, εἰς τὸ περὶ τῆς ἀσεβείας κατὰ τὰ αὐτά. εἴποι ἄν τις· καίτοι οὐκ ἔστιν ὅμοια τὰ παραδείγματα, τῆς ἀσεβείας ὥσπερ τῆς κλοπῆς· οὐδὲ γὰρ ἔχει διαιτητάς, οὐδὲ τὸ ἐφηγεῖσθαι. λέγομεν ὅτι ὅμοια λέγει, καθὸ καὶ ἑκατέρῳ τρόπους δικῶν ἔχει διαφόρους.—ἀπάγειν· πάλιν ὡς ἐπί τινα ἀρχὴν τὸ ἀπάγειν λέγει. γράφεσθαι· ὡς ἀσεβῆ καὶ ἱερόσυλον. πρὸς τοὺς Εὐμολπίδας· ἵνα ἐκεῖ αὐτὸν γράψηται. πρὸς τὸν βασιλέα· ὁ γὰρ βασιλεὺς ἐπεμελεῖτο τῶν ἱερῶν πραγμάτων καὶ εἰσῆγε τὰς τῆς ἀσεβείας γραφὰς πρὸς τοὺς Εὐμολπίδας. A.R.

ἐφηγοῦ] ὑπόδειξον τοῖς ἄρχουσιν. Y.

601, 26. ἀπάγειν] δηλονότι πρὸς τοὺς ἕνδεκα· τὸ δὲ γράφεσθαι πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, παρ' ὧν εἰς τὸ δικαστήριον εἰσάγονται αἱ γραφαί· τὸ δὲ δικάζεσθαι πρὸς Εὐμολπίδας, τρίτον εἶδος τοῦτο δικαστηρίου, ἱερὸν δὲ γένος οἱ Εὐμολπίδαι, ἱερᾶται δὲ ἐν Ἐλευσῖνι, καὶ ἐπὶ τούτου πολλάκις ἐδικάζοντο ἀσεβείας οἱ βουλόμενοι. τὸ δὲ γράφου, πρὸς τοὺς θεσμοθέτας δηλονότι.

601, 27. φράζειν δὲ πρὸς τὸν βασιλέα] ἵνα ὁ βασιλεὺς τὴν φάσιν λαβὼν (φάσις δὲ κατηγορίας ὄνομα) τοῖς θεσμοθέταις φανερὰν καταστήσῃ καὶ παρὰ τῶν θεσμοθετῶν γνωρισθῇ τοῖς δικάζουσι τὰ ἐγκλήματα. ὁ δὲ βασιλεὺς εἷς καὶ αὐτὸς κατ' ἐνιαυτὸν ἄρχων τῶν ἐννέα καλουμένων, ὃς καὶ αὐτὸς ἐπεμελεῖτο τῶν ἱερῶν. τὸ δὲ περὶ τῶν

2. εἶπε] εἶπον A.
8. ἐφηγεῖσθαι] ἀφηγεῖσθαι R. In A. versus hujus scholii lacunosi sunt vocabulis pluribus partim præsectis partim obliteratis.
9. ἑκατέρῳ] ἑκάτερον A.
10. ἀρχὴν add. Sauppius. In R. aliquot literarum lacuna est.
11. γράφεσθαι ὡς addidit Sauppius.
18. τὸ δὲ δ.] τὸ δὲ om. F.L.Y. τοῦτο] τοῦ V.
19. ἱερὸν] ἱερέων W. γένος F.L.Y. μέρος ceteri. ἐν Ἐλευσῖνι] ἐν om. L.Y.V.
20. τούτου] τούτων W. τὸ δὲ γ.] τὸ δὲ om. F.L.Y.
21. τοὺς θ.] τοὺς om. V.
22. δὲ om. F.Y.
23. φανερὰν W. pro φανερόν.
24. τῶν θ.] τῶν om. F.
25. κατ' ἐ. ἄ.] ἄ. κατ' ἐ. F.L.Y.
26. ἐπεμελεῖτο] ἐπιμελεῖται F.L.Y. τὸ δὲ et φησὶν ὅτι om. F.L.Y.

ἄλλων ἁπάντων φησὶν, ὅτι ἐπειδὴ οὐκ εἶχε καὶ περὶ τῆς ἑταιρήσεως τὰ αὐτὰ διαλεχθῆναι, συνήρπασε τῷ κοινῷ συλλογισμῷ καὶ σύμπαντα τὰ λοιπά.

601, 29. εἰ δή τις ὡς μὲν οὐχὶ κακοῦργος] μεταληπτικόν. τούτῳ παραπλήσιον ἐν τῷ α΄ τῶν Ὀλυνθιακῶν "ἢ παρελθών τις ἐμοὶ, μᾶλ- "λον δὲ ὑμῖν δειξάτω ἢ ὡς οὐκ ἀληθῆ ταῦτα λέγω ἢ ὡς οἱ τὰ πρῶτα "ἐξηπατημένοι τὰ λοιπὰ πιστεύσουσιν." R.S. ἐπάγει τὸ μεταληπτικὸν, εἶτά τι καὶ καινὸν εἶδος πίστεως εἰσάγει Δημοσθένης, ἀξιῶν παρὰ τοῦ ἀντιδίκου τὴν ἀπόδειξιν γίνεσθαι ὅτι μὴ πεποίηκε ταῦτα.

602, 3. λαχεῖν] ἀντὶ τοῦ κατηγορῆσαι λέγουσιν Ἀττικοί. A.L.

602, 11. ἐπαγγελία] ἀντὶ τοῦ κατηγορία. A.L.

τὸ δὲ εἰ μὴ πεποίηκε ταῦτα, οὐχ ὅτι Εἰ μὴ ἡταίρηκεν, ἀλλ' Εἰ μὴ γέγραφεν ἡταιρηκὼς, ὡς τοῦ τῆς ἑταιρήσεως πράγματος ἐξεληλεγμένου, λειπομένου δὲ τοῦ παρὰ Ἀνδροτίωνος ἀποδειχθῆναι, εἰ μὴ γέγραφεν. ἐρωτᾷ γὰρ ὃ μὴ ἀρνήσασθαι δύναται. οὐ γὰρ εἴωθε Δημοσθένης ἐρωτᾶν τὰ ἀμφίβολα. ἐπείτοι γε εἰ ἦν ἐρωτήσας εἰ μὴ ἡταίρησεν, ἀντέπεσεν ἂν παρὰ Ἀνδροτίωνος ὅτι οὐχ ἡταίρηκε, καὶ γέλως ἂν ἦν ἐρωτῶντος τὸν ἀντίδικον, εἴ γε ἠρώτα ὃ μὴ ἔμελλεν ὁμολογεῖν· ἀλλὰ δεῖξον, φησὶν, εἰ μὴ παρὰ τοὺς νόμους γέγραφας· ὅτι γὰρ ἡταίρηκε δέδεικται. τούτῳ τῷ σχήματι παραπλήσιόν ἐστι καὶ τὸ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ὀλυνθιακῶν εἰρημένων· "ἢ παρελθών τις "ἐμοὶ, μᾶλλον δ' ὑμῖν δειξάτω ὡς οὐκ ἀληθῆ ταῦτα ἐγὼ λέγω·" εἰπὼν γὰρ ὅτι καταλυθήσεται αὐτίκα δὴ μάλα Φίλιππος, ἐπήγαγεν "ἢ παρελθών τις ἐμοὶ, μᾶλλον δὲ ὑμῖν δειξάτω ὡς οὐκ ἀληθῆ ταῦτα

1. καὶ περὶ] καὶ om. F.
2. καὶ σ.] καὶ τὰ σ. V.
4. τούτῳ—τῶν] τοῦτο π. τῷ α^τῷ R.
5. Ὀλυνθιακῶν] p. 20, 14.
6. ὑμῖν] ἡμῶν R.
ἢ ὡς οὐκ—πιστεύσουσιν om. R.
8. εἶτά τι καὶ add. F.L.Y.P., om. ceteri.
εἰσάγει F.L.Y., εἰσάγων ceteri.
9. γίνεσθαι] γίγνεσθαι F.Y. ut solent. Iidem et L. om. ὅτι μὴ πεποίηκε ταῦτα.
13. τὸ δὲ εἰ—] De hoc scholio F.L.Y. hæc habent, τὸ δὲ εἰ μὴ πεποίηκας ταῦτα ἔστιν οὐχ ὅτι εἰ (εἰ om. L. Y.) μὴ ἡταίρηκας, ἀλλ' εἰ μὴ γέγραφας —ἐξεληλεγμένου. ἐρωτᾷ—εἴωθεν ὁ δημοσθένης—ἀμφίβολα. τούτῳ δὲ τῷ εἰ δή τις ὡς μὲν οὐχὶ κακοῦργός ἐστι, ὅμοιον τὸ ἐν τῷ α^ῳ τῶν ὀλυνθιακῶν (τῷ ᾱ ὀλυνθιακῷ) L. ἢ—μᾶλλον δ' ὑμῖν δειξάτω.
15. παρὰ] κατὰ P.
18. ἡταίρησεν] ἡταίρησας T.D.
24. καταλυθήσεται] καὶ λιθήσεται V.
25. μᾶλλον—λέγω] Pro his verbis V. posuit καὶ τὰ λοιπά.

"ἐγὼ λέγω." οὐ γὰρ εἶπε, δειξάτω εἰ μὴ καταλυθήσεται Φίλιππος —τοῦτο γὰρ ἦν εὔηθες καὶ εἰπεῖν καὶ ἀκοῦσαι, οὐ δήλων ὄντων τῶν ἐκβησομένων—, ἀλλὰ δειξάτω, φησὶν, εἰ μὴ πολλοὺς ἐξηπάτηκεν. οὐ γὰρ τὸ συμπέρασμα ἠρώτησεν ὃ κατεσκεύασε βιαίως ἐκ τῶν οἰκείων προτάσεων, ἀλλὰ περὶ τῶν ἀποδεδειγμένων ἐλέγχων καὶ τῶν Φιλίππῳ πεπραγμένων, ἃ φανερὰ καὶ ὁμολογούμενα τοῖς ἀκούουσιν ἐτύγχανεν. ἀσφαλῶς οὖν καὶ οὗτος τὸ μὲν τῆς κλοπῆς καὶ τῆς ἀσεβείας διαρρήδην εἴρηκεν, ἀορίστως δὲ τὰ λοιπά.

602, 13. οὐ γὰρ ἔξεστί σοι] δηλονότι τὸ γράφειν, ὄντι ἡταιρηκότι. A.L.

602, 17. ἄξιον τοίνυν] τὸ ἐπιχείρημα γνώμη νομοθέτου. δευτέραν γὰρ ἔταξε τὴν γνώμην τοῦ νομοθέτου ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ. A.R.

ἄξιον τοίνυν, ὦ ἄνδρες] ἄλλην ἀκόλουθον ἐπήγαγε λύσιν ἐκ διανοίας τοῦ νομοθέτου, καὶ αὐτὴν ἀποφυγὴν ἔχουσαν τῶν ἀποδείξεων. συστῆσαι γὰρ βούλεται διὰ τῆς διανοίας τοῦ Σόλωνος ὅτι οὐδὲ ἐκεῖνος κολάζει οὐδὲ ἐλέγχει, δηλονότι πανταχόθεν πεῖσαι τοὺς ἀκούοντας προθυμούμενος σιγὴν ἐπιτάττειν Ἀνδροτίωνι, οὐχὶ δὲ καλεῖν εἰς δικαστήριον, οὐδὲ τὸν κατήγορον ἀναγκάζειν πρὸς αὐτὸν διαγωνίζεσθαι περὶ τοῦ βίου, ἀλλὰ ἀναγκάζειν αὐτὸν σιωπᾶν. τοῦτο γὰρ βεβουλῆσθαι τὴν νομοθέτην διὰ τὴν πολιτείαν. ταῦτα δὲ τεκμήριά ἐστιν εὐσύνοπτα τοῦ μηδεμίαν ἀπόδειξιν ἔχειν τῆς ἑταιρήσεως. λοιπὸν δι' ὧν ἐξετάζει τοῦ νομοθέτου τὴν διάνοιαν ὁ ῥήτωρ, μεθοδεύει ἄτιμον ποιῆσαι τὸν Ἀνδροτίωνα, δεικνὺς ὅτι οὐδὲν μέγα ὥρισιν εἰς τιμωρίαν αὐτοῖς ὁ Σόλων, οὐδὲ περὶ τούτου ἐσπούδασεν, ἀλλὰ τὸ σῶζον τὴν δημοκρατίαν ἐκύρωσεν. εἶτα κατασκευάζει τὸ ἐπιχείρημα οὕτως, ἐν δημοκρατίᾳ ἰσονομία καὶ ἰσοτιμία, ὥστε καὶ τὸν πένητα καὶ δυσγενῆ καὶ εὐτελῆ παρρησιάζεσθαι κατὰ τῶν πλουσίων καὶ τῶν τὰ πρῶτα ἐχόντων· ἐν δὲ ὀλιγαρχίᾳ τοῖς διοικοῦσι τὰ κοινὰ καὶ ἄρχουσιν οὐδεὶς τῶν ἄλλων ἀντιβλέπειν ὡς δεσπόταις δυνήσεται. οὐκοῦν οἱ βεβιωκότες αἰσχρῶς, τὸ ὀνειδίζεσθαι φοβούμενοι—τοῦτο γὰρ γένοιτ' ἂν ἐν δημοκρατίᾳ διὰ τὸ ἰσότιμον—, σπουδάσειαν κατὰ τὸ εἰκὸς, εὑρεθέντες πολλοὶ, ἢ πάντας ἀπεργάσασθαι πόρνους, οὕτω δημαγωγοῦντες αὐτοὺς, ἵνα τὸ ὅμοιον μὴ κακίζωσιν, ἢ μεταστῆσαι

7. οὗτος] ἐνταῦθα margo P. 13. ἄλλην — ἔχειν τῆς ἑταιρήσεως L. habent F.L.Y.

18. διαγωνίζεσθαι] διαγωνίσασθαι 33. μὴ om. V.

παντάπασι τὴν πολιτείαν, εἰδότες ὡς ὀλιγαρχίας γενομένης ἕξουσι τοῦ μὴ βλασφημεῖσθαι τὴν ἄδειαν.

602, 18. ἄλλη] ἀκόλουθος λύσις ἐκ διανοίας τοῦ νομοθέτου, ἀποφυγὴν ἔχουσα καὶ αὐτὴ τῶν ἀποδείξεων. S.

602, 28. ἀλλὰ ταῦτα ἀπεῖπεν ὑπὲρ ὑμῶν] ταράττει τὸν ἀκροατὴν τῷ κατασκευάζειν τὴν ὑπόνοιαν τῆς καταλύσεως τοῦ δήμου, καὶ συγχεῖ καὶ ταράττει τῷ φόβῳ τοὺς ἀκούοντας, ἵνα ὥσπερ τῆς δημοκρατίας κινδυνευούσης ἐξωσθῇ τῆς πολιτείας ὁ Ἀνδροτίων. ὁ Σόλων, φησὶν, οὐκ ἐξήλεγξε τοὺς τοιούτους· οὐκοῦν οὐδὲ ὑμᾶς ἔλεγχον δεῖ ζητεῖν. σοφίζεται δὲ ἐν τούτῳ. ὁ γὰρ νομοθέτης ἐκβάλλει τοὺς ἐξελεγχθέντας ἡταιρηκέναι, καὶ διαλέγεται δηλονότι περὶ τῶν ἑαλωκότων. ὅρα δὲ εἰς τὸ κἀκείνους ἤτοι καταλῦσαί γ' ἂν πειρᾶσθαι, ὅτι καὶ τούτῳ τῷ ἐννοήματι ἀκόλουθον ἦν εὐθὺς ἐπάγειν "ἢ προάγειν ἂν ὡς "πονηροτάτους, ἵν' ὡς ὁμοιότατοι σφίσιν ὦσιν." ὁ δὲ πρὸ τῆς ἐπαγωγῆς τὴν προτέραν πρότασιν κατεσκεύασεν. δύο γὰρ προτάσεων οὐσῶν, καὶ τῆς μὲν παραδόξου τυγχανούσης, τῆς ἤτοι καταλῦσαί γ' ἂν προέλοιντο τὸν δῆμον, τῆς δὲ ὅτι προαγαγεῖν ἅπαντας ὁμοίους αὐτοῖς εἶναι, τῆς παραδόξου προτάσεως τὴν ἴασιν ἐξεῦρε, τὴν αἰτίαν προσθεὶς, καὶ προωδοποίησε τὸ πιθανὸν τῇ δευτέρᾳ. πῶς; ὅτι γνοὺς ὁ ἀκροατὴς ἐκ τῆς κατασκευῆς δι' ἣν αἰτίαν ἕλοιντο καταλῦσαι τὸν δῆμον, οὐκ ἔτι ζητήσει κἀπὶ τῆς δευτέρας τίνος ἂν ἕλοιντο ἕνεκα προάγειν αὐτοῖς ὁμοίους τοὺς πολίτας εἶναι, τὴν γνῶσιν ἔχων ἐκ τῶν προειρημένων ἀκριβῆ τῆς αἰτίας. τοῦτο δὲ ποιεῖ, ὅτι καθόλου ἔγνωμεν δεῖν τὰς κατασκευὰς εὐθέως ἐπισυνάπτειν ταῖς ἀπιθάνοις λίαν καὶ παραδόξοις προτάσσειν.

5. ταράττει—ὁμοίους ἑαυτοῖς εἶναι habent F.L.Y.
8. πολιτείας] πόλεως F.
9. ἔλεγχον post ζητεῖν V.
12. ὅρα δὲ εἰς τὸ et γ' ἂν πειρᾶσθαι ὅτι καὶ om. F.L.Y.
καταλῦσαί γ'] καταλύσαιτ' T.D. C.V.
13. καὶ] ἐν T. a m. pr. et C., om. D.
τούτῳ] τοῦτο V.
ἀκόλουθον ἦν εὐθὺς ἐπάγειν F.L.Y. ἀκόλουθον ἂν εἰπεῖν T.D.C.V.
ἂν om. T.D.C.V.
15. δύο γὰρ] διὰ τί; ὅτι δύο F.L.Y.
16. ἤτοι] ὅτι L.Y. οὔτε F.
γ' addidi ex F.L.Y.
17. προαγαγεῖν] προαγάγοιεν P.
αὐτοῖς] ἑαυτοῖς F.L.Y.
εἶναι] Pergunt F.L.Y. πιθανῆς ὑπαρχούσης, αὐτόθεν ἐδεήθη κατασκευάσαι τὴν προτέραν πρὸ τοῦ τὴν δευτέραν προτεῖναι. καθόλου γὰρ ἔγνωμεν—παραδόξοις προτάσεσιν.
18. προσθεὶς] ἐν γὰρ ταῖς ὀλιγαρχίαις καὶ τὰ ἑξῆς add. P.

603, 5. δεινοὺς] δεινοὺς μὲν δυνατοὺς ἐν τῷ λέγειν, θρασεῖς δὲ διὰ τὸν τρόπον. τὸ δὲ τοιούτων ὀνειδῶν, οἵων μετέχει ὁ Ἀνδροτίων. τὸ δὲ κἀκείνους ἀντὶ τοῦ ἡταιρηκότος. A.R.

603, 7. καταλῦσαι τὸ παράπαν τὸν δῆμον] ἐνταῦθα δύο προτάσεις εἰσίν· ἡ μὲν παράδοξος, ὅτι καταλῦσαι προέλοιντο ἂν τὸν δῆμον, ἡ δὲ πιθανὴ, ὅτι προαγαγεῖν ἅπαντας ὁμοίους ἑαυτοῖς εἶναι. ὁ δὲ ῥήτωρ αὐτόθεν ἐδεήθη κατασκευάσαι τὴν πρότασιν, πρὸ τοῦ τὴν β′ προτεῖναι. καθόλου γὰρ δεῖ τὰς κατασκευὰς εὐθέως ἐπισυνάπτειν ταῖς ἀπιθάνοις καὶ παραδόξοις προτάσεσιν, ἵνα διὰ τῆς ἀποδείξεως τῆς προτέρας συναρπάσωμεν τὸν ἀκροατὴν, ὡσπερεὶ πιθανῆς καὶ τῆς β′. A.R.

603, 10. τοὺς ἄρχοντας] οὐχ ἁπλῶς λέγει ἄρχοντας, ἀλλὰ τοὺς προϊσταμένους τῶν πραγμάτων καὶ τοὺς δυναμένους τι, ὥσπερ νῦν ὁ Ἀνδροτίων δυνατός ἐστιν ἐν τῇ βουλῇ. A.R.

603, 14. ὀλιγωρήσας] τοῦ συμβουλεύειν καὶ δημηγορεῖν, τοῦ νόμου αὐτὸν ἀπείργοντος. A.L.R.

603, 17. περὶ μὲν τοίνυν τοῦ νόμου] Ὁ ΠΕΡΙ ΕΝΔΕΙΞΕΩΣ ΝΟΜΟΣ. A.

ἐπὶ τὸν τέταρτον λοιπὸν ἀφίκετο νόμον, συντείνοντα μὲν καὶ αὐτὸν εἰς ἀτιμίαν, ἐκ δὲ τοῦ πατέρων χρέους γινόμενον. σκεπτέον δὲ ὅτι πανταχῇ φησιν ὡς ὠφληκότος ἦν· τὸ δὲ νῦν ὀφείλειν ἔτι οὐ κατασκευάζει, ὡς εἶναι ὑπόνοιαν μὴ ἄρα ἐκτέτισται. ἡ δὲ λύσις κἀνταῦθα μεταληπτικὴ, ὡς ἐπὶ τῆς ἑταιρήσεως. ἔστι τοίνυν ἡ πρότασις ὁμοίως κἀνταῦθα παραγραφικὴ, οὐκ ἔξεστι τῷ ἀτίμῳ γράφειν. ἡ δὲ ἀντίθεσις μεταληπτικὴ, οὐκ ἐνδείκνυταί με, φησίν. ἔνδειξις δέ ἐστιν ὄνομα δίκης κατὰ τῶν ὀφειλόντων μὲν τῇ πόλει, πολιτεύεσθαι δὲ διεγχειρούντων. λέγεται δὲ ἔνδειξις καὶ κατὰ τῶν ἀνδροφόνων, ὅταν κατίωσιν ὅποι μὴ ἔξεστιν, ὥς φησιν ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους, κατὰ τῶν τοὺς φεύγοντας ἐνδεικνύντων. γίνεται δὲ ἔνδειξις καὶ κατὰ

7. πρότασιν] In A. solæ supersunt literæ προτ.

15. αὐτὸν om. R.

19. πατέρων] πατρῴου W.

22. ἡ (μὲν add. F.L.Y.) πρότασις ὁμοίως (ὁμοίως om. F.) κἀνταῦθα usque ad finem scholii habent F.L.Y. In S. nihil præter verba πρότασις παραγραφική. et paullo inferius ἀντίθεσις μεταληπτικὴ, ἣν λύει μεταληπτικῶς ἀπὸ χρόνου.

25. πολιτεύεσθαι] πολιτεύσασθαι F.

27. ὅποι] ὅπως C.V.

28. κατὰ τῶν] τῶν om. V. γίνεται] λέγεται F.

προδοτῶν· τοῦτο δὲ εἴρηται ἐν τῷ ἐνάτῳ τῶν Φιλιππικῶν· "ἐνιαυτῷ "δὲ πρότερον τῆς ἁλώσεως ἐνέδειξε τὸν Φιλιστίδην." ταύτης τῆς ἀντιθέσεως μεταληπτικῆς οὔσης καὶ ἡ λύσις ἐστὶ μεταληπτικὴ ἀπὸ χρόνου καὶ ἀπὸ τρόπου· καὶ ἀπὸ χρόνου μὲν, τότε ποιήσομεν, οὐ μὰ Δί' οὐχὶ νῦν, ἀπὸ τρόπου δὲ, ὅτι ἐνδείξομεν· νῦν γὰρ οὐκ ἐνδεικνύουσιν, ἀλλὰ παρανόμων γράφονται. διάφοροι δὲ οἱ τρόποι. εἶτα πάλιν ἀπαιτεῖ τὰς ἀποδείξεις παρὰ Ἀνδροτίωνος· καὶ ἡ ἐρώτησις ἰσχυρὰ μὲν καὶ πιθανὴ, σεσόφισται δέ. οὐ γάρ φησιν, ἀπόδειξον εἰ μὴ ὀφείλει ὁ πατὴρ, ἀλλ' εἰ μὴ ὤφειλεν, ἢ εἰ μὴ ἀπέδρα ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, περὶ τῶν ὁμολογουμένων καὶ προδήλων τὴν πρόκλησιν ποιούμενος· οὔτε γὰρ ἀποδεῖξαι δύναται Ἀνδροτίων ὅτι μὴ ὤφειλεν ὁ πατὴρ, οὔτε ὅτι οὐκ ἀποδρὰς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου. εἰ δὲ ἠρώτα καὶ προὐκαλεῖτο λέγειν, εἰ μὴ ὀφείλει, τάχα ἂν Ἀνδροτίων ηὐπόρησεν ἀποκρίσεως. τὸ δὲ ἀλλ' ὅταν ᾖ προσῆκον τοιοῦτον· ὅτι οἱ νόμοι τὰ μείζω τῶν ἀδικημάτων προεξετάζεσθαι βούλονται, μετὰ ταῦτα δὲ τὰ ἐλάττω.

603, 26. ἀνταπαιτεῖ τὰς ἀποδείξεις. S.

604, 2. πεπλήρωται μὲν ἄχρι τούτου τὸ νόμιμον καὶ ἔθος, καὶ εἰσὶν οἱ σύμπαντες νόμοι ζ', δ' μὲν τοῦ κατηγόρου, γ' δὲ τοῦ φεύγοντος καὶ σὺν τούτοις τὸ ἔθος. ἀντιθέσεις δὲ σύμπασαι τοῦ μὲν πράγματος δ', ἐνταῦθα δὲ τοῦ προσώπου β'. μετὰ ταῦτα λοιπὸν εἰσάγει ἐπιλογικὴν ἀντίθεσιν ἀπὸ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀξίας μετὰ τὸ ἐναντίον, ἀλλὰ δόξετε καταισχύνειν ὑμῶν αὐτῶν τὸ μέρος, εἰ τὸν στέφανον ἀφαιρήσετε· μέρος γὰρ ἡ βουλὴ τοῦ δήμου. R.S.

1. εἴρηται] εἴρ^η Y.
ἐνάτῳ (scribebatur ἐννάτῳ, pro quo θ' in L.) τῶν Φιλιππικῶν] p. 126, 10.
4. καὶ ἀπὸ χ.] καὶ om. F.L.Y.
9. ὤφειλεν, ἢ (ἢ om. F.L.Y.) εἰ μὴ om. T.D.C.V. habent F.L.Y.P.
13. ἂν om. F.L.Y.
14. ηὐπόρησεν] εὐπόρησεν L.V. ἠπόρησεν F. ἀπόρησεν Y.
ἀποκρίσεως W. pro ἀποδείξεως. Post ἀ. F.L.Y. pergunt ἀλλ' ὅταν ᾖ π. : οἱ γὰρ—μείζονα—ἐλάττονα. μὴ πεντακοσίους ὑμῶν : ἐπιλογικὴ ἡ ἀντίθεσις—κατὰ ἀντιπαράστασιν. εἰ δέ τῳ : ἐπειδὴ τῷ πλήθει—τοὺς μυρίους. τῷ γάρ ἐστιν ὄνειδος—αὐτῆς αἰτιώμενος.
18. μὲν om. R.
καὶ ἔθος post νόμοι ζ' collocat S.
19. εἰσὶν οἱ σ.] εἰσὶ R., omisso οἱ σύμπαντες.
δὲ om. R.
20. καὶ om. R. Post σὺν τούτοις τὸ ἔθος idem pergit, ἀντίθεσις καὶ συμπέρασμα τοῦ πράγματος. δ' τοῦ προσώπου. β' μετὰ τοῦτο εἰσάγει ἐπιλογικὴν ἀντίθεσιν. ἀπὸ τοῦ δικαίου τὸ ἐναντίον ἀλλὰ δόξετε, reliquis omissis.

604, 7. ἔστι γὰρ εἷς] πληρώσας τοὺς ἀγῶνας διὰ τῶν δ' νόμων μετέρχεται ἐντεῦθεν ἐπὶ τοὺς ἐπιλόγους. A.R.

604, 8. μὴ πεντακοσίους ὑμῶν] ἀντίθεσις ὡς ἐπιλογική, μετέχουσά τινος ἔτι καὶ πίστεως καὶ μάχης· ἔοικε δὲ ἀπὸ τοῦ δικαίου εἰλῆφθαι, ὅτι οὐ δίκαιον τοσούτους τῶν Ἀθηναίων ἀτιμάζεσθαι.

604, 13. πλείους ἢ μυρίους τοὺς ἄλλους] ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀντίδικος τῷ πλήθει τῆς βουλῆς ἐπεχείρησε δυσωπῆσαι τοὺς δικαστὰς, ἀντέθηκεν ὁ ῥήτωρ τοῖς πεντακοσίοις βουλευταῖς τοὺς μυρίους. ἔστι τοίνυν, ὡς ἔφαμεν, ἐπιλογικὴ ἡ ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ δικαίου καὶ ἀπὸ τῆς ἀξίας κατὰ τὸ ἐναντίον· δόξετε καταισχύνειν ὑμῶν αὐτῶν τὸ μέρος, εἰ τὸν στέφανον ἀφαιρήσεσθε. μέρος γὰρ ἡ βουλὴ τοῦ δήμου. ὅτι δέ ἐστιν ἐπιλογικὴ δῆλον. οὐ γὰρ ἀνατρέπει τὰ παρὰ τῶν ἀντιδίκων προτεινόμενα, ἀλλὰ δυσωπεῖν ἐπιχειρεῖ τοὺς ἀκούοντας. μέμικται δέ τι καὶ μεταστάσεως κατὰ τὴν ἀντίθεσιν· ἐκείνων ὁ ἀγὼν, οὐκ ἐμός. τὸ μὲν οὖν ἀφελέσθαι τὴν δωρεὰν ἔνδειξίς ἐστι τοῦ τὴν δωρεὰν ἤδη δεδόσθαι, δι' ἣν αἰτίαν ἐφάσκομεν μὴ δεδυνῆσθαι τὸν Διόδωρον κατ' ἀρχὰς παραγράψασθαι Ἀνδροτίωνα· τὸ δὲ μὴ ὀνείδει περιβαλεῖν ἀπὸ τῆς ἀξίας εἴληπται, δυσωπητικῶς εἰσηγμένον. ἡ δὲ λύσις μεταληπτικὴ σύμπασα ἀπὸ τοῦ συμφέροντος. ἔστι γὰρ ὅτε ἑτέρου μὲν γένους ἡ ἀντίθεσις, ἑτέρου δὲ ἡ λύσις. μεταληπτικὴ δὲ οὖσα οὐδὲν ἧττόν ἐστι κατὰ ἀντιπαράστασιν.

πλείους ἢ μυρίους] ἐπειδὴ διὰ τὸ πλῆθος τῆς βουλῆς δυσωπῆσαι τοὺς δικαστὰς ὁ Ἀνδροτίων ἐπεχείρει, ἀντιτίθησι καὶ αὐτὸς τῷ πλήθει ἕτερον πλῆθος πολὺ πλέον ἐκείνου, τοῖς φ' τοὺς μυρίους. A.R.

604, 18. ὄνειδος] τοῦτο λοιπὸν ἐκ περιουσίας ἐπήνεγκε τὸ συμφέρον τῆς πόλεως προκρίνων, ὡσανεὶ ἔλεγε κατ' ἔνστασιν καὶ ἀντι-

2. ἐπὶ τοὺς] ἐπὶ πέμπτον τοὺς R.
6. ὁ ἀντίδικος et paullo post ὁ ῥήτωρ add. P.
8. ἔστι add. P.
9. ἐπιλογικὴ] ἀντιλογικὴ V.
καὶ ἀπὸ τῆς] ἀπὸ om. F.L.Y.
10. καταισχύνειν] κατ' αἰσχίνην F.
14. ἐκείνων] ἐκείνου F.
17. παραγράψασθαι F.L.Y.P., πράξασθαι ceteri.
18. δυσωπητικῶς F.L.Y., δυσωπικῶς ceteri.
ἡ δὲ λύσις—ἀντιπαράστασιν] τοῦτο τῆς μεταστάσεως. ἡ δὲ λύσις μεταληπτικὴ ἀπὸ (ἀπὸ om. R.) τοῦ συμφέροντος. μεταληπτικὴ δὲ τυγχάνουσα οὐδὲν ἧττον ἐστὶ (ἐστὶ om. R.) κατὰ ἀντιπαράστασιν R.S.
20. ἑ. δὲ ἡ] ἑ. δέ ἐστιν ἡ F.
26. ἐκ περιουσίας—κατ'] Hæc præsecta sunt in A.

παράστασιν οὕτω· μάλιστα μὲν οὐκ ἔστιν ὄνειδος τῇ βουλῇ, μόνῳ δὲ τῷ Ἀνδροτίωνι. εἰ δὲ καὶ δοίημεν, μὴ μόνῳ αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ πάσῃ τῇ βουλῇ, βέλτιόν ἐστι λυπῆσαι μίαν βουλὴν ἢ πᾶσαν βλάψαι τὴν πόλιν. A.R.

604, 18. *τῷ γάρ ἐστιν ὄνειδος] κατασκευάζει δριμέως εἰς ὀλίγους τὴν μέμψιν, ἵνα μὴ πᾶσαν λυπήσῃ τὴν βουλὴν, τὸ βραχὺ μέρος αὐτῆς αἰτιώμενος, τῇ τε ἐνστάσει καὶ ἀντιπαραστάσει τὴν μάχην ἐργαζόμενος.*

604, 19. *σιωπῶντος — γράφοντος] ἀντὶ τοῦ μὴ δημηγοροῦντος.* A.

604, 26. *καταγνοῦσιν ἢ μὴ] ἀντὶ τοῦ ἐὰν μὴ καταγνῶτε αὐτῶν ὡς ἁμαρτόντων, ἀλλὰ ἀπογνῶτε τῶν κατηγορουμένων, ὡς μὴ ἁμαρτησάντων.* A.

605, 3. *ἐθάδων] ἐθάδας ἐκάλουν τοὺς περὶ τὰ πράγματα σχολάζοντας καὶ κακουργοῦντας διὰ τὸ κερδαίνειν καὶ ἐργολαβεῖν.* A.L.

605, 5. *ἢ τοίνυν] καὶ τοῦτο τὸ μέρος εἰς τὴν προειρημένην ἀντίθεσιν. τὸ γὰρ συνηγορήσουσι τῇ βουλῇ καὶ βοηθήσουσι Φίλιππος καὶ Ἀντιγένης οὐδὲν ἕτερον δύναται ἢ ὅτι ταὐτὰ ἐροῦσιν Ἀνδροτίωνι. ὥστε καὶ ἐκ τούτων βεβαιοῦσθαι τὸ καὶ ἐπιλογικὴν τὴν προειρημένην ἀντίθεσιν εἶναι. ἐχώρισε δ' ἀλλήλων τὰ πρόσωπα, ἵν' ἔχοι διαλεχθεὶς πρὸς τὰς διαφόρους ποιότητας εὐμαρέστερον λῦσαι αὐτὸ τὸ διὰ τῆς ἀξίας ἀντιπῖπτον ἑκάστου τῶν συνηγόρων. τὸ δὲ συνερεῖ τῇ βουλῇ Φίλιππος καὶ Ἀντιγένης ἔμφασιν ἔχει ὅτι οὐκ ἔχουσι μὲν οὐδὲν εἰπεῖν δίκαιον ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος ἀναβαίνοντες, ἴσως δέ τι τῇ βουλῇ συναγορεῦσαι πειράσοιντο. εἰ δὲ εἰρήκει τῷ ψηφίσματι μέλλειν συναγορεύσειν αὐτοὺς, ταῖς αὐταῖς ἂν ἠγωνίσατο λύσεσιν αἷς καὶ πρότερον ἐχρήσατο. ἔστι δὲ οὐκ ἐκβολὴ συνηγόρων· οὐ γὰρ τῷ κρινομένῳ συναγορεύουσιν, ἀλλ' ἑαυτοῖς. ἀντιγραφεὺς δέ ἐστιν*

2. *αὐτῷ μόνῳ] μόνῳ τῷ ἀνδροτίωνι* A.

5. *ὀλίγους* F.L.Y.P. *λόγους* ceteri.

16. *καὶ τοῦτο — ἀντίθεσιν εἶναι] τείνει μὲν (μὲν* om. R.) *κατὰ τοῦτο τὸ μέρος εἰς τὴν προειρημένην (προκειμένην* R.) *ἀντίθεσιν· τὸ γὰρ συνηγορήσουσιν (συνηγοροῦσιν* R.) *οὐδὲν ἕτερον δύναται ἢ ὅτι τὰ αὐτὰ ἐροῦσιν Ἀνδροτίωνι. ὥστε κἀκ τούτων βεβαιοῦσθαι ἐπιλογικὴν τὴν προειρημένην (προειρημένην* om. R.) *ἀντίθεσιν* R.S. omissa reliqua parte scholii.

20. *ἔχοι* T.D. *ἔχῃ* C.V.

27. *οὐκ ἐκβολὴ (αὕτη ἐκβολὴ* T.D. C.P.) — *δέηται* habent F.L.Y. cum lemmate *ἴσως ἀναβήσεται.*

συνηγόρων] ἔστιν add. F.L.Y.

ὄνομα ἀξιώματος ἀντιγράφοντος ὑπὲρ τῆς βουλῆς πρὸς τὸν δῆμον ἐν οἷς ἂν δέηται. τὸ δὲ δι' ἑαυτῶν εἶχον ἤνυσε τὸ μῖσος. ὡς ἀνδραπόδοις ἐχρῶντο τοῖς ἄλλοις, ἑαυτοῖς τὸ κράτος φυλάσσοντες. ὅρα δὲ σωφροσύνην μετὰ θυμοῦ σωζομένην ἐν τῷ ὃς μὲν ἂν ὑμῖν ἀδικεῖν δοκῇ. οὐ γὰρ εὐθὺς τὴν τιμωρίαν ἐπήγαγεν, ἀλλὰ τὴν κρίσιν ἀφῆκε γενέσθαι πρότερον.

605, 7. ἴσως] καλῶς εἶπε τὸ ἴσως, καὶ οὐ πάντως, ἵνα ὥσπερ μέρος ἐπιεικείας αὐτοῖς μαρτυρήσας ἀποτρέψῃ αὐτοὺς τοῦ συνηγορεῖν. A.R.

605, 16. τὴν γραφὴν] λέγει τὴν κατηγορίαν, ἣν εἰσήλθομεν κατὰ τοῦ Ἀνδροτίωνος. ἀπογνῶτε λέγει ἐνταῦθα οὐχ ὥσπερ εἶπεν ἄνω ἐὰν ἀποδέξησθε, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἐὰν μὴ καταγνῶτε, εἰδὼς τὴν αὐτὴν λέξιν διττῶς λεγομένην καὶ μεθαρμοζομένην πρὸς τὸν νοῦν τοῦ λεγομένου. δέον εἰπεῖν ἀπογνῶτε τῆς γραφῆς, ἀπογνῶτε τὴν γραφὴν Ἀττικῶς εἶπεν. A.R.

605, 25. ἔτι τοίνυν Ἀρχίαν οἶμαι] τόπον ἀπένειμεν οἰκεῖον ἐν τοῖς ἐπιλόγοις Ἀρχίᾳ διὰ τὸ διάφορον τῆς ἀξίας. τὸ γὰρ ὡς ἐπιεικῆ δήλωσιν μὲν ἔχει τῆς ἀρετῆς τἀνδρὸς καὶ τῆς ὑπολήψεως ἣν παρ' Ἀθηναίοις κέκτηται. βούλεται μέντοι διὰ τῶν ἐγκωμίων καὶ τῆς μαρτυρίας τοῦ ἀνδρὸς βεβαιῶσαι τὴν κατὰ τῆς βουλῆς κατηγορίαν, διὰ δὲ τῶν αὐτῶν ἐπαίνων τῆς συνηγορίας ἀποτρέψαι τὸν ἄνδρα. διαλεκτικώτερος δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ λόγος, ἐπειδὴ καὶ πεπαιδεῦσθαι καὶ φιλοσοφεῖν ὑπείληπται. ἐχώρισε δὲ τοῦτον ἀπὸ τῶν ἄλλων, ἵν' ὡς ὄντα ἐπιεικῆ ταῖς ἀληθείαις μόνον ἐξελέγξῃ λαβών. ἐπειδὴ δὲ καὶ πεπαιδεῦσθαι καὶ φιλοσοφεῖν ὑπείληπται, συλλογιστικώτερον αὐτῷ διαλέγεται. τὸ δὲ οἶμαι τῷ συνερεῖν συναπτέον, ἵν' ᾖ ἀμφίβολον τὸ, ἐπιεικὴς ὢν συνερεῖ αὐτοῖς.

ἔτι τοίνυν Ἀρχίαν] καὶ οὗτος τῶν συνηγόρων. ἐζήτησαν δέ τινες διὰ τί μὴ καὶ τοῦτον ὠνόμασε μετὰ τῶν ἄλλων τριῶν, ἐπειδήπερ οὗτος ὁ Ἀρχίας ἐλέγετο εἶναι φιλόσοφος, ὡς μαρτυροῦσι καὶ πάντες οἱ ἐξηγησάμενοι καὶ αὐτὸς ὁ ῥήτωρ διὰ τοῦ ἐπαγαγεῖν ὡς ἐπιεικῆ

8. ἀποτρέψῃ] ἀποτρέψει A.
10. λέγει—Ἀνδροτίωνος om. R.
16. τόπον—ὑπείληπται habent F. L.Y.
17. διὰ] καὶ F.
19. κέκτηται (μοι) C.
25. συλλογιστικώτερον] συλλογικώτερον C.
28. καὶ οὗτος—ἐλέγετο εἶναι] Hæc præsecta sunt in A.

δεήσεσθαι· φιλόσοφον γάρ ἐστι τὸ προβάλλεσθαι τὴν ἐπιείκειαν. ἐπειδὴ οὖν ἔμελλεν ὡς ἐκ φιλοσοφίας ὁρμώμενος συλλογιστικῶς κεχρῆσθαι τοῖς λόγοις, βούλεται ὁ ῥήτωρ ἀφορίσαι αὐτὸν τῶν ἄλλων, ἵνα σχολάσας πρὸς ἐκεῖνον καὶ αὐτὸς χρήσηται ταῖς πρεπούσαις κατασκευαῖς, ἵνα δείξῃ ὅτι καὶ ἐν τούτῳ αὐτοῦ περιγίνεται, ἐν ᾧ ἐκεῖνος μεγαλοφρονεῖ. κέχρηται οὖν εὐθὺς συλλογιζόμενος πρὸς αὐτὸν τῷ διλημμάτῳ σχήματι, καὶ οὐχ ἁπλῶς διλημμάτῳ, ἀλλ' ὥσπερ κατὰ διαίρεσιν. ἰστέον δὲ ὅτι καὶ φιλοσόφων λόγων ἐντὸς ἦν ὁ ῥήτωρ, ἀκροατὴς γεγονὼς Πλάτωνος. A.R.

606, 10. οἶμαι τοίνυν] πάλιν ἐπιλογίζεται ἀπὸ τῆς τοῦ προσώπου ποιότητος. S. ἄχρι μὲν τούτων ἀπὸ τῆς διπλῆς ποιότητος τῆς τε βουλῆς καὶ τῶν συνηγορούντων προσώπων, ὡς ἐν ἐπιλόγοις, αὐτῷ προκεχώρηται, ἑξῆς δὲ ἐπιλογίζεται πάλιν ἀπὸ τῆς Ἀνδροτίωνος αὐτοῦ ποιότητος· εἰσῆκται δὲ ἐν ἀντιθέσεως εἴδει, ἀλλὰ φθονοῦμαι, φησὶ, διὰ τὴν εὔνοιαν ἣν ἔχω περὶ τὴν πόλιν καὶ διὰ τὰς εἰσπράξεις ἃς ὑπὲρ ὑμῶν πεποίημαι. ταύτην τὴν ἀντίθεσιν ἔλαβε μὲν ἀπὸ τῆς Ἀνδροτίωνος ποιότητος, διὰ τὸ ὑπάρχειν Ἀνδροτίωνι δυσμένειαν πρὸς Εὐκτήμονα ὑπὲρ τῶν εἰσφορῶν· οὐ μὴν σαφῶς τὴν αἰτίαν ἐκτέθειται. λύει δὲ τὴν ἀντίθεσιν τοῦτο μὲν μεταληπτικῶς, "οὐ περὶ τούτων "δικάσειν ὀμωμόκατε, ἀλλ' εἰ κατὰ τοὺς νόμους τὸ ψήφισμα εἶπε·" κατὰ τὸ μαχόμενον δὲ πάλιν "εἶθ' ὅτι πάνδεινόν ἐστι κατηγορίαν "ποιούμενον ὡς ἀδικοῦσί τινες τὴν πόλιν" καὶ τὰ ἑξῆς. τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου λέγεται· εἶδος γὰρ τοῦ ἐναντίου καὶ τὸ μαχόμενον· εἶτα ἀπὸ συγκρίσεως, λέγων "εἰ τοσούτου τιμᾶσθε τὴν "πολιτείαν καὶ τοὺς νόμους καὶ τὸ εὐορκεῖν· εἰ γὰρ ἀποψηφιεῖσθε" καὶ τὰ ἑξῆς. ἌΛΛΩΣ. ἐντεῦθεν φανερῶς οἱ ἐπίλογοι, ἀπὸ τοῦ προσώπου δὲ τοῦ ἰδίου· δεῖ γὰρ στοχάζεσθαι καὶ τὸν κατήγορον τῆς τοῦ φεύγοντος ποιότητος. οὔκουν ἐτόλμησεν Ἀνδροτίων εἰπεῖν, ταῦτά μοι περιγέγονε, καὶ τὴν κατηγορίαν συνεστήσατο Διόδωρος, ὅτι ὕβρισται παρ' ἐμοῦ καὶ ἠδίκηται, φόνου μὲν ἐγκληθεὶς τοῦ πατρὸς,

4. σχολάσας] σχολήσας A.
6. πρὸς addidit Sauppius.
7. δὲ om. A.
11. ἄχρι — ἀποψηφιεῖσθε καὶ τὰ ἑξῆς] Hoc scholion est in F.L.Y.
15. περὶ] πρὸς V.
18. ἐκτέθειται] ἐκτέθεικε P.
21. πάλιν om. F.L.Y.
22. καὶ τὰ ἑξῆς] Pro hoc ipsa verba usque ad δοῦναι δίκην ponunt F.L.Y.
26. καὶ τὰ ἑξῆς] Pro hoc quoque ipse verba usque ad ᾑρῆσθαι ponunt F.L.Y.

ἐξελεγχθεὶς δὲ οὐδαμῶς ἀνῃρηκέναι τὸν ἑαυτοῦ πατέρα. εὔηθες γὰρ ὡς ἀληθῶς Ἀνδροτίωνα καθ' ἑαυτοῦ τούτοις κεχρῆσθαι τοῖς λόγοις, ἄλλως τε καὶ αὐτοῦ Διοδώρου εἰπόντος ἐν τῷ προοιμίῳ διὰ τοῦτο κατηγορεῖν, ἵνα ἀμύνηται τὸν σεσυκοφαντηκότα. διὰ τοῦτο ταύτην παραλιπὼν εἰκότως ἔθηκε τὴν ἀμφισβητήσιμον. τὸ γὰρ περὶ τῶν εἰσφορῶν λαμπρὸν μὲν ἦν Ἀνδροτίωνι, ὕποπτον δὲ τοῖς ἀκούουσιν. ὅθεν τὴν μὲν αἰτίαν τοῦ ἀγῶνος ἐκ τοῦ οἰκείου προσώπου σεσίγηκε· τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ Εὐκτήμονος ἐμπίπτουσαν εἴληφεν. ἄλλως τε καὶ οἶδεν Ἀνδροτίωνα μέγιστον δοκοῦντα φρονεῖν ἐπὶ ταῖς εἰσπράξεσιν· ἵν' ὁ μὲν μεγαλαυχούμενος ταῖς εἰσπράξεσιν, ὁ δὲ καθαιρῶν φαίνηται.

αὐτὸν] τὸν Ἀνδροτίωνα λέγει. A. et rec. L.

606, 12. ὀλίγους] εἶπε τοὺς πλουσίους, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν πενήτων. A. et rec. L.

606, 15. τῶν μὴ τιθέντων] τῶν μὴ καταβαλλομένων τὰ χρήματα. A.

606, 18. λύει τὴν ἀντίθεσιν μεταληπτικῶς. S.

606, 24. εἰσφορὰν] ὅτι τὸ εἰκοστὸν τῆς οὐσίας κατεβάλλοντο ἐν ταῖς εἰσφοραῖς οἱ Ἀθηναῖοι. A.R.

606, 25. εἶτα ἀπὸ συγκρίσεως. ἡ δὲ σύγκρισις πῶς; εἰ τοσούτου δεῖ τιμᾶσθαι τὴν πολιτείαν καὶ τοὺς κειμένους νόμους καὶ τὸ εὐορκεῖν. S.

606, 28. τὰς ἀπὸ Ναυσινίκου] ὡσανεὶ ἔλεγεν ἐπὶ ταῖς εἰσφοραῖς ταῖς γενομέναις ἐπὶ Ναυσινίκου ἄρχοντος. A. et rec. L.

παρ' ἴσως] τὸ παρά ἀντὶ τοῦ κατά ἐστιν ἐνταῦθα. A. et rec. L.

607, 18. βούλομαι] παρέκβασις ἐντεῦθεν. παρεκβαίνειν γὰρ δοκεῖ τῆς ὑποθέσεως, λέγων ἅπερ πρῴην ἔπραξεν ὁ Ἀνδροτίων. ἔστι δὲ ἡ παρέκβασις καὶ αὐτὴ μέρος τῶν ἐπιλόγων. A.R.

βούλομαι δὲ] ἐντεῦθεν ἄρχεται ἡ παρέκβασις, δοκοῦσα μὲν κοινωνεῖν τοῖς ἀρτίως ἐξητασμένοις περὶ τῆς ποιότητος Ἀνδροτίωνος, πολὺ δὲ δήπου κεχωρισμένη. τὰ μὲν γὰρ τῆς ἀντιθέσεως τῆς ἀπὸ τῆς

8. τε καὶ] τ' ἐπεὶ W.

27. πρῴην] πρώτως R.

29. ἐντεῦθεν—τὴν πολιτείαν habent F.L.Y. In R.S. hæc tantum ἐντεῦθεν ἡ ἀρχὴ τῆς παρεκβάσεως δοκοῦσα μὲν ἐπικοινωνεῖν (κοινωνεῖν R.) τοῖς ἀρτίως (ἄρτι R.) ἐ. π. τ. π. Ἀ., π. δὲ κεχωρισμένη.

δοκοῦσα C. δοκεῖ T.D.V.

30. ἀρτίως] ἀρτίοις T.D.C.

ποιότητος εἰς δυσώπησιν καὶ εἰς διαβολὴν τῆς κατηγορίας προτείνεται παρὰ Ἀνδροτίωνος, τὰ δὲ ἐντεῦθεν τοῦ κατηγόρου ἐστὶν ὡς προηγούμενόν τι κεφάλαιον. ὃ οὐ πρὸς ἀντίθεσιν τίθεται, ἄλλως δὲ ἔχει διαβολὴν τῆς ποιότητος, ὥσπερ τι προηγούμενον κεφάλαιον εἰσαχθέν. καὶ ὁ μὲν Ἀνδροτίων δι᾽ ὧν ἔλεγε διέβαλλε τὴν κατηγορίαν, ὁ δὲ διὰ τῆς παρεκβάσεως ἀντιδιαβάλλει τὴν πολιτείαν. ἌΛΛΩΣ. ἐπαγγέλλεται δύο πολιτεύματα ἐρεῖν, ἃ συμπεριείληφε. τῷ μὲν δοκεῖν ἁπλοῖς ὀνόμασι, τῇ δὲ ἀληθείᾳ πλείω σημαίνουσιν ἢ κατὰ περιοχήν. περιοχὴ δέ ἐστι πλειόνων ἐνδόξων ἢ τῶν ἐναντίων ἐν πράξει μιᾷ ἀθροισμός. τὸ μὲν γὰρ ἀναιδῆ σωματικόν ἐστι καὶ τῆς ἐν τῷ δήμῳ θρασύτητος ἣν ἐπεδείκνυτο εἰσπραττόμενος, σημαντικὸν δὲ καὶ τῶν δημηγοριῶν ἃς κατὰ τῶν ἀνακειμένων στεφάνων ἐδημηγόρει· τὸ δὲ τῆς θρασύτητος ἐμφανίζει μὲν τὴν κατὰ τοῦ δήμου γεγενημένον ὕβριν, πλήττει δὲ καὶ εἰς τὸν ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἱεροσυλίαν· ὁ δὲ κλέπτης δύο κλοπῶν περιεκτικόν ἐστιν ὄνομα, τῆς τε ἀπὸ τῶν εἰσπράξεων καὶ στεφάνων· ὁ δὲ ὑπερήφανος δηλοῖ τὸν ὀλιγαρχικόν· μικρὸν γὰρ πρόσθεν διέβαλε τοὺς ἡταιρηκότας εἰς ὀλιγαρχίαν, ἵνα κἀνταῦθα διὰ τοῦ τρόπου τῆς πολιτείας τὴν ὑπόνοιαν ταύτην πιστούμενος φαίνηται.

607, 24. καὶ πρῶτον μὲν, ἐφ᾽ ᾧ μέγιστον] πέφυκε τὰ ἐγκώμια ὧν ἂν ἐθέλῃ διαβάλλειν εἰς κατηγορίαν περιτρέπειν. καὶ τὰς ἐνδόξους πράξεις εἰς διαβολὴν καὶ ἐγκλήματα. ἵνα μὴ μόνον μὴ σεμνύνωνται. ἀλλὰ καὶ ὡς ὑπὲρ ἐγκλημάτων ἀπολογεῖσθαι καταναγκάζωνται· ποιεῖ δὲ τοῦτο ἐκ τῶν περιστατικῶν, ἀπὸ τῶν περὶ τοῦ πράγματος, ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῷ τῷ πράγματι, ἀπὸ τοῦ τρόπου, ἀπὸ τῆς αἰτίας, ἀπὸ τῆς γνώμης. μέμνηται δὲ ἐνταῦθα Εὐκτήμονος, φυλαξάμενος κατὰ τὴν ἀντίθεσιν τὴν ἐκ τοῦ προφανοῦς μάχην. ὅτε γὰρ ἐκίνει Ἀνδροτίων τὸν λόγον, ὅτι διὰ τὰς εἰσπράξεις ταῦτα αὐτῷ γέγονεν, ἐδύνατο μὲν ἐπιμνησθῆναι τοῦ κατὰ τὸν Εὐκτήμονα· οὐ μὴν εἴρηκεν, ἀλλ᾽ ἑκὼν παρῆκεν, ἵνα μὴ δοκῇ βεβαιοῦν τὴν παρὰ Ἀνδροτίωνος κινουμένην

14. ἐκ τοῦ om. V.
16. δηλοῖ add. W.
17. διέβαλε] διέβαλλε V.
20. πέφυκε—ἀπὸ τῆς γνώμης habent F.L.Y.
21. ἐθέλῃ] ἐθέλοι F. a m. sec. τὰς] τὰς μὲν V.
22. εἰς om. et alterum μή V.
24. τοῦ πράγματος] τὸ πρᾶγμα W.
25. ἀπὸ τῆς γνώμης addita ex F. L.Y.P.
29. τοῦ T.D. καὶ τοῦ ceteri.

ὑπόνοιαν. οὐκοῦν οὐ τέθεικεν εἰδικῶς τὴν ἀντίθεσιν, οὐδὲ εἶπεν ὅτι μνησικακῶν Εὐκτήμων διὰ τὴν εἴσπραξιν τὴν κατηγορίαν ταύτην ἐνεστήσατο, ἀλλὰ καθόλου περὶ τῶν πολιτῶν, ἵνα συγκρούων αὐτὸν κἀκεῖ τῷ δήμῳ φαίνηται, ἐνταῦθα δὲ αὐτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ τὴν εἴσπραξιν ἐξετάζων καιρὸν σχῇ μνησθῆναι καὶ τοῦ Εὐκτήμονος. τὸ μὲν γὰρ ἐκ μάχης ἔχει τὴν ὑποψίαν· τὸ δὲ καθαρεῦον τῆς ὑποψίας, ὅταν αὐτὸ καθ' αὑτὸ ἐξετάζηται, φέρει πλείω διαβολὴν τοῖς φεύγουσιν. ὑπέσχετο μὲν οὖν τὸν Εὐκτήμονα δείξειν ἔχοντα τὰς ὑμετέρας εἰσφοράς· οὐ μὴν ἀπέδειξεν.

608, 1. *καταλύσας ψηφίσματι κληρωτὴν ἀρχὴν] διὰ τοῦ ψηφίσματος παύσας τὴν ἀρχὴν τὴν κλήρῳ συμβᾶσαν.* L.Y.T.P.

καταλύσας] οὐκ εἶπεν ἐλέγξας, ἀλλὰ καταλύσας, ὡς ἐπὶ τυράννου. A. et rec. L.

κληρωτὴν] ἐζήτησάν τινες τί δήποτε ὥσπερ ἐπαινεῖ τὴν κληρωτὴν ἀρχήν, καίτοι τῆς δοκιμαστῆς ἀμείνονος οὔσης. λέγομεν ὅτι, ἐάν τις κατὰ τὸ ἀληθὲς σκοπήσῃ, εὑρήσει τὴν κληρωτὴν βελτίονα τῆς δοκιμαστῆς, καθὸ ἡ κληρωτὴ καὶ δοκιμαστή, ἡ δὲ δοκιμαστὴ μόνον ἦν δοκιμαστή. εἰ γάρ τις ἀπὸ κλήρου ἐγένετο ἄρχων, ἀνάγκη ἦν τοῦτον δοκιμάζεσθαι, εἰ ἄξιός ἐστι τοῦ ἄρχειν· εἰ δὲ ᾑρέθη καὶ ἐχειροτονήθη ἀπὸ μόνης δοκιμασίας, οὐ χρεία ἦν ἔτι τοῦ κλήρου. A.R.

608, 3. *παρέδυ] τὸ παρέδυ ὡς ἐπὶ κακούργου τινὸς καὶ λῃστοῦ εἶπεν.* A. et rec. L.

δημηγορίας δ' ἐπὶ τούτοις ποιούμενος] ἐνταῦθα ἡ ἀναίδεια καὶ τὸ θράσος. εἶτα ἐπήγαγε τὸ μεταληπτικὸν ὡς πρὸς ἀντιπῖπτον. οὐκ ἐχρῆν εἰσπράττειν, φήσειεν ἄν τις· καὶ μάλα ἐχρῆν, ἀλλ' ὡς οἱ νόμοι προστάττουσιν. εἶτα ἕτερον ἀντιπῖπτον μεταληπτικόν, ἀλλὰ φιλανθρωπότεροι τῆς χρείας καὶ τῶν καιρῶν ἦσαν οἱ νόμοι. τὸ δὲ διὰ τὸν καιρόν, ἢ διὰ τὸν καιρὸν ὅστις ἦν τότε καιρὸς—πόλεμος γὰρ ἦν καὶ χρεία χρημάτων—, ἢ διὰ τὸν καιρόν μέση, καὶ ἐπακτέον ἑξῆς ὅσην τότε ἔχων ἐξουσίαν, ἀντὶ τοῦ πολλήν.

1. *εἰδικῶς* W. pro *ἰδικῶς*.
4. *τῷ δήμῳ* margo P. pro *τὸν δῆμον*, quo servato *αὐτὸν* in *αὐτῷ* mutavit W.
5. *σχῇ* T.D. *ἔχει* C.V.
14. *τί δήποτε—οὔσης*] Hæc præsecta in A.
25. *φήσειεν ἄν τις*] Libri *φήσειέ τις*.
27. *τὸ δὲ—ἀντὶ τοῦ πολλήν* habent F.L.Y., hoc initio, *καὶ διὰ τὸν καιρόν: ἢ γὰρ διὰ τὸν καιρὸν ὅστις*——
28. *τότε*] *δυσχερὴς* add. P.
29. *μέσῃ*] Sc. *στιγμή*. WOLF.
30. *ἀντὶ τοῦ πολλήν* om. T.D.C.V. *ἀντὶ τοῦ π. καὶ μεγίστην* add. P.

608, 4. πομπεῖα] σκεύη τὰ εἰς τὰς πομπάς. B. ἀπὸ τοῦ πομπεύειν, θυμιατήρια καί τινα τοιαῦτα. A. et rec. L.

608, 7. κατέχων] ἀντὶ τοῦ ἰσχύων. A.

608, 8. διὰ τὸν καιρὸν, ὃς ἦν τότε] ἀντὶ τοῦ διὰ τὸν πόλεμον. A.

608, 12. ἠργολάβει] τοῦτο μετὰ τῆς αἰσχύνης καὶ συγκρουστικόν. L.Y.T.P. ἐργολαβεῖν γὰρ παρὰ Δημοσθένει καὶ τοῖς ἄλλοις ἐστὶ τὸ ἐπὶ φλαύροις καὶ ἀδίκοις μισθὸν λαμβάνειν. P.

608, 13. τοὺς ἕνδεκα γράψας ἀκολουθεῖν] τὸ μὲν ἐπιχείρημα δοκεῖ πως ἐναντίον εἶναι τῷ κατὰ Τιμοκράτους· ἐνταῦθα μὲν γὰρ τὴν πρᾳότητα θαυμάζει, ἐκεῖ δὲ τὴν φιλανθρωπίαν ἐκβάλλει. τοῦ συμφέροντος δὲ ἀεὶ πανταχοῦ γινόμενος λέγει ἃ λέγει· καὶ γὰρ ἐνταῦθα μὲν αἰτιᾶται τὴν τοῦ Ἀνδροτίωνος πονηρίαν καὶ τὴν προπέτειαν, ἐν ἐκείνῳ δὲ συγκρίνων νόμον νόμῳ τὸν χρησιμώτερον μᾶλλον τεθαύμακεν. εἶτα βούλεται διὰ τοῦ παραδείγματος τοῦ κατὰ τοὺς τριάκοντα ἑνὶ τούτων τῶν τρόπων τὸν Ἀνδροτίωνα δεῖξαι κεχρημένον. τὸ δὲ ἦγεν ἐπὶ τὰς τῶν πολιτῶν οἰκίας ὡς ἐπὶ στρατοπέδου εἴρηκε, τὸ βαρὺ τοῦ πράγματος διὰ τῶν ἑξῆς ἐμφαίνων. διὸ καὶ δεσμωτήριον ἀποκαλεῖ τὰς οἰκίας. τῶν ἄλλων δὲ ἕνεκα, ἤτοι τῶν ἀδυνάτων καὶ πενήτων· ὅθεν ἐπάγει, τοῦτο γάρ ἐστι δημοτικόν.

τοὺς ἕνδεκα γράψας] καὶ τὸν τρόπον περιέχει, καὶ τὸ φορτικὸν τῆς εἰσπράξεως, καὶ τὴν ὕβριν τὴν εἰς τοὺς ἄρχοντας ἀκολουθοῦντας, ἐν ᾧ καὶ τὸ τῆς ὀλιγαρχίας ἐνδέδεικται. εἶτ' ἐπειδήπερ οὐκ ἔχει τὴν εἴσπραξιν αἰτιᾶσθαι, τὸν τρόπον διαβάλλει καὶ τὴν ποσότητα τῶν χρημάτων, λέγων τοσούτων χρημάτων ἀντὶ τοῦ βραχέων, τοῦτον τὸν τρόπον εἰσπραχθέντων, ἀντὶ τοῦ μετὰ παρανοίας καὶ ὕβρεως.

608, 25. εἰς τὴν πολιτείαν εἰσαγομένων] ὅτι ὀλιγαρχικήν τινα πολιτείαν ἀντὶ δημοκρατίας εἰσήγαγεν.

9. μὲν om. V.
12. ἐν om. V.
13. νόμον νόμῳ] νόμῳ νόμον V.
18. τῶν ἄλλων ἕνεκα· τῶν ἀ.—δημοτικόν habent F.L.Y.
20. γράψας] γραψάμενον pr. T. γραψάμενος correctus T. et D. Habent hoc scholion F.L.Y.
21. εἰσπράξεως W. pro πράξεως.
ἀκολουθοῦντας] ἀκολουθίαν F.L.Y. ἀκολου T. ἀκολούθως D.

23. Post τῶν χρημάτων F.L.Y. pergunt τοσούτων χρημάτων· τὸν τρόπον διαβάλλει καὶ τὴν ποσότητα τῶν χ. ἀντὶ τοῦ β.—ὕβρεως.
24. λέγων] τῶν ἄλλων ἕνεκα ἤγουν τῶν πενήτων καὶ ἀπόρων καὶ add. P.
χρημάτων W. pro χρημάτων τοῦτον τὸν τρόπον. Proximum τοῦ om. T. D.C.V.
τοῦτον] καὶ τοῦτον P.
26. ὅτι —] Hoc scholion in F.L.Y.

609, 4. τότε τοίνυν ὡς ἔστιν ἀκοῦσαι] ἵνα μή τις αἰτιάσηται ὡς ψευδόμενον, ἐπὶ τὴν ἀκοὴν ἀναφέρων φεύγει τὴν μέμψιν.

609, 5. οὐδείς ἐστιν ὅστις ἀπεστερεῖτο] ἀπὸ μέρους τινὸς πειρᾶται χαλεπώτερον τῶν τριάκοντα ἀποφῆναι τὸν Ἀνδροτίωνα. καὶ ἔστιν ὁ τρόπος τοιοῦτος· ἐκεῖνοι τοὺς φαινομένους ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἐφόνευον, τοὺς δὲ κρυπτομένους οὐ περιειργάζοντο, ἀλλ' εἴων σώζεσθαι λανθάνοντας· ὁ δέ γε Ἀνδροτίων καὶ τοὺς οἴκοι κατακεκρυμμένους ἀνιχνεύων ἐδέσμευε. κατὰ τοῦτο ἄρα ὑπερεβάλλετο τοὺς τυράννους.

609, 14. ἢ τέγος ὡς τοὺς γείτονας] τέγος τὸ τοῦ δώματος ὑπέρτερον μέρος. διασκευὴ δὲ τοῦτο δεινοποιοῦσα τὰ γενόμενα, ὦ γεῖτον, οὐκ ἀδικῆσαι θέλων ἐπιβαίνω τῶν σῶν, Ἀνδροτίωνος βιαζομένου τετάραγμαι, φεύγω τὴν θύραν, σῶσον αὐτὸς γοῦν τὸν ὁμόφυλον. τὸ δὲ "ἢ ἄλλα ἀσχημονοίη" νόει πάντα ἃ ποιοῦσιν οἱ φωραθῆναι φοβούμενοι, γυναικῶν ὑποκρινόμενοι φωνήν τε καὶ σχῆμα, θεράποντες εἶναι δοκοῦντες τὰ τῶν δούλων μεταχειριζόμενοι, καὶ τὰ ἄλλα ἁπλῶς. εἰπὼν δὲ καὶ ταῦθ' ὑπὸ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς ὁρῷτο ποιῶν, θαυμαστέος φαίνεται ὁ ῥήτωρ· δεινὸς γὰρ καὶ ἐν ἀπόροις εὑρεῖν ἀφορμάς. ἵνα γὰρ μή τις εἴποι, ἀλλ' οὐδεὶς ἑώρα ταῦτα ποιοῦντα καὶ τὸ δεινὸν ἔλαττον ἦν, ὅρα πῶς οἴκοθεν αὐτῷ προσπορίζει τὸν μάρτυρα, πικρότατον ἔλεγχον ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἐξευρών.

609, 19. ἣν ὡς ἐλεύθερος ἠγγυήσατο] θέασαι τὸν κατήγορον. ἀπὸ τῶν ῥημάτων ἐξηπάτησάς με, φήσειεν ἂν ἡ γυνή· ὡς ἐλεύθερος συνήφθης, νῦν δὲ ἀπεδείχθης ἀνδράποδον· πολίτην ᾤμην ἔχειν καὶ Ἀθηναῖον ἐκάλουν τὸν ἄνδρα, ἔλαθον δὲ, ὡς ἔοικεν, οἰκέτην δυστυχήσασα σύνοικον. καὶ τὰ τοιαῦτα ἔξεστιν ἐργάζεσθαι. ἐπειδὴ δὲ οὐκ εἶχεν ἕτερον μάρτυρα παραστήσασθαι τῶν ἀτόπων, ἐξεῦρεν ἀπὸ τῆς γυναικὸς αὐξῆσαι τὴν δείνωσιν· ἀπὸ τῆς τύχης, ὅτι ἐλεύθερος ὢν

1. μή P. ἐάν T.D.C. ἄν V.
3. ἀπὸ μέρους] Hoc scholion in F.L.Y. cum lemmate τότε τοίνυν.
6. λανθάνοντας] διαλανθάνοντας F.
7. κατακεκρυμμένους] κεκρυμμένους F.
9. ἢ τέγος—γενόμενα ὦ P. pro τὸ δὲ τέγος τοιοῦτον. διασκευὴ τοῦτο δ. τὰ γ. τέγος δὲ τὸ τοῦ δώματος, ὦ.
10. γεῖτον] γείτων V.
12. τὸ P. pro τά.
13. νόει— ἁπλῶς habent F.L.Y.
14. γυναικῶν om. F.
16. ποιῶν om. T.D. θαυμαστέος] θαυμαστὸς W.
18. εἴποι] εἴπῃ V.
19. προσπορίζει] πορίζει V.
23. συνήφθης W. pro συνήφθου (συνήφου C).
24. δυστυχήσασα] δυστυχήσαντα C.

δούλων ὑπέμεινε πάθη· ἀπὸ τῆς ποιότητος τοῦ δράσαντος, ἐν οὐδ' ὑπὲρ ἑαυτοῦ δίκην ἐᾷ λαβεῖν τὰ πεπραγμένα καὶ βεβιωμένα· ἀπὸ τρόπου τῆς εἰσπράξεως μεταληπτικῶς· εἶτα ἀπὸ διαφόρων προσώπων, ὅτι ἔδει τὰ κτήματα ἀπογράφειν, ἀλλὰ μὴ τὰ σώματα ποιεῖν κακῶς.

609, 20. ὁ δὲ τούτων αἴτιος Ἀνδροτίων εἴη] αὔξησιν τῶν δεινῶν ἀπὸ τῆς τοῦ δεδρακότος ἔχει ποιότητος. ὁ ἡταιρηκὼς τοὺς σωφρονοῦντας ἠδίκει, καὶ προὐπηλάκιζεν ἀνήρ, κἂν ἀδικῆται, στέργειν ὀφείλων τὴν τύχην, ἐπιβοᾶσθαι τοὺς νόμους ἀδυνατῶν, ὑπὸ τῆς ἀτιμίας ἐπεξελθεῖν οὐ δυνάμενος, ἐν ἡσυχίᾳ στένων, ἀγαπῶν εἰ μὴ προσλάβοι τι δεύτερον.

609, 26. τίνος οὖν ἕνεκ' ἀφεὶς] διδάσκει τρόπον ἕτερον εὐπρεποῦς ἀπαιτήσεως. ἀπογράφειν ἔδει τὰ κτήματα ὡς δημόσια τῶν μὴ θελόντων εἰσενεγκεῖν.

609, 28. ἔδεις δὲ καὶ ὕβριζες πολίτας ἀνθρώπους] σοφῶς πάνυ ἐπὶ μὲν τῶν πολιτῶν τὸ ὕβριζες εἴρηκεν, ὅ ἐστι τοῖς Ἀθηναίοις ἀφόρητον· ἐπὶ δὲ τῶν μετοίκων τοὺς ταλαιπώρους ὠνόμασεν, ὃ τῇ ταπεινότητι τῆς τύχης ὑπῆρχεν ἀκόλουθον. αὐτίκα γοῦν εἰ μεταλλάξειας, οὐκ ἔθ' ὁμοίως ἕξει καλῶς.

ἔδεις] ἀντὶ τοῦ ἐδέσμευες, ἀπὸ τοῦ θέματος τοῦ δέω, εἶτα ἔδεον ἔδεες ἔδεις. A.R.

610, 18. ἀνθρώπους πόρνας] ἵνα κἀκ τῶν ὀνομάτων κωμῳδήσῃ τὸν Ἀνδροτίωνα· εἶτα ἀπὸ τῆς μάχης. τὸν μὲν ἑαυτοῦ πατέρα ᾤετο δεῖν δημοσίᾳ δεθέντα ἐπὶ χρήμασιν ἀποδρᾶναι, τοὺς δὲ ἄλλους πολίτας ὑβρίζειν, Ἀνδροτίωνος οὐκ εἰσφορὰς ὀφλήσαντος, ἀλλὰ δημοσίᾳ νενοσφισμένου. εἶτα αὔξησιν ἐπήγαγεν οἴκοθεν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἕλκεσθαι. τὸ μὲν γὰρ ἐξ ἀγορᾶς ἔχει παραμυθίαν, τὸ δὲ οἴκοθεν δεινότερον ἔχει τὸ κατηγόρημα καὶ πιστοῦται τὰς ἐπὶ τῶν γυναικῶν ὕβρεις.

610, 19. καίτοι εἴ τισιν ἄρα δοκοῦσιν ἐπιτήδειαι] οὔτε κατατρέχει φανερῶς οὔτε συνηγορεῖ καθαρῶς· τὸ μὲν γὰρ ἐπαχθέστερον

12—19. Habent F.L.Y. ἕτερον om. F., post ἀπαιτήσεως ponunt L.Y.

13. χρήματα, superscripto κτήματα, L.

15. σοφῶς πάνυ om. F.L.Y.

16. ὕβριζες F.L.Y. ὑβρίζειν ceteri.

18. τύχης] ψυχῆς F.

19. καλῶς om. F.L.Y.

24. ἀποδρᾶναι add. W.

27. οἴκοθεν post δεσμωτήριον V.

καὶ ἄγριον, τὸ δὲ ἡδομένου τῷ τοιούτῳ βίῳ. τὸ δὲ δεῖν βοηθεῖν ἐπὶ τὸ σχῆμα τῆς πολιτείας ἀνενήνοχεν.

611, 3. εἰς τῶν πολιτῶν τὸν] ἴσως αἰνίττεται ὡς Ἀνδροτίωνος οὐκ ἀνεχομένου ἄλλας ἢ ἄλλους πορνεύοντας· ζηλοτυπεῖ γάρ τις τὸν ὁμότεχνον. F.L.Y.T.P.

611, 8. προαγῶνας] προαγῶνές εἰσι λόγοι οἱ προευτρεπίζοντες ἡμῖν τῶν δικαστῶν τὴν ἀκοήν· ἀγὼν γὰρ ἡ κρίσις.

προπαροξυτόνως ἀναγνωστέον· ἡ σύνθεσις γὰρ τῶν δύο λέξεων πάλιν ἀνέπεμψε τὸν τόπον· προάγωνες δὲ λέγονται οἱ πρὸ τοῦ ἀγῶνος λόγοι οἱ ἐν τῷ δήμῳ λογοποιούμενοι παρά τινος· ἀγὼν γὰρ ἡ κρίσις. οἷον εἰ, ὅταν τις προορᾶταί τινα αὐτῷ δίκην μέλλουσαν γίνεσθαι, περιέρχοιτο καὶ λέγοι ἀπροσποιήτως· τινές μοι φθονοῦσιν ἐν τῇ πόλει διὰ τόδε τὸ πρᾶγμα. ἵνα, ὅταν γένηται ἡ δίκη, λέγῃ ὅτι οὐ προέλεγον ὅτι τινές μοι φθονοῦσι καὶ βούλονταί μοι ἐπιβουλεῦσαι; A.R.

611, 9. τῆσδε τῆς γραφῆς ἐτόλμα λέγειν] προδιαβολὴν τοῦτο τοῦ σύμπαντος βίου λαμβάνει, ἵνα φαίνηται Ἀνδροτίων ἐκ πολλοῦ προειδὼς ὅτι πάντως ἐγκληθήσεται διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν τολμημάτων· ὥστε τὸ προλέγειν αὐτὸν ἀεὶ συνειδότος ἦν ὅτι ἠδίκει. τὸ δὲ οὐ σοὶ ῥητέαι, οἱονεὶ ὄντι αἰσχρῷ πλέον τῶν διαβεβλημένων. ἢ οὕτως· οὐ σοὶ ῥητέαι, ὄντι γε ἀνθρώπῳ καὶ ὑποκειμένῳ ταῖς συμφοραῖς.

611, 11. ἐγὼ δ' ὑμῖν, ὦ ἄνδρες] ἀπόδειξις τοῦ Ἀνδροτίωνα οὐ διὰ τὰς εἰσπράξεις, ἀλλὰ διὰ τὴν πονηρίαν καὶ ὕβριν, μισεῖσθαι, ἐξ ἐπαγωγῆς. P.

612, 3. ἕκτον μέρος] οἱ πολῖται εἰσέφερον τὸ εἰκοστὸν μέρος, οἱ δὲ μέτοικοι τὸ ἕκτον. A.R.

612, 15. εἴτε γὰρ ἦσαν] σχῆμα διλήμματον. A.

612, 18. ἔτι τοίνυν ἐκ τῶνδε ἀκριβέστερον] ἀπόδειξις ἐκ συγκρίσεως τοῦ διὰ τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως, ἀλλὰ μὴ διὰ τὰς εἰσ-

1. δεῖν βοηθεῖν] μὴ δεῖν βαδίζειν εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὰ ἑξῆς P.

6. προαγῶνες—] Habent hoc scholion F.L.Y.

8. ἡ σύνθεσις—ἀνέπεμψε præsecta sunt in A.

11. οἷον εἰ Sauppius pro οἷον ὡς.

12. ἀπροσποιήτως] προσποιήτως Sauppius.

18. τολμημάτων] ἐγκλημάτων V.

20. ὄντι—συμφοραῖς habent F.L.Y.

28. ἀ. ἐκ σ.] ἐκ σ. ἀ. T.D.C.V. ἐκ συγκρίσεως—ὕβρισμα habent F.L.Y. hoc ordine ἐκ σ. ἀπόδειξις—μισεῖσθαι. ἐν οἷς θ.—ὕβρισμα. τοὺς τόπους καθαίρων—πεπιστευμένος.

29. τοῦ] τῆς R.

τῆς εἰσπράξεως om. T.D.C.V.

πράξεις μισεῖσθαι. R.S.T.C.V. εἰ γὰρ διὰ τὰς εἰσπράξεις, ἐμισήθη ἂν καὶ ὁ Σάτυρος· ἀλλὰ διὰ τὸν αὑτοῦ τρόπον καὶ τὰ ὑβρίσματα. R.S.

612, 21. Σάτυρος δὲ ὁ τῶν νεωρίων ἐπιμελητὴς] οἱονεὶ ὁ τοὺς τόπους καθαίρων, δι' ὧν ἀνέλκονται αἱ τριήρεις· ἢ τῶν νεῶν αὐτῶν τὴν φροντίδα πεπιστευμένος. ἐν οἷς θεωρεῖται τὸ τῆς ἐνστάσεως· οὐ διὰ τὰς εἰσπράξεις μεμίσηται· πόθεν; ἐμισήθη γὰρ ἂν καὶ ὁ Σάτυρος· ἀλλὰ διὰ τὸν αὑτοῦ τρόπον καὶ τὸ ὕβρισμα. ἌΛΛΩΣ. πάλιν κατασκευάζει ὅτι οὐ διὰ τὴν πόλιν, ἀλλὰ διὰ τὴν ὠμότητα τοὺς πολεμίους ἐκτήσατο. ἐκ συγκρίσεως γὰρ ἀποδείκνυσι διὰ τὸν τρόπον, ἀλλ' οὐ διὰ τὰς εἰσπράξεις μισεῖσθαι. εἶτα ἐπιχείρημα μεταληπτικόν· εἰ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐποιεῖτο τὴν εἴσπραξιν, ἔδει τῶν κλεπτόντων στρατηγῶν καὶ ῥητόρων κατηγορεῖν. ἀλλὰ μὴν οὐ φαίνεται τοῦτο ποιῶν· οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν ἄρα τὴν εἴσπραξιν ἐποιήσατο. εἶτ' ἐπειδήπερ στοχαστικὸς κατὰ τοὺς ῥήτορας καὶ τοὺς στρατηγοὺς ἐδόκει ὁ τόπος, ἐπήγαγεν εὐθὺς τὴν ἀπόδειξιν, εἰπὼν "οἱ παρὰ τούτοις "κέκρινται." τὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς τούτους εἶπεν, ἵνα μὴ εἴποι ὅτι ἐκεῖνοι μὲν εὐγνώμονες ἦσαν, οἱ δ' ἐμοὶ ἀναισχυντότεροι οὐχ ὡς ἐκεῖνοι. τὸ δὲ ἴσως μόριον νῦν ἀντὶ τοῦ γάρ κεῖται, καὶ ἔστιν ἡ φράσις Ἀττική· καὶ γὰρ ἐκεῖνο εἰδόσιν ὑμῖν ὅμως ἐρῶ.

613, 12. ὅτι τοίνυν ὅλως] ἄλλο ἐπιχείρημα σαλεῦον αὐτοῦ τὴν ἔννοιαν, ἐφ' οἷς λέγει, δι' ὑμᾶς πολεμοῦμαι. ἐκήδετο τῆς πόλεως, τοὺς ἁρπάζοντας μᾶλλον τὰ κοινὰ ἢ κλέπτοντας ἀπῄτει, οὐ τοὺς ὀλίγα ἔχοντας καὶ φειδομένους.

613, 27. οἱ παρὰ τούτοις κέκρινται] ἵνα μὴ ἀντιπέσῃ, Ἀλλ' εἰ καὶ ἠδίκησαν ἔλαθον, ἐπάγει κέκρινται. εἶτα ἕτερον ἀντιπῖπτον, ἀλλ' ἐκρίθησαν μὲν, ἠφείθησαν δέ· ἵνα μὴ συκοφαντεῖν φαίνηται τὰ τῆς κρίσεως, ἐπήγαγε τὴν λύσιν, ὧν οἱ μὲν τεθνᾶσιν ἐφ' οἷς ἠδίκουν. εἶτα, ἐπειδή τινες καὶ συκοφαντούμενοι θνήσκουσιν ἀδίκως, αὐτοὺς ἑαυτῶν ἐποίησε καταγινώσκοντας τῷ πεφευγέναι τὴν κρίσιν.

10. ἐκ συγκρίσεως γὰρ codices et margo P. ἀσυγκρίτως V.

17. εἴποι] εἴπῃ V. Verba ἵνα μὴ εἴπῃ—ἀναισχ. sunt in F.L.Y.

18. ἐκεῖνοι om. F. μὲν addidi ex L.

19. τὸ ἴσως μόριον—φειδομένους sunt in F.L.Y.

22. ἐκήδετο] ἐκήδετο δὲ V. εἰ δ' ἐκήδετο W.

24. Post φειδομένους in T. deleta sunt verba καὶ τὰ παρὰ συμμάχων κλέπτοι τις, ἢ—ἀφαιροῦνται τὰ λοιπά (ex scholio ad p. 614, 7.)

613, 29. ἐξητάσθης] ἐφάνης. P.

614, 1. οὕτως ὢν θρασὺς καὶ λέγειν δεινὸς] ἑτέρα λυποῦντος διόρθωσις. ἵνα μὴ ἀντιπέσῃ, ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ἠδίκουν πεντακόσιοι, ἐγὼ δὲ κατηγορεῖν οὐκ ἠδυνάμην ἐπιεικὴς ὢν καὶ δειλός· διὰ τοῦτο εἶπεν, οὕτως ὢν θρασὺς καὶ λέγειν δεινός.

614, 6. ὑφαιροῦνται] κλέπτουσι. P.

614, 7. δι' ἀπληστίαν δὲ τρόπων διχόθεν] ἢ ἀπὸ τῶν εἰσφορῶν τῶν συμμάχων ἢ πρὸς τῷ μὴ εἰσφέρειν καὶ ὑφαιροῦνται τὰ κοινά.

614, 8. οὔτε γὰρ ῥᾷον πολλοῖς] πρεπῶδές ἐστι τῇ δημοκρατίᾳ τὸ μᾶλλον περιεργάζεσθαι τὰ ἀδικήματα τῶν ὀλίγων ἤπερ τῶν πολλῶν. A.R.

οὔτε γὰρ ῥᾷον] αὕτη ἀναίρεσις αἰτίων λέγεται· τὰς γὰρ ἄλλας ἀναιροῦντες μίαν ἣν βουλόμεθα καταλείπομεν. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν, οὔτε εὐκολώτερόν ἐστι πολλοῖς ἀνθρώποις προσκρούειν ὀλίγα ἀδικοῦσι, καὶ μᾶλλον ἐπιθετέον τοῖς ὀλίγοις μέν, πλείονα δὲ ἐξαμαρτάνουσιν· οὔτ' αὖ ὡς δημοτικὸν περιείργασαι μὲν τὰ τῶν πενήτων κακά, παρεῖδες δὲ τὰ τῶν πλουσίων. τοὐναντίον γὰρ μᾶλλον ἔπρεπεν.

614, 12. οἶδεν ἵνα] αὕτη ἐστὶν ἡ ἀληθὴς αἰτία, ἣν καταλείπει. F.L.Y.P.

614, 18. ὁμοῦ μετοίκους Ἀθηναίους δέων] ἵνα παντὶ τῷ πλήθει συγκρούων φαίνηται, ὑπέμνησε τῶν εἰς ἅπαντας γεγενημένων ὕβρεων· τοῦτο πεποίηκε καὶ ἐν τῷ κατὰ Μειδίου, συγκρούων ἅπασι τοῖς ἔθνεσι τῆς πόλεως τὸν Μειδίαν, ἱππεῦσιν, Ἀρειοπαγίταις, δήμῳ· τοῦτο κἂν τῷ κατ' Αἰσχίνου, συγκρούων Αἰσχίνην τῷ Χάρητι, πρὸς ὃν αὐτὸς μὲν ὁ δῆμος οὐκ εἶχεν οἰκείως, οἰκειώσασθαι βουλόμενος τῷ μὲν ἀντιδίκῳ προσέκρουσεν, αὐτῷ δὲ προσήγαγεν.

614, 21. εἰ μάτην τὸ δεσμωτήριον] τί παρενοχλεῖτε τὴν πόλιν;

3. ἵνα μὴ ἀντιπέσῃ add. T.D.C., om. V. ἵνα μὴ εἴπῃ F.L.Y., qui ipsi quoque hoc scholion habent. πεντακόσιοι addidi ex F.L.Y. φ. T.D. φοι C.
7. ἢ ἀπὸ—μᾶλλον ἔπρεπεν habent F.L.Y.
8. πρὸς τῷ] πρὸς τὸ L.Y. καὶ om. V. ὑφαιροῦνται margo P. pro ἀφαιροῦνται.
12. αὕτη] αὕτη ἡ L.Y. η erasum in T.
19. ἡ om. P.
24. ἔθνεσι] ἔθεσι T.D.C.
26. οἰκειώσασθαι] δὲ add. P. τῷ μὲν] καὶ τῷ μὲν W.
28. Habent hoc scholion F.L.Y.

οἴκησις ὑμῖν ἀποδέδοται πρόσφορος. τὸ δεσμωτήριον καταλάβετε τοῦτο, ὃ δι' ὑμᾶς οἱ πατέρες ᾠκοδομήκασιν.

καταφαίην ἂν] μία λέξις ἀντὶ τοῦ ναὶ, ὁμολογῶ καὶ συντίθεμαι, ὅτι μάτην ᾠκοδομήθη τὸ δεσμωτήριον. ἀλλαχοῦ κατὰ διαίρεσιν εὑρίσκομεν ἀναγινωσκόμενον τοῦτο καὶ διαλυόμενον εἰς δύο λέξεις, ὅταν καὶ β' πράγματα θέλῃ σημᾶναι τὸ κῶλον· ἐνταῦθα δὲ ἕν ἐστι. A.R. et rec. L. κατάφασις, ὁμολογία. Y.

ἐρωτῶντί σοι περὶ τοῦ δεσμωτηρίου σφόδρα ἂν ἀποκριναίμην ὡς μάτην ᾠκοδόμηται, τό γε τοῦ σοῦ πατρὸς μέρος· οὐ γὰρ ἴσχυσε φυλάττειν αὐτὸν, ἀλλὰ γέλως ὤφθη φυγόντος αὐτοῦ τὸ δεσμωτήριον.

614, 23. ἐξορχησάμενος Διονυσίων] κακῶς τῇ πομπῇ καὶ τῇ πανηγύρει χρησάμενος· ἔθους γὰρ ὄντος ἀνίεσθαι τότε διὰ τὴν ἑορτὴν, εἶτα ἐμβάλλεσθαι, διὰ τὸν δρασμὸν ἐνύβρισε τοῖς Διονυσίοις.

ἐξορχησάμενος] φυγὼν, ἀποδράς. B. ἔθος ἦν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἐν τοῖς Διονυσίοις καὶ ἐν τοῖς Παναθηναίοις τοὺς δεσμώτας ἀφίεσθαι τοῦ δεσμοῦ ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις παρασχόντας ἐγγυητὰς πρὸς τὸ μὴ φυγεῖν, ἵνα καὶ τὸ εὐσεβὲς γένηται πρὸς τὸ θεῖον καὶ ἀσφαλὲς ὑπάρχῃ τοῖς χρεωστουμένοις μὴ φευγόντων τῶν δεσμωτῶν, ἀλλὰ μετὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς πάλιν ἐμβαλλομένων εἰς τὸ δεσμωτήριον. λέγει οὖν ὅτι ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ὁ πατὴρ τοῦ Ἀνδροτίωνος ὡς ἄδειαν ἔχων ἐκ τοῦ δεσμοῦ ἀπέδρα. τὸ δ' ἐξορχησάμενος ὡς πρὸς τὴν πανήγυριν ἔπαιξεν, ἐπειδήπερ ἐν ταῖς ἑορταῖς ἔθος ἐστὶν ὀρχεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ προσέπαιξε τῇ πανηγύρει καὶ χλεύης ἀφορμὴν ταύτην ἐποιήσατο, ἵνα καὶ ἀσεβῆ αὐτὸν δείξῃ. A.R.

αὐταῖς πεδαῖς] δεδεμένους ἐν πέδαις ἔχων τοὺς πόδας. L.Y.T.

614, 28. ἄλλα δ' ἔσθ' ἃ καλῶς διῴκηκεν] ἀντὶ τοῦ· ἐὰν συγκριθῇ τὰ μέλλοντα λέγεσθαι πρὸς τὰ εἰρημένα, οὐδαμῶς μέλλει νομίζεσθαι ἄξιος εἶναι μίσους ἐν τοῖς προειρημένοις. οὕτω γὰρ μείζονα ἢ ἅπερ μέλλω ἐπιφέρειν περὶ αὐτοῦ τῶν προειρημένων. A.R.

615, 4. τὴν καλὴν] κατ' εἰρωνείαν. A.

2. ᾠκοδομήκασιν] ᾠκοδόμησαν V.
3. συντίθεμαι L. συντίθημι A.R.
6. θέλῃ] θέλει A.
8. ἐρωτῶντι L.P. ἐρωτῶ τί codices ceteri et V. Habent hoc et proximum scholion F.L.Y.
9. γε] τε V.
22. δεσμοῦ] δεσμωτηρίου A.
28. οὕτω γὰρ] οὕτω φησὶ A.
ἢ] ἐστὶν A.

615, 13. *τὴν δημόσιον*] *δημόσιον λέγει τὸν ταῖς βασάνοις ὑποκείμενον. διὸ καὶ δοῦλον καλεῖ.* F.L.Y.T.C.P.

616, 1. *ταῖς χοινικίσι*] *χοινικὶς τοῦ τροχοῦ ἐν ᾧ στρέφεται ὁ ἄξων.* B.F.Y.T.C.P. *χοινικίδας καλεῖ τὰς βάσεις αὐτὰς, ἔνθα ἦσαν κείμενοι οἱ στέφανοι. χοινικίδες δὲ ἐκαλοῦντο, ἐπειδὴ σχῆμα ἔσωζον χοινίκων, τῶν μέτρων τοῦ σίτου.* A.R. et rec. L.

616, 3. *ἀριστεῖον*] *γέρας ὑπὲρ τῆς ἀριστείας· ὡς γὰρ τῶν πολέμων προστάτιν ἐτίμων τοῖς δώροις τὴν πόλιν.* F.L.Y.T.C.P.

616, 27. *δι' ἐκεῖνον*] *διὰ τὸν Τιμοκράτην συνηγοροῦντα· κρινομένῳ γὰρ συμπαρῆν.* F.L.Y.T.C.P.

616, 29. *σκαιὸς*] *μῶρος καὶ ἀπαίδευτος. διαβάλλων αὐτὸν εἰς κακίαν ἐν τοῖς προειρημένοις βούλεται αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιλόγοις καὶ εἰς ἀπαιδευσίαν καὶ ἄνοιαν κωμῳδῆσαι.* A.R.

617, 19. *Παρθενῶν*] *ὁ νεὼς τῆς παρθένου.* L.Y.T.C.

νεώσοικοι] *τὸ ναύσταθμον.* B.

οὐκ ἀμφορίσκοι δύο] *ἀμφορίσκοι εἰσὶν ἀγγεῖα, ὡς ξέσται τινές· χρυσίδες δὲ χρυσαῖ φιάλαι.* F.L.Y.T.C.P.

3. χοινικὶς] χοινικὶς ἡ ὀπὴ P.
ᾧ] ἧ P.
8. τοῖς δώροις om. C.
τὴν πόλιν C. τὴν Ἀθηναίων πόλιν P. Neutrum habent F.L.Y.T.
9. Τιμοκράτην codices. Δημοκράτην P. Alia corruptela in A.R., in quibus sola sunt verba τὸν φιλοκράτην λέγει.
ἀμφορίσκοι εἰσὶν] ἀμφορίσκοι δὲ εἰσὶν L.Y.T.C., omisso lemmate.

XXIII.

ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ.

621, 1. ΜΗΔΕΙΣ ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίσῃ μήτε ἰδίας ἔχθρας ἐμὲ μηδεμιᾶς ἕνεχ' ἥκειν Ἀριστοκράτους κατηγορήσοντα τουτουὶ] διπλοῦς ὁ λόγος, καθάπερ καὶ ὁ κατὰ Τιμοκράτους. ἔχει γὰρ διπλῆν ὑπόθεσιν τὴν τῶν παρανόμων τὴν κρινομένην· ἔχει δὲ καὶ ἑτέραν ἐπεισενηνεγμένην τὴν κατὰ τὴν Χερρόνησον. ἔστι δ' ὡς ἂν εἴποι τις, κατὰ τὴν ὁμοιότητα, ἀνταγώνισμα ὁ παρὼν λόγος τῷ περὶ τοῦ στεφάνου λόγῳ. ἀλλ' ἐκεῖ μὲν, ὅτι ἄξιός ἐστι τῆς δωρεᾶς ὁ Δημοσθένης ἀγωνίζεται Κτησιφῶν, ἐνταῦθα δὲ Εὐθυκλῆς Ἀριστοκράτην ἐγράψατο, φάσκων παράνομον εἶναι τὸ ψήφισμα, καὶ ὅτι οὐκ ἄξιός ἐστι τῆς δωρεᾶς ὁ Χαρίδημος. δηλοῦται δὲ ἡ στάσις ὅτι πραγματική ἐστιν ἔγγραφος, εἰ δεῖ κυρωθῆναι τὸ ψήφισμα, ἢ μή. εἰσὶ δὲ τοῦ λόγου κεφάλαια τρία, τὸ δίκαιον, τὸ νόμιμον καὶ τὸ συμφέρον. καὶ τὸ μὲν δίκαιον καὶ νόμιμον ἐνέπεσε κυρίως ἐκ τῆς ὕλης τῶν πραγμάτων, τὸ δὲ συμφέρον ἐκ περινοίας τοῦ ῥήτορος. καὶ κατηγορεῖ τῷ μὲν νομίμῳ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, ὅτι δέκα νόμους παρέβη, ὧν οἱ μὲν ἑπτὰ φονικοὶ, οἱ δὲ τρεῖς πολιτικοί· τῷ δὲ δικαίῳ, ὅτι πολλάκις ὁ Χαρίδημος ἠδίκησε τὴν πόλιν, καὶ οὐ δίκαιον δοῦναι αὐτῷ τὴν τοιαύτην δωρεάν. τίθησι δὲ καὶ τὸ συμφέρον ἐκ περινοίας τοῦ ῥήτορος

In hac oratione quibus scholiis siglæ nullæ additæ sunt, ex T.C.V. sumta sunt.

4. διπλῆν ὑπόθεσιν in libris post τὴν τῶν παρανόμων lectum huc transposuit W.

7. τῆς addidi.

ὁ Δημοσθένης add. W.

9. ὅτι οὐκ add. P., om. codices et V.

14. περινοίας] περιεργίας W. Sed περινοίας mox iterum, inferius vero ἐκ περιεργίας, ubi V. περιεργείας.

15. κατὰ] καὶ V.

οὕτως, ὅτι σκοπήσατε οἵῳ τρόπῳ παρελήφθη καὶ ποίῳ ἐδόθη ἡ Χερρόνησος· δῆλον ὅτι ἐλήφθη τοῦ Κότυος βασιλεύοντος, ἐδόθη δὲ μερισθείσης τῆς βασιλείας εἰς τρεῖς. νῦν οὖν ὑμῶν παρεχόντων τῷ Χαριδήμῳ τὴν τοιαύτην δωρεὰν, ἐὰν βουληθῇ ὁ Κερσοβλέπτης τοῖς ἄλλοις πολεμῆσαι βασιλεῦσιν, οὐχ ἕξει τὸν ἐναντιούμενον· ὁ γὰρ Ἀθηνόδωρος Ἀθηναῖος ὢν οὐκ ἐθελήσει φονεῦσαι τὸν Χαρίδημον διὰ τους Ἀθηναίους· πάλιν ὁ Σίμων καὶ ὁ Βιάνωρ, σύμμαχοι ὄντες ἤτοι πολῖται, οὐδ' αὐτοὶ ἐθελήσουσι Χαρίδημον διαχρήσασθαι. εἰ δ' οὗτοι μὴ ἐναντιωθῶσι τοῦ Χαριδήμου στρατηγοῦντος τῷ Κερσοβλέπτῃ, ἐρημωθέντων τῶν ἄλλων βασιλέων καὶ φονευομένων, γενήσεται μονοκράτωρ ὁ Κερσοβλέπτης, καὶ οὐδὲν αὐτὸν κωλύσει λαβεῖν τὴν Χερρόνησον. οὐκ ἔστιν οὖν τοῦτο τὸ κεφάλαιον ἐκ τῆς ὕλης τῶν πραγμάτων κυρίως, ἀλλὰ τοῦ φεύγοντός ἐστι λέγοντος ὅτι συμφέρει ὑμῖν τὸ λαβεῖν τὴν Ἀμφίπολιν, καὶ πολλὰ τοιαῦτα. ὅτι δὲ ἐκ περιεργίας τοῦ ῥήτορος ἐνέπεσε τὸ κεφάλαιον, δῆλον ἐκ τοῦ κατὰ Κτησιφῶντος Αἰσχίνου. τοιαύτης γὰρ οὔσης κἀκεῖ τῆς ὑποθέσεως, ὁ μὲν Αἰσχίνης διὰ πενίαν συνέσεως καὶ δεινότητος ἔνδειαν οὐκ εὐπόρησε θεῖναι τὸ συμφέρον, ἀλλὰ τὴν ἁπλῆν ἠγωνίσατο, ὡς ἁπλούστερος· ὁ δὲ Δημοσθένης ὡς Δημοσθένης καὶ ἔξωθεν προσεπενόησεν ἐκ τῆς τέχνης καὶ τῆς δεινότητος συμμαχίαν λαβεῖν· διὰ τοῦτο καὶ τρίτον κεφάλαιον ἐκίνησεν ἐν τῷ λόγῳ τὸ συμφέρον. προοίμια δὲ τοῦ λόγου ἐστὶ τρία, τὸ μὲν πρῶτον ἐκ τοῦ πράγματος, ὅτι μεγάλα τὴν πόλιν ἀδικουμένην ὁρῶν τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐνεστησάμην· ἐν ᾧ καὶ τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς Χαρίδημον μὲν κρύπτει, ἔχειν δὲ ἀηδῶς πρὸς τὸν Ἀριστοκράτην διορίζεται, ἐξ οὗ βλαβήσεσθαι ἔμελλεν οὐδέν· ἐπειδὴ γὰρ ὁ μὲν προφανὴς ἀγὼν πρὸς Ἀριστοκράτην, ὁ δὲ κρυπτόμενος πρὸς Χαρίδημον, διὰ τοῦτο τὸ μὲν κρύπτει ὡς ἀνύποπτον, περὶ δὲ τοῦ ἐμφανοῦς διαλέγεται. τὸ δὲ δεύτερον ἐκ προσώπου τοῦ λέγοντος εἴληπται, Ἐπειδήπερ ἰδιώτης τυγχάνων πρᾶγμα τηλικοῦτον δείξειν ἐπαγγέλλομαι, προσήκει πάντας ὑμᾶς συναγωνίσασθαί μοι· τοῦτο δέ φησι διὰ τὸ φοβεῖσθαι ὅτι ἰδιώτης τυγχάνων πρὸς δημαγωγοὺς καὶ στρατηγὸν

1. *οἵῳ*] *ποίῳ* C.G. quod T. inter versus habet a m. rec. scriptum.
6. *οὐκ* om. T.C.G.
9. *μὴ*] *μὲν* T.C.G.
16. *τῆς* add. W.
18. *ὡς Δημοσθένης* addidi ex T. C.G.
27. *κρύπτει* W. pro *κρυπτόν*.

ἀγωνίζεται· πόρρωθεν γὰρ αὐτῷ τὸ ἀνύποπτον κατασκευάζει διὰ τῆς δοκούσης ἁπλότητος. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ προσώπου τοῦ Χαριδήμου, δι' ὅνπερ ὁ λόγος· δέδοται γὰρ ἡμῖν θεώρημα λύειν τὰ ἀντιπίπτοντα πάντα ἀπὸ τῆς ἀξίας, ἐπειδὴ κατὰ ἐνδόξου προσώπου τοὺς λόγους ποιούμεθα· τοῦτο καὶ Ἀριστείδης ἐν τῷ Περικλεῖ πεποίηκεν. ἔστι δ' ἐν μέσῳ τοῦ προοιμίου τοῦ τρίτου συστροφή τις ἐνθυμηματική, "εἰ μὲν δὴ τοῦτο μέγιστον Ἀριστοκράτης" καὶ τὰ ἑξῆς. ἐπειδὴ γὰρ κατ' ἀρχὰς τοῦ προοιμίου διέβαλε τὴν ὑπόληψιν Χαριδήμου, ἐφοβήθη μὴ τὴν ἐξ ἀκολουθίας ἀπόδειξιν τῆς δυσνοίας ὁ ἀκροατὴς ζητήσῃ, ἣν ἔλυσε, νῦν μὲν σπεύδειν ἐπὶ τὸ κατὰ Χερρόνησον προσποιησάμενος, ὕστερον δ' ἐρεῖν τὴν δύσνοιαν ἐπαγγειλάμενος. ἐπειδὴ δὲ ἔμελλεν ὁ ἀκροατὴς θαυμάζειν τί δήποτε ψηφίσματος κατηγορίαν ποιούμενος παρανόμου, Χερρονήσου κατὰ τοὺς ἀγῶνας μέμνηται, ἐν καταστάσει προδιατίθησι τὸν ἀκροατὴν οἰκείαν ὑπολαμβάνειν τῷ ἀγῶνι τὴν μνήμην τῆς Χερρονήσου, ὅλον τὸν ἀγῶνα δι' αὐτῆς διαβάλλων καὶ ὕποπτον καθιστάς. καὶ ἔστιν ὥσπερ προκατασκευὴ τοῦ συμφέροντος. ἡ κατάστασις δὲ λαμβάνεται ποτὲ μὲν ἐκ γνώμης, ποτὲ δὲ ἐκ διηγήσεως. ἐπειδὴ δ' ἔμελλεν ἀκούσας ὁ ἀκροατὴς περὶ τῆς Χερρονήσου ἐπιζητεῖν εὐθὺς τὰς ἐντελεστέρας ἀποδείξεις, διὰ τοῦτο φεύγων, εἶτα μὴ προσποιούμενος φεύγειν, δίδωσιν αἵρεσιν πότερόν ποτε τὸ νόμιμον ἀκοῦσαι βούλονται πρῶτον ἢ τὸ δίκαιον ἢ τὸ συμφέρον. ἐπειδὴ γὰρ ἦν αὐτῷ ἰσχυρὸν τὸ νόμιμον καὶ οἰκειότερον μᾶλλον τῇ γραφῇ, διὰ τοῦτο καὶ ἀναγκαῖον ἡγήσατο τούτῳ πρώτῳ χρήσασθαι. ἀμέλει γοῦν, ὡς οὐκ ἀντειπόντος τοῦ ἀκροατοῦ ἢ ἐπιζητήσαντος κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν τῆς γραφῆς, εἶπε "περὶ τοῦ νομίμου βούλεσθε πρῶτον; τοῦτο "ἐροῦμεν·" καὶ ἐπειδὴ ἔμελλεν ἀντιπίπτειν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ξένος Χαρίδημος, καὶ διὰ τοῦτο ἐγράφη τιμή τις αὐτῷ ἰδίᾳ ἐν τῷ φηφίσματι—ὁ γὰρ κατὰ τῶν φονικῶν θεσμὸς κατὰ τῶν πολιτῶν ἐδόκει

3. ἡμῖν] ὑμῖν T.C.G.
7. εἰ μὲν] p. 623, 5.
8. προοιμίου] γρ. λόγου margo P. διέβαλε] διέλαβε V.
9. δυσνοίας] γρ. δυσμενείας margo P.
10. σπεύδειν] σπεύδει V. τὸ] τὰ V.
13. παρανόμου T.D. παρανόμων C. G.V.
14. προδιατίθησι W. pro προκατατίθησι. ὑπολαμβάνειν W. pro ἀπολαμβάνειν.
21. ἐπειδὴ] ἢ ἐπειδὴ V.
25. εἶπε] p. 626, 20.

κεῖσθαι—, διὰ τοῦτο ἐδεήθη πρὸς τὴν λύσιν τοῦ ἀντικειμένου προκατασκευῆς, συνεθίζων τὸν ἀκροατὴν ὅτι πολίτης καὶ ὑπὲρ πολίτου ὁ λόγος, τῷ μὲν δοκεῖν χαριζόμενος αὐτῷ τὴν ἐκ τῆς μετουσίας τιμὴν, τῇ δὲ ἀληθείᾳ τὸ κεφάλαιον ποιῶν ἰσχυρότερον· ὅσῳ γὰρ ὡς ὑπὲρ πολίτου, τοσούτῳ μᾶλλον ἀγανακτήσουσιν οἱ ἀκούοντες, εἰ πολίτῃ μετέχοντι τῆς ἐκ τῶν νόμων ἐπικουρίας ξένην τις ἔγραψε δωρεάν.

621, 1. μηδεὶς ὑμῶν] διαλύεται τὴν ἔχθραν ὁ κατήγορος. B.Y.

621, 3. μήτε μικρὸν ὁρῶντά τι καὶ φαῦλον ἁμάρτημα] ὅρα ὅπως ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου, ὡς ἐπιεικὴς, ἐπὶ μικροῖς ἁμαρτήμασιν οὐκ ἄν ποτε προελθεῖν εἰς τὴν κατηγορίαν διϊσχυρίζεται· τοῦτο γάρ ἐστιν ἐν ᾧ λέγει "μηδὲ μικρὸν ὁρῶντά τι καὶ φαῦλον ἁμάρτημα·" τὸ γὰρ φαῦλον ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ εὐτελοῦς καὶ μικροῦ κεῖται, διὸ καὶ καλῶς ἐπήγαγεν αὐτῷ τὸ ἁμάρτημα, τῷ ὀνόματι δεικνὺς τὸ εὐκαταφρόνητον.

621, 6. ἀλλ' εἴπερ ἄρα ὀρθῶς] διπλασιασμὸς κώλου. B.Y. ἐγὼ, φησὶν ὁ ἰδιώτης, εἰ μὴ σφάλλομαι λογισμῷ τοῦ πρέποντος.

621, 7. καὶ μὴ παρακρουσθέντας] ἃ γὰρ μὴ πόλεμος ἀφαιρεῖται, φησὶ, ταῦτα ῥήτωρ ὢν ἅπαντα τοῖς πολεμίοις χαρίζεται. διὰ δὲ τοῦ πάλιν ἀναμιμνήσκει τῆς ἐπὶ Κότυος ἐπηρείας, ἡνίκα τὴν Χερρόνησον ἥρπασεν.

622, 9. εἰκότως δ' ἂν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] ἠθικὸν σφόδρα τουτὶ τὸ προοίμιον ἐκ προσώπου τοῦ λέγοντος, ὅτι καίπερ ὢν ἰδιώτης καθέστηκε καὶ μέλλει πρὸς δημαγωγοὺς καὶ στρατηγὸν ἀγωνίζεσθαι. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος, εὐλογώτερον ἂν, οἶμαι, τὰς ἀκοὰς παράσχοιτε, ἐπειδήπερ, δυναστείαν οὔτε ἀπὸ τῶν κοινῶν τῆς διοικήσεως ἔχων οὔτε ἀπὸ τῆς τῶν λόγων δεινότητος, ἐπαγγέλλομαι τοσοῦτον κακὸν ἀναστεῖλαι.

622, 14. ὅσον ἐστὶν ἐν ὑμῖν] ἤτοι ὅσον δύνασθε. B.

622, 21. οὐδὲ σκοπεῖν ἐπέρχεται] οὐδὲ εἰς νοῦν ἔρχεται. P. ἐπιτιμήσαντι τρόπον τινὰ ἀντέπιπτε, πῶς οὖν λέγεις καὶ ἀπαντᾷς εἰς

4. ὡς add. W.

15. In P. post lemma, ἀλλ' εἴπερ ἄρα ὀρθῶς ἐγὼ λογίζομαι, φησὶν—.

17. μὴ] μηδὲ W.

18. ἅπαντα V. ἅπερ τὰ codices.

22. ὅτι καίπερ ὢν ἰ. P. ὅτιπερ ἰ. codices et V.

24. οἶμαι] ἐμοὶ W.

τὸ δημόσιον, καίτοι ἀπράγμων ὢν ὡς ὁμολογεῖς; διόπερ ἐδεήθη καὶ ὅρκου σφοδροτέρου.

622, 28. οὐκ ἀγνοῶ μὲν οὖν] λύσις ἐστὶν ἀναγκαίως ἐνταῦθα τοῦ ἀντιπίπτοντος ἐκ τῆς τοῦ Χαριδήμου ποιότητος καὶ τῆς ἀξίας· διὸ καὶ τὸ οἴονται κείμενον [διαβάλλει τὴν κρίσιν· καὶ τὸ εὐεργέτην νομίσαι τῆς πόλεως βαρὺ καὶ οὐ φορητὸν, τῆς τηλικαύτης καὶ ὄντως ἐνδόξου πόλεως ἄνδρα οὕτως εὐτελῆ καλεῖν εὐεργέτην τὴν καὶ θεοὺς εἰπεῖν εὐεργετήσασαν καὶ ὑποδεξαμένην καὶ κρίνασαν.

623, 2. δυνηθῶ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν] ἵνα, ἐὰν μὴ πείσῃ, τῆς ἑαυτοῦ τὸ αἴτιον ἀδυναμίας φανῇ, μὴ τῆς τῶν πραγμάτων ἀσθενείας.

623, 3. οἴομαι δείξειν] τὸ οἴομαι πρὸς τὴν ἰδιωτείαν ἀκόλουθον· τὸ δὲ δείξειν καὶ τὰ ἑξῆς εἰρημένα τῷ θαρρεῖν τοῖς πράγμασιν ἁρμόττει.

623, 5. εἰ μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] τοῦτό τινες ὑπὸ τοῦ σχήματος τῆς ἁρμονίας ἀπατηθέντες, τέταρτον ᾠήθησαν προοίμιον· ἔστι δὲ συστροφή τις ἐνθυμηματικὴ, τὴν αἰτίαν ἔχουσα τοιαύτην· ἐπειδὴ γὰρ τὸν Χαρίδημον ἐν τῇ προτάσει τοῦ προοιμίου διαβέβληκεν, ἐνεχώρει δὲ τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ λέγοντας ῥήτορας εὐθὺς ἀπαιτῆσαι τὴν ἀπόδειξιν πῶς ἐγένετο δύσνους; ἀνεβάλλετο τὴν περὶ τούτου τέως πίστιν, κατεπείγειν τὸ περὶ τὴν Χερρόνησον ὑποκρινόμενος, τῷ μείζονι τὸ ἔλαττον ὑποκλέπτων· διὸ καὶ εἶπεν "ἀνάγκη δὲ πρῶτον "ἁπάντων εἰπεῖν καὶ δεῖξαι" καὶ ἑξῆς ὡς ἀνάγκης ἐπιτεθείσης φαίνοιτο λέγων, οὐ πρὸς ἀπέχθειαν. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ νόημα προκαταρ-

4. Χαριδήμου W. pro δήμου.

5. καὶ τὸ εὐεργέτην—κρίνασαν] Verba oratoris sunt: ὅτι τὸν Χαρίδημον εὐεργέτην εἶναί τινες τῆς πόλεως. Locus plane lacer, sic fortassis utcunque resarciendus: διαβάλλει τὴν κρίσιν. τὸ γὰρ εὐεργέτην κωλῦσαι τῆς πόλεως βαρὺ καὶ οὐ φορητόν. τῆς τηλικαύτης δὲ καὶ ὄντως ἐνδόξου πόλεως, ἄνδρα οὕτως εὐτελῆ καλεῖν εὐεργέτην, ἣν καὶ θεοὺς ἴσμεν εὐεργετήσασαν καὶ ὑποδεξαμένην καὶ κρίνασαν, αἰσχρόν. WOLF. Verba sic forsan ordinanda: βαρὺ καὶ οὐ φορητὸν τὴν (sc. πόλιν) καὶ θ. ἑ. ε. ε. κ. ὑ. καὶ κρίνασαν καλεῖν εὐεργέτην τῆς τηλικαύτης κ. ὄ. ἐ. πόλεως ἄνδρα οὕτως εὐτελῆ. DOBSON. Pro κρίνασαν in C.G. est εἰς κρίσιν.

8. εἰπεῖν] ἔπος εἰπεῖν P.

14 ὑπὸ W. pro ἀπό.

18. αὐτοῦ W. pro Ἀρχιδάμου.

20. τέως W. pro ταχέως.

τῷ] καὶ τῷ W.

21. ὑποκλέπτων] ὑποκρύπτων pr. T., non D.

22. ἑξῆς om. T.D. τὰ ἑξῆς C.G. V. Conf. schol. ad p. 649, 29.

ἐπιτεθείσης] γρ. κατεπειγούσης margo P.

κτικὸν, εἰπεῖν καὶ δεῖξαι, οὕτως ἄρα ἡ χρεία κατεπείγει. καὶ ἐν καταστάσει γὰρ μερικῶς ἀγωνιστέον καὶ δεικτέον.

623, 17. ἔστι τοίνυν] ἐγκατάσκευός ἐστιν ἡ διήγησις· λέγει γὰρ οὕτως ὁ τεχνικός· "ὅταν σύντομος ᾖ καὶ πολιτικὴ ἡ διήγησις, τῷ "ἐγκατασκεύῳ χρησόμεθα τρόπῳ, ταῖς αἰτίαις κατασκευάζοντες "αὐτὴν, ἵνα γένηται ῥητορικωτέρα τῇ προσθήκῃ τῶν αἰτιῶν, εἰς "κατασκευὴν βοηθουμένη." B.Y.

ἔστι τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] ἡ κατάστασις ἐντεῦθεν ἀπὸ λογισμοῦ τοῦ συμφέροντος.

623, 22. τοῦτο τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] τὸ θεραπεύεσθαι τὴν πόλιν παρὰ τῶν βασιλέων.

623, 23. βουλόμενοί τινες παῦσαι] οὐ μόνον τὸν Ἀριστοκράτην, ἀλλὰ καὶ ἄλλους τινὰς ὑπαινίττεται· διὰ δὲ ἀπέχθειαν παραιτεῖται τοὺς ἄλλους λέγειν.

624, 12. ἀγώγιμον] οἱ μὲν εἰρήκασιν ἐπὶ κρίσει· ὁ δὲ ῥήτωρ ἐκ τῆς ἀσαφείας εἰς ὃ ἐβούλετο μετήγαγεν, ἐπὶ θανάτῳ λέγων. ζητήσειε δ' ἄν τις τίνος χάριν τῆς καταστάσεως ἁπλουστάτης οὔσης κατὰ φύσιν καὶ ἀκατασκεύου, ὁ ῥήτωρ ταύτην ἐναγώνιον εἰργάσατο. φαμὲν ὅτι ἐπειδὴ περὶ μελλόντων ἔλεγεν—εἴπομεν γὰρ ὅτι ἐκ τοῦ συμφέροντος ἐγένετο—, τὸ δὲ μέλλον ἐν ἀδήλῳ τὴν φύσιν ἔχει, σαθρὸν δὴ ὑπάρχον καὶ ἐν ἀφανεῖ τυγχάνον, δι' ἀποδείξεως πειρᾶται τοῦτο δεικνύειν καὶ τὸ ἀληθὲς εὑρίσκειν.

625, 19. οὐ τοίνυν ἐκ τούτων μόνον δῆλον] ἀπόδειξις τῶν εἰρημένων. τὴν μὲν οὖν κατάστασιν δι' ἐνθυμημάτων ἐπεραίωσε, ταύτην δὲ τὴν ἀπόδειξιν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ψηφίσματος.

καὶ παραβὰς τὸ τί πράττοντα] τὸ ἀσαφὲς μερικῶς ἐξετάζει, ἀναφέρεται δὲ εἰς τὸ συμφέρον. τὸ γὰρ ἀσαφὲς βλάβην κομίζει, ὅπερ ἴδιον τοῦ συμφέροντος.

625, 28. κατὰ τούτων] τῶν ἐχθρῶν.

4. ὁ τεχνικός] Hermogenes vol. 3. p. 94. ed. Walz.

10. τὸ θεραπεύεσθαι—βασιλέων hoc loco W.: post λέγειν in fine scholii proximi codices et V.

16. θανάτῳ W. θάνατον T.D. θανάτου C.G.V.

21. δὴ W. pro δέ.

26. ἐξετάζει codices et margo P. ἐξετάζεται V.

29. Hoc scholion in codicibus legitur post καλῶς in fine proximi sic scriptum ἢ κατὰ τούτων τῶν ἐχθρῶν.

626, 8. ὧν μὲν τοίνυν ἕνεκεν ἐρρέθη τὸ προβούλευμα] συμπέρασμα τῆς καταστάσεως. εἰ δέ τις ζητήσειε πῶς τὴν τῶν κεφαλαίων τάξιν ἤμειψε· κατὰ φύσιν γὰρ τὸ δίκαιον τοῦ συμφέροντος προτέτακται, ὅτι τὸ μὲν περὶ τῶν παρεληλυθότων, τὸ δὲ περὶ τῶν μελλόντων· τί δὴ παρέλιπε τὸ τῇ φύσει πρῶτον; ἐροῦμεν ὅτι τὸ μὲν τῇ φύσει πρῶτον δίκαιον, ἐν ᾧ ἦν ὁ βίος αὐτοῦ, τετήρηκεν ὕστερον, ἵνα ὁ ἀκροατὴς ἀκούων τὰς πράξεις αὐτοῦ καὶ ἀγανακτήσας ἐνέγκῃ τὴν ψῆφον, τὸ δὲ νόμιμον προτέτακται, ἐπειδήπερ αὐτῷ πολὺ ἰσχύει. ἔστι γὰρ αὐτοῦ τεχνικὸν παράγγελμα, τὰ ἰσχυρὰ προτάττειν καὶ μὴ τῇ τάξει ἕπεσθαι, ἀλλ' ὡς ἔχει καλῶς.

626, 13. ὑπεσχημένον τρία ἐπιδείξειν] πῶς μηδὲν ἐπαγγειλάμενος φησὶν ὑπεσχημένον; φαμὲν ὅτι ἐν τῇ γραφῇ εἶπεν ὅτι κατηγοροῦμεν τοῦ ψηφίσματος ὡς παρανόμου, ὡς ἀδίκου, ὡς ἀσυμφόρου. τὰ οὖν ἐν τῇ γραφῇ ἐπῆλθεν. ὡς δὲ ὁ λόγος ἔχει τὰ κεφάλαια, οὕτως ἐκτέθειται, οὐχ ὡς ἡ τάξις ἀπαιτεῖ, δι' ὃν προείπομεν λόγον.

626, 15. τρίτον δὲ ὡς ἀνάξιός ἐστι] τὸ δίκαιον· τὸ γὰρ ἀνάξιος εἰς τοῦτο ἀναφέρεται.

626, 17. αἵρεσιν ὑμῖν δοῦναι] ἐπειδὴ γὰρ ἀπῄει ἐκ τῆς καταστάσεως διδαχθεὶς ὁ ἀκροατὴς τὸ συμφέρον, οὐκ ἐβούλετο δὲ αὐτοῖς τοῦτο πρῶτον εἰπεῖν, ὡς εἴπομεν, διὰ τὴν οἰκονομίαν, δίδωσιν αὐτοῖς αἵρεσιν, καὶ ἐνδοὺς τὴν σκέψιν ἁρπάζει τὴν ἐπίκρισιν, ἵνα δόξῃ ἕπεσθαι αὐτοῖς καὶ κατὰ ἀνάγκην τοῦτο ποιεῖν καὶ τῷ πόθῳ ἐκείνων ἐξακολουθεῖν.

626, 28. ἀλλὰ ποιησάσθω τὴν ἀκρόασιν ὡδὶ] κυρίως ἐφ' ἑκάστου κεφαλαίου τὸ ῥῆμα ἔχεις· ἐπὶ μὲν τῶν νόμων τὸ λέγω, ὡς ἁπλοῦ τοῦ νόμου τυγχάνοντος, ἐπὶ δὲ τοῦ δικαίου τῶν ἀδικημάτων τὸ ἐλέγχω, ἐπὶ δὲ τοῦ συμφέροντος τὸ ἐξετάσω· λογισμῷ γὰρ τὸ μέλλον εὑρίσκεται.

627, 15. ἔσονται δὲ βραχεῖς περὶ πάντων οἱ λόγοι] ἐπειδὴ γὰρ τρία ἦν κεφάλαια, ἐπιτεινομένους καὶ μακροὺς ὑπέφαινε τοὺς λόγους· διὰ τοῦτο παραμυθεῖται αὐτοὺς λέγων, βραχεῖς ἔσονται οἱ λόγοι.

5. δὴ W. pro δέ.
8. αὐτῷ] αὐτὸ margo P.
14. γραφῇ W. pro γραφῇ ταῦτά φησιν.
15. ἐκτέθειται W. pro ἐκτεθεῖσθαι.
30. ἐπιτεινομένους] Fort. ὑποτεινάμενος. WOLF.

627, 21. *δικάζειν—καὶ τραύματος ἐκ προνοίας] ἐξέτασις ἐντεῦθεν τοῦ νομίμου, καὶ παράθεσις τιθεμένων τῶν νόμων καὶ τοῦ ψηφίσματος.*

627, 27. *εἰ σκέψαισθε ἐν τίνι τάξει] προθεραπεία. ἐπειδὴ γὰρ ἔδει τῶν νόμων μνησθῆναι οἳ περὶ τῶν πολιτῶν προστάττουσι, ξένος δὲ οὗτος ἦν, ἵνα μὴ ἀντιπέσῃ αὐτῷ, Ἀλλ' οὗτος ξένος, οἱ δὲ νόμοι περὶ πολιτῶν διαλέγονται, προοικονομεῖ τοῦτο καὶ ποιεῖ αὐτὸν πολίτην, ἵνα οὕτως αὐτὸν ἐξετάσῃ.*

628, 2. *τὴν γὰρ τοῦ δήμου δωρεὰν] κολακεύει τὸν δῆμον· ἅμα δὲ καὶ δείκνυσιν ὡς οὐκ ἐχθρὸς αὐτῷ, ὥσπερ καὶ ἐν προοιμίοις εἴρηκε “μηδεμιᾶς ἰδίας ἔχθρας ἕνεκα.” εἰ γὰρ ἦν, φησὶν, ἐχθρὸς, οὐκ ἂν πολίτην αὐτὸν πεποίηκα· οὐδὲν δὲ κωλύει ἐν οἷς χρεία καὶ ἐπαινεῖν τὸν ἐχθρὸν, ἵνα ἀνύωμεν ἕτερον ὃ βουλόμεθα.*

628, 8. *ἃ δ' οὐδ' ἡμῖν τοῖς γένει πολίταις] καλῶς τὸ παρὰ τοὺς νόμους. ἵνα γὰρ μή τις εἴπῃ, ἀλλ', εἰ πλεῖστα εὐεργετήκει, οὐκ ὀφείλει καὶ πλειόνων τιμῶν τυγχάνειν; διὰ τοῦτο παρὰ τοὺς νόμους. οὐδὲ γὰρ παρὰ τούτους πράττειν καλόν.*

628, 26. *καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα] παραιτεῖται λέγειν τὰ εἴδη τῶν κακουργιῶν, ἢ διὰ τὸ δύσφημον, ἢ ἵνα μὴ δοκῇ διὰ τὸ πράττειν εἰδέναι.*

628, 27. *πρὸ μὲν τοῦ κρίσιν γενέσθαι] ὅτι τὸ πρὸ τῆς κρίσεως λέγεται αἰτία· ὅτι τὸ μετὰ τὸν ἔλεγχον ἀδίκημα.* B.Y.

630, 17. *ὡς αὐτὸν] τοῦτ' ἔστι πρὸς αὐτὸν, ὥσπερ καὶ κατωτέρω ὡς θεσμοθέτας πρὸς θεσμοθέτας.* P.

631, 13. *καὶ μὴν ἔν γε τῷ ποιεῖν ἀγώγιμον] τῷ ἀγωγίμῳ πανταχοῦ σοφίζεται.*

τοὺς ἐφέτας] ἐφέτης ὁ δικαστής. B.

633, 26. *μὴ προδήλου τῆς ἐπιούσης τύχης οὔσης ἑκάστῳ] εἰς ἔλεον ἤγαγε τὸν λόγον, ἵνα δείξῃ τὴν ἀδικίαν ἐκείνου.*

11. ἕνεκα add. W.

12. πεποίηκα W. pro πεποίηκεν.

15. οὐκ add. W.

17. γὰρ παρὰ—πράττειν] γὰρ τοῖς γένει πολίταις—πράττειν τι P.

19. διὰ τὸ πράττειν εἰδέναι] F. διὰ τὸ εἰδέναι πράττειν. etsi utrumque recte legi potest, nec habet ineptam sententiam, sive interpreteris: *ne videatur eo scire quod agat*, id est, agendo cognovisse: sive, *quod agendi causa cognoverit.* Nam τὸ εἰδέναι et ad effectum et ad finem referri potest. WOLF.

633, 29. ἔκδοτον] προδεδομένον. B.

635, 2. οὐδέτερον ποιεῖν] ἀντὶ τοῦ ἕτερον δὲ παρὰ ταῦτα μὴ ποιεῖν. B.Y.

635, 6. καὶ μὴ νομίσητε εὔηθες τὸ ἐρώτημα] ἐπειδὴ ἀπαιτεῖ αὐτὸν περὶ τῶν μελλόντων ἀποκρίνασθαι. ὅσον δὲ εἰς ἀτοπίαν ἄγει τὸν λόγον, πλέον τοῦ Ἀριστοκράτους καθάπτεται. τὸ δ' ἢ καὶ ἄλλως πως τελευτήσει, ἤτοι ἰδίῳ θανάτῳ.

635, 17. τίνα γάρ σοι λέλοιπεν ὅρον τῷ γράμματι] τῷ ψηφίσματι. διασύρει δὲ γράμμα προσειπών. καίτοι γε τούτῳ προσθεὶς, οἷον τῷ ἀτόπῳ.

635, 25. ὡς ἐπὶ πάντων, οὐκ ἐπὶ τῶν φονικῶν μόνον] ἔθος τῷ Δημοσθένει κατασκευάζειν οὐκ ἐξ ὧν λέγει, ἵνα μὴ δόξῃ διὰ τὸ ἴδιον συμφέρον ἐκ δεινότητος ποιεῖν τοῦτο, ἀλλ' ἐξ ἑτέρων, ἵνα ἡ φύσις οὕτως ἔχειν δόξῃ τοῦ πράγματος.

635, 27. ἄρχων χειρῶν ἀδίκων] τοῦτ' ἔστιν ἄρχειν πληγῶν ἐκ τῆς ἀψιμαχίας, ἤτοι προκατάρχοντα, καὶ μὴ τιμωρούμενον, πλήττειν ἀδίκως. P.

637, 11. ὑπειπὼν] ὑπαγορεύσας. B.

638, 9. φέρε, ἂν δέ τι συμβῇ τοιοῦτον] ἀντιπίπτοντος λύσις ἐκ τῆς ποιότητος τοῦ Χαριδήμου. ἐπειδὴ γὰρ ἰδιωτῶν μᾶλλον ἢ στρατηγῶν τὸ μοιχεύειν, διὰ τοῦτο καὶ ἰδιώτην αὐτὸν ποιεῖ. T.C.V. ἐπειδὴ στρατηγοὺς μοιχεύοντας χαλεπὸν τιμωρεῖσθαι, διὰ τοῦτο ἀπηλλαγμένον αὐτὸν ἐξουσίας καὶ στρατηγίας ποιεῖ. P.

638, 10. ἤδη τῳ καὶ ἄλλῳ] ἵνα μή τις εἴποι, ἀλλ' οὐκ ἀπαλλαγήσεται τῆς στρατηγίας, ὁ δὲ εἶπεν ὅπερ καὶ ἄλλῳ συνέβη στρατηγῷ τυγχάνοντι, ἵνα τῷ κοινῷ βεβαιώσῃ τὸ ἴδιον.

639, 21. εἶτ' οὐ δεινὸν, ὦ γῆ καὶ θεοὶ] σχετλιασμὸς ἐν καιρῷ. καλὸν γὰρ ἐν τῇ ὑπερβολῇ τῶν δεινῶν ἐπικαλεῖσθαι τοὺς κρείττονας.

640, 20. οὓς οὐ παραγεγράμμεθα] παρεσημειωσάμεθα. τὸ γὰρ σχῆμα περιληπτικόν. ὅταν γὰρ πλειόνων εὐπορῶμεν, τότε τούτῳ τῷ σχήματι χρώμεθα.

641, 1. προστεταγμένα τοῖς νόμοις] παρὰ τῶν νόμων ταχθέντα.

5. ἀποκρίνασθαι] ἀποκρίνεσθαι C.V.
8. τῷ] ἤγουν τῷ C.V.
12. λέγει] αὐτὸς λέγει W.
25. ἄλλῳ] ἄλλο T.D.
26. ἴδιον W. pro δίκαιον.
30. εὐπορῶμεν W. pro ἀπορῶμεν.

συμπέρασμα δὲ λοιπὸν τοῦ νόμου, καὶ μετ' αὐξήσεως τῶν εἰρημένων τὸ συμπέρασμα. ζητήσειε δ' ἄν τις πῶς ἐξετάζων τὸ νόμιμον κεφάλαιον οὐχ ὑφ' ἓν αὐτὸ ἐργάζεται, ἀλλὰ καὶ μερίζει εἰς δύο καὶ παρεμβάλλει ἕτερα, οὐκ εἰωθὼς οὐδαμῇ τοῦτο ποιεῖν, ἀλλὰ διόλου πᾶν οὗ ἂν ἄρξηται κεφαλαίου, ἕως ἂν τελεσθῇ, ἐξεργάζεσθαι: φαμὲν οὖν ὅτι ἐπειδὴ καὶ τὸ ψήφισμα οὐχ ὑφ' ἓν ἐξήτασεν, ἀλλὰ κατὰ μέρος, πρὸς μὲν τὸ ἐξετασθὲν μέρος τοὺς νόμους οὓς παρέβη τέθεικε, πρὸς δὲ τὸ ἑξῆς πάλιν ὁμοίως προσφέρει τοὺς νόμους· καὶ εἰκότως οὐδὲν ἄλλο παρενέβαλεν ἐκτὸς τοῦ κεφαλαίου, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐθῶν. εἰς δύο γὰρ τέμνεται τὸ νόμιμον, εἴς τε ἄγραφον καὶ νόμιμον ἔγγραφον, ἵνα δόξῃ ὅλον ἓν εἶναι.

641, 7. βούλομαι δ' εἰπεῖν διὰ βραχέων] τί τὸ χρήσιμον περὶ τῶν δικαστηρίων λέγει, τῶν νόμων προεξητασμένων; ἐπειδὴ ἔθει πολλοὶ κεκράτηνται νόμοι, βουλόμενος ἐπιδεῖξαι ὅτι πάντες εἰσὶ κύριοι, ἐξετάζει τὰ δικαστήρια, δεικνὺς κατὰ τούτους πάντα συγκροτούμενα. B.S.Y.

641, 12. ἡμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Χαρίδημον ἐποιησάμεθα] προοιμιάσατο περὶ τοῦ ἔθους πρότερον, ἵνα οὕτως περὶ τοῦ προοιμίου ἑξῆς ἀντιπέσῃ, ἀλλὰ ταῦτα τὰ ἔθη παρὰ τοὺς πολίτας ἐστίν· ὅθεν ἐπήγαγεν εὐθὺς, "ἡμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Χαρίδημον ἐποιησάμεθα "πολίτην." ἡ μὲν οὖν πρώτη τοῦ νομίμου παντὸς λύσις, ὅτι ξένος Χαρίδημος· ἡ δὲ δευτέρα κατὰ τὸ ἔθος ἐν τῷ νομίμῳ, ὅτι πολίτην μὲν αὐτὸν ἐποιησάμεθα Χαρίδημον· οὐ μὴν οὐδὲ τῶν ἀπορρήτων οὐδὲ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ὁσίων αὐτῷ μεταδεδώκαμεν, ἴδια γὰρ ταῦτα τῶν ἐγχωρίων ἐστίν.

641, 21. τοῦτο μὲν τοίνυν τὰ παλαιὰ] σημείωσαι· περὶ τοῦ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ δικαστηρίου. B.

4. πᾶν οὗ W. pro πάντων.

5. ἐξεργάζεσθαι W. pro ἐξεργάζεται.

9. παρενέβαλεν codices. παρέβαλλεν V.

ἀλλὰ καὶ (τὰ add. P.) τῶν ἐθνῶν] Non video quid hæc verba ad sensum faciant: nisi aliquid desit: nec sunt verba auctoris. WOLF.

13. λέγει] λέγειν S.

14. ἐπιδεῖξαι] δεῖξαι B.

15. δεικνὺς κατὰ τούτους Y. δεικνὺς τούτους S. δεικνὺς ὅτι τούτους B. πάντα] Libri πάντας. Sauppius δεικνὺς ὅτι ταῦτα πάντως—.

21. πρώτη] πρὸ T.C.D., quorum C. πρὸ τοῦ μίνοισ (sic) οὐ παντὸς λύσις, in G. vero πρώτου (margo ab eadem manu ἢ προοιμίου) νόμου παντὸς λύσις.

23. Χαρίδημον om. T.D., habent C.G.

643, 9. εἴθ' ἥρωες, εἴτε θεοί] οὐ γὰρ διαβεβαιοῦται τίς ἦν, ὡς τὸ πιθανὸν τῷ λόγῳ σώσηται, ὥσπερ καὶ ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ εἴρηται ἀλλαχοῦ εὕρημα μὲν καὶ δῶρον θεῶν.

643, 17. τούτων] τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις.

644, 16. τρίτον δ' ἕτερον] σημειωτέον ἕτερον ἐπὶ τοῦ τρίτου λεχθέν· οὐ καλῶς δὲ εἶπεν. ἐπὶ γὰρ δυοῖν μόνον λεκτέον ἕτερον, ἐπὶ δὲ τριῶν ἄλλο. οὐκοῦν σπανίως εἴρηκε τοῦτο, καὶ οὐ χρὴ κακόζηλον ὂν μιμεῖσθαι.

644, 20. δοκοῦσι γάρ μοι] περὶ δικαίου φόνου. B.

644, 25. ἀποφυγγάνει] ἀθῳοῦται. B.

645, 3. ἔκδοτον] προδεδομένον. B.

ἆρά τις ἡμῖν ἔτι λοιπός ἐστι] πρὸς τὸν γραμματέα φησίν. ἵνα γὰρ μὴ δοκῇ κακουργεῖν ὡς προμελετήσας, τούτου χάριν προσποιεῖται τὴν ἄγνοιαν, ἵνα τοὺς νόμους, οὕσπερ ἐπάγει, δοκῇ παραχρῆμα εὑρίσκειν.

649, 29. βούλομαι τοίνυν ὑμῖν καὶ ἓν ἢ δύο] πληρωθέντος τοῦ μέρους τοῦ νομίμου, ἐπάγει πάλιν ἕτερον ἔθος προηγούμενον, καὶ τοῦτο ὡς νόμιμον. τὸ γὰρ ἔθος τοῦ νομίμου κεφαλαίου μέρος παρὰ τοῖς τεχνίταις νενόμισται· δι' οὗ πιστοῦται τὸ πάντας ἠκολουθηκέναι, κατὰ τοῦτο τὸ ἔθος τῷ τῶν νόμων βουλήματι ἐν ταῖς δόσεσι τῶν δωρεῶν. λαμβάνει δὲ τὴν ἀρχὴν τὸ ἔθος ἀπὸ τούτου, "βούλομαι "τοίνυν ὑμῖν καὶ ἓν ἢ δύο ψηφίσματα" καὶ ἑξῆς. πληρώσας δὲ καὶ τὸ ἔθος, δι' οὗ τὸ νόμιμον ἐβεβαίωσε, τίθησι λοιπὸν τὰς ἀντιθέσεις ἐκ τοῦ νομίμου· πρῶτον μὲν τὴν ἀπὸ τοῦ ῥητοῦ. γέγραφε γὰρ ὁ Ἀριστοκράτης, "ἐάν τις ἀποκτείνῃ Χαρίδημον, ἀγώγιμος ἔστω." κατηγόρησε δὲ Δημοσθένης, ἤτοι Εὐθυκλῆς, ὡς ἐλλιπῶς ἔγραψε καὶ

2. σώσηται (σώζηται P.) ὥσπερ καὶ (καὶ om. P.) ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ add. codices et P., om. V.

ἀλλαχοῦ] p. 774, 18.

4. τούτων om. codices, in quibus hæc cohærent cum scholio præcedente.

6. δυοῖν μόνον W. pro δύο μόνα.

13. κακουργεῖν] πανουργεῖν margo P. hic et in scholio ad p. 670, 22. et πανούργως pro κακούργως in scholio ad p. 700, 10. et alibi similiter, ut hunc verbi κακουργεῖν usum correctori isti prorsus ignotum fuisse appareat.

14. ἵνα—δοκῇ W. pro ἵνα ἅπερ ἐπάγει τοῖς νόμοις δοκῇ.

18. νόμιμον codices et P. ἀγώγιμον V. ἐναγώνιον W.

20. νόμων codices. νομίμων V.

δόσεσι] δώσεσι V.

21. δὲ om. V.

22. ἑξῆς] τὰ ἑξῆς W. Conf. schol. ad p. 623, 5. 700, 3.

26. ἐλλιπῶς] Scribebatur ἐλλειπῶς hic et paullo post.

ἀσαφῶς, μὴ προσθεὶς ποῦ καὶ ἐπὶ τίνι ἀγώγιμος. πρὸς τοῦτο ἀντίθεσιν ἐκ τῆς διανοίας ἀνθυποτείνεται Ἀριστοκράτης λέγων ἐπὶ κρίσιν γεγραφηκέναι ἄγεσθαι τὸν ἀνδροφόνον κατὰ τὸ ἑπόμενον. ὁ Δημοσθένης δὲ τοῦτο οὐ δέχεται τὸ κατὰ διάνοιαν ὡς ἑπόμενον, φάσκων μηδὲ γεγραφέναι διαρρήδην ἐπὶ κρίσιν ἄγεσθαι τὸν ἀνδροφόνον ἀγώγιμον· καὶ ἡ ἐξέτασις αὐτῷ τῶν νόμων γέγονεν ὑπὲρ τῶν ἀνδροφόνων μᾶλλον. αἰτιᾶται δὲ ἐλλιπῶς ἔχειν τὸ ψήφισμα κατὰ μέρη δύο· ἓν μὲν ὅτι γράψας ἀγώγιμον, ἔπειθ' ὅτι γράψας "ἐὰν δέ τις πόλις "ἀφέληται ἢ ἰδιώτης, ἔκσπονδος ἔστω." οὐ προσέγραψε πάλιν διὰ τί ἔκσπονδος, δέον προσγράψαι ὅτι, εἰ μὴ ἐκδίδωσιν ἐπὶ κρίσιν, ἑξῆς ἔθηκεν ἀντίθεσιν ὡς ἄκυρόν ἐστι τὸ ψήφισμα· προβούλευμα γάρ ἐστιν. ὁ νόμος δὲ ἐπέτεια κελεύει τὰ τῆς βουλῆς εἶναι ψηφίσματα. ἰστέον δὲ ὅτι τῶν προσταττομένων καὶ κυρουμένων ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισμάτων τὰ μὲν ἄχρι αὐτῆς ἵστατο τῆς βουλῆς, τὰ δὲ καὶ εἰς τὸν δῆμον ἐπέμπετο. ὅσα μὲν οὖν ἴδια τῆς βουλῆς ψηφίσματα ἦν, ταῦτ' ἦν ἐπέτεια καὶ συνανῃρεῖτο τῇ βουλῇ μετὰ ἐνιαυτὸν παυομένῃ· ὅσα δὲ ἀπὸ τῆς βουλῆς ἔδει πρὸς τὸν δῆμον πεμφθῆναι καὶ τὸ κῦρος παρ' αὐτοῦ λαβεῖν, ταῦτα οὐκ ἦν ἐπέτεια. τὸ τοίνυν γραφὲν Ἀριστοκράτει ψήφισμα ἐκυρώθη μὲν ὑπὸ τῆς βουλῆς, ἔδει δὲ αὐτὸ κυρωθῆναι καὶ ὑπὸ τοῦ δήμου· τῆς δὲ γραφῆς δοθείσης μετέωρον ἔμεινε. σοφιζόμενος δὲ ὁ ῥήτωρ φησὶν αὐτὸ ἄκυρον εἶναι, προβούλευμα γὰρ εἶναι. ὅτι μὲν οὖν προβούλευμά ἐστιν, ἀληθές· ὅτι δὲ ἄκυρον, οὐκ ἀληθές. τὸ δὲ ἄκυρον διχῶς λέγεται. ἤτοι γὰρ τὸ παντελῶς ἀνῃρημένον καὶ διαγεγραμμένον, ἢ τὸ ὀφεῖλον μὲν κυρωθῆναι, οὐδέπω δὲ κυρωθέν. ταύτην τὴν ὁμωνυμίαν λαβὼν εἰς χορηγίαν σοφίσματος, ἐθάρρησεν εἰπεῖν ἄκυρον εἶναι τὸ ψήφισμα. εἶτα τὴν εἰδικὴν πρότασιν προτάξας τῇ καθόλου κατασκευάζειν πειρᾶται, λέγων, "ὁ νόμος δὲ "ἐπέτεια κελεύει τὰ τῆς βουλῆς εἶναι ψηφίσματα." ἡ μὲν οὖν καθόλου πρότασις ἀληθής· ἐνιαύσια γὰρ ὡς ἀληθῶς τῆς βουλῆς τὰ

1. ἀντίθεσιν codices. ἀντίθεσις V.
3. γεγραφηκέναι codices et V. γεγραφέναι P.
4. δὲ add. W.
9. προσέγραψε C.G. προέγραψε D. et, ut videtur, T., in quo scriptura ambigua.
22. ἄκυρον W. pro οὐκ ἄκυρον, quod est in libris omnibus, etiam T. a quo οὐκ abesse tradit margo P.
24. ὀφεῖλον μὲν W. pro ὀφειλόμενον.
26. εἰδικὴν W. pro ἰδικήν.

ψηφίσματα. τὸ δὲ ἄκυρον εἶναι τὸ ψήφισμα, ὁμωνύμως λέγεσθαι ἐδείκνυμεν· προβούλευμα γάρ ἐστιν ὁμοίως ὁμώνυμον, ὡς πάντα τὰ εἰσιόντα εἰς τὴν βουλὴν ψηφίσματα.

650, 26. οὐκ ἀγνοῶ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ νομίμου ἐκ τοῦ ῥήτορος τῆς διανοίας. ἐπειδὴ γὰρ αὐτὸς ὡς ἐφ' ὁμολογουμένοις ἔλαβεν αὐτὸν ἀγώγιμον ἐπὶ θανάτῳ, ὁ δὲ Ἀριστοκράτης ἔφασκεν, οὐκ, ἀλλ' ἐπὶ κρίσει, λύει τὴν ἀντίθεσιν ἀπαντήσας αὐτῷ ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους τοῦ ψηφίσματος, ὅτι καὶ τὸν ἀφελόντα ἔκσπονδόν φησιν εἶναι, οὐκ, ἐὰν μὴ παράσχῃ ἐπὶ κρίσιν, ἀλλὰ κἂν δικαίως ἀφέλῃ. ἐπειδὴ δὲ οὐκ εἶχεν ἀπὸ τῆς γνώμης τοῦ Ἀριστοκράτους λῦσαι καὶ στοχάσασθαι τῆς ἐκείνου προαιρέσεως, ἀπὸ τοῦ ἑτέρου ῥητοῦ λέλυκεν οὗ αὐτὸς γέγραφεν.

651, 15. ὡς ἄκυρόν ἐστι τὸ ψήφισμα. προβούλευμα γάρ ἐστιν] ἄλλη ἀντίθεσις ὡς ἀπὸ Ἀριστοκράτους· ἔστι δὲ ὑπὸ τοῦ ῥήτορος πεπλασμένη —ὥσπερ ἂν οὐδεὶς ἑκὼν ὁμολογήσειεν ἀδικεῖν—, ἵνα τῇ οἰκείᾳ γλώττῃ καταγνωσθῇ ὥσπερ ἡττημένος, ἀπὸ τῶν πρώτων ὁμολογῶν ἄκυρον εἶναι τὸ ψήφισμα. πῶς ἀκυροῦν τὸ προβούλευμα σοφίζεται. οὐ γὰρ πάντα ἐπαινεῖ αὐτοῦ· ἀλλ' ἃ μὲν ἡ βουλὴ ἐκύρου χωρὶς τοῦ δήμου, ἕως ἦρχεν, ἐπεκράτει καὶ ἦν ὄντως ἐπέτεια· τὰ δὲ ὑπὸ τοῦ δήμου γιγνόμενα καὶ πλείονα μένει χρόνον, ἐπειδήπερ τὰ προβουλεύματα τῆς βουλῆς οὐκ εἰσήγετο εἰς τὸν δῆμον, ἀλλ' ἦν κύρια καὶ χωρὶς τοῦ δήμου. ἦν δὲ ἐπέτεια, ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἐνιαυτόν. ὡς πρὸς τὴν βουλὴν δὲ ἔλαβεν ὅτι οὐκ ἦν κύριον, καὶ μή πως εἰσαχθῇ εἰς τὸν δῆμον· τὸ δ' ὅτι ἐπέτεια, ὡς πρὸς τὰ ψηφίσματα τοῦ δήμου, ἐψεύσατο. ἄκυρον μὲν γὰρ διὰ τὸ μήπω κυρῶσαι τὸν δῆμον, οὐ μὴν ἄκυρον πάντῃ ὡς ἐνιαύσιον· παραμένει γὰρ πολλάκις καὶ πολὺν χρόνον.

652, 11. οὐ τοίνυν οὐδ' ἐκεῖνό με] ἀντίθεσις πάλιν ἀπὸ τοῦ ἔθους.

1. λέγεσθαι add. W.
6. θανάτῳ W. pro θάνατον.
7. οὐκ addidit W.
κρίσει] κρίσιν margo P. propter θάνατον.
8. ἀφελόντα W. pro ἀφελόντα τὰ ἐπέτεια τοῦ χρόνον καὶ τοῦτον.
9. ἐὰν μὴ παράσχῃ addidit P. ex Demosthene p. 651, 9.
14. ἀπὸ] ἀπὸ τοῦ V.
15. ὥσπερ V. εἴπερ codices.
16. καταγνωσθῇ] γρ. ἀναγκασθῇ margo P.
ὁμολογῶν W. pro ὁμολογεῖν.
20. μένει] γρ. ἔμενε P.
23. καὶ μή πως εἰσαχθῇ] γρ. τῷ μήπω εἰσαχθῆναι P.
25. μὲν om. V.

ἔστι γὰρ διχῶς τὸ νόμιμον, καὶ ἔγγραφον καὶ ἄγραφον· καὶ ἔνθα ἂν εὑρίσκηται τά τε ἔγγραφα καὶ τὰ ἄγραφα νόμιμα, πάντως πρῶτα ἔσται τὰ ἔγγραφα καθόλου· ὡς δὲ πανταχοῦ εἴωθε ποιεῖν ὁ ῥήτωρ, ἐν τῇ θέσει τὴν ἀντίθεσιν διαβάλλει, ἵνα σαθρὰν ἀποδείξῃ αὐτὴν τῷ ἔχοντι. ἁπλῆν δὲ ἀντὶ τοῦ ἄνευ δόλου, καθαράν, δικαίαν. παραγωγὰς δὲ ἀπάτας, παρὰ τὸ παράγειν ἐκ τῆς ἀληθείας τὴν γνώμην.

652, 23. οὐκ ἄρ' εὐορκοῦσι] θεραπεία τοῦ μὴ συγκρούειν τοῖς δικασταῖς. ἐπειδὴ γὰρ ἀπέδειξε κεκυρωμένα τινὰ παρανόμως, τοῦτο δ' ἦν ἀπὸ τῶν δικαστῶν, λύει τὸ ἔγκλημα ἀγνοίᾳ τὴν συγγνώμην δωρούμενος.

652, 26. ἡ δὲ τῆς γνώμης δόξα] ἡ ὑπόνοια, καὶ τὸ οὕτως ὡς ἔφησαν νομίσαι δίκαιον· πρὸς εὐκρίνειαν δὲ τοῦ λόγου ὁρίζεται τί τὸ ἐπιορκῆσαι, ἵνα εὐμαθέστερον τὸν ἀκροατὴν ἐργάσηται.

653. 2. εἰ γὰρ ἠγνόησέ τε] τὴν γὰρ ἄγνοιαν μέρος συγγνώμης οἱ παλαιοὶ ἐποιοῦντο.

653, 9. μηδὲ ὡς ἕτεροι δικάσαντες] ἐξαπατηθέντες.

653, 17. οὐ γὰρ εἴ τι πώποτε μὴ κατὰ τοὺς νόμους] ἔθος πᾶσι τοῖς παλαιοῖς ἐπὶ τῶν αὐτῶν νοημάτων καὶ τοῖς αὐτοῖς κεχρῆσθαι ῥήμασιν, ἵνα μὴ δοκοῖεν ἀπειρόκαλοι εἶναι ἐναλλαγῇ τῆς φύσεως. εἶπεν οὖν καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος τὸ αὐτό.

653, 25. ἤδη δέ τιν' εἶδον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] τοῦ συμφέροντος ἐντεῦθεν ἀναίρεσις, ὅτι οὐδὲ συμφέρει, ἵνα μὴ διὰ τὸ χρήσιμον κυρώσητε.

654, 26. ἵνα δὲ μὴ πάνυ θαυμάζῃ] ἀντιπῖπτον λύει· εἶπε γὰρ ἄν τις, ἀλλ' οὐ διαμένει τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ ψηφίσματι, οὐ γὰρ οὕτως ἰσχύει. ὁ δὲ κατασκευάζει ὅτι πολλὰ δύναιτο τὸ ψήφισμα, ἐκ παραδειγμάτων.

655, 23. ἂν οὖν εἴπωσιν ἡμῖν] ἐπειδὴ γὰρ ὁ λόγος θρασύτερος, ἄλλῳ περιάπτει προσώπῳ, ἵνα μὴ αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ ταῦτα λέγειν δοκῇ, ἕτερος δὲ εἴη ὁ φθεγγόμενος.

657, 1. ἀκούω τοίνυν αὐτοὺς] πρότασις. B. ἀντίθεσις, ὅτι οὐ

2. τά τε ἔγγραφα addidit P.
4. αὐτὴν τῷ ἔχοντι] Intelligo τῷ ἀντιδίκῳ, αὐτῷ τῷ ἀντιτιθέντι. WOLF.
7. συγκρούειν] μὴ συγκρούειν W.
9. δ' (δὲ codices) om. V.
ἀπὸ] Malim ὑπὸ, nisi quis accipiat τὸ τὶ ἀπό τινος εἶναι, ἀντὶ τοῦ, ἐναντιοῦσθαι καὶ μὴ λυσιτελεῖν. WOLF.
16. ἐξαπατηθέντες T.D. ἐξηπατήθησαν (ἐξαπ—V.) γὰρ ceteri.

βουλήσεται τὰ ἐπιβλαβῆ, ἀλλὰ τὰ ὠφέλιμα. κατεσκεύασε δὲ τὴν ἀντίθεσιν ἀπό τε γνώμης τοῦ Κερσοβλέπτου καὶ τῆς τῶν προσόδων ποσότητος. οὐκοῦν δυνήσεται μὲν τὴν γνώμην λῦσαι τῇ κατὰ τῶν τυράννων διαβολῇ καὶ τῷ τὸ ἦθος εἶναι τοῦ Χαριδήμου βάρβαρον, τὴν δὲ ποσότητα ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης φύσει τοῖς τυράννοις πλεονεξίας.

657, 2. ὃν καὶ πρότερόν ποτε Ἀριστόμαχος] ὥσπερ οἱ φιλιππίζοντες τὰ τοῦ Φιλίππου, οὕτω καὶ οὗτος τὰ τῶν Θρᾳκῶν ἐφρόνει. τὴν δὲ ἀντίθεσιν ἐκ τοῦ προσώπου τοῦ Ἀριστομάχου σαθροτέραν ἀποδείκνυσι κατασκευάσας αὐτήν. ὅταν γὰρ ᾖ δύσλυτος ἡ ἀντίθεσις, τῷ δοκεῖν κατασκευάζομεν, ἵνα λύσεως ἀφορμὰς ἐντεῦθεν πορίσωμεν.

οὐκ ἔστιν] ὑποφορά. B.

657, 13. ἐγὼ δ' οὐκ ἀπορῶ μὲν εἰπεῖν] ἡ λύσις ἐντεῦθεν, οὐκ ἀκόλουθος δὲ τῇ ἀντιθέσει. ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνοι ἔφασαν μὴ βούλεσθαι ἂν αὐτὸν, ἐκ λογισμῶν τινῶν πρὸς τοῦτο ἀπήντησε τὸ θέλειν, εἰ μὴ τῇ κατὰ τῶν τυράννων διαβολῇ λύσας καὶ τῷ τὸν Χαρίδημον εἶναι τὸ ἦθος βάρβαρον. τὴν δὲ ποσότητα, ἀπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει τῶν δυναστευόντων πλεονεξίας ἐκ παραδειγμάτων καὶ παραθέσεως αὐτὴν λύει.

658, 2. τοῦ μὲν ἡγουμένου] κατασκευάσας μερικῶς ἐκ τῶν παραδειγμάτων, λοιπὸν ἐκ τῶν καθόλου συμπεραίνει τὸν λόγον. τὸ οὖν εὐτυχεῖν προηγεῖται, ἐπειδὴ ἐκ θεῶν τις αὐτὸ κέκτηται.

658, 9. καὶ τί δεῖ Φίλιππον λέγειν] ἀποδείξας ὅτι εὐτυχία οὐ μετὰ τοῦ εὖ φρονεῖν παραγίνεται διὰ τοῦ Φιλίππου, ἵνα μή τις εἴποι, ἀλλὰ Μακεδὼν καὶ ἅμα τούτου γνώμη αἰτία τυγχάνει, διὰ τοῦτο ἐκ τῶν προσεχῶν ἐκ Κότυος ἀποδεικνύει. μάλιστα γὰρ εἰς αὐτὸν χαλεπῶς εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι. τινὰ γὰρ αἰχμάλωτον ἐν τῷ πότῳ εἰσήγαγεν,

7. ἀριστόμαχος T.D. ἀριστόδημον ceteri.
8. τὰ τοῦ Φιλίππου add. W.
15. ἂν om. V.
16. καὶ om. V.
23. οὐ add. P., om. codices et V.
24. μετὰ] κατὰ V. εὖ φρονεῖν] εὐφρονεῖν C.G.
25. ἅμα τούτου] ἅμα τούτων P. ἀμαθὴς ἡ τούτων W.
26. ἐκ Κότυος] εἰκότως C.G. Sequentia usque ad finem scholii absunt ab D. ἀποδεικνύει, quod abest ab codicibus et V., add. P. κατασκευάζει W. χαλεπῶς εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι addidit P.
27. πότῳ W. pro τόπῳ.

ἐπιθεὶς αὐτῷ τὰ τῆς Πολιάδος παράσημα, καὶ ὑβρίζων αὐτὸν σαφῶς δὴ τοὺς Ἀθηναίους ὕβριζε. σωφρόνως δὲ εἶπεν ὁ ῥήτωρ εἰς αὐτὸν ὑβρίζων· ὁ γὰρ εἰς ἑαυτὸν ἁμαρτάνων ἑαυτὸν ἔβλαπτεν.

659, 17. ὅτι τοίνυν ὅλως οὐδ' ὑγιαινόντων] τοῦ συμφέροντος λογισμός. τὸ γὰρ ἄδοξον καὶ ἔνδοξον εἰς τοῦτο ἀναφέρεται, διχῶς γὰρ τὸ συμφέρον, τὸ μὲν ἐκ τῶν πραγμάτων, τὸ δὲ ἐκ τῆς δόξης. τοῦτο οὖν ἐκ τῆς δόξης, ὅτι χωρὶς τοῦ βλάπτειν τὰ πράγματα καὶ τὴν ὑπόληψιν λυμαίνεται.

659, 23. καὶ μὴν καὶ χρυσοῖς στεφάνοις] ἡ ἀντίθεσις στοχαστική· Ἀλλ' οὐκ ἂν ἕλοιτο ἀδικῆσαι τοὺς τιμῶντας καὶ χρυσοῖς στεφάνοις αὐτὸν στεφανώσαντας. ἀλλ' εἰ καὶ θείημεν τὸν Χαρίδημον καὶ γεγενῆσθαι περὶ ἡμᾶς σπουδαῖον καὶ εἶναι καὶ ἔσεσθαι, καὶ μηδέποτε ἄλλην γνώμην ἢ ταύτην σχήσειν, οὐδὲν μᾶλλον ἔχει ταῦτα αὐτῷ καλῶς ψηφίσασθαι.

659, 29. ἔκδοτον] προδεδομένον. B.

660, 28. ἀλλ' ἄχρι τούτου καὶ φιλεῖν οἶμαι] εἰρηκὼς τὸ κατὰ μέρος ἐπήγαγε τὸ καθόλου· καὶ τοῖς παραδείγμασι πείσας, τῷ ἐνθυμήματι καθόλου ὄντι βεβαιοῖ τὰ λεχθέντα. ἐπειδὴ δὲ παλαιῶν πραγμάτων ἦν μνησθεὶς καὶ διὰ τὸν χρόνον ἔσβεστο ἡ μνήμη, διὰ τοῦ Φιλίππου τοῖς νεωτέροις πράγμασιν αὐτοὺς εἰς πίστιν ἄγει. καιρὸν δὲ τὸ μέτρον· μέτρον γὰρ τὸν καιρὸν πολλάκις λέγομεν.

661, 27. ἀλλ' ὡς οὐδὲ πιστὸς εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον] τὸ μέλλον στοχαστικῶς πιστοῦται. ἐπεὶ γὰρ τὸ συμφέρον ἐν τῷ μέλλοντι, ἀφανὲς δὲ, διὰ τοῦτο ἐκ τῶν πραχθέντων τὴν πίστιν δίδωσιν.

664, 12. καὶ γὰρ ἐκεῖνο νομίζω] λογισμὸς ἐκ τοῦ συμφέροντος.

664, 18. ἔστι γὰρ φίλων ἀγαθῶν] ἐνθυμήματι καθολικῷ τὰ λεχθέντα ἐπισφραγίζεται.

664, 25. ὡς εἰ καὶ βάρβαρος καὶ ἄπιστος] ἀντιπῖπτον λύει, ἀλλ' οὐκ ἀδικήσει Χαρίδημον, εἰ καὶ βάρβαρος. λύει δὲ αὐτὸ ἐκ τοῦ παραδείγματος.

1. τὰ τῆς W. pro τῆς. παράσημα W. pro παράνομα. αὐτὸν om. T. In eodem vocabuli σαφῶς prima tantum et ultima litera superest.

2. ὕβριζε] ὑβρίζων T. solus.

3. ὑβρίζων—ἑαυτὸν] Syllaba ζων cum quattuor vocabulis proximis abscissa in T.

13. ἔχει P. ἔχειν codices et V.

14. ψηφίσασθαι P. ψηφίσασθε T. D.V. ψηφίσεσθαι G. ψηφίσεσθε C.

665, 8. *καὶ μὴν εἰ μήτε φύσει πιστὸς ὁ Κερσοβλέπτης*] συλλογὴ τῶν εἰρημένων. διαφέρει δὲ τῆς ἀνακεφαλαιώσεως ἡ συλλογὴ, ὅτι ἡ μὲν ἀνακεφαλαίωσις πάντων τῶν ἐπικαίρων ἔχει τὴν ὑπόμνησιν, ἡ δὲ συλλογὴ τῶν ἀρτίως λεχθέντων μόνον.

665, 15. *ὅτι τοίνυν ἄνευ*] διττὸν τὸ συμφέρον, τό τε ἐν πράξεσι καὶ τὸ ἐν δόξῃ.

665, 25. *ὅτι πάντες οἱ ξεναγοῦντες*] ξενικὰ στρατεύματα ἔχοντες, πάντως δὲ τῷ καθολικῷ παραδείγματι κέχρηται, ἵνα μὴ, ὡς ἐχθρὸς ὢν αὐτοῦ δόξῃ διαβάλλειν αὐτόν.

665, 26. *ἄρχειν ζητοῦσιν*] ἵνα καὶ φοβήσῃ τοὺς ἄρχοντας, ὅτι ἕτερον τὴν ἡγεμονίαν ἁρπάσαι φαντάζονται.

666, 6. *πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν*] ἐπιχείρημα ἐκ τοῦ ἐλάττονος. εἰ γὰρ, φησὶ, κατηγορεῖς τῶν ἐλάττω πλημμελούντων, πῶς μείζονα αὐτὸς ἐτάζων οὐκ εἶ μεμπτότερος;

666, 15. *καὶ γεγονός τι πρᾶγμα*] τοῦτο ἐκ τῆς τοῦ ὁμοίου παραθέσεως.

667, 22. *βούλομαι τοίνυν ἤδη καὶ τὰ πεπραγμένα*] τοῦ δικαίου μέρος αἱ πράξεις· ὅπερ μετὰ τὸ νόμιμον καὶ τὰ ἔθη τάξαι δέον· ἀλλ' ἐπειδὴ ᾔδει τὸ τοῦ Χαριδήμου πρόσωπον ἐπὶ τὸ βέλτιον ὑπειλημμένον, τὸ συμφέρον προτάξας ἀνάγκην εἶναι δεῖν ἐπέθηκε, καὶ τούτων ἀκούειν ἀνέχεσθαι· πρὸ γὰρ τοῦ συμφέροντος ἀπίθανος ἂν ἦν κατὰ τοῦ Χαριδήμου λέγων. B.S.Y.

667, 22. *βούλομαι τοίνυν ἤδη*] ἐξέτασις λοιπὸν τοῦ δικαίου. διὰ τί δὲ ἐν τῷ τέλει ἔταξεν αὐτό; λέγομεν ὅτι, ἐπειδὴ ὑπείληπτο ὡς εὔνους, βουλόμενος λύειν ταύτην τὴν ὑπόνοιαν, ἵνα ὁ ἀκροατὴς ἀνιστάμενος μὴ ἐπιλάθηται ὧν ἀρτίως ἤκουσεν. εἰ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἦν γιγνόμενον, οὐκ ἂν ὁμοίως ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἠκούετο ἐναντιουμένων αὐτῶν τῇ γνώμῃ, ὡς οὐκ ὢν τοιοῦτος οἷος νομίζεται. ἀλλ' ἐνδέδωκεν αὐτοῖς, καὶ πείσας ἐν τοῖς πρώτοις, εὐμαρέστερον τούτου δέξασθαι πεποίηκε τὴν ἐξέτασιν. ἤρξατο μὲν οὖν ἐκ προοιμίου. τίθησι δ' εὐθὺς ἀνθυποφορὰν πρὸ τοῦ κεφαλαίου, ὑπιδόμενος αὐτοῦ τὸ ἀπίθανον·

6. τὸ addidit P.
14. ἐτάζων] ἐθίζων (γρ. ἐργαζόμενος) P. ἀδικῶν W.
18. μέρος] μέρους B.
24. ὑπείληπτο—λύσειν W. pro εἴληπτο—λύσειν.
27. γιγνόμενον] εἰλεγμένον W. ἐναντιουμένων W. pro ἐναντιούμενον.
28. οἷος νομίζεται] οἷον νομίζετε C.G.
31. ὑπιδ—margo P. pro ὑπειδ—.

ἀλλ' εἰ τοιοῦτος ἦν, οὐκ ἂν πολίτην αὐτὸν ἐποιησάμεθα, οὐδ' ἂν χρυσῷ στεφάνῳ ἐστεφανώσαμεν. ἔθος δὲ τῷ Δημοσθένει μετὰ τὴν εἴσοδον τῶν κεφαλαίων τιθέναι ἀντιθέσεις, ὡς κἀνταῦθα πεποίηκεν, ἵνα ἀκολούθως μετὰ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ δείξειν αὐτὸν πονηρὸν ἀντιπέσοι, πῶς οὖν ἔλαθε τοιοῦτος ὢν ἡνίκα ἐστεφανοῦτο καὶ ἐπῃνεῖτο καὶ πολιτείας ἐτύγχανε; ἡ λύσις μεταστατική· διὰ τοὺς παρ' ἡμῖν ῥήτορας. ὑπτιότητος δὲ περιπιπτούσης ἐν τοῖς διηγήμασι διὰ τὸ περὶ πάλαι γεγονότων ἀδικημάτων λέγειν, ἵνα μὴ τὸν λόγον ἱστορικὸν ἐργάσηται, τοῖς σχήμασι καὶ ταῖς τομαῖς, ταῖς τε ἐξαλλαγαῖς καὶ ταῖς ἀποστάσεσι καὶ ταῖς παραλείψεσι, παραμυθεῖται τὸ ὕπτιον. πανταχοῦ δὲ συμπλέκει τὰ πρόσωπα, τό τε τοῦ Χαριδήμου καὶ τοῦ Κερσοβλέπτου, ἵνα γένηται πίστις τῆς διαβολῆς· τὸ δὲ ἕτερον τοῦ ἑτέρου συστατικὸν, τοῦ μὲν Χαριδήμου Κερσοβλέπτης, τοῦ δὲ Κερσοβλέπτου Χαρίδημος· καὶ Χαρίδημος μὲν ὅτι, ὡς Ἀθηναίων εἷς ὢν, οἰκεῖος ἦν καὶ εὔνους ἐκείνῳ καὶ τῆς παρανοίας τῆς Κερσοβλέπτου προσθήκη, Κερσοβλέπτης δὲ ὅτι πονηρὸς καὶ βάρβαρος καὶ τὸ σύμπαν πλεονέκτης καὶ τύραννος.

668, 5. εἰ τὰ τηλικαῦτα οὕτως ἐξηπάτησθε] ἀκόλουθον ἦν εἰπεῖν, ὅτι δείξω οὐκ ὄντα εὔνουν εἰς ὑμᾶς αὐτὸν, ἀλλ' ἐξαπατηθέντες ὑμεῖς ἐνομίσατε αὐτὸν τοιοῦτον. ἐπειδήπερ οὖν τραχὺ τὸ λέγειν ἐξηπάτησθε, καὶ αὐτὸς λοιπὸν ἐπιβεβαιῶν τὸ λεγόμενον, εἰκότως, φησὶν, ἐξηπάτησθε. ἐπιτιμήσας δὲ λύει, τὴν αἰτίαν λέγων τῆς ἀπάτης. προθεραπεία δὲ τοῦ δικαίου.

668, 23. ὅσα μὲν δὴ στρατιώτης] ἀρχὴ τοῦ δικαίου.

669, 13. μισθουμένου] ἐπὶ μισθῷ λαμβάνοντος, ἢ λαμβάνειν βουλόμενος. P.

669, 15. οὐ μισθοῖ] οὐκ ἐπὶ μισθῷ παραδίδωσι τῷ Τιμοθέῳ. P.

669, 16. ὃν ἀκριβῶς ᾔδει] ἵνα γὰρ μὴ ἀντείπῃ, ἀλλὰ πρὸς φίλον ηὐτομόλησεν, ὁ δὲ καὶ ἐχθρὸν προσέθηκε.

670, 13. πολλαχόσε ἄλλοσε μισθῶσαι] ἵνα μὴ ἀντιπέσῃ ὅτι δικαίως πρὸς τοῦτον ἑαυτὸν ἐμίσθωσεν· οὐ γὰρ ἧκεν ἀλλαχοῦ,

4. ἀντιπέσοι] ἀντιπέσῃ C.G.
6. ἡμῖν] ὑμῖν C.G.
9. τε om. C.G.
ἐξαλλαγαῖς W. pro ἐξαγγελίαις.
18. ἦν W. pro ἄν.
19. ὑμεῖς] ἡμεῖς, T. cum commate.
31. ἧκεν] εἶκεν P. εἶχεν W.

χρείαν δὲ εἶχεν ὁ στρατηγὸς χρημάτων· διὰ τοῦτο εἶπεν, ἐνῆν ἀλλαχοῦ μισθοῦν, ἀλλ' οὐκ ἠβουλήθη.

670, 22. μᾶλλον δ' οὐχὶ πρὸς ὑμᾶς] ἵνα δόξῃ ἀποσχεδιάζειν καὶ μὴ κακουργεῖν, ὑποκρίνεται ἄγνοιαν. δέον γὰρ εἰπεῖν ἔπεμψε πρὸς τὸν δεῖνα, ὁ δὲ εἶπε πρὸς ὑμᾶς, ἵνα αὐτοὺς ἐπιλάβηται. τῇ γὰρ ἀληθείᾳ οὐ πρὸς αὐτοὺς, ἀλλὰ πρὸς Κηφισόδοτον τὴν ἐπιστολὴν ἔπεμψεν. οὗτος δὲ ἦν στρατηγὸς Ἀθηναίων, ἐχθρὸς δὲ Ἰφικράτους καὶ Κότυος.

671, 1. ὡς ὑμῖν ἀπ' ἀρχῆς κέχρηται] ἐπειδὴ γὰρ πολλάκις διὰ χρείαν τινὲς καὶ οἷς οὐ βούλονται ἐναντιοῦνται, καὶ πῶς ἔχει τὸ τοιοῦτον συγγνώμην, λέγει ὅτι ἐξ ἀρχῆς καὶ μέχρι νῦν κακόνους.

671, 6. ὀλιγωρήσας τῶν ὅρκων] πλήττει τοὺς Ἀθηναίους, λέγων, εἰ τῶν θεῶν κατεφρόνησε, πόσῳ μᾶλλον ὑμῶν τῶν φίλων;

671, 23. εἶτ' αὐτὸς συνιεὶς] ποιήσας ὃ ἐβούλετο συντρέχει, ἵνα μὴ φιλονεικῶν οἴηται μωρίᾳ τοῦτο ποιεῖν· σιωπᾷ δὲ, ἵνα μὴ τραχύτερος εἶναι δοκῇ.

671, 27. εἶθ' ὅ τι δήποτε] ἀποσιώπησις. ἠθέλησε δ' εἰπεῖν εὐήθειαν, ἤ τι τοιοῦτο· ηὐλαβήθη δὲ οὐκ ἐν καιρῷ παρρησιάζειν. P.

672, 12. διαβιβᾶτε] ἀντὶ τοῦ διαβιβάσετε. P.

672, 24. ἐκ γὰρ Ἀβύδου] Σηστός. B.

680, 14. τὸ πρῶτον ἠδίκει Κηφισόδοτον] συλλογὴ τῶν εἰρημένων ἄνω καὶ κάτω· διὰ γὰρ τῶν δύο ἀρχῶν καὶ τὸ μέσον συμπεριλαμβάνεται, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ πανταχοῦ.

680, 27. εἰ μὴ δι' ἡμᾶς καὶ ταύτην] τοῦτ' ἔστιν, εἰ μὴ ἡμεῖς ταύτην τὴν γραφὴν ἐποιησάμεθα. P.

681, 18. τῷ τόπῳ τῆς Εὐβοίας] ἥπερ καταντικρὺ τῆς Βοιωτίας νῆσος τυγχάνει καὶ χρησιμεύει πρὸς τὴν κτῆσιν τῆς Βοιωτίας τῷ βουλομένῳ ὑφ' ἑαυτὸν ἔχειν αὐτήν· εἰσὶ γὰρ καταντιπέραν ἀλλήλων, ἡ μὲν νῆσος, ἡ δὲ ἤπειρος. οὕτω καὶ τῷ βουλομένῳ Χερρόνησον ἔχειν ἡ Καρδιανῶν πόλις λυσιτελεῖ· διὰ γὰρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς Θρᾴκης

3. ἀποσχεδιάζειν] αὐτοσχεδιάζειν W.
5. ἵνα αὐτοὺς ἐπιλάβηται] *Ut ipsos apprehendat.* Etiamsi αὐτῶν legas, *ut ipsos reprehendat*, non placet. WOLF.
11. ὅτι W. pro γάρ.
15. οἴηται] φαίνηται margo P.
26. ἥπερ W. pro ὥσπερ.
27. κτῆσιν W. pro χρῆσιν.

βαδίζειν ἔστιν ἐπὶ τὴν Χερρόνησον· ἡ δὲ ἔκφρασις ἐξ ὁμοίου παραθέσεως καὶ ἀπὸ γνωρίμου τόπου ἐπὶ τὸν ἄγνωστον.

684, 9. *ἔστι τοίνυν αὐτοῖς τοιοῦτος λόγος] ἀντιπῖπτον ἀπὸ τοῦ συμφέροντος. μετέβη γὰρ πάλιν ἐφ' ἑτέραν ἀντίθεσιν· πάλιν δὲ κἀνταῦθα συζυγίαν τῶν προσώπων ποιεῖται. μέγα γὰρ αὐτῷ συμβάλλεται πρὸς σύστασιν τῶν οἰκείων λογισμῶν ἡ ἀθρόα τῶν προσώπων παράληψις. γίνεται γὰρ τοῦ ἑτέρου τὸ ἕτερον ἐλεγκτικόν. ἐγκατάσκευος δὲ ἡ ἀντίθεσις, ἵνα ἐκ τῆς κατασκευῆς τὴν λύσιν λάβῃ. περὶ γὰρ συμμαχίας καὶ βοηθείας ἡ κατασκευή· λόγος δὲ αὐτοῦ ἀντίρρησις.*

684, 18. *ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι τοῦτον τὸν λόγον] ἐκ διαφορᾶς ἡ λύσις κατὰ ἀντιπαράστασιν. λέγει γάρ, εἰ ἐκινδύνευσεν ὁ Κερσοβλέπτης καὶ Χαρίδημος πολεμίων ἐπιόντων, εἶτα ἐγράφετε βοήθειαν αὐτῷ, ἐγὼ δὲ ἐκώλυον ἀναλογιζόμενος καὶ φέρων εἰς μέσον ὅσα ὑμᾶς ἠδίκησεν, εὔκαιρον ἂν ἦν ἀπολογούμενον φάσκειν ὡς οὐ δεῖ μνησικακεῖν. τινὲς δὲ τοιούτου μὲν μηδενὸς ὄντος κινδύνου, βουλόμενοι δὲ μείζονα ποιῆσαι, αὐξῆσαι δὲ αὐτὸν σπουδάζοντες, ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν τοῦ πράττειν τοῖς ἐκείνου στρατηγοῖς παρ' ὑμῶν πραγματεύονται. τὸ δὲ πληθυντικῶς εἰπεῖν τοὺς ἐκείνου στρατηγούς, καίτοι γε ἑνὸς ὄντος τοῦ Χαριδήμου, χαλεπὴν ἐμποιεῖ τὴν ὑπόνοιαν.*

685, 6. *ὁ μὲν ἕνεκα τοῦ κακόν τι ποιεῖν] ὁρίζεται λοιπὸν τί ἐστι τὸ μνησικακεῖν, καὶ φησὶν ὅτι ὁ ἐρωτῶν τὰ τινὸς ἀδικήματα, ὥστε τι βλάπτειν καὶ ἀμύνεσθαι αὐτόν, μνησικακεῖ· ὁ δὲ μνημονεύων οὐκ ἐπὶ τῷ κακοποιεῖν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ φυλάξασθαι τὴν ὁμοίαν πεῖραν, σωφρονεῖ.*

685, 9. *ἴσως τοίνυν καὶ τοιαύτην τινὰ ἐροῦσιν] ἀντίθεσις πάλιν ἀπὸ τοῦ συμφέροντος ἐχομένη τῆς προτέρας ἀντιθέσεως. ἐπῆκται δὲ τοῦτον τὸν τρόπον. ἄνω γὰρ εἰπὼν ὡς οὐ δεῖ μνησικακεῖν εἰ καὶ ποτὲ*

2. *τόπου ἐπὶ τὸν* W. pro *τόπου τό.*
7. *τὸ ἕτερον* add. codices, om. V.
14. *ἀναλογιζόμενος] διαλογιζόμενος* V.
ὑμᾶς] ἡμᾶς T.
15. *ἂν* W. pro *δ'.*
οὐ δεῖ μνησικακεῖν W. pro *οὐδὲ ἐμνησικάκει.*
16. *τινὲς δὲ] νῦν δέ τινες* W.
μείζονα W. pro *μεῖζον. μείζω* P.
17. *αὐξῆσαι δὲ] καὶ αὐξῆσαι* W.
18. *πράττειν] ὁτιοῦν* add. W.
ὑμῶν W. pro *ὧν.*
20. *ἐμποιεῖ] ποιεῖ* P.
22. *ἐρωτῶν] ἐξετάζων* P.

ἠδίκησε, νῦν προστίθησιν, εἰ καὶ ἀληθῶς εὖ ποιεῖν ὑμᾶς νυνὶ προήρηται. ἵνα δὲ μὴ τῷ τῆς εὐποιΐας δελεασθῶσιν οἱ ἀκούοντες τοῖς ὀνόμασι καὶ ταῖς λέξεσιν, ὅρα πῶς διαβέβληκεν αὐτά. πρῶτον μὲν ἴσως εἰπὼν καὶ διστάζοντα ποιήσας· εἶτα καὶ ὑπόνοιαν, οὐ πιστὸν φήσας εἶναι τὸ πρᾶγμα· καὶ τὸ ὡρμηκότα δὲ ἄλογον καὶ εὐμετακίνητον γνώμην ἐμφαίνει. οἱ γὰρ μὴ κρίναντες καὶ μελετήσαντες, ἀλλ' ἐκ προπετείας ὁρμήσαντες, ἀθρόως καὶ μεταβάλλονται. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦ βουλομένου τι ποιεῖν ἀγαθὸν συνέστειλε τὴν ἐλπίδα· οὐ γὰρ εἶπεν ἀγαθὰ πολλὰ, ἀλλὰ τὶ ἀγαθόν.

685, 13. ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, θεάσασθε] καλῶς αὐτοὺς εἰς κοινωνίαν ἄγει τῶν λογισμῶν, καὶ οὐκ αὐτὸς ἰδίᾳ τὰ δοκοῦντα ἀποφαίνεται. ἀνυστικώτερον μὲν γὰρ τοῦτο, φιλονεικότερον δὲ ἐκεῖνο.

685, 19. ἐπειδὴ δὲ καὶ φενακίζων] ἐκ τοῦ ἐναντίου λοιπόν. εἰ γὰρ καὶ μεγάλα ἐπιδείξεται ἀγαθὰ, οὐδ' οὕτως ἐπιορκητέον, πόσῳ γε μᾶλλον ἀπατῶντι καὶ μηδὲν ἀληθὲς πράττοντι ἢ λέγοντι μὴ προσεκτέον. ὠφελήσει γὰρ τὸ καταψηφίζεσθαι οὕτως. ἢ γὰρ ἀποστήσεται τοῦ ἀπατᾶν, μαθὼν ὡς λαθεῖν οὐ δυνήσεται, ἢ τῇ ἀληθείᾳ πρὸς ὑμᾶς οἰκείως ἂν διατεθείη.

685, 23. ἢ, εἴπερ αὐτῷ βουλομένῳ] τοῦτ' ἔστιν, ἢ, εἴπερ αὐτὸς βούλεται πρὸς ὑμᾶς οἰκείως ἔχειν. P.

685, 28. ἄξιον τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] πλείστην οἰκειότητα ἔχει πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἡ παρέκβασις τοῖς παραδείγμασι τοῖς ἐπὶ τῶν προγόνων χρωμένη. διδάσκει γὰρ μὴ δεῖν τοσαύτας παρέχειν δωρεὰς, καὶ ὅσοι πολῖται τύχοιεν ὄντες καὶ ὅσοι ξένοι, ἵνα ἐξ ἀμφοτέρων δείξῃ τὸ μὴ δοῦναι καλόν. ἐν οἵᾳ γὰρ αὐτὸν μερίδι τάξεις, ἁμαρτάνεις διδούς.

1. εἰ καὶ ἀληθῶς W. pro ὅτι καὶ ἄλλως.
νυνὶ om. C.G.
προήρηται W. pro προείρηται.
2. τῷ add. codices, om. V.
7. μελετήσαντες] Deest aliquid, cujusmodi sit: ἐμμένειαν ἂν οἷς προήρηνται, ἀλλ' οἱ ἐκ, &c. WOLF.
14. ἐκεῖνο add. W.
17. μᾶλλον V. μὴν codices.
μὴ add. W.
20. ἂν add. W. Eo omisso γρ. διατεθήσεται margo P.
25. χρωμένη W. pro χρωμένοις.

686, 4. πρῶτον μὲν τοίνυν ἐκεῖνοι Θεμιστοκλέα] προέταξε τὸ τῶν πολιτῶν ἀναγκαίως μέρος καὶ τάγμα ὡς προτιμότερον.

686, 9. οὐκ ἄρα τοῖς ἀγαθόν τι ποιοῦσιν] ἵνα μή τις ὑπολάβοι λέγειν αὐτὸν ἀχαρίστους εἶναι τοὺς προγόνους, θαρσῶν ἀπαντᾷ· εἶτα κρατύνει τῇ κατασκευῇ τὸ ῥηθὲν, καὶ φοβούμενος τοὺς ἀπιστοῦντας ἐφέλκεται εἰς συγκατάθεσιν εἰπὼν, σωφρονοῦσιν ἀνθρώποις. καὶ πρὸς ἀλήθειαν βελτίοσιν οὖσι ταῦτα ἀρέσκειν μᾶλλον ἢ χαλκῆν εἰκόνα καὶ τὰς λοιπὰς δωρεάς.

686, 28. τὰς δὲ τῶν ξένων πῶς] πληρώσας τὸ περὶ τῶν πολιτῶν μέρος καὶ δείξας ἐν αὐτῷ πολλὴν οὖσαν τῶν νῦν πρὸς τὰ παλαιὰ διαφορὰν, ἐπάγει τοὺς ξένους.

687, 27. Ἀριοβαρζάνην ἐκεῖνον] τὴν πίστιν τῶν εἰρημένων ἐκ παραδειγμάτων ἔδειξεν. Ἀριοβαρζάνην τὸν Πέρσην τιμήσαντες οὐκ ἔστησαν μέχρι τούτου τὴν χάριν, ἀλλὰ καὶ Φιλίσκον καὶ Ἀγαυόν. ἀπορῶν δὲ πρᾶξιν ἄτοπον εἰπεῖν αὐτῶν, ἀπὸ τῆς γνώμης διαβέβληκε μισαθηναιοτάτους εἰπών.

688, 2. πάλιν Τιμοθέου] ἑτέρα παραδείγματος ἀπόδειξις, ὅτι δι' αὐτὸν τετίμηται Φρασιηρίδης καὶ Πολυσθένης, ὧν ἡ διαβολὴ καὶ ἀπὸ τύχης οὐδὲ ἐλευθέρους καὶ ἀπὸ τρόπου ὀλεθρίους.

688, 20. ἀλλὰ καὶ τοῦτ' ἐξελήλυθεν ἐκ τῆς πόλεως] σφόδρα ἐμφαντικῶς εἶπεν, οἱονεὶ ἀπεδήμησε καὶ κατέλειψε τὴν πόλιν. λέγω δὲ τοὺς ἁμαρτάνοντας κολάζειν· εἶτα πάλιν παράθεσις καὶ περὶ τούτου τῶν προγόνων, ὡς καὶ περὶ τοῦ τιμᾶν ἐποίησεν ἀνωτέρω.

670, 17. καίτοι πηλίκον τί ποτ' ἂν στενάξαιεν] ἐντεῦθεν λοιπὸν οἰκεῖος τῆς ὑποθέσεως ἐπίλογος, μετὰ βαρύτητος καὶ σφοδρότητος ἐν τύπῳ ἐλεεινολογίας.

690, 23. ἀλλ' οὐ τοῦτ' ἐστὶ τὸ δεινὸν] τὸ σχῆμα ἐπανάληψις ἐπὶ διαβολῇ προσώπου. B.Y.

1. ἐκεῖνοι—προέταξε P. ἐκεῖνο: Θεμιστοκλέα προέταξε codices et V. "Fortasse sic collocanda sunt verba: Θεμιστοκλέα προέταξεν ἀναγκαίως· τὸ γὰρ τῶν πολιτῶν μέρος καὶ τάγμα προτιμώτερον." WOLF.

3. ὑπολάβοι] ὑπολάβῃ C.G.

18. φρασιηρίδης T.D.C. φασικρίδης G. φρασικρίδης V.

22. κολάζειν add. P.

23. τούτου codices et margo P. τοῦτο V.

690, 26. πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν Αἰγινήτας μὲν] τὸ ἐπιχείρημα ἀπὸ τῶν προσόδων καὶ τοῦ ἀδόξου.

691, 21. ὅτι τί; ποίας ἔλαβε ναῦς;] τῆς ποιότητος τοῦ Χαριδήμου διαβολή. ποίας γὰρ ἔλαβε ναῦς καὶ τὰ ἑξῆς. τρίτον δὲ μέρος εἴργασται τῆς ἀνακεφαλαιώσεως ἐπιλογικόν. ἐν ᾧ τῶν εἰρημένων ἐν τῷ νομίμῳ συντόμως ἀναμιμνήσκει τοὺς δικαστὰς, ὥστε φέρειν εὐθὺς τὴν ψῆφον οὐκ ἐπιλελησμένους.

2. τοῦ ἀδόξου W. pro τὸ ἄδοξον. In marg. B. ἀπὸ τῶν ἀδοκίμων καὶ ἀδόξων.

XXIV.

ΚΑΤΑ ΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ λόγου αὕτη· Μαύσωλος, τῆς Καρίας σατράπης, ὑπήκοος ὢν τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν, βουλόμενος αὐτὸν πρὸς πλείονα εὔνοιαν ἑλκύσαι, ἐπεχείρησε καταδουλώσασθαι αὐτῷ τὰς τρεῖς ταύτας νήσους, Χίον καὶ Ῥόδον καὶ Κῶν· εἶτα μαθόντες οἱ Ἀθηναῖοι ἔπεμψαν πρέσβεις ἐγκαλοῦντες αὐτῷ· ἦσαν δὲ οἱ πεμφθέντες Ἀνδροτίων, Γλαυκέτης, Μελάνωπος. οὗτοι περιτυχόντες ἐν τῷ πλῷ Ναυκρατιτικῷ πλοίῳ ἥρπασαν τὰ χρήματα. A.R.

Ὑποθέσεις εἰσὶ τοῦ λόγου δύο· μία μὲν ὅτι διὰ τοὺς πρέσβεις γέγραπται· ἑτέρα δὲ ὅτι ὑπεναντίος τοῖς νόμοις καὶ ἐπιζήμιος καὶ ἄδικος· ὥστε εἰ ἠδύνατο ἐκφυγεῖν ὁ Τιμοκράτης τὴν αἰτίαν τοῦ μὴ διὰ τοὺς πρέσβεις γεγραφέναι, ἀλλ' οὖν γε τὸ μὴ πονηρὸν εἶναι οὐ διαφεύξεται. καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αἰτίας, δι' ἣν ἔθηκε τὸν νόμον, στοχαστική· ζητεῖται γὰρ εἰ διὰ τούτους ἔθηκεν ἢ οὔ· ἡ δὲ κατὰ τὸν νόμον πραγματική· καθόλου γὰρ πᾶσα κατηγορία ῥητοῦ πραγματικὴν ἀπεργάζεται στάσιν. ἔστι τοίνυν τοῦ λόγου τούτου κεφάλαια τέτταρα· ἓν μὲν τὸ νόμιμον, δεύτερον δὲ τὸ δίκαιον, τρίτον δὲ τὸ συμφέρον, ὅτι ἐπιζήμιος, τέταρτον τὸ δυνατὸν, ὅτι καὶ ἀδυνάτους ἐπιτάττει πράξεις. ἀπὸ τῶν κεφαλαίων τοίνυν τῶν προειρημένων ἔστιν ἰδεῖν ὅτι ἡ κρινομένη ὑπόθεσις ἐστὶν αὕτη ἡ ἐν τοῖς κεφαλαίοις. τὴν γὰρ κατὰ τῶν πρέσβεων ὑπόθεσιν ἐν τῇ καταστάσει καὶ παρεκβάσει τέθεικε διαβολῆς ἕνεκα δηλονότι. ἐπειδὴ γὰρ ὁ νόμος

In hac oratione quibus scholiis siglæ A.—V. cum lineola interposita additæ sunt, communia sunt librorum A.R.T.C.D.G.V.

6. περιτυχόντες] παρατυχόντες R.   7. Ναυκρατιτικῷ] ναυκρατικῷ A.R.

δοκεῖ φιλανθρωπότατος εἶναι σφόδρα, τῶν δεσμῶν ἀφιείς, τούτου ἕνεκεν ἀντέθηκε πλεῖστα μὲν καὶ ἄλλα, μάλιστα δὲ τὰ δύο ταῦτα, τήν τε ὑπόθεσιν τὴν κατὰ τοὺς πρέσβεις, ἵνα τῇ ὑπονοίᾳ ταύτῃ τὸν ἀκροατὴν ἐν ὑποψίᾳ δοὺς κατὰ τοῦ ἀντιδίκου ἐμπλήσῃ ὡς δι' αἰσχροκερδίαν τεθεικότος ὑπὲρ ῥητόρων καὶ πολιτευομένων ἁρπάσαι τὰ κοινὰ προαιρουμένων, καὶ τὸ ἀσύμφορον, ἐν ᾧ ὅτι ἀποστερῆσαι τὴν πόλιν ἁπάντων τῶν ὀφλημάτων βούλεται, καὶ τὸ ἄδικον, ἐν ᾧ ὅτι ἀναξίοις δεσμώταις τὴν χάριν δίδωσιν. πρὸς δὲ τὸ δυνατόν, ὅτι, εἰ καὶ ἐβουλόμεθα, οὐκ ἦν δυνατόν. ἀναιροῦνται γὰρ τῆς πολιτείας οἱ κανόνες. μὴ ἀγνοῶμεν ὅτι τὸ μὲν νόμιμον κεφάλαιον ἐντελέστατα εἴργασται, τὸ δὲ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον καὶ τὸ δυνατὸν ἀλλήλοις συμπλέκεται. καὶ τὸ μὲν συμφέρον ἐν τούτοις ἐστὶ τὸ προηγμένον· κατασκευάζεται δὲ διά τε τοῦ ἀδίκου καὶ τοῦ ἀδυνάτου· πᾶν γὰρ ἄδικον καὶ ἀσύμφορον. τῷ δ' αὐτῷ καὶ περὶ τοῦ ἀδυνάτου βιάζεται χρῆσθαι λόγῳ· ὃ γὰρ ἀδύνατον, φησί, τοῦτο δὴ καὶ ἀσύμφορον· καὶ ἐπειδὴ Τιμοκράτης πολύς ἐστι τῇ φιλανθρωπίᾳ τοῦ νόμου χρώμενος, αὕτη δὲ ἐπὶ τὸ δίκαιον ἀναφέροιτο ἄν, διὰ τοῦτο καὶ Δημοσθένης πανταχοῦ τῷ ἀσυμφόρῳ κέχρηται, δεικνὺς ἐπιβλαβῆ καὶ ἐπιζήμιον τυγχάνοντα τῇ πόλει τὸν νόμον. Y.

700, 1. τοῦ μὲν ἀγῶνος, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] ᾐτιάσαντο τοῦ προοιμίου τινὲς τὴν ἀμέλειαν τὴν περὶ τὴν ἀνταπόδοσιν τοῦ συνδέσμου. φασὶ γὰρ προκεῖσθαι τὸν μέν, μὴ ἀποδεδόσθαι δὲ τὸν ἀντακολουθοῦντα σύνδεσμον τοῦτον τὸν δέ. ἡ δὲ πλάνη αὕτη γεγένηται διὰ τὸ ἀνεπίστημον τῶν προτάσεων, καὶ διὰ τὸ μετὰ τὴν πρότασιν τοῦ προοιμίου παρεμβεβλῆσθαι διὰ μέσου πρὸς αὔξησιν τῆς ἀτοπίας καὶ ὕστερον ἐπενεχθῆναι τὸν ἀνταποδιδόμενον σύνδεσμον. Y. τίς δὲ ἡ πρότασις τοῦ προοιμίου; αὐτὸς ἑαυτῷ γέγονεν αἴτιος τῆς παρούσης κατηγορίας. ἡ δὲ κατασκευὴ τῆς προτάσεως· "χρημάτων γὰρ οὐκ "ὀλίγων ἀποστερῆσαι βουλόμενος τὴν πόλιν," ἵνα αὐτὸς ἀργύριον λάβῃ, ταῦτα γράφειν ἐτόλμησε. ταύτης δὲ τὸ μέρος τῆς κατασκευῆς πρὸς τῷ τέλει τοῦ προοιμίου κειται "ὥστε οὗτος μὲν ἔχει

26. τίς δὲ—αὐτὸς Y. ἐκ διαβολῆς τοῦ προσώπου τὸ προοίμιον. ἡ πρότασις δὲ τούτου ἐστὶν, αὐτὸς T.C.V.

27. γέγονεν Y. γεγονέναι ceteri.

28. ἡ δὲ κ. τ. π. om. Y. χρημάτων—πόλιν] χρημάτων γὰρ ἀποστερῆσαι οὐκ ὀλίγων τὴν πόλιν βουλόμενος Y.

“ παρ᾽ ἐκείνων ἀργύριον.” εἶθ᾽ ἡ ἀνταπόδοσις “ ἐμοὶ δὲ ἐν χιλίαις “ ὑπὲρ ὑμῶν ὁ κίνδυνος.” οὐκοῦν ἡ μὲν πρότασις αὕτη, Αὐτὸς αὑτῷ τοῦ παρόντος ἀγῶνος Τιμοκράτης αἴτιος· εἶτα ἡ κατασκευὴ, Χρημάτων γὰρ ἀποστερῆσαι τὴν πόλιν βουλόμενος· ἡ δὲ τῆς κατασκευῆς αἰτία πορρωτάτω κειμένη τὴν ἀσάφειαν ἐποίησεν, ἵν᾽ ἀργύριον λάβῃ, τοῦτον τὸν νόμον εἰσήνεγκε. διὰ μέσου δὲ ὅσα ποιοῦσι τὴν αὔξησιν “ οὔτ᾽ ἐπιτήδειον οὔτε δίκαιον·” εἶτ᾽ ἐπειδήπερ ἐφοβήθη, τῶν αὐξητικῶν προτάσεων τούτων μὴ νῦν ἀπαιτηθῇ τὴν ἀπόδειξιν, πραγματικωτέραν οὖσαν ἐν τῇ ὑποθέσει, ὑποσχέσεσι τοῦτο παραμυθησάμενος καὶ ἑτέραν αὔξησιν πάλιν ἐπενεγκὼν ὅτι τὴν ὑμετέραν ψῆφον, ἣν ὀμωμοκότες φέρετε, λύει καὶ ποιεῖ τοῦ μηδενὸς ἀξίαν· καὶ τὸ ἐκ ταύτης πάλιν ἀντιπῖπτον λύσας, Οὐχ ἵνα τὴν πόλιν ὠφελήσῃ—οὐ γὰρ ἦν ὑπερθέσθαι τὰς ἀποδείξεις τοῦδε τοῦ ἀντιπίπτοντος—, ἐπάγει πάλιν ἑτέραν λύσιν παρὰ τὴν κατ᾽ ἀρχὰς κατασκευὴν, ἀκόλουθον τῇ τοῦ προοιμίου προτάσει, Αὐτὸς ἑαυτῷ τοῦ παρόντος ἀγῶνος αἴτιος Τιμοκράτης ἀποστερῆσαι βουληθεὶς ὑμᾶς καὶ ἑτέρων χρημάτων, ἃ πολὺν χρόνον ἐξεκαρπώσαντο ἤδη τινὲς, τουτέστιν οἱ πρέσβεις. εἶθ᾽ ἡ αἰτία τελευταία, “ ὥστε οὗτος μὲν ἔχει ἀργύριον παρ᾽ ἐκείνων,” συμφώνως ἔχουσα πρὸς τὴν πρότασιν, ὥστε αὐτὸς ἑαυτῷ τοῦ παρόντος ἀγῶνος αἴτιος ἂν εἴη. ἀργύριον γὰρ λαβὼν νόμον εἰσήνεγκε παρὰ πάντας τοὺς νόμους οὔτ᾽ ἐπιτήδειον οὔτε δίκαιον. διὰ τί δὲ τελευταίαν τὴν αἰτίαν ἔθηκε τῆς αἰσχροκερδίας, καὶ οὐ συνῆψεν αὐτὴν τῇ προτάσει εὐθύς; ὅτι ἀπίθανος ἦν ἄνευ τῆς αὐξήσεως τῆς “ παρὰ πάντας τοὺς “ νόμους.” οὐδεὶς γὰρ ἂν ἐπίστευσεν ἁπλῶς εἰληφέναι τὸν νομο θέτην ἀργύριον· ῥηθείσης δὲ τῆς εἰς τὴν πόλιν βλάβης, ῥᾳδίως ἔμελλεν ὁ ἀκροατὴς πιστεύειν μὴ προῖκα ταῦτα γεγράφθαι τῷ νομοθέτῃ. οὕτω φαίνεται διὰ μακροῦ τὸν σύνδεσμον ἀνταποδούς. Y.T. C.V. καὶ ἔστι μὲν ὡς ἀληθῶς περισκελεστέρα ἡ τάξις τῶν νοημάτων, καὶ πρὸς τὴν Θουκυδίδειον ἀπαγγελίαν ἔχει τὴν ἅμιλλαν. σώζει

1. ἀνταπόδοσις Y. ἀπόδοσις ceteri.
3. ἡ κατασκευὴ V. ἡ om. codices.
5. πορρωτάτω] πορρωτέρω V.
6. διὰ μέσου δὲ ὅσα] τὰς δὲ διὰ μέσου ὅσαι Y.
7. δίκαιον Y. δίκαιον ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι ceteri.
14. παρὰ Y.D. περὶ C.G.V. In T. compendium ambiguum.
15. αἴτιος om. libri præter Y. omnes: post Τιμοκράτης addiderat P.
20. αἴτιος ἂν εἴη Y. Τιμοκράτης ἂν εἴη αἴτιος ceteri. παρὰ πάντας—δίκαιον om. Y.
21. διὰ τί δὲ τελευταίαν Y. τελευταίαν δὲ ceteri.
22. αἰσχροκερδίας Y. αἰσχροκερδείας ceteri.
23. ἦν Y. ἂν ἦν ceteri.

μέντοι γε τὴν ἀκολουθίαν ἔντεχνον καὶ σὺν ἐπιστήμῃ τὸ προοίμιον. εἰ δὲ εὐκρινῆ τὸν λόγον ἐποίησεν ἐκτιθέμενος τὰς αἰτίας, ὕπτιος ἂν αὐτῷ ὁ λόγος καὶ ἱστορικὸς ἐγένετο, ἢ καὶ ἐξαγώνιος, ἀλλ' οὐ προοιμιακός. δεῖ γὰρ ἄγαν συνεστράφθαι καὶ ὥσπερ ἐν πνεύματι κύκλον τινὰ τὸ προοίμιον εἶναι. ἠναγκάσθη τοίνυν δουλεῦσαι μᾶλλον τῇ τοῦ προοιμίου τέχνῃ ἢ τῇ τῶν πραγμάτων εὐκρινείᾳ, ἡγούμενος τὴν μὲν εὐκρίνειαν τῶν αἰτιῶν καὶ τῶν ἐγκλημάτων ἀκώλυτον ἔσεσθαι αὐτῷ θᾶττον εἰς τὸν ἀγῶνα, τὴν δὲ τοῦ προοιμίου τέχνην εἰ διαφθείρειεν, μὴ ἂν ἔτι σωθήσεσθαι. Y.

εἴληπται τὸ ἐννόημα τοῦ προοιμίου ἐκ διαβολῆς τοῦ προσώπου, κατασκευαζομένης διὰ τῆς ἐπιφορᾶς τοῦ νόμου, λεχθησομένης ἐν τοῖς κεφαλαίοις, ὅτι παράνομος καὶ ἀσύμφορος καὶ ἄδικος. τὸ δὲ ὡς αἴτιός ἐστιν αὐτὸς ἑαυτῷ Τιμοκράτης, παροξυντικὰς μὲν, ἀπαριθμητικὰς δὲ τὰς αἰτίας ἔχει. πρῶτον μὲν ὅτι χρημάτων διττῶν ἀποστερῆσαι βούλεται τὴν πόλιν· τοῦτο μὲν ὧν ὀφείλουσιν οἱ δεσμῶται, τοῦτο δὲ ὧν χρεωστοῦσιν οἱ πρέσβεις. δεύτερον δὲ, ὅτι παράνομον καὶ ἄδικον. τρίτον δὲ, ἵνα λάβῃ ἀργύριον. ἀλλ' ἐπειδὴ τὴν εὐκρίνειαν ταύτην καὶ ἀπαρίθμησιν τῶν αἰτιῶν εἰ ἐποιεῖτο ἐκτιθέμενος τὰς αἰτίας, ὕπτιος ἂν αὐτῷ ὁ λόγος καὶ ἱστορικὸς ἐγένετο ἢ καὶ ἐξαγώνιος, οὐ προοιμιακὸς—δεῖ γὰρ ἄγαν συνεστράφθαι καὶ ὥσπερ ἐν πνεύματι κύκλον τινὰ τὸ προοίμιον εἶναι—, ἠναγκάσθη δουλεῦσαι μᾶλλον τῇ τοῦ προοιμίου τέχνῃ ἢ τῇ τῶν πραγμάτων εὐκρινείᾳ. δωροδοκίαν δὲ ἐπικαλῶν, οὐ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς παρανομίας αὐτὴν ἔλαβεν, ἀλλὰ τὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς παρανομίας συνέστησεν, ἵνα μὴ τὸ πάρεργον χαλεπώτερον τοῦ ἔργου γένηται· ᾔδει γὰρ ὅτι δειχθείσης διὰ τῶν ἀγώνων τῆς παρανομίας τὰ τῆς δωροδοκίας αὐτόθεν καὶ ἄνευ μακρᾶς ἀποδείξεως πιστευθήσεται. ἐπειδὴ δὲ κατεκρίθη μὲν Ἀνδροτίων ὀφείλειν τὰ χρήματα, ἔδει δὲ αὐτὸν ἢ ἐκτῖσαι ἢ μέλλοντα πρὸς τὴν ἔκτισιν περιπεσεῖν τῷ δεσμῷ, διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν εἰπὼν ὅτι "ἄκυρα ποιεῖ τῶν προστιμημάτων τὰ "δικαστήρια," τουτέστιν, οὐκ ἐᾷ κυρίαν γενέσθαι τὴν ψῆφον τὴν τοῦ δεσμοῦ. T.C.V.

7. αἰτιῶν] αἰτίων Y.

10. εἴληπται] Legebatur εἴληπται δέ.

13. παροξυντικὰς W. pro παροξυντικός.

17. ἄδικον W. pro ἀδικοῦσι. In marg. P. γρ. παρανομεῖ καὶ ἀδικεῖ et γρ. παρανόμως καὶ ἀδίκως.

29. δεσμῷ T.D. δεσμωτηρίῳ ceteri.

τοῦ μὲν ἀγῶνος] ἐπειδὴ τὰ προοίμια χαίρουσιν ἀεὶ τοῖς συνδέσμοις, τὸ ἐναντίον δὲ οἱ ἐπίλογοι, διὰ τοῦτο προσέθηκε τὸν μὲν ἕνεκεν μόνης προοιμιακῆς ἐννοίας· περιττοῦ δὲ ὄντος τούτου, ἄλλον τάξαι σύνδεσμον περιττὸν ἦν. A.T.C.V.

700, 3. αἴτιός ἐστιν] οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες οἱ φεύγοντες αἰτιῶνται τὸν κατήγορον ὡς αἴτιον ὄντα τοῦ ἀγῶνος, τοῦ δὲ ἀγῶνος τοῦ παρόντος οὐκ ἔστιν αἴτιος ὁ κατήγορος, ἀλλ' ὁ φεύγων. A. T.C.V.

πλὴν αὐτὸς αὑτῷ] δέδωκε γὰρ τοιαύτην καθ' ἑαυτοῦ πρόφασιν, πονηρὸν νόμον εἰσφέρων. ἕως δὲ τούτου ἡ πρότασις τοῦ προοιμίου. εἶτα κατασκευὴ τῆς προτάσεως, "χρημάτων γὰρ οὐκ ὀλίγων" καὶ ἑξῆς, ἵνα μή τις εἴπῃ, τί οὖν εἰ ὀλίγον καὶ οὐ μέγα τῇ πόλει τὸ βλάβος; φησὶν οὐκ ὀλίγων, ἵνα μὴ εὐκαταφρόνητα δόξῃ εἶναι. T.C.V. διὰ τὸ πονηρὸν νόμον εἰσενηνοχέναι. B.Y.

700, 4. χρημάτων γὰρ] ἡ κατασκευὴ τοῦ προοιμίου. ἐξ αὐτοῦ δὲ νοεῖται καὶ τὸ συμπέρασμα ἐν τῇ ἐπαγωγῇ. A.Y.T.C.V.

700, 6. οὔτ' ἐπιτήδειον] ἀντὶ τοῦ οὐ συμφέροντα. διὰ δὲ τοῦ οὔτε δίκαιον αἰνίττεται τὰ τρία κεφάλαια, τό τε νόμιμον καὶ τὸ συμφέρον καὶ τὸ δίκαιον. T.C.V.

700, 9. τάχα δὴ καθ' ἕκαστον] σημαίνει τὸ τάχα καὶ τὸ μετὰ μικρὸν καὶ τὸ ταχέως. T.C.V. τὸ τάχα ἀντὶ τοῦ ταχέως. A.

700, 10. καὶ προχειρότατον] οἷον ἐν ἑτοίμῳ. συγκρούει γὰρ οὕτως τοὺς δικαστὰς, δι' ὧν λέγει "ὑμῶν τὴν ψῆφον λύει." ὃν γὰρ ὑμεῖς δεσμεύετε διὰ νόμου, τοῦτον ἀφίησι. προχειρότατον δὲ, ἵνα μὴ δόξῃ κακούργως πεποιηκέναι, ἀλλ' ὡς γνώριμον ἅπασι λέγοιτο. T. C.V.

700, 14. οὐχ ἵνα κοινῇ τι τὴν πόλιν ὠφελήσῃ] ἵνα μὴ ἀντιπέσῃ αὐτῷ, τί οὖν εἰ ὠφελεῖ τὸ κοινόν; ἀναιρεῖ αὐτὸ, λέγων ὅτι οὐ τούτου

4. ἦν] ἂν ἦν C.G.V.
5. γὰρ om. A.
οἱ φεύγοντες hoc loco A., post κατήγορον ceteri, sed omisso οἱ.
15. ἡ om. V.
τοῦ προοιμίου add. A.Y., om. ceteri.
ἐξ αὐτοῦ δὲ A. ἐξ οὗ ceteri. ἐξ— ἐπαγωγῇ om. Y.
20. μετὰ] παρὰ W.
22. οἷον P. οἱ T.D.V. om. C.G.
ἐν om. V. ἐν ἑτοίμῳ om. C.G.
γὰρ] δὲ W.
24. ἀφίησι. προχειρότατον δὲ W. pro ἀφίησι πρόχειρον. πρόχειρον δέ.

χάριν, ἀλλὰ τοῦδε. T.C.V. τὸ σχῆμα ἐξ ἀναιρέσεως καὶ καταθέσεως. A.

700, 18. ἀλλ᾽ ἵνα τὸν πολὺν χρόνον] ἀσαφὲς μὲν, σημαίνει δὲ ὅτι περὶ τῆς διπλασίας καὶ τῆς ἐκκαρπώσεως τῶν χρημάτων αἰτιᾶται τοὺς πρέσβεις. τὸ μὲν γὰρ κεφάλαιον ἀπέδοσαν, τὴν δὲ ἐκκάρπωσιν τῶν χρημάτων ἣν ἔσχον εἰς ὅλον ἔτος ὀφείλουσιν. ἀλλ᾽ ἀναληπτέον τὸν λόγον. τὸ δέ γε ῥᾷον ἀντὶ τοῦ ἀσφαλές. T.C.V.

701, 1. ἐν χιλίαις ὑπὲρ ὑμῶν ἔσθ᾽ ὁ κίνδυνος] ὅτι λέγων ὑπὲρ ὑμῶν, ἐὰν ἡττηθῶ, ζημιοῦμαι. B.Y. φησὶ γὰρ ὅτι, ἐὰν ἡττηθῶ, ὡς συκοφάντης παρέχω τὰς χιλίας. ὁ δὲ Τιμοκράτης, εἰ καὶ ἐζημιώθη, οὐ πάνυ τι ἐφρόντιζεν, εὐπορῶν δοῦναι ἐξ ὧν ἔλαβε παρὰ τῶν περὶ τὸν Ἀνδροτίωνα. ὑπὲρ ὧν λέγει. ὁ δὲ Διόδωρος ἂν ἡττηθῇ, οὐκ ἔχει τὴν πόλιν παρέχουσαν ὑπὲρ αὐτοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ αὐτὸς ποιεῖται τὸν λόγον. A.R.T.C.V.

701, 2. εἰώθασι μὲν οὖν οἱ πολλοὶ] τὸ μὲν πρότερον προοίμιον διαβολὴν ἔχει τοῦ προσώπου αὐξανομένην, διὰ τῆς ἀτοπίας τοῦ νόμου καὶ τῆς ὑποσχέσεως· τὸ δὲ νῦν προοίμιον αὐτοῦ τοῦ πράγματος αὔξησιν παρέχει καὶ διαβολὴν αὐτοῦ τοῦ νόμου, καὶ ἐγκώμιον τῆς χρείας τῶν νόμων τῶν κειμένων ἐπὶ τοῖς δεσμοῖς. καὶ εἴργασται κατὰ αὔξησιν συγκριτικῶς. αἵρεσιν γὰρ περιέχει, πότερον βούλονται τὸν Τιμοκράτους νόμον ἢ τοὺς πάλαι κειμένους. R.Y. τὸ δεύτερον προοίμιον προσοχὴν ἐργάζεται· αὔξει γὰρ τὴν ὑπόθεσιν, καταλύεσθαι φάσκων ὑπὸ τοῦ Τιμοκράτους τὴν πολιτείαν· εἰ γὰρ οἱ τὰ πάντα σώζοντες νόμοι δι᾽ ἑνὸς τούτου μόνου λυθήσονται, πῶς οὐ προσήκει τοῦτον μὲν ἀφανίζειν, τοὺς δὲ τῆς σωτηρίας αἰτίους φυλάττειν; τινὲς μὲν ἐβουλήθησαν τὸ δεύτερον προοίμιον ἔχειν διὰ τοῦ ἑξῆς προοιμίου συμπέρασμα· οἱ δ᾽ ἔφασαν αὐτὸ ἔχειν χωρὶς τοῦ ἑξῆς ἐν ἑαυτῷ συμπεπλεγμένον τὸ συμπέρασμα. T.C.V.

εἰώθασι μὲν οὖν] προοίμιον δεύτερον. τὸ δὲ εἴπερ τοῦτο τινὶ, τοῦτο εἰς τὸν Ἰσοκράτην αἰνίττεται, ἐπειδὴ κἀκεῖνος οὕτως ἐλογίσατο ἐν τῷ προοιμίῳ τῷ περὶ τῆς εἰρήνης. εἶτα, ἐπειδὴ διδάσκαλος ἦν αὐτοῦ, προσέθηκεν ὅτι προσηκόντως εἴρηται ἐκείνῳ. A.T.C.V.

7. Verba τὸ ῥᾷον ἀντὶ τοῦ ἀσφαλές (ἀσφαλέστερον P.) sunt etiam in A.
10. παρέχω] παρέξω P.
11. παρὰ τῶν περὶ W. pro πάντων περὶ (παρὰ R.)
16. αὐξανομένην] αὐξανομένου R.

701, 9. τὸ δὲ, τῶν γὰρ ὄντων ἀγαθῶν, κατασκευὴ τοῦ προοιμίου· κατασκευάζει γὰρ πῶς σπουδῆς ἄξιά ἐστι τὰ παρ' αὐτοῦ νῦν λεγόμενα, καὶ δεῖ προσέχειν αὐτῷ τοὺς δικαστάς. A.T.C.V.

701, 11. αἰτιώτερον] καλῶς τὸ συγκριτικόν· εἰσὶ γὰρ καὶ ἄλλαι δύο αἰτίαι τοῦ τὴν δημοκρατίαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν φυλάττεσθαι, οἷον, τὸ καλῶς βουλεύεσθαι, τὸ προκινδυνεύειν τῆς πατρίδος, πλέον δὲ τούτων οἱ νόμοι σωζόμενοι. A.R.T.C.V.

701, 17. τὸ μὲν οὖν πρᾶγμα] τοῦ τρίτου προοιμίου ἀρχή· ἢ ἀρχὴ τῆς προοιμιακῆς ἐννοίας. διὸ καὶ αἰτίας ἐστὶν ἀπόδοσις. διαφέρει δὲ τοῦ προοιμίου, τῷ τὸ μὲν ἐκ κατασκευῆς καὶ προτάσεως καὶ συμπεράσματος, τὴν δὲ προοιμιακὴν ἔννοιαν, μόνον διηγεῖσθαι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἦλθεν ἐπὶ τὸ πρᾶγμα· καὶ τὸ μὲν προοίμιον συνεστραμμένον καὶ ὀλίγον, ἡ δὲ ἁπλουστέρα καὶ διὰ πλειόνων, οὐ πάντοτε δὲ οὐδὲ τὸ προοίμιον ἔχει κατασκευὴν καὶ συμπέρασμα, ἀλλ' ὡς ἀπαιτεῖ ἡ χρεία οὕτω ποιητέον. ἰστέον δὲ ὅτι ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ τρισὶ προοιμίοις κέχρηται· τῷ μὲν ἀπὸ τοῦ φεύγοντος, τῷ δὲ ἀπὸ τοῦ πράγματος, τῷ δὲ ἀπὸ τοῦ κατηγόρου. μετὰ δὲ ταῦτα προκατασκευαῖς κέχρηται δυσί· καὶ ἡ μὲν πρώτη ἐστὶν αὕτη· "ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, προσέκρουσα ἀνθρώπῳ πονηρῷ καὶ φιλαπεχθήμονι·" ἡ δὲ δευτέρα ἄρχεται οὕτως· "τοῦ δὲ πράγματος οὐκ ἔτ' ὄντος "ἀμφισβητησίμου." διπλῇ δὲ προκατασκευῇ κέχρηται, ἐπειδὴ καὶ ἡ ἐπείσακτος ὑπόθεσις δίχα διῄρηται· καὶ ἡ μέν ἐστι κοινὴ κατὰ τῶν πρέσβεων, ἡ δὲ ἰδία κατὰ Ἀνδροτίωνος. διὰ τοῦτο καὶ ἡ προκατασκευὴ δίχα διῄρηται, καὶ τὸ μέν τι αὐτῆς ἐστι κατὰ Ἀνδροτίωνος διὰ τὴν μέλλουσαν βλασφημίαν ὡς δεινὰ πεπονθότι συγγνώμην νέμειν, εἰ προαχθείη κατὰ Ἀνδροτίωνος λέγειν τι τῶν ἀτοπωτέρων διὰ τὰ κατ' αὐτοῦ σκευωρηθέντα ἐγκλήματα, τὸ δέ ἐστι κατὰ τῶν πρέσβεων. ῥητορικώτατα κέχρηται ταῖς προκατασκευαῖς, ἵνα φαίνηται διὰ τούτων συνάπτων τῇ κρινομένῃ ὑποθέσει τάς τε διαβολὰς Ἀνδροτίωνος καὶ τὴν κατὰ τῶν πρέσβεων κατηγορίαν. ἔμελλε γὰρ ὁ ἀκροατὴς θαυμάζειν, τί δήποτε νόμου κατηγορίαν ἀπαγγειλάμενος,

4. τὸ A. ὡς ceteri.

8. τοῦ τρίτου—ἐννοίας] Hæc verba sunt etiam in B. et ut scholion brevius in Y. sic scripta ἀρχὴ τοῦ τ. π. ἢ τῆς προοιμιακῆς (sic Y. προοιμιαστικῆς B.) ἐννοίας.

18. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] In codice usitatum compendium $\overset{\theta}{\omega}$.

πρέσβεων ἐνθάδε μέμνηται καὶ Ἀνδροτίωνα βλασφημεῖ· ἵνα δὲ τῇ τοῦ νόμου ὑποθέσει οἰκειώσῃ τὴν τῶν πρέσβεων, διὰ τῆς δευτέρας προκατασκευῆς τὸν ἀκροατὴν διατίθησι μὴ νομίζειν ἀλλοτρίαν εἶναι τοῦ παρόντος ἀγῶνος τὴν κατὰ τοὺς πρέσβεις ὑπόθεσιν. ἔστι δὲ μετὰ τὰς προκατασκευὰς καὶ προκαταστατικόν, ἐν ᾧ προσεπαγγέλλεται καὶ τὴν κατάστασιν ἐρεῖν. ἔχεται δὲ ἤδη τῆς καταστάσεως. ποῖον οὖν ἐστι τὸ προκαταστατικόν; ἐξ ἀρχῆς οὖν τὰ πραχθέντα δίειμι πρὸς ὑμᾶς. προλέγει γὰρ καὶ προαναφωνεῖ τὴν περιοχὴν ὅλην, ἥτις ἐστὶ τῆς καταστάσεως ἀρχή. ἀρχὴ δὲ τῆς καταστάσεως ἐνθένδε· "ψήφισμα εἶπεν ἐν ὑμῖν Ἀριστοφῶν ἑλέσθαι ζητητάς." διὰ δὲ τῆς καταστάσεως οἰκειοῖ τὴν ἐπεισαχθεῖσαν ὑπόθεσιν τῇ τοῦ νόμου κατηγορίᾳ. καὶ διατίθησι διὰ τῆς καταστάσεως τὸν ἀκροατὴν καὶ προκατασκευάζει δι' ὑπονοίας ἔχειν τὸν γεγραφότα τὸν νόμον ὡς ὑπὲρ Ἀνδροτίωνος καὶ Γλαυκέτου καὶ Μελανώπου γεγραφότος. ἔχει δέ τι καὶ ἐγκατάσκευον ἡ κατάστασις ἐν τοῖς τέλεσιν· ἵνα γὰρ μὴ ἀπίθανος γένηται διηγούμενος ὅτι τῶν πρέσβεων ἕνεκα τὸν νόμον ἔθηκεν, ἐπήγαγε καὶ ἀπόδειξιν εὐθὺς εἰπὼν "μαρτυρεῖ δὲ ὅτι ταῦθ' "οὕτως ἔχει τοὔργον αὐτό." Y.

Ἰσοκρατικὴ ἡ ἔννοια καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀρχιδάμου μετῆκται, καὶ ἀφελέστερον εἴρηται τῆς παρ' Ἰσοκράτει κειμένης. ἐκεῖ μὲν γὰρ ὁ λέγων καὶ ἐγγὺς ἀλαζονεύεται· ἐνταῦθα δὲ ὁ λέγων κολάζει τὸ πρᾶγμα τῇ προσθήκῃ τῇ ὥς γε ἐμαυτὸν πείθω. ὁ γὰρ οὐκ ἐφ' ἑαυτὸν μόνον ἄγων τὴν κρίσιν καὶ ἐνδοιάζων ἔτι καὶ μετὰ τοσαύτης ἐπιεικείας καὶ μετριότητος, ἀπήλλακται τοῦ δοκεῖν φορτικὸς εἶναι τοῖς ἀκούουσιν· ὁ δὲ ἀνέδην μαρτυρίᾳ τῶν πάντων περὶ ἑαυτοῦ καταχρώμενος ἄνευ τῆς ἐκ τοῦ λόγου κολάσεως, οὐκ ἐκφεύγει τὸ μὴ δοκεῖν εἶναι τοῖς ἀκούουσι φορτικός. οὐ μὴν ἀλλ' ἔχοι τις ἂν εἰπεῖν καὶ ὑπὲρ Ἰσοκράτους αἰτίας εὐλόγους, ὅτι βασιλέως παῖς ὁ λέγων, καὶ βασιλεὺς μετὰ μικρὸν ἐσόμενος εἰς πόλεμον παροξύνων, καὶ εἰκότως φρυάττεται. τρισὶ δὲ προοιμίοις ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ κέχρηται· τῷ μὲν ἀπὸ τοῦ φεύγοντος, τῷ δὲ ἀπὸ τοῦ πράγματος, τῷ δὲ ἀπὸ τοῦ κατηγόρου. T.C.V.

14. Μελανώπου] μελανόπου Y.
20. ἀφελέστερον] Legebatur ἀσφαλέστερον.
τῆς—κειμένης P. τοῖς—κειμένοις codices et V. τῶν—κειμένων W.
ὁ λέγων] ὀλίγων C.G.
29. ἐσόμενος add. W.

701, 18. ὡς ἐν κεφαλαίῳ] ὡς ἐν συντόμῳ. A.T.C.V.

701, 20. ὥς γ' ἐμαυτὸν πείθω] ἠθικὸς ὁμοῦ καὶ ἐπιεικὴς ὁ λόγος. οὐ γὰρ μόνον οὗτος ἐφ' ἑαυτὸν ἄγει τὴν κρίσιν, ἀλλὰ καὶ ἐνδοιάζων ἀπήλλακται τοῦ δοκεῖν εἶναι φορτικός. R.Y.T.C.V.

701, 23. ἐγὼ γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, προσέκρουσα ἀνθρώπῳ] παραδιήγησις· παραδιηγεῖται γὰρ διὰ ποίαν αἰτίαν ἦλθεν ἐπὶ τοῦτον τὸν ἀγῶνα. A.T.C.V. καὶ ἀρχὴ τῆς προκατασκευῆς διατιθεῖσα τοὺς ἀκούοντας συμπάσχειν αὐτῷ πεπονθότι δεινά, καὶ συγγνώμην, εἰ λέγοι τι κατ' Ἀνδροτίωνος ἀμυνόμενος, νέμουσα. προσέκρουσα δέ, περιέπεσον καὶ ἤχθρευσα καὶ συνέρραξα. ἐπειδὴ δὲ ἀντέπιπτε, τί οὖν εἰ πολεμεῖ σοι κακῶς πεπονθώς; ὁ δέ φησι, καὶ ἡ πόλις μετ' ἐμοῦ προσέκρουσεν, ἀντὶ τοῦ, εἰς μάχην καὶ μῖσος ἦλθε διὰ τὴν πονηρίαν, κἀγὼ οὐ δι' ἐμαυτόν, ἀλλ' ἡ φύσις αὐτοῦ κινεῖ τὴν ἔχθραν πρὸς ἅπαντας. T.C.V.

702, 10. τὸν δὴ εἰς τὰ τοιαῦτα καταστήσαντά με] πρόσκειται τὸ ἀδίκως, ἵνα μὴ λέγῃ τις, ἀλλ' εἰ εὐλόγως ἐπέθετό σοι; διὸ καὶ φησὶν ὅτι, ὅσον μὲν ἧκεν εἰς ἐκεῖνον, ἀπωλόμην, ἐσώθην δὲ δι' ὑμᾶς· διὸ καὶ ἀμύνομαι αὐτὸν δικαίως ἐν καιρῷ. πληρώσας δὲ τὴν πρώτην κατασκευὴν ἐπισυνάπτει καὶ τὴν δευτέραν, δι' ἧς τῇ κρινομένῃ ὑποθέσει ἡ ἐπιοῦσα συνάπτεται· κρίνεται μὲν γὰρ ἡ τοῦ νόμου καὶ προηγεῖται, ἐπεισάγεται δὲ ἡ τῶν πρέσβεων. διπλῆ οὖν ἡ προκατασκευή, ἅτε δὴ καὶ διπλῆς οὔσης τῆς ὑποθέσεως. εἶτα ἐπάγει τι προκαταστατικόν, ἐν ᾧ ἐπαγγέλλεται θήσειν τὴν κατάστασιν. T.C.V.

702, 12. ἠδικηκότα πᾶσαν τὴν πόλιν] ἡ γὰρ πόλις ἐλάμβανε τὸ διπλοῦν, ἡ δὲ Ἀθηνᾶ τὸ δέκατον, οἱ δὲ ἐπώνυμοι τὸ πεντηκοστὸν—ἐπώνυμοι δὲ ἐκαλοῦντό τινες ἀνδριάντες ἡρώων, ἐξ ὧν ἐκαλοῦντο καὶ αἱ δέκα φυλαὶ ἐπ' ὀνόματι τούτων—, εἰς ἰδίας τινὰς θυσίας. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν ἡρώων ταῦτα, Ἀθηναίων ὄντων ἐκτὸς Αἴαντος τοῦ Σαλαμινίου, Πανδίων, Ἐρεχθεύς, Κέκροψ, Αἰγεύς, Οἰνεύς, Λέων, Αἴας, Ἀκάμας, Ἀντίοχος, Ἱπποθόων. A.T.C.V.

702, 21. τοῦ δὲ πράγματος οὐκ ἔτ' ὄντος ἀμφισβητησίμου] ἐν-

2. ὁμοῦ om. R.
23. Post κατάστασιν T.C.V. pergunt τὸ δὲ ἠδικηκότα πᾶσαν τὴν πόλιν, ὅτι ἡ πόλις ἐλάμβανε etc.
26. διπλοῦν] δίμοιρον Sauppius.
31. ἀντίοχος A. ἀντίλοχος ceteri.

ταῦθά ἐστιν ἡ προδιήγησις· οἰκονομεῖ γὰρ τὴν μέλλουσαν διήγησιν γίγνεσθαι αὐτοῦ. τοῦ πράγματος δὲ, τουτέστι τοῦ λαβεῖν τὴν πόλιν τὰ χρήματα. διπλῆ δὲ ἡ ὑπόθεσις. καὶ ἡ μέν ἐστι πρὸς τὰ μέλλοντα λέγεσθαι εἰς διαβολὴν κατὰ Ἀνδροτίωνος, ἡ δὲ πρὸς αὐτὴν τὴν ἐπεισαχθεῖσαν ὑπόθεσιν, ἥτις δίχα διῄρηται, καὶ ἡ μέν ἐστι κοινὴ κατὰ τῶν πρέσβεων, ἡ δὲ ἰδία κατ' Ἀνδροτίωνος. διὰ τοῦτο καὶ ἡ προκατασκευὴ δίχα διῄρηται, καὶ τὸ μέν τι αὐτῆς ἐστι κατ' Ἀνδροτίωνος διὰ τὴν μέλλουσαν βλασφημίαν, τὸ δὲ κατὰ τῶν πρέσβεων. T.C.V.

702, 24. δικαστηρίοιν δυοῖν] ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐσπουδασμένοις πράγμασι συνήρχοντο ἐκ δύο δικαστηρίων, πληροῦντες ἀριθμὸν χιλίων καὶ ἑνός. διὰ τοῦτο δὲ ὁ εἷς προσετίθετο ἀεὶ τοῖς δικασταῖς, ἵνα μὴ ἴσων γενομένων τῶν ψήφων ἐξ ἴσης ἀπέλθωσιν οἱ δικαζόμενοι, ἀλλ' ἐκεῖνος δόξῃ νικᾶν, ᾧ ἂν ὁ εἷς προστεθῇ. A.T.C.V.

703, 7. ἐξ ἀρχῆς οὖν ἐν βραχέσι] ἔννοια προκαταρκτική· προλέγει δὲ καὶ προαναφωνεῖ τὴν περιοχὴν ὅλην, ἥτις ἐστὶ τῆς καταστάσεως ἀρχή. T.C.V.

703, 10. ψήφισμα εἶπεν ἐν ὑμῖν] ἐνταῦθα εἰσβάλλει εἰς αὐτὴν τὴν διήγησιν. A.T.C.V. ἡ ἀρχὴ τῆς καταστάσεως ἐνθένδε. ζητητὰς δὲ τοὺς ἄρχοντας τοὺς ζητοῦντας καὶ ἀνερευνῶντας τίς ὀφείλει τῇ πόλει χρήματα, ἢ τοῖς ἱεροῖς. R.Y.T.C.V.

703, 14. Ἀρχέβιος καὶ Λυσιθείδης] οὗτοι γὰρ τριήραρχοι ἦσαν. τούτους δὲ ἐμήνυσε τὰ χρήματα ἔχειν, ἀποκρυπτόμενος δηλῶσαι τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς τοὺς πρέσβεις. R.Y.T.C.V. Ναυκρατιτικὰ δὲ, ὅτι ἐκ τῆς Ναυκράτεως τῆς κατ' Αἴγυπτον, ἥτις καὶ νῦν οὕτω

1. ἐστιν om. R. In A.R. hæc tantum leguntur ἐνταῦθα—γίγνεσθαι αὐτοῦ τοῦ πράγματος.

2. αὐτοῦ. τοῦ π. δὲ τουτέστιν T.C.D.G. αὐτοῦ τοῦ π. τουτέστιν V.

4. λέγεσθαι] γενέσθαι pr. T.

7. μέν τ.] Scribebatur μέντοι. Correxi ex scholio superiore codicis Y. ad p. 701, 17.

10. ἐσπουδασμένοις] σπουδαίοις C.G.

14. προστεθῇ Baiterus pro προσετέθη.

19. Prima scholii verba ἡ ἀρχὴ—ζητητὰς δὲ τοὺς exciderunt in R.

20. ἀνερευνῶντας] ἀνευρίσκοντας T.C.V.

22. γὰρ om. T.C.V. qui hoc scholion cum præcedente conjungunt hoc modo, Ἀ. δὲ καὶ Λ. οὗτοι τριήραρχοι—.

24. ναυκρατιτικὰ A.T.D. ναυκρατικὰ C.G.V. ναυκρατικὸς V. Proximum δὲ om. A. et pro ὅτι ἐκ τῆς habet ἀπό τινος. Scholii sequentis pars prior ἔχει δὲ—τοὔργον αὐτό iisdem fere verbis legitur in fine scholii longioris quod ex Y. edidimus ad p. 701, 17.

καλεῖται. A.T.C.V. ἔχει δέ τι ἐγκατάσκευον ἡ κατάστασις ἐν τοῖς τέλεσιν. ἵνα γὰρ μὴ ἀπίθανος γένηται διηγούμενος, ὅτι τῶν πρέσβεων ἕνεκα τὸν νόμον ἔθηκεν, ἐπήγαγε καὶ ἀπόδειξιν εὐθὺς εἰπὼν, "μαρτυρεῖ ὅτι ταῦθ' οὕτως ἔχει τοὔργον αὐτό." οὐ δεῖ γὰρ, φασὶν, ἁπλῆν τὴν διήγησιν εἶναι καὶ καθαρὰν ἀποδείξεων, ἐὰν μὴ προσδέχηται αὐτὴν ὁ ἀκροατὴς, ἢ προσδέχηται μὲν, μὴ πιστεύῃ δέ. T.C.V. ζητοῦσι δέ τινες πῶς ἐνταῦθα πραγματικῆς οὔσης τῆς στάσεως ἔστι διήγησις· ἀεὶ γὰρ ἡ πραγματικὴ περὶ μελλόντων ἔχει τὴν σκέψιν, ἡ δὲ διήγησις γεγονότων ἐστὶν ἀφήγησις. λέγομεν ὅτι ἐν τῇ συμβουλῇ πραγματικῆς οὔσης τῆς στάσεως εἰκότως ἐλλείπει ἡ διήγησις· οἶδε γὰρ ὁ ἀκροατὴς περὶ τίνος συνῆλθεν. ἐν δὲ τῷ δικανικῷ λόγῳ ἀγνοοῦσιν οἱ δικασταὶ τὸ πρᾶγμα. οὐκοῦν οὐδὲν ἄτοπον καὶ ἐνταῦθα, δικανικοῦ ὄντος τοῦ λόγου, τάξαι διήγησιν. A.T.C.V. τὸ δὲ ἔλαβεν ἀντὶ τοῦ ἐσύλησε. διαφέρει δὲ ἡ τριήρης τοῦ πλοίου, τῷ τὴν μὲν εἶναι πολεμίαν, τὸ δὲ φορτηγὸν καὶ ἐμπορικόν. A.R.T.C.V. ἀπεχειροτονήσατε δὲ ἀντὶ τοῦ κατεψηφίσασθε. A.T.C.V.

703, 25. τοὺς νόμους ἀνέγνω] τοὺς κελεύοντας τὰ τῶν πολεμίων χρήματα τῆς πόλεως εἶναι. R.Y.

703, 28. ἀναπηδήσας Ἀνδροτίων] διαβάλλει τὸν τρόπον ὡς τυραννικώτερον· τὸ γὰρ ἠγανάκτουν καὶ ἐβόων τὴν αὐτὴν ποιεῖ ὑπόνοιαν. διαδικασία δέ ἐστιν ὄνομα δίκης περὶ χρημάτων ἢ περὶ κτημάτων. T.C.V.

704, 8. ἐὰν δὲ ἀμφισβητῆταί τι] ἐπίκρισις. B.

704, 9. διαδικασία] ἐστὶν ὄνομα δίκης περὶ ἀμφισβητουμένου τινὸς πράγματος. A.

704, 12. ἀπέφυγεν] φεύγειν, εὐθύνεσθαι. ἀποφεύγειν, ἀπευθύνεσθαι. B.Y.

2. τῶν πρέσβεων] τῶν πραγμάτων τῶν πρέσβεων T.C.V., scriptura vitiosa ejusque correctione in unum conjunctis. Recte supra in Y.
4. αὐτό] αὐτῷ libri.
δεῖ] δεῖν W.
φασὶν W. pro φησίν.
6. μὲν om. V.
δέ om. A.
10. ἐλλείπει] ἐκλείπει A.
11. συνῆλθεν] συνῆλθον Sauppius.
14. τὸ δὲ om. A.R.
15. εἶναι π. A.R. π. εἶναι T.C.V.
φορτηγὸν] φορτικὸν C.G.V.
16. δὲ om. A. Quod in T.D.V. est ἀπεχειροτονήσασθε, ortum est ex ἀπεχειροτονήσαθ'.
17. κελεύοντας] κελεύσαντας R.

704, 22. ἀνάγκη δὲ πρῶτον] ἐξέτασις τοῦ νομίμου τελεία ἐντεῦθεν. κατὰ δύο γὰρ τρόπους, κατά τε τὸ πρόσωπον καὶ τὸν νόμον, ἡ τελεία ἐξέτασις γίνεται. ἐξετάζει οὖν καὶ τὸν θέντα καὶ τὸν τεθέντα νόμον. Y.T.C.V.

ἀνάγκη δὲ πρῶτον ὑπομνῆσαι χρόνους] τὸ νόμιμον κεφάλαιον.— περὶ χρόνου νομοθεσίας. B.

τοὺς χρόνους] τὸ παρανόμως καὶ οὐχ ὡς κελεύουσιν οἱ νόμοι. τὸν δὲ καιρὸν, ὅτι ἐν πανηγύρει. Y.

705, 6. τῶν μὲν γὰρ χρημάτων] διὰ τούτων ἐμφανίζει ὅτι ἐκτέτισται μὲν τὰ ἁπλᾶ τῶν χρημάτων, ἐκτέτισται δὲ οὐκ ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις. R.Y.

705, 8. βούλομαι δὴ μικρὰ διεξελθὼν] ὥσπερ πρὸ τῆς καταστάσεως εἰώθαμεν τοῖς ἀκούουσι προλέγειν ἐννόημα, σημαῖνον τὴν δύναμιν τῆς καταστάσεως, οὕτω καὶ πρὸ τῶν ἀγώνων, ὥσπερ καὶ τὰ προοίμια πρὸ πάσης τῆς ὑποθέσεως. Y.T.C.V. τὸ δὲ προαγωνιστικὸν τοῦτ' ἐννόημα διπλοῦν ἐστιν, ἐπειδήπερ διπλοῦν τὸ νόμιμον. καὶ τὸ μὲν σημαντικόν ἐστι τοῦ περὶ τὸ πρόσωπον νομίμου, τὸ δὲ τῆς κατηγορίας τοῦ νόμου. εἰς δύο γὰρ διαιρεῖται τὸ νόμιμον, εἴς τε πρόσωπον καὶ εἰς πρᾶγμα. τοῦ μὲν οὖν περὶ τὸ πρόσωπον προεκκειμένη ἔννοια· τὸ γὰρ "καθ' οὓς εἰσιν αἱ τοιαίδε γραφαὶ," σημαντικόν ἐστι τῆς κατὰ τοῦ προσώπου κατηγορίας. ἡ δὲ δευτέρα ἔννοια προαναφωνεῖ τὴν τοῦ νόμου κατηγορίαν καὶ τὸ δεύτερον τοῦ νομίμου μέρος. τί γάρ φησι; "περὶ αὐτοῦ τοῦ νόμου λέγειν ὃν γέγραμμαι." τοῦτο δέ ἐστιν ὅτι πορεύσομαι μετὰ τὴν τοῦ προσώπου κατηγορίαν ἐπὶ τοὺς ἐλέγχους τοῦ νόμου· ἀρχὴ δὲ τοῦ κατὰ τοῦ προσώπου νομίμου "ἔστιν, "ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐν τοῖς οὖσι νόμοις ἡμῖν κυρίοις διωρισμένα "ἀκριβῶς καὶ σαφῶς πάνθ' ὅσα δεῖ ποιεῖν." ἐν δὲ τούτῳ παντὶ τῷ νομίμῳ τὸ πρόσωπον καὶ τὴν κακοτεχνίαν διαβάλλει τοῦ Τιμοκράτους, καὶ ὅπως ἐπιβουλεύσας τὸν νόμον τέθεικε διὰ τοὺς πρέσβεις. πληρῶσαι δὲ τοῦτο τὸ μέρος προοιμιάζεται πάλιν περὶ τοῦ κατὰ τὸ

1. νομίμου] νόμου V.
2. γὰρ addidi ex Y. qui recte interpungit post ἐντεῦθεν.
τε] γε pr. T. et V.
νόμον] χρόνον C.G.V.
13. τὴν W. pro καὶ τήν.
14. οὕτω Y. οὑτωσὶ V.
25. νομίμου] νόμου Y.
30. προοιμιάζεται—μελλόντων ῥηθήσεσθαι] Hæc in R.S. adscripta sunt ad p. 710, 4.

πρᾶγμα νομίμου "ὅτι μὲν τοίνυν οὐδὲν ὧν προσήκει καὶ κελεύουσιν "οἱ νόμοι πεποίηκεν, εἰς τὰ προειρημένα ἄν τις σκοπῶν γνοίη." τοῦτο γὰρ προοιμιακή τίς ἐστιν ἔννοια, ἐπισφραγιζομένη μὲν τὰ προειρημένα, προκαταρκτικὴ δὲ τῶν ἑξῆς. δεῖ γὰρ τὰς ἐν μέσῳ τῶν λόγων προοιμιακὰς ἐννοίας συμπεράσματα μὲν περιέχειν τῶν προειρημένων κεφαλαίων καὶ μερῶν, προκαταρκτικὰς δὲ τῶν μελλόντων ῥηθήσεσθαι. εἶτα μέλλων ἅπτεσθαι τοῦ δευτέρου μέρους προαναγινώσκει νόμον τὸν ἐπιτρέποντα αὐτῷ κατηγορεῖν τῶν ὑπεναντίων τοῖς πάλαι κειμένοις τιθεμένων νόμων. ἄρχεται δὲ καθαρῶς αὐτῆς τῆς τοῦ νόμου κατηγορίας, ἐνθένδε· "ἵνα δὲ εἰδῆτε παρ' οἵους νόμους οἷον "οὗτος εἰσήνεγκεν, ἀναγνώσεται πρῶτον μὲν ὑμῖν τὸν νόμον," ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Τιμοκράτους νόμου τῆς κατηγορίας ἀρχόμενος. ἐνδιέτριψε δὲ τῇ κατασκευῇ καὶ ταῖς ἀποδείξεσι τοῦ νόμου τοῦ κελεύοντος ἐξεῖναι κατηγορεῖν τῶν ὑπεναντίον εἰσφερόντων νόμον, ἐπειδὴ τεθάρρηκε τούτῳ τῷ μέρει καὶ προσποιεῖται λαμπρῶς ἰσχύειν· ἐμποιεῖ γὰρ διὰ τῆς διατριβῆς ταύτης τοῖς ἀκούουσιν ἔννοιαν ὅτι οὐκ ἂν πλείονα λόγον ἐποιήσατο μὴ ἔχων ἰσχυρὰν τὴν ἀπόδειξιν τὸν Τιμοκράτους νόμον ὑπεναντίον τοῖς κειμένοις εἶναι, πολλὰ δ' ἀνύειν αἱ τοιαῦται προκαταστάσεις δύνανται. κἂν γὰρ ἀσθενέστεραι τυγχάνωσιν αἱ ἀποδείξεις, οἰήσεται ὁ ἀκροατὴς διὰ τὴν οἰκείαν ἀσθένειαν μὴ συνεῖναι μόνον, ἐὰν ἐξηπατημένος ταῖς ἐπαγγελίαις τυγχάνῃ. ἔστιν οὖν πραγματικώτατον τοῦτο τὸ μέρος πολλὴν ἔχον δεινότητα, καὶ γὰρ καθολικώτερον αὐτὸ προήγαγεν· τοῦτο δέ ἐστι τοῦ μερικοῦ καὶ ἰδικοῦ πιθανώτερον. καὶ αὔξει δι' αὐτοῦ τὰ ἐκ τῆς ὑπεναντιότητος τῶν νόμων ἀδικήματα, ἵνα τὸν ἀκροατὴν ταῖς ἐπαγγελίαις τῶν ἀποδειχθησομένων ἐκπλήξῃ καὶ ὑπαγάγηται τοὺς ἀκούοντας τοῖς ἐπαίνοις καὶ ταῖς τιμαῖς ταῖς παρὰ Σόλωνος. Y.

705, 13. ἔστιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] πληρώσας τὴν διήγησιν

1. ὅτι μὲν—] p. 710, 4. Verba oratoris ὅτι μὲν—γνοίη om. R.S.

3. γὰρ add. R.S. om. Y.

4. προειρημένα] εἰρημένα R.S. τῶν λόγων] τὰς R.S.

5. τῶν π. κ. κ. μ.] τῶν ἐννοιῶν τῶν προειρημένων κεφαλαίων ἢ καὶ (καὶ om. R.) μερῶν R.S.

10. ἵνα δὲ—] p. 712, 13.

27. Σόλωνος] Sequitur in Y. tabella:

α΄. περὶ χρόνου νομοθεσίας.

β΄. ἔκθεσις αὐτοῦ ἔμπροσθεν τῶν ἐπωνύμων.

γ΄. ἔκθεσις αὐτοῦ τοῖς πᾶσιν, ὥστε εἶναι κοινόν.

δ΄. λύσις τῶν ἐναντίων νόμων.

εἰσβάλλει ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸ νόμιμον κεφάλαιον· καὶ τούτου πρῶτον ἐπὶ τὸ παράνομον· ἑξῆς δὲ αὐτοῦ τάττει τὸ ἐναντίον τοῖς νόμοις. A.T.C.V.

705, 18. ἀλλὰ προστάττει, πρῶτον μὲν ἐκθεῖναι] ἔκθεσις αὐτοῦ ἔμπροσθε τῶν ἐπωνύμων. B. τὰ περιστατικὰ θέλει ἐνταῦθα εἰπεῖν, τὸ πρόσωπον, τὸν τρόπον, τὸν τόπον, τὸν χρόνον. χρόνον, τὴν τρίτην ἐκκλησίαν· πρόσωπον, τοὺς περὶ Ἀνδροτίωνα· τόπον, πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων· τρόπον δὲ, ὅτι τοιῶσδε δεῖ ταῦτα ποιεῖν. A.R.T.C.V.

705, 19. πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων] ἐπώνυμοι, ἥρωες τῶν φυλῶν ἐπώνυμοι· Ἐρεχθεὺς Πανδίονος, Πανδίων Ἐριχθονίου, Ἀκάμας Θησέως, Αἴας Τελαμῶνος, Αἰγεὺς Αἰγικόρεω, Κέκροψ Αὐτόχθων, Ἱπποθῶν Ποσειδῶνος, καὶ ἑτέρας μιᾶς· δέκα γὰρ ἦσαν φυλαί. B.Y.

705, 20. μετὰ ταῦτα ἐπὶ πᾶσι] ἔκθεσις αὐτοῦ τοῖς πᾶσιν, ὥστε εἶναι κοινόν. B.

705, 21. πρὸς τούτοις] λύσις τῶν ἐναντίων νόμων. B.

706, 1. ὡς παρὰ πάντας τοὺς νόμους ἐνομοθέτει] τοῦ προσώπου αὕτη ἡ ἐξέτασις. T.C.V.

706, 4. ἀρχὴ τοῦ κατὰ προσώπου νομίμου. S.

706, 7. ἐπιχειροτονία] ἐπιχειροτονία ἐστὶν ἡ διάσκεψις ὅ τι δεῖ ποιεῖν περὶ τῶν νόμων. ἐν τῇ πρώτῃ δὲ πρυτανείᾳ ἐν τῷ πρώτῳ μηνί· ἰστέον γὰρ ὅτι κατὰ μῆνα τρεῖς ἐκκλησίας ἐποιοῦντο, βουλευόμενοι περὶ τῶν ἐν τῇ πόλει πραγμάτων, πλὴν εἰ μὴ ἄρα ἀνάγκη τις κατέλαβε πολέμου, ὥστε καὶ περὶ ἐκείνου ἄλλην ἐκκλησίαν ποιῆσαι πλέον τῶν ὡρισμένων. καὶ ἐγίνετο ἡ πρώτη ἑνδεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἡ δὲ δευτέρα περὶ τὴν εἰκάδα, ἡ δὲ τρίτη περὶ τὴν τριακοστήν. πρυτάνεις δὲ τοὺς πεντήκοντα, οὓς εἴπομεν ἀεὶ προβαλλομένους ὑπὲρ τῆς ἰδίας φυλῆς καὶ πρυτανεύοντας τὸ μέρος αὐτῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ. A.R.T.C.V.

8. δὲ T.C.D.G. δὴ V. et, ut videtur, A.R.

12. Ἱπποθῶν Sauppius pro Ἱππόχθων.

19. ἐπιχειροτονία ἐστὶν] ἐπιχειροτονία δέ ἐστιν T.C.V., omisso lemmate. Totum scholion usque ad verba πρώτῳ μηνί om. R. Sequentia autem in A.R. lemma habent τῇ ἑνδεκάτῃ, omissis verbis ἰστέον γὰρ ὅτι.

22. πλὴν om. T.C.V.

25. εἰκάδα] εἰκοστὴν T.C.V. πρυτάνεις (p. 706, 17.) δὲ] Novi scholii initium in A.R.: unde abest δέ. quod hic et alibi sæpissime addiderunt qui plura scholia in unum conjunxerunt recentiores grammatici.

26. εἴπομεν] εἴπαμεν A., non R. ὑπὲρ] ὑπὸ W.

27. καὶ] ὡς A.

706, 8. πρυτανείας] πρυτανεία, χρόνος· ψῆφον, βουλήν. B.Y.

706, 10. περὶ τῶν βουλευτικῶν] περὶ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων, εἰ δεῖ λαμβάνειν αὐτὴν στέφανον, ἐὰν ποιήσηται τὰς τριήρεις. δεύτερον περὶ τῶν δημοσίων πραγμάτων. A.R.T.C.V.

706, 12. ἐννέα ἄρχουσιν] ἄρχοντες ἐννέα ἐλέγοντο οἱ ἓξ θεσμοθέται, οἵτινες εἰσῆγον τὰς τῶν παρανόμων γραφὰς, εἶτα εἷς βασιλεὺς, περὶ οὗ ἔγνωμεν ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος τί ἦν αὐτῷ ἔργον, εἶτα ὁ πολέμαρχος, ὅστις ἐπεμελεῖτο τοῦ τρέφεσθαι ἐκ τοῦ δημοσίου τοὺς παῖδας τῶν ἀποθανόντων γενναίως ἐν τῷ πολέμῳ, εἶτα ὁ ἄρχων ὁ ἐνιαύσιος, ὅστις ἐπεμελεῖτο τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν καὶ ἄλλων τινῶν. τὸ δὲ ἀποχειροτονηθέντων ἀντὶ τοῦ ἀποδοκιμασθέντων. A.R.T.C.V.

706, 20. τοὺς δὲ προέδρους] τοὺς δέκα τοὺς πρωτεύοντας τῶν πεντακοσίων. τὸ δὲ "οἳ ἂν τυγχάνωσιν" εἶπε διὰ τὸ ἄδηλον τοῦ κλήρου. ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ δὲ, ὅ ἐστιν ἐν τῇ τρίτῃ, ὥσπερ καὶ κατωτέρω. πρὸ δὲ τῆς ἐκκλησίας, τουτέστι τῆς τρίτης. χρηματίζειν δὲ, τουτέστιν ὑποβάλλειν· ἔγνωμεν γὰρ ὅτι οἱ μὲν πρυτάνεις συνῆγον τὴν ἐκκλησίαν, οἱ δὲ πρόεδροι ὑπέβαλλον περὶ τίνος συνῆλθον. ἱερὰ δὲ τὰς θυσίας φησίν. A.R.T.C.V.

706, 25. τῶν ὀμωμοκότων ἡλιαστικὸν ὅρκον] ἀντὶ τοῦ τῶν ἤδη ὀμοσάντων τὸν ὅρκον τῶν Ἡλιαστῶν, ὡσανεὶ ἔλεγεν, ἵνα ὦσιν ἀπὸ δικαστῶν ἤδη γεγενημένων. ἰστέον δὲ ὡς ὅτι ἡ Ἡλιαία λέγεται αὐτὸς ὁ τόπος τοῦ μεγάλου δικαστηρίου καὶ τὸ ἄθροισμα αὐτῶν τῶν ἐκεῖσε δικαζόντων. Ἡλιαία δὲ ἐκλήθη ὁ τόπος παρὰ τὸ ἐκεῖσε ἁλίζεσθαι καὶ συναθροίζεσθαι τὸ πλῆθος τῶν δικαστῶν. τὸ γὰρ α εἰς η μεταβέβληται ὡς καὶ πολλαχοῦ. τινὲς δὲ λέγουσιν ἐκ τοῦ ὕπαιθρον εἶναι

1. ψῆφον] ψῆφος B.

3. εἰ R. ὅτι ceteri.

4. δεύτερον περὶ] λαβεῖν δὲ παρὰ T. C.V. Verbis τῶν δημοσίων πραγμάτων explicantur oratoris verba δεύτερον δε περὶ τῶν κοινῶν.

5. ἄρχοντες] δὲ add. T.C.G.V., omisso lemmate.

7. Ἀνδροτίωνος] λόγῳ add. C.V.

9. ἀποθανόντων] ἀποθανέντων R. Non infrequens in codicibus vitium comparandum cum simili καταδαρθέντος vel ἀποδαρθέντος pro —όντος.

11. καὶ ἄλλων—ἀποδοκιμασθέντων om. C.G.

τὸ δὲ om. A.R.

13. δέκα τοὺς om. C. V.

πρωτεύοντας] πρυτανεύοντας R.

15. δὲ om. A.R. in quibus scholia sunt separata ἐν ταύτῃ τῇ ἐ. ὅ ἐστιν ἐν τῇ γ΄. χρηματίζειν, ὅ ἐστιν ὑ. —συνῆλθον. ἱερὰ ἀντὶ—θυσίας.

22. γεγενημένων] γενομένων A.R.

26. τινὲς δὲ] δὲ om. A.R.

τὸν τόπον καὶ τὸν ἥλιον ἐκεῖ ἔνδον προσβάλλειν. κατὰ τὰ προγεγραμμένα δὲ, κατὰ τοὺς νόμους ἤδη τοὺς κειμένους. τὸ δὲ χιλίας δραχμὰς, ἄξιον ζητῆσαι διὰ τί οὕτως ἀνώμαλον οἱ νόμοι ἔταξαν τὴν ζημίαν κατά τε τῶν πρυτάνεων καὶ τῶν προέδρων. καὶ λέγομεν ὅτι βαρύτερόν ἐστιν ὅλως τὸ μὴ συνάξαι τὸν δῆμον εἰς ἐκκλησίαν τοῦ μὴ ὑποβάλλειν· διὸ ἐπὶ τῶν πρυτάνεων τῶν μὴ συναγόντων τὸ πλέον ἔταξαν. A.R.T.C.V.

707, 13. εἰς λεύκωμα] οἷον ὥσπερ ἐν πυξίῳ. τὸ δὲ ἕως ἡ ἐκκλησία γένηται, δηλονότι ἡ τρίτη. τὸ δὲ αἱρεῖσθαι κατὰ κοινοῦ τὸ κελεύειν, ὅ ἐστι χειροτονεῖν. τὸ δὲ τοὺς συναπολογησομένους, τοὺς μέλλοντας ἀγωνίζεσθαι ὑπὲρ τῶν μελλόντων λύεσθαι· εἰκὸς γὰρ ὅτι βελτίους ἦσαν τοῦ εἰσαγομένου καὶ χηρείᾳ τῶν λεγόντων ὑπὲρ αὐτῶν ἐνομίζοντο εἶναι φαῦλοι. A.R.T.C.V.

707, 17. ἑκατομβαιῶνος] Ἀπριλλίου. B. οὗτος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος μὴν, ὅτε καὶ ἡ πρώτη πρυτανεία ἐγίνετο τῇ ἑνδεκάτῃ, ὅ ἐστι τῇ πρώτῃ ἐκκλησίᾳ· προηυτρέπιζον γὰρ ἐκ τῆς πρώτης ἐκκλησίας τοὺς μέλλοντας ἀπολογεῖσθαι ὕστερον ὑπὲρ τῶν ἀποδοκιμαζομένων νόμων ἐν αὐτῇ τῇ πρώτῃ ἐκκλησίᾳ· καὶ μαθόντες ἐν ταύτῃ τῇ πρώτῃ πόσοι ἀπεδοκιμάσθησαν νόμοι πρὸς αὐτοὺς ἐχειροτόνουν καὶ τοὺς ἀπολογουμένους. πέντε δὲ ἄνδρας καθ' ἕκαστον νόμον ἐχειροτόνουν. εἰσοιστέος δὲ ἀντὶ τοῦ εἰσενεκτέος. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ λέγει τῆς πρώτης ἐκκλησίας καὶ τῆς τρίτης. A.R.T.C.V.

708, 13. ἀφειμένης τῆς βουλῆς] ἀντὶ τοῦ, ὅτε πάντες ἐν τῇ ἑορτῇ ἀφειμένοι ἦσαν, καὶ οὐδεὶς συνήρχετο εἰς ἐκκλησίαν τῆς βουλῆς. A.R.T.C.V.

708, 17. τὸ νικῆσαν] ἐμφαντικῶς κατ' εἰρωνείαν. A.R.T.C.V.

708, 18. συνταξάμενοι] ἀντὶ τοῦ φρατριάσαντες καθ' ὑμῶν. A.—V.

καὶ οὐδὲν ἐκ ταυτομάτου] οἷον, οὐχ ὡς ἔτυχεν, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς κακουργίας. A.—V.

2. δὲ om. A.R.
3. οἱ ν. ἔταξαν] ἔταξαν οἱ ν. A.R.
4. καὶ λέγομεν] καὶ om A.R.
9. γένηται add. A.R.P., om. T.C.V.
14. οὗτος] οὐ T.C.V.
15. ἐγίνετο] ἐγένετο T.C.V.
16. προηυτρέπιζον] προευτρέπιζον A.R.
17. ὕστερον om. T.C.V. ἀποδοκιμαζομένων] δοκιμαζομένων T.C.V.
27. φρατριάσαντες] φατριάσαντες R.V. et fortasse alii.

708, 19. λαβὲ τὸ ψήφισμα] τὸ ψήφισμα λέγει ὅπερ ἔγραψεν ὁ Ἐπικράτης, φίλος ὢν τοῦ Τιμοκράτους, λέγων, ἐπειδὴ ἐγγύς ἐστι τὰ Παναθήναια, συναχθῶμεν ἐπὶ τῷ σκέψασθαι περὶ αὐτῶν· ὡς δὲ συνήχθησαν, τότε εἰσήγαγεν ὁ Τιμοκράτης τὸν νόμον, ἵνα μὴ γνωσθῇ τὸ πρᾶγμα. εἰ γὰρ καὶ τὰ δύο ἐποίησεν ὁ Τιμοκράτης, ὕποπτος ἂν ἐγίνετο. τὸ δὲ λαβέ Ἀττικῶς ὀξύνεται. A.—V.

708, 22. ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος] δεῖ ὑποστίξαι εἰς τὸ πρώτης, ἵνα τὸ ἑνδεκάτῃ καθ' ἑαυτὸ νοήσωμεν, ἵνα ᾖ ὁ νοῦς οὗτος· ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος πρώτης πρυτανείας τῇ ἑνδεκάτῃ αὐτῆς, ὅ ἐστιν ἑνδεκάτῃ αὐτοῦ τοῦ μηνός. εἰ δὲ μή, οὐδὲ ἐνταῦθα καλῶς προσέθηκε τὴν φυλὴν τὴν Πανδιονίδα, ἐπειδὴ ἔτυχε τότε αὐτὴν κληρωθῆναι πρώτην πρυτανεῦσαι. ἀνωτέρω δὲ ἐπειδὴ τὴν ἐπιχειροτονίαν τῶν νόμων ἀνεγίνωσκεν, εἰκότως οὐχ ὥρισε ποίας πρυτανευούσης πρώτης, ἐπειδὴ ἄδηλον ἦν, ὡς εἴπομεν, ποία κληροῦται ἀεὶ κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα πρώτη πρυτανεῦσαι. τὸ δὲ κατὰ πολλὴν ἡσυχίαν, ὃ εἶπεν ἄνω, ἀφειμένης τῆς βουλῆς ἐν τῇ πανηγύρει. A.—V.

709, 15. ἢ τὸν ἐν τοῖς νόμοις] οἱ μὲν γὰρ νόμοι ἐκέλευον ἀναμεῖναι τὴν τρίτην ἐκκλησίαν· τὸ δὲ ψήφισμα τὸ Ἐπικράτους τῇ δωδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἐκέλευε ποιεῖν ἐκκλησίαν. A.—V.

709, 21. εἰδότα τοὺς νόμους] ἵνα μὴ πάλιν καταφύγοι εἰς ἄγνοιαν, ὡσανεὶ ἔλεγε πρὸς τὸ γινώσκειν αὐτὸν τοὺς νόμους. A.—V.

709, 29. αὐτὴν δὲ μὴ τετυχηκέναι] τὴν πόλιν. τὸ δὲ ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ ἱερομηνίᾳ, ὅρα τὴν δριμύτητα τοῦ ῥήτορος, πῶς τὸ κατὰ τὸν χρόνον ἁπλοῦν ἔγκλημα δοκοῦν εἰς διπλοῦν περιέστησε, δεικνὺς ὅτι οὐ μόνον παρέβη τὸν χρόνον τὸν ὡρισμένον, ἀλλὰ καὶ ἱερομηνίας οὔσης ἐνομοθέτησεν, ἵνα ἐξ ἀμφοτέρων ἀδικῶν Τιμοκράτης φαίνηται, καὶ ὑπὲρ ὧν οὐκ ἐποίησεν, ὅ ἐστι μὴ φυλάσσων τὸν χρόνον τῆς

3. τῷ] τοῦ R.
4. τότε om. V.
8. ἵνα ᾖ Wolfius. ἵνα μὴ codices. ἵνα μὴ ᾖ V.
οὗτος] οὕτως T.C.V.
10. μὴ add. W.
φυλὴν τὴν] τὴν om. A.R.T.D.
12. δὲ om. C.V.
ἀνεγίνωσκεν] ἀνέγνωσεν (sic) V.
14. εἴπομεν] εἴπαμεν T.D.
17. γὰρ om. R. ἀναμεῖναι A. ἀναμείνειν R. ἀναμένειν ceteri.
18. τὸ Ἐ.] τοῦ ἐ. C.G.
22. τὸ δὲ delevit W. Mox ὅρα δὲ A.R. Hoc qui scripserunt, omittere debuerunt verba τὸ δὲ ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ ἱερομηνίᾳ.
23. δριμύτητα] δεινότητα A.
κατὰ τὸν] τὸν om. T.C.V.
27. οὐκ] οὖν A.R.
ὅ ἐστι] ὅτι T.C.V.

τρίτης ἐκκλησίας, καὶ ὑπὲρ ὧν ἐποίησεν ἐν Κρονίοις τολμήσας. A.—V.

710, 12. ἀνάγνωθί μοι λαβὼν τουτονὶ] ἐζήτησαν διὰ τί τὸν Τιμοκράτους νόμον οὐ πρῶτον ἀνέγνω, εἶτα τοὺς παλαιούς; φαμὲν ὅτι φιλάνθρωπος δοκεῖ εἶναι, διὰ τοῦτο προαναγινώσκει τοὺς ἀρχαίους νόμους, ἵνα ὕστερον ἡ διαβολὴ χώραν ἔχῃ. ἐξετάσας δὲ τὸ κατὰ τὸ πρόσωπον νόμιμον, καὶ τὸ κατὰ τὸν νόμον ἐξετάζει. T.C.V.

710, 14. γράφεσθαι] ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖσθαι. A.

710, 17. τῶν δὲ νόμων τῶν κειμένων] περὶ ἀντινομίας. B.

711, 1. ἠκούσατε μὲν τοῦ νόμου] περὶ θέσεως νόμου. B.

ὅρα ὅπως τὴν ἀτοπίαν τὴν ἐκ τῶν ἐναντιωμάτων προδιαβάλλει, καὶ τὸ κῦρος δὲ τῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἅπασαν ἐξουσίαν ἄγων ἐπὶ τὸν δικάζοντα ἐμπίπλησιν αὐτὸν φρονήματος. καὶ ἔστιν ὥσπερ προπαρασκευὴ σύμπασα τοῦ τόπου ἡ ἐργασία. εἶτα ὑπάγει τὸ κατὰ τὸν Τιμοκράτην τοῖς καθόλου εἰπὼν "ταῦτα πάντα Τιμοκράτης καλῶς "καὶ δικαίως κείμενα ἐξήλειψεν." εἶτα ἀθρόα τὰ ἐγκλήματα αὐτοῦ κατὰ ἀπαρίθμησιν καὶ ἄρνησιν εἰσήγαγε. χάριεν δὲ τὸ κατὰ ἀναίρεσιν σχῆμα τοῦ λόγου· οὐ παραναγνοὺς, οὐ λύσας, οὐ δοὺς αἵρεσιν, οὐκ ἄλλο ποιήσας τῶν προσηκόντων οὐδέν. R.Y.

πολλῶν δὲ καλῶν κειμένων νόμων] δεῖ μὴ μόνον τιθέναι τὰ ῥήματα τῶν νόμων, ἀλλὰ καὶ ἐγκωμιάζειν πρὸς σύστασιν μείζονα. T.C.V.

711, 7. μετ' εὐσεβείας] πρῶτον τὸ περὶ τῆς εὐορκίας τῶν δικαστῶν παρείληφεν, ἵνα οἰκεῖον ἀποφήνῃ τῶν δικαζόντων τὸν νόμον, καὶ οὕτως ὡς περὶ οἰκείου πείσῃ συναγωνίζεσθαι· τοῖς γὰρ οἰκείοις ἅπαντες συμπράττειν πεφύκαμεν. A.—V.

711, 11. οὔτ' ἀμφοτέροις] εἰ γὰρ ψηφιζόμενοι τὸν νόμον ἐν τῷ ἑτέρῳ δοκεῖτε ἐπιορκεῖν μὴ κἀκείνῳ ψηφιζόμενοι, εἴ γε καὶ οἱ δύο νόμοι κύριοί εἰσιν. A.—V.

711, 14. ἡ γνῶσις συμβαίνει] ἀντὶ τοῦ ἡ κρίσις, ὅ ἐστι, συμβαίνει τὴν κρίσιν ὑμῶν παραβαίνειν τὸν ἕνα νόμον, καὶ ταῦτα ὄντα κύριον. A.—V.

1. τρίτης] πρώτης V.
3. ἐζήτησαν] ἐζήτηται V.
6. νόμους om. V.
12. δὲ om. R.
14. τοῦ τόπου ἡ Y. ἡ τοῦ τόπου R.
15. εἰπὼν] p. 712, 5.
18. οὐ δοὺς—οὐδέν] Pro his in R. positum καὶ τὰ λοιπά. Cf. p. 747, 13.
26. ψηφιζόμενοι—κἀκείνῳ] ψηφιζόμενοι κατὰ τοῦτον τὸν νόμον εὐορκεῖν δοκεῖτε, κατὰ τὸν ἕτερον ἂν δοκοίητε ἐπιορκεῖν, μὴ καὶ κατ' ἐκεῖνον W.

711, 24. ὃ κἀγὼ νυνὶ] ὅρα πῶς ἀξιοπίστως εἰς μίαν τῶν φυλακῶν ἑαυτὸν ἔταξεν ὁ ῥήτωρ. A.—V.

711, 25. ἀπαλλάξῃ] παραπείσῃ, μεταποιήσῃ. B.Y.

712, 1. διαφθείρας] μεταποιήσας. Y.

712, 3. ἐφ' ἑκάστην ἀπαντᾷ] καλῶς εἶπε τὸ ἀπαντᾷ, ὡς ἐπὶ ἐμποδίσματός τινος καὶ προβόλου. διὸ καὶ ἐμμένων τῇ τροπῇ ἐπήγαγε καὶ τὸ βαδίζειν. A.—V.

712, 7. ὅσον ἦν ἐπὶ τούτῳ] ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἀληθὲς οὐκ ἠφάνισεν οὐδὲ ἐξήλειψε, προσέθηκε τὸ "ὅσον ἧκεν εἰς τοῦτον." A.—V.

712, 9. οὐ παραναγνοὺς, οὐ λύσας, οὐ δοὺς αἵρεσιν] οὐ παραναγνοὺς τοῦτον ἐκείνῳ, οὐ λύσας τὸν ἐναντίον, οὐ δοὺς αἵρεσιν πότερον τοῦτον ἢ ἐκεῖνον βούλεσθε: χάριεν δὲ τὸ κατὰ ἀναίρεσιν σχῆμα τοῦ λόγου, οὐ παραναγνοὺς, οὐ λύσας, καὶ ἑξῆς. ἔστι δὲ τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ σφοδροτέρου καὶ ἐπιφορικωτέρου μᾶλλον. ἀθρόα δὲ τὰ ἐγκλήματα εἰσήγαγε, πυκνῇ χρησάμενος τῇ κατὰ ἄρνησιν ἀπαριθμήσει καὶ μακροτέρᾳ. T.C.V.

παραναγνοὺς] οὐ παραθεὶς τὸν νόμον τὸν ἑαυτοῦ τοῖς ἄλλοις νόμοις οἷς ἔμελλεν ἐναντιοῦσθαι, ὅπερ ποιοῦσιν οἱ εἰσφέροντες καινὸν νόμον, διὸ καὶ ἐπάγει οὐ λύσας. A.R.

712, 10. ὡς μὲν οὖν ἔνοχος τῇ γραφῇ] ἐντεῦθεν πάλιν προοιμιάζεται σαφῶς περὶ αὐτοῦ τοῦ νομίμου, καθ' ὃ μέρος ἀποδείξει τὸν νόμον ἐναντίον τοῖς πάλαι κειμένοις. ἀεὶ δὲ κατὰ μέσον τὸν λόγον αἱ προοιμιακαὶ ἔννοιαι συμπεράσματα μὲν περιέχουσι τῶν προειρημένων καὶ μνήμην, ἐπαγγελίας δὲ τῶν ἑξῆς, ὥσπερ καὶ ἡ παροῦσα διάνοια φαίνεται, εὐκρίνειαν δὲ καὶ σαφήνειαν παρέχουσι τοῖς κεφαλαίοις. R.Y.

712, 3. ἵνα δὲ εἰδῆτε] ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Τιμοκράτους νόμου τῆς κατηγορίας ἀρχόμενος, ἐνδιέτριψε τῇ κατασκευῇ καὶ ταῖς ἀποδείξεσι τοῦ νόμου τοῦ κελεύοντος ἐξεῖναι κατηγορεῖν τῶν ὑπεναντίον εἰσφερόντων νόμον, ἐπειδὴ τεθάρρηκε τούτῳ τῷ μέρει καὶ προσποιεῖται λαμπρῶς ἰσχύειν. ἐμποιεῖ γὰρ διὰ τῆς διατριβῆς ταύτης τοῖς ἀκούουσιν ἔννοιαν ὅτι οὐκ ἂν πλείονα λόγον ἐποιήσατο,

5. ἀπαντᾷ] ἀπ' αὐτοῦ C.G.V. utrobique.

11. οὐ δοὺς] οὐδεὶς T.D.

12. βούλεσθε] βούλεσθαι T.D.

23. περιέχουσι] ἔχουσι R.

μὴ ἔχων ἰσχυρὰν τὴν ἀπόδειξιν τὸν Τιμοκράτους νόμον ὑπεναντίον τοῖς κειμένοις. T.C.V.

εἴδητε] ὅταν ἐπὶ τοῦ γινώσκειν λαμβάνηται, καὶ διὰ τῆς διφθόγγου γράφεται ἡ πρώτη συλλαβὴ καὶ παροξύνεται· ὅταν δὲ ἐπὶ τοῦ θεάσασθαι, διὰ τοῦ ι γράφεται καὶ προπαροξύνεται. A.R.

713, 3. περὶ δὲ τῶν ὠνουμένων] ὠνουμένων ἐνταῦθα λέγει, οὐκ ἀγοραζόντων, ἀλλὰ μισθουμένων· οὐδεὶς γὰρ τὰ τέλη τὰ δημόσια ἠγόραζεν. ἐκλεγόντων δὲ, ἐπιτεταγμένων τινῶν ἀπαιτεῖν τὰ τέλη· οὐ γὰρ λέγει αὐτοὺς τοὺς τελώνας. ἰστέον δὲ ὅτι ἐγγυητὰς παρεῖχον οἱ τελῶναι ἐξ ἀρχῆς, ἵνα ἕως τῆς ἐνάτης πρυτανείας εἰ μὴ καταβάλοιεν, τὰ διπλᾶ ἀνάγκην ἔχοιεν ἢ οὗτοι ἢ ἐκεῖνοι καταβαλεῖν. καὶ γὰρ καὶ πάντες οἱ χρεωστοῦντες τοῦτο ἐποίουν· ὡς εὐθὺς ὅσοι ἐχρεώστουν τῇ πόλει, ἀνάγκην εἶχον δοῦναι ἐγγυητὰς, ὅτι πρὸ τῆς ἐνάτης πρυτανείας καταβαλοῦσι, καὶ ἔμενον ἄτιμοι, ἕως οὐ κατέβαλον. εἰ δὲ παρεγένετο ἡ ἐνάτη πρυτανεία καὶ μὴ κατέβαλον, τότε καὶ ἐδεσμοῦντο καὶ τὰ διπλᾶ κατέβαλον, καὶ ἐγγυητὰς οὐκέτι ἐξῆν αὐτῆς παρασχεῖν περὶ τῶν διπλῶν. ἅπερ νῦν βούλεται λῦσαι ὁ Τιμοκράτης, λέγων μὴ ἐγγυητὰς παρέχειν ἐξ ἀρχῆς, ἀλλ' ἐν τῇ ἐνάτῃ πρυτανείᾳ, ἵνα ἐν αὐτῷ τῷ μηνὶ ὅλῳ δυνηθῶσι καταβαλεῖν καὶ μὴ τὰ διπλᾶ, ἀλλὰ ἁπλᾶ. ἐὰν δὲ, φησὶ, μὴ καταβάλωσι μηδὲ ἐν τῇ ἐννάτῃ πρυτανείᾳ, τότε δεσμεῖσθαι. A.—V.

713, 9. ἀκηκόατε μὲν τοῦ νόμου] ἐντεῦθεν ἄρχεται τοῦ νομίμου

1. τὸν—τοῖς] τοῦ τὸν—εἶναι τοῖς P.

3. διφθόγγου — προπαροξύνεται] διφθόγγου γράφηται, ἡ π. σ. παροξύνεται, ὅταν δὲ—διὰ τοῦ ι γ^ρ (sic per compendium), προπαροξύνεται R.

6. ὠνουμένων] δὲ add. T.C.D.G., omisso lemmate scholii.

8. ἠγόραζεν] ἠγοράζετο A.R.

ἐκλεγόντων A.R.V. ἐκλεγέντων ceteri. Proximum δὲ om. A.R.

ἐπιτεταγμένων A.R. ἐπιτετραμμένων ceteri.

ἀπαιτεῖν A.R.T.D.P. ἀπαντᾶν C.G.V.

τὰ τέλη· οὐ γὰρ λέγει add. P.

9. ἰστέον δὲ] δὲ om. A.R.

11. γὰρ καὶ add. A.R.. om. ceteri.

12. ὡς εὐθὺς] εὐθὺς ὡς W.

ὅσοι add. P.

14. καταβαλοῦσι] καταβάλλουσιν A.

κατέβαλον] καταβάλωσιν R. καταβάλλουσιν A.T.D. et margo P.

15. παρεγένετο] παρεγίνετο C.G.

κατέβαλον] κατέβαλλον C.G.

16. τὰ δ. κατέβαλον] τὰ δ. κατέβαλλον A.

ἐγγυητὰς om. T.C.D.G.V.: post ἐξῆν αὐτοῖς add. W.

παρασχεῖν] παρέχειν A.

20. καταβάλωσι T.D. καταβάλλωσι A.C.G.V.

προθεὶς τὸν Τιμοκράτους νόμον, πρὸς ὃν ἀγωνίζεται. οὐκ ἀθρόως δὲ προβάλλει πάντα τὸν νόμον· ταραχῶδες γὰρ τὸ τοιοῦτον καὶ ἄτακτον· ἀλλὰ δύο λόγους ἐξετάζειν πειρᾶται. εἰ δὲ πλείους αἱ προτάσεις ἐν τοῖς δύο λόγοις, οὐδὲν θαυμαστόν· ἔχονται γὰρ ἀλλήλων. καὶ τὰς μὲν ἐννοίας ὁλοκλήρους ἔλαβε, πρὸς ἃς ἀγωνίζεσθαι βούλεται. κατὰ μέρος δὲ κινήσει τὰς προτάσεις. νυνὶ δὲ τέθεικε τοῦ Τιμοκράτους μέρη δύο, διότι καὶ πρὸς ταῦτα μόνα ἐν τῷ νομίμῳ κεφαλαίῳ διαγωνίσασθαι βούλεται. κινεῖ δὲ τοὺς ἅπαντας ἐν τῷ νομίμῳ νόμους ἐννέα, ὧν εἷς μέν ἐστιν ὁ κρινόμενος, ὀκτὼ δὲ οἱ ἐναντίως ἔχοντες. τῶν δὲ δύο μερῶν ἓν μέν ἐστι τὸ "καὶ εἴ τινι τῶν ὀφειλόντων δεσμοῦ "προστετίμηται, ἢ τὸ λοιπὸν προστιμηθῇ." δεύτερον δὲ τὸ περὶ τῶν τελωνῶν. ἀλλὰ τὸ μὲν κατὰ τοὺς τελώνας καὶ διὰ βραχέων ἐν τῷ κεφαλαίῳ ἐξετάζει καὶ πρὸς ὀλίγον, τὸ δὲ προστιμήσεως τοῦ δεσμοῦ διαιρεῖ κεφάλαιον εἰς προτάσεις πλείονας, καὶ ὅτι παρανομώτατον καὶ ὑπεναντίον τοῖς νόμοις ἐλέγχειν πειράσεται. R.Y.

713, 19. Διοκλῆς εἶπεν] ὄνομα νομοθέτου τινός. A.—V.

πρὸ Εὐκλείδου] Εὐκλείδης ἄρχων ἐγένετο παρ' Ἀθηναίοις μετ' ὀλίγον χρόνον τῶν τριάκοντα. ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι διὰ τί εἶπε τοὺς πρὸ Εὐκλείδου νόμους καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν ἄρχειν δεῖν καὶ κυρίους εἶναι· λέγομεν, ἐπειδήπερ, ὡς εἴπομεν, μετ' ὀλίγον χρόνον τῶν τριάκοντα οὗτος ἐγένετο· μεταξὺ δὲ αὐτοῦ καὶ τῶν τριάκοντα, ἐν ἐκείνῳ τῷ ὀλίγῳ χρόνῳ δημοκρατία ἦν παρὰ Ἀθηναίοις, καὶ μετ' αὐτὸν πάλιν διόλου. διὰ τοῦτο οὖν εἶπε τοὺς πρὸ αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτόν. A.—V.

713, 29. καλῶς ἐχόντων] παρέχεται νόμον σεσοφισμένον πρὸς τὴν πρώτην πρότασιν. ἡ δὲ πρώτη πρότασις "εἴ τινι τῶν ὀφειλόντων "δεσμοῦ προστετίμηται·" ὁ δὲ ἀνεγνωσμένος νόμος προστάττει τοὺς νόμους κυρίους εἶναι ἀφ' ἧς ἂν ἡμέρας τεθῶσι. οὐκοῦν καὶ ὁ Τιμοκράτους νόμος κύριός ἐστιν ἀπὸ τῆς τήμερον ἡμέρας δηλονότι. εἰ δὲ μέμνηται ὁ Τιμοκράτους νόμος τῶν πρὸ ἑαυτοῦ δεδεμένων, μέμνηται καὶ ὁ νῦν ἀναγινωσκόμενος, καὶ ὁ παρὰ Δημοσθένους νόμος·

1. προθεὶς] προτιθεὶς R.
5. ἐννοίας] διανοίας Y.
19. δεῖν W. pro δεῖ.
20. εἴπομεν] εἴπαμεν A.T.D., non R.
23. οὖν om. T.C.V.
25. σεσοφισμένον] σεσοφισμένως Y.
26. ἡ δὲ πρώτη πρότασις om. Y.
27. προστετίμηται] προτετίμηται Y.
31. καὶ] δὲ καὶ R.

ἀμφότεροι γὰρ οἱ νόμοι τῶν πρὸ ἑαυτῶν μέμνηνται· ὁ μὲν τῶν πρὸ ἑαυτοῦ δεθέντων, ὁ δὲ τῶν πρὸ ἑαυτοῦ πάλαι γραφέντων νόμων. R.Y.

713, 24. πλὴν εἴ τῳ χρόνος προσγέγραπται] τοῦτο μέμφονταί τινες, ὅτι τὸν Τιμοκράτους νόμον μεμφόμενος αὐτὸ τοῦτο νῦν ἀποδέχεται τοῦ παλαιοῦ νόμου. λέγομεν ὅτι ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μέλλοντος εἶπεν ὁ Δημοσθένης, ὁ δὲ Τιμοκράτης καὶ περὶ τοῦ παρελθόντος. καὶ ἐπαινεῖ τὴν αἰτίαν ὁ ῥήτωρ, δι' ἣν τινες χρόνον προσγράφουσι τοῖς ἰδίοις νόμοις, τὴν ἀνάγκην προσθείς. A.—V.

714, 8. ἐπὶ τούτοις] ὅ ἐστιν ἐπὶ τοῖς πράγμασι τούτοις τοῖς λέγουσι περὶ τοῦ νομοθετεῖν. A.—V.

714, 26. λέγε ἄλλον νόμον] σοφιστικῶς εἰσῆκται καὶ οὗτος ὁ νόμος. πῶς γὰρ ἂν ἐναντίος ὁ Τιμοκράτους φαίνοιτο νόμος τοῦ νῦν ἀναγινωσκομένου νόμου; εἰ μὲν γὰρ ἐκέλευε μηδένα καταβάλλειν τῶν ὀφειλόντων μηδὲν, ἐναντίος ἂν ἦν προδήλως τῷ νῦν ἀναγινωσκομένῳ νόμῳ· εἰ δὲ καταναγκάζει τοὺς ὀφείλοντας δι' ἐγγυητῶν ἀποτίνειν τὰ ὀφλήματα, δῆλός ἐστι συνῳδὰ προστάττων τούτῳ τῷ νόμῳ. πλέον δέ τι ἔχει ὁ δεύτερος νόμος τοῦ προτέρου· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ προτέρου περὶ τοῦ χρόνου διελέγετο, αἰτιώμενος τὸν Τιμοκράτην ὅτι περὶ τῶν παρεληλυθότων νομοθετεῖ, ὁ δὲ δεύτερος αἰτιᾶται ὅτι καὶ ἐγγυητὰς καθιστάναι κελεύει· ὥστε ἑκάτερον τῶν νόμων περὶ διαφόρων προτάσεων ἐξητάσθαι, τὸ μὲν περὶ τοῦ χρόνου, τὸ δὲ, περὶ τῆς τῶν ἐγγυητῶν καταστάσεως. R.Y.

714, 28. μηδὲ περὶ τῶν ἀτίμων] τὸ ἐναντίον τοῦ ἀτίμου ἐπίτιμος. κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ κελεύει ὁ νόμος. A.—V.

715, 8. περὶ ἀφέσεως—ἢ τάξεως] ἄλλο καλεῖ ἄφεσιν καὶ ἄλλο καλεῖ τάξιν. ἄφεσιν μὲν οἷον ὅταν τι ὁ χρεωστῶν * * * προφασίζηται πενίαν καὶ βούληται παρακαλέσαι τὸν δῆμον μὴ περὶ παντελοῦς ἀπαλλαγῆς τοῦ χρέους, ἀλλὰ περὶ μέρους, ἵνα μέρος μὲν κατα-

2. πάλαι] πάλιν R.
9. ἰδίοις] δικαίοις R.
ἀνάγκην om. R., relicto spatio. αἰτίαν C.G.V.
15. προδήλως] πρόδηλον R.
16. νόμῳ om. R.
21. καθιστάναι] καθεστάναι R.Y.
24. ἐπίτιμος] ὅ ἐστιν ὁ ἐπίτιμος A.R.
27. καλεῖ τάξιν] καλεῖ om. R.
ὁ χρεωστῶν post προφασίζηται ponunt C.G. Lacunam indicavit Schoemannus in libro de comitiis p. 275. Nam quæ sequuntur non ad ἄφεσιν, de qua hic agitur, spectant, sed ad τάξιν.
28. βούληται] βούλεται T.C.V.
29. καταβάλῃ] ἐκβάλῃ R.

βάλῃ, τὸ δὲ ἄλλο μέρος συγχωρηθῇ. τοῖς οὖν περὶ τούτων, φησὶ, παρακαλοῦσι μὴ ἐξεῖναι τοὺς προέδρους τούτοις χρηματίζειν ἐκκλησίαν, ἤγουν ὑποβάλλειν τῷ δήμῳ. τὰ δύο γὰρ σημαίνει ἡ λέξις, καὶ τὸ πράττειν καὶ τὸ ὑποβάλλειν. A.—V.

715, 9. ἑξακισχιλίων] οὐ λέγει δικαστῶν, ἀλλὰ ἐκ τοῦ δήμου τινῶν, μιμουμένων δικαστάς. διὸ καὶ ἐπάγει τὸ οἰκεῖον τῶν δικαστῶν, τὸ κρύβδην. A.—V.

715, 13. οὐ προτεθέντος] οὐ συναχθείσης ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Τιμοκράτην. A.—V.

715, 20. ἐν παραβύστῳ] ἀντὶ τοῦ λάθρα. ἀπὸ τῆς μεταφορᾶς τῶν παραπληρωμάτων τῶν ἐμβαλλομένων ἐν ταῖς οἰκοδομίαις ἔνδον καὶ κρύφα τοῦ φαινομένου. βῦσαι τὸ στόμα τῶν ῥητόρων. A.—V.

715, 28. τοὺς χρόνους ἀναμείναντα] δηλονότι τὴν τρίτην ἐκκλησίαν. A.—V.

716, 3. γνώμῃ διαμαρτὼν] ὅ ἐστιν ἐκ λήθης τοῦτο ποιεῖν καὶ ἐκ τοῦ ἐκκρουσθῆναι. A.—V.

716, 5. ἐμβαλεῖν] ἐμφαντικὴ ἡ λέξις ὡς ἐπὶ λῃστοῦ τινος βουλομένου λάθρα ἐμβαλεῖν καὶ φυγεῖν. παρενέβαλεν οὖν καὶ ὁ Τιμοκράτης τὸν αὑτοῦ νόμον, τὸν μὴ ὄντα νόμον, τοῖς οὖσι κυρίοις. A.—V.

716, 9. ἀλλὰ γὰρ αὐτίκα ἐρῶ] ὑπερτίθεται εἰς ὕστερον εἰπεῖν εἴτε ἄκων εἴτε ἑκὼν τοῦτο ἐποίησεν. τοῦτο γὰρ ὕστερον τοῦ νομίμου ὀφείλει τάξαι· νῦν γὰρ περὶ τοῦ ὅλως εἰ ἔννομός ἐστιν αὐτοῦ ὁ νόμος πρόκειται αὐτῷ δεῖξαι. A.—V.

716, 10. τὸν ἑξῆς νόμον] ἰστέον ὅτι οὗτος ὁ νόμος οὐκ ἔστιν

2. ἐκκλησίαν delet W.

8. οὐ—οὐ A.R. τὸ δὲ οὐ (οὐ om. V.) προστέθεντος οὐδενὸς ἀντὶ τοῦ οὐ ceteri.

ὑπὸ add. W.

9. Τιμοκράτην W. pro Ἀνδροτίωνα.

10. ἀπὸ τῆς μ. A.R. ἐκ μ. ceteri.

11. ἐμβαλλομένων A.R.P. ἐκβαλλομένων T.C.D.G.V., superscripto tamen μ in T.

οἰκοδομίαις] οἰκίαις R.

12. καὶ κρύφα τοῦ φαινομένου] Videntur verba quædam deesse quibus τὸ βῦσαι declaretur. WOLF. Locutio βῦσαι τὸ στόμα τῶν ῥητόρων sumta ex Aristoph. Pl. 379. τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ῥητόρων.

13. δηλονότι om. A.R.

15. ἐκ] ἀπὸ A.R.

καὶ ἐκ τοῦ] καὶ τοῦ R.

17. ἐμβαλεῖν A.R. τὸ δὲ ἐμβαλεῖν τὸν νόμον ceteri.

18. ἐμβαλεῖν] ἐμβαλεῖν τι A.R. Post hoc scholion in P. additum. καὶ μὴ θεῖναι] τὸ γὰρ οὕτω παρανόμως θεῖναι, τοῦτο δεῖ καλεῖν μὴ θεῖναι.

23. ἐστιν αὐτοῦ] αὐτοῦ ἐστιν R.

24. πρόκειται A.R. πρόσκειται ceteri.

25. οὗτος ὁ] ὁ om A.T.D.

ἄλλος παρὰ τὸν προειρημένον, ἀλλὰ μέρος αὐτοῦ. βουλόμενος δὲ ὁ ῥήτωρ δεῖξαι τὸν Τιμοκράτην ὥσπερ πολλοὺς παραβεβηκότα νόμους, μερίζει τὸν ἕνα εἰς δύο, ὥσπερ καὶ ἐν ἄλλοις. A.—V.

716, 21. ἔργον] ἀντὶ τοῦ δυσχερές. A. δυσχερὲς παρὰ τὸ τοὺς ἐν ἔργῳ ἀεὶ ὄντας μοχθεῖν. T.C.V. σοφιστικὸν κἀνταῦθα πάλιν τὸ ἐπιχείρημα· ὁ μὲν γὰρ νόμος ὁ τοῦ Τιμοκράτους κελεύει τοὺς ὀφείλοντας ἐγγυητὰς καθιστάναι, ἕως ἂν ἐκτίσωσιν· οὑτοσὶ δὲ προστάττει μηδὲν ἱκετεύειν περὶ ἀφέσεως ἐγκλημάτων. R.Y.T.C.V. ἡ δὲ ἐργασία παρὰ τὴν διάνοιαν τοῦ νομοθέτου γέγονεν. ὅταν μὲν γὰρ ἀμφίβολος καὶ ἀσαφὴς ᾖ καθ᾽ ὁμωνυμίαν ἢ κατὰ τὸ ἐλλεῖπον ἢ κατὰ τὸ ἀπροσδιόριστον, τὸ τηνικαῦτα ἐξετάζει τὴν διάνοιαν τοῦ νόμου· ὅταν δὲ ὁ μὲν νόμος σαφὴς τυγχάνῃ, παράδοξος δὲ ἄλλως ἢ διὰ φιλανθρωπίαν οὐκ ἐν δέοντι δοκοῦσαν γίνεσθαι ἢ δι᾽ ὠμότητα ὑπερβάλλουσαν, τηνικαῦτα τεχνικῶς ἐξετάζει τὴν διάνοιαν τοῦ γεγραφότος· ὅπερ ἐνταῦθα Δημοσθένης ποιῶν φαίνεται. ἐπειδὴ γὰρ ἐδόκει παντελῶς ἀπάνθρωπον εἶναι τὸ μὴ ἐξεῖναι ἱκετεύειν, λέγει τὴν αἰτίαν δι᾽ ἣν ἀπεῖπεν. T.C.V.

716, 25. ᾔδει τὴν φιλανθρωπίαν] ἐπειδήπερ ἔχει ὁ νόμος μή τινα ἱκετεύειν, ἵνα μὴ ὁ νόμος δοκῇ εἶναι ἀπάνθρωπος, διὰ πλειόνων κατασκευάζει ὡς διὰ τὴν βλάβην ἀνεῖλε τὴν ἄκραν φιλανθρωπίαν. T.C.V.

717, 10. οἱ νόμοι μὲν] καλῶς ἐπὶ μὲν τοῦ Τιμοκράτους ἐπίταγμα εἶπεν, ὅπερ ἦν τυράννου· ἐπὶ δὲ τῶν νόμων τὸ κουφότερον πρόσταγμα, ἵνα ἐκεῖνος ὡς τύραννος εἶναι δοκῇ, δίχα τινῶν ἰδιωτῶν, τοῦ μὲν κατηγοροῦντος, τοῦ δὲ φεύγοντος. T.C.V.

717, 12. εἰ τοίνυν ἱκετεύειν] δοκεῖ ἄτοπον εἶναι τὸ συναγόμενον· εἰ γὰρ ἅπαντες οἱ νόμοι προστάττουσιν, ὡς αὐτός φησι, πῶς ἄτοπον ἂν εἴη νόμον ἐπίταγμα ἔχοντα εἰσφέρειν; λύεται δὲ οὕτως. περὶ οὗ φησι μὴ ἐξεῖναι ἱκετεύειν, περὶ τούτου μηδὲ δεῖν νομοθετεῖν, εἴπερ οἱ νόμοι πρόσταγμα ἔχουσιν. οὐ τοίνυν αἰτιᾶται τὸν Τιμοκράτους νόμον

2. ὥσπερ πολλοὺς] ὥσπερ om. P.

5. σοφιστικὸν] δὲ add. T.C.D.G.V. κἀνταῦθα Y. ἐνταῦθα ceteri.

7. καθιστάναι] καταστῆναι C.G. καθιστῆναι (sic) V.

8. προστάττει—ἐγκλημάτων R.Y. προστάττει μὴ δεῖν, ἵν᾽ ἐκτίσωσιν οἱ ὀφείλοντες, ὁ δὲ ἀπογορεύων (ἀπαγορεύειν pr. T. ἀπαγορεύει margo P.) μὴ ἱκετεύειν περὶ ἀφέσεως τῶν ὀφλημάτων ceteri.

12. σαφὴς (σαφῶς V.)] ὢν add. P.

23. τὸ codices. τί V.

27. προστάττουσιν] κελεύουσιν R.

28. ἂν addidi.

ὡς ἔχοντα πρόσταγμα· πάντων γὰρ νόμων τὸ προστάττειν ἐστίν· ἀλλ' ὅτι περὶ τούτων νενομοθέτηκε περὶ ὧν ἱκετεύειν οὐκ ἔξεστιν. R.Y.

717, 19. ὅσων δίκη] δίκην καλεῖ τὴν περὶ ἐγκλημάτων, οἷον περὶ μοιχείας. εὔθυνα δὲ ἀπολογία ὧν τις δημοσίᾳ πιστευθεὶς διῴκησεν, οἷον πρεσβείαν ἢ ἱερωσύνην. περὶ δὲ τοῦ τόνου τῆς εὐθύνης ἤδη εἴπομεν ὅτι προπαροξύνεται. A.—V.

ὅσων δίκη πρότερον] εἰ μὲν περὶ τῶν αὐτῶν ἔμελλε χρηματίζειν ὅ τε δῆμος ὧν ἐχρημάτισε καὶ τὸ δικαστήριον, ἄτοπον ἂν εἴη· εἰ δὲ τὸ μὲν δικαστήριον ἐχρημάτισε περὶ τοῦ πότερον ἠδίκησεν ὁ δεῖνα ἢ οὔ, ὁ δὲ δῆμος χρηματίζει περὶ ἐγγυητῶν τοῦ προστιμήματος, δῆλον ὅτι περὶ διαφόρων οἱ χρηματισμοὶ καὶ τὸ σόφισμα ὁ ῥήτωρ ἐκ τούτων εἴληφε. R.Y.

717, 23. ἐώντων] ἀντὶ τοῦ ἐάτωσαν. Ἀττικὴ δὲ ἡ φράσις. A.—V.

718, 4. ὁ δὲ ἔγραψε τοῖς προέδροις] οἱ γὰρ πρόεδροι ἐν τῷ δήμῳ εἰσῆγον, οἱ δὲ ἄρχοντες οἱ θεσμοθέται ἐν τῷ δικαστηρίῳ. A.—V.

718, 7. τὰς δίκας καὶ τὰς διαίτας] ἰστέον ὅτι ἐνταῦθα καταχρηστικῶς καλεῖ τὰς δίκας τὰς κριθείσας ἐν τῷ δικαστηρίῳ, εἴτε δημοσίας εἴτε ἰδιωτικὰς, διαίτας δὲ τὰς παρὰ τοῖς διαιτηταῖς πέρας λαβούσας. A.—V.

718, 8. τὰς δίκας] πῶς οὐ βούλεται κυρίας εἶναι τὰς δίκας ὅς γε εἴσπραξιν ἐπιτάττει τοῖς ὀφείλουσιν ἐκ δικαστηρίου; εἰ μὲν γὰρ τελέως τὸν δεσμὸν ἀφῃρεῖτο, δίκαια ἐγκαλῶν ὁ Δημοσθένης ἔδοξεν ἄν· εἰ δὲ πρὸς μὲν χρόνον ἀνίησι, μετὰ ταῦτα δὲ δεῖσθαι προστάττει, δῆλός ἐστι σύμφωνα μᾶλλον ἢ ἐναντία νομοθετῶν. R.Y.

718, 12. ὁπόσα δ' ἐπὶ] δοκεῖ οὗτος ὁ νόμος μέρος εἶναι τοῦ προκειμένου· εἰ γὰρ ὁ μὲν πρότερος ἔχει τὰς δίκας καὶ τὰς αἰτίας ἐν δημοκρατουμένῃ τῇ πόλει κυρίας εἶναι, οὑτοσὶ δὲ περιέχει τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα πραχθέντα πάντα ἄκυρα εἶναι, πῶς οὐ πρόδηλός ἐστι μέρος ὑπάρχων τοῦ προκειμένου; ὅμως δὲ ὡς ἕκτον αὐτὸν ἐξήτασε νόμον. λέγει δὲ ἐναντίον εἶναι τούτῳ τὸν Τιμοκράτους· ὁ μὲν γὰρ

6. τόνου] λόγου V.
7. εἴπομεν V. εἴπαμεν ceteri.
14. ἐώντων A.R. τὸ δὲ ἐώντων ceteri.
22. ἐπιτάττει] ἀπαιτεῖται R.
25. δεῖσθαι om. R.
26. ἐστι] εἰς τὰ R.
ἢ] ἢ εἰς τὰ R.
29. οὑτοσὶ] οὗτος R.
30. πάντα om. R.

ἀναιρεῖ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, φησὶν, ὁ δὲ τὰ ἐπὶ τῆς δημοκρατίας· καὶ ἔστι τοῦτο σόφισμα. πῶς γὰρ φαίνεται ὁ Τιμοκράτους νόμος ἀναιρῶν τὰ ἐπὶ τῆς δημοκρατίας, ὅς γε καὶ βεβαιοῖ τὰ γνωσθέντα ὑπὸ τῶν δικαστηρίων; R.Y.

718, 14. *ἐπίσχες*] πρὸς τὸν γραμματέα λέγει, οἷον ὅτι· ἐπίσχες τὴν ἀνάγνωσιν. οὔτε γὰρ χρεία ἐστὶ τὸν πάντα ἀναγνῶναι νόμον, ἀλλὰ τὰ συμβαλλόμενα αὐτοῦ πρὸς τὸν νῦν ἀγῶνα. εἰσὶ δὲ αὗται προσποιήσεις ῥητορικαί. καὶ γὰρ πολλάκις καὶ μηδὲν ἔτι ἔχοντος τοῦ νόμου προσποιεῖται κελεύειν τὸν γραμματέα, ἵνα δόξῃ χαρίζεσθαι τοῖς δικασταῖς, φεύγων τὸ μῆκος τοῦ λόγου. A.—V.

718, 25. *πότερον τὰ δικαστήρια*] κατ' ἐρώτησιν λαμβάνει ὧδε τὸ σχῆμα τὸ διλήμματον. A.—V.

719, 4. *μηδὲ νόμον*] ἕβδομος οὗτος νόμος. ἐκδέχεται δὲ ὁ ῥήτωρ τὴν διάνοιαν τοῦ νόμου πρὸς τὸ αὐτῷ συμφέρον. ὁ μὲν γὰρ νόμος βούλεται σημαίνειν διὰ τοῦ "κατὰ πάντων τῶν πολιτῶν" τὸ συμφέρον πάσῃ τῇ πόλει, ὁ δὲ ποσότητα ἀντὶ ποιότητος μεταλαμβάνει, τουτέστιν ἀριθμῷ κατὰ πάντων. ἐὰν τοῦτο ἀληθὲς ᾖ ὅ φησι Δημοσθένης, οὔτε νόμοι τεθήσονται ἰδίᾳ περὶ τῶν δεσμωτῶν, οὔτε περὶ κλοπῆς ἢ ἱεροσυλίας, ἤ τινος ἄλλου τῶν ἐγκλημάτων. ὁ δὲ Τιμοκράτης διὰ τοῦτο προσέθηκε "πλὴν τῶν περὶ τῶν τηλωνῶν." ἐπειδὴ ἀναγκαῖόν ἐστι τοὺς τελώνας καταβάλλειν. διότι οὐκ ἴδια καταβάλλουσιν, ἀλλὰ λαβόντες δημόσια. R.Y.

719, 12. *χεῖρον*] τὸ χεῖρον ἐνταῦθα οὐ λέγει κακὸν, ἀλλὰ ἔλαττον. A.—V.

719, 14. *πλὴν περὶ τῶν τελωνῶν*] ὁ μὲν Τιμοκράτης πάλιν καὶ ἐν τούτῳ καλῶς γράφων ἔλεγε περὶ τούτων μὴ ἐγγυητὰς εἶναι, ἀλλ' εὐθὺς ἀπαιτεῖσθαι, ἐπειδὴ τέλη ἀπῄτουν καὶ ἅπερ ἐλάμβανον παρεῖχον, οἱ δὲ ἄλλοι οὐκέτι ὁμοίως. ὁ δὲ ῥήτωρ πάλιν ὡς κατήγορος σοφίζεται. A.T.C.V.

5. οἷον ὅτι A.R. τὸ ceteri.

7. τὰ A.R. et pr. T. τὸ T. corr. et D. τὸν C.G., om. V.

συμβαλλόμενα A.R. συμβαλλόμενον ceteri.

τὸν νῦν ἀγῶνα] τὸν ἀγῶνα τὸν νῦν R.

13. μηδὲ] μηδένα R.Y.

οὗτος] ὁ inter versus additum in Y.

15. τῶν om. R.

18. τῶν om. R.

19. ἤ τινος] ἢ om. R.Y.

23. τὸ χεῖρον—ἔλαττον] In R. nihil præter ἀντὶ τοῦ ἔλαττον glossema super χεῖρον scriptum.

σοφίζεται διὰ τοῦ δεσμοῦ, καὶ λέγει, κακῶς τοὺς τελώνας ἐχώρισεν ὡς μάλα ἀδικοῦντας, καίτοι ἄλλους ἀφίησι τοῦ δεσμοῦ μείζονα πλημμελήσαντας. οὐχ οὕτω δὲ εἶχε. Τιμοκράτης γὰρ εἴρηκε τοὺς περὶ ὀφλημάτων δεδεμένους μετ' ἐγγυητῶν λελύσθαι· ὁ δὲ σοφίζεται τῷ δεσμῷ καὶ τῇ ὁμωνυμίᾳ, πάντας λέγων λύεσθαι τοὺς δεσμωθέντας ἁπλῶς. ἐπειδήπερ γὰρ τοὺς τελώνας ἀναγκαῖον ἦν καταβάλλειν ἢ δεδέσθαι τὸν ἐνιαυτὸν καθ' ὃν ἐμισθώσαντο τὰ τέλη, διὰ τοῦτο προσέθηκε "πλὴν περὶ τῶν τελωνῶν." ἀναγκαῖον γάρ ἐστι τοὺς τελώνας καταβάλλειν, διότι οὐκ ἴδια καταβάλλουσιν, ἀλλὰ λαβόντες δημόσια, τοὺς δὲ ἐκ προστιμημάτων τυγχάνειν ἀνέσεως· ἔμελλον γὰρ καταβάλλειν οὐχ ἃ εἰλήφασιν, ἀλλ' ἅπερ ἐκ τῶν ἰδίων ὤφειλον. T.C.V.

719, 23. ἢ οἱ μὴ καθαρὰς τὰς χεῖρας ἔχοντες] οἷον οἱ φονεῖς. A. οἱ ἀνδροφόνοι οἷς οὐκ ἐξῆν εἰσιέναι εἰς τὰ ἱερά. T.C.V. τοῦτο καὶ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς Ἀνδροτίωνα λέγει, ὅτι καθαρὰς μὲν ἔχω ἀεὶ τὰς χεῖρας, κατασκευάζει δὲ τοῦτο καὶ διὰ τοῦ ἐναντίου. εἰ γὰρ κατατρέχει τῶν μὴ καθαρὰς ἐχόντων τὰς χεῖρας, δῆλός ἐστι παρεσκευασμένος καθαρὰς ἔχειν τὰς χεῖρας ἀεὶ ὥστε μὴ εἶναι εἰκὸς τὸν οὕτως ἔχοντα γνώμης τὸν πατέρα κτεῖναι. πρὸς Ἀνδροτίωνα δὲ ὅτι τὸν πατέρα ἐκάκωσε περιιδὼν αὐτὸν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ πολλὰς πενταετηρίδας. R.Y.

719, 24. οἷς ἅπασιν οἱ μὲν ὑπάρχοντες νόμοι] σοφίζεται κἀνταῦθα. οὐ γὰρ τοὺς προδιδόντας κελεύει λύεσθαι ὁ Τιμοκράτους νόμος, οὐδὲ τοὺς ἀνδροφόνους οὐδὲ τοὺς κακώσαντας τοὺς γονέας, ἀλλὰ τοὺς ἐπ' ὀφλήμασι δεδεμένους. τὸ δὲ σόφισμα διὰ τῆς ὁμωνυμίας. ὁ γὰρ δεσμὸς κατὰ πάντων ἐστίν· οὐ μὴν ἐπειδήπερ λύει πρὸς χρόνον τοῖς ὀφείλουσι τοὺς δεσμούς, ἤδη καὶ πάντα δεσμώτην λύει. R.Y.T.C.V.

7. δεδέσθαι] δέδεσθαι (hoc accentu) codices et V.

9. ἀλλὰ W. pro ἀλλ' ἅ.

14. αὐτὸν] αὐτοὺς R.

ἔχω] ἔχων R.

15. διὰ] ἀπὸ R.

18. ὅτι τὸν] τὸν deletum in Y.

19. τοῦτο καὶ πρὸς—πενταετηρίδας] Hoc scholion est etiam in T.C.V., qui post εἰς τὰ ἱερὰ, quæ sunt ultima præcedentis scholii verba, sic pergunt κατασκευάζει δὲ — πατέρα κτεῖναι, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν ἀνδροτίωνα λέγει ὅτι τὸν (τὸν habet V., om. codices) πατέρα ἐκάκωσεν ἰδὼν αὐτὸν — πενταετηρίδας. Verba δῆλος—τὰς χεῖρας soli habent R.Y.

26. πάντα δεσμώτην] δεσμώτην πάντα R.

720, 4. ἐξωσθήσομαι] ἀντὶ τοῦ ἔξω τοῦ καιροῦ γενήσομαι τοῦ ὕδατος καταναλωθέντος. Y.

720, 16. σιωπήσομαι] ἀντὶ τοῦ οὐκέτι μου ἐν τούτῳ χρεία ἐστὶ τοῦ κατηγόρου. ἔνθα γὰρ αὐτὸς ἑαυτοῦ Τιμοκράτης κατηγορεῖ, καὶ τὴν ἐμὴν τάξιν ἀναπληροῖ. A.T.C.V.

720, 19. εἰσαγγελίαν] ἐμφανισμὸν, μήνυσιν. A. εἰσαγγελία δέ ἐστιν ὄνομα δίκης κατὰ τῶν καταλυόντων τὴν δημοκρατίαν καθ' οἷον δήποτε τρόπον. A.T.C.V.

721, 3. λέγε αὐτοῖς αὐτὸ τοῦτο πάλιν] ἐπειδὴ αὐτό ἐστι τὸ ἰσχυρὸν, πολλάκις αὐτὸ λέγει, τὸ δεδέσθω ἕως ἂν ἐκτίσῃ. T.C.V. δοκοῦσιν ἐναντίοι πως ἀλλήλοις οἱ νόμοι. τάχα δὲ οὐκ εἰσὶν ἐναντίοι κελεύει μὲν γὰρ ὁ πρότερος δεδέσθαι, ἕως ἂν ἐκτίσωσι, καὶ ὁ δεύτερος κελεύει ὁμοίως δεδέσθαι, ἀλλ' ὁ μὲν διηνεκῶς δεδέσθαι κελεύει, ὁ δὲ δεδέσθαι μὲν καὶ αὐτὸς οὐδὲν ἧττον προστάττει, μέχρι δέ τινος διαπιστεύειν αὐτοὺς ἄνεσιν βούλεται, καὶ τοῦτον ὑπ' ἐγγυηταῖς αὐτοῖς εἶναι τὸν χρόνον. ὥστε οὐκ ἂν εἴη ἐναντίος· ἐναντίον γὰρ τὸ ἀναιρετικὸν τοῦ ἑτέρου. εἰ δὲ οὐκ ἀναιρεῖ τὸν περὶ τῶν δεσμῶν πάλαι κείμενον νόμον, τῷ καὶ αὐτὸς προστάττειν δεσμὸν οὐκ ἂν εἴη ἐναντίος. A.Y. T.C.V.

721, 10. κατηγορεῖ Τιμοκράτης Τιμοκράτους] ὡσανεὶ ἔλεγε· Τιμοκράτης Τιμοκράτους κατηγορεῖ, ἀντιθεὶς τῷ νόμῳ τὸν νόμον· καὶ περιττὸς ὁ κατήγορος. A.

721, 11. καίτοι τίνος ἂν ὑμῖν ἀποσχέσθαι] ἐντεῦθεν ἄρχεται τῶν

4. ἑαυτοῦ] ἑαυτῷ C.G.V.

6. δέ om. A.

11. δοκοῦσιν] δοκοῦσι μὲν οὖν T.C. V.

ἀλλήλοις] ὡς ἀληθῶς add. T.C.V.

ἐναντίοι] τῷ σκοπουμένῳ τὰ πράγματα add. T.C.V.

12. μὲν om. T.C.V.

καὶ ὁ δεύτερος κελεύει ὁμοίως (ὁμοίως κελεύει R.)] κελεύει δὲ καὶ ὁ δεύτερος ὁμοίως T.C.V.

13. ἀλλ' ὁ μὲν διηνεκῶς—αὐτοὺς] ὕστερον δὲ οὐκ ἀνίησι καὶ ἔστι παρηλλαγμένος πρὸς διόρθωσιν (προσδιόρθωσιν W.) ἐλαχίστην ἔχων τοῦ προτέρου. ὁ μὲν γὰρ διηνεκῶς δεδέσθαι κελεύει· ὁ δὲ δεδέσθαι μὲν καὶ αὐτὸς οὐδὲν ἧττον προστάττει, μέχρι δὲ (γὰρ V. sola) τοῦ (scribendum δέ του) χρόνου (sic T.D., μέχρι δέ τινος, omisso χρόνου, C.G.) δι' οὗ μνηστεύειν αὐτοῖς T.C. V.

15. αὐτοῖς] αὑτοῖς T.

23. ἐντεῦθεν—γνώμης] Hæc pars scholii est etiam in S. sic scripta, ᾱ τόπος ἀπὸ τοῦ ἀκολούθου. ἀρχὴ τῶν ἐπιλόγων τοῦ νομίμου. ἀγωνιστικώτερον δὲ προήχθησαν. καὶ ἐλήφθησαν ἀπὸ γνώμης. et pari brevitate ad 721, 16. β τόπος ἀπὸ τοῦ ὁμοίου. ad v. 23. προοιμιάζεται περὶ τοῦ δευτέρου κεφαλαίου τοῦ συμφέροντος. et ad v. 27. ἐξαίρεσις αἰτιῶν.

ἐπιλογικῶν τοῦ νόμου· ἐλήφθησαν δὲ ἀπὸ γνώμης. ἐπειδὴ γὰρ μετὰ τὸν ἔλεγχον ἐζήτει μαθεῖν ὁ ἀκροατὴς τὴν αἰτίαν δι' ἣν προήχθη τοιοῦτον γράψαι νόμον, φοβηθεὶς μὴ ἐπὶ τὸ συμφέρον τρέψεται, συνῆψε τὸ αἰσχρὸν τὸ ἀπὸ τῆς μισθαρνίας, ἵνα τὸν ἀκροατὴν αὐτῷ δύσνουν κατασκευάσας παρασκευάσῃ μηδὲ τοὺς ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος εὐνοϊκῶς δέξασθαι λόγους. T.C.V.

καίτοι τίνος ἂν] ἐντεῦθεν ἄρχεται τῶν ἐπιλογικῶν τοῦ νόμου· ἀγωνιστικώτερον δὲ προήχθησαν καὶ ἐλήφθησαν ἀπὸ γνώμης· ἔχουσι δὲ ἀναφορὰν πρὸς τὸ προοίμιον. καὶ γὰρ ἐν τῷ πρώτῳ προοιμίῳ φησὶν αὐτὸν δι' ἀργύριον προαχθῆναι νομοθετῆσαι, καὶ ἐν τοῖς ἐπιλόγοις τούτοις διαβάλλει τὴν γνώμην ὁμοίως, ὡς ἐπ' ἀργυρίῳ γεγραφότος τὸν νόμον. τῶν δὲ τόπων τῶν ἐν τοῖς ἐπιλόγοις ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ ἀκολούθου κατασκευάζεται, ὅτι ἀκόλουθόν ἐστι τὸν τὰ τοιαῦτα νενομοθετηκότα καὶ πολλῷ τολμῆσαι δεινότερον. ὁ δὲ δεύτερος "ὥσπερ τοίνυν, "ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι," ἀπὸ τοῦ ὁμοίου. ὅμοιον γάρ ἐστι τοὺς κακουργοῦντας ἐπ' αὐτοφώρῳ λαβεῖν καὶ Τιμοκράτην ἐπ' αὐτοφόρῳ γράφοντα αὐτῷ τἀναντία. R.Y.

721, 13. ὅστις ἐναντία] ὃ θέλει εἰπεῖν, τοιοῦτόν ἐστιν· εἰ διὰ κέρδος, φησὶν, ᾑρετίσατο ἐναντία ἑαυτῷ θεῖναι, τῶν νόμων κελευόντων μὴ δεῖν ἄλλοις ἐναντία γράφειν, τί ἂν προσεδοκᾶτε αὐτὸν ποιεῖν, εἰ μηδὲ ἐκωλύετο ὑπὸ τῶν νόμων τὰ ἐναντία γράφειν; A.—V.

721, 15. τοῖς ἄλλοις] ἀντὶ τοῦ τοῖς ἤδη νομοθετήσασιν. A.—V.

721, 16. ὥσπερ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] ἀπὸ τοῦ ὁμοίου· ὅμοιον γάρ ἐστι τοὺς κακουργοῦντας ἐπ' αὐτοφώρῳ λαβεῖν, καὶ Τιμοκράτην ἐπ' αὐτοφώρῳ γράφοντα αὐτῷ τἀναντία· προοιμιάζεται δὲ λοιπὸν περὶ τοῦ συμφέροντος ἐνταῦθα. T.C.V.

721, 18. τοὺς ὁμολογοῦντας] οὐ διὰ τῆς φωνῆς, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων. A.—V.

721, 22. θάτερον] ἕτερον τιθεὶς ἐναντίον τῷ προτέρῳ νόμῳ τῷ αὐτοῦ. A.R.

12. τῶν ἐν] τῶν ἐπὶ R.
16. ἐπ' αὐ. γράφοντα] γράφοντα ἐπ' αὐ. R.
19. ᾑρετίσατο] ᾑρήσατο A.
ἐναντία ἑαυτῷ θεῖναι, τῶν νόμων κ.] ἐναντίους ἑαυτῷ (ἑαυτοῦ T.D.) θεῖναι (τοὺς νόμους add. W.), τῶν νόμων κ. T.C.V.
20. μὴ δεῖν R. μηδὲ ceteri.
22. τοῖς ἄλλοις—ἤδη] τοῖς ἄλλοις δὲ τοῖς ἤδη T.C.V.
23. ἀπὸ τοῦ ὁμοίου add. codices, om. V.
27. τοὺς ὁ.] δὲ add. T.C.V.
30. αὐτοῦ] ἑαυτοῦ A.

721, 23. ὅτι μὲν τοίνυν] καὶ παρὰ τούτους ἡ ἀνακεφαλαίωσις ἐν μέσῳ λαμβάνεται. A.—V. προοιμιάζεται λοιπὸν περὶ τοῦ δευτέρου κεφαλαίου, τουτέστι τοῦ συμφέροντος. ἐντεῦθεν παρὰ τοὺς προειρημένους λέγει τοὺς περὶ τοῦ προσώπου, παρὰ τούτους δὲ τοὺς νόμους, τοὺς περὶ πράγματος. ὅπερ δὲ λέγομεν πολλάκις, δεῖν τὰς ἐν μέσοις τοῖς λόγοις εἰρημένας προοιμιακὰς ἐννοίας ποιεῖν συμπεράσματα καὶ προκαταρκτικὰς ἐννοίας, τοῦτο φυλάσσουσα καὶ ἡ παροῦσα φαίνεται τάξις. εἶτα ἐξαιρέσεσιν αἰτιῶν κέχρηται, λέγων ὅτι οὐ τολμήσει λέγειν ὡς οὐκ ἐναντίος, οὐδὲ ἄπειρος καὶ ἰδιώτης, οὐδὲ συγγνώμης ἄξιος. ἄρχεται δὲ τῆς ἐξαιρέσεως "θαυμάζω δὲ αὐτοῦ." ἀεὶ δὲ αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ νομίμου κεφαλαίου τυγχάνουσαν. R.Y.

ὅτι μὲν τοίνυν καὶ παρὰ τούτους] τοὺς περὶ τοῦ πράγματος δηλονότι. εἶτα ἐξαιρέσεσιν αἰτιῶν κέχρηται, λέγων ὅτι οὐ τολμήσει λέγειν ὡς οὐκ ἐναντίος, οὐδὲ ἄπειρος καὶ ἰδιώτης, οὐδέ τι συγγνώμης ἄξιος. πρέποι δ' ἂν ἡ ἐξαίρεσις τῷ καταφορικῷ λόγῳ καὶ τῷ τόπῳ τῆς γνώμης καὶ τῆς βουλήσεως. ἄρχεται δὲ τῆς ἐξαιρέσεως ἀπὸ τοῦ "θαυμάζω δὲ αὐτοῦ." ἀεὶ δὲ αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ νομίμου μόνου κεφαλαίου τυγχάνουσι. κέχρηται δὲ ταύταις, ἵνα ἀπαγάγῃ αὐτοὺς τῆς περὶ τὸ συμφέρον ἐννοίας. διόπερ αὔξων ἀπὸ τῆς πηλικότητος τὸ ἀδίκημα, φησὶν, οὐκ ἦν ἄπειρος νόμων, οὐκ ἦν ἰδιώτης ὁ Τιμοκράτης· οὐχ ἱκανοῦ ὄντος αὐτῷ τοῦ συμφέροντος πρὸς ἀπολογίαν τῷ τολμήσαντι ὑπεναντίον γράψαι τοῖς νόμοις, οὐδ' εἰ μυρία κατείποι συμφέροντα. ἐν δὲ τῷ οὐδ' ὑπὲρ συγγενῶν χαριεντισμὸς πάλιν ἐστίν. ἐπιτήδειον δὲ καὶ συμφέροντα ἐκ παραλλήλου λέγει τὸ αὐτό. A.T.C.V.

722, 12. οἶμαι δὴ πάντας ὑμᾶς] ἄρχεται μὲν τοῦ συμφέροντος ἐντεῦθεν, τίθησι δὲ τὰ ἐπιχειρήματα ἐξ ὧν τοὺς τόπους τοῦ συμφέροντος λήψεται. ἔστι δὲ τὰ ἀνωτάτω τρία· ἓν μὲν, ὅτι δεῖ τὸν νόμον εἶναι ἁπλοῦν καὶ μίαν ἔχειν διάνοιαν· τοῦτο δέ ἐστιν ἀπὸ τοῦ ἀσα-

1. ὅτι—τούτους om. T.C.V. παρὰ τούτους] περὶ τούτου R. ἡ ἀ.] ἡ δὲ ἀ. T.C.V.

14. ὡς om. T.D. καὶ ἰ.] οὐδὲ ἰ. C.G.

21. τοῦ] τὴν τοῦ D. Sic etiam in T. fuit in quo nunc accentus tantum articuli τήν conspicitur ἀπὸ τοῦ V.

23. ἐν δὲ τῷ—αὐτό] In A. brevius χαριεντισμὸς πάλιν. et ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό.

26. δὴ] δὲ R.

29. ἀσαφοῦς S. in quo pars tantum hujus scholii exstat, ἄρχεται μὲν—εἰσάξει μετὰ τὸ συμφέρον. σαφοῦς R.Y.

φοῦς. δεύτερον δὲ, ὅτι δεῖ τὸν νόμον δυνατὰς ἔχειν τὰς πράξεις· τοῦτο δὲ τὸ δυνατὸν καὶ τὸ ῥᾴδιον ἅμα ἐστί. τρίτον δὲ, ὅτι δεῖ τὸν νόμον μηδενὶ τῶν ἀδικούντων διδόναι συγγνώμην. ἤδη δέ ἐστι τοῦτο τὸ δίκαιον, ὅπερ ἰδίᾳ εἰσάξει μετὰ τὸ συμφέρον, συντελοῦν δὲ τὴν κατασκευὴν τοῦ συμφέροντος. διὰ τί οὖν τὸ προηγούμενον Τιμοκράτους, τοῦτ' ἔστι τὸ δίκαιον, οὕτω συνέπλεξε, μᾶλλον δὲ προσέρριψε τῷ συμφέροντι; μάλιστα μὲν ἵνα κατασκευαστικὸν τὸ ἄδικον τοῦ ἀσυμφόρου γένηται, ὡς βούλεται ὁ Δημοσθένης· ἔπειθ' ἵνα προειπὼν κλέψῃ τοῦ δικαίου τὴν εἴσοδον καὶ μὴ ἀναγκασθῇ τὰ ἰσχυρὰ τοῦ ἀντιδίκου ἐκ προσοχῆς εἰσάγων καὶ κατὰ τὸ ἀφανὲς παραστῆσαι αὐτὰ δὶς τοῖς ἀκούουσι· χρὴ γὰρ τὰ ἡμέτερα μὲν ἐκ τοῦ προφανοῦς, τὰ δὲ ἰσχυρὰ τῶν ἀντιδίκων κατὰ τὸ λεληθός· ἄτεχνον γὰρ ὑπὲρ ἐκείνων ποιεῖν ἃ ποιοῦντες ἐκεῖνοι λυποῦσι. ταῦτα μὲν οὖν περὶ τῶν ἐμπιπτόντων ἐν τῷ λόγῳ κεφαλαίων. περὶ δὲ τῆς διαιρέσεως ἤδη λεκτέον. τὸ μὲν οὖν πρότερον ἐπιχείρημα τοῦ συμφέροντος ἔχει μάχην πρὸς αὐτὴν τὴν ἀμφίβολον διάνοιαν τοῦ νόμου, ἔχει δὲ καὶ τὸ δυνατὸν καὶ δίκαιον μάχην πρὸς τὴν ἀντίθεσιν· ἡ γὰρ ἀντίθεσις, ἀλλὰ δεῖ φιλανθρώπους εἶναι τοὺς νόμους· ἡ δὲ λύσις, εἰ δυνατὸν φιλανθρωπεύεσθαι καὶ συγχωροῦσιν αἱ τῆς πόλεως χρεῖαι. προείληφε μέντοι τῇ θέσει τὸ δυνατὸν τὴν ἀντίθεσιν· ἐπῆκται δὲ τῆς ἀνθυποφορᾶς τὸ δίκαιον, ὡς ὕστερον δείξομεν. εἰ δίκαιον τοῖς μεγάλα τὴν πόλιν ἀδικοῦσι μεταδιδόναι φιλανθρωπίας. R.Y.

οἶμαι δὴ πάντας ἂν ὑμᾶς] τὸ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ σαφῶς καὶ μὴ πανούργως. ἐπειδὴ δὲ διαφόρως ἐξηγοῦνται τὸν νόμον αὐτός τε καὶ Τιμοκράτης, καὶ δύναται φέρειν ὁ Τιμοκράτης πρὸς ἕκαστον τῶν προτεινομένων ὑπὸ τοῦ ῥήτορος, ἀπὸ τοῦ λείποντος λύων κατὰ τὸ ἑπόμενον τῆς διανοίας, περὶ τούτου διαλέγεται, λέγων μὴ μίαν εἶναι διάνοιαν τοῦ νόμου, ἀλλὰ πολλὰς καὶ διαφόρους, καὶ τοῦτο εἶναι τῶν ἀσυμφόρων. λέγει δὲ ταῦτα αἰνιττόμενος ὅτι πολλὰ μὲν ἐλλιπῶς εἴρηται, ἀντιθήσει δὲ πρὸς τὰ κατ' ἔλλειψιν ὁ Τιμοκράτης, λέγων ὅτι ὡς ὁμολογούμενα παρῆκα, προλαμβάνων, φησὶ, διαφόρους εἶναι

2. τὸν νόμον S. τὸ νόμιμον R.Y.
3. ἤδη δέ ἐστι τοῦτο S. τοῦτο δέ ἐστιν ἤδη R.Y.
4. ἰδίᾳ] ἰδίως R.
13. ἐμπιπτόντων ἐν τῷ] ἐκπιπτόντων τῷ R.
18. ἡ δὲ λύσις om. R.
21. μεγάλα] μεγαλοῖς (hoc accentu) R.
24. φέρειν] Scil. τι, vel ἀντεισφέρειν. WOLF.
26. τῆς] ἐκ T.D.
28. ἐλλιπῶς] ἐλλειπῶς libri.

τὰς διανοίας, ὥστε ταύτῃ τυγχάνειν ἀσύμφορον. λείπεται δὲ τὸ σκοπεῖν τίσι μὲν τεθάρρηκε κεφαλαίοις Δημοσθένης, τίσι δὲ Τιμοκράτης. οὐκοῦν δῆλόν ἐστιν ὅτι Δημοσθένης μὲν τῷ νομίμῳ καὶ τῷ συμφέροντι, Τιμοκράτης δὲ τῇ φιλανθρωπίᾳ, ἀνάγεται δὲ εἰς τὸ δίκαιον ἡ φιλανθρωπία. ὅταν μὲν ὁ Δημοσθένης θαρρῇ τοῖς νόμοις, ἀνάγκην ἕξει ἀποκρίνασθαι Τιμοκράτης ὅτι "ἀκόλουθα τοῖς νόμοις "γέγραφα·" ἔστι γὰρ λέγων "οὐδὲ δήσω Ἀθηναίων οὐδένα." ὅταν δὲ τὸ συμφέρον προτείνῃ Δημοσθένης, πάλιν δεικνὺς οἷα ἡ πόλις βλαβήσεται, τότε ἐρεῖ ὁ Τιμοκράτης ἐξ ἀνάγκης ἀποκρινόμενος ὅτι μᾶλλον τότε ἀποτίσουσιν· εὐπορήσουσι γὰρ καὶ καταναγκάσουσιν οἱ ἐγγυηταὶ καὶ συνευπορήσουσι· καὶ ἄνω δὲ καὶ κάτω θρυλήσει τὸ δίκαιον, ὅτι φιλάνθρωπον ἔθηκα νόμον, εἰ περὶ τῶν ἀδυνάτων ἔθηκα, βοηθοῦντα τοῖς πένησιν. ἓν μέντοι γινώσκομεν τοῦ Τιμοκράτους νόμου, τὸ πρῶτον μέρος. παύσας δὲ τὴν ἀνάγνωσιν μάχεται πρὸς τὸ ῥητόν. ἔστι δὲ τό, "καὶ εἴ τινι τῶν ὀφειλόντων δεσμοῦ προστετίμη- "ται κατὰ νόμον ἢ κατὰ ψήφισμα ἢ τὸ λοιπὸν προστιμηθῇ." ὅτε μὲν οὖν ἐχρῆν ἀγωνίζεσθαι πρὸς τὸ νόμιμον, ἐκεῖ τὸν νόμον πρὸς τοὺς νόμους ἀντεξήτασεν· ὅτε δ' ἔδει τὸν νόμον ἐξετασθῆναι εἰ συμφέρων ἐστί, τότε αὐτὸν ἐφ' ἑαυτοῦ μόνον ἀναγινώσκει τὸν νόμον. οὕτως οὐ πᾶσα μάχη πρός τι ῥητὸν νομικὸν ποιεῖ ζήτημα, ὅπερ διωρίσατο Μητροφάνης καὶ Ἑρμογένης. εἴπερ κἀνθάδε μάχη μὲν πρὸς τὸ ῥητόν ἐστι, ὑπὲρ δὲ τοῦ συμφέροντος αἱ ἀποδείξεις. αἰτιᾶται τοίνυν τὸ καὶ περὶ τῶν παρεληλυθότων καὶ περὶ τῶν μελλόντων διειλέχθαι τὸν νομοθέτην σοφιζόμενος. ὁ μὲν γὰρ Τιμοκράτης παραχωρῶν τοῖς δικαστηρίοις κρίνειν περὶ τῶν ἀμφισβητημάτων καὶ καταγινώσκειν δεσμόν, ὕστερον περὶ τοῦ δεσμοῦ διαλέγεται, ὁ δὲ Δημοσθένης κυριώτερον αὐτὸν ἀξιοῦν λέγει τῶν δικαστηρίων γίγνεσθαι. ἐπειδὴ δὲ συμβαίνει δεθῆναι καὶ τοὺς μηδέπω κεκριμένους, ἀπαχθέντας δὲ πρὸς τοὺς ἕνδεκα, ἢ διὰ προδοσίαν ἢ δι' ἄλλο τι τῶν μεγίστων ἀδικημάτων, διὰ

1. τυγχάνειν] τυγχάνον T.D.
9. τότε ἐρεῖ codices. τότε om. V.
10. γὰρ add. W.
13. ἓν (ut referatur ad μέρος) W. pro ἕνα.
γινώσκομεν] γινώσκωμεν C.G.P.
16. ἢ τὸ λοιπὸν W. ἢ om. libri.
18. εἰ om. codices.
συμφέρων] Legebatur συμφέρον.
22. αἰτιᾶται τοίνυν τὸ W. pro ἐᾶτε τοίνυν τῷ, quod in P. sic est interpolatum λυτέος τοίνυν φησὶ καὶ οὐκ ἐατέος ὁ τοιοῦτος νόμος τῷ—. Wolfii emendationem confirmat scholion ad p. 723, 10. ubi partim eadem leguntur. Proximum καὶ add. codices, om. V. Infra non post, sed ante τὸ positum.

τοῦτο ἀπὸ τῆς ὁμωνυμίας τοῦ δεσμοῦ τὸ σόφισμα ἔλαβεν, ἀλλὰ λέξει ὁ Τιμοκράτης ἀφεῖσθαι τοῦ δεσμοῦ, δηλονότι τοὺς μετὰ κρίσιν δεθέντας· ὁ δὲ Δημοσθένης λαμβάνει τὸν πρὸ τῆς κρίσεως. ἵνα οὖν τὴν χώραν τοῦ σοφίσματος φαίνηται παρὰ τοῦ νόμου λαμβάνων, τοῦ νόμου τὴν ἀσάφειαν ᾐτιάσατο. καὶ ἔστιν ὁ τόπος τοῦ ἐπιχειρήματος ἐκ τῆς ἀσαφείας κατὰ τὸ ἀπροσδιόριστον ὅτι "οὐ δίκαια νενομοθέ-"τηκε περὶ τῶν παρεληλυθότων καὶ τῶν μελλόντων·" τούτῳ δὲ οὐκ ἂν ἠδυνήθη χρήσασθαι τῷ τόπῳ μὴ πρότερον αἰτιασάμενος τοῦ γράμματος τὴν ἀσάφειαν. T.C.V.

722, 12. οἶμαι ἅπαντας ὁμολογῆσαι] σημείωσαι· τοῦ Θεολόγου. B.

722, 14. ἁπλῶς] τὸ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ σαφῶς καὶ μὴ πανούργως. A.

722, 16. ἔπειτα εἶναι δυνατὰς τὰς πράξεις] περὶ νόμου. B.

722, 21. εἰ γὰρ δημοτικόν τις] αὕτη ἰσχυρὰ ἀντίθεσις τοῦ Τιμοκράτους. ἐπειδὴ οὖν ἰσχύει ἐν αὐτῇ, ὡς ἐν ἀντιπίπτοντος μέρει αὐτὸ λέγει, ἐπὶ τὸ ἔλαττον ἄγων, ὅτι "τοῖς μέλλουσι κρίνεσθαι, ἀλλ' οὐ "τοῖς ἤδη κριθεῖσιν, ὁ νόμος ὁ παλαιὸς δίδωσι τὴν φιλανθρωπίαν." ἔπειτα δὲ καὶ μεταληπτικόν· καὶ γὰρ λέγει "οὐ πάντη ἀναιρῶ τὴν "πρᾳότητα." ἐπεὶ ἔδοξεν αὐτῷ τραχύς τις, ἔδει λέγειν οὕτως, ἀλλ' οὐχὶ ὡς σὺ λέγεις. ἀλλ' ἡ μετάληψις αὕτη τὸ μὲν πρῶτον ἐκβάλλει, τὸ δὲ δεύτερον εἰσάγει. τῶν δὲ δύο νόμων ἐναντίων ὄντων δεῖ ἕνα πάντως εἶναι παράνομον, καὶ δεῖ ἐκβάλλειν αὐτόν. T.C.V.

723, 3. ἀπὸ τῆς πρώτης συλλαβῆς] ὑπερβολικῶς εἴρηται. οὐ γὰρ εἶπε τὰ ῥήματα ἢ τὴν διάνοιαν μόνον, ἀλλὰ καὶ καθ' ἑκάστην συλλαβήν. A.—V.

723, 10. ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος πρώτης καὶ τὰ ἑξῆς· εἶτα ἐπάγει "ἐπίσχες αὐτίκα γάρ." τὸ μὲν οὖν ἐπιχείρημα, ὅτι ἀσύμφορος ὁ νόμος, ἡ δὲ αἰτία, ὅτι ἀσαφής. οἱ δὲ εἰς τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο, πῶς ἐστιν ἀσαφὴς, εἰσὶ τόποι δέκα· ὧν πρῶτός ἐστιν οὗτος, μάχεται δὲ

4. παρά W. pro περί.
10. τοῦ Θεολόγου] Gregorii Nazianzeni: vid. ad schol. ad p. 227, 1.
16. αὐτὸ] αὐτὴν W.
19. ἔπειτα expressit W. vertendo *deinde*. Libri ἐπειδή.
25. τὴν om. V.
μόνον om. C.G.
27. πρώτης καὶ τὰ ἑξῆς om. R.
29. πῶς] ὅτι πῶς R.

πρὸς τὸ ῥητόν· ἔστι δὲ "καὶ εἴ τινι τῶν ὀφειλόντων δεσμοῦ προστε- "τίμηται κατὰ νόμον ἢ κατὰ ψήφισμα." αἰτιᾶται τοίνυν καὶ τὸ περὶ τῶν παρεληλυθότων καὶ περὶ τῶν μελλόντων διειλέχθαι τὸν νομοθέτην, κἀνταῦθα σοφιζόμενος. ὁ μὲν γὰρ Τιμοκράτης παραχωρῶν τοῖς δικασταῖς κρίνειν περὶ τῶν ἀμφισβητημάτων καὶ καταγινώσκειν δεσμὸν ὕστερον περὶ τοῦ δεσμοῦ διαλέγεται, ὁ δὲ Δημοσθένης τὸν Τιμοκράτην κυριώτερον αὐτὸν ἀξιοῦν λέγει τῶν δικαστηρίων γίνεσθαι. ὁ δὲ τόπος ὁ περὶ τῶν ἀνομοίων, τὰ αὐτὰ γέγραφε κατὰ τὸ ἀπροσδιόριστον. δεῖ γὰρ ἕτερα περὶ ἑκατέρου· φησὶ γὰρ αὐτὸν χρῆναι νομοθετῆσαι περὶ τῶν μηδέπω κεκριμένων, ἀλλὰ μὴ περὶ τῶν τέλος εἰληφότων. τί γάρ φησι; "πῶς γὰρ οὐ δεινὸν τῶν αὐτῶν ἠξιωκέναι "δικαίων τοὺς ἐξεληλεγμένους καὶ τοὺς μηδ' εἰ κρίσεως ἐργάσονταί "τι δήλους;" εἰ μὲν οὖν ἐνομοθέτει Τιμοκράτης ἐγγυητὰς διδόναι τοὺς μηδέπω μὲν κεκριμένους, ὡς ἐλεγχθέντας δὲ ὀρθῶς αἰτιᾶται ὁ ῥήτωρ· εἰ δὲ περὶ τῶν ἐξεληλεγμένων καὶ ἐξελεγχθησομένων, τί φαίνεται ἀδικῶν Τιμοκράτης; ἀλλ' ἐπειδήπερ συμβαίνει πολλάκις δεθῆναι καὶ τοὺς μηδέπω κεκριμένους, ἀπαχθέντας δὲ πρὸς τοὺς ἕνδεκα, ἢ διὰ προδοσίαν ἢ δι' ἄλλο τι τῶν μεγίστων ἀδικημάτων, διὰ τοῦτο ἀπὸ τῆς ὁμωνυμίας τοῦ δεσμοῦ τὸ σόφισμα ἔλαβεν. ἔστιν οὖν ὁ τόπος τοῦ ἐπιχειρήματος ἐκ τῆς ἀσαφείας κατὰ τὸ ἀπροσδιόριστον ἀπὸ τοῦ τρόπου εἰλημμένος, ὅτι οὐκ ἔδει τὰ αὐτὰ περὶ τῶν παρεληλυθότων καὶ τῶν μελλόντων νομοθετεῖν. R.Y.

723, 2. Μυρρινούσιος] δεῖ ὑποστίξαι ἐν τῷ Μυρρινούσιος, ἵνα τὸ "Τιμοκράτης εἶπεν" ἀπόλυτον καθ' ἑαυτὸ λάβωμεν. A.—V.

723, 27. περὶ μὲν δὴ μελλόντων] κατὰ συγχώρησιν δέδωκε τοῦτο τεχνικῶς, ἵνα διὰ τούτων δείξῃ τὸ περὶ τῶν παρελθόντων νομοθετεῖν ὡς ἄτοπον. τοῦτο καὶ ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους πεποίηκε· συγχωρήσας γὰρ τῷ Χαριδήμῳ πολίτην εἶναι, ἐκ τούτου πλέον αὐτὸν ἔβλαψεν. A.—V.

724, 2. ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐάσας] τῇ εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῇ καθ' ὑπόθεσιν, ὅτι ἀπέραντον ἔσται τὸ κακόν. T.C.V.

5. ἀμφισβητημάτων Y. et scholion p. 760, 25. ubi partim eadem leguntur cum levi scripturæ discrepantia. ἀμφισβητησίμων R.

6. δεσμὸν] δεσμοῦ R.

8. τόπος] νόμος R.

10. μηδέπω] μηδὲν R.Y.

23. δεῖ A.R. δεῖ δὲ ceteri.

724, 17. *καὶ μὴν κἀκεῖθεν*] δεύτερος τόπος οὗτός ἐστι κατὰ ἀντεξέτασιν· ἐν ᾧ ἀντεξετάζει τὴν δημοκρατίαν πρὸς τὴν ὀλιγαρχίαν. καὶ ὁ μὲν πρότερος τόπος ἀποδεικτικὸς, ὁ δὲ δεύτερος παροξυντικός. R.Y.

725, 2. *καὶ οὐ τοῦτο μόνον*] καὶ οὗτος ὁ τόπος ἀπὸ τοῦ τρόπου· ἀλλ' οἱ μὲν δύο πρότεροι τόποι περὶ μίαν ῥῆσιν ἠσχόληνται τοῦ νόμου, τὴν λέγουσαν "καὶ εἴ τινι δεσμοῦ προστετίμηται·" αἰτιᾶται γὰρ ἐν ἐκείνοις ὅτι περὶ τῶν παρεληλυθότων νομοθετεῖ· ὁ δὲ τρίτος, ὅτι περὶ τῶν μελλόντων. καὶ οὗτος δὲ ἀπὸ τρόπου συγκρουστικῶς· τί γάρ φησι; ἐχρῆν νομοθετῆσαι μηδὲ δεσμοῦ προστιμᾶν, ἀλλ' ἐγγυητὰς καθιστάναι· ὁ δὲ συγκρούσας τοὺς δικαστὰς τοῖς ἑαλωκόσιν, αὐτὸς ἐνδείκνυται ὅτι τούτων ἐστὶν ἰσχυρότερος· οὓς γὰρ ἐκεῖνοι δέουσιν, οὗτος ἀφίησι. R.Y.

725, 6. *καίτοι χρῆν αὐτὸν* etc.] ἐχρῆν αὐτὸν νομοθετῆσαι μὴ προστιμᾶν δεσμοῦ τοῖς καθιστᾶσιν ἐγγυητὰς, καὶ μὴ μετὰ τὴν προστίμησιν καὶ κατάγνωσιν τῶν δικαστῶν, τηνικαῦτα κελεῦσαι διὰ τοῦ νόμου ποιεῖν τὴν διεγγύησιν, μετὰ τὸν δεσμόν. B.S.Y.

εἰ τὸ δεδέσθαι δεινὸν] ἐπειδὴ οὐδὲν ἐδόκει ἄτοπον καταστήσαντι τοῦ δεσμοῦ ἐγγυητὰς, ἐπάγει τι συγκρουστικὸν, βουλόμενος αὐτὸν συγκροῦσαι τῷ δήμῳ. τὸ δὲ "μηδενὶ προστιμᾶν" ἐχρῆν αὐτὸν, φησὶ, γράφειν, μηδὲ ὅλως τινὰ δεσμεῖσθαι, ἐὰν παράσχῃ ἐγγυητάς. A.—V.

725, 8. *μὴ προλαβόντα*] κατὰ κοινοῦ πάλιν τὸ ἐχρῆν. τὴν δὲ πρόθεσιν δεῖ ὑπερβιβάσαι πρὸς τὸ κατεγνωκότας, ἵνα ᾖ οὕτως· οὐδὲ ἐχρῆν αὐτὸν, λαβόντα ὑμᾶς ἤδη προκατεγνωκότας τινὸς τὸν δεσμὸν, τότε λέγειν ὡς δεῖ καταστῆναι ἐγγυητάς. A.—V.

1. *τόπος οὗτος*] *οὗτος τόπος* Y. Scholion paullo brevius est in S. *τόπος τοῦ α̅ ἐπιχειρήματος κατὰ ἀντεξέτασιν—ὀλιγαρχίαν, ἔστι δὲ παροξυντικός.*

3. *π. τόπος*] *π. τρόπος* R.

6. *γ̅ τόπος* adscriptum in S. et infra ad p. 725, 23. *ε̅ ἀπὸ τοῦ ἐλλείποντος.*

11. *καθιστάναι*] *καθεστάναι* R.

15. *καθιστᾶσιν*] *καθιστῶσιν* S. et codex Coislin. 339., quem hoc scholion in media verba Demosthenis illatum habere dixi in annotatione critica vol. II. p. 756.

καὶ μὴ] *οὐχὶ δὲ* S. et Coislin.

16. *προστίμησιν*] *προτίμησιν* Y.

17. *ποιεῖν τὴν διεγγύησιν*] *ποιεῖν τὴν ἐγγύησιν* Coislin. *ποιεῖν· τὴν δὲ ἐγγύησιν* Y.

τὸν δεσμόν] *τῶν δεσμῶν* superscriptum in B.

19. *τοῦ δεσμοῦ ἐγγυητὰς*] *ἐγγυητὰς ἢ μὴν ἐκτίσειν, τοῦ δεσμοῦ ἀφεῖσθαι* interpolatum in P.

725, 15. καὶ τὰς τῶν ὀμωμοκότων] οὐκ εἶπε δικαστάς· ἰσχυρότερος γὰρ ὁ δῆμος τῶν δικαζόντων. ἀλλ' ἵνα μὴ φαίνηται ἐρωτῶν εἰ δεῖ τὸν δῆμον ἰσχυρότερον εἶναι τῶν νόμων, οἵπερ εἰσὶν οἱ δικάζοντες, τῷ ἀπὸ τῆς ποιότητος μᾶλλον ἐχρήσατο. ὀμωμοκότας γὰρ εἶπε τοὺς δικαστάς, ἀνωμότους δὲ τὸν δῆμον, ἵνα καὶ τὸ ἄλογον Τιμοκράτους ὀφθῇ. δικασταὶ μὲν γὰρ καὶ ὀμόσαντες ἐψηφίσαντο τὸν δεσμόν, ὁ δὲ διὰ τοῦ δήμου τῇ ἐγγυήσει λύει τὸν δεσμόν. T.C.V.

ὀμωμοκότων] οὐκ εἶπε δικαστὰς καὶ δῆμον· ἰσχυρότερον γὰρ ὁ δῆμος τῶν δικαζόντων. ἀλλ' ἵνα μὴ φαίνηται τὸν δῆμον ποιῶν ἀσθενέστερον τῶν δικαζόντων, ὅπερ ἄτοπον, τοὺς ὀμωμοκότας ἀντεξήτασε τοῖς ἀνωμότοις· ἐνταῦθα γὰρ τὸ ἄτοπον· οἱ μὲν γὰρ ὀμωμοκότες εἰσὶν οἱ δικασταί, ὁ δὲ δῆμός ἐστιν ἀνώμοτος. R.Y. τοῖς ἀνωμότοις δὲ λέγει τοῖς νῦν δικασταῖς. καὶ διὰ τί αὐτοὺς καλεῖ ἀνωμότους; καθὸ εἰσιόντες οἱ δικασταὶ περὶ ἐκείνου τοῦ πράγματος ὤμνυσαν, περὶ οὗ ἡ κρίσις ἦν, οὐ μέντοι περὶ τῶν ἤδη κριθέντων. τοῦτο οὖν θέλει εἰπεῖν, ὅτι παρακελεύεται ὑμᾶς λῦσαι τὰ πρώην γενόμενα, περὶ ὧν οὔτε εἰσήλθετε οὔτε γιγνώσκετε, ἄλλων ὀμοσάντων περὶ ἐκείνων δικαστῶν. A.—V.

725, 18. ὥστ' εἴπερ ὑμῶν] ἄλλος τόπος ἀπὸ τῆς ἑκάστου διαθέσεως, ἣς ἕκαστος ἡμῶν ἔχει περὶ ἑαυτοῦ. ἕκαστος γὰρ βούλεται τὴν οἰκείαν γνῶσιν κυρίαν εἶναι. ὁ δὲ τόπος οὗτος παροξυντικός, τοῦ πρὸ αὐτοῦ ὄντος συγκρουστικοῦ κατὰ ἀντεξέτασιν, πότερον κυρίαν εἶναι δεῖ τὴν ψῆφον τῶν ὀμωμοκότων ἢ τῶν ἀνωμότων. R.Y.T.C.V.

725, 23. ἀλλ' οὐδὲ ἃ δίκαια ὡρίσατο] Δημοσθενικῆς βίας τὸ νόημα, τὸ περιτρέπειν τοῦ ἀντιδίκου τὸ ἰσχυρὸν εἰς τοὐναντίον. ὁ γὰρ Τιμοκράτης ὡς φιλάνθρωπον εἰσάγων τὸν νόμον εἶπε τὴν ἄφεσιν τοῦ δεσμοῦ, εἰ καταστήσειαν ἐγγυητάς, ὁ δὲ ῥήτωρ βιαίως ἀνατρέπει τοῦτο, λέγων ὅτι τῇ ἀληθείᾳ οὐδὲ ἐγγυητὰς βούλεται παρασχεθῆναι, ἀλλὰ ἀπατῆσαι ὑμᾶς. A.—V.

4. τῷ add. W.
6. ὀμ. ἐψ.] ἐψ. ὀμ. T.D.
11. ἐνταῦθα] ἐντεῦθεν R.
12. τοῖς] Ἄλλως præfixum in V.
13. δὲ om. T.C.V.
καὶ διὰ τί] διὰ τί δ' (δ' om. V.) T.C.V.
16. ὑμᾶς A.R. ὑμῖν ceteri.
20. ἡμῶν] ὑμῶν T.C.D.G.
ἑαυτοῦ] αὑτοῦ R.
21. γνῶσιν] γνώμην Y.
22. συγκρουστικοῦ Y. συγκριτικοῦ ceteri.
πότερον—τῶν (τῶν om. C.G.) ἀνωμότων (ἀνωμοτάτων T.D.V., unde ἀνομωτάτων in C.G.) om. R.Y.
28. παρασχεθῆναι] παραστῆναι C.G. παραστῆσαι V.

726, 4. ἐνθυμεῖσθε] καὶ οὗτος δὲ ἀπὸ τοῦ ἐλλείποντος· κέχρηται δὲ τούτῳ τῷ τρόπῳ εἰς τὰ προειρημένα μέρη τούτου τοῦ νόμου ἑτέρως. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ἦσαν πρὸς τὰ γεγραμμένα, οὗτος δὲ ἀπὸ τῶν παρειμένων καὶ ἐλλειπόντων περὶ τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ νόμου· ὅθεν καὶ τὴν προειρημένην ῥῆσιν ἅπασαν ἤνωσεν, ἐξ ἀρχῆς πάλιν λαβών. τί γάρ φησιν; "ἐνθυμεῖσθε ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ τῆς καταγνώσεως οἷ "διεπήδησεν." οὐκοῦν τὸ κατ' ἔλλειψιν αἰτιᾶται τοῦ νόμου. ἔδει γὰρ τὸν ἡττηθέντα παραδοθῆναι τοῖς ἕνδεκα, ἕως ἂν ἐγγυητῶν εὐπορήσῃ. ἀλλ' ἐπειδὴ ἠδύνατο πρὸς τοῦτο λέγειν ὁ Τιμοκράτης ὅτι ὡς ὁμολογούμενον τοῦτο παρῆκα, διὰ τοῦτο προλαβὼν διέβαλε τοῦ νόμου τὴν ἀσάφειαν, εἰπὼν ὅτι τοῖς μὲν ἔξεστι ταυτὶ, τοῖς δὲ ταυτὶ περὶ αὐτοῦ γινώσκειν. R.Y.

726, 8. τοῖς ἕνδεκα] ἕνδεκα λέγει ἀντὶ τῶν δεσμοφυλάκων. ἐξέκλεψεν οὖν, φησὶ, τὸν δεσμὸν, τῷ μὴ δεδέσθαι παρὰ τοῖς ἕνδεκα καὶ φυλάττεσθαι, ἕως ἂν ἐγγυητὰς παράσχῃ ἐν τῷ δήμῳ, ἵνα ἐν τοσούτῳ δυνηθῇ φυγεῖν. A.—V.

726, 9. μετὰ ταῦτα καθιστάναι τοὺς ἐγγυητὰς] ἐκ μεταλήψεως οὗτος ὁ τόπος. μετέλαβε γὰρ ὄνομα ἀντὶ ὀνόματος· δέον γὰρ αὐτὸν, φησὶν, εἰπεῖν τὸ τίμημα καὶ τὸ γινόμενον, ὁ δὲ τὸ ἀργύριον ὃ ὦφλε, φησὶν, εἶπε. καὶ τοῦτο ἀναφέροιτο ἂν ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἀσάφειαν. R.Y.

726, 22. ἐνταυθοῖ] ὅτι ἐνταῦθα καὶ ἐνταυθοῖ λέγεται, οὐ μὴν ἐνταυθί. A.T.C.V.

726, 26. ἀντὶ μὲν τοῦ τιμήματος] τίμημα καλεῖ αὐτὸ τὸ προστιμηθὲν αὐτῷ ἐκ τοῦ χρόνου τῆς ἐνάτης πρυτανείας, ὥστε καταβαλεῖν διπλᾶ, ἀργύριον δὲ αὐτὸ τὸ κεφάλαιον καὶ τὸ ἀρχαῖον. A.T.C.V.

727, 3. τὸ γεγραμμένον] αὐτὸ τὸ ἀρχαῖον. A.T.C.V.

1. ἀπὸ] ἐκ R.
ἐλλείποντος] λείποντος R.Y.
2. τούτῳ et τούτου om. R.
13. ἕνδεκα A.R. ἕνδεκα δὲ ceteri sine lemmate. τοὺς ἕ. δὲ P.
τῶν W. τοῦ C.G. τοῦ τῶν ceteri.
14. τῷ W. pro τό. In C.G. est φησὶ τὸ δεδέσθαι, mediis omissis.
19. γινόμενον—ἀργύριον] Inverso ordine in R. Brevius scholion est in S. ϛ' τόπος ἀπὸ μεταλήψεως· ἀντὶ γὰρ τιμήματος ἀργύριον (adde ὃ) ὦφλεν εἶπεν, ὄνομα ἀντὶ ὀνόματος μεταλαβών. ἢ μὴν ἐκτίσειν τὸ ἀργύριον ὃ ὦφλεν. Tum post duo puncta, finem scholii indicantia, ἐμπ τοῦ ϛ' τόπου.
26. ἀρχαῖον] καλεῖ add. T.C.V. Tum ἐνταυθοῖ δὲ ὅτι etc.

727, 9. μετὰ ταῦτα τοίνυν] ἕβδομος τόπος οὗτος ἐστίν. ὅτι δὲ ἐφ' ἕτερον μέρος μεταβαίνει τοῦ νόμου δῆλον. τὸ μὲν γὰρ ἐν τῇ τῶν ῥημάτων μεταθέσει εἴη ἂν τοῦ προεξητασμένου· τὸ κατὰ τοὺς προέδρους καὶ τὴν ἐπιχειροτονίαν αὐτῶν, εἴη ἂν τοῦ ἑβδόμου. στρέφεται δὲ περὶ μίαν λέξιν, διότι εἶπεν ὁ Τιμοκράτης καθιστάναι τοὺς ἐγγυητὰς ὅταν βούληται. ἴσως δὲ δύναται τὸ "ὅταν βούληται ἕκαστος" τῷ ἀπαλλαγῆναι τῶν δεινῶν. R.Y.

727, 16. φαύλους ἀνθρώπους] εὐτελεῖς κατὰ τὴν τύχην. A.

727, 17. οὓς] ἀντὶ τοῦ οὕστινας ἐγγυητάς. A.T.C.V.

ἐὰν ἀποχειροτονήσητε] ἀντὶ τοῦ ἀποδοκιμάσητε καὶ μὴ δέξησθε αὐτούς, ἢ μὴ ὄντας ἱκανοὺς εἰς τὸ ἐγγυήσασθαι ἀπαλλάξητε. A.T.C.V.

727, 24. τῷ δὲ καταστήσαντι] ὄγδοος τόπος οὗτος ἐστί. πάλιν ἐνταῦθα ἐπέμεινεν ἐπὶ τοῦ κακουργήματος. ἔστι δὲ οὗτος ὁμοίως ἀπὸ τῆς αὐτῆς μεταλήψεως, ὅτι ὄνομα ἀντ' ὀνόματος ἔγραψεν. R.Y.

728, 1. ἐὰν δὲ μὴ καταβάλῃ] ἀποτείνεται μὲν ἀπὸ τούτου πρὸς τὴν μέλλουσαν ἀντίθεσιν. τοῦ γὰρ Τιμοκράτους μέλλοντος προβάλλεσθαι τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὸ ἀδείας τινὸς τυγχάνειν τοὺς ὀφείλοντας, αὐτὸς προαναιρεῖται τοῦτο, ἀντιθεὶς τὸ νενομοθετῆσθαι δεσμὸν παρὰ τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν αὐτῶν. ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο δοκεῖ τὴν ὑποψίαν ἀναιρεῖν τὴν κατὰ Τιμοκράτους, κελεύοντος δεῖσθαι τοὺς ὀφείλοντας ἐὰν μὴ ἐκτίσωσιν, οὗτος δῆλός ἐστιν οὐ χαριζόμενος τοῖς ὀφείλουσιν. ἔνατον εἴληφε τόπον, ἀπὸ τοῦ περιουσίας τόπου· τὸν γὰρ μὴ δεθέντα τὴν ἀρχὴν μηδὲ ὄντα ἐν δεσμοῖς τίς, φησὶν, ἐγγυήσεται; καὶ ἔστι μὲν ὁ τόπος ἀπὸ μάχης, ὅτι ἐναντία νενομοθέτηκεν οἷς προβάλλεται ἐκ τοῦ περιουσίας, εἰ ὅλως μὴ ὑπόκειται ὁ δεθησόμενος. δέδωκε δὲ αὐτῷ τὴν ἀφορμὴν τοῦ σοφίσματος ὁ μικρῷ πρόσθεν ἐξητασμένος τόπος ἀπὸ τῆς ἐλλείψεως. ἔχων

1. ἕβδομος τόπος] Breve scholion in S. ζ' τόπος ἐφ' ἕτερον μέρος μεταβαίνων τοῦ νόμου. καὶ οὗτος δὲ ἐπὶ τὴν ἀσάφειαν ἀναφέρεται.

10. ἀποχειροτονήσητε] ἐχειροτονήσητε (sic) T.D. ἐγχειροτονήσητε C.G.V.

11. ἢ] ὡς A.

ἀπαλλάξητε] ἀπαλλάξατε T.D.V. ἀπαλλάξητε A.

14. ἐνταῦθα ἐπ.] ἐπ. ἐνταῦθα R.

15. ὀνόματος] ὀνομάτων R.Y.

20. παρὰ] περὶ R.

22. ἐκτίσωσιν] ἀποτίσωσιν R.

23. ἔνατον Y. ἔννατον R.

24. περιουσίας] περὶ οὐσίας R. hic et infra. In S. breviter θ' τόπος ἐκ περιουσίας.

ἐν δεσμοῖς] ἐκ δεσμοῦ R.

οὖν ἀπὸ τούτου τοῦ τόπου τὸ μὴ εἰρῆσθαι δεῖν αὐτὸν δεδέσθαι, εἰκότως ὡς μὴ κατὰ ὑποκειμένου δείκνυσι τὴν ἄλλως γεγραφότα τὰ Τιμοκράτους ῥήματα· διαλέγεται γὰρ περὶ δεσμοῦ οὐχ ὑποκειμένων τῶν δεθησομένων. R.Y.

728, 6. ἐὰν δὲ μὴ] πειρᾶται λῦσαι αὐτοῦ τὴν δόξαν, ἣν ἔχειν νομίζεται παρὰ τοῖς πολίταις, ὡς φιλάνθρωπον εἰσάγων νόμον. ἔστι δὲ ὥσπερ λύσις ἀντιπίπτοντος. ἵνα μή τις εἴπῃ "ἰδοὺ οὖν, καὶ αὐτὸς "κελεύει εἶναι δεσμόν," ἐπάγει ὅτι "τῷ ὀνόματι μόνον καταλιμπάνει "ὑμῖν τὴν τιμωρίαν τοῦ δεσμοῦ, τῷ λέγειν ὡς δεῖ δεσμεῖσθαι, τῇ δὲ ἀληθείᾳ καὶ τῷ ἔργῳ ἀφαιρεῖται, παρέχων καιρὸν φυγῆς τοῖς μὴ βουλομένοις καταβαλεῖν, ὡς εἶπεν ἄνω· "ἀλλ' ὁ τὸν καιρὸν "ἐκκλέψας." κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ ᾤετο δεῖν. A.T.C.V.

ἀλλὰ τὸν καιρὸν ἐκκλέψας] ἐκκλέψας τὸν ἠδικηκότα καὶ τὴν παράδοσιν αὐτοῦ τοῖς ἕνδεκα, διὰ τὸ τὸν τούτου νόμον κελεύειν ἐν τῷ δήμῳ καθιστάναι τοὺς ἐγγυητὰς, ἀδύνατον δὲ εἶναι αὐθημερὸν ἐκκλησίαν ἅμα καὶ δικαστήριον γενέσθαι, ὡς ἄνω εἴρηται. P.

728, 11. καὶ παρ' ἀκόντων] ἀντὶ τοῦ καὶ ὑμῶν μὴ βουλομένων ἔδωκεν ἄφεσιν τοῦ δεσμοῦ. A.T.C.V.

728, 14. ὁ δὲ πολλῶν ὄντων] δέκατος οὗτός ἐστιν εἰς τὸ ἐπιχείρημα τῆς ἀσαφείας. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ἐλλείποντος καὶ οὗτος. ἐλλείπει γὰρ τῷ νόμῳ τὸ μὴ διειλέχθαι περὶ τῶν μὴ καθιστάντων τοὺς ἐγγυητάς. σεσόφισται δὲ καὶ οὗτος. εἰ γὰρ μὴ καταστήσει τοὺς ἐγγυητὰς, δηλονότι μένει δεδεμένος. ὁ δὲ τὸ κατὰ ἔλλειψιν λαβὼν πρὸς τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον κατεσκεύασεν, ἀποδεικνὺς ὅτι οὐ δεθήσεται τὴν ἀρχὴν οὐδείς. οὐκοῦν οὐδὲ καταστήσει τοὺς ἐγγυητάς· εἶθ' ὃ παρελέλειπτο ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἀπὸ τῶν προέδρων, τοῦτο ἐνταῦθα ἐξήτασεν, ὅτι τοῖς μὲν προέδροις ἀνάγκην ἐπέθηκεν εἰσαγαγεῖν τοὺς ἐγγυητὰς εἰς τὸν δῆμον, τοῖς δὲ ὀφείλουσιν οὐδεμίαν ἀνάγκην προσάγει. R.Y.

728, 26. τοῦ δὲ μὴ καταστήσαντος οὐκ ἔνι δήπουθεν] πῶς γὰρ ὁ μὴ καταστήσας ἐγγυητὰς μέλλει ἔχειν ἐγγυητάς; οὐκοῦν, φησὶ,

1. αὐτὸν] αὐτὴν R.
2. τὴν ἄλλως] τὸν ἄλλως R.
6. νόμον add. codices, om. V.
9. τῷ λ. P. τὸ λ. codices et V. δεῖ W. pro δεῖν.
17. καὶ παρ'] τὸ δὲ καὶ παρ' T.D. C.G.
21. τὸ μὴ] τῷ μὴ Y.
22. καταστήσει] καταστήσῃ R.Y.
31. ἐγγυητὰς post καταστήσας om. V. οὐκοῦν A. οὗ καὶ ceteri.

κατὰ τοῦ μὴ καταστήσαντος ἐγγυητὰς οὐδὲν ἔγραψε. τὸ δὲ καθίζουσιν ἀντὶ τοῦ καθίστανται. A.T.C.V.

729, 2. καίτοι πῶς ἂν ἀσυμφορώτερος] ἐντεῦθεν ὁ ἐπίλογος ἄρχεται. ἐπιλογίζεται δὲ ἀνακεφαλαιούμενος τῶν ῥηθέντων ἐπιχειρημάτων τὴν δύναμιν. T.C.V. συμπεραίνει τὸ συμφέρον κεφάλαιον. δεύτερον δὲ ὥσπερ ἀνακεφαλαιοῦται τὰ εἰρημένα. εἰ δέ τις ζητήσοι διὰ τί ἐν μέσῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαίωσιν ἔταξεν—ἴδιον γάρ ἐστι τῶν ἐπιλόγων τὸ ἀνακεφαλαιοῦσθαι—λέγομεν ὅτι αὕτη λέγεται ἀνακεφαλαίωσις μερικὴ ἑνὸς ἑκάστου κεφαλαίου, οὐ τελέως αὐτοῦ τοῦ λόγου καὶ τῶν ἀγώνων. A.—V.

729, 14. ὅτι τοίνυν ὅλην συγχεῖ] ἔτι τοῦ συμφέροντός εἰσιν οἱ λόγοι. T.C.V.

ὅτι τοίνυν ὅλην συγχεῖ] πληρώσας τοὺς δέκα τόπους ἐπιλογίζεται τὸ πρῶτον ἐπιχείρημα. ἐπιλογίζεται δὲ ἀνακεφαλαιούμενος τῶν δέκα τόπων τὴν δύναμιν. Y. πληρώσας τὸν ἐπίλογον μεταβαίνει πάλιν ἐπ' ἄλλην ἐξέτασιν τοῦ συμφέροντος, ἐντεῦθεν ἀποδεικνὺς ἀδύνατον τὸ προστεταγμένον ὑπὸ τοῦ νόμου. οὐ μὴν ἀγνοητέον ὅτι τὸ δυνατὸν ἐπὶ τὸ συμφέρον ἔχει τὴν ἀναφοράν. ὁπόσοις δὲ κέχρηται τόποις ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ δυνατὸν ἐπιχειρήματος πάλιν ἐπισκεψόμεθα. ἔστι τοίνυν ὁ πρῶτος τόπος ἀπὸ τρόπου κατὰ τὸ ἔνδοξον, τίνι τρόπῳ καὶ τίνι κανόνι τῆς πολιτείας χρώμενοι τὰ πολλὰ καὶ καλὰ καὶ μεγάλα κατεργάζονται τρόπαια, καὶ κατὰ γῆν στρατεύονται καὶ κατὰ θάλατταν ναυμαχοῦσι. τῷ γράφειν ψηφίσματα, φησὶ, νόμους περὶ εἰσφορᾶς, περὶ τριηραρχιῶν, τῷ τοὺς μὴ πειθομένους τοῖς νόμοις μηδὲ τοῖς ψηφίσμασι κολάζεσθαι πληρουμένων τῶν δικαστηρίων καὶ δεσμὸν

1. τὸ δὲ] δὲ om. A.

5. συμπεραίνει A. ἢ (καὶ W.) συμπεραίνει T.C.V.

6. ζητήσοι] ζητήσει margo P. Sic in scholio ad 734, 5.

7. τῶν ἐπιλόγων A.R. τῷ ἐπιλόγῳ ceteri.

8. τὸ ἀνακεφαλαιοῦσθαι A. τὸ ἀνακεφαλαίωμα R. τὸ ἀνακεφα (sic) T. D. ἡ ἀνακεφαλαίωσις C.G.V.

13. ὅτι τοίνυν ὅλην συγχεῖ] In S. scholia breviora, ἐπίλογος τοῦ α' ἐπιχειρήματος ἀνακεφαλαιούμενος τῶν ι' τόπων τὴν δύναμιν. πληρώσας δὲ τὸν ἐπίλογον μεταβαίνει ἐπ'—συμφέροντος. οὐκ ἀγνοητέον δὲ ὅτι τὸ β' ἐπιχείρημα τοῦ δυνατοῦ ἐπὶ τὸ συμφέρον ἔχει τὴν ἀναφοράν. γ' γάρ ἐστι τὰ ἐπιχειρήματα· ἓν μὲν τὸ τῆς ἀσαφείας· δεύτερον τὸ τοῦ δυνατοῦ. τρίτον τὸ τοῦ δικαίου· δι' ὧν τὸ συμφέρον.—β' ἐπιχείρημα τὸ κατὰ τὸ δυνατόν. et ad v. 17. α' τόπος τοῦ β' ἐπιχειρήματος κατὰ τὸ ἔνδοξον.

17. ὑπὸ] ἀπὸ R.

24. τῷ τοὺς] τὸ τοὺς Y. ἢ τῷ τοὺς R.

25. δεσμὸν] δεσμῶν R.Y.

καταγινωσκόντων τῶν ἀκοσμούντων. εἰ δὲ οὗτος τῶν δεσμῶν ἀνίησιν, ἀνατρέπει τὸν τρόπον τῆς πολιτείας. ἀνατρέπων δὲ τὸν τρόπον καὶ τοὺς κανόνας, διαφθείρει τὴν δόξαν τῆς πόλεως. R.Y.

729, 15. φιλοτιμίας] φιλοτιμίαν τὴν δόξαν λέγει. A.

730, 7. ἀλλὰ μὴ τὸ προσῆκον ποιῇ] παραχρῆμα καταβάλλων τὰ χρήματα. T.C.V.

730, 8. ἐροῦμεν νὴ Δία τοῖς Ἕλλησιν] ἡ χάρις μετὰ θυμοῦ μεμιγμένη. τοιοῦτος γάρ ἐστιν ὁ ῥήτωρ. διαλύει τὰς ἐξ ἀπάτης διαβολὰς καὶ διαφυγὰς, τῷ μὴ δυνήσεσθαί τι ποιῆσαι τῶν δεόντων. ἐνάτην δὲ πρυτανείαν τὸν ἔνατον μῆνα λέγει. T.C.V.

730, 23. ἔτι τοίνυν, ὦ ἄνδρες] τόπος δεύτερος οὗτος τοῦ δυνατοῦ ἀπὸ τῆς χρείας περὶ τὰ ἱερὰ καὶ ὅσια. ἀναφέροιτο δ' ἂν ἐπὶ τὸ ἀναγκαῖον, ὅτι ἀνάγκη δεσμεύειν τοὺς ὀφείλοντας ἱερὰ καὶ ὅσια χρήματα, ἵνα θύηται τὰ ἱερὰ καὶ μεταλαμβάνωσιν οἱ δικάζοντες καὶ ἐκκλησιάζοντες καὶ βουλεύοντες τῶν τεταγμένων μισθῶν ὑπὸ τῶν νόμων. καὶ ἔστιν ὁ μὲν πρότερος τόπος τοῦ ἐνδόξου, εἶτα ἀπὸ τοῦ ἀναγκαίου. R.Y.

731, 4. τῶν ἐκ τῶν τελῶν χρημάτων τῇ διοικήσει] τῇ διοικήσει μὲν οὖν λέγει τῇ δαπάνῃ καὶ τοῖς ἀναλώμασι. προσκαταβλήματα δὲ, τοῦτ' ἔστι τὰ ὀφείλοντα προσκαταβληθῆναι εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν ἀναλωμάτων· ἀπὸ μὲν γὰρ τῶν τελῶν τῶν ἀπὸ τῶν λιμένων καὶ τῆς ἀγορᾶς ἀνηλίσκετο εἰς τὰ ἱερὰ καὶ εἰς τὸ δικαστικὸν καὶ εἰς τὸ βουλευτικὸν καὶ ἱππέας καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπήρκει ταῦτα τὰ χρήματα, πολλάκις προσετίθετο καὶ ἔξωθεν ἕτερα παρά τινων ὀφειλόντων, ἃ ἐκάλουν προσκαταβλήματα. R.Y.

τῶν ἐκ τῶν τελῶν] κυρίως μὲν τέλη ἐπὶ τῶν λιμένων λέγεται, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν προσόδων τῆς χώρας. A.—V.

731, 5. τὰ προσκαταβλήματα] οἷον, αὐτὰ τὰ προστιμήματα τοῖς χρεωστοῦσι καὶ μὴ βουλομένοις καταβάλλειν ἕως τῆς ἐνάτης πρυτα-

4. φιλοτιμίας—τὴν δ.] τὰς δόξας R.
8. διαλύει] δὲ add. P.
9. τῷ μὴ δ. W. pro τὸ δ.
10. λέγει om. T.D.
12. καὶ ὅσια] καὶ τὰ δημόσια R. In S. scholion brevius β' τόπος ἀπὸ τῆς χρείας τῆς περὶ τὰ ἱερά. ἀναφέροιτο δ' ἂν ἐπὶ τὸ ἀναγκαῖον.
ὅσια] ὅσα R.
21. μὲν om. R.
24. πολλάκις] Non post, sed ante πολλάκις interpungunt R.Y.
26. μὲν om. T.C.V.
28. προστιμήματα] ἀποτιμήματα R.
29. ἕως] ἕως γὰρ A.R. μέχρι ceteri.

νείας, οἳ, ὡς ἤδη ἔγνωμεν, κατέβαλλον τὰ διπλᾶ. διὸ καὶ προσκαταβλήματα λέγεται διὰ τὸ καταβάλλειν. A.—V.

731, 13. ὀκτὼ] ἀντὶ τοῦ πρυτανείας. A.

731, 15. οὐ δικάσει τὰ δικαστήρια] οὐ μόνον οἱ δικασταὶ ἐλάμβανον μισθὸν, ἀλλὰ καὶ ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος, ἐξ ὧν ἐπιφέρει "ἀλλὰ "ἀμισθὶ ταῦτα ποιήσομεν." A.T.C.V.

731, 19. ἀλλὰ νὴ Δί' ἀμισθὶ ταῦτα] οὐκ ἔστι τοῦτο ἀντίθεσις, ἀλλὰ νόημα ἐν ἀντιθέσεως σχήματι κείμενον, ἵνα χλευαστικῶς διαλεχθῇ πρὸς τὸν Τιμοκράτην, ἵνα παροξύνῃ τοὺς ἀκούοντας, εἰ μέλλοιεν δικάζειν ἄμισθοι. Y. ἀντιπῖπτον, ἀλλὰ, εἰ καὶ μὴ χρήματα ἔσται, τὰ δικαστήρια ποιήσομεν καὶ χωρὶς μισθοῦ. ἔστι δὲ οὐ τῇ φύσει ἀντιπῖπτον· οὐ γὰρ ἄν τις εἴποι καθ' ἑαυτῶν τῶν δικαστῶν, ἀλλ' ὡς τοῦ Τιμοκράτους τοῦτο ἀπαιτοῦντος· καὶ ἔστι συγκριτικόν. τῷ γὰρ νὴ Δία πανταχοῦ ὁ ῥήτωρ ἐπὶ διασυρμῷ χρῆται, οἷον "ἀλλὰ "νὴ Δία τὰ πατρῷα καὶ παππῷα." T.C.V.

731, 23. χρῆν γὰρ] οὐκ ἔστιν ἕτερος τόπος οὗτος, ἀλλὰ τοῦ αὐτοῦ κατασκευαστικὸς ἀπὸ τρόπου. τί δ' ἂν ἔδει σε προσθεῖναι τῷ σαυτοῦ νόμῳ, Τιμόκρατες; τὰς ἀπαιτήσεις πάσας κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας περὶ ἑκάστου γίνεσθαι νόμους, καὶ εἰ γέγραπται ἔν τινι ψηφίσματι ἢ νόμῳ εἶναί τινα εἴσπραξιν κατὰ τῶν δεινῶν, ταύτην εἶναι κυρίαν καθὼς ὀφείλει εἶναι κυρία. λέγει δὲ ταῦτα διὰ τὸ γραφῆναι ἐν τῷ ψηφίσματι Εὐκτήμονος γενέσθαι μὲν διαδικασίαν τοῖς πρέσβεσι πρὸς τοὺς τριηράρχους, τοὺς δὲ ἡττηθέντας, εἴ τις μὴ ἀποδιδοίη, εἰσπράττεσθαι κατὰ τοὺς νόμους τοὺς τελωνικούς. R.Y.

731, 29. νῦν δὲ κύκλῳ φεύγων] ἀντὶ τοῦ πανταχόθεν. τοὺς τελωνικοὺς δὲ τοὺς περὶ τελῶν καὶ τελωνῶν. T.C.V.

732, 3. διὰ ταῦτα οὐ προσέγραψε τοῦτο] ἐπειδὴ δεσμὸν ἠπείλει ὁ τῶν τελωνικῶν νόμος. A.T.C.V.

1. οἳ add. W.

2. καταβάλλειν] τὰ διπλᾶ add. W. προσκαταβάλλειν P.

10. εἰ et ποιήσομεν add. P.

12. ἑαυτοῦ W. pro ἑαυτῶν.

14. οἷον add. W.

15. τὰ πατρῷα καὶ παππῷα] τὰ παππῷα καὶ πατρῷα C.G. Grammaticus negligenter attulit verba Demosthenis p. 150, 26. ἀλλὰ νὴ Δία παππῷα σοι καὶ πατρῷα δόξα ὑπάρχει.

16. ἕτερος τ. οὗτος] τ. ἕτερος οὗτος R.

19. ἢ νόμῳ] ἢ νόμον R.

20. τ. εἶναι] εἶναι τ. R.

26. τοὺς περὶ τελῶν καὶ τελωνῶν add. P. In codicibus hæc cohærent τοὺς τελωνικοὺς δὲ διὰ τοῦτο οὐ etc.

27. τοῦτο] ταῦτα V.

732, 6. ἱππέας] καὶ γὰρ καὶ οἱ ἱππεῖς μισθὸν ἐλάμβανον ἐν εἰρήνῃ ὑπὲρ τοῦ τρέφειν τοὺς ἵππους. T.C.V.

732, 10. οὐ τοίνυν μόνον τὰ δικαστήρια] πόρρωθεν ἤδη λύων τὴν ἀντίθεσιν ταῦτα εἴρηκεν. εἰ γάρ φησι Τιμοκράτης φιλάνθρωπον εἶναι τὸν νόμον, σκοπείτω ὅτι φιλάνθρωπον τοῖς ἀστρατεύτοις, τοῖς πατραλοίαις καὶ κακουργοῖς ἐποίησε, βλαβερὸν δὲ τοῖς ἱεροῖς, τῷ δήμῳ, ταῖς ἐκκλησίαις. ἔστι δὲ οὗτος ὁ τόπος ἀπὸ τοῦ ἀδόξου, ἤτοι ἀπὸ τοῦ αἰσχροῦ· ὡς γὰρ βούλει λέγε. R.Y.

732, 11. ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀδικοῦσι] οὐχ ὅτι ὑπὲρ τούτων τέθεικεν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ καὶ τοῦ καταδικάζεσθαι πολλάκις χρήματα τούτους, ἠδυνήθη σοφίσασθαι. διὸ καὶ ἐπάγει τοῦτο, ἐπειδὴ σοφισμοῦ πλῆρες ἐδόκει εἶναι τὸ ῥῆμα· τὰς γὰρ ὑπαρχούσας ἐκ τῶν νῦν καὶ τὰ ἑξῆς. A.—V.

732, 17. λεγόντων γὰρ τῶν νόμων] περὶ κλοπῆς. B.

732, 25. καὶ γὰρ εἰ φορτικώτερον] σημείωσαι· ὁμολογία τοῦ τολμήματος. B.

λεγόντων γὰρ τῶν νόμων] σφάλλει ὡς τοῦ νομίμου εἶναι· οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ λέγει ὅτι Σόλων τὸ καὶ τὸ λέγει ὡς τὸ συμφέρον βλέπων, ὁ δὲ οὐ μιμεῖται αὐτὸν, ἀλλ' ἀσυμφόρως γέγραφε τὸν νόμον. ἀπολογίαν δὲ ποιεῖται καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ Διοδώρου, ὅτι δι' ὧν βούλεται ἰσχυροὺς εἶναι τοὺς κατὰ τῶν πατραλοιῶν νόμους, δῆλός ἐστι παρεσκευασμένος τοὺς γονέας τιμᾶν· ὥστε μάτην αὐτὸν σεσυκοφαντῆσθαι ὑπὸ Ἀνδροτίωνος, ὡς τὸν πατέρα ἀνῃρηκότα. T.C.V.

732, 28. ἵνα ἐν Ἅιδου τοῖς ἀσεβέσι] οἷον τοῖς περὶ τὸν Τάνταλον καὶ τὸν Τιτυὸν καὶ τὸν Ἰξίονα. ἐπειδὴ οὖν ᾔσθετο ὡς ὅτι τὰ τοιαῦτα τολμηρὰ ποιητικῆς μᾶλλόν ἐστιν, ἀλλ' οὐ ῥητορικῆς, ὥσπερ συγγνώμην ᾔτησεν εἰπών· "καὶ γὰρ εἰ φορτικώτερον·" ὅ ἐστιν ἀνόητον, ὥς φησιν Ἀθανάσιος. A.—V. ὀφείλει, φησὶ, μάλιστα διὰ τοῦτο

3. πόρρωθεν om. R. In S. scholion breve γ' τόπος ἀθροίζων τὰ προειρημένα καὶ συνάπτων τὰ μέλλοντα. ἔστι δὲ ὁ τόπος ἀπὸ τοῦ ἀδόξου.

10. ἀπὸ R. et supra versum A. ὑπὲρ pr. A. et V. ὑπὸ C.G. ὑπὲρ, superscripto ab eadem manu ὑπὸ, T.D.

12. τὰς γὰρ—ἑξῆς add. P.

17. σφάλλει] σφάλει T.D.V. εἶναι] φαινομένου P.

18. ὅτι supra versum habet T. a m. antiqua.

τὸ λέγει] τὸ λέγειν T.D.

24. οἷον τοῖς] οἷον τοὺς A.R.

25. Ἰξίονα] ἰξίωνα T.C.D.G.V.

27. ὅ ἐστιν Sauppius. ἐστιν A.R. ἐστιν, τουτέστιν ceteri.

ἀποθανεῖν, ἵνα ἐκεῖ θεὶς τοῦτον τὸν νόμον, τοὺς κακούργους τιμωρίας λύσῃ, ἡμᾶς δὲ ἐάτω ζῆν ὡς πολιτευόμεθα. T.C.V.

733, 6. ποδοκάκῃ] βασανιστήριόν τί ἐστιν ὄργανον, εἰς ὃ στρεβλοῦταί τις, δεσμούμενος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας. τοῦτο καλεῖται καὶ ποδοστράβη. A.—V.

733, 9. περὶ τοῦ τιμήματος] ὅ ἐστι περὶ τῆς τιμωρίας. A.—V.

733, 14. ἐὰν δ' ἁλῷ] εἴποι ἄν τις, πῶς λέγει "ἐὰν ἁλῷ," καίτοι προειπὼν ὅτι "εἰσαγόντων αὐτὸν εἰς τὴν Ἡλιαίαν." πῶς δὲ ἐδύναντο αὐτὸν εἰσαγαγεῖν, μὴ κατασχεθέντος αὐτοῦ; λέγομεν ὅτι τὸ "ἐὰν "ἁλῷ" ἐνταῦθα λέγει οὐκ, ἂν κατασχεθῇ, ἀλλ', ἐὰν ἁλῷ διὰ τῆς κρίσεως ποιήσας ἐφ' ᾧπερ συνελήφθη. τὸ δὲ παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι ἀντὶ τοῦ παθεῖν εἰς τὸ σῶμα, ἀποτῖσαι δὲ χρήματα. A.—V.

733, 16. ὅμοιός γε] τοῦ αὐτοῦ τόπου τοῦ ἀδόξου καὶ τοῦτο κατὰ ἐξέτασιν ἐκ διαφορᾶς Τιμοκράτους καὶ Σόλωνος. ἄχρι μὲν οὖν τούτων ἐπλήρωσε τῶν δύο ἐπιχειρημάτων τοὺς τόπους, τοῦ τε ἀσαφοῦς καὶ τοῦ ἀδυνάτου. R.Y.

ὅμοιός γε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Σόλων ὁ νομοθέτης] κατὰ ἀντεξέτασιν ἐκ διαφορᾶς Τιμοκράτους καὶ Σόλωνος, ἵνα ἐκ τῆς δόξης τοῦ προσώπου δείξῃ αὐτὸν πλέον παρανομώτατον. ἀντίθεσιν δὲ οὐδεμίαν ἐνταῦθα πρὸς τὸ συμφέρον ἔθηκεν· οὐ γὰρ ἐλυσιτέλει αὐτῷ παραθραῦσαι τοῦ οἰκείου κεφαλαίου τὴν ἰσχύν. ὅταν δὲ ἐκ τῆς ποιότητος τοῦ Τιμοκράτους λογίζηται, τότε κινήσει τὴν ἀντίθεσιν λέγων ὡς ἄτοπον ἔγραψας, ὅπως μηδεὶς Ἀθηναίων δεθήσεται, καὶ αὐτὸς πείσεταί τι κακόν. T.C.V.

733, 18. βελτίους ποιεῖ] οὐκ εἶπε κολάζει, καίτοι ἐν τοῖς προειρημένοις περὶ κολάσεως διεξερχόμενος, ἀλλὰ βελτίους ποιεῖ, σωφρονισμὸν εἰπὼν τὴν κόλασιν· ὥστε τὴν Τιμοκράτους δοκοῦσαν φιλανθρωπίαν βλαβερὰν εἶναι, τὴν δὲ Σόλωνος τιμωρίαν οὐ κόλασιν, ἀλλ' ὠφέλειαν. A.—V.

733, 26. τὰ μὲν ἄλλα ἐῶ] τὸ σχῆμα ἀποκοπή. A.

3. ποδοκάκῃ] δὲ add. T.C.V.

4. τοὺς π. καὶ τ. χ.] τ. χ. καὶ τοὺς π. T.C.V.

6. περὶ] τὸ δὲ περὶ T.C.V.

ὅ ἐστι A.R. δηλονότι ceteri.

7. εἴποι W. pro εἴποιεν, quod ex εἴπειεν corruptum esse potest.

11. ἀποτῖσαι] ἐκτῖσαι T.C.V. hic et paullo post.

13. τοῦ αὐτοῦ—Σόλωνος] Habet etiam S. in quo post ἀδόξου legitur litera α'.

23. αὐτὸς] ὅπως αὐτὸς ὁ κακουργήσας οὐ P.

οἳ καὶ ζῶντας ἀναγκάζουσι] περὶ παίδων. B.

734, 5. βούλομαι τοίνυν] ἀνακεφαλαίωσις πάλιν τελείως τῶν δύο κεφαλαίων, τοῦ τε νομίμου καὶ τοῦ συμφέροντος. Λ.—V. εἰ δέ τις ζητήσει τίνος ἕνεκα τὸ δίκαιον παρέλιπεν, ἐροῦμεν, οὐ παρῆκεν, ἀλλ' ἐπειδὴ πάνυ ἦν ἰσχυρὸν, φανερῶς μὲν αὐτὸ οὐ τίθησι, κατασπείρει δὲ αὐτὸ πανταχοῦ. T.C.V.

βούλομαι τοίνυν ὑμῖν] ἐπιλογίζεται πρῶτον ἐξ ἀνακεφαλαιώσεως καὶ ἀναμνήσεως τῶν προειρημένων κατὰ ἀπαρίθμησιν, πρῶτον καὶ δεύτερον καὶ τρίτον λέγων. ἐν δὲ τούτοις διεῖλε τὸ περὶ πρόσωπον νόμιμον καὶ τὸ περὶ τὸ πρᾶγμα, τοῦ δὲ συμφέροντος τὰ δύο ἐπιχειρήματα καὶ τοὺς τόπους εἰπεῖν παρῃτήσατο. εἶτα μετὰ τὴν ἀνακεφαλαίωσιν ἄλλο εἶδος συγγνώμης ὑφείλετο. ἐπιβουλεύων γὰρ, φησὶ, καὶ οὐ γνώμης διαμαρτάνων ἔγραψεν. ἐπὶ τούτοις τίθησι λοιπὸν τὴν ἀπὸ τοῦ δικαίου ἀντίθεσιν, προδήλως μὲν οὐ τιθείς· οὐδὲ γὰρ γυμνῶς συνέφερε· πόθεν οὖν ἡ ἀρχὴ τῆς ἀντιθέσεως; θαυμάζω δ', ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τῆς ἀναιδείας αὐτοῦ. θαύμασον δὲ τὴν μεταχείρισιν ὅτι πρὸ τῆς θέσεως ἡ λύσις, καὶ συμπέπλεκται τῇ ἀντιθέσει τὸ ἐναντίωμα. τί γάρ φησιν; ὁ μετὰ Ἀνδροτίωνος ἀπανθρωποτάτως ἂν χρησάμενος τοῖς πολίταις, ὁ μηδένα ἔλεον περὶ αὐτοὺς ἐπιδειξάμενος, οὗτος τοὺς κλέπτας καὶ τοὺς τὰ ἱερὰ χρήματα κατέχοντας φιλανθρωπεύεσθαι λέγει. καὶ ἔτι ἑτέρωθί που τοῦ λόγου παρέδειξε τὴν ἀντίθεσιν. τί γάρ φησι; καὶ οὕτω πρὸς τὸ πλῆθος προσενήνεκται. οὐκοῦν τὸ μὲν νόμιμον προηγούμενόν ἐστι κεφάλαιον, καὶ τὸ συμφέρον ὁμοίως προηγούμενον τῷ Δημοσθένει, τὸ δὲ δίκαιον εἰσῆκται κατὰ τὸ Τιμοκράτει ἑπόμενον, ἀντιπροτεινόμενον παρὰ τοῦ ἀντιδίκου. ὃ δὲ προηγούμενόν ἐστι τῷ Δημοσθένει κεφάλαιον, Τιμοκράτει ἑπόμενον πάλιν, τό τε νόμιμον καὶ τὸ συμφέρον. θαυμαστῆς δὲ οὔσης τῆς κατὰ τὴν ἀντίθεσιν μεθόδου, ἔτι θαυμασιωτέρα ἡ κατὰ τὴν λύσιν μέθοδος. ἄρχεται δὲ ἀπὸ συγκρίσεως κατὰ ἀντεξέτασιν. τίνες οὖν

2. πάλιν τελείως om. T.C.V. Iidem mox inverso ordine τοῦ τε συμφέροντος καὶ τοῦ νομίμου.

5. ἐπειδὴ T.D. ἐπειδὴ μὲν ceteri.

7. In S. ἐπίλογος τοῦ συμφέροντος ἐξ ἀνακεφαλαιώσεως καὶ ἀναμνήσεως τῶν προειρημένων κατὰ ἀπαρίθμησιν.

10. καὶ τὸ] καὶ om. R.

15. γυμνῶς] γυμνὸς Y.

18. ἀπανθρωποτάτως] ἀπανθρωπότατα R.

25. Τιμοκράτει] τιμοκράτη Y., om. R.

26. Τιμοκράτει] τιμοκράτους R.Y.

29. ἄρχεται δὲ—] Hæc usque ad finem scholii partim iisdem verbis perscripta partim amplificata leguntur in scholio ad p. 735, 10.

μᾶλλον ἀδικοῦσι τὴν πόλιν, καὶ τίνες δικαιότεροι καταβάλλειν εἰσίν. οἱ διὰ πενίας κλέψαντες, ἢ οἱ πρέσβεις αἱρεθέντες καὶ πλούσιοι ὄντες, εἶτα ὑφελόμενοι; καὶ τοῦτο δὲ δεῖ εἰδέναι, ὅτι φοβούμενος τὴν ἀπὸ τοῦ δικαίου ἐφομαρτοῦσαν ἀπανθρωπίαν (πικροῦ γὰρ τὸ διορίζεσθαι τοὺς ἀδικοῦντας δίκην διδόναι) οὐκ ἀπὸ τοῦ οἰκείου προσώπου τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἐργάζεται, ἀλλὰ παρὰ πᾶν τὸ κεφάλαιον ἄνω καὶ κάτω τὸν Σόλωνα θρυλεῖ, καὶ ὅτι πικρῶς κατὰ τῶν ἀδικούντων νομοθετεῖ· ἀξιόπιστος γὰρ ὁ Σόλων. R.Y.

734, 7. πρῶτον μὲν παρὰ τοὺς νόμους] τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ νομίμου προσώπου· τὸ δὲ δεύτερον τοῦ νόμου αὐτοῦ. T.C.V.

734, 9. τρίτον δὲ] ἰστέον ὅτι οὐ λέγει ἐνταῦθα περὶ τοῦ τρίτου κεφαλαίου, ὅ ἐστι τοῦ δικαίου, ἀλλὰ περὶ τοῦ συμφέροντος. τρίτον δὲ αὐτὸς ἐκάλεσεν ἐνταῦθα τὸ συμφέρον, οὐ πρὸς τὴν τάξιν τῶν κεφαλαίων, ἀλλὰ πρὸς τὴν διαίρεσιν. τὸ γὰρ νόμιμον κεφάλαιον εἰς δύο διεῖλεν, εἴς τε τὸ παράνομον καὶ τὸ ἐναντίον τοῖς νόμοις. οὐκοῦν ὡς πρὸς τὰ δύο μέρη τοῦτο εἶπε τρίτον· ἐπεὶ πρὸς αὐτὴν τὴν φύσιν τοῦ νομίμου κεφαλαίου πάλιν δεύτερον λέγει τὸ συμφέρον. A.T.C.V.

734, 20. πανταχόθεν μὲν τοίνυν] ἄλλο εἶδος ἐπιλόγου ἀπὸ τῆς γνώμης τοῦ τεθεικότος τὸν νόμον ἐργάζεται, ἵνα τὰ τῆς συγγνώμης ἀφέληται. S.

734, 24. οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἄκων] εἰ μὲν ἐκ προνοίας τέθεικεν, εἰ κατὰ ἄγνοιάν τι καλὸν ἀπὸ τύχης γράψαι· ἐπειδὴ δὲ ἐκ μελέτης, οὐδὲν ἔχει καλῶς. τὸ γὰρ οὐδὲ ἄκων ἀναίρεσις μὲν συγγνώμης, λύσις δὲ λάθρα τοῦ δικαίου οὗ ἔχει προσφέρειν Τιμοκράτης. οὐ φανερῶς δὲ αὐτὸ τίθησιν, ἐπειδὴ ἴσχυε ταύτῃ. T.C.V. ὁ ἄκων καλόν τι ποιήσας οὐκ ἐπαινεῖται· οὐδὲ γὰρ σπουδαῖος διὰ τοῦτο λέγεται· χωρὶς γὰρ προαιρέσεως οὐκ ἔστιν ἡ ἀρετή· οὐδεὶς δὲ ἄκων πράττων ἐκ προαιρέσεως πράττει. ὅμως εἰ Τιμοκράτης, ὁ τὸν νόμον ἐκ προαιρέσεως ἀνεπιτήδειον καὶ παράνομον τεθεικώς, εἴ τι ἐν αὐτῷ ἄκων ὀρθῶς ἔγραψεν, εἰ μὴ ἐπαίνου, ἀλλά γε συγγνώμης ἄξιος κρινέσθω. P.

734, 28. θαυμάζω δὲ] ἐντεῦθεν ἡ ἀπὸ τοῦ δικαίου ἀντίθεσις.

1. δικαιότεροι] δικαιότερον R.
9. τοῦ νομίμου] τοῦ νομίμου τοῦ T.
13. πρὸς—πρὸς] κατὰ—κατὰ T.C.V.
15. παράνομον] παρὰ νόμον T.C.V.
16. ἐπεὶ] ἐπειδὴ T.C.V.
21. εἰ μὲν ἐκ προνοίας τέθεικεν] Quid enarrator sibi velit ignoro. Verba auctoris perspicua sunt. WOLF.
εἰ κατὰ] ἢ κατὰ C.G.

ἥτις καταγίνεται καθαρῶς εἰς τὴν καταδρομὴν τῶν περὶ τὸν Ἀνδροτίωνα, ἣν ἔφησεν ὁ Μένανδρος δευτέραν εἶναι ὑπόθεσιν. ὅρα δὲ ὅτι πρὸ τῆς θέσεως ἡ λύσις καὶ συμπέπλεκται τῇ ἀντιθέσει τὸ ἐναντίωμα. R.Y.

735, 10. ὅτι αἱ λύσεις τῆς ἀντιθέσεως τὸ δίκαιον κεφάλαιον ἔχουσιν. οὐκοῦν φανερὰ γέγονεν ἡ διαίρεσις καὶ μάλα τηλαυγής, ὅτι τὸ μὲν ἀσύμφορον αὐτῶν κατεσκεύασται δι' ἐπιχειρημάτων δύο, τοῦ τε ἀσαφοῦς καὶ τοῦ ἀδυνάτου, μετὰ ταῦτα δὲ τέθειται ἡ ἀπὸ τοῦ δικαίου ἀντίθεσις, μᾶλλον δίκαιον φιλανθρωπεύεσθαι τοὺς ἐνδεεῖς τῶν πολιτῶν. εἶτα ἐπῆκται τὸ δίκαιον πρὸς λύσιν τῆς ἀντιθέσεως, ὃ κεῖται ὡς κεφάλαιον προηγούμενον. οὐκοῦν τὸ μὲν νόμιμον προηγούμενον κεφάλαιον καὶ τὸ συμφέρον, τὸ δὲ δίκαιον εἰσῆκται κατὰ τὸ ἑπόμενον πρὸς λύσιν τῆς ἀντιθέσεως. S.

735, 16. εἰ μέν τις] ἐντεῦθεν ἡ κατὰ τὴν λύσιν μέθοδος. καὶ ἔστι πρῶτος τόπος οὗτος συγκριτικῶς ληφθεὶς ἀπὸ τοῦ μείζονος. R.Y.

εἰ μέν τις ἀγορανόμος] ἀπὸ συγκρίσεως ἄρχεται κατὰ ἀντεξέτασιν, τίνες μᾶλλον ἀδικοῦσι τὴν πόλιν, ἀστυνόμοι καὶ δικασταὶ κατὰ δήμους γιγνόμενοι, διὰ πενίαν καὶ ἀπαιδευσίαν καὶ ἀπειρίαν δόξαντες ἐν ταῖς εὐθύναις κεκλοφέναι, ἢ πρέσβεις αἱρεθέντες ὑπὸ τοῦ δήμου πλούσιοι, ὑφῃρημένοι ἱερὰ καὶ ὅσια χρήματα καὶ πολὺν χρόνον ἐκκεκαρπωμένοι; ἄξιον δὲ ζητῆσαι τοῦ τόπου τὸ δοκοῦν ὑφορμεῖν. φησὶ γὰρ τοὺς μὲν πρέσβεις βοηθεῖσθαι τῷ νόμῳ, τοὺς δὲ ἀστυνόμους καὶ δικαστὰς κατὰ δήμους γενομένους μὴ βοηθεῖσθαι. καίτοι γε, εἰ ὁ νόμος τὸν δεσμὸν ἀφίησιν, ὁμοίως τοῖς πᾶσιν ἀφίησι. πῶς οὖν οἷόν τε τοῖς μὲν βοηθεῖν, τοῖς δὲ οὐ βοηθεῖν αὐτόν; εἰ μή τις λέγοι ὅτι οὐκ ἀφαιρεῖ τὴν δεκαπλασίαν τῶν ἀστυνόμων. ἀλλὰ καὶ τοῦτο σαθρόν. ποῦ τοίνυν τὸ σόφισμα; ὅτι οὐ περὶ τοῦ δεσμοῦ διαλέγεται, ἀλλὰ περὶ τοῦ πότεροι δικαιότεροί εἰσιν ἐκτιννύναι, οἱ πρέσβεις ἃ ὑφῄρηνται, ἢ οἱ ἀστυνόμοι καὶ οἱ ἀγορανόμοι τὴν δεκα-

1. ἥτις—ὑπόθεσιν om. Y. In A. R.T.C.V. totum scholion sic scriptum, ἐκτεῦθεν τὸ δίκαιον κεφάλαιον, ὅπερ καταγίνεται—ὑπόθεσιν, omissis ceteris. In S. nihil est præter ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ δικαίου.

15. συγκριτικῶς] συγκριτικὸς R.

17. ἀπὸ συγκρίσεως ἄρχεται—] Pars hujus scholii paullo aliter concepta legitur supra in fine longioris scholii ad p. 734, 5.

23. νόμῳ W. pro νομίμῳ.

πλασίαν διότι ἔκλεψαν. οὐ περὶ τοῦ νόμου γὰρ διαλέγεται, ἀλλ' αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἐξετάζει μόνον τὸ δίκαιον, τίνες δικαιότεροι καταβάλλειν εἰσίν, οἱ διὰ πενίαν κλέψαντες, ἢ οἱ πρέσβεις αἱρεθέντες καὶ πλούσιοι ὄντες, εἶτα ὑφελόμενοι. ὃ δὲ ἄγαμαι τῆς μεθόδου, τοῦτο προσθήσω· φοβούμενος γὰρ τὴν ἀπὸ τοῦ δικαίου ἐφομαρτοῦσαν ἀπανθρωπίαν—πικροῦ γὰρ τὸ διορίζεσθαι τοὺς ἀδικοῦντας δίκην διδόναι—, οὐκ ἀπὸ τοῦ οἰκείου προσώπου τὸ κεφάλαιον λέγει, ἀλλ' ἄνω καὶ κάτω Σόλωνα θρυλεῖ· τοῦτον γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦτο νομοθετοῦντα πᾶς ἄν τις ὠμὸν ὑπέλαβεν εἶναι. διόπερ ἀπὸ τῆς ποιότητος τοῦ Σόλωνος ἐργάζεται· ἀξιόπιστος γάρ ἐστιν ὁ Σόλων καὶ ἐπιστημότερος. ἔστι δ' ἀγορανόμος ὁ ἐπόπτης τῶν ὠνίων τῆς ἀγορᾶς, ἀστυνόμος δὲ ὁ ἐπὶ τοῦ εἶναι καθαρίαν τὴν πόλιν ἀσχολούμενος. ὁ παρ' ἡμῖν πατήρ. T.C.V.

ἀγορανόμος] ὁ τῆς ἀγορᾶς τῶν ὠνίων ἐπιμελούμενος, ὅν τινες καλοῦσι λογιστὴν ἢ ἔφορον. ἀστυνόμος δὲ ὁ τῶν δημοσίων ἐπιμελούμενος καὶ τοῦ καθαρὰν εἶναι τὴν πόλιν, ὃν καλοῦσί τινες πατέρα τῆς πόλεως. A.R.

ἢ δικαστὴς κατὰ δήμους γενόμενος] ἐγίγνοντο γὰρ κατὰ δήμους, οἷον ἐν τοῖς Παιανιεῦσι καὶ ἐν ἄλλοις δήμοις, δικασταί. ὤφειλες οὖν πρὸ τούτου, εἴπερ ᾤου δεῖν εἶναι φιλάνθρωπος, καὶ ἐπὶ τούτων θεῖναι τὸν νόμον. ταῦτα δὲ πάντα λέγει ἀναιρῶν τὸ ἰσχυρὸν τοῦ ἐναντίου καὶ τὸ δίκαιον, ἵνα δείξῃ αὐτὸν οὐ διὰ φιλανθρωπίαν νομοθετήσαντα, ἀλλὰ διὰ τούτους. T.C.V.

735, 18. *χρόνον πολὺν] οὐχ ἁπλῶς τοῦτο λέγει, ἀλλὰ βούλεται σημᾶναι τὴν ἐνάτην πρυτανείαν, ἵνα δείξῃ αὐτοὺς διὰ τούτου χρεωστοῦντας τὰ διπλᾶ.* A.T.C.V.

735, 21. *καίτοι γ' ὁ Σόλων] δεύτερος τοπος οὗτος ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος. ὁρᾷς γὰρ ὅτι περὶ ἐλαττόνων κλεμμάτων ὁ Σόλων μεγίστην τιμωρίαν ὥρισεν.* R.Y.

12. *παρ'*] *ἐφ'* C.G. *πατήρ*] *πῆρ* D.C.G. *πῆτρ* (sic fere) T.

17. *πόλεως*] Proxima oratoris verba *ἢ δικαστὴς* (*δικαστὴν* A.) *κατὰ δήμους γινόμενος* (*γινόμενον* A.) addunt A.R.

19. *οἷον*] Legebatur *οἱ*. Correxit Hudtwalcker. in libro de diætetis p. 36.

27. *Σόλων*] In S. breviter *β̄ τόπος ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος.* et ad p. 736, 29. *γ̄ τόπου ἀπὸ τρόπου κατὰ τὸ ἐναντίον.* ad p. 737, 16. *ε̄* (imo *δ'*, ut in scholio ad locum illum.) *τόπου ἀπὸ τοῦ ἴσου καὶ κατὰ τὴν ἀξίαν.* ad p. 738, 10. *ἄλλος ᾱ τόπος ἀπὸ τοῦ μείζονος.*

ἄλλη ἀναίρεσις τῆς φιλανθρωπίας. ἰδοὺ γὰρ ὁ Σόλων, φιλανθρωπότερος αὐτοῦ ὢν, κολάζει τοὺς ἀδικοῦντας· οὗτος δὲ ἀφίησιν, ὡς ἐπιδείξομεν. ἔστι δὲ ὁ τόπος οὗτος τῆς ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος συγκρίσεως, τοῦ πρὸ τούτου ὄντος ἀπὸ τοῦ μείζονος. οἰκεῖος δὲ τῶν τόπων ἑκάτερος. ἐπειδὴ γὰρ περὶ ἀνδρῶν πρέσβεων κεκλοφότων ποιεῖται τὸν λόγον, ἀναγκαίως καὶ τοῖς παραδείγμασιν οἰκείοις κέχρηται. ὁρᾷς γὰρ ἐνταῦθα ὅτι περὶ τῶν ἐλαττόνων κλεμμάτων μεγίστας τιμωρίας ὁ Σόλων ὥρισε. T.C.V.

735, 28. εἰ μέν τις μεθ' ἡμέραν] περὶ κλοπῆς. B. μεθ' ἡμέραν λέγει ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ. A.T.C.V.

νύκτωρ] ἐν νυκτὶ μείζονα τὴν τιμωρίαν ἔδειξεν, ἐπειδήπερ μεῖζόν ἐστι τὸ ἔγκλημα τῆς νυκτός. ἐν γὰρ ἡμέρᾳ δύναταί τις καὶ βοηθοὺς καλέσαι ἑαυτῷ, ἐν δὲ νυκτὶ οὐκέτι. A.—V.

736, 3. ὧν αἱ ἀπαγωγαί εἰσιν] ἀντὶ τοῦ καθ' ὧν αἱ ἀπαγωγαί εἰσιν, ἵνα δηλώσῃ τῶν ὑπὲρ τῶν πεντήκοντα δραχμῶν· οἱ γὰρ κλέπτοντες ἧττονα τῶν πεντήκοντα δραχμῶν ἧττονα ἔπασχον. A.—V.

736, 6. ἐκ Λυκείου] τρία ταῦτα γυμνάσια παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις. ἦν δὲ καὶ ἱερὰ, ἐπὶ μὲν τοῦ Λυκείου λυκοκτόνου Ἀπόλλωνος, ἐπὶ δὲ τοῦ Κυνοσάργους τοῦ Ἡρακλέους, ἐπὶ δὲ τῆς Ἀκαδημείας αὐτοῦ τοῦ Ἀκαδήμου τοῦ ἥρωος, ἐξ οὗ καὶ ὁ τόπος ἐκλήθη. ἐκλήθησαν δὲ οὕτως διὰ τοιαύτας αἰτίας. ἡ μὲν Ἀκαδήμεια ἀπὸ ἥρωός τινος Ἀκαδήμου κτίσαντος τὸν τόπον, ἔνθα καὶ διατριβὴν εἶχεν ὁ Πλάτων. ὁ δὲ τόνος τῆς εὐθείας τῆς Ἀκαδημείας προπαροξύνεται, ἐπειδὴ καὶ ἡ εὐθεῖα τοῦ Ἀκαδήμου, ἐξ οὗ ἐκλήθη, προπαροξύνεται. τὸ δὲ Κυνόσαργες ἀπὸ τοῦ ποτε θυόντων τῷ Ἡρακλεῖ κύνα λευκὸν ἁρπάξαι τὰ μηρία τοῦ ἱερείου καὶ ἀποθέσθαι αὐτὰ εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ἔνθα ἐστὶ τὸ γυμνάσιον. ἡ δὲ εὐθεῖα τὸ Κυνόσαργες καὶ αὐτὴ προπαροξύνεται· ἡ σύνθεσις γὰρ πάλιν ἀνέπεμψε τὸν τόνον. τὸ δὲ Λύκειον λυκοκτόνου

11. ἐν νυκτὶ] δὲ add. T.C.V., omisso lemmate.

15. δ. τῶν A.R.T. δ. τὸν ceteri.

19. Ἡρακλέους] ἡρακλέος T.D.

Ἀκαδημείας] ἀκαδημίας A.R.C. G.V.

Ἀκαδήμεια] ἀκαδημεία T.D. ἀκαδημία C.G.V.

21. τοιαύτας αἰτίας A.R. τοιαύτην αἰτίαν ceteri.

22. ἔνθα καὶ] καὶ om. V.

23. Ἀκαδημείας] ἀκαδημίας C.G.V. ἐπειδὴ—προπαροξύνεται] ἔστι δὲ—προπαροξύτονος R.

25. ἀπὸ A.R. ἐκ ceteri.

θυόντων Sauppius pro θύοντας.

ἁρπάξαι] Forma etiam alibi in scholiis lecta pro ἁρπάσαι. Similiter ἐβάσταξαν p. 780, 1.

27. τὸ K. W. pro τοῦ K.

Ἀπόλλωνος, ἢ ὅτι νόμιος ὁ θεὸς νομίζεται ἀπὸ τοῦ θητεῦσαι Ἀδμήτῳ καὶ ἀνάγκη ἦν ἀνελεῖν ὡς νόμιον τοὺς λύκους τοὺς ἐχθροὺς ὄντας ταῖς ποίμναις. ἢ ὅτι λύκων ποτὲ ἐπελθόντων τῇ πόλει τῇ τῶν Ἀθηναίων καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἀναιρούντων ἔχρησεν ὁ θεὸς θύειν μάλιστα ἐν τῷ τόπῳ, καὶ λοιπὸν ἐκ τῆς ὀσμῆς ἀπώλλυντο οἱ λύκοι, καὶ ἐκ τούτου χάριν ὁμολογοῦντες οἱ Ἀθηναῖοι τῷ Ἀπόλλωνι ἱερὸν ἐκεῖσε αὐτοῦ κατεστήσαντο, καλέσαντες αὐτὸ λυκοκτόνου Ἀπόλλωνος. A.—V.

736, 7. ληκύθιον] ἀγγεῖον, ὅπερ οἱ ποιμένες ἐγκρεμῶσι τῇ ζώνῃ. B.

736, 21. ἀλλὰ ταῦτα μὲν διπλάσια] ἀπὸ κοινοῦ ᾤετο δεῖν. P.

736, 29. καίτοι ἔγωγ' ᾤμην] τρίτος οὗτος τόπος ἀπὸ τοῦ τρόπου κατὰ τὸ ἐναντίον. ὁρᾷς γὰρ ὅτι περὶ τρόπου διαλέγεται ὅπως ἐχρῆν αὐτὸν νενομοθετηκέναι. R.Y.T.C.V.

737, 16. καίτοι, ὦ Τιμόκρατες] τέταρτος τόπος οὗτος ἀπὸ τοῦ ἴσου κατὰ τὴν ἀξίαν· ἐνταῦθα γὰρ περὶ ἰσότητος καὶ τῆς κατ' ἀξίαν ἑκάστου τιμωρίας ποιεῖται τὸν λόγον. R.Y.T.C.V.

737, 25. τοῖς λείπουσι τὰς τάξεις] ὅτι λιποτάκτης οὐ λέγεται. A.

οὐ γὰρ δὴ ἐρεῖ γε] ἀντιπίπτοντος λύσις. ἔλεγον γὰρ πολλάκις ὅτι οὐχ οὕτω δεῖ κολάζειν σφοδρῶς, ἀλλ' ἠπιώτερον. λύει δὲ αὐτὸ, οὐ πάντως δὲ τοῦτο ἔφασκεν, ἀλλ' ὡς αὐτὸς βούλεται, οὕτως εἰσάγει. σημείωσαι δὲ ἐν τῷ, "τοῖς λιποῦσι τὰς τάξεις," φασὶν οἱ παλαιοὶ ὅτι λιποτάκτης συνθέτως οὐ λέγεται· ἢ γὰρ ἂν ἔλεγεν οὕτως. T.C.V.

738, 8. διαφέρει δὲ] τὸ διαφέρει ἀντὶ τοῦ ὑπερβάλλει· καίτοι οὔτε ἔκλεψας οὔτε ἱεροσύλησας. ἀλλὰ ὁρικῶς τοῦτο ποιεῖ· αὐτὸς γὰρ τοῦτο φάσκει ἱεροσυλίας, τὸ μὴ δοῦναι τὰ χρήματα τῆς θεοῦ. R.Y. τὸ διαφέρει ὑπερβάλλει· δεινότερον γὰρ ἀποφαίνει. τινὲς καὶ ἐπὶ τῆς διαφορᾶς τὸ διαλλάττειν. καίτοι γε οὔτε ἔκλεψαν οὔτε

1. ἀπὸ τοῦ] ἐκ τοῦ T.C.V.

4. αὐτῶν R. τῶν ἀθηναίων ceteri.

5. τῆς ὀσμῆς A.R.C.G. τῶν ὀσμῶν ceteri.

11. τρίτος—ἐναντίον] τρίτος τόπος οὗτος (οὗτος τόπος V.) κατὰ τὸ ἐναντίον T.C.V.

12. ὅτι] ὅτε R.Y. ὅπως R.Y. πῶς ceteri.

14. τέταρτος—ἐνταῦθα] ὁ τόπος ἀπὸ τοῦ ἴσου. ἐνταῦθα T.C.V.

20. ἠπιώτερον] ἠπιώτερον T., ut sæpe codices.

21. τοῦτο] αὐτὸ τοῦτο C.G.V.

23. λιποτάκτης T.D. λειποτάκτης ceteri.

26. ὁρικῶς] ὁρικὸν R.

ἱεροσύλησαν, ἀλλὰ ὁριστικῶς τοῦτο ποιεῖται. αὐτὸς γὰρ τοῦτο φάσκει ἱεροσυλίαν, τὸ μὴ δοῦναι τὰ χρήματα τῆς θεοῦ. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ τέλους γίνεται. ὁ μὲν οὖν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, ἀπὸ τοῦ τέλους ποιεῖ· ὁ δὲ μὴ ἀφεὶς ὅλως, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς. T.C.V.

738, 10. οἶμαι δὲ, νὴ τὸν Δία] ἄλλος τόπος πρῶτος ἀπὸ τοῦ μείζονος· ᾧ καὶ τόπος ἕτερος ἐπηκολούθησεν ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος. ἀντακολουθοῦσι γὰρ ἀλλήλοις οἱ τόποι· τοῦ δὲ λέγοντος κρίνειν ἐστὶ περὶ τῆς τάξεως. R.Y.

738, 11. οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου] εἴποι ἄν τις· οὐκοῦν οὐκ ἄξιοι ἐγκλήματος οἱ περὶ τὸν Ἀνδροτίωνα, εἴ γε οὐχ οὗτοι αἴτιοι, ἀλλ' ἡ θεός. λέγομεν ὅτι τοῦ τοιούτου πρῶτος ἡμῖν Ὅμηρος γεγένηται, εἶτα Πλάτων, διδάσκοντες ἡμᾶς ὅτι ἐπειδὰν ὁρῶσιν οἱ θεοί τινα πονηρὸν, ἐμβάλλουσιν αὐτῷ τοιαύτην τινὰ ἐπιθυμίαν, πρὸς τὸ δι' αὐτῆς δοῦναι τὴν τιμωρίαν ὑπὲρ ὧν ποιῶν ἐλάνθανεν· ὥσπερ τὸν Πάνδαρον ἐπίορκον ὄντα ἀνέπεισεν ἡ Ἀθηνᾶ παρασπονδῆσαι, ὅθεν καὶ κατὰ τῆς γλώττης τέτρωται. A.—V.

738, 14. ἀκρωτήρια] ἀκρωτήρια τῆς Νίκης τῶν πτερῶν τὰ ἄκρα· ἢ αὐτὰς τὰς πτέρυγας· νίκην δὲ τὴν Ἀθηνᾶν ὠνόμαζον οἱ παλαιοί· R.Y. ἀκρωτήρια λέγει οἱονεὶ τὰ πτερά· οὕτω γὰρ γράφεται ἡ Νίκη. τινὲς δὲ ἐξηγοῦνται, Νίκης Ἀθηνᾶς εἶναι ἄγαλμα ἐν τῇ ἀκροπόλει. ταύτης δὲ τὰς πτέρυγας χρυσᾶς οὔσας ἐπεχείρησάν τινες κακοῦργοι ἀφελέσθαι καὶ ἀπώλοντο αὐτοὶ ὑφ' ἑαυτῶν οἱ κακοῦργοι· στασιάζοντες πρὸς αὐτοὺς τίς πλέον λάβοι ἀπὸ τῆς κλοπῆς, ἐμβαλούσης αὐτοῖς τοῦτο τῆς Ἀθηνᾶς, ἤλεγξαν ἑαυτούς. ἄλλοι δέ φασιν, ἕκαστος τῶν κακούργων ἐφιλονείκει τὸ πλέον λαβεῖν· οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἔλεγον αὐτοῖς προσήκειν τὸ πλέον λαβεῖν, ὅτι αὐτοὶ τοὺς

10. οὐκ om. V.
11. ἐγκλήματος] ἐγκλημάτων R.
12. τοῦ τοιούτου] τοῦτο οὔτε T.C.V. Ὅμηρος] Iliad. E, 290. μάρτυς add. Sauppius. ἡγεμὼν (ante πρῶτος) addiderat P.
13. ὅτι add. A.R.P., om. ceteri.
14. πρὸς τὸ] πρὸς τῷ A.R.
18. ἀκρωτήρια τῆς—παλαιοί] In R. hoc scholion infra post κακοῦργοι ἀφελέσθαι legitur præmisso ἢ, omissa reliqua scholii parte sic conformata ut verba ἀπώλοντο αὐτοὶ ὑφ' ἑαυτῶν lemma sint novi scholii οἱ κακοῦργοι—ἤπερ ὑμᾶς τοὺς ἔξω.
20. ἀκρωτήρια] δὲ add. T.C.V.
21. εἶναι] ἐστιν A.
24. πρὸς] γὰρ καθ' T.C.V. λάβοι] λάβῃ R. ἀπὸ] ἐκ T.C.V.

ἑτέρους ἐβάσταξαν πρὸς τὸ εἰσελθεῖν ἐν τῷ ἱερῷ, οἱ δὲ ἔλεγον· ἀλλ' ἡμεῖς εἰσελθόντες πλείονι κινδύνῳ ἐξηταζόμεθα· ἡμᾶς γὰρ δέος ἦν ἔνδον ὄντας μᾶλλον ἁλῶναι ἤπερ ὑμᾶς τοὺς ἔξω. A.—V.

738, 18. βούλομαι δ' ὑμῖν] οὗτος ὁ τόπος ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος· καὶ οἱ μὲν πρῶτοι τέσσαρες τόποι κατὰ Τιμοκράτους εἰσὶ τοῦ νομοθέτου, ὁ δὲ μετ' αὐτοὺς ἑξῆς πάλιν ἀπὸ τοῦ μείζονος κατὰ Ἀνδροτίωνος. οὗτος δὲ ὁ νῦν ῥηθεὶς ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος κατὰ Τιμοκράτους. καὶ ὁ μὲν κατὰ Ἀνδροτίωνος, ὅτι μέγιστα τετόλμηκεν, ὁ δὲ κατὰ Τιμοκράτους, ὅτι πικρότατα μὲν κατὰ τῶν τελωνῶν γέγραφε, κατὰ δὲ τῶν μέγιστα ἠδικηκότων τιμωρίας οὐ γέγραφε. R.Y.

ὡς ἐν προοιμίῳ ἐπεσημήνατο αὐτὸν ἐμβαλεῖν εἰς τοῦτο. αἱ αὐξήσεις δὲ ὁμοίως ἐκ τοῦ αὐτοῦ. προσποιεῖται δὲ ἀποσχεδιάζειν, ἵνα μὴ δόξῃ ἐσκεμμένως αὐτὰ λέγειν. παραλιπόντι δὲ ἡ βελτίων γραφή· ὃ παραλέλειπταί μοι, ὅπως ἂν δόξῃ διὰ τὸ μέγεθος λέγειν καὶ μὴ παραλιμπάνειν τηλικοῦτο πρᾶγμα. T.C.V.

πάλιν αἱ προσποιήσεις αὗται ῥητορικαί εἰσιν, προσποιεῖσθαι ἐν τῷ μεταξὺ αὐτοσχεδιάζειν, ἵνα φύγῃ τὴν τῆς πανουργίας ὑποψίαν. A.R.

738, 28. καίτοι εἰ μὲν ἐλάττω] ἀντιπῖπτον ὡς ἐν ὑποθέσει, ἀλλ' ἧττον ἀδικοῦσιν. οὐκοῦν καὶ μαίνεσθαι ὁμολογήσεις. T.C.V.

739, 3. ἄξιον τοίνυν] ἔστι καὶ οὗτος ὁ τόπος ὁμοίως κατ' Ἀνδροτίωνος, ἀναμιμνήσκων ὧν ἐτόλμα τὰς εἰσπράξεις ποιούμενος. T.C.V.

τρίτος οὗτος τόπος ἀπὸ τοῦ ἐναντίου. ὅτι γὰρ οὐ τὰ αὐτὰ φρο-

1. ἐβάσταξαν] Vid. ad schol. ad p. 736, 6.

3. μᾶλλον add. Sauppius. ἤπερ] εἴπερ T.C.V.

5. τέσσαρες] δύο R. Rectus numerus est etiam in S. in quo hoc scholion cum lemmate (v. 20.) οὗτος γὰρ ῶ—sic scriptum est, τόπος ἑπόμενος τῷ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος. ἰστέον δὲ ὅτι οἱ πρῶτοι δ̄ τόποι κατὰ Τιμοκράτους εἰσὶ τοῦ νομοθέτου, ὁ δὲ ἑξῆς ἀπὸ τοῦ μείζονος κατ' Ἀνδροτίωνος. οὗτος δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος κατὰ Τιμοκράτους ὅτι πικρότατα μὲν κατὰ τῶν τελωνῶν γέγραφε, κατὰ δὲ τῶν τὰ μέγιστα ἠδικηκότων τιμωρίαν (sic, non τιμωρίας) οὐ γέγραφεν.

11. αὐτὸν] εἰπὼν αὐτὸν C.G.

13. ὃ παραλέλειπται] ὅπερ εἴληπται C.G.

16. εἰσιν Sauppius. καί εἰσιν A. R.

17. τὴν om. A.

20. ὁμολογήσεις] ὁμολογήσει V.

24. τρίτος—συμφέροντος] Hæc pars scholii est etiam in S. sic scripta, γ̄ τόπος ἀπὸ τοῦ ἐναντίου κατ' Ἀνδροτίωνος. ὅτι γὰρ οὐ ταυτὰ τῷ δήμῳ φρονοῦσιν οἱ ῥήτορες συνίστησι. μάχεται δὲ πρὸς τὰς δύο ἀντιθέσεις διὰ τούτου μά-

νοῦσι τῷ δήμῳ οἱ ῥήτορες, ἀλλὰ τἀναντία, συνίστησι· μάχεται δὲ πρὸς τὰς δύο ἀντιθέσεις διὰ τούτου μάλιστα τοῦ τόπου, τῇ τε ἀπὸ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ συμφέροντος. ἐπειδὴ γὰρ τούτῳ κέχρηται Τιμοκράτης τῷ λόγῳ φάσκων ὑπὲρ τῶν ἀδυνάτων καὶ πολλῶν γεγραφέναι, προκαταλαμβάνει ἐπαίνοις τὸν ἀκροατὴν καὶ θαυμάζει τὴν καρτερίαν καὶ τὴν μεγαλοφροσύνην αὐτῶν, ὅτι οὐκ ἄχθονται ἐπὶ τοῖς κατ' αὐτῶν ὡρισμένοις κολαστηρίοις, μόνον οὐκ ἐνάγων τὸν ἀκροατὴν φιλοτιμούμενον ἐπὶ τῇ μεγαλοφροσύνῃ· καὶ ἐπάνεισι πρὸς Τιμοκράτην, συνεθίζων πάλιν τὸν ἀκροατὴν ὅτι οὐχ ὑπὲρ τῶν πολλῶν ὁ νόμος, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν πρέσβεων. ἔστι δὲ καὶ οὗτος ὁ τόπος κατὰ Ἀνδροτίωνος. εἶτα ἐπάγει λέγων "καὶ προπηλακίζουσιν ὑμᾶς ἰδίᾳ "τοῖς λόγοις," ταῦτα αἰνιττόμενος πρὸς Ἀνδροτίωνα καὶ ἀναμιμνήσκων ὧν ἐτόλμα τὰς εἰσπράξεις ποιούμενος. τὸ δὲ διχόθεν μισθοφορῆσαι σημαίνει, ἐάν τις λαχὼν δικάζειν ὑπὲρ δύο δικαστηρίων μισθοφορήσῃ. ἔστι γὰρ ὅτε λαχών τις δικάζειν ἀφικνεῖται πρὸς τὸν τὸν μισθὸν διανέμοντα, καὶ παρὰ μὲν τοῦ δεῖνος λαμβάνει ὡς εἰς τὴν ἡλιαίαν κεκληρωμένος, παρὰ δὲ τοῦ δεῖνος ὡς εἰς τὸ τρίγωνον. R.Y.

739, 6. ἐάν τις ἢ διχόθεν] ἐκ δύο τεχνῶν, ἢ ἐκ δύο δικαστηρίων· συνέβαινε γὰρ δύο γίνεσθαι ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. ἵνα οὖν μὴ ᾖ ὥσπερ ἐργασία, κωλύει τοῦτο. δύο τέχνας μετιέναι πάλιν κωλύει, διὰ τὸ μηδεμίαν κατορθοῦν ἐν τῷ τὴν γνώμην μερίζεσθαι. T.C.V.

ἐκκλησιάζῃ] ἀντὶ τοῦ εἰσέρχηταί τις ἐκ τῶν πένητων ἄτιμος γενόμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, λαβεῖν βουλόμενος χρήματα ὡς ἐκκλησιάζων. A.—V.

739, 12. οὗτοι δ'] ἀντὶ τοῦ οἱ ῥήτορες οἱ περὶ τὸν Τιμοκράτην. ὅρα δὲ πῶς ἐνταῦθα δηλοῖ ὅτι ἰδιώτης ἐστὶν ὁ Διόδωρος, διότι τῶν

λιστα τοῦ τόπου τῇ τε ἀπὸ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ συμφέροντος. Tum sequuntur ut scholion verborum καὶ προπηλακίζουσιν ὑμᾶς ἰδίᾳ τοῖς λόγοις (p. 739, 14.) illa ταῦτα αἰνι . . . . . δροτίωνα (i. e. αἰνίττεται πρὸς Ἀνδροτίωνα) καὶ ἀναμιμνήσκει ὧν ἐτόλμα εἰσπράξεις ποιούμενος.

9. πάλιν om. R. Post πάλιν in Y. legitur καὶ, factum ex πρός, quod primo scriptum fuerat.

11. προπηλακίζουσιν] προπηλακίσουσιν R.

15. τὸν τὸν] Addidi alterum τόν.

16. λαμβάνει] In R. compendio scriptum ut literæ tantum λάνει appareant.

22. ἐκκλησιάζῃ δὲ—εἰσέρχηται P. ἐκκλησιάζει δὲ (δὲ om. A.R.)—εἰσέρχεται codices et V.

ἐκ] ἀπὸ R. om. A.

25. περὶ] παρὰ T.C.D.G.

ῥητόρων ἐνταῦθα κατατρέχει· οὐ γὰρ ἂν ὁ Δημοσθένης ταῦτα ἔλεγεν. A.—V.

739, 24. ἀλλὰ νὴ Δί'] κατ' ἐρώτησιν· ἔστι δὲ ἀνθυποφορὰ ἐκ τοῦ ἀπρεποῦς. A.T.C.V.

ἀλλὰ νὴ Δία αἰσχρὸν] τόπος τέταρτος ἀπὸ τοῦ ἴσου, τὴν μὲν γένεσιν ἔχων ἀπὸ τοῦ αἰσχροῦ καὶ τοῦ ἀδόξου, κατασκευαζόμενος δὲ τῷ ἴσῳ. ὅμοιον γὰρ καὶ ἴσον ἐστὶ δεθῆναι καὶ τοῦτον καὶ τὸν αὐτοῦ πατέρα. προσεκτέον δὲ πανταχοῦ τῷ κεφαλαίῳ τῷ δικαίῳ, ὅτι κατὰ τῶν πρέσβεων προενήνεκται, ἵνα μὴ δοκῇ προσκρούειν πρὸς ἅπαντας, λέγων δεῖν πικροὺς τίθεσθαι τοὺς νόμους κατὰ τῶν ὀφειλόντων. οὐ μόνον δὲ τὸ κατὰ Ἀνδροτίωνος, ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ Γλαυκέτην καὶ Μελάνωπον τοῦ αὐτοῦ ἂν εἴη τόπου. κατασκευάζει γὰρ διὰ τούτων ὅτι ἀξιοῖ τῶν δεσμῶν καθ' ὧν τετολμήκασιν. εἶτα ἐπειδήπερ ἀντέπιπτεν ἀπὸ τῆς τῶν προσώπων ποιότητος ὥσπερ ἀνθυποφορά τις, ἐπάγει λύσεις ἰσχυροτέρας, ὅτι πολλοὶ πολλάκις ἐδέθησαν τούτων οὐ χείρονες. R.Y.

740, 1. πολλὰς πεντετηρίδας] οὐχ ἁπλῶς τοῦτο εἶπεν, ἀλλ' ἐπειδὴ κατὰ πέντε ἔτη ἤγετο τὰ Παναθήναια. τότε δὲ ἐξῆν ἀφεῖσθαι τοῦ δεσμοῦ τοὺς δεσμώτας διὰ τὴν πανήγυριν, ὡς ἔγνωμεν ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος. δέον δὲ εἰπεῖν πεντετηρίδα, εἶπε πληθυντικῶς ἐπὶ τὸ ἐπαχθέστερον φέρων τὸν λόγον. A.—V.

740, 4. τὰ ἐν τῇ ἡλικίᾳ] ἤγουν τὰ ἐν τῇ νεότητι, ἵνα πάλιν σκώψῃ αὐτὸν εἰς κιναιδίαν. A.T.C.V.

740, 11. οὐδ' εἰ πάνυ πολλὰ ἔχω περὶ κλοπῆς λέγειν] τῷ κατὰ παράλειψιν σχήματι κέχρηται· ὅπου γὰρ εἰπεῖν οὐδὲν ἔχομεν, δεῖ μόνον αἰνίττεσθαι. T.C.V.

740, 15. καὶ συνέδρου] σύνεδροι λέγονται οἱ συνεδρεύοντες ἀντὶ

3. ἀλλὰ A. τὸ δὲ ἀλλὰ ceteri.
κατ' ἐρώτησιν] Hæc verba sunt etiam in R.

5. τέταρτος] δ̄ Y. ά R. Rectus numerus est etiam in S. in quo hæc tantum leguntur δ̄ τόπος ἀπὸ τοῦ ἴσου τὴν μὲν γένεσιν ἔχων ἀπὸ τοῦ αἰσχροῦ καὶ ἀδόξου, κατασκευαζόμενος δὲ τῷ ἴσῳ. ὅμοιον γάρ ἐστι δεθῆναι καὶ τοῦτον ὡς τὸν αὐτοῦ πατέρα.

7. καὶ ἴσον] καὶ om. R.

9. προενήνεκται] προσενήνεκται R.Y.

13. καθ'] μεθ' R.

17. πεντετ—] πενταετ— T.C.V. hic et infra.

22. ἡλικίᾳ] δὲ add. T.C.D.G.

23. κιναιδίαν] κιναίδειαν T.C.V.

24. ἔχω] ἔχει T.C.D.G.

τῆς πόλεως ἐν ἄλλαις πόλεσι καὶ αὐτῆς τὰ δίκαια λέγοντες· αὐτὸς οὖν σύνεδρος γενόμενος προδέδωκε τὰ δίκαια, χρήματα λαβών· ἐν δὲ τούτων ἡ προδοσία. R.Y.

740, 17. ἀπέτισε] ὑπερβὰς τὴν προθεσμίαν. Y.

740, 18. εἰς Αἴγυπτον] περὶ τῆς οὐσίας φιλονεικήσας ὅτι ἀπέστη βασιλέως Αἴγυπτος. λέγει δὲ ὅτι ἐπρέσβευσεν οὐκ ἐφ' οἷς ἐπέμφθη. R.Y.

740, 25. εἰς Δεκέλειαν αὐτομολήσας] ἔοικεν οὗτος αἰχμάλωτος ὑπὸ τῶν ἐν Δεκελείᾳ Πελοποννησίων γεγενῆσθαι· εἰ γὰρ ἦν αὐτομολήσας, οὐκ ἂν ἔζησεν ὑπ' Ἀθηναίων ὕστερον ἐπανελθών. ὁ δὲ ῥήτωρ πάλιν ὡς κατήγορος τὸ ἐκ τύχης συμβὰν εἰς τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ ἀνάγει. A.R.

εἰς Δεκέλειαν] δεῖ νοῆσαι τοῦτον πάνυ γεραίτατον, εἴ γε λέγει αὐτὸν γεγενῆσθαι ἐν τῷ τέλει τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου καὶ νῦν ζῆν ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς χρόνοις. A.R.

παίδων καὶ γυναικῶν] ἰστέον ὅτι βουλόμενος βιαιότερον ποιῆσαι τὸν λόγον τοῦτο εἶπεν· ὡμολογημένον γάρ ἐστιν ὅτι καὶ τὰ τῶν παίδων καὶ τὰ τῶν γυναικῶν αὐτῶν ἦν πάλιν· ἀλλ' ἵνα τὴν ἁρπαγὴν αὐτοῦ δηλώσῃ, τοῦτο εἶπε. δεῖ δὲ λαβεῖν κατὰ πάντων τούτων κοινὸν τὸ οὗτός ἐστιν. A.R.

741, 1. τῷ ἁρμοστῇ κατατιθεὶς] ἁρμοστῇ τῷ ἄρχοντι τῶν Λακεδαιμονίων. ἡ δὲ Δεκέλεια χωρίον τῆς Ἀττικῆς, ὅπερ ἐτείχισαν οἱ Λακεδαιμόνιοι κατὰ τῆς πόλεως. πολλοὶ οὖν ηὐτομόλουν, ὅσοι ἦσαν τῆς ἐκείνων γνώμης. γέροντα δὲ αὐτὸν πάνυ λέγει· περὶ γὰρ τὸ

8. αἰχμάλωτος om. A.R.: addidi ex T.C.V., in quibus scholia ad v. 25—30. sic sunt conformata, εἰς Δεκέλειαν αὐτομολήσας] ἔοικεν οὗτος αἰχμάλωτος εἰλῆφθαι ὑπὸ τῶν ἐν Δεκελείᾳ· εἰ γὰρ ἦν αὐτόμολος, οὐκ ἂν ἔζησεν ὑπὸ Ἀθηναίοις. τὸ δὲ ἐκ τύχης συμβὰν εἰς προαίρεσιν ἐνάγει. ἁρμοστὴς δὲ νῦν ὁ τῆς φρουρᾶς τῶν ἐν Δεκελείᾳ ἡγούμενος. Δεκέλεια δὲ χωρίον τῆς Ἀττικῆς—πάνυ λέγουσι·—πολέμου γέγονε τοῦτο. εἷς οὖν αὐτὸς ἦν τῶν αὐτομολησάντων ἐκεῖ. ἰστέον δὲ ὅτι βουλόμενος βιαιότερον ποιῆσαι τὸν λόγον τοῦτο εἶπεν. ὡμολόγητο γὰρ ὅτι καὶ τὰ τῶν παίδων καὶ τὰ τῶν γυναικῶν αὐτῶν ἦν πάλιν· ἀλλ' ἵνα τὴν ἁρπαγὴν αὐτοῦ δηλώσῃ, τοῦτο εἶπε. δεῖ (δὲ add. T.C.D.G.) λαβεῖν κατὰ πάντων τούτων κοινὸν τὸ οὐκ ἔστιν. ἁρμοστῇ] τῷ Λακωνικῷ ἄρχοντι τῷ ὄντι ἐκεῖσε, ὅτι οἱ ἐν τῇ Δεκελείᾳ ἁρμοσταὶ συνεχώρουν τοὺς αὐτῶν (sic P.: αὐτοὺς T.C.D.G.V.) στρατιώτας—τὰ τῶν Ἀθηναίων.

10. ὕστερον ἐπανελθὼν ante ἔζησεν habet R.

18. αὐτῶν] Hoc est civium Atheniensium. SAUPP.

22. χωρίον] ἦν add. R.

τέλος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου γέγονε τοῦτο. ἁρμοστὴς δὲ λέγεται παρὰ τὸ ἁρμόττειν τὰ ἤθη τῶν ὑποκειμένων πόλεων πρὸς τὴν πολιτείαν τῶν Λακεδαιμονίων. R.Y.

ἁρμοστῇ] τῷ Λακωνικῷ ἄρχοντι τῷ ὄντι ἐκεῖσε. ὅτι οἱ ἐν τῇ Δεκελείᾳ ἁρμοσταὶ συνεχώρουν τοὺς αὐτῶν στρατιώτας λαμβάνειν ὧν κλέπτουσι παρὰ τῶν Ἀθηναίων τὰ ἐννέα μέρη καὶ αὐτοῖς καταβάλλειν μόνον τὸ δέκατον, ὅ ἐστι τῇ πόλει τῶν Λακεδαιμονίων, ἵνα διὰ τούτων καὶ πολλοὺς παροξύνωσι καὶ προθύμως δῃοῦν καὶ συλᾶν τὰ τῶν Ἀθηναίων. A.R.

τούτων ἀκριβῶς] ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ ὧν ἐσύλα ἐξ ὑμῶν. A.—V.

ἀκριβῶς] οὐ ψευδόμενος. Y.

741, 2. ἀποστερῶν—τῶν ὑμετέρων πολεμίων] τῶν Αἰγυπτίων, ὧν καὶ τὰ χρήματα ἦν· εἶπε γὰρ ἄνω· ἀπεψηφίσασθε μὴ φίλον εἶναι. R.Y.

741, 6. τόν τε δίφρον] ἐπὶ τούτου ἐκαθέζετο ὁ Ξέρξης ἐν τῷ Αἰγιάλεῳ ὄρει τῆς Ἀττικῆς, θεωρῶν τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν. A.—V.

ἀκινάκην] ὄνομα ξίφους Περσικοῦ. A.—V.

741, 7. Δαρεικοὺς] ὄνομα νομίσματος παρὰ τοῖς Πέρσαις.

741, 9. ἀλλὰ τἄλλα οὐ βίαιος] πληρώσας τοὺς κατὰ τῶν προσώπων τόπους ἐπάγει ἐννόημα ὡς ἂν εἴποι τις ἐπιλογικόν. Y.

741, 15. ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι οὐδὲν] πάλιν ἐνταῦθα εἰπὼν τὸν μέν οὐκ ἐπήγαγε τὸν δέ, διὰ τὸ ὡμολογημένον εἶναι ὅπερ ἔμελλεν ἐπιφέρειν. ἔμελλε γὰρ ἐπάγειν, νομίζω δὲ καὶ ὑμῖν τοῦτο συνδοκεῖν. τὸ "ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι οὐδὲν" πρὸς τὸ ἄνω ἐστὶ, πρὸς τὸ "τί κω-"λύσει ἅπαντας εἶναι πονηρούς;" A.—V.

1. γέγονε τοῦτο] τοῦτο γέγονεν R.
6. παρὰ τῶν Ἀθηναίων] πάντων ἀθηναῖοι R.
10. τούτων] τὸ δὲ τούτων T.C.V. ὑμῶν] ἡμῶν R.T.D.
16. Αἰγιάλεῳ Sauppius. αἰγαλέῳ C.G. αὐγαλέῳ ceteri. Scholia duo proxima separata in A.R., cohærent in T.C.V. sic, ἀκινάκης δὲ ὄνομα —τὸ δὲ δαρεικοὺς ὄνομα—.
21. In S. nihil præter verba ἐννόημα ἐπιλογικόν.
23. ὡμολογημένον] ὁμολογούμενον R. Sic etiam in scholio manus recentioris in Y. ἀπόλυτος μερισμός. διὰ γὰρ τὸ ὁμολογούμενον ἀφείθη τὸ ἐπιφερόμενον μέχρι (hoc sic scriptum ut ambiguum sit μέχρι an μετά voluerit librarius) τοῦ δε. ἔμελλε γὰρ ἐρεῖν, νομίζω γὰρ καὶ ἡμῖν τοῦτο δοκεῖν.
25. πρὸς τὸ ἄνω] κατὰ τὸ ἄνω T.D., sed superscripto ab eadem manu πρός.

741, 19. οὐδὲ γὰρ οἱ τῆς ξενίας] πολλοὶ γὰρ ἔσθ' ὅτε ξένοι ὄντες ἐνεγράφοντο αὐτοὺς ὡς πολίτας παρὰ γνώμην τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἦν γραφὴ ξενίας. R.Y. εἴ τις ἥλω παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὑποκρινόμενος εἶναι πολίτης, μὴ ὢν Ἀθηναῖος κατὰ τὸ ἀληθὲς, καὶ τὰ αὐτὰ ποιῶν τοῖς πολίταις, πρὸ μὲν κρίσεως ᾤκει τὸ δεσμωτήριον, ἁλοὺς δὲ ἐν τῇ κρίσει ὕστερον ἐπωλεῖτο. A.—V.

741, 20. τῶν ψευδομαρτυριῶν] εἰώθασι γὰρ καὶ μάρτυρας παρέχειν οἱ κατήγοροι· πολλάκις δὲ καὶ κατ' ἔχθραν τοῦτο ποιοῦσι καὶ συκοφάντας παρέχουσιν. R.Y.

741, 26. καίτοι] λύσις ἀντιπίπτοντος. S.

742, 15. τῶν ἐκ Πειραιῶς] τῶν βουλομένων δημοκρατεῖσθαι τὴν πόλιν. οἱ γὰρ δημοτικοὶ κατέλαβον τὸν Πειραιᾶ τῶν τριάκοντα κατασχόντων τὴν πόλιν. ἡ δὲ Φυλὴ τόπος τῆς Ἀττικῆς οὕτω καλούμενος. R.Y. ὅ ἐστι τῶν δημοτικῶν τῶν φυγόντων τὴν πόλιν ἐπὶ τῶν τριάκοντα καὶ καταλαβόντων Φυλήν. A.T.C.V.

742, 16. ἔπειτα] τόν τε Ἀγύρριον καὶ Φιλέψιον ὁ Ἀριστοφάνης ὡς ἐχθροὺς αὐτοῦ σκώπτει ἐν τῷ Πλούτῳ. A.—V.

742, 23. Καλλίστρατος] οὗτός ἐστιν ὁ ῥήτωρ, οὗ ζηλωτὴς ἐγένετο ὁ Δημοσθένης, περὶ οὗ ἔφη ἐρωτηθεὶς ὁ Δημοσθένης, τίς ἀμείνων ῥήτωρ, σὺ ἢ Καλλίστρατος; ἐγὼ μὲν γραφόμενος, Καλλίστρατος δὲ ἀκουόμενος. ἦν γὰρ ἐπιδεικτικὸς σφόδρα ὁ Καλλίστρατος. ὅθεν καὶ ἀκούσας αὐτοῦ ἐπιδεικνυμένου ὁ Δημοσθένης εἰς ἐπιθυμίαν ἦλθε λόγων, ὡς εἰρήκαμεν ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ. A.—V.

743, 1. ταμίαι] οἱ μὲν φασὶν ὅτι ἔκλεψαν ἀπὸ τῶν χρημάτων αὐτοὶ, οἱ δ' ὅτι τὰ χρήματα τῆς πόλεως κείμενα ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ καλουμένῳ τισὶ δανεῖσαι τραπεζίταις τοὺς ταμίας. ἀπορησάντων οὖν τῶν τραπεζιτῶν εἰς ἀπορίαν ἐλθόντες οἱ ταμίαι ἐνέπρησαν τὸν τόπον, ἵνα τῷ πυρὶ τὴν ἀπώλειαν λογίσωνται. καὶ οὗτοι οὖν ἐδεσμεύ-

11. ἐκ Y. ἀπὸ ceteri.
Πειραιῶς] τοῦ πειραιῶς T.C.D.G.
16. τόν τε A.R. τὸν δὲ T.C.V.
Ἀγύρριον] ἀργύριον C.G.V.
Ἀριστοφάνης] Plut. 176.
17. ἐχθροὺς] ἐχθρὸν R.
18. K. οὗτός ἐστιν ὁ ῥήτωρ] K. δέ ἐστι ῥήτωρ T.C.V.
23. εἰρήκαμεν ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ] Libanius et Plutarchus Callistrati actionis Oropiæ mentionem faciunt. Sed comparationis Callistrati et Demosthenis non meminerunt. Forsan et Ulpianus Demosthenis vitam descripsit. WOLF. De hoc loco dixi in Præfatione.
26. καλουμένῳ om. Y.
τισὶ δανεῖσαι] Fort. ὥστε τισὶ δανεῖσαι.

θησαν ἕως ὅτε ἐκρίθησαν καὶ οἱ τῶν ἄλλων θεῶν. καὶ οὗτοι γὰρ οἱ ταμίαι συνεσχέθησαν, μή ποτε αὐτοὶ ἐνέπρησαν. ἦν δὲ ὁ ὀπισθόδομος τὸ ὄπισθεν τῆς θεοῦ, ὅπου ἦν καὶ τὰ χρήματα. R.Y. ἰστέον ὅτι χρήματα καὶ τῶν ἄλλων ἱερῶν τῶν θεῶν καὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἔκειτο ἔν τινι οἰκήματι ὀπίσω τῆς ἀκροπόλεως, τῷ καλουμένῳ ὀπισθοδόμῳ, καὶ ἦσάν τινες τεταγμένοι ταμίαι ἐπὶ τῇ φυλακῇ τούτων. ποτὲ οὖν πολλῶν χρημάτων ἀνενεχθέντων ἐκεῖσε ἔδοξε τοῖς ταμίαις ὥστε λάθρα τῆς πόλεως δανεῖσαι ταῦτα τοῖς τραπεζίταις, ἵν' αὐτοὶ κερδάνωσιν ἐκ τούτου. ὡς δὲ τοῦτο ἐποίησαν, ἔτυχεν ὕστερον ἀνατραπῆναι τὰς τραπέζας. ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς ἐμπρῆσαι τὸν ὀπισθόδομον, ἵνα δόξῃ τὰ χρήματα ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀναλωθῆναι καὶ μὴ ὑπ' αὐτῶν. A.T.C.V.

743, 4. καὶ οἱ περὶ τὸν σῖτον ἀδικεῖν] οἷον ὥσπερ οἱ παρὰ Λεύκωνος. εἶχον ἀτέλειαν οἱ σιτηγοῦντες Ἀθήναζε. ἀπήρχοντο πολλάκις ἀλλαχοῦ καὶ ἐπώλουν αὐτόν. καὶ οὗτοι οὖν δίκας ἐδίδοσαν. νόμος γὰρ ἦν ἀπείργων μὴ ἀλλαχοῦ σιτηγεῖν εἰ μὴ εἰς Ἀθήνας. Y.

καὶ οἱ περὶ τὸν σῖτον] ἐξηγοῦνται περὶ ἐμπόρων τινῶν Ἀθηναίων, ὅτι ἥλωσαν σιτηγοῦντες εἰς ἄλλον λιμένα παρὰ τὸν τῶν Ἀθηναίων νόμον. νόμος δὲ ἦν παρὰ Ἀθηναίοις τιμωρεῖσθαι τὸν Ἀθηναῖον ναύκληρον σιτηγοῦντα ἀλλαχοῦ, ἐπειδὴ λεπτόγεως ἦν ἡ Ἀττική. A.—V.

743, 10. διὰ τοὺς ἑαλωκότας] ἐκεῖνοι μὲν ἐν αἰτιάσει ὄντες ἐδέθησαν, οὗτοι δὲ ἑαλωκότες οὐ σωθήσονται. R.Y.

743, 15. μὴ τοίνυν ἐάσητε] ἄλλον τόπον ἐπάγει κατὰ τοῦ νομοθέτου ἐκ παραδείγματος. καὶ ὥσπερ ἐκ παραδειγμάτων τὴν ἀνθυποφορὰν ἔλυσε τῶν παλαιῶν ἐκείνων ἀνδρῶν ποιησάμενος μνήμην, οὕτω κἀνταῦθα κατὰ τοῦ νομοθέτου ἐν τῷ αὐτῷ κεφαλαίῳ τῷ δικαίῳ κατηγορίαν ποιεῖται, τῇ μὲν τέχνῃ ἐπιλογικὴν τοῦ κεφαλαίου, τῇ δὲ ἀληθείᾳ καὶ αὐτὴν οὐδὲν ἧττον ἀγωνιστικήν. R.Y.

4. ἱερῶν τῶν θεῶν] ἱερὰ θεῶν W.

5. ἀκροπόλεως] τῶν ἀθηναίων add. C G.V.

τῷ καλουμένῳ ὀπισθοδόμῳ] τοῦ καλουμένου ὀπισθοδόμου libri. Correxi ex scholio præcedente.

9. ἐκ τούτου] ἐκ τούτων T.C.V.

26. δικαίῳ κατηγορίαν] δήμῳ κατῇ$^{\gamma}$ (reliquis syllabis per compendium expressis) R.

27. ἐπιλογικὴν—ἀγωνιστικήν] ἐπιλογικῇ—ἀγωνιστέον R. In S. scholion brevius ἐπιλογικὸς τόπος ἐκ παραδείγματος, οὐδὲν δὲ ἧττόν ἐστιν ἀγωνιστικός.

743, 16. ἀλλὰ μνησθέντες ὅτι Εὔδημον] συνάπτει τὸν κατὰ τοῦ νομοθέτου τόπον ἐκ παραδείγματος· καὶ ἔστιν ἐπιφορικώτερος ὁ λόγος μετὰ τὸ δικαιὸν κεφάλαιον. τὸ δ' "ἐνθυμήθητε τί ποτ' ἄν" καθ' ὑπόθεσιν ἡ ἔννοια· βούλεται γὰρ ἐκ τῶν ἤδη γεγονότων δίκας αὐτὸν εἰσπράξασθαι. T.C.V.

743, 21. ἀντιτιμωμένου] ἤδη ἔγνωμεν ὅτι ἐν τῷ λόγῳ τῆς τιμωρίας προσετίμα ὁ διώκων, εἶτα ἐξῆν τῷ φεύγοντι ἀντιτιμῆσαι αὐτῷ ὅτι τοῦδέ εἰμι ἄξιος. λοιπὸν παρὰ τῷ δικαστῇ ἦν ἡ κρίσις τοῦ ἀνασχέσθαι ἢ οὔ. A.—V.

743, 23. ἐκεῖνο] καθ' ὑπόθεσιν ἔννοια· βούλεται γὰρ ἐκ τῶν ἤδη γεγονότων δίκας αὐτὸν εἰσπράξασθαι. A.

743, 25. εἰ οὗτος εἷς ὢν ἐπρέσβευσεν] ὁ Τιμοκράτης· εἰ γὰρ ἐνταῦθα τοιαῦτα δρᾶν ἐπεχείρησε, τί ἂν ἐποίησεν, εἰ μόνος ἐπρέσβευσεν; R.Y.

743, 28. βούλονται δ' ὑμῖν] παραδιήγησις. B. οἱ ἐπίλογοι. A. C. ἐπιλογικὸν παράδειγμα. S.

744, 5. ὥστε ἄν τις βούληται] εὖ γε τῆς ἀκριβείας. B.

744, 9. ἐπισπασθέντος] ἐφελκυσθέντος. B.Y.

744, 22. καὶ τοῦτον μόνον λέγονται] πάνυ εὔλογος καὶ δίκαιος ἦν οὗτος ὁ νόμος· ὄντος γὰρ τοῦ ἀγαπητοῦ ὀφθαλμοῦ τῷ ἔχοντι ἀντὶ δυοῖν, ὁ αὐτὸν ἀποβάλλων δύο ἀποβάλλειν φαίνεται. P.

745, 4. οὐκ ἂν φθάνοι] ἀντὶ τοῦ τάχιστα δουλεύσοι τοῖς θηρίοις τούτοις τὸ πλῆθος. Y.

745, 9. ἵνα δὲ καὶ περὶ ἐκείνου] ἐπιλογισάμενος τὸ δίκαιον κεφάλαιον, διὰ τῶν τόπων τῶν κατὰ τοῦ νομοθέτου, καὶ προδιαβαλὼν, ἵνα μηδὲ ἀξιόπιστος γένηται τῇ ἀντιθέσει χρώμενος, ἐπάγει λοιπὸν τὴν ἀπὸ τοῦ νομίμου ἀντίθεσιν μετὰ τὴν διαβολὴν, περὶ ἧς ἤδη καὶ προοιμιάζεται "ἵνα δὲ καὶ περὶ ἐκείνου εἴπω τοῦ νόμου" καὶ τὰ ἑξῆς. παρατηρητέον δὲ τὸ θεώρημα, ὅτι, ἂν εὐλαβῆται τινὰς ἀντιθέσεις ὡς

1. ἀλλὰ μνησθέντες C.G. ἀλλ' ἀναμνήσθητε T.D.V.

3. ἐνθυμήθητε] ἐνθυμηθέντας legitur p. 743, 23.

7. προσετίμα] προσεπετίμα R. προετίμα C.G.

διώκων W. pro δικαστής.

25. διὰ τῶν—νομοθέτου om. S. προδιαβαλὼν] προδιαλαβὼν R.Y. ἵνα μηδὲ] ἵνα μὴ R.

26. λοιπὸν om. R.Y.

27. νομίμου] νόμου R.

28. ἵνα δὲ—ἑξῆς om. R.Y.

ἰσχυράς, τότε τάττει μὲν αὐτὰς τελευταίας, ὡς παρὰ φαῦλον τὸ κατ' αὐτὰς ποιούμενος, τῇ ἀμελείᾳ δὲ καὶ τῷ καιρῷ τῆς θέσεως ἐνδείκνυται δῆθεν αὐτῶν τὴν ἀσθένειαν. καὶ οὐ τοῦτο ποιεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ τῆς ἀπαγγελίας σχήματι τὴν ὀλιγωρίαν καὶ καταφρόνησιν αὐτῶν ὁμοίως ἐμφανῆ καθίστησιν. καθαιρεῖν γάρ πως εἴωθε καὶ τοῖς σχήμασιν. ὅρα δὲ ὅπως· "ἵνα δὲ καὶ περὶ ἐκείνου εἴπω τοῦ νόμου," ὡς παρέργον τινὸς μεμνημένος καὶ τὸ ἐκ περιουσίας ἐμφανίζων. ἔστι δὲ ἡ ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ νομίμου κεφαλαίου· ἣν εἰ μὲν ἔθηκεν ἐν τῷ νομίμῳ κεφαλαίῳ, καθεῖλεν ἂν τὸ οἰκεῖον νόμιμον καὶ ἰσχυρότερον τὸ Τιμοκράτους ἐποίησεν. ἐπεὶ δὲ τελευταίαν ἔθηκε καὶ μετὰ τοσαύτην διαβολὴν τοῦ νόμου, λέλυκεν αὐτῆς τὴν ἰσχύν. μάλιστα δὲ γέγονεν αὐτῆς μεγίστη λύσις τὰ ἐκ τῶν δεθέντων παραδείγματα, οἷς ἐχρήσατο ἐν τῷ δικαίῳ μετὰ τὴν ἀνθυποφοράν. εἰ γὰρ ἦν νόμος μὴ δεῖν, πῶς ἐδέθησαν ἂν οἱ τοσοῦτοι; οὕτω δὴ μεγάλα ἡμῖν συμβάλλονται οἱ καιροὶ τῶν ἀντιθέσεων. καὶ οὐ δεῖ πάντως ἐν τῷ νομίμῳ ἀπὸ τοῦ νόμου τιθέναι, εἰ μὴ χρεία καταναγκάζοι, ἐν ᾗ τὰς ἀπὸ τοῦ νομίμου ἐν τῷ νομίμῳ καὶ τὰς ἀπὸ τοῦ δικαίου ἐν τῷ δικαίῳ. καὶ ὅταν μὴ λυμαίνωνται, ἀλλ' ὅπου μέλλει λυσιτελεῖν τῷ λέγοντι. οὕτως ὑπερβέβηκεν ὁ ῥήτωρ τῇ οἰκείᾳ φύσει τὴν τέχνην, οὐ τῇ τέχνῃ δουλεύων, ἀλλὰ τὸ οἰκεῖον συμφέρον τέλος ἡγούμενος. R. Y. S.

ἵνα δὲ καὶ περὶ ἐκείνου εἴπω τοῦ νόμου] ὡς παρέργου τινὸς ὄντος καὶ ἐκ παρέργου· καθαιρεῖ γὰρ καὶ τίθησι καὶ τῷ τῆς ἐπαγγελίας σχήματι. τὰ γοῦν ἰσχυρὰ εἰ ἐτέθειτο ἐν τῷ νόμῳ κεφάλαια, πολλὴν αὐτῷ τὴν μάχην ἐποίει. ἐνταῦθα δὲ πολλὰς εὗρε τὰς λύσεις ἀπὸ

1. τάττει μὲν αὐτὰς] μὲν αὐτὰς τάττει R.
ὡς ἐν παραφαύλω (sic, sine iota) Y. ὡς ἐκ παραφαυλ̃ S. ὡς ἐκ παραφαυ̃λ R. cum aliquot verborum lacuna post hoc vocabulum. Correxi ὡς παρὰ φαῦλον.
3. ἐνδείκνυται] δεικνύναι S.
4. τῷ τῆς] τὸ τῆς Y., licet σχήματι habeat.
5. ὁμοίως om. R.
καθαιρεῖν—σχήμασιν om. S.
6. ὅρα δὲ] ὅρα γὰρ S.
ἐκείνου] ἐκείνης R.
τοῦ νόμου om. R.Y.
7. τὸ ἐκ] τὸ om. S.
9. οἰκεῖον om. R.
13. ἀνθυποφοράν] Reliquam scholii partem non habet S.
14. μεγάλα] μεγάλως R.
16. καταναγκάζοι] καταναγκάζει R.
18. μέλλει] μὴ R.
23. τῷ τῆς] τῷ om. C.
25. δὲ add. W.

τῶν ἐν τῷ δικαίῳ παραδειγμάτων. οὐ γὰρ ἐνεχώρει, τοιούτου κειμένου νόμου τοῦ λέγοντος "οὐ δήσω τῶν Ἀθηναίων οὐδένα," τοσούτους δεθῆναι καὶ στρατηγοὺς καὶ ῥήτορας. ἔστι δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ ῥητοῦ διανοίας. T.C.V.

745, 12. οὐδὲ δήσω Ἀθηναίων οὐδένα] τοῦτο προάγει ὁ Τιμοκράτης ὡς νόμον παλαιὸν συμφωνοῦντα ᾧ αὐτὸς ἔγραψε. ὁ δὲ Δημοσθένης λύει, λέγων ὅτι ὁ μὲν Τιμοκράτης λέγει αὐτὸν εἶναι νόμον, οὐκ ἔστι δὲ νόμος, ἀλλ' ὅρκος τῶν βουλευτῶν. ὁ γὰρ νόμος, φησὶ, παραγγέλματα ἔχει καθολικὰ, οἷον τόδε μὲν ποιεῖν, τόδε δὲ μὴ ποιεῖν. τὸ δὲ "οὐ δήσω Ἀθηναίω οὐδένα" οὐκ ἔστιν ὥσπερ φωνὴ νόμου, ἀλλ' ἀνθρώπου τινὸς ταῦτα λέγοντος. ἐζήτησαν δέ τινες διὰ ποίαν αἰτίαν οὐκ ἔταξε ταύτην τὴν ἀντίθεσιν ἐν τῷ παρανόμῳ κεφαλαίῳ· ἐκεῖ γὰρ ὀφείλει ταχθῆναι. λέγομεν ὅτι ἐκεῖ εἰ ἐτέθη, ὑπὲρ τοῦ Τιμοκράτους ἂν ἐτίθετο· ἰσχυρὰ γὰρ ἦν ἀντίθεσις. ἐνταῦθα δὲ μετὰ τοὺς ἀγῶνας καὶ μετὰ τὰς ἀποδείξεις τοῦ δειχθῆναι βλαβερὸν τὸν νόμον τὸν Τιμοκράτους σαθροτέρα ἐγίνετο ἐν τοῖς ἐπιλόγοις ταττομένη. καὶ οὕτως οὔτε ἐδόκει αὐτὴν φεύγειν ὡς ἄπορον καὶ δύσλυτον, καὶ πάλιν διὰ τῶν ἐπιλόγων εὐτελῆ αὐτὴν ἐπιδείκνυσι. A.—V.

745, 13. τὸ αὐτὸ τέλος τελοῦντας] τῶν τριῶν ἐγγυητῶν ἐχόντων τὴν ἴσην οὐσίαν ἐκείνῳ, ᾧπερ ἐγγυῶνται, ἵνα ἔσωνται ἱκανοὶ οἱ τρεῖς ἐγγυήσασθαι αὐτόν. A.—V.

τὴν ἴσην ἔχοντας περιουσίαν, εἴ γε ἐν τῷ τελεῖν ὡς εἶχε περιουσίας ἕκαστος τὸ ἴσον ἐτέλει. R.Y.

745, 15. ἐγγυησάμενος] ἔδει γὰρ τοὺς τελώνας παρέχειν ἐγγυητὰς τῶν μισθωμάτων. R.Y.

745, 16. ἢ ἐκλέγων] ἕτερος μὲν ὁ μισθούμενος, ἕτεροι δὲ οἱ ἐκλέγοντες· οἷς ἐπίστευσεν ὁ τελώνης τὴν ἐκλογὴν, ἔχων αὐτοὺς ὑποτεταγμένους. R.Y.

745, 17. οὐ γὰρ αὐτὸς ἐρῶ ὅτι Ἀνδροτίων] λύει τὴν ἀντίθεσιν

3. ῥήτορας] Addunt codices et V. τὸ δὲ ἀπαράσκευοι μὴ ἔχοντες ἐν τῷ κατέχεσθαι συνήγορον, quod est scholion ad p. 745, 23.

13. ὑπὲρ A.R. ὑπὸ ceteri.

14. ἐνταῦθα δὲ W. pro ἐνταῦθα γάρ.

16. τοῖς ἐπιλόγοις] τῷ ἐπιλόγῳ T. C.V.

18. εὐτελῆ] ἐντελῆ A.

20. ἐκείνῳ] οὐ κεῖνο pr. T. οὐ κείνω T. a m. sec. et D.

ἔσωνται] ἔσονται A.

οἱ τρεῖς] οἱ om. A.R.

29. In S. scholia breviora ad v. 16. λύσις τῆς ἀντιθέσεως κατ' ἀντιπαράστασιν. ad 20. λύσις κατὰ ἐν-

κατὰ ἔνστασιν εὐθὺς, "οὐ γὰρ ἐρῶ ὅτι αὐτὸς Ἀνδροτίων ἦγε καὶ ἔδει "τούτου τοῦ νόμου κειμένου," μάρτυρα αὐτὸν Ἀνδροτίωνα παρεχόμενος τοῦ μὴ τὴν ἀντίθεσιν ἰσχυρὰν εἶναι. ταυτὸν γάρ ἐστιν εἰπεῖν πρὸς Ἀνδροτίωνα καὶ πρὸς τὸν νόμον. λύει δὲ καὶ κατὰ ἀντιπαράστασιν εὐθὺς μετὰ μικρὸν, "οὗτος γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐκ ἐπὶ τοῖς κεκρε-"μένοις κεῖται, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἀκρίτοις." εἶτα τῇ διανοίᾳ τοῦ νομοθέτου "ἵνα μὴ διὰ τὸ δεδέσθαι χεῖρον ἀναγκάζοιντο ἀγωνίζεσθαι, ἢ καὶ "παντάπασιν ἀπαράσκευοι εἶεν." μετὰ ταῦτα πάλιν λύει ἐν τῷ κατὰ μάχην ἐναντίῳ, "οὔτε γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τιμᾶν ἐξῆν ὑμῖν ὅ τι "χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι, εἴπερ μὴ ἐξῆν ἄλλους ἢ τοὺς ἐπὶ προδοσίᾳ "τῆς πόλεως ἁλισκομένους." εἶτα ἑτέρα ἔνστασις, ᾗ πάλιν κέχρηται μεταληπτικῇ· "ἔπειτα δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τοῦτο τὸ γράμμα αὐτὸ "μὲν καθ' αὑτὸ οὐκ ἔστι νόμος." δείκνυσι γὰρ οὐ τοῦ δικαστηρίου, ἀλλὰ τῆς βουλῆς ὄντα τὸν ὅρκον. καὶ θαυμάσαι ἄξιον τί δή ποτε φήσας τοῦ βουλευτικοῦ ὅρκου εἶναι, τὸ "οὐδὲ δήσω Ἀθηναίων οὐ-"δένα," τὸν μὲν ὅρκον τῶν βουλευτῶν οὐκ ἀναγινώσκει, τὸν δὲ ἡλιαστῶν ὅρκον παρέχεται, ὃν οἱ δικάζοντες ὤμνυον. ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ τῶν λύσεων διαφόρως ἐχουσῶν ἄλλως ὑποπτεῦσαι τὸ προκείμενον. πῇ μὲν γὰρ λέγει τοῦτο γεγράφθαι περὶ τῶν μηδέπω ἠγωνισμένων, ἀλλ' οὐ περὶ τῶν κεκριμένων, πῇ δὲ ὅτι τῆς βουλῆς ὅρκος ἐστίν. οὑτωσὶ ῥητορεύεσθαι τὸ χωρίον φαίνεται. R.Y.

745, 20. οὗτος γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι] κατὰ ἔνστασιν καὶ ἀντιπαράστασιν ἐνταῦθα λύει. ἰστέον δὲ ὅτι πρώτην ἔταξε τὴν ἀντιπαράστασιν, δευτέραν δὲ τὴν ἔνστασιν, διὰ τὸ ἀναιδὲς μᾶλλον. A.—V.

745, 23. ἀπαράσκευοι] μὴ ἔχοντες ἐν τῷ κατέχεσθαι συνηγορον. T.C.V.

745, 29. ἔνδειξις] ἡ ἔνδειξις δίκη ἐστὶ κατὰ τῶν ἀτίμων καὶ πολιτευομένων, ἡ δὲ ἀπαγωγὴ ἐπὶ τῶν κλεπτῶν. A.—V.

στασιν τῆς ἀντιθέσεως. ad 22. λύσις τῇ διανοίᾳ τοῦ νομοθέτου. ad 27. λύει πάλιν ἐν τῷ κατὰ μάχην ἐναντίῳ.

1. ἔνστασιν] τὴν ἔνστασιν R.

8. μετὰ ταῦτα om. R.

τῷ—ἐναντίῳ] τῇ ἐναντίον R.

13. οὐ τοῦ] οὔτε R.Y. Correxi ex scholio breviore quod est in S. ἔτι ἔνστασις μεταληπτική. δείκνυσι γὰρ οὐ τοῦ δικαστηρίου, ἀλλὰ τῆς βουλῆς ὄντα τὸν ὅρκον.

δικαστηρίου] δικαστήριον R.

17. παρέχεται] παρέχονται R.

28. δίκη] καὶ δίκη T.C.V.

καὶ πολιτευομένων om. T.C.V.

746, 8. ἔπειτα δ'] ἐνταῦθά ἐστιν ἡ ἔνστασις. A.—V.

746, 9. αὐτὸ μὲν καθ' αὑτὸ] ὡσανεὶ ἔλεγεν, ἐξ αὐτῆς τῆς φωνῆς ἔξεστι στοχάσασθαι ὅτι οὐκ ἔστι νόμος. A.—V.

746, 18. ΟΡΚΟΣ ΗΛΙΑΣΤΩΝ] ἰστέον ὅτι καὶ τὸν ὅρκον τοῦτον τῶν ἡλιαστῶν ἐν τοῖς ἐπιλόγοις τέθεικεν ὡς ἐπιλογικὸν μᾶλλον ὄντα, ἀλλ' οὐ τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς μέρος ὄντα καὶ τῶν ἀγώνων. A.—V.

746, 19. καὶ τὰ ψηφίσματα] ἰστέον ὅτι ψηφίσματα ἐνταῦθα λέγει τὰ παλαιὰ τὰ νομισθέντα εἶναι καλά. A.—V.

746, 24. χρεῶν ἀποκοπὰς] οὐδὲ νομοθετῆσαι περὶ τῶν ἰδιωτικῶν χρημάτων, ὥστε μὴ ἀπολαμβάνειν τοὺς ἰδιώτας τὰ χρέα, ἅπερ ἐδάνεισαν· τοῦτο γὰρ τυραννίδος ἐστίν. A.—V.

ἀναδασμὸν] οἷον ἀναμερισμόν. τοῦτο γὰρ εἴωθε γίνεσθαι ἐν ταῖς ἀτακτούσαις δημοκρατίαις. οἱ γὰρ πένητες πολλάκις καθ' ἑαυτοὺς γινόμενοι στασιάζουσι πρὸς τοὺς πλουσίους, λέγοντες ὡς οὐ δίκαιόν ἐστι τούτους μὲν ἔχειν γῆν πολλὴν, αὐτοὺς δὲ μὴ, ἀλλὰ δίκαιον εἶναι καὶ αὐτοῖς ἐξ ἴσου μερίσασθαι τὴν γῆν καὶ οἰκίας. A.—V.

746, 26. οὐδὲ τοὺς μένοντας] οὐδὲ τοὺς μένοντας, φησὶν, ἐν τῇ πόλει καὶ μὴ ἡμαρτηκότας παρανόμως ἐκ τῆς πόλεως ἐκβαλῶ. A.—V.

746, 29. οὔτ' ἄλλον οὐδένα] ἠδύνατο γάρ τις μὴ ἁμαρτάνειν αὐτὸς, ἄλλον δὲ ὁρῶν ἀδικοῦντα περιορᾶν. ὅπερ ἐστὶν ἀληθέστερον ἀδικεῖν, ὥς φησιν ὁ Θουκυδίδης. A.—V.

747, 2. τοῦ ἱερομνήμονος] ἱερομνήμων ἐλέγετο ὁ πεμπόμενος σύνεδρος εἰς τοὺς Ἀμφικτύονας ὑπὲρ τῆς πόλεως. A.—V.

ὥστ' ἄρχειν ὑπεύθυνον ὄντα] νόμος ἦν δὶς τὸν αὐτὸν μὴ ἄρχειν ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ μὴ δόντα εὐθύνας τῆς πρώτης ἀρχῆς, μηδὲ ἄρχειν τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τὸν αὐτὸν, διὰ τοιαύτην αἰτίαν, ἵνα μὴ οἱ βουλόμενοι κατηγορεῖν τοῦ ἄρχοντος, προσδοκῶντες αὐτὸν πάλιν ἄρχειν τὴν αὐτὴν ἀρχὴν, ἀναγκάζοιντο σιωπᾶν πολλάκις, ὄντες τῆς αὐτῆς

8. ἰστέον ὅτι om. T.C.V.
11. ἀπολαμβάνειν] προσλαμβάνειν R.
13. οἷον om. T.C.V.
17. καὶ οἰκίας] κατ' οἰκίας T.C.V.
19. ἐκβαλῶ W. ἐκβάλω R. ἐκβάλλω ceteri.
27. μηδὲ] καὶ μὴ δὶς W.
ἄρχειν—ἀρχὴν] ἀρχὴν—ἄρχειν T.C.V.
29. τοῦ Sauppius pro αὐτοῦ.
ἄρχοντος A.R. ἄρχοντα ceteri.
πάλιν post σιωπᾶν habet V.
ἄρχειν] ἄρξειν W.
30. τὴν αὐτὴν ἀρχὴν om. R.
τῆς αὐτῆς ἀ.] τῆς ἀ. τῆς αὐτοῦ R.

ἀρχῆς ὑπηρέται, οἱ δυνάμενοι αὐτοῦ κατηγορεῖν διὰ τὸ συνειδέναι οἷς ἔπραξεν. A.—V.

747, 3. κυαμεύονται] κυάμοις γὰρ τὸ παλαιὸν ὥσπερ κλήροις ἐδήλουν τὴν γνώμην οἱ δικάζοντες. R.Y. κληροῦνται· κύαμον γὰρ ἐκάλουν τὸν κλῆρον αὐτὸν καὶ τὴν ψῆφον ἐκ τοῦ λαμβάνειν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ἄρχειν. ἦσαν δὲ αὗται ποτὲ μὲν τετρημέναι καὶ ἄτρητοι, ποτὲ δὲ μέλαιναι καὶ λευκαί. αἱ μὲν τετρημέναι καὶ μέλαιναι ἦσαν καταψηφιζόμεναι· φασὶ δέ τινες τῶν ἐξηγησαμένων ὅτι ἀπὸ χοιρείων ὀστῶν αὗται ἐγίνοντο· αἱ δὲ λευκαὶ καὶ ἄτρητοι ἦσαν αἱ σώζουσαι. A.—V.

747, 4. καὶ κήρυκος καὶ πρεσβείας] ἀντὶ τοῦ τῶν οὕτως εὐτελῶν· εὐτελῶν δὲ πρὸς τὰς ἄλλας ἀρχὰς τὰς μεγάλας. ἰστέον δὲ ὅτι ἄλλος ἦν ὁ κῆρυξ τοῦ δήμου καὶ ἄλλος ὁ τοῦ πολέμου, ὁ προηγούμενος τῶν πρέσβεων πρὸς τὸ αὐτοὺς σπείσασθαι εἰρήνην πρὸς τοὺς πολεμίους, βαστάζων καὶ σύμβολον τὸ κηρύκιον. A.—V.

747, 8. οὔτ' ἄλλος ἐμοὶ] ἔστι γὰρ πολλάκις μὲν αὐτὸν μὴ λαμβάνειν τινὰ διὰ τὸν ὅρκον, ὑποβάλλειν δὲ ἢ ἄνδρα ἢ γυναῖκα λαμβάνειν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἢ δι' ἄλλης τέχνης ἢ μηχανῆς. A.—V.

747, 20. ὡς μὲν οὖν ἔξεστι] παρασχόμενος τὸν ὅρκον καὶ ἀναγνοὺς καὶ πιστωσάμενος διὰ τῶν ἐγγράφων πίστεων ἐπιλογίζεται ἑξῆς. πρῶτον μὲν ἀπὸ τοῦ πράγματος· ἔστι γὰρ οὗτος κοινὸς τόπος κατὰ τῶν φαύλων νόμων ἐκ πηλικότητος. πληρώσας δὲ τὸν κατὰ τοῦ νόμου τόπον, ἄρχεται τοῦ κατὰ τοῦ προσώπου τόπου. καὶ ἔστιν ἑκάτερος ἐπιφορικὸς, ὅ τε προειρημένος καὶ οὗτος ἐν ἐπιλόγοις. ὁ δὲ

5. ἐκ add. W.
αὐτοὺς] αὐτὸν R.
6. τὸ] τῷ R.
τετρημέναι] τετρυπημέναι T.C.V.
ἄτρητοι] ἄτρυποι C.G.V.
7. καὶ λευκαί] καθὼς εἴπαμεν (εἴπομεν V.) addunt T.C.D.G.V., reliqua scholii parte omissa. Illud autem καθὼς εἴπαμεν spectat ad scholion ad p. 745, 20. ubi T.C. D.G.V. post verba ἀναιδὲς μᾶλλον pergunt αἱ ψῆφοι δὲ ποτὲ μὲν τετρημέναι καὶ ἄτρητοι, ποτὲ δὲ—αἱ δὲ λευκαὶ ἄτρητοι ἦσαν αἱ σώζουσαι.
9. λευκαὶ καὶ R. καὶ om. ceteri.
11. τῶν om. C.G.V.
12. τὰς—μεγάλας] τοὺς ἄλλους ἄρχοντας τοὺς μεγάλους A.
15. βαστάζων καὶ] καὶ om. A.R.
17. διὰ] διδοὺς C.G. δοὺς V. δόντα P.
19. παρασχόμενος—τέθεικεν] Hæc pars scholii est etiam in S. sic scripta, πιστωσάμενος διὰ τῶν ἐγγράφων πίστεων ἐπιλογίζεται ā ἀπὸ τοῦ πράγματος. et alio scholio, πληρώσας τὸν—ἄρχεται τοῦ κατὰ τοῦ προσώπου. καὶ ἔστιν ἑκάτερος ἐπιφορικός. ἔστι δὲ ὁ τόπος οὗτος ἀπὸ τῆς γνώμης—τέθεικεν.
21. ἔστι] ὅτι R.
κατὰ] ἀπὸ R.
22. νόμων om. R.

κατὰ τοῦ προσώπου τόπος ἐντεῦθεν ἄρχεται. “ὅτι τοίνυν καὶ τέχνῃ “κακῶς ἐνεχείρησε ποιεῖν ἄξιόν ἐστιν ἀκοῦσαι.” ὁ δὲ τόπος ἀπὸ τῆς γνώμης, τίνι διανοίᾳ καὶ γνώμῃ τὸν νόμον τέθεικεν· ὃ ὑπόλοιπον συνάπτει τὴν παρέκβασιν λόγοις ἐπιφορικοῖς κατ' Ἀνδροτίωνος κειμένοις. καὶ ἵνα μὴ ἀθρόως ἐπὶ τὴν καταφορὰν ταύτην ἔλθῃ, μηδὲ ἀπαρτήσῃ τὸν κατὰ Ἀνδροτίωνος λόγον τῆς ὑποθέσεως, ἀλλ' ἐκ προσαγωγῆς δυνατὸν προσιέναι δοκῇ, ὀλίγῳ πρότερον προῳκονόμησεν εἰπὼν “καίτοι “ἀνερωτῶντος τινὸς αὐτὸν” καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ μετὰ ταῦτα ἐπήγαγε τὴν παρέκβασιν. καὶ πρῶτον μὲν, ἐφ' ᾧ μέγιστον φρονεῖ, τὴν τῶν χρημάτων εἴσπραξιν ἐξετάσωμεν αὐτοῦ. R.Y.

748, 15. ἐκφύοι] ἐνέμεινε τῇ τροπῇ τοῦ σπέρματος, ὡσανεὶ ἔλεγε· μὴ καταβάλωμεν, φησὶ, σπέρμα τοιοῦτον πονηρίας, εἰ καὶ μὴ μέλλει ἀναβλαστῆσαι πώποτε καὶ αὐξῆσαι. A.—V.

748, 16. ὅτι τοίνυν καὶ τέχνῃ κακῶς ἐνεχείρησε] μετὰ τὴν τοῦ πράγματος καταφορὰν μεταβέβηκεν ἐπὶ τὴν τοῦ προσώπου· ὁ δὲ τόπος ἀπὸ τῆς γνώμης τοῦ γράψαντος, ὅτι οὐχ ὡς ἔτυχεν ἐποίησεν ὑμᾶς κακῶς, ἀλλὰ μετὰ τέχνης καὶ σκεψάμενος εἰς τοῦτο. T.C.V.

748, 23. εὗρεν οὖν τοῦτο] νομίζεται γὰρ τὸ νομοθετεῖν ὑπὲρ τῆς πόλεως εἶναι· ὅμως εἰσὶ καὶ παρανόμων γραφαί. ἀλλ' οὖν γε αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ νομοθετεῖν νομίζεται καλόν τι εἶναι. A.—V. καίτοι ἐνίοτε οἱ νομοθετοῦντες οὐδὲν τῶν τοὺς νόμους καταλυόντων διαφέρουσιν, ὡς δηλοῦσιν αἱ τῶν παρανόμων γραφαὶ, καὶ οἱ ὑπὲρ τῆς πόλεως νομοθετοῦντες καὶ νόμους τῇ πολιτείᾳ συμφέροντας καὶ συμφώνους γράφοντες μόνοι ὡς ἀληθῶς νομοθετοῦσιν· ὅμως τὸ νομοθετεῖν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τοῦ λῦσαι νόμους ἤδη κειμένους κρεῖττον. P.

749, 2. πρόεδρος] πρόεδρος ὁ τὴν προεδρίαν ἔχων ἐν τῷ δήμῳ καὶ προσάγων αὐτῷ τὴν πεῦσιν. R.Y.

ἐπεψήφισεν] ἢ διασκέψιν προσήγαγεν· ἢ ἐπεκύρωσε τὴν ψῆφον. R.Y.

749, 9. Τιμοκράτει χαρίσασθαι] ἐκβολὴ τῶν συνηγόρων αὐτοῦ.

3. ὃ] ἢ R.
5. ἀπαρτήσῃ] ἀπαρτίσῃ R.
7. δοκῇ] δοκεῖ R. δοκοῖ Y.
13. πώποτε] ποτὲ dici debebat.
19. τὸ νομοθετεῖν A. τὸ (τὸν C.G. V.) νομοθέτην R.T.D.
21. καλόν τι A.R. βέλτιον ceteri.
30. διάσκεψιν] διασάφησιν R.

τὸ δὲ ἐφ' ὑμᾶς ἀντὶ τοῦ καθ' ὑμῶν τοιαῦτα ἠθέλησε γράψαι παράνομα. T.C.V.

749, 16. τετυφῶσθαι] μαίνεσθαι, ἀπὸ τοῦ δαίμονος τοῦ Τυφῶνος τοῦ μανέντος κατὰ τῶν θεῶν. R.Y.

749, 18. σχολὴν ἄγοντα ἐσκέφθαι περὶ πάντων] ἀντὶ τοῦ σχολάσαντα καὶ ἀργήσαντα ἀπὸ τῶν ἄλλων πραγμάτων, ἵνα σκέψηται ταῦτα. ὅρα πῶς αὐτῷ φθόνον συνάγει διὰ τούτων. A.—V.

749, 21. τοῦ μὲν εἰ καλεῖ] τοῦ Τιμοκράτους. A.—V.

749, 22. τοῦ δ' εἰ πάρεισι] τοῦ Ἀνδροτίωνος. A.—V.

συναπολογήσεται] βούλεται ὥσπερ ἐκβολὴν ἐνταῦθα ποιήσασθαι συνηγόρων. διὰ τί δὲ οὐκ ἔστιν ἀκριβὴς ἐκβολὴ συνηγόρων, ἤδη εἴπαμεν ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος. A.—V.

749, 25. ὅμως δὲ καὶ περὶ τῶν ἐκείνῳ] παρέκβασις πάλιν ἐπὶ τὰ πολιτεύματα Ἀνδροτίωνος. A.—V.

750, 2. καὶ πρῶτον μὲν ἐφ' ᾧ μέγιστον φρονεῖ] ἐπλήρωσε τὴν ἐπιφορὰν τὸν αὐτὸν τρόπον ὅνπερ καὶ ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος. T.C.V. ἐζήτηται διὰ ποίαν αἰτίαν τὰ αὐτὰ μέλλει ἐπιφέρειν, ἅπερ εἶπεν ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος. οἱ μὲν λέγουσιν· οὐχ οἱ αὐτοὶ ἦσαν δικασταὶ, καὶ οὐδὲν ἦν ἄτοπον διὰ τοὺς μὴ ἀκηκοότας ἐκεῖνα πάλιν τὰ αὐτὰ λέγειν ἐνταῦθα· ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι ἠθέλησεν ἐνδείξασθαι ὁ Διόδωρος ὅτι ἰδιώτης ἐστὶ καὶ οὐκ ἠδυνήθη ἄλλως σκέψασθαι τὰ αὐτά. βέλτιον δὲ λέγειν μᾶλλον τὴν αἰτίαν ἣν εἴπαμεν ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. A.—V.

750, 21. προσαγωγεῖ] συνεργῷ, προξένῳ εἰς τὸ λαβεῖν ἢ κλέπτειν τὰ δημόσια, ἢ περιποιεῖν αὐτῷ κέρδη. R.Y. ἀντὶ τοῦ δηλάτορι, ἀπὸ τοῦ προσαγαγεῖν αὐτῷ καὶ ὑποβάλλειν τινὰς ἀπαιτῆσαι ἀδίκως. τὸ δὲ ἀποδέκτας ἀντὶ τοῦ ὑποδεχομένους τὰ χρήματα. A.—V. οἱ γὰρ παλαιοὶ οὕτως ἐκάλουν ὑποδέκτας. τινὲς δὲ τοὺς ταμίας φασίν. R.

7. αὐτῷ W. pro αὐτό.

10. συναπολογήσεται] συναπολογήσονται T.C.D.G.

βούλεται] δὲ add. A.R.

11. ἀκριβὴς] ἀκριβῶς A.

12. εἴπαμεν] εἴπομεν R.

17. ἐζήτηται] δὲ add. T.C.V.

ἅπερ A.R. ὥσπερ ceteri.

18. οἱ μὲν A.R. καὶ οἱ μὲν ceteri.

19. διὰ V. et superscripto πρός T.D. πρὸς A.C.G καὶ R.

22. εἴπαμεν codices. εἴπομεν V.

25. ἀπὸ (ἐκ T.C.V.) τοῦ προσαγαγεῖν—ὑποβάλλειν] ἐκ τοῦ προσαγαγεῖν αὐτὸν καὶ διαβάλλειν W.

27. ὑποδεχομένους] ἀποδεχομένους W.

753, 6. *θρασύτητος καὶ πονηρίας ἔργα*] *ὑψηλῶς εἴρηται καὶ γνωμικῶς.* Y.

754, 14. *οὔτε γὰρ ῥᾷον πολλοῖς*] *ὑπεξαίρεσις τῶν αἰτιῶν.* B.

754, 20. *καὶ μὴ τὸν χρόνον εἰ πολύς ἐστιν*] *οἶδεν ὁ ῥήτωρ παλαιὰ πράγματα ἐγκαλῶν, τὰ τῶν εἰσφορῶν καὶ ἃ προείρηκεν. ἐπειδὴ οὖν ἀνέκυπτεν αὐτῷ παραγραφικὸν ἀπὸ χρόνου, διὰ τοῦτο ἀναγκάζεται λῦσαι αὐτό.* A.—V.

754, 27. *οὔκουν*] *τὸ οὔκουν παροξύνεται, ἐπεὶ πάλιν ἐπὶ ἀρνήσεώς ἐστιν.* A.—V.

754, 29. *ὑμῖν αὐτοῖς χαρίσασθαι*] *τῷ θυμῷ καὶ τῇ ὀργῇ προθύμως ὑπείκειν καὶ ἀκολουθεῖν.* P.

755, 3. *ταῦτα μόνον*] *κατὰ ταῦτα μόνον. ἔξεστι δὲ σὺν ἐρωτήσει ἀναγινώσκειν, καὶ χωρὶς εἰρωνικῶς.* P.

755, 14. *φήσας δὲ ἀπορρεῖν τὰ φύλλα τῶν στεφάνων*] *παίζει. χρυσῶν γὰρ ὄντων τῶν στεφάνων, ὡς περὶ ἄνθους τοῦτο ἔλαβε. σαπροὺς δὲ παλαιοὺς, σαθροὺς, σεσηπότας.* T.C.V.

755, 19. *τὸν δημόσιον*] *τὸν ἀπογραφόμενον τὰ δημόσια· ὥσπερ νῦν λέγομεν ταβουλάριον.* R.Y.

756, 23. *καὶ οὗ τὸ σῶμα ἡταιρηκότος*] *ὁριστικῶς καὶ σοφιστικῶς τοῦτο ποιεῖ. εἰ γὰρ τὸ σῶμα κωλύεται, πολλῷ μᾶλλον τὸ ὄνομα.* T.C.V.

757, 7. *ὁ δὲ παρακάθηται καὶ οὐ καταδύεται τοῖς πεπραγμένοις*] *νῦν περὶ Ἀνδροτίωνος λέγει, ὅπερ εἶπεν ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος περὶ τοῦ Τιμοκράτους.* A.—V.

758, 7. *τοὺς ἐχθροὺς κρατοῦντες*] *ἀντὶ τοῦ τῶν ἐχθρῶν· ἀρχαϊσμὸς δέ ἐστι.* Y.

758, 14. *ἀλλ' Ἀνδροτίων ὑμῖν*] *σχῆμα ἐπανάληψις, ἐπὶ προσώπου διαβολῆς.* B.

758, 17. *χερνίβων καὶ κανῶν*] *τῶν πρὸς τὴν θυσίαν ἁρμοζόντων· λέγει δὲ ταῦτα ἐν οἷς νίπτονται οἱ σπένδοντες.* R.Y.

758, 24. *οἶδα ὅτι ὡς μὲν οὐκ ἀσύμφορος*] *πληρώσας τὴν ἐπιφορὰν τίθησι τὴν πολυθρύλητον ἐκείνην ἀντίθεσιν, δι' ἣν ἀσύστατος ὁ λόγος ὑπείληπται. πρῶτον μὲν οὖν ἄξιον θαυμάσαι ὅτι μέλλων*

6. *οὖν* om. R.
8. *τὸ*] *τὸ δὲ* T.C.D.G.
15. *τοῦτο* om. V.
32. *πολυθρύλητον* Y. *πολυθρύλλητον* R.

τιθέναι τὴν ἀντίθεσιν ἀνεκεφαλαιώσατο τὴν μνήμην τῶν ἰσχυρῶν, τοῦ παρανόμου, τοῦ ἀσυμφόρου, τοῦ ἀδίκου, ἵνα δείξῃ ὅτι ταῦτα ἦν τὰ κρινόμενα καὶ περὶ τούτων ἡ ψῆφος, οὐχὶ δὲ τὸ κατὰ τοὺς πρέσβεις. διὰ τοῦτο δὲ καὶ τελευταίαν τὴν ἀντίθεσιν τέθεικεν, ἵνα καὶ τῷ τόπῳ ἐνδείξηται αὐτῆς τὸ ἐξαγώνιον. ὅτι δὲ ἐξαγώνιος ἡ ἀντίθεσις αὐτὸς διαρρήδην ἡμᾶς ὁ ῥήτωρ ἐδίδαξεν εἰπών, "ἀλλὰ μὴ "περὶ τούτων οἰσόντων ἡμῶν τὴν ψῆφον." καὶ ἑτέρωθι δὲ λέγει "μὴ "λέγε τὴν ἔκτισιν· (οὐδὲν γὰρ ἐπικοινωνεῖ τῷ νόμῳ τῷδε·) ἀλλ' ὡς "ἐπιτήδειός ἐστι καὶ καλῶς ἔχων ὁ νόμος, τοῦτο δίδασκε· τοῦτο γάρ "ἐστιν ὑπὲρ οὗ σὺ μὲν εἰσενεγκεῖν φῂς, ἐγὼ δὲ γέγραμμαι." ὥστε πανταχόθεν ἐστὶ καταφανὲς ὅτι διαβολῆς ἕνεκα τὴν κατὰ τῶν πρέσβεων ὑπόθεσιν εἴληφε. R.Y.

οἶδα δ' ὅτι ὡς μὲν οὐκ ἀσύμφορός ἐστιν ἡμῖν ὁ νόμος] μέλλων τιθέναι τὴν ἀντίθεσιν ἀνεκεφαλαιώσατο τὴν μνήμην τῶν ἰσχυρῶν, τοῦ παρανόμου, τοῦ ἀσυμφόρου, τοῦ ἀδίκου, ἵνα δείξῃ ὅτι ταῦτα ἦν τὰ κρινόμενα καὶ περὶ τούτων ἡ ψῆφος, οὐχὶ δὲ τὸ κατὰ τοὺς πρέσβεις. ἐπειδὴ δὲ κινοῦσι τὸν περὶ τῶν πρέσβεων λόγον ὅτι ἐκτετίκασι τὰ χρήματα λέγοντες, ἐνδείκνυται ὅτι ἐκ περιουσίας τούτῳ χρῆται τῷ λόγῳ τῷ κατὰ τοὺς πρέσβεις. διὰ τοῦτο τελευταίαν καὶ τὴν ἀντίθεσιν τέθεικεν, ἵνα καὶ τῷ τόπῳ ἐνδείξηται αὐτῆς τὸ ἐξαγώνιον. καὶ ὅτι ἐξαγώνιος ἡ ἀντίθεσις αὐτὸς ἐδίδαξεν ὁ ῥήτωρ εἰπών, "ἀλλὰ μὴ περὶ τούτων οἰσόντων ὑμῶν τὴν ψῆφον," καὶ ἑτέρωθι, "μὴ λέγε τὴν ἔκτισιν· (οὐδὲν γὰρ ἐπικοινωνεῖ τῷ νόμῳ τῷδε), ἀλλ' "ὡς ἐπιτήδειός ἐστι καὶ καλῶς ἔχων ὁ νόμος, τοῦτο δίδασκε." πανταχόθεν οὖν καταφανὲς ὅτι διαβολῆς ἕνεκα τὴν κατὰ τῶν πρέσβεων ὑπόθεσιν εἴληφεν. εἰ δὲ τῆς γραφῆς δοθείσης ἐν τῷ μεταξὺ φαίνονται καταβεβληκότες, οὐδὲν τοῦτο τῇ ὑποθέσει λυμαίνεται· διαβολῆς γὰρ ἕνεκα εἴληπται, ὥσπερ ἔφην. εἰ δὲ ἐκτετίκασι τὸ κεφάλαιον, καὶ δεῖ πρὸς τοῦτο διαγωνίζεσθαι, ὑπεύθυνοι καθεστήκασιν ἐπὶ τῇ διπλασιάσει. περίεργον δὲ ζητεῖν ἴσως πότερον ὀφείλουσιν ἢ τελέως ἀπηλλαγμένοι φαίνονται τοῦ ὀφλήματος· οὐδὲ γὰρ διὰ τοῦτο ἡ

2. ἀδίκου] δικαίου R.
7. ἑτέρωθι] p. 759, 10.
17. ὅτι add. W.
19. χρῆται habent codices, om. V.
25. ἕνεκα P. ἕνεκε (sic) codices et V.
28. ἔφην] ἔφησ rec. T. εἰ δὲ W. pro εἰ δὲ ἄ.

κρίσις, οὐδὲ διὰ τοῦτο γέγονεν ἡ γραφή. ἐπειδὴ δὲ ἀπέδειξεν ἐν τῷ δικαίῳ κεφαλαίῳ οὐχὶ τοὺς ἀδυνάτους δεθέντας, ἀλλὰ τοὺς μάλιστα στρατηγούς τε καὶ ῥήτορας καὶ δημαγωγοὺς, εἰκότως ἐθάρρησε προσθεῖναι τὴν κατασκευὴν τῇ ἀντιθέσει, ἵνα ὁ Τιμοκράτους λόγος ἐλέγχηται. εἰ γὰρ ὁ μὲν Τιμοκράτης φησὶν ὑπὲρ τῶν ἀδυνάτων εἶναι τὸν νόμον, φαίνονται δ' οὐχ οἱ ἀδύνατοι δεθέντες πολλάκις, ἀλλ' οἱ μάλιστα δυνατώτατοι, πῶς οὐκ ἂν αὐτὸς γένοιτο ὁ ἀκροατὴς ἀνταγωνιστὴς τούτῳ τῷ λόγῳ; οἶδε δὲ μετὰ τὰς λύσεις τὰς ἀντιθέσεις τιθέναι. T.C.V.

758, 27. αὐτὸν] ὁ Τιμοκράτης. A. τινὲς βούλονται ἐντεῦθεν εἶναι τοὺς ἐπιλόγους, ἐπειδὴ, φασὶν, ἐν τῷ πρὸ αὐτοῦ κώλῳ ἐπελογίσατο τὰ τρία κεφάλαια. A.—V. εἰσῆκται δὲ ὡς ἐν διασυρμῷ. "ἀκούω δὲ λέγειν αὐτὸν ὡς ἐκτέτισται," οἱονεὶ παράδοξον λόγον καὶ ἄτοπον καὶ οὐδαμοῦ τοῖς ζητουμένοις ἀκόλουθον. διὸ καὶ περιτρέπει αὐτῷ τὸν λόγον. ὁμολογοῦντα γὰρ ἐποίησεν ὅτι διὰ τοὺς πρέσβεις ἔθηκε τὸν νόμον, ἐπαγαγὼν ὡς ἔνοχός ἐστι τῇ παρανομίᾳ μὴ ἐπὶ πᾶσι γεγραφὼς τὸν νόμον, ἀλλ' ὀλίγοις χαρισάμενος. ὅθεν ἐπισημαίνεται πρὸς τοὺς δικαστὰς, ἀναμιμνήσκων τοὺς ὅρκους καθ' οὓς αὐτοὶ δικάζειν ὀμωμόκασι. λύει γὰρ, φησὶ, τοὺς νόμους καὶ μετὰ τῶν νόμων τὰ δικαστήρια. T.C.V.

ὡς ἐκτέτισται τὰ χρήματα] τινὲς λέγουσιν ἐκ τούτου νομίζεσθαι τὸν λόγον ἀσύστατον. εἰ γὰρ ἐκτέτισται τὰ χρήματα καὶ ὁμολογεῖ καὶ ὁ Δημοσθένης ἐνταῦθα τοῦτο αὐτὸ, οὐκοῦν περιττῶς κατηγορεῖ. λέγομεν, πρῶτον μὲν καὶ αὐτὸς ὁ ῥήτωρ ἐπισημαίνεται τοῦτο, ὅτι οὐ περὶ τούτων ἐστὶν ὁ ἀγὼν νῦν, ἀλλὰ περὶ τοῦ εἴτε ἐννόμως ἐγράφη ὁ νόμος ὁ Τιμοκράτους εἴτε παρανόμως. A.—V.

759, 3. οὐδὲ καθ' ἓν] ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὅλως. A.T.C.V.

εἰ μὲν γὰρ ὑπὲρ τούτων] τὸ διλήμματον πάλιν σχῆμα. A.T.C.V.

759, 15. καίτοι καὶ τοῦτ' οὐκ ἀπορήσαιμι] ὅρα πῶς τὴν λύσιν ἐκ τῶν τριῶν παρείληφεν, ἀπὸ τοῦ αἰτίου, ἀπὸ τοῦ συνέχοντος, καὶ ἀπὸ τοῦ κρινομένου. A.—V.

6. φαίνονται T. correctus a m. pr. et D. φαίνεται C.G. pr. T. et V.
11. φασὶν W. pro φησίν. πρὸ αὐτοῦ] προτέρῳ C.G.
21. Omisso lemmate in T.D. præfixum εἰς τὸ αὐτό, in C.G. ἄλλως, in V. ἄλλως, εἰς τὸ αὐτό.
27. οὐδὲ κ.] τὸ δὲ οὐδὲ κ. T.C.V.
29. ὅρα] ὅρα δὲ A.
30. ἀπὸ τοῦ σ. καὶ ἀ. τοῦ κ. R. et qui καὶ om. A. ἐκ τοῦ σ. ἐκ τοῦ κ. T.C.D.G. καὶ τοῦ σ. καὶ τοῦ κ. V.

καίτοι καὶ τοῦτο οὐκ ἀπορήσαιμ' ἂν] ἐκ περιουσίας καὶ τῆς λεγομένης ἐκτίσεως ἐπιλαμβάνεται κακούργως αὐτὴν καὶ παρανόμως γεγενῆσθαι φάσκων· αἰνίττεται δὲ ὡς αὐτὸ μὲν τὸ ἁπλοῦν καταβεβλήκασι, τὸ δὲ τῆς διπλασίας ἀπεστέρησαν. R.Y.

759, 20. οἶμαι τοίνυν αὐτὸν] ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ συμφέροντος ἐπιλογικὴ μικτὴ ἀπὸ τῆς τοῦ λέγοντος ποιότητος καὶ τοῦ κεφαλαίου. τοῖς αὐτοῖς δὲ θεωρήμασιν χρῆται οἷς καὶ ἐπὶ τῆς πρὸ αὐτῆς ἀντιθέσεως. S. τὸ ἀναίσχυντον αὐτοῦ δείκνυσιν. A.T.C.V. ἔστι μὲν ἀπὸ τοῦ συμφέροντος ἡ ἀντίθεσις, ἀπέρριψε δὲ αὐτὴν ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ τόπου τοῦ οἰκείου κλέψας, καὶ οὐκ ἔθηκεν ἐν τῷ κεφαλαίῳ, ἵνα μὴ δεηθῇ πλείονος μάχης, ἰσχυρὰν ποιήσας. ὡς δὲ ἐπιλογικῇ ἐχρήσατο προτάξας αὐτῆς τὴν ὄντως ἐξαγώνιον τὴν περὶ τῶν πρέσβεων, ἵνα σαθρὰν ἐκ τῆς συμπλοκῆς ἀπεργάσηται. μαθὼν γὰρ ὁ ἀκροατὴς ὅτι τῶν περὶ τὸν Ἀνδροτίωνα χάριν ἔθηκε τὸν νόμον, οὐκέτι αὐτὸν ὡς φιλάνθρωπον ἐπαινέσει, ἀλλὰ ψεῦδος ἡγήσεται τὸ εἰ ἔγραψεν ὅπως μηδεὶς δεθήσεται Ἀθηναίων. ἐφάνη γὰρ διὰ τοὺς πρέσβεις τὸν δεσμὸν ἀνελών. παρατήρει δὲ καὶ τὴν λέξιν ὅπως ἔχει, "οἶμαι τοίνυν "αὐτὸν οὐδ' ἐκείνων ἀφέξεσθαι τῶν λόγων," ὡς χαλεποῦ καὶ ἀναισχύντου ὄντος τοῦ πράγματος. R.Y.T.C.V.

759, 23. καὶ ὅτι τοὺς νόμους ὡς πρᾳοτάτους] καὶ τοῦτο τὸ μέρος ἤδη φθάσας ὁ ῥήτωρ προδιῳκήσατο, ἀποδείξας οὐ πένητας, ἀλλὰ στρατηγοὺς καὶ δημαγωγοὺς καὶ ῥήτορας τοὺς ὑπομένοντας τὸν δεσμὸν, ὥστε τούτοις τοῦ νόμου τὴν φιλανθρωπίαν ἐργάζεσθαι· φροντίζει γὰρ οὐ τῶν ἀδυνάτων, ἀλλὰ τῶν διὰ τὰς κατὰ τοῦ κοινοῦ βλάβας δεσμουμένων. R.Y.T.C.V. εἶτα ἐπάγει λύσεις οὐδὲν καινὸν ἐχούσας παρὰ τὰς προειρημένας ἔμπροσθεν· οὕτως οἶδε καὶ μετὰ τὰς λύσεις τὰς ἀντιθέσεις τιθέναι· αἱ δὲ λύσεις ἐκ διαφορᾶς κατὰ διαίρεσιν. δύο γὰρ εἴδη νόμων φησὶν, ἓν μὲν καθ' ὃ συμβάλλομεν

7 θεωρήμασιν] Compendio scriptum in S. ita ut solæ literæ θερν appareant.

8. ἔστι μὲν ἀπὸ—ἐν τῷ] ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ συμφέροντος ἡ ἀντίθεσις. οὐκ ἔθηκε δὲ αὐτὴν ἐν τῷ T.C.V. unde articulum τοῦ ante συμφέροντος inserui, qui abest ab R.Y.

12. αὐτῆς om. T.C.V.

τὴν περὶ] τὴν ἐκ R. τὴν παρὰ V.

17. παρατήρει—πράγματος om. T.C.V.

ὅπως ἔχει] ὅπως ἔχῃ Y. ὅπερ ἔχει R.

21. ἤδη φθάσας ὁ ῥήτωρ R.Y. ὁ ῥήτωρ ἤδη ceteri, omisso φθάσας.

22. δημαγωγοὺς W. pro δημοτικούς.

23. τοῦ νόμου] τὸν νόμον R.

24. γὰρ οὐ] δ' οὐδὲν W.

25. δεσμουμένων] δεσμευομένων R.

ἀλλήλοις καὶ συναλλάττομεν, οὓς πράους εἶναι δεῖ, ἕτερον δὲ καθ' ὃ πολιτευόμεθα, καθ' ὃ δημαγωγοὶ μᾶλλον ἔνοχοι τοῖς δήμοις ἂν γένοιντο. οὐ γὰρ οἱ πένητες, ἀλλ' οἱ δυνατοὶ πολιτεύονται. διὰ τοῦτο τοίνυν τῇ διαιρέσει κέχρηται, ἵνα σοφίσηται. οὐ γὰρ μόνοι οἱ πολιτευόμενοι περιπίπτουσι δεσμοῖς, ἀλλὰ καὶ ἕτεροι μὴ πολιτευόμενοι. θαρρεῖ δὲ τοῖς λόγοις διότι ἀποδέδεικται, ὡς ἔφην ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῷ δικαίῳ, τοὺς πολιτευομένους δεθέντας μᾶλλον ἢ τοὺς ἰδιώτας. ζητήσειε δ' ἄν τις διὰ τί τὸν ἐπίλογον τὸν ἀπὸ τοῦ συμφέροντος κατ' ἀντίθεσιν εἰσήγαγε καὶ οὐ καταφορικῶς. καὶ φήσομεν ὅτι οὐ πάντη διαβέβληται ὁ Τιμοκράτους νόμος, ἀλλ' ἔχει πρὸς αὐτὸν εὔνοιαν ὁ ἀκροώμενος· ἣν οὐκ ἔστιν ἄλλως λῦσαι τὸν διαβάλλοντα μὴ ἀγωνιστικοῖς χρώμενον λόγοις. διὰ ταῦτα τοῦ ἀγωνιστικοῦ εἴδους ἐδεήθη καὶ ἐν τοῖς ἐπιλόγοις μᾶλλον. φιλοῦσι γὰρ αἱ ὑπολήψεις τῶν ἀκροατῶν ἀγώνων δεῖσθαι, ἃς εἰ μέλλοιμεν ἐξαιρεῖν ἀντικειμένας ἡμῖν, καὶ ἐν προοιμίοις καὶ ἐπιλόγοις πάντως ἀγωνιούμεθα. ἔστι τοίνυν διμερὴς ἡ ἀντίθεσις, καὶ τὸ μέν ἐστιν αὐτῆς ἐκ τῆς τοῦ προσώπου ποιότητος, τὸ δὲ ἐκ τοῦ νόμου. τὸ μὲν οὖν κατὰ τὸν νόμον ἤδη λέλυκε, τὸ δὲ κατὰ τὴν τοῦ προσώπου ποιότητα ἐντεῦθεν ἄρχεται "καὶ λογίζεσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς." εἶτα χρῆται ἐξαιρέσεσιν αἰτιῶν, λέγων, οὔτε γὰρ συγγενὴς οὔτ' ἀναγκαῖος ἦν σοι τούτων οὐδείς. καὶ ἐπάγει εὐθὺς τὴν ἐκβολὴν τοῦ ἐλέου, δι' ὧν δείκνυσιν αὐτὸν πολλὰ καὶ δεινὰ διαθέντα τὸν δῆμον, ἡνίκα τὴν εἴσπραξιν ἐποιεῖτο μετὰ Ἀνδροτίωνος, ἵνα μνησθέντες ὧν ἔπαθον μὴ μεταδῶσιν ἐλέου ἀσελγήναντι. τέλος δὲ ἐπιθεὶς τῇ τοῦ ἐλέου ἐκβολῇ καταφοράν τινα ποιεῖται τῆς τοῦ προσώπου ποιότητος. R.Y. ἔστι δὲ σοφισμός· οὐδὲν γὰρ ἐκώλυε καὶ δεσμώτας καὶ ἰδιώτας διά τινα πλημμελήματα δεθέντας τῆς τοῦ νόμου πρᾳότητος ἀπολαῦσαι. θαρρεῖ δὲ τῷ λόγῳ, διὰ τὸ ἐπὶ τῶν πολιτευομένων τῶν περὶ Θρασύβουλον ἀποφήνασθαι χώραν ἔχειν τὸν δεσμόν. τὸ δὲ πρᾴους καὶ μετρίους, τοὺς λόγους οὓς λέγει ὁ Τιμοκράτης. εἰς δύο δὲ μεμέρισται τὰ τῶν πόλεων, εἴς τε ἰδιωτικὰ καὶ δημόσια. T.C.V.

6. ἀποδέδεικται] ὡς ἀποδέδεικται R.
9. κατ'] μετὰ Y.
11. ἄλλως λῦσαι] λῦσαι ἄλλως R.
16. διμερὴς ἡ ἀντίθεσις—] Hæc pars scholii legitur etiam in S. sic scripta, ut ad p. 761, 10. exhibuimus.
19. ἐξαιρέσεσιν] ἐξαίρεσιν Y.
26. καὶ δεσμώτας om. V.

759, 26. πρὸς δὴ τοὺς τοιούτους λόγους] πρὸς τοὺς λόγους, οὓς λέγει ὁ Τιμοκράτης. A.

760, 10. δύο εἴδη] ὅτι εἰς δύο μεμέρισται τὰ τῶν πόλεων, εἴς τε ἰδιωτικὰ καὶ δημόσια. A. λύσις ἐκ διαφορᾶς κατὰ διαίρεσιν. S.

761, 1. κεφάλαιον δ' ὑμῖν ὃ μνημονεύσετ' ἐρῶ] ἐν βραχεῖ τὴν τοῦ νόμου ποιότητα διαβάλλει, κακίαν εἶναι μεγίστην τὴν τῶν δύο χρόνων συναγωγὴν ἰσχυριζόμενος. ὅπερ ἐστὶ καὶ ὁμολογούμενον καὶ εὔκολον εἰς μνήμην διὰ τὸ σύντομον. εἶτα ἔρχεται ἐπὶ τὴν τοῦ προσώπου ποιότητα, τὴν ἐξέτασιν ἐπάγων οὕτως. T.C.V.

761, 9. μήτ' ἄλλος μηδεὶς] τῶν συνηγορούντων αὐτῷ. A.—V.

761, 10. διμερής ἐστιν ἡ ἀντίθεσις. καὶ τὸ μὲν αὐτῆς τῆς τοῦ προσώπου ποιότητος, τὸ δὲ τῆς τοῦ νόμου ποιότητος. τὸ δὲ κατὰ τὴν τοῦ προσώπου ποιότητα ἐντεῦθεν ἄρχεται "καὶ λογίζεσθε πρὸς ὑμᾶς "αὐτούς" καὶ τὰ ἑξῆς. ὅτι δὲ καὶ πρὸς ἐκβολὴν ἐλέου ἡ ἀντίθεσις τίθεται δείκνυται τὰ νῦν. ἐξαιρέσει γὰρ αἰτιῶν χρησάμενος ἐπήγαγεν εὐθὺς τὴν ἐκβολὴν τοῦ ἐλέου δι' ἣν δείκνυσιν αὐτὸν καὶ πολλὰ καὶ δεινὰ διαθέντα τὸν δῆμον ἡνίκα τὴν εἴσπραξιν ἐποιήσατο μετ' Ἀνδροτίωνος, ἵνα μνησθέντες ὧν ἔπαθον μὴ μεταδῶσιν ἐλέου τῷ μὴ ἐλεήσαντι. τέλος δ' ἐπιθεὶς τῇ τοῦ ἐλέου ἐκβολῇ καταφοράν τινα ποιεῖται τῆς τοῦ προσώπου ποιότητος, δι' ἧς οὐδὲν ἧττον ἐκβάλλει τὸν ἔλεον οὕτω λέγων, "ὃ τοίνυν ἔμοιγε δοκεῖ μάλιστα." S.

761, 11. καὶ λογίσασθε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς] ὅπερ ἐλέγομεν πρὸ βραχέος ὅτι πρὸς ἐκβολὴν ἐλεεινολογίας ἡ αἰτίας θέσις τέθειται, τοῦτο νῦν δείκνυται. ἐξαιρέσει γὰρ αἰτιῶν χρησάμενος καὶ εἰπὼν "οὔτε γὰρ συγγενὴς οὔτ' ἀναγκαῖος ἦν σοι τούτων οὐδείς," ἐπήγαγεν αὐτοῖς τὴν ἐκβολὴν τοῦ ἐλέου δι' ὧν δείκνυσιν αὐτὸν πολλὰ καὶ δεινὰ διαθέντα τὸν δῆμον ἡνίκα τὴν εἴσπραξιν ἐποιεῖτο μετὰ Ἀνδροτίωνος, ἵνα μνησθέντες ὧν ἔπαθον μὴ μεταδῶσιν ἐλέου τῷ ἀσελγεῖ. τίς γὰρ ἂν ἐλεήσειε τὸν ἀσελγῶς καὶ ὠμῶς ἐν ταῖς εἰσφοραῖς τοῖς πολίταις χρησάμενον; T.C.V.

761, 17. οἰκεῖος] ἀντὶ τοῦ φίλος. A.R.

7. καὶ εὔκολον in libris ante καὶ ὁμολ. lectum transposuit W.

10. μήτ'] τὸ δὲ μήτ' T.C.V.

25. ἀναγκαῖος (superscripto φίλος) T.D. ἂν οἰκεῖος C.G.V.

σοι τούτων] τοιούτων T.D., sed σοι τούτων correctum ab eadem manu in T.

26. ἐλέου C.G., ἐλέους ceteri. Sed paullo post omnes ἐλέου.

28. τίς] τί T.D.V.

761, 20. *οὔτε γὰρ τὰ τούτων*] *τὰ τούτων, οὐ τὰ αὐτῶν ἔλαβον, φησὶ, καὶ οὐκ εὐθὺς ἀπῃτοῦντο, ἀλλὰ μετὰ χρόνον πλεῖστον, ὥσθ' ἱκανὸν κέρδος αὐτοῖς ὑπάρξαι τὸν ἄνω χρόνον.* R.Y.

τὰ τούτων] *τὰ χρήματα τῶν πολιτῶν, ἅπερ ὀφείλει ἡ πόλις διπλᾶ λαβεῖν ἀπὸ τῶν περὶ τὸν Ἀνδροτίωνα.* A.—V. *τούτων, τῶν δικαστῶν τῶν ἐκ δήμου συνισταμένων, δεικτικῶς.* P.

761, 23. *μόλις ἄκοντας*] *εἰ γὰρ ἦσαν κἂν μετὰ τὸν χρόνον ἑτοίμως καὶ ἑκόντες αὐτὰ καταβαλόντες, εἶχον ἄν τινα συγγνώμην ἐπιεικείας. νῦν δὲ καὶ τρίτον ὑπ' ἀναισχυντίας ἀνέμειναν δικαστήριον.* R.Y.

ποιεῖν γάρ ἐστιν τοῦτό γε] *ἀντὶ τοῦ καταβάλλειν μετὰ τοσοῦτον χρόνον· προβάλλονται λέγοντες, δεινόν ἐστιν εἰ δεθήσονται.* A.—V.

δεινὰ γὰρ ποιεῖν ἐστιν] *ὁρίζεται τῶν πραγμάτων τὰς φύσεις ἀκριβῶς οὐκ ἐῶν σφάλλεσθαι τοὺς δικάζοντας, τί μὲν τὸ παθεῖν, τί δὲ τὸ ποιεῖν κακῶς προσήκει νομίζειν.* R.Y.

761, 25. *οὔτ' ἄλλως πρᾶος*] *ἵνα μὴ δόξῃ δι' ὑπερβολὴν ἡμερότητος καὶ τοὺς ἀδικοῦντας ἐλεεῖν οἷα συμβαίνει πολλάκις, καὶ τοῦτο ἀναιρεῖ μετὰ τοῦ συγκροῦσαι φάσκων, μὴ γὰρ νικᾷς φιλανθρωπίᾳ τὸν δῆμον, μὴ εἰς ἔλεον πάντων τῶν Ἀθηναίων ὑπάρχεις αὐτὸς ἑτοιμότερος; μόνος σὺ παρὰ τοὺς ἄλλους οἰκτεῖραι τούτους διέγνωκας;* R.Y.T.C.V.

762, 3. *ἀλλὰ θύρας ὑφαιρεῖν καὶ στρώματα*] *διὰ τῆς διασκευῆς εἰς ὄψιν ἄγει τὴν χαλεπότητα. τὸ δὲ ὑποσπᾶν οὐ μόνον ἐστὶν ἀποσπᾶν, ἀλλὰ λαθραίως καὶ κακούργως λαμβάνειν, ὥστε μηδ' ἐν τοῖς ἀπολωλόσι λογίζεσθαι.* T.C.V.

762, 4. *καὶ διάκονον ᾗ τις ἐχρῆτο*] *εὗρεν ὄνομα μόνον πρὸς ἄμφω συντελοῦν εἴς τε τὴν ὑπηρεσίαν τῶν χρειῶν καὶ εἰς τὴν τῆς μίξεως ὑπηρεσίαν πάνυ εὐπρεπῶς· Σινώπην δὲ καὶ Φανοστράτην αἰνίττεται ἀνθρώπους πόρνας.* R.Y.T.C.V.

5. *ἀπὸ*] *ἐκ* T.C.V.
8. *καταβαλόντες*] *βάλοντες* R.
9. *τρίτον*] *τρίτως* R.Y.
12. *προβάλλονται*] *γὰρ* add. P.
18. *μετὰ τοῦ*] *κακοήθως μετὰ τὸ* T.C.V.
19. *μὴ εἰς ἔλεον—διέγνωκας* om. R.Y.
24. *μηδ' ἐν τοῖς* W. pro *μηδὲ τοῖς*.
27. *συντελοῦν*] *λυσιτελοῦν* R. *χρειῶν* Y. *χρεῶν* ceteri.
28. *Σινώπην—πόρνας*] *καὶ ἴσως σινώπην καὶ φανοστράτην αἰνίττεται, ὡς εἶπεν ἐν τῷ ἄλλῳ λόγῳ φανερῶς, ἵνα ὡς μετεχούσας* (*ὁμοτέχνους* correxit W.) *αὐτὰς καλέσῃ τοῦ ἀνδροτίωνος τοῦ πόρνου* T.C.V.

καὶ διάκονον] τὴν πόρνην, ἀπὸ τοῦ διακονεῖν ταῖς ἡδοναῖς· ἵνα αἰνίττηται εἰς τὰς περὶ Σινώπην καὶ Φανοστράτην, ὧν ἐμνήσθη ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος. A.—V.

762, 6. ἐπάσχεθ' ὑμεῖς] τοὺς δικαστὰς προσφωνεῖ. P.

762, 10. πράττοντας] ἀντὶ τοῦ εἰσπράττοντας. A.—V.

762, 14. τὸν λόγον ἐγγράψαι] τὸν λόγον λέγει, οἷον αὐτὰς τὰς εὐθύνας, περὶ ὧν ἔμελλεν ἀπαιτεῖσθαι, τί εἰσέπραξε καὶ ἐκ τίνος. A.—V.

762, 15. προῖκα γὰρ οὐδὲν ὠφελούμενος] ὥσπερ κατασκευή ἐστι τοῦ προειρημένου, ὅτι ἔγραψε. προῖκα γάρ, φησί, μηδὲν ὠφελούμενος εἵλετο πολεμεῖν ὑμῖν καὶ μάχεσθαι πᾶσι τοῖς νόμοις καὶ τῷ ἑαυτοῦ τῷ προτέρῳ. T.C.V.

762, 18. ὃ τοίνυν ἔμοιγε δοκεῖ] ἤδη τέλος ἐπιθεὶς τῇ τοῦ ἐλέου ἐκβολῇ καταφοράν τινα ποιεῖται τῆς τοῦ προσώπου ποιότητος, δι' ἧς οὐδὲν ἧττον ἐκβάλλει τὸν ἔλεον, ἐνθένδε ἀρξάμενος "ὃ τοίνυν "ἔμοιγε δοκεῖ." τί τοίνυν διὰ τούτων ἐργάζεται; μῖσος αὐτῷ κινεῖ καὶ ὑποψίας ἀτόπου τοὺς ἀκούοντας πίμπλησι, πονηρίας ὑπόνοιαν, αἰσχροκερδίαν καὶ ἄλλα τινά. πῇ μὲν γὰρ φθόνον κινεῖ μετὰ τὴν ἐλέου ἐκβολήν, πῇ δὲ μῖσος· μῖσος μὲν ὡς ἐνθάδε, φθόνον δὲ ὡς ἐν τῷ Μειδίου, "καὶ διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ, τρεῖς ἀκολούθους ἢ τέτταρας "αὐτὸς ἔχων." ἔστι δ' ὅτε παραλαμβάνονται οἱ δύο τόποι περὶ ἓν πρόσωπον. χρὴ δὲ τὸν μέλλοντα χρῆσθαι δοξαστικὸν εἶναι. R.Y.T.C.V.

762, 23. ταῦτα δ' ἐστὶ τί;] οἷον εἰς ἃ ἀνάλωσεν. A.

762, 26. καίτοι ὅστις] αὔξει τῆς αἰσχροκερδίας τὸ πάθος, ὅπου καὶ καθ' ἑαυτοῦ τυφλώττων ποιεῖ. τοῦ γὰρ νόμου παραπέμποντος ἐπ' αὐτόν, εἰ τελευτήσειεν ὁ πατήρ, τὴν ἀτιμίαν, κέρδος ἡγεῖται τὸ μὴ

1. τὴν πόρνην—ἡδοναῖς] Hæc verba sunt etiam in Y.

5. πράττοντας] τὸ δὲ πράττοντας T. C.V.

10. ὅτι] διὰ τί W. ὅτι μετ' Ἀνδροτίωνος P.

11. πολεμεῖν W. pro πωλεῖν.

13. ἤδη habet Y., om. ceteri.

15. ἐνθένδε—δοκεῖ om. T.C.V.

16. καὶ ὑποψίας] καὶ om. R.

17. πίμπλησι] ἐμπίπλησι R. Post πίμπλησιν T.C.V. pergunt εἰς αἰσχροκερδείας κατάγνωσιν ἄγων κατὰ Τιμοκράτους, ἵνα καὶ διὰ τούτων ἀνέλῃ τὸν ἔλεον, reliquis omissis.

ὑπόνοιαν] ἀτόπου R.

αἰσχροκερδίαν] αἰσχροκερδείας R.

18. κινεῖ] κινεῖν Y.

19. ἐν τῷ (adde κατὰ) Μειδίου] p. 565. extr.

21. αὐτὸς post ἀκολούθους legitur in R.

24. αἰσχροκερδίας] αἰσχροκερδείας R.

25. ἑαυτοῦ] ἑαυτὸν R.

παρέχειν τέως, δηλῶν ὡς τοῦ μὲν οὐδ' ἡντινοῦν ποιεῖται φροντίδα, ὅλος δὲ τῆς φιλοχρηματίας καθέστηκε. R.Y.

κληρονομήσειν τῆς ἀτιμίας] νόμος γὰρ ἦν, εἴ τις ὀφείλων πρὸ τῆς ἐκτίσεως τελευτήσει, τοὺς παῖδας ἀποδιδόναι τὸ ὄφλημα, εἰ δὲ μή, καὶ αὐτοὺς ἀτίμους εἶναι, ἕως ἂν ἀποδῶσιν. A.—V.

762, 29. καὶ τὸν μὲν πατέρα οὔτ' ἐλεεῖς] ἱκανῶς ἀπὸ τοῦ πατρὸς διαβέβληκε τὸν τρόπον. εἰ γὰρ οὐκ οἰκτείρει πατέρα, πῶς ἄν τις ὑπολάβοι διὰ φιλανθρωπίαν τὴν περὶ τοὺς ἄλλους γεγραφέναι τὸν νόμον; εἶθ' ἵνα μή τις ὑπολάβοι ὡς δι' ἀπορίαν τοῦτο ποιεῖ, ταχέως ἐπάγει τοὺς ποικίλους τῶν κερδῶν τρόπους, ἀπὸ τῶν εἰσφορῶν, ἀπὸ τῶν ψηφισμάτων, ἀπὸ τῶν νόμων, ὧν γράφεις, φησί. καὶ πάλιν ἵνα μή τις ὑπολάβοι ὡς πολὺ τὸ ἀργύριόν ἐστι τοῦ ὀφλήματος καὶ οὐ δύναται ἐκτῖσαι, προστίθησι "διὰ μικρὸν ἀργύριον μὴ μετέχειν τῆς "πόλεως," οἶκτον ὑπὲρ τοῦ πατρὸς κεκινηκώς. T.C.V.

763, 5. ἑτέρους δ' ἐλεῆσαί τινας φῂς] οὓς οὐ συνῆψεν ἡ φύσις, ἀλλ' ἁπλῶς ἀλλοτρίους καὶ οὐ προσήκοντας· καὶ ἵνα μὴ νομίσῃ τις ὡς ἄρα χαλεποῦ τοῦ πατρὸς τυχὼν τοιοῦτος ὤφθη περὶ αὐτόν, τὴν ἀδελφὴν προστίθησιν, ὑφ' ἧς διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς φύσεως παθεῖν οὐδ' ὁτιοῦν ἔμελλε κακόν. "πέπρακε γὰρ αὐτήν, οὐκ ἐκδέδωκεν." εἰκὸς δὲ τὴν ἀδελφήν, ἢ πεπεισμένην ἢ πόθῳ κατειλημμένην, ἑκοῦσαν ἀκολουθῆσαι τῷ ξένῳ· καὶ γὰρ ὑποφαίνει τινὰ τοιαύτην ὁ ῥήτωρ ὑπόνοιαν ἐν οἷς λέγει "βουληθέντι λαβεῖν αὐτήν." T.C.V.

ἀλλὰ νὴ Δία τὴν ἀδελφὴν] οὐχ ἁπλῶς κατὰ ταῦτα πάντα διαβάλλει αὐτὸν ἐκ τοῦ ἔξωθεν βίου, μᾶλλον δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ ἐν ὅλοις τοῖς λόγοις ἀεὶ τοῦτο ποιεῖ ὁ ῥήτωρ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔγνω ὅτι τινὲς τῶν κρινομένων, εἰ καὶ ἁλίσκονται ἐν τῇ κρίσει, ἀλλ' οὖν γε πολλάκις προβαλλόμενοι τὸν ἔξωθεν αὐτῶν βίον δύνανται σωθῆναι, εἰκότως ἐξεῦρεν ὁ ῥήτωρ τὸ καὶ τὸν ἄλλον αὐτοῦ βίον ἐν τοῖς ἐπιλόγοις διαβάλλειν, ἵνα μὴ εἰς τοῦτον καταφεύγωσιν. A.—V.

763, 8. οὐκ ἐκδέδωκεν] ἀντὶ τοῦ πρὸς γάμον οὐκ ἐκδέδωκεν ὡς ἐλευθέραν, ἀλλ' ὡς δούλην πέπρακεν. εἶτα ἐπιφέρει, πῶς αὐτὴν ἐπώλησε καὶ τίνι; A.—V.

2. ὅλος] ὅλως R.

12. ὑπολάβοι ὡς codices. ὑπολάβῃ ὡς V.

23. κατὰ add. W.

24. μᾶλλον—ἀεὶ] Hæc verba perierunt in A.

27. αὐτῶν] ἑαυτῶν A.

29. καταφεύγωσιν] καταφεύγῃ R.

763, 12. καὶ νῦν ἔστιν ἐν Κερκύρᾳ] ὥσπερ σχετλιάζοντος, διότι ἐπὶ ξένης ἐκδέδοται ἀστὴ οὖσα, τοῦ νόμου τοῦτο ἀπείργοντος· τὸ δὲ ἐπ' ἐξαγωγῇ τὸ πραθῆναι ἔξω τῆς πόλεως. A.—V.

763, 13. ἐπ' ἐξαγωγῇ] πωλήσει. B.

ὃς οὖν τὴν μὲν ἀδελφὴν] συναγωγὴ πάντων τῶν παραλειφθέντων πρὸς τὴν τοῦ ἤθους διαβολήν. T.C.V.

763, 19. καὶ μὴν ὅτι μὲν προσήκει] σύγκρισις ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος· ἔλαττον γὰρ ὁ κλέπτης καὶ λωποδύτης τοῦ πονηρὸν εἰσφέροντος νόμον ἀδικεῖ. ἕνα μὲν ἢ δύο συλᾷ, εἶτα τὴν ἑαυτοῦ δόξαν καταισχύνει μόνην ὁ κλέπτης· ὁ δὲ γράφων, φησὶ, τὸν φαῦλον νόμον καὶ πᾶσι λυμαίνεται καὶ τὴν αἰσχύνην εἰς ὅλην καταχεῖ τὴν πόλιν, ὅτι καὶ δόγμα πάντων εἶναι δοκεῖ κυρωθεὶς ὁ νόμος. T.C.V.

καὶ μὴν—] πληρώσας τὴν καταφορὰν τῆς τοῦ προσώπου ποιότητος πάλιν καταχρῆται τόποις συγκριτικοῖς πρὸς τὴν αὔξησαν· πεφύκασι γὰρ αἱ συγκρίσεις αὔξειν ἅπαντα λόγον, καὶ οὐκ ἐπιδεικτικὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ δικανικὸν καὶ συμβουλευτικὸν, καὶ πᾶσαν ἁπλῶς πολιτικὴν ὑπόθεσιν. ἡ δὲ σύγκρισις ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος· ἔλαττον γὰρ ὁ κλέπτης καὶ λωποδύτης τοῦ πονηρὸν εἰσφέροντος νόμον ἀδικεῖ. R.Y.

764, 6. γνοίη δ' ἄν τις] δεύτερος τόπος οὗτος ἀπὸ τοῦ μείζονος. κατασκευάζει γὰρ ὅτι τυράννων ἐζήλωσε γνώμην. ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι λύουσι τοὺς δεσμώτας, ἵνα σχῶσι πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν συμπράττοντας, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οὗτος δι' ὧν ἔλυσε τὸν δεσμὸν τὰ τῶν τυράννων μεμίμηται. R.Y.T.C.V.

764, 9. οἱ καταλύοντες τὸν δῆμον] οἱ βουλόμενοι, φησὶ, καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν, τοὺς δεσμώτας λύουσιν, ἵνα ἔχωσιν αὐτοὺς πρὸς συμμαχίαν τοῦ καταλύειν τοὺς νόμους καὶ τὴν πολιτείαν ἐξ οὗπερ ἐδέθησαν. A.—V.

764, 20. καὶ μὴν εἰ αὐτίκα δὴ μάλα] αὕτη λοιπὸν ἀπὸ τοῦ ἴσου ἡ σύγκρισις· διεσκεύασται δὲ διὰ πλειόνων διὰ τὸ πιθανόν. T.C.V.

5. παραλειφθέντων] παραληφθέντων T.D.

9. ἕνα μὲν] γὰρ add. P., γὰρ οὗτος add. W.

14. καταχρῆται] κέχρηται in scholio breviore, quod est in S. πληρώσας τὴν ποιότητα πάλιν κέχρηται ᾱ τοῖ͂ς συγκριτικοῖς καὶ τὴν αὔξησιν. et paullo post ad v. 23. ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος. et ad p. 764, 6. ἀπὸ τοῦ μείζονος.

20. δεύτερος—ἀπὸ] ἄλλος τόπος ἀπὸ T.C.V.

23. τρόπον post οὗτος T.C.V.

τὰ] καὶ τὰ T.C.V.

29. αὕτη—σύγκρισις] Hæc verba sunt etiam in R.Y.

τρίτος δὲ οὗτος τόπος ἐστί· παρεσκεύασται δὲ διὰ πλειόνων διὰ τὸ πιθανὸν, ἵνα ἐπαγάγῃ "νῦν τοίνυν ἔχετε τοῦτον μετὰ προσθήκης." οὐ γὰρ λάθρα τοῦτο πεποίηκεν, ἀλλὰ φανερῶς. καὶ οὐκ ἀνέῳξε μόνον, ἀλλὰ καὶ καθαιρεῖ καὶ τὰ δεσμωτήρια καὶ τὰ δικαστήρια. R.Y.

765, 6. ὅτι πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων] λογισμὸς ἀπὸ τοῦ ἐνδόξου· σεμνὸν γὰρ τὸ ζηλοῦν ἡμῶν τὰ νόμιμα τοὺς πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων. ὅταν τοίνυν φαύλους τινὲς εἰσφέρωσι νόμους, ἀναιροῦσι τὴν φιλοτιμίαν, τῆς πόλεως τὴν μίμησιν ἐκκόπτοντες. T.C.V.

765, 9. ὅτι τοὺς νόμους ἅπαντες] σημείωσαι· τί ἐστι νόμος. B.

765, 15. καὶ μὴν εἰ Σόλωνα καὶ Δράκοντα] ἰστέον ὅτι ὁ μὲν Σόλων ἐγένετο ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν τυράννων ἐν ταῖς Ἀθήναις πρὸ τῶν Περσικῶν χρόνων, ὁ δὲ Δράκων πρὸ αὐτοῦ ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα ἔτεσιν, ὥς φησιν ὁ Διόδωρος. A.—V. ἐπιχείρημα ἀπὸ τοῦ ἐναντίου· εἰ γὰρ τοὺς τεθεικότας ἀρίστους νόμους σέβειν καλὸν, μισεῖν ἀνάγκη τοὺς εἰσενεγκόντας ἐκ τῶν ἐναντίων τοὺς βλάπτοντας. T.C.V.

765, 23. βούλομαι τοίνυν κἀκεῖνο] πρὸς τῷ τέλει πάνυ συμφερόντως ὁπλίζει κατὰ τοῦ Τιμοκράτους τὸν Σόλωνα. ἐπειδὴ γὰρ αὐτὸς περὶ δεσμοῦ διαλεγόμενος ἐδόκει λυπεῖν, προσπεριλαμβάνει τὴν δόξαν τοῦ Σόλωνος εἰς βοήθειαν, πρὸς ἣν ἀντιτείνειν οὐ δυνήσονται, ἄνωθεν δημοτικὴν πιστεύοντες εἶναι. T.C.V.

765, 25. λέγεται γὰρ τοῖς δικασταῖς] περὶ νομίσματος. B.

766, 1. φῆσαι] ἀντὶ τοῦ συνθέσθαι, ὅτι καλῶς ἔχει ὁ νόμος ὁ περὶ τοῦ νομίσματος. κατὰ κοινοῦ δὲ πάλιν τὸ λέγεται. A.

766, 2. ἀργύριον μὲν] ἀπὸ τοῦ ἥττονος τὸ ἐπιχείρημα. A.—V.

766, 4. δεῖν δὴ τοὺς δικαστὰς] περὶ φθορᾶς νόμου. B.

766, 5. νόμισμα, τοῦτο διαφθείρει] ἀντὶ τοῦ δεῖ κολάζειν ἐκεῖνον, εἴ τις διαφθείρει τὸ νόμισμα ἐκεῖνο, ὅπερ ἐστὶ τῆς πόλεως, ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνον τὸν διαφθείροντα τὸ τῶν ἰδιωτῶν. εἰσὶ γὰρ καὶ ἰδιωτικοὶ

1. δὲ διὰ] γὰρ διὰ R.
7. φιλοτιμίαν W. pro φιλίαν.
8. τῆς π. τὴν μ.] τὴν μ. τῆς π. C. G.
11. τῶν χρόνων] τοῖς χρόνοις A.R.
12. τεσσαράκοντα] κ' A.R.
13. Διόδωρος] Inter fragmenta recepit Wesseling. vol. 2. p. 640.

ἐπιχείρημα —ἐναντίου] δ̄ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου κατὰ τὸ ἔνδοξον S.
23. φῆσαι] τὸ δὲ φῆσαι T.C.V.
25. ἀπὸ] ἐκ T.C.V.
29. τὸ τῶν] τὸν τῶν T.C.V.
εἰσὶ γὰρ—] Novum sine lemmate scholion incipit in R.

νόμοι, οἷον μὴ λαμβάνειν πολλοὺς τόκους. καὶ ἄλλοι τοιουτότροποι· ἀλλ᾽ οὐχ οὗτοι καταλύειν εἰσὶν ἱκανοὶ τὴν πόλιν, ἀλλ᾽ οἱ δημόσιοι. A.—V.

766, 20. ἢ μικρὰν ἢ μεγάλην] μικρὰν μὲν, ἐὰν καταλύωνται, μεγάλην δὲ, ἐὰν σώζωνται. A.—V.

767, 8. ὄφελος εἴη] δηλονότι, ἐὰν μὴ σώζωνται οἱ νόμοι. A.—V.

767, 9. δι᾽ οὗ] νόμου, ὃν ἔγραψεν ὁ Τιμοκράτης. A.—V.

767, 10. ὑπάρχουσιν αἱ τιμωρίαι] οἷον τοῖς βουλομένοις ἐμμένειν αὐτῷ καὶ μὴ ποιοῦσιν, ὥσπερ οἱ παλαιοὶ νόμοι κελεύουσιν. A.—V.

767, 15. ὡς πλείστους] προδιδάσκειν ὡς πλείστους ἀδικεῖν ὑμᾶς. P.

1. τοιουτότροποι] τοιοῦτοι τρόποι V.
6. μὴ om. R.
7. In T.C.D.G.V. lemma est δι᾽ οὗ τοῖς ἀδικεῖν ἐπιχειροῦσι, cum scholio δι᾽ οὗ νόμου οὐκ ἔγραψεν ὁ Τιμοκράτης.
8. οἷον om. A.R.
9. αὐτῷ] αὐτοῖς T.C.V.
10. κελεύουσιν add. P.

XXV.

ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ Α.

770, 1. πάλαι καθήμενος] ὁρικὴ ἡ στάσις· ἔχει δὲ κεφάλαια ὅρον, ἀνθορισμὸν, γνώμην νομοθέτου. B.L.Y.

770, 4. ὑπερδιατεινόμενον] ἄγαν διισχυριζόμενον. S.Y.

770, 14. ἐρραψῳδηκότας] πεφλυαρηκότας. S.Y.

770, 16. πολλῶν δὲ λόγων εἰρημένων] δεύτερον προοίμιον. B.Y.

771, 29. τοῦτο] ἀντὶ τοῦ τὴν ἄδειαν ταύτην. Y.

772, 2. βουλοίμην δ' ἂν] τοπικὴ καταφορά. B.Y.

772, 7. ὧν τὰ μὲν ἄλλα ἐάσω] περὶ ἀποσιωπήσεως. B.Y.

773, 21. καὶ παθὼν ἀπέρχεται] καὶ αὐτὸς κατηγορηθήσεται ὑπ' ἄλλων. Y.

774, 17. μάλισθ' ὅτι πᾶς ἐστι νόμος] τί ἐστὶ νόμος. B.

775, 25. τὰς ἕνας ἀρχὰς] ἀρχαὶ αἱ παρῳχημέναι.—ἕνας, τὰς τριακάδας. νέας, τὰς νουμηνίας. B.L.Y.

779, 21. τοῦτο περισκελῶς δοκεῖ πεφρακέναι. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· ὀφείλομεν, φησὶ, μάλιστα μὲν ἀπεύχεσθαι μὴ γενέσθαι καιρὸν, εἰ δ' ἄρα γένοιτο τοιοῦτος καιρὸς ὥστε δεῖν ἀλλήλους συκοφαντεῖν, ἐὰν ἀπορήσωμεν τούτων τῶν συκοφαντούντων καὶ τῶν ὑπηρετησαμένων, εὐτύχημά ἐστι τῆς πόλεως· μὴ ἔχοντες γὰρ τοὺς ὑπουργοῦντας, οὐ δυνάμεθα ἀλλήλους κακῶς δρᾶσαι· ἐὰν δὲ οὗτος ὁ Ἀριστογείτων ὑπάρξῃ τότε, τί οὐκ ἂν ποιήσαι ὁ μάλιστα ἔχθραν ἔχων πρὸς τὸν δῆμον; Y.

779, 27. οὐχ ὁρᾶτε ὅτι τῆς φύσεως αὐτοῦ] σημείωσαι· περὶ ἀπονοίας. B.

780, 6. ἀντὶ τοῦ τῇ ἀγνοίᾳ τοῦτον ὑπελθεῖν. Y.

1. ἡ addidi ex L.

12. ἕνας, τὰς τριακάδας. νέας τὰς] Legebatur ἕνας (ἕννας B.), τὰς τῆς τριακάδος νέας· νέας, τὰς—. Correxi ex L., qui ἕνας. Suidas, ἐνή· ὀξυτόνως, ἡ νέα.

13. τὰς νουμηνίας] τῆς νουμηνίας Y.

14. Post περισκελῶς quinque literæ erasæ.

20. ποιήσαι] ποιήσῃ Y.

781, 6. ἄλλων τὸν Δημοσθένη γραψαμένων ὁ Ἀριστογείτων συγκατηγόρει. Υ.

781, 18. τὸν σκυλόδεψον] ὁ βυρσεύς. Υ.

782, 16. φθάνοι] ἀντὶ τοῦ τάχιστα ἂν κατακοπήσεται. Υ.

784, 7. εἰ δὲ κάπηλος] ἐπειδὴ δὲ, φησὶ, τὰς συκοφαντίας πιπράσκει ὥσπερ κάπηλος, τί τοῦτον παροξύνεις; ὥσπερ γὰρ, ἐὰν μὴ τέμνῃ, μάχαιρα οὐ χρησιμεύει μαγείρῳ, οὕτω καὶ συκοφάντης μὴ ἐπεξιὼν, ἀλλὰ πιπράσκων τὰ πράγματα, ἄχρηστος τῇ πόλει. Υ.

784, 8. παλιγκάπηλος] ὁ μεταπράτης. Β.

784, 22. καὶ ὑποσχόμενος φησὶν εἰσαγγέλλειν τὸν Δημοκλέα καὶ πάντας ἀνασείσας καὶ ἀνακινήσας, ὁρᾶτε τί ἐποίησεν· ἀντὶ τοῦ ἐπώλησαν τὴν εἰσαγγελίαν. Υ.

785, 4. μοσχεύητε] ἀντὶ τοῦ ἀνατρέφητε. κατὰ μεταφορὰν τῶν γεωργῶν τῶν παρὰ τὸ ὕδωρ τιθέντων τὰ φυτὰ, ἐπὶ τὸ θᾶττον αὔξεσθαι. Υ.

785, 13. κοπρώνων] κοπρίαι ἦσαν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, αἵτινες καθ' ἕκαστον ἔτος ἐκαθαίροντο. καί τινες ἐπιστάται ἐφειστήκεισαν. Υ.

785, 24. οἱ πάντες Ἀθηναῖοι] πάντες τοὺς ἐν τῇ πόλει λέγει, οὐ μὴν τοὺς ἐπιχωρίους. Υ.

786, 9. εἰς γὰρ ἐκεῖνα τὰ ἐργαστήρια συνιόντες οἱ πολῖται ὡμίλουν. Υ.

787, 9. ἐξαγωγῇ] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ πραθῆναι. Υ.

787, 15. ἀντὶ τοῦ τῇ παλλακίδι. Υ.

788, 5. οἱ γὰρ μέτοικοι αὐτοὶ δι' ἑαυτῶν οὐκ ἐχρημάτιζον, ἀλλὰ προστάτας τινὰς εἶχον, δι' ὧν ἐχρημάτιζον. Υ.

787, 19. τὸ μικρὸν συμβόλαιον. Υ.

787, 23. νεωστὶ συνεληλυθώς. Υ.

789, 9. δημιουργὸς] ἀντὶ τοῦ ἐργάτης. Υ.

789, 24. ἀντὶ τοῦ συσκευάζονται καθ' ὑμῶν. Υ.

790, 2. ἀποστασίου] αὕτη δίκη ἐστὶ κατὰ τῶν ἀπελευθέρων, τούτῳ τῷ τρόπῳ γινομένη· εἴ τις ἦν ἐλευθερώσας οἰκέτην καὶ ὤφθη πρὸ τοῦ χρόνου ἀναχωρήσας σου τῆς οἰκίας, ἐγράφου αὐτὸν ἀχαριστίας, καὶ εἰ ἥλω, δίκην ὑπεῖχεν. ἀπροστασίου δὲ δίκη κατὰ τῶν

32. εἴ τις ἦν] εἰ ἦς (sic) τινα Υ.

μετοίκων τῶν μὴ ἐχόντων πολίτας προστάτας. τὴν μητέρα οὖν τοῦ Ἀριστογείτονος ὡς δούλην ἁλοῦσαν ἐπωλήσατε. Υ.

790, 20. δακτυλοδεικτεῖτε] ὁ διαβεβλημένος ὑπὸ τῶν χειρῶν καὶ τῶν δακτύλων. Υ.

790, 25. ὁ δ' ἀναιδὴς ἐκ τίνος] περὶ ἀναιδοῦς. Β.

791, 11. εἴ τινες ἦσαν δανείζοντες χρήματα καὶ εἰς ὑποθήκην λαμβάνοντες οἰκίας ἢ ἀγροὺς, ἐποιοῦντο τοῦτο· ἐνέγραφον ἐν σανίδι ὅτι ὅδε παρὰ τοῦδε ἔλαβεν ἐν ὑποθήκῃ τὸ χωρίον, καὶ ἔστησε τὴν σανίδα ἐν τοῖς ὅροις, ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀγνοοῦντά τινα πάλιν εἰς ὑποθήκην ἑτέραν λαμβάνειν. Υ.

792, 16. ἐγκυκλίων] τῶν συνήθων. Υ.

793, 16. φάσεις] φάσις ἦν τὸ φαίνειν τοὺς περὶ τὰ μέταλλα ἀδικοῦντας, ἢ περὶ τὸ ἐμπόριον κακουργοῦντας, ἢ περὶ τὰ τέλη τῶν δημοσίων τινὰς νοσφιζομένους ἢ συκοφαντοῦντας. ἐφαίνοντο δὲ πρὸς τὸν ἄρχοντα. κοινῶς δὲ φάσεις ἐκαλοῦντο πᾶσαι αἱ μηνύσεις τῶν λανθανόντων ἀδικημάτων. ἐδίδοσαν δὲ ἐν γραμματείῳ γράψαντες τὴν φάσιν, τό θ' ἑαυτῶν καὶ τὸ τοῦ κρινομένου ὄνομα προσγράψαντες καὶ τίμημα ἐπιγραψάμενοι. ὁ δὲ ἄρχων παρεδίδου τὴν κρίσιν δικαστηρίῳ. καὶ τὸ μὲν τιμηθὲν ἐγίνετο τῶν ἀδικουμένων, εἰ καὶ ἄλλος ὑπὲρ αὐτῶν φήνειεν· ὁ δὲ μὴ μεταλαβὼν τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων τὴν ἐπωβελίαν προσωφλίσκανεν· ἦν δὲ ἕκτον τοῦ τιμήματος. Υ.

ἀπαγωγάς] ἀπαγωγή ἐστιν ὅταν τις ὃν ἔστιν ἐνδείξασθαι μὴ παρόντα, τοῦτον ἐπ' αὐτοφώρῳ λαβὼν ἀπάγῃ. ὁ δὲ κίνδυνος ἐν χιλίαις. Υ.

ἐνδείξεις] ἔνδειξις δὲ ἦν πρὸς τὸν ἄρχοντα ὁμολογουμένου ἀδικήματος μήνυσις, οὐ κρίσεως, ἀλλὰ τιμωρίας δεομένου. ὁ δὲ ἐνδεικνύμενος ἐν γραμματείῳ πρὸς τὸν ἄρχοντα τὴν ἔνδειξιν ἀποφέρει, ἵνα ὑπεύθυνος ᾖ τῆς ψευδοῦς ἐνδείξεως. Υ.

799, 20. φυσιογνωμονήσουσι] ἀπὸ τῆς ὄψεως γνώσονται. Β.Υ.

20. αὐτῶν] αὐτῷ pr. Υ. 23. ὃν ἔστιν] ὅν ἐστιν (sic) Υ.

XXVI.

ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ Β.

800, 2. ἐπίτιμος] ἐπίτιμος· νῦν ἔντιμος, ἀνεύθυνος. B.
801, 24. τὸ γὰρ τιμωρησόμενον] τὸ ἐκδικησόμενον. B.Y.
805, 17. καὶ γὰρ ταῦτα οὕτω σκαιός ἐστι] περὶ βουλευτοῦ. B.
808, 11. τῶν γὰρ πόλεων ταύτας] περὶ κριτοῦ καὶ νομοθέτου. B.

XXIX.

ΠΡΟΣ ΑΦΟΒΟΝ.

850, 19. ἐξομνύειν] ὁ γὰρ μάρτυς ἀναγκάζεται καὶ περὶ τῶν οὐκ εἰδότων ἐξόμνυσθαι. B.

XXX.

ΠΡΟΣ ΟΝΗΤΟΡΑ Α.

872, 12. πιθακνῶν] πιθάκνη, μικρὸς πίθος. A.

4. ἐκδικησόμενον] ἐκδικούμενον Y. 13. πιθακνῶν] Nam sic in A. legitur pro ἐγγείων.

XXXII.

ΠΡΟΣ ΖΗΝΟΘΕΜΙΝ.

884, 16. ἔπραττε] σημείωσαι τὴν τοῦ ἔπραττε λέξιν. ζήτει καὶ μικρῷ πρόσθεν καὶ ἑτέρας τοῦ αὐτοῦ παρασημειώσεις συχνάς. S.

888, 5. σημείωσαι τὴν τοῦ προσήκειν λέξιν ἐνταῦθα. S.

888, 11. σημείωσαι κἀνταῦθα τὴν λέξιν τοῦ ἔπραττεν. S.

889, 21. ἵν', ἐὰν μὲν αὐτῷ ποιῶσιν] σημείωσαι· τῆς Ὁμήρου συντάξεως. B.

XXXIV.

ΠΡΟΣ ΦΟΡΜΙΩΝΑ.

. . . σημείωσαι ὅτι τὸ τῆς ἀνεψιᾶς ὄνομα καὶ ἐπὶ τῆς ἐξαδέλφης λαμβάνεται. S.

922, 8. ἡγεῖσθε γὰρ τοὺς τοιούτους] σημείωσαι· ἐπίκρισις. B.

XXXV.

ΠΡΟΣ ΛΑΚΡΙΤΟΝ.

927, 4. σῦλαι] συλλήψεις. B.

929, 20. διοπεύων] ὀπιπτεύων τὰ κατὰ τὴν ναῦν, οἷον διοπός τις ὤν, ἤγουν κατασκοπῶν. B.

933, 12. ἐκ Παντικαπαίου] Παντικάπαιον ὄνομα πόλεως. B.

4. τοῦ αὐτοῦ] Spectat ad grammaticum memoratum in præcedentibus quibusdam scholiis in hunc codicem non receptis. Ceterum totum scholion a manu recentiore scriptum est.

11. σημείωσαι—] Scholion a m. recentiore scriptum.

16. συλλήψεις] Eodem modo ad p. 1232, 4. in B. adscriptum σύλας δὲ λέγει τὰς συλλήψεις.

XXXVII.

ΠΡΟΣ ΠΑΝΤΑΙΝΕΤΟΝ.

967, 18. ἦν δὲ τοῦ δανείσματος] τάλαντον ἄρα ξ′ μναῖ· ἡ δὲ μνᾶ μ′ στατήρων. B.

968, 1. Ἐλαφηβολιῶνος μηνὸς] Σεπτεμβρίου. B.

976, 27. διείρηκεν] διήρηκέν ἐστιν, ἦτα, ἀντὶ τοῦ διεχώρισεν. B.

XXXVIII.

ΠΡΟΣ ΝΑΥΣΙΜΑΧΟΝ.

984, 1. δεδωκότων] σημείωσαι· ἀπὸ τῆς παραγραφῆς τὸ προοίμιον τὸ πρῶτον· τὸ δεύτερον ἀπὸ τῆς εὐθυδικίας. B.

991, 4. αἰδέσηται] ἀντὶ τοῦ πεισθῇ. B.

XL.

ΠΡΟΣ ΒΟΙΩΤΟΝ Β.

1022, 23. ὑπὲρ] σημείωσαι· ἡ ὑπέρ ἀντὶ τῆς κατά· ὡς καὶ παρ᾽ Ὁμήρῳ· "ὅθ᾽ ὑπὲρ σέθεν" ἀντὶ τοῦ κατά. B.

15. Ὁμήρῳ] Iliad. Z, 524.

LIV.

ΚΑΤΑ ΚΟΝΩΝΟΣ.

1256, 1. Ὑβρισθεὶς] ἀπὸ τεσσάρων δεῖ λαμβάνειν τὰ προοίμια· ἀπὸ ἑαυτοῦ, ὡς ὧδε ὁ Δημοσθένης· "ὑβρισθεὶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι." ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου, ὡς ἐν τῷ κατὰ Μειδίου· "τὴν μὲν ἀσέλγειαν, ὦ "ἄνδρες." ἀπὸ τῶν δικαστῶν, ὡς Ἰσοκράτης ἐν τῷ Πλαταϊκῷ· "εἰδότες ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ τοῖς ἀδικουμένοις βοηθεῖν "εἰθισμένους." ἀπὸ τοῦ πράγματος, ὡς Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Αὐτολύκου· "πολλῶν καὶ μεγάλων ἀγώνων εἰσεληλυθότων οὐδέποτε "περὶ τηλικούτου δικάσοντες ἥκετε." A.R.

1257, 4. ἐξῆλθον ἔτος τουτὶ τρίτον] τοῦτο λέγεται ἁπλῆ διήγησις ὑπὸ Ἑρμογένους· ἁπλῇ γὰρ ἐχρήσατο ὁ ῥήτωρ τῇ διηγήσει, ἐπειδὴ, ὅτε αὐτομάτως ἰσχύουσι τὰ πράγματα, ἰσχυρῶν οὐ δεῖται λόγων. B.

LV.

ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΚΛΕΑ.

1278, 4. χλῆδον] χλῆδον λέγει τὸ πλῆθος τῆς ἰλύος τὸ τῶν καθαρμάτων καὶ τῶν ἀποψημάτων. καὶ ἡ τῶν ποταμῶν πρόσχωσις καὶ πολὺ μᾶλλον τῶν χειμάρρων, ὃ καὶ χλῆδος καλεῖται νῦν. ἴσως ὁ

3. ἀπὸ τεσσάρων δεῖ λαμβάνειν τὰ R. ἀπὸ δ´ δὲ λαμβάνονται A. "Conf. "rhet. anonymum Seguerii (Paris. "1840.) p. 34." SAUPP.

4. ἄνδρες om. R.

12. Ἑρμογένους] vol. 3. p. 94.

17. χλῆδον λέγει—] Hoc scholion a m. rec. habet A.: antiqua manus nihil adscripsit præter verba τὸ πλῆθος τῆς ἰλύος. Comparandus autem cum hoc scholio Harpocratio s. v. χλῆδος, exscriptus ab Suida s. v. χλίδος.

18. πρόσχωσις] πρόχωσις A.R. Correxi ex Harpocratione.

ῥήτωρ λέγει ὅτι χοῦν καὶ φρυγανώδη τινὰ ἐκ τοῦ χωρίου σωρὸν ὁ Καλλικλῆς εἰς τὴν ὁδὸν ἐμβέβληκε. A.R.

1278, 27. δίκην ἀτίμητον] ἀτίμητος ἀγὼν, ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένον ἐκ τῶν νόμων οὐ κεῖται, ἀλλ' οἱ δικάζοντες ἐτιμῶντο τί δεῖ παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι· ὁ δὲ τιμητὸς, ᾧ πρόσεστιν ἀπὸ τῶν νόμων ὡρισμένον τὸ τίμημα. A.R.

1281, 27. πρόκλησις] εἰώθεσαν, ὅτε δικάζοιντο τινὲς, ἐξαιτεῖν ἐνίοτε θεραπαίνας ἢ θεράποντας εἰς βάσανον ἢ εἰς μαρτυρίαν τοῦ πράγματος, καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προκαλεῖσθαι. τὸ δὲ γραμματεῖον τὸ περὶ τούτου γραφόμενον ὠνομάζετο πρόκλησις. R.

LVI.

ΚΑΤΑ ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ.

1296, 8. τὰ μὲν οὖν] ἀνακεφαλαίωσις τῶν λεχθέντων. P.

LVII.

ΠΡΟΣ ΕΥΒΟΥΛΙΔΗΝ.

Argum. 1298, 15. ἐτίτθευσεν ἡ μήτηρ] τουτέστι τιτθὴ ἐγένετο καὶ τροφός. ἄλλο δὲ σημαίνει θητεύειν· λέγεται γὰρ θητεύειν τὸ ἐπὶ μισθῷ ἐργάζεσθαι. P.

1299, 10. μάλιστα μὲν εἰ δυνατὸν] σημείωσαι· ἐπίκρισις. B.

1. ὅτι χοῦν A. καὶ τὸν χοῦν R.

χωρίου σωρὸν] χ̄ω δαρὸν R. χωρίου A., omisso σωρὸν, quod latet in illo δαρὸν et recte scriptum est apud Harpocrationem.

3. ὡρισμένον scripsi ex Harpocratione s. v. ἀτίμητος. ὡρισμένως A., om. R.

4. Verba κεῖται, ἀλλ' οἱ obliterata sunt in A.

5. ὡρισμένον τὸ τίμημα R. ὡρισμένως A., omisso τὸ τίμημα.

1299, 17. πρὸς τὰς ἀποψηφίσεις] τὸ καταδικάζειν τινὰ μὴ εἶναι πολίτην. B.

1312, 24. ἐτίτθευσεν] ἐτρόφει. A.

1317, 28. ἁπάσαις] ταῖς φυλαῖς δηλονότι. P.

1318, 29. ἐκκολάψαντες] ὀρθῶς γέγραπται ἐκκολάψαντες παρὰ τὸ ἐκκολάπτω, ὃ σημαίνει ἐξορύξαντα ἀπαλείφω. Θουκυδίδης ἐν πρώτῳ· "τὸ μὲν οὖν ἐλεγεῖον οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐξεκόλαψαν εὐθὺς "τότε ἀπὸ τῆς τρίποδος τοῦτο." P.

1319, 27. ἠρία] μνήματα. A. ἠρία, τάφοι παρὰ τὴν τοῖς νεκροῖς ἐπιχεομένην ἔραν, τουτέστι γῆν. P.

LVIII.

ΚΑΤΑ ΘΕΟΚΡΙΝΟΥ.

1326, 15. ὀλίγον φροντίσειεν] τοῦτ' ἔστιν ὀλιγωρήσειεν. P.

1330, 18. ἐποίησε] δηλονότι ἀποχειροτονεῖσθαι. P.

1330, 19. αὐτῶν] τῶν ἀρχόντων. P.

1333, 2. πολλὰς ἑτέρας] δίκας ἢ γραφάς. P.

1335, 5. πλύνοντας] βλασφημοῦντας καὶ κακῶς λέγοντας. P.

LIX.

ΚΑΤΑ ΝΕΑΙΡΑΣ.

Ἡ στάσις τοῦ λόγου στοχαστική. περὶ γὰρ οὐσίας τὸ ζήτημα καὶ οὔτε περὶ ἰδιότητος οὔτε περὶ ποιότητος. λέγει δὲ Θεόμνηστος. διαγράφονται δέ τινες καὶ τοῦτον τὸν λόγον ὡς οὐ γνήσιον. Y.

1348, 7. Ἀφίδναζε] εἰς Ἄφιδναν. ἔστι δὲ Ἄφιδνα δῆμος Ἀττικῆς, Λεοντίδος φυλῆς. P.

1354, 4. κλητεύσω] κλητῆρες καὶ κλητεύειν οἱ ἄνδρες, δι' ὧν εἰς τὰς δίκας προσκαλοῦνται οἱ δικαζόμενοί τισιν. ἔδει γὰρ παρεῖναί τινας ὥσπερ μάρτυρας τῆς προσκλήσεως· κλητεῦσαι δέ ἐστι τὸ κλητῆρα γενέσθαι. λέγεται δὲ κλητεύεσθαι καὶ ἐκκλητεύεσθαι ἐπὶ τῶν μαρτύρων, ὅταν μὴ ὑπακούσωσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις· καὶ ἐστὶν ἐπιτίμιον κατ' αὐτῶν δραχμαὶ χίλιαι. B.Y.

1356, 8. ἐπὶ Κωλιάδι] Κωλιὰς ἐπιθαλασσία ἄκρα τῆς Ἀττικῆς. B.Y.

1360, 19. συνεῖναι δ' ἑκατέρῳ] περὶ πορνείας ἀναιδοῦς. B.

LX.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ.

1388, 1. ἐπειδὴ τοὺς] τὸ προοίμιον ἐξ ὑπολήψεως ὁμολογουμένης τῆς εὐνοίας ὑπὲρ τοῦ ἀπολογουμένου περὶ τῶν δημοσίᾳ τὴν πόλιν εὐεργετησάντων. B.

1391, 28. πρότερον] τὸν Λυσίαν λέγει. αὐτὸς γὰρ ἐπιτάφιον εἰς αὐτοὺς ἐποίησεν. B.

1393, 16. προσέστη τοῖς ἀκούουσι] τοῦτ' ἔστιν, ἐνοχλεῖ καὶ λυπεῖ τοὺς ἀκούοντας. B.

1394, 3. ἔστι γὰρ] κοινοὶ καὶ καθολικοὶ λόγοι εἰς πίστωσιν ἐλήφθησαν τοῦ ἐγκωμιάζοντος. B.

LXI.

ΕΡΩΤΙΚΟΣ.

1412, 21. τὰ παντελῶς ἐπιπολῆς] τοῦτ' ἔστι τὰ φανερά, τὰ ἐπιφανῆ, τὰ εὐχερῆ. P.

1. κλητῆρες καὶ κλητεύειν—] Hoc scholion sumtum ex Suida s. v. κλητῆρες, qui sua debet Harpocrationi.

3. προσκλήσεως] προκλήσεως B.Y. Correctum ex Suida.

13. ὑπὲρ Sauppius pro ὑπό.

LXII.

ΠΡΟΟΙΜΙΑ.

1418, 1. εἰ μὲν περὶ κ. τ. λ.] Φιλιππικοῦ α΄ προοίμιον.

1418, 10. ἐπειδὴ δ'—] τὰ λοιπὰ οὐ συμφωνεῖ τοῖς ἐν Φιλιππικῷ εἰρημένῳ οὖσι.

1419, 21. οὐχὶ ταὐτὰ γινώσκειν—] Ὀλυνθιακοῦ γ΄ προοίμιον. ὀλίγα δέ τινα ἐνθένδε ἐκεῖσε μετήνεκται.

1420, 21. ἀντὶ πολλῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθ.—] Ὀλυνθιακοῦ α΄ προοίμιον. ἔστι δέ τις διαφορά.

1425, 15. παρὰ μὲν γὰρ τῶν] οἱ κωλυόμενοι ὑφ' ὑμῶν λέγειν ἄλλοι μὲν χρήσιμόν τι ἐνθυμηθέντες λέγειν σιωπῶσι· καὶ οὕτω παρὰ τούτων οὐδὲν λεγόντων ἀποστερεῖσθε τὸ ποιεῖν ἐκεῖνο, ὃ ἐντεθύμηνται, χρήσιμον ὄν. ἄλλοι δὲ ἀφέντες ἃ τυγχάνουσιν ἐγνωκότες καὶ ἃ προὐμελέτησαν, χρήσιμα ὑμῖν ὄντα, ἀναγκάζονται τὰ ὑμῖν ἡδέα ποιεῖν συμβουλεύειν.

1433, 10. εἰς οὓς ἂν ἥκωσι] οὗτοι, εἰς οὓς ἥκωσιν αἱ πράξεις, τῶν πράξεων κύριοι καθίστανται.

1436, 13. ὡς εὔνους] ὡς εὔνους ἐπὶ τῇ πόλει ἢ τῇ πολιτείᾳ.

1438, 26. τοῖς δόξασι] τοῖς ἐγνωσμένοις. σύνταττε δὲ ταῦτα τῷ ῥήματι ἀνεροῦσιν.

1440, 7. ἔπειτ' οὐκ ἀθυμητέον] τὰ ἑπόμενα μικρόν τι παρηλλαγμένα ἐκ τοῦ προοιμίου τοῦ πρώτου κατὰ Φίλιππον λόγου ἐστί.

1446, 26. τοῦτο χρὴ πράττειν] μὴ ἐθέλειν ἀκούειν.

1448, 19. ὧν οἱ πλεῖστοι τῶν παρ' ὑμῶν] ὧν, στρατηγῶν, τῶν ἐκπλεόντων παρ' ὑμῶν.

1448, 22. τούτους] δηλαδὴ τοὺς ἡμετέρους φίλους. ἴσως παρέλκει τὸ τούτους.

LXII. LXIII. Annotatiunculæ hæ ad Proœmia et Epistolas uni omnes debentur P. Eæ qua ætate scriptæ sint apparet ex p. 818, 4.

1452, 28. *οὐ γὰρ ἴσος πόνος καὶ ἱδρὼς*] τὸ Ἡσιόδειον βλέπει

τῆς ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
ἀθάνατοι κ. τ. λ.

1453, 22. *ἔστι μὲν οὖν χαλεπὸν*] ἔν τισιν ἀντιγράφοις τετυπωμένοις τὰ ἑπόμενα κεχώρισται τῶν προηγουμένων οὐκ ὀρθῶς· μέρος γάρ ἐστι τοῦ προοιμίου "Οσην μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.

1460, 1. *ὁμοιότατα, ὦ ἄνδρες Ἀθ.*—] ταῦτα κεῖται ἐν τῷ Ὀλυνθιακῷ τρίτῳ οὐ πάνυ πόρρω τοῦ τέλους.

1460, 28. *συνεχεῖς οἵδε*] οἱ ἄδικοι καὶ πονηροί.

LXIII.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

1465, 20. *προποθεὶς*] ἤγουν προδοθεὶς, παρὰ τὸ προπίνειν.

1466, 17. *καὶ τοῦθ' ὅπως μὴ ψεύσεται*] καὶ ὁράτω ὅπως μὴ ψεύσεται τοῦτο, ὅ τι ἂν ὑποσχόμενος εἴη, μηδὲ ἀναδύσεται, φήσας ἐξηπατῆσθαι ἢ πεισθῆναι διὰ τὸ παρακρουσθῆναι.

1469, 17. *εἰδεῖεν*] ἀντὶ τοῦ εἰδείησαν.

1470, 8. *ἐξητασμένος*] ἠριθμημένος, παραγενόμενος.

1476, 1. *οὐ γὰρ ἂν καὶ τοιοῦτον*] τοῦτ' ἔστιν, οὐ γὰρ ἂν ἐκρίνετέ τι δίκαιον εἶναι, μὴ τοιούτου δοκοῦντος καὶ ὑμῖν.

1483, 1. *ἐγκαθέτων*] ἐγκάθετος· δόλιος, κατάσκοπος.

1488, 16. *δεδουλωκέναι*] Φίλιππον ὑμᾶς. ἤτοι ἀναγνωστέον, δεδουλῶσθαι, ἤγουν δεδουλευκέναι.

LECTIONES

EDITIONIS ALDINAE.

4, 8. μέλει] μέλλει
10, 20. οὗτοι] οὗτος
12, 1. αὐτοὺς] αὐτοῖς
13, 9. συμβουλῇ] συμβολῇ
13, 24. ἀποστεῖλαι] ἀποστῆλαι
15, 11. ἀποφαντικώτερον] ἀποφατικώτερον
32, 6. ὑμῖν] ἡμῖν
33, 16. μόνον] μόνοις
40, 17. παρασπάσηται] παρασπάσῃ
40, 21. ἑνότητα] ἑνώτητα
41, 9. οὐ μὴν ἀλλ' ἐπιεικῶς] καὶ βέλτιστον ὑμῖν
46, 1. προσήκει] προσήκει πάντα
47, 13. δὴ] δὴ τοιοῦτον
47, 18. παροξῦναι] Εἰ γὰρ ἔθ' ἥκομεν εὐβοεῦσι: παροξῦναι
59, 4. ἡμῖν] ὑμῖν
59, 20. τούτῳ] τούτοις cum T.C.
74, 10. ὡς om.
76, 11. καταλιπόντες] καταλειπόντες (sic)
76, 13. συμβάλλεσθαι] συμβαλέσθαι
77, 24. περὶ τοῦ δυνατοῦ τοῦ Φ.—ἔχον τῆς] περὶ τοῦ Φ. δυνατοῦ—ἔχοντες cum T.C.
80, 19. προοιμίῳ, δι' ἣν προλαβὼν] προοιμίῳ προλαβὼν δι' ἣν cum T.C.
82, 14. λέγωμεν] λέγομεν
85, 30. τοὺς om.
97, 11. κ. βούλεται] βούλεται κ.
98, 13. ὡς ἡ] ὡς καὶ ἡ
100, 3. ἠθῶν] ἠληθῶν (sic, non ἀληθῶν)
112, 3. εἴληπται τὸ π.] τὸ π. εἴληπται
113, 20. πλείους εἰσὶ] εἰσὶ πλείους
114, 4. Ἄλλως om.
114, 6. ὄντων] Sequuntur scholia p. 115, 13—17.
114, 23. δὲ om. 115, 16. τὸ om.
116, 16. κατὰ χώραν] καταχώρας
118, 18. πλεῖν] πλὴν cum. T.C.
118, 22. ὅτι νόμου] νόμου γὰρ cum T.C.
119, 21. ὁ om.
120, 14. et 17. βουλώμεθα] βουλόμεθα
[120, 16. γένωνται] γίνωνται P. et fortasse T.C.]
[120, 17. ἐπιτιμῶντες] ἐπιθυμοῦντες P. et fortasse T.C.]
123, 28. 29. τοῦ om.
124, 8. εἴπῃ] εἴποι
125, 2. φοβηθῇς] φοβηθεὶς
125, 3. ψηφίσησθε] ψηφίσασθε
128, 2. ὄντας, στρατεύεσθαι] στρατεύεσθαι ὄντας
129, 4. ἀπείκασε] ἐπείκασε
134, 12. ηὐτύχουν] ἠτύχουν
134, 27. ἀνανδρότατον] ἀνανδρειότατον
135, 11. τιθασεύουσι] τιθασσεύουσι
137, 12. ἐπαχθὴς] ἐπαχθεὶς
137, 18. λαμβάνῃ] λαμβάνει
146, 25. ἠρηκέναι] εἰρηκέναι
149, 21. δείκνυσι] δείκνυσιν
150, 17. ὁρμώμενοί] ὁρμώμενός
151, 31. οὐχὶ—ἡμῖν] ὅτι οἱ ταχὺ καὶ τήμερον εἰπόντες. Οὐχὶ γὰρ οἱ ταχὺ —δέον λέγουσιν ἡμῖν
190, 13. γίγνεσθαι] γίνεσθαι
191, 6. ἐβοήθει] ἐβοήθη
191, 8. πολυθρύλητος] πολυθρύλλητος
191, 10. τῶν] καὶ τῶν
193, 22. Lemma om.
195, 16. κωλύσει] κωλύσῃ

195, 24. τὸ] τὸν 196, 15. τῷ] τὸ
196, 19. ὑμῖν] ἡμῖν
199, 13. κατεσκευάσασθε] κατεσκευᾶσθε (sic)
200, 15. ἑαυτῶν] αὑτῶν
200, 20. ἡμῖν θεῶν] θεῶν ἡμῖν
200, 22. ἐάσωμεν] ἐάσαμεν
201, 3. τὸ] τῷ
201, 16. τὴν post ποιησάμενος habet
201, 24. εἰσέλθῃ] εἰσέλθοι
203, 5. ἡμῖν, φησὶ] φησὶν ἡμῖν
203, 18. φαίνηται] φαίνεται
203, 30. παραινῶν] παραινοῦντος
204, 24. ἐνδεικνύμενος] ἐνδεικνύμενοι
205, 14. δὲ om.
205, 17. ηὔξηνται] ηὔξονται (sic)
205, 27. εἴπωμεν] εἴπομεν
207, 4. διαφορᾶς] διαφθορᾶς
207, 18. διέβαλε] διέλαβε
207, 20. αὐτοὶ] αὐτὸν
210, 24. οὐ] οὔτε
212, 26. πειράσωνται] πειράσονται
212, 28. λαβόντας] λαβόντα
216, 4. Ῥοδίων] ῥαδίως
216, 8. ἐπιχειροτονίαν] ἐπὶ χειροτονίαν
216, 17. λαμβάνοντας] λαμβάνοντες
217, 4. τῇ κεκρατηκυίᾳ γνώμῃ] τί κεκρατηκυῖα γνώμῃ
217, 7. ἐθέλοιεν] ἐθέλειεν
217, 8. πράττοιεν] πράττειν
217, 11. θαρρῶν] θαρρῶ
217, 20. ἐρρητόρευται] ἐρητόρευται
218, 1. συνίστανται] συνίσταται
219, 5. ἐπιβολῇ] ἐπιβουλῇ
219, 18. προστίθησι] προτίθησι
219, 28. Μυτιληναίων] μητιλυναίων (sic)
220, 1. γε] τε 220, 11. τε om.
220, 13. διελέχθη] διηλέχθη
220, 14. αὐτῷ] αὐτοῦ
221, 14. συστῆσαι] στῆσαι
221, 25. ἑαυτοῦ] αὐτοῦ, i. e. αὑτοῦ ut C.
222, 5. διῴκουν] διώκουσιν cum C.
222, 11. προκαλεῖται] προσκαλεῖται cum C.
222, 21. τῶν om.
222, 25. οὐκ ἂν] οὔκουν
223, 10. νοσφίζονται] νοσφίζοντες
223, 15. προεστηκότας] προεστηκότα
223, 17. λέγειν] λέγει
224, 3. τοῦ om., ut C.
224, 5. πολλῷ] πολλῶν
224, 12. πολιτείαν om. cum C.
224, 14. κατετέμομεν] κατατέμομεν. Hoc est κατετάμομεν, quod legitur in C.
225, 5. προαπαντᾶν] προσαπαντᾶν
225, 6. Δημοσθένης δὲ σκοπὸν μὲν] δημοσθένους δὲ σκοπὸς εἰ μὲν
225, 7. ἀποτρέψαι] ἀποστρέψαι ἦν om.
225, 17. ῥᾳδίως om.
226, 2. ὅλον τὸ εἶδος] τὸ εἶδος ὅλον
226, 4. μεταβιβάζων] μεταβιβάζειν
226, 9. διόλου om.
226, 17. ἁπάντων ἐχθρὸν εἶναι τῶν Ἑ.] ἐχθρὸν ἁπάντων τῶν Ἑ. εἶναι
226, 21. Lemma om.
226, 22. δικαίῳ — δυνατῷ] δυνατῷ — δικαίῳ
226, 26. ἐπιθέσθαι] ἐπιθῆναι
227, 1. τοῦτο] τούτῳ
227, 12. ἡμῖν] ὑμῖν
227, 15. πέπεισται] πέπισθαι (sic)
227, 20. τὸ σ. αὐτῷ] αὐτὸ τὸ σ.
227, 27. πολεμεῖν] πόλεμον
228, 1. αὐτὴν μὴ π.] μὴ π. αὐτὴν
228, 4. λέγων] λέγειν
228, 10. ἐπέλθοι] ἐπέλθῃ
228, 15. στρατεύεσθαι] συστρατεύεσθαι
228, 16. συγκαλέσαντας om.
228, 20. ἐγιγνόμεθα] ἐγινόμεθα
228, 24. τὸ μὲν—τοὺς Ἕλληνας om.
229, 2. ποιῆτε] ποιεῖτε
229, 13. ὃ om. 229, 16. ἔχον] ἔχων
229, 21. ἐγὼ] ἐγὼ δὲ
229, 22. τὰ om.
229, 25. ψηφίσασθαι] ψηφίσεσθαι
230, 8. ὑμῶν] ἡμῶν
παρωξυμμένων] παρωξυμένων
230, 9. ἀναπληρῶσαι—δισχιλίους om.
230, 12. οἰκούντων] οἰκουμένων
230, 13. ἀφ' ἧς] ἀφ' οἷς
230, 16. δώδεκα] δυοκαίδεκα
230, 18. ἥκοι] ἥκει
230, 26. φησι om.
231, 3. τέσσαρες ἄνδρες] τέσσαρας ἄνδρας
231, 10. τριττὺν] τρίτην
231, 18. ὄντως] οὕτως
231, 20. διείλεκται] διήλεκται

231, 23. ἡμῖν] ὑμῖν
232, 7. προστεθῆναι] προστεθεῖναι (sic)
232, 8. τὰ om.
232, 17. ἀθροίσῃ] ἀθροίσοι
232, 21. ὑπακούσεσθαι] ὑπακοῦσαι
233, 3. Εἰ δέ] ἥδε
233, 5. δικαίῳ μὲν—δυνατῷ—συμφέροντι] δίκαιον μὲν—δυνατὸν—συμφέρον
233, 6. τῶν προδοτῶν om.
233, 7. λέγει om.
233, 8. προτέρους] πρώτους
233, 13. ἀνήκεστα] ἀνύστατα
233, 20. ἐν ᾧ τὸ
233, 21. προτέρους] προτέρας
233, 25. προσέχειν] πιστεύειν
235, 4. ἀποστάντες] εἰς ἐλευθερίαν addit
235, 6. οἱ Ἀθηναῖοι om.
235, 7. 236, 6. 237. 31. 238, 6. 24. Ἀρτεμισ—] ἀρτεμησ—
235, 10. π. βοηθεῖν] βοηθεῖν π.
235, 15. ἀνδρῶν] ἀνθρώπων
235, 17. παρὰ] περὶ οὐ] οὐδὲ
235, 18. τὸ προσκρούειν om.
235, 19. πρὸς ἑ. οὖν] πρὸς τοίνυν ἑ.
236, 1. καὶ om.
236, 2. Ἑλλήνων, διότι] ἑλλήνων τὰ συμβησόμενα, πρὸς εὐδοξίαν τῇ πόλει. καὶ ὅτι 3. ποιήσειαν] ποιήσαιεν
236, 4. τὸ δίκαιον] καὶ τὸ δίκαιον
236. 5. μὲν om.
236, 6. περὶ τὴν Αἴγυπτον om.
236, 7. τοῖς ὀλιγαρχοῦσι Ῥοδίων om.
236, 8. δίκαιον—βασιλεὺς om.
236, 9. τε om.
236, 10. τὸ συμφέρον δὲ ὅτι—βασιλεύς] καὶ τὸ τρίτον συμφέρον ὅτι οὐδὲ περὶ ὅρων δέει. καὶ μεταποιεῖται ὁ βασιλεὺς
236, 11. σύμβολον—Ῥοδίων om.
236, 12. Ἑλλήνων] τῶν ἑλλήνων
236, 14. μετεχειρίσατο] μετεχειρήσατο
236, 15. ἅ. ἐκ προοιμίου—ποιησάμενον] ἅ. προοίμιον—ποιησάμενος
236, 16. Lemma om.
236, 17. ἐπιβολῆς] ἐπιβουλῆς
236, 18. τὸν δ. ἡ.] ἡ. τὸν δ. δὲ om.
236, 19. αὐτοῦ om. προκαταλαμβάνει] προκαταλαμβάνεται
236, 20. ὅτι] εἴ τι
236, 21. δύο] δυοῖν λέγοντος] λέγοντες
236, 23. ἔστι—ἵνα δὲ] τοῦ δευτέρου προοιμίου ἐπιβολή ἐστι τὸ εὔνουν, ἐν ᾧ λέγει, Νομίζω χάριν ὑμᾶς τοῖς θεοῖς ὀφείλειν, τὸ τοὺς διὰ τὴν αὐτῶν ὕβριν ὑμᾶς πολεμήσαντας οὐ πάλαι, θαυμασιώτατα ἐρρητόρευται. ἵνα γὰρ
236, 26. ἐκκαλέσασθαι βουλόμενος. ἔχει—π. τοῦ κεφαλαίου] ἐκκαλέσασθαι. καὶ γὰρ ἐπῆρεν αὐτὸν καὶ τὸ φρόνημα μετεώρησεν. ἐγκώμιον θαυμαστὸν τῇ κατὰ (post κατὰ aliquot literarum lacuna, quæ explenda ex T. C. P. qui τῇ κατ' ἠϊόνα) ῥοδίων ἐν τῷ προοιμίῳ συμπλέξας. συνέστηκε δὲ καὶ δεύτερον προοίμιον ἐκ δυοῖν ἐννοιῶν, ὧν τὴν μὲν προτέραν εἰρήκαμεν, τὴν δὲ δευτέραν φαμὲν προκατασκευὴν ἔχειν τοῦ κεφαλαίου
237, 2. εὔκλειαν] εὔκλειαν λέγων
237, 5. κεφαλαίου — κατεσκευάσθαι] κεφαλαίου, Τὸ μὲν γὰρ ἐπιβουλεύειν αὐτοῖς χῖοι καὶ βυζάντιοι καὶ ῥόδιοι. κατεσκεύασται
237, 6. ὅτι] πῶς οὕτως
237, 7. ἡμῶν οἱ σύμμαχοι. ἵνα δὲ μὴ] ὑμῶν οἱ σύμμαχοι. ταῦτα μὲν οὖν τοῦ ἀδίκου. εἶθ' ἵνα μὴ
237. 8. Comma non post, sed ante αὐτός
237, 11. πλασάμενος] πλασσάμενος οὕτω] εἶθ' οὕτω
237, 12. οὗπερ] ὅπερ συμφέρει] συμφέρον
237, 13. ἔργοις—ἀπὸ τοῦ σ.] ἔργοις. ἴστε γὰρ ὅτι νομίσαντες ἀδικεῖσθαι οἱ σύμμαχοι ἀπέστησαν. νῦν δὲ ἐπειδὴ ἄτοπος ἦν, λέγει ἀπὸ τοῦ σ.
237, 15—29. ἔνδοξον—βασιλεύς] ἔνδοξον, λέγει δὲ τοῦτο, ὅτι τὴν καθ' ὑμῶν διαβολὴν νῦν καιρὸς διαλῦσαι καὶ δεῖξαι, τοὺς ὄντας πονηροὺς μὴ βοηθοῦντας τοιούτοις συμμάχοις, καὶ κομίσασθαι τὴν εὐδοξίαν πρέπον ἐστὶν, ἐχόντων τοιούτων ἔργων τῇ πόλει. αὕτη μὲν οὖν ἐστιν εἰσήγησις, ἣν πεποίηται δημοσθένης. πρὸς δὲ ταύτην ἀντέπεσεν ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ δυνατοῦ κεφαλαίου, ἀλλὰ δεδοίκαμεν βασιλέα. ταύτην ἔλυσεν ὁμοιογενῶς ἐκ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου τοῦ δυνατοῦ, καὶ πρω-

τόν γε ἀπὸ τοῦ μαχομένου κατὰ τὴν θέσιν αὐτῶν εὐθύς· οὐ τῶν αὐτῶν ἐστι λέγων τῇ πόλει συμβουλεύειν βοηθεῖν αἰγυπτίοις ἀφεστηκόσι τοῦ βασιλέως, καὶ φοβεῖσθαι βασιλέα ὑπὲρ ῥοδίων. καὶ ἡ προσθήκη τῆς αἰτίας, ὅτι οἱ μὲν ἕλληνές εἰσιν· οἱ δέ εἰσιν ἐν τῇ ἀρχῇ ἐκείνου μεμερισμένοι. δευτέρα λύσις τὸ ὑπὲρ μὲν τῶν οἰκείων, πολεμήσειεν ἂν βασιλεύς. ὑπὲρ δὲ τῶν ἑλλήνων οὐκ ἄν. τρίτη λύσις, εἰ μὲν ὑπείκατε ἀδικούμενοι παραχωρεῖν ὧν ἀδικῇ τοὺς ἕλληνας βασιλεύς· οὐκ ἐπαινῶ τὴν γνώμην· εἰ δὲ πᾶν ὁτιοῦν ὑπομένειν, μηδὲ νῦν ὀκνεῖτε. εἶτα ἐκ παραδείγματος. Ὅτι καὶ σάμον ἐλευθερώσαντος τιμοθέου, κατειλημμένην ὑπὸ κυπροθέμιδος, ὃν κατέστησε τιγράνης ὁ βασιλέως ὕπαρχος οὐκ ἠγανάκτησε βασιλεύς.

237, 30. Lemma om.
237, 31. ἡμῖν] ὑμῖν
238, 2. φίλια] φιλίαν
238, 4. προσκρούειν] προσκροῦσαι
238, 7. τὴν κ.] διὰ τοῦτο τὴν κ.
238, 8. μόνην] μόνον
238, 10. πράττοι] πράττει βοηθήσειν] βοηθήσει
238, 11. κατασκευάσαι] παρασκευάσαι
238, 12. οἰκείας] ἰδίας εἰ δὲ καὶ] καὶ om.
238, 13. βασιλέα—ἀπὸ] βασιλέα, τὸ, καὶ τό. καὶ οὕτως ἀπὸ
238, 14. ἔλυσεν] ἔθηκεν συμφέροντος] ἐνθένδε addit
238, 15. βασιλεὺς] βασιλεῖ συμφέρει δ' οὖν] συμφέρον δ' οὖν οἶμαι
238, 16. ἀντιποιοῖτο] ἀντιποιεῖται
238, 17. πάντων] πάντων τῶν ἄχρι μὲν οὖν τούτου] ἄλλως μὲν τούτοις
238, 21. προηγουμένου] προκειμένου
238, 27. εἰκότως] καὶ εἰκότα
239, 10. συμβάλλεται] συνελάβετο
239, 11. ἐν τοῖς τοιούτοις] ἐν τούτοις
239, 13. μήτε πρὸς] ἅμα τὸ μήτε πρὸς
— ἵνα τοὺς—ὑπὲρ] ἵνα τοῖς ἀκροαταῖς ἀρέσκηται, νῦν μὲν μισῶν τοὺς μεμισηκότας τὴν πόλιν, νῦν δὲ ὑπὲρ ῥοδίων ποιεῖται τὸν λόγον, ἀλλ' ὅτε δ' ὑπὲρ
239, 16. δὲ om.
239, 17. ἄν τις αὐτὸν] τίς ἂν αὐτοῦ

240, 3. ἐρρητόρευκεν] ἐρητόρευσεν
240, 4. Ῥόδιοι] οἱ ῥόδιοι
240, 5. τέθειται] τέθηται
240, 7. οὐδ' ἂν εἰ—ἑλέσθαι] οὐδὲ εἰ δεῖ ἐμαυτὸν τὸν μὲν εἶχον τὴν πόλιν οἱ νῦν ὄντες ἐν αὐτῷ ῥόδιοι, παρῄνεσαν ἂν ὑμῖν τούτους ἑλέσθαι. οὐδ' εἰπεῖν θ' ὑπισχνοῦντο ποιεῖν.
240, 10. ταῦτα] πάντα
240, 14. τὸ om.
240, 16. Ῥοδίων] ῥᾳδίως
240, 22. ἐπὶ] εἰς
240, 26. οὖν] δὴ
240, 27. δὲ om. 241, 1. τὸ om.
241, 3. ἀποπιμπλὰς] ἀποπιμπλῶν δοκεῖν] δοκεῖ
241, 4. χαλεπήνειεν] χαλεπαίνειν
241, 5. ὠμότατος] ὠμότητος
241, 8. προδιοικησάμενος] προδιῳκησάμενος ἄρχεται] ἄρχεται δὲ
241, 12. ἡ κατὰ om.
241, 14. δίδοσθαι] γενέσθαι
241, 15. λυμαινομένου] λυμενωμένου
241, 17. ἐνδεικνύμενος om.
241, 20. λαμπρὰ ὑπὲρ] καὶ λαμπρὰ ὑπὸ
241, 22. πολλὰ] πολλὰ καὶ
241, 23. καὶ om.
241, 25. ἠπατημένοις] ἀπατημένοις
242, 5. πολέμων] πολεμίων
242, 7. ἐναντίως πρὸς τὰς δημοκρατίας] ἐναντία ταῖς δημοκρατίαις
242, 8. τούτου] τοῦτο 242, 9. τῷ] τὸ
242, 10. τὴν] τῶν
242, 11. εἶδος] ὄνειδος
242, 13. λέγων] λέγειν
242, 14. Μυτιληναίων] λεσβίων
242, 17. νῦν μὲν] νυνὶ μὲν
243, 3. ἐπειδήπερ ἄδηλον om.
243, 10. Ἀλλὰ] καὶ ἃ
243, 13. οὐκ] καὶ οὐκ
243, 16. τὰ—λυθέντα] τὸ—λυθὲν
244, 2. τέθεικε] τέθηκε ῥᾳδίως θηρεῦσαι
— φοβηθεὶς] φοβηθεὶς ἴσως
244, 3. ἀντὶ] ἀντικρὺ
244, 4. ἡμῖν] ὑμῖν
244, 6. τῶν om. μὴν om. ἡ λύσις] ἡ λύσις ὡς ἔφην
244, 8. μηδὲ] μηδὲν
244, 11. ἅπαντας] ἅπαντες
244, 13. κινοῦντες] ποιοῦντες
244, 14. κοινῆς om.

244, 17. ἡ μεταχείρισις] ἦν δὲ μεταχείρησις
244, 18. δημηγορίας] δημηγορίας εἰλημμένη ἐκείνου] ἐκείνῳ
244, 19. Μυτιληναίων] μιτυληναίων et mox μητυληναίους
244, 21. καὶ] τοὺς
244, 22. καὶ Δημοσθένης ἀξιοῖ] ἤδη καὶ ὁ δημοσθένης ἐνθάδε φαίνεται ἀξιῶν
244, 23. λέγοι] λέγει
244, 25. νῦν μὲν—λέλυκε] νῦν μὲν βυζαντίων, αὖθις δὲ ἀρτεμησίας (sic, per η hic et alibi constanter) καὶ μαυσώλου καὶ σχεδὸν ἁπάντων. εἶτα οὐ μόνοις τούτοις λέλυκε
245, 1. φησὶ] τιμῇ
245, 2. δίκαια οἱ] δίκαια συμφερόντως οἱ
245, 3. ἔσχον] εἶχον
245, 5. ὕστερον] ὕστερον ἕλληνας
245, 7. τῆς ἀ. ἀπὸ τοῦ σ.] τοῦ σ. ἀπὸ τῆς ἀ.
245, 14. ἐκ τούτου] ἐξ ἐκείνου καταπαύει] κατέπαυσεν
246, 4. Λακωνικῆς] Λακεδαιμονίων
246, 7. ἀσχολουμένων] ἀχθομένων cum C. G.
246, 8. καὶ om.
247, 1. δυσμεταχειρίστων] δυσχερεστάτων
247, 3. καὶ om.
247, 15. λαμβάνον] λαμβάνει δὲ
247, 21. διὰ τὴν πιθανότητα] διὰ πιθανότητος
247, 24. προτάσει] προτάσεσι
247, 25. ἀποδείξων] ἀποδείξει ἀντίθεσιν] ἀπόδειξιν
248, 1. ἀποδείκνυσι] ἀποδείξηται
248, 7. ἐκεῖνο ἄλλου γένους ἔστιν] ἐκεῖνό γέ ἐστιν
248, 9. τὸ γὰρ ὀρχομενοῦ] τό τε γὰρ ὀρχομενῶν
248, 11. ἐκεῖνο] ἐκεῖνό γε
248, 21. οἷς] ὧν καὶ
248, 22. πρότερον] πρῶτον ὁμολογεῖ] ὑμνολογεῖ
248, 23. πολεμίων] πολέμου
248, 24. σεσιώπηται] σιωπήσεται
248, 25. καὶ π.] τὸ π.
248, 26. Εἰ δὲ] εἰ δὲ καὶ
249, 1. αὐτὸ] ἀντὶ καὶ] ἢ δὲ om.
249, 2. Λακεδαιμόνιοι] λακεδαιμονίους
249, 4. ἀνάγκη] ἀναγκαῖον
249, 15. τὸ μὲν] τὸ om.
249, 24. Εἰ δὲ om.
250, 7. οἷς εὖ ἔπαθον] οἷς ἔπασχον
250, 14. πρώτῃ τεθείσῃ] προτεθείσῃ ἐκεῖ] ἐπεὶ
250, 17. ἐπεὶ] ἐὰν ἡ δὲ] ἄλλη δὲ
250, 18. τοιαύτην μεταχείρισιν] ποιὰν μεταχείρησιν
250, 19. τῆς om.
250, 20. καὶ Εὐβοέας καὶ Λακεδαιμονίους om.
250, 22. δευτέρου—δικαίου] δικαίου—δευτέρου
251, 6. ὅμως] ὅτι ὅμως
251, 9. ἕως ἂν] ἐὰν
251, 12. βοηθεῖν om.
251, 14. μᾶλλον post ἀπολέσθαι
251, 17. ταύτην] τοῦτο
251, 18. ἀτόπου] τόπου
251, 22. ἐκείνους] αὐτοὺς
251, 26. δεῖσθαι Θηβαίων] δεῖσθαι θηβαίους
251, 27. ὑπομεμνῆσθαι] ὑπομιμνῆσθαι
252, 3. ἀντίθεσις] ἡ ἀντίθεσις
252, 5. ποιήσομεν] ποιήσωμεν
252, 8. 10. τέθεικε] τέθηκε, ut sæpe alibi.
252, 13. ἡμῖν] ὑμῖν Θεσπιὰς καὶ Πλαταιὰς] θεσπειὰς (sic etiam v. 15) καὶ πλατεὰς
252, 14. τὸ om.
252, 15. ἀλλ'] εἰδ'
252, 17. κατοικίσουσι] κατοικήσουσι
252, 19. ἡμᾶς] ὑμᾶς
252, 23. Lemma om.
253, 3. τὰ μὴ δίκαια] τὰ ἄδικα
253, 6. ἂν om. 253, 9. τὸ] τὰ
253, 13. καὶ om.
253, 16. ἐθελήσειαν ποιεῖν] ποιεῖν θελήσειαν
253, 23. γενήσεσθαι] γενέσθαι
254, 7. ἀλλότριος] ἀλλότριον
254, 8. ἀναφέρουσιν] ἐπιγράφουσιν
254, 12. ἄλλοι ὅτι] ἀλλ' ὅτι ὑπὲρ
254, 14. φαμὲν] φαμὲν εἶναι
254, 16. τυραννίζοντος] addit καὶ τυραννεύοντος
254, 19. ὑπὸ κάλυμμά τι] ὑποκαλύμματι
254, 21. καὶ παρακαλεῖ] καὶ om.

255, 1. περὶ] ὑπὲρ
255, 2. Δημοσθένης] ὁ δημοσθένης
255, 3. δὲ] γὰρ
255, 9. καὶ π. μὴ] π. γὰρ μὴ
255, 24. Ἀριστοφάνει—Πλάτωνι] ἀριστοφάνει ὑπειλημμένῳ συναττικίζειν τῷ πλάτωνι
256, 6. ἔχων om. 256, 8. τοὺς om.
256, 10. γεγραμμένων] γεγενημένων σώζει] σώζειν τὸ σχῆμα—κατασκευάζειν om.
256, 14. τοῦδε om. σωζόμενον] σωζόμενος
256, 19. καὶ τὸ τὸν Ἀλέξανδρον] καὶ τοῦ ἀλεξάνδρου καταπεπλῆχθαι] καταπλῆχθαι
256, 23. ὦ] ὦ ἄνδρες
257, 1. τυγχάνῃ] τυγχάνει
257, 5. ἐλευθεροῦν] ἠλευθεροῦν (sic)
257, 8. ταῦτα om.
257, 13. οὖν] οὖν οὐ
257, 18. τῶν Π. τὸν δῆμον] τὸν δῆμον τῶν π. Sic etiam C. πόλεως om. cum C.
257, 19. Χαίρωνα] χέρωνα
257, 21. τέθεικεν] τέθηκεν
257, 22. ἐμμένομεν] ἐμμένωμεν
257, 24. καὶ ἑτέρᾳ] ἑκατέρᾳ cum C.
258, 1. φυλακῇ] φυλῇ
258, 5. Σικυῶνα] σικιῶνα
258, 14. ἐπαύσαντο] ἐπαύσατο
258, 16. ἀ. ἤδη] ἤδη ἀ.
258, 21. εἰς τὸν Πειραιᾶ om.
259, 7. τριήρη] τριήρην
261, 24. μόνον] μόνου
262, 11. παρακύψαι post δικαστήριον
262, 12. ἐπιτρέπητε] ἐπιτρέπηται
262, 19. μεταχείρισις] μεταχείρησις
265, 17. ἀπιστῶν] ἀπιστῶ
265, 20. εἶπε om.
269, 8. οὕτως ὁ νοῦς] ὁ νοῦς τοιοῦτος
269, 11. τοῦ δὲ] δὲ om.
271, 24. τύπῳ] τόπῳ
272, 2. περ om. cum C.
273, 23. πάντων] ἁπάντων
274, 6. λῦον τὸ ἔγκλημα om.
274, 9. τὸ om. 275, 26. γε om.
277, 5. οἰκείως] οἰκειῶν
277, 11. αὐτῶν] αὐτὸν
281, 3. ἀπολώλειτε] ἀπολωλεκέναι διαφθορὰ] διαφορὰ
284, 3. Αἰσχίνης] ὁ αἰσχίνης μὲν om.
286, 2. δὲ om.
286, 33. τἀλλότριον] τὸ ἀλλότριον
286, 34. τὸ] τῷ
287, 2. οὐκ ἀνιῶμαι] οὐ κἀνιῶμαι ἐπιστήσῃς] ἀπιστήσῃς
287, 23. τοῖς om.
287, 26. εὐχερῶς] εὐπετῶς ὅτι ἂν βουληθῇς
291, 17. σιωπῶ] σιωπῇ
292, 2. ὅτι om. 292, 27. μονονοὺ] οὐ
293, 17. ὥσπερ—αὐτοὺς om.
293, 20. συγχαροῦντες] συγχωροῦντας ἡμᾶς om.
294, 20. διέβαλε] διέβαλλεν
294, 23. τῷ] τὸ
295, 3. δηλῶν] Sequitur scholion de Themisone ad p. 259, 10.
296, 14. ἐξηνέγκατε] ἐξενέγκατε
296, 16. τις] τε 296, 8. καὶ om.
297, 6. συμβούλου] συμβόλου
297, 10. μὲν om.
297, 26. τὰ δ.] τὸ δ.
299, 4. Πειραιᾶ] πειρεᾶ
299, 6. ἐν τῷ Πειραιεῖ] ἐν πειραιᾷ (sic)
299, 9. τὸν τῆς] τὸν om. ἐξέβαλον] ἐξέβαλλον
301, 12. ἐπάγει] ἐπείγει
302, 20. δὲ om. τῷ—εἰρημένῳ] τὸ—εἰρημένον
302, 26. σκοποίη] σκοπείῃ
303, 1. παρακρούεσθαι] παρακρίνεσθαι
303, 11. δὴ] δὲ
303, 13. ἐλλέβορος] ἐλέβορος
303, 19. ἀντιθεὶς] ἀντιτιθεὶς
303, 23. δεῖ] δὴ
303, 24. εὕρῃ] εὕροι
304, 12. εἴπῃ] εἴποι
306, 13. προξενήσας] προξενίσας
308, 21. φύσει] φήσει
308, 25. ἐμπρήσειν] ἐμπρήσει
310, 16. καὶ om.
334, 14. σπουδὴ] σπουδῇ
337, 23. προῄρηται] προείρηται
337, 30. Hoc scholion ante 337, 9.
340, 17. τῆς om. 341, 10. ᾧ] ὃ
342, 2. Φωκέων] φωκέας
343, 5. παρ'] γὰρ
343, 8. συμβουλὴν] συμβολὴν
343, 23. ἐνέδωκε] ἀνέδωκε
343, 24. ἀνάλωσε] ἠνάλωσε

344, 10. τελευταῖον] Ἄλλως. τελευταῖον
345, 10. αἰνίττεται] πολλὰ καὶ δεινὰ, αἰνίττεται
347, 2. μάλιστα post δυνάμενον
347, 8. φαίνηται φ.] φ. φαίνηται
347, 13. οἷα] οἷά
347, 16. τοῦτο] Εἰς τὸ αὐτό. τοῦτο
351, 25. πειρᾶσθε] πειρᾶσθαι
351, 26. ἀπολειφθῆναι] ἀποληφθῆναι
352, 2. οὕτω] οὕτως
355, 4. εἰ om. ἐξηπατημένος] ἐξηπατημένως
355, 13. ἀπαίτησις] Sequitur scholion superius (p. 354, 24—355, 8), præmisso Ἄλλως.
355, 22. ηὔξησεν ἐκ τῆς] ηὔξησε τῆς
356, 7. τῆς om. 356, 12. καὶ om.
357, 7. μετέβη] Ἄλλως. μετέβη
361, 23. ἰσχυροί εἰσι καὶ om. post προακούσωσιν
362, 4. ὑπὸ φ.] ὅτι ὑπὸ φ.
363, 9. τὸ] τὸ τοῦ 364, 12. τῷ om.
366, 3. πυθόμενοι] πειθόμενοι
368, 8. ἐνάτην] ἐννάτην
368, 10. οἱ om.
369, 1. ἐπειδήπερ] ἐπειδὴ
369, 2. ἕνην] ἕνην 370, 3. τὸν] τὸ
371, 3. ἀπόλλυνται πόλεις] πόλεις ἀπόλλυνται
372, 5. ὅταν ὥσπερ] ὥσπερ ὅταν V. et (?) T.C.
373, 4. ἡ om.
374, 31. Ἀλκμαιωνιδῶν] ἀλκμαιονιδῶν
378, 8. ἀντιστ.] Ἄλλως. Ἂν τοίνυν. ἀντ.
378, 26. ἐκ] ἐπὶ
380, 11. παραγραφὴ] γραφὴ
380, 24. τῶν ἐκείνου] τῶν om.
382, 7. τῆς φ.] τῶν φ.
384, 1. ὑπὲρ τοῦ στ.] περὶ στ.
386, 4. οὕτω] οὕτως
387, 3. ἀποδείκνυμεν] ἀποδεικνύομεν
387, 19. μισεῖ] μισεῖν
388, 6. Φωκέων] τῶν φωκέων V.
388, 20. ἐξηπατημένος] ἠπατημένος
389, 9. μέθη καὶ om. καὶ ἀβ.] καὶ ἡ ἀβ.
389, 15. τοῦ om.
390, 2. ἐβουλήθη ὁ Αἰσχίνης] αἰσχίνης ἐβουλήθη
390, 6. ἀργύριον] ἀργύρια
390, 9. Ἀμφικτύονα] ἀμφικτυόνα hic et alibi
390, 28. εἶναι ἁπλοῦν] ἁπλοῦν εἶναι
393, 1. ἔδει om. 393, 7. τούτῳ] τοῦτο
393, 22. προάξεται] προσάξεται
394, 26. ὑμῶν] ἡμῶν
395, 1. μικροῦ] μικροῦ δὲ
396, 3. γὰρ om.
397, 8. τόδε ποιῆσαι] ποιῆσαι τόδε
397, 10. τὸ εὐθέως post πρόσκειται
397, 12. καὶ ἰσάζει om.
398, 2. σιτοπομπία] σιτοπομπεία
400, 14. τὸ—ὅπερ] τὸ δὲ—ὥσπερ
402, 26. ὑμᾶς] ἡμᾶς εἰς om.
403, 9. Αἰσχίνης φ.] αἰσχίνῃ φ.
404, 5. τινὲς οὕτω] οὕτω τινές
406, 10. ἐρρύσαντο] ἐρύσαντο
406, 22. εἰ om.
407, 16. ταῦτα] ταῦθ'
408, 7. ἔπεισαν] ἔσπεισαν
409, 2. πλεῖν] πλὴν
410, 20. πέλλας] πέλας
410, 13. Hoc scholion post p. 410, 28. Tum sequitur scholion ad p. 390, 2.
410, 26. ὑπεξαιρῶν] ὑπεξαίρων V. et, ut videtur, codices.
415, 1. Hoc scholion præcedenti præponit.
415, 4. ὀλίγων] ὀλίγον
415, 5. ἐψεύσατο] οὐκ ἐψεύσατο
415, 20. ἐγκαλεῖ] ἐγκαλῇ
419, 6. τέθειται] τέθηται
421, 26. φασιν] φησιν
422, 15. δεδοικέναι] δέδοικε
422, 17. Alterum καὶ om.
423, 18. ἔμφασιν] ἔκφασιν
424, 4. εἶχεν] εἶπεν
424, 16. οἰομένην] οἰομένης
425, 26—28. Hoc scholion post p. 425, 3. habet.
426, 26. κατασκευάζῃ] κατασκευάζει (Sic etiam codd. Correxi tacite.)
428, 25. πληρώσας—] Hoc scholion habet post p. 429, 23.
431, 30. ὑπεστόρεσε] ὑπεστόρευσε
432, 16. ψευδομανίας] ψευδομενίας
433, 28. ἴσμεν—] Hoc scholion post p. 434, 13.
434, 2. θαυμαστότεροι] θαυμαστώτεροι.
443, 1. ἀπολόμενον] ἀπολλόμενος

3 H 2

444, 7. τῷ] τὸ
444, 28. Ἀτρεστίδαν] ἀτρεστίδα
459, 9, τέθεικε] τέθηκε
460, 5. θησόμεθα—θησόμεθα] στησόμεθα—στησόμεθα
461, 26. μόνων] μόνον
462, 21. ἀτέλειαν] εὐτέλειαν
464, 3. καὶ κατὰ] καὶ om.
469, 11. ἐξαιρεῖ] ἐξαίρει
471, 11. περὶ] ἐπὶ
472, 11. εὐπορoῦσι] ἀπορoῦσι
475, 7. εἶναι om.
475, 8. 478, 5. σιτόδειαν] σιτοδείαν
475, 20. et 21. διειρῆσθαι] διηρεῖσθαι
475, 23. ἐκεῖνο] ἐκεῖνος
476, 1. Πειραιεῖ] πυραιεῖ
476, 15. τὴν ἀνάγκην] τὴν om.
477, 26. οὕτω] οὕτως
479, 19. οὐχὶ] οὐ
479, 21. δ' ἑαυτοῦ] δέος αὐτοῦ
480, 10. ἡμῶν] ὑμῶν
480, 12. ἐπικυροῖ] ἐπικυρεῖ
481, 4. μεταχειρίσεως] μεταχειρήσεως
481, 23. γὰρ om. ib. μεταστῆναι] μεταστῆσαι
483, 1. κτήσει] κτίσει
484, 21. καὶ om.
484, 29. μηδὲν] μηδὲ
486, 7. ἀμφότερα] ἀμφότερον
486, 12. ἔχον] ἔχων
486, 19. ταῦτα δὲ] δὲ ταῦτα
486, 25. Ἐπικέρδης] λεύκων
486, 27. ἃ] ὃ 489, 1. αὑτοῦ] αὐτοῦ
489, 4. παρὰ] περὶ
489, 32. ἐτεθνήκεσαν] ἐτεθνήκεισαν
490, 7. συμφορὰς] συνεισφορὰς
490, 27. τῶν] τῶνδε
492, 7. τῷ λέγειν] τὸ λέγειν
493, 9. ἀτέλειαν] εὐτέλειαν
493, 17. πάντα πᾶσι] παντάπασι
495, 27. ὑμῶν] ὑμῖν
500, 12. ἠπατῆσθαι] ἀπατῆσθαι
501, 28. δυνήσεσθαι] δυνήσεται
502, 1. τοῖς θεσμοθέταις] τοὺς θεσμοθέτας
502, 2. ὅτε] ὅτι 502, 5. ἔφη] ἔστι
504, 24. ἑτέρᾳ—ἑτέρᾳ] ἕτερα—ἕτερα
ib. τὸ om.
506, 3. καὶ μὴν περί γε τοῦ μηδὲ] καὶ μὴν καὶ περὶ τοῦ γε μὴ
513, 3. ἐροῦσι γὰρ ὅτι] ἐροῦσιν ὅτι
516, 6. et 19. ἔχει] ἔχοι
518, 19. κειμένας] κειμένοις
519, 2. μηδὲ] μηδὲν
520, 7. ἔστι] ἔτι
521, 9. τῆς κρίσεως om.
522, 1. σύνδικοι] ἔνδικοι 523, 24. ᾖ] ἦν
529, 21. ὧν] ὧν οἱ
532, 15. lemma om.
534, 7. τἀναντία] ἢ τἀναντία
535, 29. λήψεσθαι] λήψεται
540, 4. χρηματίσωσιν om.
541, 15. et 22. Hæc scholia inverso ordine habet.
543, 22. ἢ ὡς] πῶς
544, 4. ἐκκλησία, ἄρχων] ἐκκλησία, ἄρχων ib. ἐπικλήρωσις αὐλητῶν] ἐπικλήρωσις, αὐλὴ τῶν
546, 7. ἐπιβουλὴν] ἐπιβολὴν
547, 12. πρόδηλος] πρόδηλον
550, 10. δὲ] δὴ
550, 23. παρεόρακα] παρεώρακα et sic codices.
556, 9. γὰρ καὶ] καὶ om.
557, 16. ἐπιτρέποι] ἐπιτρέπει
557, 21. τὰς om.
557, 22. παράσχῃ] παρασχῇ et sic codices.
557, 29. ἐγίγνετο] ἐγίνετο
562, 19. Hoc scholion habet ante scholion ad p. 530, 28.
564, 20. δέον] δέων
564, 21. κέχρηται] κέκριται
564, 26. Hoc scholion proximo postponit.
565, 1. τὸ om. neque codices habent.
565, 19. τὸ om. ἀντιχορηγοῦ] ἀντιχορήγου.
568, 11. χρυσοχόων] χρυσίων
569, 24. 25. αὑτοῦ] αὐτοῦ et sic codices. Correctum in P.
571, 24. τὰ om.
572, 18. Μειδίου] μηδίου
573, 19. κονδύλοις] κονδύλους
580, 1. τριηραρχίας] τριαρχίας
580, 23. περὶ οὐσίας] περὶ om.
583, 1. ὑπωμοσίαι] ὑπομωσίαι hic et infra.
583, 26. ἀναβαλέσθαι] ἀναβάλλεσθαι
588, 4. ἠβούλετο] ἐβούλετο
582, 12. νόμοις] ἀνόμοις
593, 1. οὐ γὰρ ἠδίκητό γε om.
595, 19. μὴν] μὲν

597, 13. ἀπεστέρητο] ἀπεστέροιτο (sic)
599, 1. ὑποπτεύηται] ὑποπτεύεται
599, 3. et 606, 8. πεπραχέναι] πεπραχθέναι
611, 17. τούτῳ] τούτου
615, 3. προσδοκᾶται] προσδοκᾶτε
622, 13. δυναμένων ἀεὶ] δυνάμεων, ἀεὶ
622, 19. τούτοις] τούτους
625, 8. περιέκοπτεν] περιέκοπτον
629, 3. κεχορήγηκα] κεχορηγηκώς
636, 5. ὅπου ἂν] ὅπου ἐὰν
638, 30. παρεσκευάκει] παρασκευάκει
639, 15. καταχειροτονήσαντος] καταχειροτονήσαντα
642, 16. δίκης] νίκης
644, 10. καὶ εἶδος] κατ' εἶδος
644, 18. ἀντέθηκεν] ἀντέθεικεν
646, 10. τοῦτο] τούτῳ
652, 19. ἀπολωλέναι] ἀπολωλεκέναι
654, 1. καθιστάς] καθιστᾷν
654, 11. ἔστι] Ετι
662, 12. πρότασις] πρόφασις
663, 12. παραιτεῖται] παραιτεῖσθαι
669, 3. ὅσα] ὅσας
670, 9. ἐκείνη] ἐκείνους
670, 21. προδια—] προσδια—
672, 5. τὰ om.
672, 13. ἀναγκαζώμεθα] ἀνασκασώμεθα (sic)
673, 10. τῷ αἰτῆσαι τὸ] τὸ αἰτῆσαι τῷ
674, 25. πόθον] πόνθον
675, 25. κατατάξας] κατάξας
679, 7. πικρῶς καὶ ἁπλῶς] τοὺς δὲ ὀμωμοκότας
679, 13. ἀνελοῦσα—τοῦτον : οὕτω] τὸ δὲ ἀνελοῦσα—τοῦτον οὕτως
679, 17. τοῦ τὸν νόμον] τοῦ τοῦτον τὸν νόμον
680, 13. καὶ post ἐλέγχου om.
683, 20. ταὐτά] ταῦτά
686, 4. δή] δέ
687, 3. ἐξηπάτηκεν] ἐξηπάτησεν
688, 14. ὁμοιότατοι] ὁμοιότητι
691, 20. μὲν γένους] γένους μὲν
692, 20. ταὐτὰ] ταῦτα
692, 20. ἐχώρισε] ἐχώρησε
692, 22. τῇ βουλῇ Φ.] Φ. τῇ βουλῇ
693, 16. οἶμαι] οἶμαι τὸν χολαργέα
694, 15. εἰσπράξεις] πράξεις
695, 9. ἐπὶ] τὸ ἐπὶ
697, 1. τέθεικεν] τέθηκεν
698, 24. ἀντὶ τοῦ βραχέων] ἀντιβραχέων
699, 5. τῆς ἀγορᾶς] τὰς ἀγορὰς
699, 8. ὑπερεβάλλετο] ὑπερεβάλετο
700, 18. μεταλλάξειας] μεταλλάξει
701, 6. προαγῶνες] προαγῶνες δέ, omisso lemmate.
701, 28. τῶνδε] τοῦδε
703, 7. δὲ om. 707, 22. τοῦ om.
701, 10. σπεύδειν] σπεύδει
708, 21. ἐπειδὴ] ἢ ἐπειδὴ
714, 29. οὐ om.
719, 16. δικάσαντες] δικάσαντες ἐκεῖνα
721, 10. οὐκ ἂν] οὐ κἂν
725, 12. εἰ om. 725, 28. εἰ om.
731, 8. πραγματικωτέραν] πραγματιδωστέραν (sic)
732, 18. εἰ ἐποιεῖτο] εἰσεποιεῖτο
732, 30. προστιμημάτων] προτιμημάτων
733, 1.—8. Hæc post τὸν λόγον (p. 734, 7.) habent T.C.D.G.V.
733, 3. ἕνεκα] ἕνεκεν (sic etiam T.C. D.G.)
735, 1.—4. τῶν γὰρ—αἰτιώτερον] τὸ δὲ τῶν γὰρ—τὸ δὲ αἰτιώτερον (sic etiam T.C.D.G.)
735, 7. Post σωζόμενοι pergit τὸ δὲ ὡς ἐν κεφαλαίῳ—(p. 737, 1.) sic etiam T.C.D.G.
739, 11. οἶδε] εἶδε
742, 21. βουλευόμενοι] βουλόμενοι
743, 3. αὐτὴν] αὐτὸν
744, 4. τῶν προέδρων] τῶν om.
744, 23—25. Hoc scholion cum T.C.D.G. habet infra (l. 30.) post κακουργίας cum lemmate καὶ ταῦτ' ὄντων τῶν κρονίων
745, 8. ἑαυτὸ] ἑαυτὸν cum D. et fort. T. in quo scriptura incerta.
745, 9. ὅ ἐστιν ἑνδεκάτῃ] ὅ ἐστιν ἕνδεκα
745, 15. κατὰ om.
745, 22. μὴ] μήτε
747, 10.—16. Hoc scholion habet supra post p. 746, 21.
748, 10. ἐνάτης] ἐννάτης duplici ν hic et infra.
751, 1. τούτων] τούτου
751, 2. τούτοις] τούτους

751, 15. γνώμη] γνώμην
751, 21. εἰς ὕστερον] εἰσύστερον
752, 6. τοῦ om.
755, 1. σοφίζεται] Ἄλλως. σοφίζεται
760, 11. θρυλήσει] θρυλλήσει (sic etiam T. qui alibi simplici λ).
760, 23. διειλέχθαι] διηλέχθαι
760, 24. παραχωρῶν] παραχωρεῖν
762, 24. ἑαυτὸ] ἑαυτὸν
765, 13. δεσμοφυλάκων] θεσμοφυλάκων
765, 16. δυνηθῇ] δυνηθῶ
767, 8. καταλιμπάνει] καταλιμπάνειν
770, 14. τῷ] τὸ
771, 21. παρεσκευασμένος] παρασκευασμένος
771, 28. ὀφείλει] Εἰς τὸ αὐτό. ὀφείλει
775, 18. ἀδικοῦσι] οὐ δοκοῦσι
775, 22. δοκοῦν] δοκεῖν
776, 8. θρυλεῖ] θρυλλεῖ
776, 24. οὐχ] Ἄλλως. οὐχ, omisso lemmate.
777, 8. ὥρισε] ὥρισε. καὶ οὐκ ἀπέχρησεν ὑπὲρ τῶν μελλόντων (hoc lemma est). τρίτος τόπος οὗτος κατὰ τὸ ἐναντίον. Sunt hæc pars scholii quod V. infra habet p. 778, 11. cum alio lemmate.
777, 27. αὐτὴ] αὕτη
778, 22. λιποῦσι] λειποῦσι (sic)
789, 20. ᾧπερ] ὥσπερ
791, 2. μὲν] μὲν γὰρ
791, 10. ἰδιωτικῶν] ἰδικῶν
791, 11. ἐδάνεισαν] ἐδάνησαν
791, 29. αὐτὸν] αὐτοὶ
793, 11. ἐκφύοι] ἀλλ' οὐδὲ σπέρμα δεῖ
794, 5. ἄγοντα om.
794, 8. τοῦ μὲν] τὸ δὲ τοῦ μὲν (sic etiam T.C.D.G.)
797, 13. δὲ] δὴ
801, 11. τοσοῦτον] τοιοῦτον
804, 29. καὶ μὴν εἰ αὐτίκα δὴ μάλα] καὶ μὴν αὐτίκα καὶ μάλα

INDEX GRÆCUS.

ADDENDA.

Præfat. p. xv. Quas in annotatione memoravi *ἑτέρας* (ut in libris editis inscribi solent) orationum quarundam *ὑποθέσεις*, leguntur in codicibus nostris T.C.D.G., quorum quum nec Bekkero nec mihi copia fuerit quum Demosthenem ederemus, hic potiorem scripturæ diversitatem, quæ multis in locis præstat vulgatæ, exhibere placuit secundum editionis Reiskianæ paginarum versuumque numeros. Codicis D. cum T. et codicis G. cum C. consensum plerumque omittam.

P. 223, 17. *πλήθη*] *πλῆθος* T. correctus et C. 18. *ἐπιθυμοῦντα*] *ἐπιθυμία* T.C. 19. *ἐφίσταται*] *ἐπίσταται* T. 24. *δὲ ταύτας, φησὶν, ὁ Δημοσθένης ἐδεδώκει*] *δὲ ταύτας δεδώκει, φησὶν, ὁ δημοσθένης* T. 28. *πυκὶ*] *πυκνὶ* T. C.

P. 224, 9. *τυγχάνοντος*] *τῆς πολιτείας* a m. antiqua inter versus additum in T. 20. *ἐν*] *ἂν* T.C. 23. *ἀποκρινόμενος*] *ὑποκρινόμενος* T.C.

P. 452, 15. *γράφειν*] *γράφει* T.C. 21. *λειτουργήσαντες*] *λειτουργήσοντες* T.C. ut conjecerat H. Wolfius.

P. 453, 7. *Λεπτίνῃ*] *λεπτίνη* (sic) T.C. 11. *τῶν νόμων*] *τὸν νόμον* T.C. 13. *τὸν* om. T.C. 17. *κατὰ τοῦ νόμου π.*] *π. κατὰ τοῦ νόμου* T.C. 22. *λειτουργοὺς, καὶ ὅτι*] Hæc sic sunt redintegranda ex T.C. *λειτουργοὺς, ἀλλὰ καὶ τῷ δικαίῳ· καὶ τῷ μὲν συμφέροντι ὅτι.* 23. *ὑμῖν*] *ἡμῖν* T.C. ut vulgo. 25. *ἀλλὰ καὶ τῷ δικαίῳ* ab interpolatore positum, qui lacunam v. 22. non animadvertisset. Scribendum *τῷ δὲ δικαίῳ* ex T.C. ib. *ὅτι δεινόν ἐστι*] Hoc quoque temere interpolatum pro *ὅτι οὐκ ἔστι,* quod restituendum ex T.C. 28. *νομίμῳ*] *νόμῳ* T. solus, sed superscripto *νομίμῳ*.

P. 454, 15. *δωρεῶν*] *ἀμοιβῶν* superscriptum in T.D., unde in textu habent C.G. 16. *ὑμῖν*] *ἡμῖν* T. a pr. m. et C.D.G. 18. *τὸν σῖτον ὑμῖν*] *ὑμῖν* (*ἡμῖν* superscr. in T.) *τὸν σῖτον* T.C. 28. *φησι, δεινόν ἐστι*] *φησὶν ἐστὶ δεινὸν* T.C.

P. 455, 5. *κατασκευάζει*] *συγκατασκευάζει* T.C. 23. *διὰ τοῦτο πάντων*] *διὰ τοῦτο πανταχοῦ* T.C., quo evertitur H. Wolfii conjectura *τοῦτο διὰ πάντων.* 28. *μηδένα ἀτελῆ*] *ἀτελῆ μηδένα* T.C.

P. 456, 10. *τὸν νόμον*] *τῷ νόμῳ* T.C.

P. 510, 2. *παρὰ*] *παρ'* T.C. 3. *ἦν*] *ἦσαν* T.C. 5. *ἐτελεῖτο*] *ἐπε-*

τελοῦντο T.C. ib. τὰ δὲ μ. κ. τ.] κ. τ. δὲ τὰ μικρὰ T.C. ib. ἐν μὲν οὖν τοῖς μ.] ἐν τοῖς μ. δὲ T.C. 7. ἀφ'] ἐφ' T. a pr. m. 8. τοὺς ἐπιτελέσοντας] τοὺς μέλλοντας ἐπιτελέσαι T.C. 9. δώσων] διδόναι T.C. 10. ἑαυτοῦ] αὐτοῦ T.C. ib. αὐτῶν] αὐτῆς T.C. 15. εἰς τοῦτο] εἰς τροφὴν τῶν τοῦ χοροῦ T.C. 25. δὲ ἦν] δὲ om. T.C. 28. τοῦ om. T.C. ib. Πανδιονίδος, ἰδὼν] πανδιονίδος ηὐτελίζετο ἀπὸ (imo ὑπὸ) πάντων καὶ ἰδὼν T.C. ib. ἀτιμαζομένην—ἑαυτὸν χορηγὸν] ἀτιμαζομένην ἐθελοντὴς ὁ ῥήτωρ αὐτοχειροτόνητον ἤτοι αὐτεπάγγελτον ἑαυτὸν χορηγὸν T.C.

P. 511, 2. τῇ φυλῇ—πάντων] ὑπὲρ τῆς φυλῆς προεβάλλετο καὶ ἐπῃνεῖτο παρὰ πάντων διὰ τοῦτο T.C. 4. αὐτῷ om. T.C. 5. θέλων—τῶν ἄλλων] καὶ δὴ ὁ δημοσθένης θέλων πλέον τῶν ἄλλων κοσμῆσαι τὸν ἑαυτοῦ χορὸν T.C. 7. αὐτὸν] αὐτοὺς T.C. 8. ἂν om. T.C. 17. αὐτῷ] αὐτοῦ T.C. 18. ὃ παρὰ] ὅστις συρισμὸς παρὰ T.C. 22. τῶν χρυσῶν] ἀπὸ τῶν χρυσῶν T.C. ut vulgo. ib. ὁντινοῦν om. T.C. ib. παρὰ] ἀπὸ T.C. 27. ἴδιον] τι ἴδιον T.C.

P. 512, 1. τὸ τέλεον] αὐτοτέλειαν T.C. 2. ἐπιτεθησομένου] ἐπιτεθειμένου T.C. 3. τὸ κενοτάφιον] τὸ om. T.C. 5. τὸ τ. ὀρύξαι] τὸ τ. ὀρύξαι οὐ κενοτάφιον T.C. 6. ὤρυξα μὲν om. T.C. ib. οὐ τάφον δὲ] οὐ τάφον ὤρυξα T.C. 7. ἀντιφέρει] ἀντιλέγει T.C. ib. τὸ διορύξαι κενοτάφιον] τὸ διορύξαι τάφον T.C. 8. καλῶ] λέγω T.C. ib. οὐ γὰρ αὐτὸς—ἀξιοῖς μὴ δοῦναι δίκην om T.C.D.G. 14. οὐκ] ἁπλῶς οὐκ T.C. ut vulgo. ib. αὐτοχειροτόνητος γὰρ ἦσθα om. T.C.D.G. 15. ἀλλ' ἰδιώτην·—δημόσιον] ἀλλὰ δημοσθένην ἰδιώτην ὄντα. τὸ δὲ τύψαι ἰδιώτην οὐκ ἔστι δημόσιον T.C. 18. ὁ διώκων] ὁ κατήγορος T.C. 19. συνάγῃ] συναγάγῃ T.C. 20. ἄμφω] ἀμφότερα T.C. 21. τοῦθ'] τούτῳ T.C. ut Wolfius conjecerat. ib. φαίνεται οὖν—μέρεσιν] φαίνεται τοίνυν ἐν πολλοῖς μέρεσιν ὁ δημοσθένης τοῦτο ποιῶν T.C. 23. αὐτῷ] τῷ δημοσθένει T.C. 24. στάσει C.G. τάσει T.D. ib. ἐστι τῷ λόγῳ T.C. ib. τὰ δὲ προοίμια καταφορικὰ] τὸ δὲ προοίμιον καταφορικὸν T.C.D.G., licet in plurali ἔχοντα consentiant. 25. ὑπερβολὴν] περιβολὴν T.C.

P. 513, 1. ταῦτα] εἰσὶ ταῦτα T.C. 2. μία] καὶ μία T.C. 3. μεθ' ἣν] μεθ' ἣν ἐμπίπτει T.C. 6. ἔστι δὲ] ἔτι δὲ T.D.: illud est in C.G. 11. αἰσχρουργίας— ἡ διὰ πληγῶν] αἰσχρολογίας γινομένη. λέγεται ὕβρις καὶ ἡ διὰ λόγων. λέγεται πάλιν ὕβρις καὶ ἡ διὰ πληγῶν T.C. 17. ἐκ τούτων] καὶ ἐκ τούτων T.C. 19. τέταρτον] τέταρτον ὅρον T.C. 19. δικαίως] καὶ δικαίως T.C. 21. ὁ λόγος οὗτος] ὁ παρὼν λόγος T.C. 22. τὸ πρῶτον ἐκ διαβολῆς εἰλημμένον] καὶ εἴληπται τὸ πρῶτον προοίμιον ἐκ διαβολῆς T.C. 25. μέρος] μέρος ἐστὶν T.C. 28. Ὅρος κατὰ σύλληψιν—καὶ ἡ κατασκευὴ διὰ τοῦ δικαίου (p. 528, 10.)] Hæc absunt ab T.C.G.D. In Y. sola verba Ὅρος κατὰ σύλληψιν ab manu antiqua scripta, sequentia λέγεται δὲ—ὑπεύθυνον εἶναι ab recentiore addita sunt. Postrema τὸ προοίμιον—δικαίου non leguntur in Y. In R. hæc leguntur, Ἰστέον ὅτι ὁρικῶς τέμνε-

ται τὸ παρὸν ζήτημα. ὅτι δὲ οὕτως ἔχει καὶ ὁ Ἑρμογένης φησὶν ἐν οἷς διαλαμβάνει περὶ προκατασκευῆς ἐν τῇ τέχνῃ. τὸ προοίμιον ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου, ὁ δὲ λόγος δι' ἑνὸς εἴδους προάγεται, ἤτοι δικανικοῦ. τούτου γὰρ καὶ τὸ τέλος δίκαιον (non τὸ δίκαιον ut vulgo) καὶ ἡ κατασκευὴ διὰ τοῦ δικαίου.

P. 588, 20. τότε περὶ] τότε μόνον περὶ T.C. 24. ὅτι οἱ (ut Jurinus conjecerat) pro ὅτι καὶ T.C.

P. 589, 17. τριάκοντα καὶ τρίτον] In T.C. λ cum compendio quodam cui duæ lineolæ superscriptæ [11]: quo significari λ καὶ ἥμισυ ex eo apparet quod infra v. 23. pro εἰκοσιεννέα ἥμισυ in T.C. scriptum κθ addito eodem illo compendio. Ceterum numeri per totum hunc locum non plene scripti, sed solis literis expressi sunt. 28. τριετίαν T.C. ut Schæferus correxerat pro τριετείαν.

P. 590, 2. δ' ἡμέρας] Sic etiam T.C., nisi quod δ cum lineola scriptum ut solet. 11. τριάκοντα πέντε] λε T., litera ε a m. antiqua addita. 14. ἀλλ' ἐπειδὴ — μιᾶς ἡμέρας] ἀλλ' ἐπειδὴ πάλιν πολλοὶ εἰς τὸ ἄρχειν ἅμα (ἅμα om. C.G.) οἱ δέκα κατὰ κλῆρον εἷς ἦρχε μιᾶς ἡμέρας T.C. 18. τοῖς ἄρχουσι] τοὺς ἄρχους (sic) T. τοὺς ἄρχοντας C.

P. 591, 11. τὸ μαθεῖν] τοῦ μαθεῖν T.C. 23. διαφωνηθῇ] διαφθονηθῇ T.C.D.G. recte. Verbum non infrequens in scriptoribus recentioribus, quorum exempla v. in Thesauri edit. Paris. 24. πράξαντα] ἄρξαντα T.C.D.G. ut Wolfius conjecerat. 26. Ἀνδροτίων ἄρα, ὃς ἡταίρηκεν, οὐκ ὤφειλε] ἀνδροτίων ἡταίρηκεν, οὐκ ὤφειλεν ἄρα C. quod correctoris conjecturæ debetur non animadvertentis ὃς ante ἡταίρηκεν excidisse, quod restitutum in ed. Paris. a. 1570.

P. 592, 10. τὸν λόγον — ἀντινομίαν] τὸν λόγον εἰπεῖν (προσειπεῖν C.) πραγματικὴν πρὸς ἀντινομίαν T.C. recte.

P. 619, 10. διὰ recte om. T.C. 14. ξεναγὸς ἦν] ὢν ξεναγὸς ἦν T.C. 21. κατέλιπε τῆς βασιλείας διάδοχον Κερσοβλέπτην, εἰ] κατέλιπεν υἱὸν κερσοβλέπτην, ὃς T.C. 23. μερίσαιτο] ἐμερίσατο T.C. 26. δύω] δύο T.C. In sequentibus libri Parisini plerumque cum codice Vindobonensi consentiunt.

P. 620, 9. ἀπὸ Φιλίππου] ἐκ τοῦ φιλίππου T.C. 15. Θριάσιος] Sic T.C.D.G. ut Wolfius conjecerat pro vulgato Θάσιος. 23. τυγχάνωσιν ἐπίδοξοι καὶ] τυγχάνωσι καὶ ἐπίδοξοι καὶ T.C. 28. ἣν ἐπιπλέκων ταράττει] Sic T.C.D.,G. nisi quod ταράττῃ.

P. 621, 6. Ἀριστοκράτην om. T.C. 8. Κερσοβλέπτης] κερσοβλέπτῃ T. ex librarii ipsius correctione. Et sic C.

P. 695, 21. Γλαυκέτην] Sic hoc nomen hic et infra constanter scriptum in T.C.D.G., non Γλαυκίας ut vulgo. ib. τὸν ἄρχοντα] τὸν ἄρχοντα Καρίας T.C. 29. ἱκετειῶν] ἱκετείας T.C. recte.

P. 696, 28. ἢ post ψήφισμα om. T.C.

P. 697, 10. *ἀπέδοσαν*] *ἐπέδοσαν* T.C. 29. *νῦν δὲ τὴν κατὰ τῶν*] *νῦν δὲ καὶ κατὰ τὴν τῶν* T.C.

P. 698, 11. *νόμοις*] *νόμῳ* T. 13. *διαιρεῖται*] *διῄρηται* T. 25. *τὸν ἀκροατὴν — αἰσχροκέρδειαν*] *τὸν ἀκροατὴν ἐν ὑποψίᾳ δοὺς κατὰ τοῦ ἀντιδίκου, πείσῃ ὡς δι' αἰσχροκέρδειαν* T., omisso *τὸν νόμον*.

P. 699, 2. *τῶν ὀφλημάτων δίδωσι*] Lacunam ab editoribus non animadversam sic explet T. *τῶν ὀφλημάτων βούλεται, καὶ τὸ ἄδικον, ἐν ᾧ ὅτι ἀναξίοις δεσμώταις τὴν χάριν δίδωσι.* Leguntur hæc partim etiam in C. in quo pro vulgatis *προαιρουμένων — πρὸς δὲ τὸ δυνατὸν* sic scriptum est, *προαιρουμένων, καὶ τὸ ἀσύμφορον ἐν ᾧ ὅτι ἀναξίοις δεσμώταις τὴν χάριν δίδωσι. πρὸς δὲ τὸ δυνατὸν—.*

Addenda ad scholia in Demosthenem partim ex libris manuscriptis petita in appendice dabimus ad scholia in Æschinis orationes.

October, 1886.

Clarendon Press, Oxford

A SELECTION OF

BOOKS

PUBLISHED FOR THE UNIVERSITY BY

HENRY FROWDE,

AT THE OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE,
AMEN CORNER, LONDON.

ALSO TO BE HAD AT THE

CLARENDON PRESS DEPOSITORY, OXFORD.

[*Every book is bound in cloth, unless otherwise described.*]

LEXICONS, GRAMMARS, ORIENTAL WORKS, &c.

ANGLO-SAXON.—*An Anglo-Saxon Dictionary*, based on the MS. Collections of the late Joseph Bosworth, D.D., Professor of Anglo-Saxon, Oxford. Edited and enlarged by Prof. T. N. Toller, M.A. (To be completed in four parts.) Parts I and II. A—HWISTLIAN. 4to. 15*s.* each.

CHINESE.—*A Handbook of the Chinese Language.* By James Summers. 1863. 8vo. half bound, 1*l.* 8*s.*

—— *A Record of Buddhistic Kingdoms*, by the Chinese Monk FÂ-HIEN. Translated and annotated by James Legge, M.A., LL.D. Crown 4to. cloth back, 10*s.* 6*d.*

ENGLISH.—*A New English Dictionary, on Historical Principles:* founded mainly on the materials collected by the Philological Society. Edited by James A. H. Murray, LL.D., with the assistance of many Scholars and men of Science. Part I. A—ANT. Part II. ANT—BATTEN. Imperial 4to. 12*s.* 6*d.* each.

—— *An Etymological Dictionary of the English Language.* By W. W. Skeat, M.A. *Second Edition.* 1884. 4to. 2*l.* 4*s.*

——Supplement to the First Edition of the above. 4to. 2*s.* 6*d.*

—— *A Concise Etymological Dictionary of the English Language.* By W. W. Skeat, M.A. *Second Edition.* 1885. Crown 8vo. 5*s.* 6*d.*

GREEK.—*A Greek-English Lexicon*, by Henry George Liddell, D.D., and Robert Scott, D.D. Seventh Edition, Revised and Augmented throughout. 1883. 4to. 1*l.* 16*s.*

—— *A Greek-English Lexicon*, abridged from Liddell and Scott's 4to. edition, chiefly for the use of Schools. Twenty-first Edition. 1884. Square 12mo. 7*s.* 6*d.*

—— *A copious Greek-English Vocabulary*, compiled from the best authorities. 1850. 24mo. 3*s.*

—— *A Practical Introduction to Greek Accentuation*, by H. W. Chandler, M.A. Second Edition. 1881. 8vo. 10*s.* 6*d.*

HEBREW.—*The Book of Hebrew Roots*, by Abu 'l-Walîd Marwân ibn Janâh, otherwise called Rabbî Yônâh. Now first edited, with an Appendix, by Ad. Neubauer. 1875. 4to. 2*l.* 7*s.* 6*d.*

—— *A Treatise on the use of the Tenses in Hebrew.* By S. R. Driver, D.D. Second Edition. 1881. Extra fcap. 8vo. 7*s.* 6*d.*

—— *Hebrew Accentuation of Psalms, Proverbs, and Job.* By William Wickes, D.D. 1881. Demy 8vo. stiff covers, 5*s.*

ICELANDIC.—*An Icelandic-English Dictionary*, based on the MS. collections of the late Richard Cleasby. Enlarged and completed by G. Vigfússon, M.A. With an Introduction, and Life of Richard Cleasby, by G. Webbe Dasent, D.C.L. 1874. 4to. 3*l.* 7*s.*

—— *A List of English Words the Etymology of which is illustrated by comparison with Icelandic.* Prepared in the form of an APPENDIX to the above. By W. W. Skeat, M.A. 1876. stitched, 2*s.*

—— *An Icelandic Primer*, with Grammar, Notes, and Glossary. By Henry Sweet, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

—— *An Icelandic Prose Reader*, with Notes, Grammar and Glossary, by Dr. Gudbrand Vigfússon and F. York Powell, M.A. 1879. Extra fcap. 8vo. 10*s.* 6*d.*

LATIN.—*A Latin Dictionary*, founded on Andrews' edition of Freund's Latin Dictionary, revised, enlarged, and in great part rewritten by Charlton T. Lewis, Ph.D., and Charles Short, LL.D. 1879. 4to. 1*l.* 5*s.*

MELANESIAN.—*The Melanesian Languages.* By R. H. Codrington, D.D., of the Melanesian Mission. 8vo. 18*s.*

SANSKRIT.—*A Practical Grammar of the Sanskrit Language*, arranged with reference to the Classical Languages of Europe, for the use of English Students, by Sir M. Monier-Williams, M.A. Fourth Edition. 8vo. 15*s.*

—— *A Sanskrit-English Dictionary*, Etymologically and Philologically arranged, with special reference to Greek, Latin, German, Anglo-Saxon, English, and other cognate Indo-European Languages. By Sir M. Monier-Williams, M.A. 1872. 4to. 4*l.* 14*s.* 6*d.*

—— *Nalopákhyánam.* Story of Nala, an Episode of the Mahá-Bhárata: the Sanskrit text, with a copious Vocabulary, and an improved version of Dean Milman's Translation, by Sir M. Monier-Williams, M.A. Second Edition, Revised and Improved. 1879. 8vo. 15*s.*

—— *Sakuntalā.* A Sanskrit Drama, in Seven Acts. Edited by Sir M. Monier-Williams, M.A. Second Edition, 1876. 8vo. 21*s.*

SYRIAC.—*Thesaurus Syriacus:* collegerunt Quatremère, Bernstein, Lorsbach, Arnoldi, Agrell, Field, Roediger: edidit R. Payne Smith, S.T.P. Fasc. I–VI. 1868–83. sm. fol. each, 1*l.* 1*s.* Fasc. VII. 1*l.* 11*s.* 6*d.*

Vol. I, containing Fasc. I–V, sm. fol. 5*l.* 5*s.*

—— *The Book of Kalīlah and Dimnah.* Translated from Arabic into Syriac. Edited by W. Wright, LL.D. 1884. 8vo. 21*s.*

GREEK CLASSICS, &c.

Aristophanes: A Complete Concordance to the Comedies and Fragments. By Henry Dunbar, M.D. 4to. 1*l.* 1*s.*

Aristotle: The Politics, translated into English, with Introduction, Marginal Analysis, Notes, and Indices, by B. Jowett, M.A. Medium 8vo. 2 vols. 21*s.*

Catalogus Codicum Graecorum Sinaiticorum. Scripsit V. Gardthausen Lipsiensis. With six pages of Facsimiles. 8vo. *linen*, 25*s.*

Heracliti Ephesii Reliquiae. Recensuit I. Bywater, M.A. Appendicis loco additae sunt Diogenis Laertii Vita Heracliti, Particulae Hippocratei De Diaeta Libri Primi, Epistolae Heracliteae. 1877. 8vo. 6*s.*

Herculanensium Voluminum Partes II. 1824. 8vo. 10*s.*

Fragmenta Herculanensia. A Descriptive Catalogue of the Oxford copies of the Herculanean Rolls, together with the texts of several papyri, accompanied by facsimiles. Edited by Walter Scott, M.A., Fellow of Merton College, Oxford. Royal 8vo. *cloth*, 21*s.*

Homer: A Complete Concordance to the Odyssey and Hymns of Homer; to which is added a Concordance to the Parallel Passages in the Iliad, Odyssey, and Hymns. By Henry Dunbar, M.D. 1880. 4to. 1*l.* 1*s.*

—— *Scholia Graeca in Iliadem.* Edited by Professor W. Dindorf, after a new collation of the Venetian MSS. by D. B. Monro, M.A., Provost of Oriel College. 4 vols. 8vo. 2*l.* 10*s.* Vols. V and VI. *In the Press.*

—— *Scholia Graeca in Odysseam.* Edidit Guil. Dindorfius. Tomi II. 1855. 8vo. 15*s.* 6*d.*

Plato: Apology, with a revised Text and English Notes, and a Digest of Platonic Idioms, by James Riddell, M.A. 1878. 8vo. 8*s.* 6*d.*

—— *Philebus*, with a revised Text and English Notes, by Edward Poste, M.A. 1860. 8vo. 7*s.* 6*d.*

—— *Sophistes and Politicus*, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. 1867. 8vo. 18*s.*

—— *Theaetetus*, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. Second Edition. 8vo. 10*s.* 6*d.*

—— *The Dialogues*, translated into English, with Analyses and Introductions, by B. Jowett, M.A. A new Edition in 5 volumes, medium 8vo. 1875. 3*l.* 10*s.*

—— *The Republic*, translated into English, with an Analysis and Introduction, by B. Jowett, M.A. Medium 8vo. 12*s.* 6*d.*

Thucydides: Translated into English, with Introduction, Marginal Analysis, Notes, and Indices. By B. Jowett, M.A. 2 vols. 1881. Medium 8vo. 1*l.* 12*s.*

THE HOLY SCRIPTURES, &c.

STUDIA BIBLICA.—Essays in Biblical Archæology and Criticism, and kindred subjects. By Members of the University of Oxford. 8vo. 10*s*. 6*d*.

ENGLISH.—*The Holy Bible in the earliest English Versions*, made from the Latin Vulgate by John Wycliffe and his followers: edited by the Rev. J. Forshall and Sir F. Madden. 4 vols. 1850. Royal 4to. 3*l*. 3*s*.

[**Also reprinted from the above, with Introduction and Glossary by W. W. Skeat, M.A.**

—— *The Books of Job, Psalms, Proverbs, Ecclesiastes, and the Song of Solomon:* according to the Wycliffite Version made by Nicholas de Hereford, about A.D. 1381, and Revised by John Purvey, about A.D. 1388. Extra fcap. 8vo. 3*s*. 6*d*.

—— *The New Testament in English*, according to the Version by John Wycliffe, about A.D. 1380, and Revised by John Purvey, about A.D. 1388. Extra fcap. 8vo. 6*s*.]

—— *The Holy Bible:* an exact reprint, page for page, of the Authorised Version published in the year 1611. Demy 4to. half bound, 1*l*. 1*s*.

—— *The Psalter, or Psalms of David, and certain Canticles*, with a Translation and Exposition in English, by Richard Rolle of Hampole. Edited by H. R. Bramley, M.A., Fellow of S. M. Magdalen College, Oxford. With an Introduction and Glossary. Demy 8vo. 1*l*. 1*s*.

—— *Lectures on Ecclesiastes.* Delivered in Westminster Abbey by the Very Rev. George Granville Bradley, D.D., Dean of Westminster. Crown 8vo. 4*s*. 6*d*.

GOTHIC.—*The Gospel of St. Mark in Gothic*, according to the translation made by Wulfila in the Fourth Century. Edited with a Grammatical Introduction and Glossarial Index by W. W. Skeat, M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s*.

GREEK.—*Vetus Testamentum* ex Versione Septuaginta Interpretum secundum exemplar Vaticanum Romae editum. Accedit potior varietas Codicis Alexandrini. Tomi III. Editio Altera. 18mo. 18*s*.

—— *Origenis Hexaplorum* quae supersunt; sive, Veterum Interpretum Graecorum in totum Vetus Testamentum Fragmenta. Edidit Fridericus Field, A.M. 2 vols. 1875. 4to. 5*l*. 5*s*.

—— *The Book of Wisdom:* the Greek Text, the Latin Vulgate, and the Authorised English Version; with an Introduction, Critical Apparatus, and a Commentary. By William J. Deane, M.A. Small 4to. 12*s*. 6*d*.

—— *Novum Testamentum Graece.* Antiquissimorum Codicum Textus in ordine parallelo dispositi. Accedit collatio Codicis Sinaitici. Edidit E. H. Hansell, S.T.B. Tomi III. 1864. 8vo. half morocco. Price reduced to 24*s*.

GREEK.—*Novum Testamentum Graece.* Accedunt parallela S. Scripturae loca, etc. Edidit Carolus Lloyd, S.T.P.R. 18mo. 3*s.*
On writing paper, with wide margin, 10*s.*

—— *Novum Testamentum Graece* juxta Exemplar Millianum. 18mo. 2*s.* 6*d.* On writing paper, with wide margin, 9*s.*

—— *Evangelia Sacra Graece.* Fcap. 8vo. limp, 1*s.* 6*d.*

—— *The Greek Testament*, with the Readings adopted by the Revisers of the Authorised Version:—

(1) Pica type, with Marginal References. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

(2) Long Primer type. Fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

(3) The same, on writing paper, with wide margin, 15*s.*

—— *The Parallel New Testament*, Greek and English; being the Authorised Version, 1611; the Revised Version, 1881; and the Greek Text followed in the Revised Version. 8vo. 12*s.* 6*d.*

The Revised Version is the joint property of the Universities of Oxford and Cambridge.

—— *Canon Muratorianus:* the earliest Catalogue of the Books of the New Testament. Edited with Notes and a Facsimile of the MS. in the Ambrosian Library at Milan, by S. P. Tregelles, LL.D. 1867. 4to. 10*s.* 6*d.*

—— *Outlines of Textual Criticism applied to the New Testament.* By C. E. Hammond, M.A. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

HEBREW, etc.—*The Psalms in Hebrew without points.* 1879. Crown 8vo. 3*s.* 6*d.*

—— *A Commentary on the Book of Proverbs.* Attributed to Abraham Ibn Ezra. Edited from a MS. in the Bodleian Library by S. R. Driver, M.A. Crown 8vo. paper covers, 3*s.* 6*d.*

—— *The Book of Tobit.* A Chaldee Text, from a unique MS. in the Bodleian Library; with other Rabbinical Texts, English Translations, and the Itala. Edited by Ad. Neubauer, M.A. 1878. Crown 8vo. 6*s.*

—— *Horae Hebraicae et Talmudicae*, a J. Lightfoot. A new Edition, by R. Gandell, M.A. 4 vols. 1859. 8vo. 1*l.* 1*s.*

LATIN.—*Libri Psalmorum* Versio antiqua Latina, cum Paraphrasi Anglo-Saxonica. Edidit B. Thorpe, F.A.S. 1835. 8vo. 10*s.* 6*d.*

—— *Old-Latin Biblical Texts: No. I.* The Gospel according to St. Matthew from the St. Germain MS. (g_1). Edited with Introduction and Appendices by John Wordsworth, D.D. Small 4to., stiff covers, 6*s.*

—— *Old-Latin Biblical Texts: No. II.* Portions of the Gospels according to St. Mark and St. Matthew, from the Bobbio MS. (k), &c. Edited by John Wordsworth, D.D., W. Sanday, M.A., D.D., and H. J. White, M.A. Small 4to., stiff covers, 21*s.*

OLD-FRENCH.—*Libri Psalmorum* Versio antiqua Gallica e Cod. MS. in Bibl. Bodleiana adservato, una cum Versione Metrica aliisque Monumentis pervetustis. Nunc primum descripsit et edidit Franciscus Michel, Phil. Doc. 1860. 8vo. 10*s.* 6*d.*

FATHERS OF THE CHURCH, &c.

St. Athanasius: Historical Writings, according to the Benedictine Text. With an Introduction by William Bright, D.D. 1881. Crown 8vo. 10*s*. 6*d*.

—— *Orations against the Arians*. With an Account of his Life by William Bright, D.D. 1873. Crown 8vo. 9*s*.

St. Augustine: Select Anti-Pelagian Treatises, and the Acts of the Second Council of Orange. With an Introduction by William Bright, D.D. Crown 8vo. 9*s*.

Canons of the First Four General Councils of Nicaea, Constantinople, Ephesus, and Chalcedon. 1877. Crown 8vo. 2*s*. 6*d*.

—— *Notes on the Canons of the First Four General Councils*. By William Bright, D.D. 1882. Crown 8vo. 5*s*. 6*d*.

Cyrilli Archiepiscopi Alexandrini in XII Prophetas. Edidit P. E. Pusey, A.M. Tomi II. 1868. 8vo. cloth, 2*l*. 2*s*.

—— *in D. Joannis Evangelium*. Accedunt Fragmenta varia necnon Tractatus ad Tiberium Diaconum duo. Edidit post Aubertum P. E. Pusey, A.M. Tomi III. 1872. 8vo. 2*l*. 5*s*.

—— *Commentarii in Lucae Evangelium* quae supersunt Syriace. E MSS. apud Mus. Britan. edidit R. Payne Smith, A.M. 1858. 4to. 1*l*. 2*s*.

—— Translated by R. Payne Smith, M.A. 2 vols. 1859. 8vo. 14*s*.

Ephraemi Syri, Rabulae Episcopi Edesseni, Balaei, aliorumque Opera Selecta. E Codd. Syriacis MSS. in Museo Britannico et Bibliotheca Bodleiana asservatis primus edidit J. J. Overbeck. 1865. 8vo. 1*l*. 1*s*.

Eusebius' Ecclesiastical History, according to the text of Burton, with an Introduction by William Bright, D.D. 1881. Crown 8vo. 8*s*. 6*d*.

Irenaeus: The Third Book of St. Irenaeus, Bishop of Lyons, against Heresies. With short Notes and a Glossary by H. Deane, B.D. 1874. Crown 8vo. 5*s*. 6*d*.

Patrum Apostolicorum, S. Clementis Romani, S. Ignatii, S. Polycarpi, quae supersunt. Edidit Guil. Jacobson, S.T.P.R. Tomi II. Fourth Edition, 1863. 8vo. 1*l*. 1*s*.

Socrates' Ecclesiastical History, according to the Text of Hussey, with an Introduction by William Bright, D.D. 1878. Crown 8vo. 7*s*. 6*d*.

ECCLESIASTICAL HISTORY, BIOGRAPHY, &c.

Ancient Liturgy of the Church of England, according to the uses of Sarum, York, Hereford, and Bangor, and the Roman Liturgy arranged in parallel columns, with preface and notes. By William Maskell, M.A. Third Edition. 1882. 8vo. 15*s*.

Baedae Historia Ecclesiastica. Edited, with English Notes, by G. H. Moberly, M.A. 1881. Crown 8vo. 10*s*. 6*d*.

Bright (W.). Chapters of Early English Church History. 1878. 8vo. 12*s*.

Burnet's History of the Reformation of the Church of England. A new Edition. Carefully revised, and the Records collated with the originals, by N. Pocock, M.A. 7 vols. 1865. 8vo. *Price reduced to* 1*l*. 10*s*.

Councils and Ecclesiastical Documents relating to Great Britain and Ireland. Edited, after Spelman and Wilkins, by A. W. Haddan, B.D., and W. Stubbs, M.A. Vols. I. and III. 1869–71. Medium 8vo. each 1*l*. 1*s*.

Vol. II. Part I. 1873. Medium 8vo. 10*s*. 6*d*.

Vol. II. Part II. 1878. Church of Ireland; Memorials of St. Patrick. Stiff covers, 3*s*. 6*d*.

Hamilton (John, Archbishop of St. Andrews), The Catechism of. Edited, with Introduction and Glossary, by Thomas Graves Law. With a Preface by the Right Hon. W. E. Gladstone. 8vo. 12*s*. 6*d*.

Hammond (C. E.). Liturgies, Eastern and Western. Edited, with Introduction, Notes, and Liturgical Glossary. 1878. Crown 8vo. 10*s*. 6*d*.

An Appendix to the above. 1879. Crown 8vo. paper covers, 1*s*. 6*d*.

John, Bishop of Ephesus. The Third Part of his Ecclesiastical History. [In Syriac.] Now first edited by William Cureton, M.A. 1853. 4to. 1*l*. 12*s*.

—— Translated by R. Payne Smith, M.A. 1860. 8vo. 10*s*.

Leofric Missal, The, as used in the Cathedral of Exeter during the Episcopate of its first Bishop, A.D. 1050–1072; together with some Account of the Red Book of Derby, the Missal of Robert of Jumièges, and a few other early MS. Service Books of the English Church. Edited, with Introduction and Notes, by F. E. Warren, B.D. 4to. half morocco, 35*s*.

Monumenta Ritualia Ecclesiae Anglicanae. The occasional Offices of the Church of England according to the old use of Salisbury, the Prymer in English, and other prayers and forms, with dissertations and notes. By William Maskell, M.A. Second Edition. 1882. 3 vols. 8vo. 2*l*. 10*s*.

Records of the Reformation. The Divorce, 1527–1533. Mostly now for the first time printed from MSS. in the British Museum and other libraries. Collected and arranged by N. Pocock, M.A. 1870. 2 vols. 8vo. 1*l*. 16*s*.

Shirley (*W. W.*). *Some Account of the Church in the Apostolic Age.* Second Edition, 1874. Fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

Stubbs (*W.*). *Registrum Sacrum Anglicanum.* An attempt to exhibit the course of Episcopal Succession in England. 1858. Small 4to. 8*s.* 6*d.*

Warren (*F. E.*). *Liturgy and Ritual of the Celtic Church.* 1881. 8vo. 14*s.*

ENGLISH THEOLOGY.

Butler's Works, with an Index to the Analogy. 2 vols. 1874. 8vo. 11*s.*

Also separately,

Sermons, 5*s.* 6*d.* *Analogy of Religion*, 5*s.* 6*d.*

Greswell's Harmonia Evangelica. Fifth Edition. 8vo. 1855. 9*s.* 6*d.*

Heurtley's Harmonia Symbolica: Creeds of the Western Church. 1858. 8vo. 6*s.* 6*d.*

Homilies appointed to be read in Churches. Edited by J. Griffiths, M.A. 1859. 8vo. 7*s.* 6*d.*

Hooker's Works, with his life by Walton, arranged by John Keble, M.A. Sixth Edition, 1874. 3 vols. 8vo. 1*l.* 11*s.* 6*d.*

—— the text as arranged by John Keble, M.A. 2 vols. 1875. 8vo. 11*s.*

Jewel's Works. Edited by R. W. Jelf, D.D. 8 vols. 1848. 8vo. 1*l.* 10*s.*

Pearson's Exposition of the Creed. Revised and corrected by E. Burton, D.D. Sixth Edition, 1877. 8vo. 10*s.* 6*d.*

Waterland's Review of the Doctrine of the Eucharist, with a Preface by the late Bishop of London. Crown 8vo. 6*s.* 6*d.*

—— *Works*, with Life, by Bp. Van Mildert. A new Edition, with copious Indexes. 6 vols. 1856. 8vo. 2*l.* 11*s.*

Wheatly's Illustration of the Book of Common Prayer. A new Edition, 1846. 8vo. 5*s.*

Wyclif. A Catalogue of the Original Works of John Wyclif, by W. W. Shirley, D.D. 1865. 8vo. 3*s.* 6*d.*

—— *Select English Works.* By T. Arnold, M.A. 3 vols. 1869–1871. 8vo. 1*l.* 1*s.*

—— *Trialogus.* With the Supplement now first edited. By Gotthard Lechler. 1869. 8vo. 7*s.*

HISTORICAL AND DOCUMENTARY WORKS.

British Barrows, a Record of the Examination of Sepulchral Mounds in various parts of England. By William Greenwell, M.A., F.S.A. Together with Description of Figures of Skulls, General Remarks on Prehistoric Crania, and an Appendix by George Rolleston, M.D., F.R.S. 1877. Medium 8vo. 25*s*.

Britton. A Treatise upon the Common Law of England, composed by order of King Edward I. The French Text carefully revised, with an English Translation, Introduction, and Notes, by F. M. Nichols, M.A. 2 vols. 1865. Royal 8vo. 1*l*. 16*s*.

Clarendon's History of the Rebellion and Civil Wars in England. 7 vols. 1839. 18mo. 1*l*. 1*s*.

Clarendon's History of the Rebellion and Civil Wars in England. Also his Life, written by himself, in which is included a Continuation of his History of the Grand Rebellion. With copious Indexes. In one volume, royal 8vo. 1842. 1*l*. 2*s*.

Clinton's Epitome of the Fasti Hellenici. 1851. 8vo. 6*s*. 6*d*.

—— *Epitome of the Fasti Romani.* 1854. 8vo. 7*s*.

Corpvs Poeticvm Boreale. The Poetry of the Old Northern Tongue, from the Earliest Times to the Thirteenth Century. Edited, classified, and translated, with Introduction, Excursus, and Notes, by Gudbrand Vigfússon, M.A., and F. York Powell, M.A. 2 vols. 1883. 8vo. 42*s*.

Freeman (E. A.). History of the Norman Conquest of England; its Causes and Results. In Six Volumes. 8vo. 5*l*. 9*s*. 6*d*.

—— *The Reign of William Rufus and the Accession of* Henry the First. 2 vols. 8vo. 1*l*. 16*s*.

Gascoigne's Theological Dictionary ("Liber Veritatum"): Selected Passages, illustrating the condition of Church and State, 1403–1458. With an Introduction by James E. Thorold Rogers, M.A. Small 4to. 10*s*. 6*d*.

Magna Carta, a careful Reprint. Edited by W. Stubbs, D.D. 1879. 4to. stitched, 1*s*.

Passio et Miracula Beati Olaui. Edited from a Twelfth-Century MS. in the Library of Corpus Christi College, Oxford, with an Introduction and Notes, by Frederick Metcalfe, M.A. Small 4to. stiff covers, 6*s*.

Protests of the Lords, including those which have been expunged, from 1624 to 1874; with Historical Introductions. Edited by James E. Thorold Rogers, M.A. 1875. 3 vols. 8vo. 2*l*. 2*s*.

Rogers (J. E. T.). History of Agriculture and Prices in England, A.D. 1259–1793.

Vols. I and II (1259–1400). 1866. 8vo. 2*l*. 2*s*.
Vols. III and IV (1401–1582). 1882. 8vo. 2*l*. 10*s*.

Saxon Chronicles (Two of the) parallel, with Supplementary Extracts from the Others. Edited, with Introduction, Notes, and a Glossarial Index, by J. Earle, M.A. 1865. 8vo. 16*s*.

Sturlunga Saga, including the Islendinga Saga of Lawman Sturla Thordsson and other works. Edited by Dr. Gudbrand Vigfússon. In 2 vols. 1878. 8vo. 2*l*. 2*s*.

York Plays. The Plays performed by the Crafts or Mysteries of York on the day of Corpus Christi in the 14th, 15th, and 16th centuries. Now first printed from the unique MS. in the Library of Lord Ashburnham. Edited with Introduction and Glossary by Lucy Toulmin Smith. 8vo. 21*s*.

Statutes made for the University of Oxford, and for the Colleges and Halls therein, by the University of Oxford Commissioners. 1882. 8vo. 12*s*. 6*d*.

Statuta Universitatis Oxoniensis. 1885. 8vo. 5*s*.

The Examination Statutes for the Degrees of B.A., B. Mus., B.C.L., and B.M. Revised to Trinity Term, 1885. 8vo. sewed, 1*s*.

The Student's Handbook to the University and Colleges of Oxford. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

The Oxford University Calendar for the year 1886. Crown 8vo. 4*s*. 6*d*.

The present Edition includes all Class Lists and other University distinctions for the five years ending with 1885.

Also, supplementary to the above, price 5s. (pp. 606),

The Honours Register of the University of Oxford. A complete Record of University Honours, Officers, Distinctions, and Class Lists; of the Heads of Colleges, &c., &c., from the Thirteenth Century to 1883.

MATHEMATICS, PHYSICAL SCIENCE, &c.

Acland (H. W., M.D., F.R.S.). Synopsis of the Pathological Series in the Oxford Museum. 1867. 8vo. 2*s*. 6*d*.

De Bary (Dr. A.). Comparative Anatomy of the Vegetative Organs of the Phanerogams and Ferns. Translated and Annotated by F. O. Bower, M.A., F.L.S., and D. H. Scott, M.A., Ph.D., F.L.S. With two hundred and forty-one woodcuts and an Index. Royal 8vo., half morocco, 1*l*. 2*s*. 6*d*.

Müller (J.). On certain Variations in the Vocal Organs of the Passeres that have hitherto escaped notice. Translated by F. J. Bell, B.A., and edited, with an Appendix, by A. H. Garrod, M.A., F.R.S. With Plates. 1878. 4to. paper covers, 7*s*. 6*d*.

Price (Bartholomew, M.A., F.R.S.). Treatise on Infinitesimal Calculus.

Vol. I. Differential Calculus. Second Edition. 8vo. 14*s.* 6*d.*

Vol. II. Integral Calculus, Calculus of Variations, and Differential Equations. Second Edition, 1865. 8vo. 18*s.*

Vol. III. Statics, including Attractions; Dynamics of a Material Particle. Second Edition, 1868. 8vo. 16*s.*

Vol. IV. Dynamics of Material Systems; together with a chapter on Theoretical Dynamics, by W. F. Donkin, M.A., F.R.S. 1862. 8vo. 16*s.*

Pritchard (C., D.D., F.R.S.). Uranometria Nova Oxoniensis. A Photometric determination of the magnitudes of all Stars visible to the naked eye, from the Pole to ten degrees south of the Equator. 1885. Royal 8vo. 8*s.* 6*d.*

—— *Astronomical Observations* made at the University Observatory, Oxford, under the direction of C. Pritchard, D.D. No. 1. 1878. Royal 8vo. paper covers, 3*s.* 6*d.*

Rigaud's Correspondence of Scientific Men of the 17th Century, with Table of Contents by A. de Morgan, and Index by the Rev. J. Rigaud, M.A. 2 vols. 1841–1862. 8vo. 18*s.* 6*d.*

Rolleston (George, M.D., F.R.S.). Scientific Papers and Addresses. Arranged and Edited by William Turner, M.B., F.R.S. With a Biographical Sketch by Edward Tylor, F.R.S. With Portrait, Plates, and Woodcuts. 2 vols. 8vo. 1*l.* 4*s.*

Westwood (J. O., M.A., F.R.S.). Thesaurus Entomologicus Hopeianus, or a Description of the rarest Insects in the Collection given to the University by the Rev. William Hope. With 40 Plates. 1874. Small folio, half morocco, 7*l.* 10*s.*

The Sacred Books of the East.

TRANSLATED BY VARIOUS ORIENTAL SCHOLARS, AND EDITED BY F. MAX MÜLLER.

[Demy 8vo. cloth.]

Vol. I. The Upanishads. Translated by F. Max Müller. Part I. The *Kh*ândogya-upanishad, The Talavakâra-upanishad, The Aitareya-âra*n*yaka, The Kaushîtaki-brâhma*n*a-upanishad, and The Vâ*g*asaneyi-sa*m*hitâ-upanishad. 10*s.* 6*d.*

Vol. II. The Sacred Laws of the Âryas, as taught in the Schools of Âpastamba, Gautama, Vâsish*th*a, and Baudhâyana. Translated by Prof. Georg Bühler. Part I. Âpastamba and Gautama. 10*s.* 6*d.*

Vol. III. The Sacred Books of China. The Texts of Confucianism. Translated by James Legge. Part I. The Shû King, The Religious portions of the Shih King, and The Hsiâo King. 12*s*. 6*d*.

Vol. IV. The Zend-Avesta. Translated by James Darmesteter. Part I. The Vendîdâd. 10*s*. 6*d*.

Vol. V. The Pahlavi Texts. Translated by E. W. West. Part I. The Bundahi*s*, Bahman Ya*s*t, and Shâyast lâ-shâyast. 12*s*. 6*d*.

Vols. VI and IX. The Qur'ân. Parts I and II. Translated by E. H. Palmer. 21*s*.

Vol. VII. The Institutes of Vish*n*u. Translated by Julius Jolly. 10*s*. 6*d*.

Vol. VIII. The Bhagavadgîtâ, with The Sanatsugâtîya, and The Anugîtâ. Translated by Kâshinâth Trimbak Telang. 10*s*. 6*d*.

Vol. X. The Dhammapada, translated from Pâli by F. Max Müller; and The Sutta-Nipâta, translated from Pâli by V. Fausböll; being Canonical Books of the Buddhists. 10*s*. 6*d*.

Vol. XI. Buddhist Suttas. Translated from Pâli by T. W. Rhys Davids. 1. The Mahâparinibbâna Suttanta; 2. The Dhamma-*k*akkappavattana Sutta; 3. The Tevigga Suttanta; 4. The Akankheyya Sutta; 5. The *K*etokhila Sutta; 6. The Mahâ-sudassana Suttanta; 7. The Sabbâsava Sutta. 10*s*. 6*d*.

Vol. XII. The *S*atapatha-Brâhma*n*a, according to the Text of the Mâdhyandina School. Translated by Julius Eggeling. Part I. Books I and II. 12*s*. 6*d*.

Vol. XIII. Vinaya Texts. Translated from the Pâli by T. W. Rhys Davids and Hermann Oldenberg. Part I. The Pâtimokkha. The Mahâvagga, I–IV. 10*s*. 6*d*.

Vol. XIV. The Sacred Laws of the Âryas, as taught in the Schools of Apastamba, Gautama, Vâsish*th*a and Baudhâyana. Translated by Georg Bühler. Part II. Vâsish*th*a and Baudhâyana. 10*s*. 6*d*.

Vol. XV. The Upanishads. Translated by F. Max Müller. Part II. The Ka*th*a-upanishad, The Mu*nd*aka-upanishad, The Taittirîyaka-upanishad, The B*ri*hadâra*n*yaka-upanishad, The *S*veta*s*vatara-upanishad, The Pra*sñ*a-upanishad, and The Maitrâya*n*a-Brâhma*n*a-upanishad. 10*s*. 6*d*.

Vol. XVI. The Sacred Books of China. The Texts of Confucianism. Translated by James Legge. Part II. The Yî King. 10*s*. 6*d*.

Vol. XVII. Vinaya Texts. Translated from the Pâli by T. W. Rhys Davids and Hermann Oldenberg. Part II. The Mahâvagga, V–X. The *K*ullavagga, I–III. 10*s*. 6*d*

Vol. XVIII. Pahlavi Texts. Translated by E. W. West. Part II. The Dâdistân-î Dînîk and The Epistles of Mânûskîhar. 12*s.* 6*d.*

Vol. XIX. The Fo-sho-hing-tsan-king. A Life of Buddha by Asvaghosha Bodhisattva, translated from Sanskrit into Chinese by Dharmaraksha, A.D. 420, and from Chinese into English by Samuel Beal. 10*s.* 6*d.*

Vol. XX. Vinaya Texts. Translated from the Pâli by T. W. Rhys Davids and Hermann Oldenberg. Part III. The Kullavagga, IV–XII. 10*s.* 6*d.*

Vol. XXI. The Saddharma-pundarîka; or, the Lotus of the True Law. Translated by H. Kern. 12*s.* 6*d.*

Vol. XXII. *G*aina-Sûtras. Translated from Prâkrit by Hermann Jacobi. Part I. The Âkârâṅga-Sûtra. The Kalpa-Sûtra. 10*s.* 6*d.*

Vol. XXIII. The Zend-Avesta. Translated by James Darmesteter. Part II. The Sîrôzahs, Yasts, and Nyâyis. 10*s.* 6*d.*

Vol. XXIV. Pahlavi Texts. Translated by E. W. West. Part III. Dînâ-î Maînôg-î Khirad, Sikand-gûmânîk, and Sad-Dar. 10*s.* 6*d.*

Second Series.

Vol. XXVI. The Satapatha-Brâhmana. Translated by Julius Eggeling. Part II. 12*s.* 6*d.* *Just Published.*

Vols. XXVII and XXVIII. The Sacred Books of China. The Texts of Confucianism. Translated by James Legge. Parts III and IV. The Lî Kî, or Collection of Treatises on the Rules of Propriety, or Ceremonial Usages. 25*s.* *Just Published.*

The following Volumes are in the Press:—

Vol. XXV. Manu. Translated by Georg Bühler. Vol. I.

Vols. XXIX and XXX. The Grihya-Sûtras, Rules of Vedic Domestic Ceremonies. Translated by Hermann Oldenberg. Parts I and II.

Vol. XXXI. The Zend-Avesta. Part III. The Yasna, Visparad, Âfrînagân, and Gâhs. Translated by the Rev. L. H. Mills.

Vol. XXXII. Vedic Hymns. Translated by F. Max Müller. Part I.

Vol. XXXIII. Nârada, and some Minor Law-books. Translated by Julius Jolly. [*Preparing.*]

Vol. XXXIV. The Vedânta-Sûtras, with Saṅkara's Commentary. Translated by G. Thibaut. [*Preparing.*]

*** *The Second Series will consist of Twenty-Four Volumes.*

Clarendon Press Series

I. ENGLISH, &c.

A First Reading Book. By Marie Eichens of Berlin; and edited by Anne J. Clough. Extra fcap. 8vo. stiff covers, 4*d.*

Oxford Reading Book, Part I. For Little Children. Extra fcap. 8vo. stiff covers, 6*d.*

Oxford Reading Book, Part II. For Junior Classes. Extra fcap. 8vo. stiff covers, 6*d.*

An Elementary English Grammar and Exercise Book. By O. W. Tancock, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 1*s.* 6*d.*

An English Grammar and Reading Book, for Lower Forms in Classical Schools. By O. W. Tancock, M.A. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

Typical Selections from the best English Writers, with Introductory Notices. Second Edition. In Two Volumes. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.* each.

Vol. I. Latimer to Berkeley. Vol. II. Pope to Macaulay.

Shairp (*J. C., LL.D.*). *Aspects of Poetry;* being Lectures delivered at Oxford. Crown 8vo. 10*s.* 6*d.*

A Book for the Beginner in Anglo-Saxon. By John Earle, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

An Anglo-Saxon Reader. In Prose and Verse. With Grammatical Introduction, Notes, and Glossary. By Henry Sweet, M.A. Fourth Edition, Revised and Enlarged. Extra fcap. 8vo. 8*s.* 6*d.*

An Anglo-Saxon Primer, with Grammar, Notes, and Glossary. By the same Author. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Old English Reading Primers; edited by Henry Sweet, M.A.

I. Selected Homilies of Ælfric. Extra fcap. 8vo., stiff covers, 1*s.* 6*d.*

II. Extracts from Alfred's Orosius. Extra fcap. 8vo., stiff covers, 1*s.* 6*d.*

First Middle English Primer, with Grammar and Glossary. By the same Author. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

The Philology of the English Tongue. By J. Earle, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 7*s.* 6*d.*

An Icelandic Primer, with Grammar, Notes, and Glossary. By the same Author. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

An Icelandic Prose Reader, with Notes, Grammar, and Glossary. By G. Vigfússon, M.A., and F. York Powell, M.A. Ext. fcap. 8vo. 10*s.* 6*d.*

A Handbook of Phonetics, including a Popular Exposition of the Principles of Spelling Reform. By H. Sweet, M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Elementarbuch des Gesprochenen Englisch. Grammatik, Texte und Glossar. Von Henry Sweet. Extra fcap. 8vo., stiff covers, 2*s.* 6*d.*

The Ormulum; with the Notes and Glossary of Dr. R. M. White. Edited by R. Holt, M.A. 1878. 2 vols. Extra fcap. 8vo. 21*s.*

Specimens of Early English. A New and Revised Edition. With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By R. Morris, LL.D., and W. W. Skeat, M.A.

Part I. From Old English Homilies to King Horn (A.D. 1150 to A.D. 1300). Second Edition. Extra fcap. 8vo. 9*s.*

Part II. From Robert of Gloucester to Gower (A.D. 1298 to A.D. 1393). Second Edition. Extra fcap. 8vo. 7*s.* 6*d.*

Specimens of English Literature, from the 'Ploughmans Crede' to the 'Shepheardes Calender' (A.D. 1394 to A.D. 1579). With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By W. W. Skeat, M.A. Extra fcap. 8vo. 7*s.* 6*d.*

The Vision of William concerning Piers the Plowman, by William Langland. Edited, with Notes, by W. W. Skeat, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Chaucer. I. *The Prologue to the Canterbury Tales;* the Knightes Tale; The Nonne Prestes Tale. Edited by R. Morris, Editor of Specimens of Early English, &c., &c. Fifty-first Thousand. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

—— II. *The Prioresses Tale; Sir Thopas;* The Monkes Tale; The Clerkes Tale; The Squieres Tale, &c. Edited by W. W. Skeat, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

—— III. *The Tale of the Man of Lawe;* The Pardoneres Tale; The Second Nonnes Tale; The Chanouns Yemannes Tale. By the same Editor. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Gamelyn, The Tale of. Edited with Notes, Glossary, &c., by W. W. Skeat, M.A. Extra fcap. 8vo. Stiff covers, 1*s.* 6*d.*

Spenser's Faery Queene. Books I and II. Designed chiefly for the use of Schools. With Introduction, Notes, and Glossary. By G. W. Kitchin, D.D.

Book I. Tenth Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Book II. Sixth Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Hooker. Ecclesiastical Polity, Book I. Edited by R. W. Church, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

Marlowe and Greene. Marlowe's Tragical History of Dr. Faustus, and *Greene's Honourable History of Friar Bacon and Friar Bungay.* Edited by A. W. Ward, M.A. 1878. Extra fcap. 8vo. 5*s.* 6*d.* In white Parchment, 6*s.*

Marlowe. Edward II. With Introduction, Notes, &c. By O. W. Tancock, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

Shakespeare. Select Plays. Edited by W. G. Clark, M.A., and W. Aldis Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. stiff covers.

The Merchant of Venice. 1*s.*
Richard the Second. 1*s.* 6*d.*
Macbeth. 1*s.* 6*d.*
Hamlet. 2*s.*

Edited by W. Aldis Wright, M.A.

The Tempest. 1*s.* 6*d.*
As You Like It. 1*s.* 6*d.*
Julius Cæsar. 2*s.*
Richard the Third. 2*s.* 6*d.*
King Lear. 1*s.* 6*d.*
Midsummer Night's Dream. 1*s.* 6*d.*
Coriolanus. 2*s.* 6*d.*
Henry the Fifth. 2*s.*
Twelfth Night. 1*s.* 6*d.*
King John. 1*s.* 6*d.*

Shakespeare as a Dramatic Artist; a popular Illustration of the Principles of Scientific Criticism. By R. G. Moulton, M.A. Crown 8vo. 5*s.*

Bacon. I. *Advancement of Learning.* Edited by W. Aldis Wright, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

—— II. *The Essays.* With Introduction and Notes. By S. H. Reynolds, M.A., late Fellow of Brasenose College. *In Preparation.*

Milton. I. *Areopagitica.* With Introduction and Notes. By John W. Hales, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

—— II. *Poems.* Edited by R. C. Browne, M.A. 2 vols. Fifth Edition. Extra fcap. 8vo. 6*s.* 6*d.* Sold separately, Vol. I. 4*s.*; Vol. II. 3*s.*

In paper covers:—

Lycidas, 3*d.* L'Allegro, 3*d.* Il Penseroso, 4*d.* Comus, 6*d.*
Samson Agonistes, 6*d.*

—— III. *Samson Agonistes.* Edited with Introduction and Notes by John Churton Collins. Extra fcap. 8vo. stiff covers, 1*s.*

Bunyan. I. *The Pilgrim's Progress, Grace Abounding, Relation of the Imprisonment of Mr. John Bunyan.* Edited, with Biographical Introduction and Notes, by E. Venables, M.A. 1879. Extra fcap. 8vo. 5*s.* In ornamental Parchment, 6*s.*

—— II. *Holy War, &c.* Edited by E. Venables, M.A. In the Press.

Clarendon. History of the Rebellion. Book VI. Edited by T. Arnold, M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Dryden. Select Poems. Stanzas on the Death of Oliver Cromwell; Astræa Redux; Annus Mirabilis; Absalom and Achitophel; Religio Laici; The Hind and the Panther. Edited by W. D. Christie, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

Locke's Conduct of the Understanding. Edited, with Introduction, Notes, &c., by T. Fowler, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

Addison. Selections from Papers in the Spectator. With Notes. By T. Arnold, M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.* In ornamental Parchment, 6*s.*

Steele. Selections from the Tatler, Spectator, and Guardian. Edited by Austin Dobson. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.* In white Parchment, 7*s.* 6*d.*

Pope. With Introduction and Notes. By Mark Pattison, B.D.

—— I. *Essay on Man.* Extra fcap. 8vo. 1*s.* 6*d.*

—— II. *Satires and Epistles.* Extra fcap. 8vo. 2*s.*

Parnell. The Hermit. Paper covers, 2*d.*

Johnson. I. *Rasselas; Lives of Dryden and Pope.* Edited by Alfred Milnes, M.A. (London). Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*, or *Lives of Dryden and Pope* only, stiff covers, 2*s.* 6*d.*

—— II. *Vanity of Human Wishes.* With Notes, by E. J. Payne, M.A. Paper covers, 4*d.*

Gray. Selected Poems. Edited by Edmund Gosse. Extra fcap. 8vo. Stiff covers, 1*s.* 6*d.* In white Parchment, 3*s.*

—— *Elegy and Ode on Eton College.* Paper covers, 2*d.*

Goldsmith. The Deserted Village. Paper covers, 2*d.*

Cowper. Edited, with Life, Introductions, and Notes, by H. T. Griffith, B.A.

—— I. *The Didactic Poems of* 1782, with Selections from the Minor Pieces, A.D. 1779–1783. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

—— II. *The Task, with Tirocinium*, and Selections from the Minor Poems, A.D. 1784–1799. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

Burke. Select Works. Edited, with Introduction and Notes, by E. J. Payne, M.A.

—— I. *Thoughts on the Present Discontents; the two Speeches on America.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

—— II. *Reflections on the French Revolution.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 5*s.*

—— III. *Four Letters on the Proposals for Peace with the* Regicide Directory of France. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 5*s.*

Keats. Hyperion, Book I. With Notes by W. T. Arnold, B.A. Paper covers, 4*d.*

Byron. Childe Harold. Edited, with Introduction and Notes, by H. F. Tozer, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.* In white Parchment, 5*s.*

Scott. Lay of the Last Minstrel. Edited with Preface and Notes by W. Minto, M.A. With Map. Extra fcap. 8vo. Stiff covers, 2*s.* Ornamental Parchment, 3*s.* 6*d.*

—— *Lay of the Last Minstrel.* Introduction and Canto I., with Preface and Notes, by the same Editor. 6*d.*

II. LATIN.

Rudimenta Latina. Comprising Accidence, and Exercises of a very Elementary Character, for the use of Beginners. By John Barrow Allen, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

An Elementary Latin Grammar. By the same Author. Forty-second Thousand. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

A First Latin Exercise Book. By the same Author. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

A Second Latin Exercise Book. By the same Author. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

Reddenda Minora, or Easy Passages, Latin and Greek, for Unseen Translation. For the use of Lower Forms. Composed and selected by C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 1*s.* 6*d.*

Anglice Reddenda, or Easy Extracts, Latin and Greek, for Unseen Translation. By C. S. Jerram, M.A. Third Edition, Revised and Enlarged. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Passages for Translation into Latin. For the use of Passmen and others. Selected by J. Y. Sargent, M.A. Fifth Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Exercises in Latin Prose Composition; with Introduction, Notes, and Passages of Graduated Difficulty for Translation into Latin. By G. G. Ramsay, M.A., LL.D. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Hints and Helps for Latin Elegiacs. By H. Lee-Warner, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

First Latin Reader. By T. J. Nunns, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

Caesar. The Commentaries (for Schools). With Notes and Maps. By Charles E. Moberly, M.A.

Part I. *The Gallic War.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*
Part II. *The Civil War.* Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*
The Civil War. Book I. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

Cicero. Selection of interesting and descriptive passages. With Notes. By Henry Walford, M.A. In three Parts. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Each Part separately, limp, 1*s.* 6*d.*

Part I. Anecdotes from Grecian and Roman History. Third Edition.
Part II. Omens and Dreams: Beauties of Nature. Third Edition.
Part III. Rome's Rule of her Provinces. Third Edition.

Cicero. Selected Letters (for Schools). With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., and E. R. Bernard, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

Cicero. Select Orations (for Schools). In Verrem I. De Imperio Gn. Pompeii. Pro Archia. Philippica IX. With Introduction and Notes by J. R. King, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Cornelius Nepos. With Notes. By Oscar Browning, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Horace. Selected Odes. With Notes for the use of a Fifth Form. By E. C. Wickham, M.A. In two Parts. Extra fcap. 8vo. *cloth,* 2*s.*

Or separately, Part I. Text, 1*s.* Part II. Notes, 1*s.*

Livy. Selections (for Schools). With Notes and Maps. By H. Lee-Warner, M.A. Extra fcap. 8vo. In Parts, limp, each 1*s.* 6*d.*

Part I. The Caudine Disaster. Part II. Hannibal's Campaign in Italy. Part III. The Macedonian War.

Livy. Books V–VII. With Introduction and Notes. By A. R. Cluer, B.A. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

Livy. Books XXI, XXII, and XXIII. With Introduction and Notes. By M. T. Tatham, M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Ovid. Selections for the use of Schools. With Introductions and Notes, and an Appendix on the Roman Calendar. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 5*s.* 6*d.*

Ovid. Tristia. Book I. The Text revised, with an Introduction and Notes. By S. G. Owen, B.A. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

Plautus. The Trinummus. With Notes and Introductions. Intended for the Higher Forms of Public Schools. By C. E. Freeman, M.A., and A. Sloman, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

Pliny. Selected Letters (for Schools). With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., and E. R. Bernard, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

Sallust. With Introduction and Notes. By W. W. Capes, M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Tacitus. The Annals. Books I–IV. Edited, with Introduction and Notes for the use of Schools and Junior Students, by H. Furneaux, M.A. Extra fcap. 8vo. 5*s.*

Terence. Andria. With Notes and Introductions. By C. E. Freeman, M.A., and A. Sloman, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

—— *Adelphi.* With Notes and Introductions. Intended for the Higher Forms of Public Schools. By A. Sloman, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

Virgil. With Introduction and Notes. By T. L. Papillon, M.A. Two vols. Crown 8vo. 10*s.* 6*d.* The Text separately, 4*s.* 6*d.*

Catulli Veronensis Liber. Iterum recognovit, apparatum criticum prolegomena appendices addidit, Robinson Ellis, A.M. 1878. Demy 8vo. 16*s.*

—— *A Commentary on Catullus.* By Robinson Ellis, M.A. 1876. Demy 8vo. 16*s.*

Catulli Veronensis Carmina Selecta, secundum recognitionem Robinson Ellis, A.M. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

Cicero de Oratore. With Introduction and Notes. By A. S. Wilkins, M.A.
Book I. 1879. 8vo. 6*s.* Book II. 1881. 8vo. 5*s.*

—— *Philippic Orations.* With Notes. By J. R. King, M.A. Second Edition. 1879. 8vo. 10*s.* 6*d.*

—— *Select Letters.* With English Introductions, Notes, and Appendices. By Albert Watson, M.A. Third Edition. 1881. Demy 8vo. 18*s.*

—— *Select Letters.* Text. By the same Editor. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s.*

—— *pro Cluentio.* With Introduction and Notes. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

Horace. With a Commentary. Volume I. The Odes, Carmen Seculare, and Epodes. By Edward C. Wickham, M.A. Second Edition. 1877. Demy 8vo. 12*s.*

—— A reprint of the above, in a size suitable for the use of Schools. Extra fcap. 8vo. 5*s.* 6*d.*

Livy, Book I. With Introduction, Historical Examination, and Notes. By J. R. Seeley, M.A. Second Edition. 1881. 8vo. 6*s.*

Ovid. P. Ovidii Nasonis Ibis. Ex Novis Codicibus edidit, Scholia Vetera Commentarium cum Prolegomenis Appendice Indice addidit, R. Ellis, A.M. 8vo. 10*s.* 6*d.*

Persius. The Satires. With a Translation and Commentary. By John Conington, M.A. Edited by Henry Nettleship, M.A. Second Edition. 1874. 8vo. 7*s.* 6*d.*

Tacitus. The Annals. Books I–VI. Edited, with Introduction and Notes, by H. Furneaux, M.A. 8vo. 18*s.*

Nettleship (*H., M.A.*). *Lectures and Essays* on Subjects connected with Latin Scholarship and Literature. Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

—— *The Roman Satura:* its original form in connection with its literary development. 8vo. sewed, 1*s.*

—— *Ancient Lives of Vergil.* With an Essay on the Poems of Vergil, in connection with his Life and Times. 8vo. sewed, 2*s.*

Papillon (*T. L., M.A.*). *A Manual of Comparative Philology.* Third Edition, Revised and Corrected. 1882. Crown 8vo. 6*s.*

Pinder (*North, M.A.*). *Selections from the less known Latin Poets.* 1869. 8vo. 15*s.*

Sellar (W. Y., M.A.). Roman Poets of the Augustan Age. VIRGIL. New Edition. 1883. Crown 8vo. 9*s.*

—— *Roman Poets of the Republic.* New Edition, Revised and Enlarged. 1881. 8vo. 14*s.*

Wordsworth (J., M.A.). Fragments and Specimens of Early Latin. With Introductions and Notes. 1874. 8vo. 18*s.*

III. GREEK.

A Greek Primer, for the use of beginners in that Language. By the Right Rev. Charles Wordsworth, D.C.L. Seventh Edition. Extra fcap. 8vo. 1*s.* 6*d.*

Easy Greek Reader. By Evelyn Abbott, M.A. In two Parts. Extra fcap. 8vo. 3*s.* *Just Published.*

The Text and Notes may be had separately, 1*s.* 6*d.* each.

Graecae Grammaticae Rudimenta in usum Scholarum. Auctore Carolo Wordsworth, D.C.L. Nineteenth Edition, 1882. 12mo. 4*s.*

A Greek-English Lexicon, abridged from Liddell and Scott's 4to. edition, chiefly for the use of Schools. Twenty-first Edition. 1884. Square 12mo. 7*s.* 6*d.*

Greek Verbs, Irregular and Defective; their forms, meaning, and quantity; embracing all the Tenses used by Greek writers, with references to the passages in which they are found. By W. Veitch. Fourth Edition. Crown 8vo. 10*s.* 6*d.*

The Elements of Greek Accentuation (for Schools): abridged from his larger work by H. W. Chandler, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

A SERIES OF GRADUATED GREEK READERS:—

First Greek Reader. By W. G. Rushbrooke, M.L. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Second Greek Reader. By A. M. Bell, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

Fourth Greek Reader; being Specimens of Greek Dialects. With Introductions, etc. By W. W. Merry, M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Fifth Greek Reader. Selections from Greek Epic and Dramatic Poetry, with Introductions and Notes. By Evelyn Abbott, M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

The Golden Treasury of Ancient Greek Poetry: being a Collection of the finest passages in the Greek Classic Poets, with Introductory Notices and Notes. By R. S. Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. 8*s.* 6*d.*

A Golden Treasury of Greek Prose, being a Collection of the finest passages in the principal Greek Prose Writers, with Introductory Notices and Notes. By R. S. Wright, M.A., and J. E. L. Shadwell, M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Aeschylus. Prometheus Bound (for Schools). With Introduction and Notes, by A. O. Prickard, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s*.

—— *Agamemnon.* With Introduction and Notes, by Arthur Sidgwick, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

—— *Choephoroi.* With Introduction and Notes by the same Editor. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

Aristophanes. In Single Plays. Edited, with English Notes, Introductions, &c., by W. W. Merry, M.A. Extra fcap. 8vo.

I. The Clouds, Second Edition, 2*s*.

II. The Acharnians, 2*s*. III. The Frogs, 2*s*.

Cebes. Tabula. With Introduction and Notes. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

Euripides. Alcestis (for Schools). By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

—— *Helena.* Edited, with Introduction, Notes, and Critical Appendix, for Upper and Middle Forms. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 3*s*.

—— *Iphigenia in Tauris.* Edited, with Introduction, Notes, and Critical Appendix, for Upper and Middle Forms. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. cloth, 3*s*.

Herodotus, Selections from. Edited, with Introduction, Notes, and a Map, by W. W. Merry, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

Homer. Odyssey, Books I–XII (for Schools). By W. W. Merry, M.A. Twenty-seventh Thousand. Extra fcap. 8vo. 4*s*. 6*d*.

Book II, separately, 1*s*. 6*d*.

—— *Odyssey,* Books XIII–XXIV (for Schools). By the same Editor. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 5*s*.

—— *Iliad,* Book I (for Schools). By D. B. Monro, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s*.

—— *Iliad,* Books I–XII (for Schools). With an Introduction, a brief Homeric Grammar, and Notes. By D. B. Monro, M.A. Extra fcap. 8vo. 6*s*.

—— *Iliad,* Books VI and XXI. With Introduction and Notes. By Herbert Hailstone, M.A. Extra fcap. 8vo. 1*s*. 6*d*. each.

Lucian. Vera Historia (for Schools). By C. S. Jerram, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 1*s*. 6*d*.

Plato. Selections from the Dialogues [including the whole of the *Apology* and *Crito*]. With Introduction and Notes by John Purves, M.A., and a Preface by the Rev. B. Jowett, M.A. Extra fcap. 8vo. 6*s*. 6*d*.

Sophocles. For the use of Schools. Edited with Introductions and English Notes. By Lewis Campbell, M.A., and Evelyn Abbott, M.A. *New and Revised Edition.* 2 Vols. Extra fcap. 8vo. 10*s.* 6*d.*

Sold separately, Vol. I, Text, 4*s.* 6*d.*; Vol. II, Explanatory Notes, 6*s.*

Sophocles. In Single Plays, with English Notes, &c. By Lewis Campbell, M.A., and Evelyn Abbott, M.A. Extra fcap. 8vo. limp.

Oedipus Tyrannus, Philoctetes. New and Revised Edition, 2*s.* each.
Oedipus Coloneus, Antigone, 1*s.* 9*d.* each.
Ajax, Electra, Trachiniae, 2*s.* each.

—— *Oedipus Rex:* Dindorf's Text, with Notes by the present Bishop of St. David's. Extra fcap. 8vo. limp, 1*s.* 6*d.*

Theocritus (for Schools). With Notes. By H. Kynaston, D.D. (late Snow). Third Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Xenophon. Easy Selections (for Junior Classes). With a Vocabulary, Notes, and Map. By J. S. Phillpotts, B.C.L., and C. S. Jerram, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

—— *Selections* (for Schools). With Notes and Maps. By J. S. Phillpotts, B.C.L. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

—— *Anabasis*, Book I. Edited for the use of Junior Classes and Private Students. With Introduction, Notes, etc. By J. Marshall, M.A., Rector of the Royal High School, Edinburgh. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

—— *Anabasis*, Book II. With Notes and Map. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

—— *Cyropaedia*, Books IV and V. With Introduction and Notes by C. Bigg, D.D. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Aristotle's Politics. By W. L. Newman, M.A. [*In the Press.*]

Aristotelian Studies. I. On the Structure of the Seventh Book of the Nicomachean Ethics. By J. C. Wilson, M.A. 8vo. stiff, 5*s.*

Aristotelis Ethica Nicomachea, ex recensione Immanuelis Bekkeri. Crown 8vo. 5*s.*

Demosthenes and Aeschines. The Orations of Demosthenes and Æschines on the Crown. With Introductory Essays and Notes. By G. A. Simcox, M.A., and W. H. Simcox, M.A. 1872. 8vo. 12*s.*

Hicks (E. L., M.A.). A Manual of Greek Historical Inscriptions. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

Homer. Odyssey, Books I–XII. Edited with English Notes, Appendices, etc. By W. W. Merry, M.A., and the late James Riddell, M.A. 1886. Second Edition. Demy 8vo. 16*s.*

Homer. A Grammar of the Homeric Dialect. By D. B. Monro, M.A. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

Sophocles. The Plays and Fragments. With English Notes and Introductions, by Lewis Campbell, M.A. 2 vols.

Vol. I. Oedipus Tyrannus. Oedipus Coloneus. Antigone. 8vo. 16*s.*

Vol. II. Ajax. Electra. Trachiniae. Philoctetes. Fragments. 8vo. 16*s.*

IV. FRENCH AND ITALIAN.

Brachet's Etymological Dictionary of the French Language, with a Preface on the Principles of French Etymology. Translated into English by G. W. Kitchin, D.D. Third Edition. Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

—— *Historical Grammar of the French Language.* Translated into English by G. W. Kitchin, D.D. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

Works by GEORGE SAINTSBURY, M.A.

Primer of French Literature. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

Short History of French Literature. Crown 8vo. 10*s.* 6*d.*

Specimens of French Literature, from Villon to Hugo. Crown 8vo. 9*s.*

Corneille's Horace. Edited, with Introduction and Notes, by George Saintsbury, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Molière's Les Précieuses Ridicules. Edited, with Introduction and Notes, by Andrew Lang, M.A. Extra fcap. 8vo. 1*s.* 6*d.*

Racine's Esther. Edited, with Introduction and Notes, by George Saintsbury, M.A. Extra fcap. 8vo. 2*s.* *Just Published.*

Beaumarchais' Le Barbier de Séville. Edited, with Introduction and Notes, by Austin Dobson. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Voltaire's Mérope. Edited, with Introduction and Notes, by George Saintsbury. Extra fcap. 8vo. cloth, 2*s.*

Musset's On ne badine pas avec l'Amour, and *Fantasio.* Edited, with Prolegomena, Notes, etc., by Walter Herries Pollock. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

Sainte-Beuve. Selections from the Causeries du Lundi. Edited by George Saintsbury. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

Quinet's Lettres à sa Mère. Selected and edited by George Saintsbury. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

Gautier, Théophile. Scenes of Travel. Selected and Edited by George Saintsbury. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

L'Éloquence de la Chaire et de la Tribune Françaises. Edited by Paul Blouët, B.A. (Univ. Gallic.). Vol. I. French Sacred Oratory Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Edited by GUSTAVE MASSON, B.A.

Corneille's Cinna. With Notes, Glossary, etc. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2*s.* Stiff covers, 1*s.* 6*d.*

Louis XIV and his Contemporaries; as described in Extracts from the best Memoirs of the Seventeenth Century. With English Notes, Genealogical Tables, &c. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Maistre, Xavier de. Voyage autour de ma Chambre. Ourika, by *Madame de Duras;* Le Vieux Tailleur, by *MM. Erckmann-Chatrian;* La Veillée de Vincennes, by *Alfred de Vigny;* Les Jumeaux de l'Hôtel Corneille, by *Edmond About;* Mésaventures d'un Écolier, by *Rodolphe Töpffer.* Third Edition, Revised and Corrected. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Molière's Les Fourberies de Scapin, and *Racine's Athalie.* With Voltaire's Life of Molière. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Molière's Les Fourberies de Scapin. With Voltaire's Life of Molière. Extra fcap. 8vo. stiff covers, 1*s.* 6*d.*

Molière's Les Femmes Savantes. With Notes, Glossary, etc. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2*s.* Stiff covers, 1*s.* 6*d.*

Racine's Andromaque, and *Corneille's Le Menteur.* With Louis Racine's Life of his Father. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Regnard's Le Joueur, and *Brueys and Palaprat's Le Grondeur.* Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Sévigné, Madame de, and her chief Contemporaries, Selections from the Correspondence of. Intended more especially for Girls' Schools. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

Dante. Selections from the Inferno. With Introduction and Notes. By H. B. Cotterill, B.A. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Tasso. La Gerusalemme Liberata. Cantos i, ii. With Introduction and Notes. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

V. GERMAN.

Scherer (W.). A History of German Literature. Translated from the Third German Edition by Mrs. F. Conybeare. Edited by F. Max Müller. 2 vols. 8vo. 21*s.*

Max Müller. The German Classics, from the Fourth to the Nineteenth Century. With Biographical Notices, Translations into Modern German, and Notes. By F. Max Müller, M.A. A New Edition, Revised, Enlarged, and Adapted to Wilhelm Scherer's 'History of German Literature,' by F. Lichtenstein. 2 vols. crown 8vo. 21*s.*

GERMAN COURSE. **By HERMANN LANGE.**

The Germans at Home; a Practical Introduction to German Conversation, with an Appendix containing the Essentials of German Grammar. Second Edition. 8vo. 2*s.* 6*d.*

The German Manual; a German Grammar, Reading Book, and a Handbook of German Conversation. 8vo. 7*s.* 6*d.*

Grammar of the German Language. 8vo. 3*s.* 6*d.*

German Composition; A Theoretical and Practical Guide to the Art of Translating English Prose into German. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Lessing's Laokoon. With Introduction, English Notes, etc. By A. Hamann, Phil. Doc., M.A. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Schiller's Wilhelm Tell. Translated into English Verse by E. Massie, M.A. Extra fcap. 8vo. 5*s.*

Also, Edited by C. A. BUCHHEIM, Phil. Doc.

Goethe's Egmont. With a Life of Goethe, &c. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

—— *Iphigenie auf Tauris.* A Drama. With a Critical Introduction and Notes. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.*

Heine's Prosa, being Selections from his Prose Works. With English Notes, etc. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Heine's Harzreise. With Life of Heine, Descriptive Sketch of the Harz, and Index. Extra fcap. 8vo. paper covers, 1*s.* 6*d.*; cloth, 2*s.* 6*d.*

Lessing's Minna von Barnhelm. A Comedy. With a Life of Lessing, Critical Analysis, etc. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

—— *Nathan der Weise.* With Introduction, Notes, etc. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Schiller's Historische Skizzen; Egmont's Leben und Tod, and *Belagerung von Antwerpen.* With a Map. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

—— *Wilhelm Tell.* With a Life of Schiller; an historical and critical Introduction, Arguments, and a complete Commentary, and Map. Sixth Edition. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

—— *Wilhelm Tell.* School Edition. With Map. 2*s.*

Modern German Reader. A Graduated Collection of Extracts in Prose and Poetry from Modern German writers:—

Part I. With English Notes, a Grammatical Appendix, and a complete Vocabulary. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Part II. With English Notes and an Index. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Niebuhr's Griechische Heroen-Geschichten. Tales of Greek Heroes. Edited with English Notes and a Vocabulary, by Emma S. Buchheim. School Edition. Extra fcap. 8vo., *cloth*, 2*s.* *Stiff covers*, 1*s.* 6*d.*

VI. MATHEMATICS, PHYSICAL SCIENCE, &c.

By LEWIS HENSLEY, M.A.

Figures made Easy: a first Arithmetic Book. Crown 8vo. 6*d.*

Answers to the Examples in Figures made Easy, together with two thousand additional Examples, with Answers. Crown 8vo. 1*s.*

The Scholar's Arithmetic: with Answers. Crown 8vo. 4*s.* 6*d.*

The Scholar's Algebra. Crown 8vo. 4*s.* 6*d.*

Baynes (*R. E., M.A.*). *Lessons on Thermodynamics.* 1878. Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

Chambers (*G. F., F.R.A.S.*). *A Handbook of Descriptive Astronomy.* Third Edition. 1877. Demy 8vo. 28*s.*

Clarke (*Col. A. R., C.B., R.E.*). *Geodesy.* 1880. 8vo. 12*s.* 6*d.*

Cremona (*Luigi*). *Elements of Projective Geometry.* Translated by C. Leudesdorf, M.A. 8vo. 12*s.* 6*d.*

Donkin. Acoustics. Second Edition. Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

Euclid Revised. Containing the Essentials of the Elements of Plane Geometry as given by Euclid in his first Six Books. Edited by R. C. J. Nixon, M.A. Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

Sold separately as follows,

Books I–IV. 3*s.* 6*d.*

Books I, II. 1*s.* 6*d.*

Book I. 1*s.*

Galton (*Douglas, C.B., F.R.S.*). *The Construction of Healthy Dwellings.* Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

Hamilton (*Sir R. G. C.*), *and J. Ball. Book-keeping.* New and enlarged Edition. Extra fcap. 8vo. limp cloth, 2*s.*

Harcourt (*A. G. Vernon, M.A.*), and *H. G. Madan, M.A. Exercises in Practical Chemistry.* Vol. I. Elementary Exercises. Third Edition. Crown 8vo. 9*s.*

Maclaren (*Archibald*). *A System of Physical Education:* Theoretical and Practical. Extra fcap. 8vo. 7*s.* 6*d.*

Madan (*H. G., M.A.*). *Tables of Qualitative Analysis.* Large 4to. paper, 4*s.* 6*d.*

Maxwell (*J. Clerk, M.A., F.R.S.*). *A Treatise on Electricity and Magnetism.* Second Edition. 2 vols. Demy 8vo. 1*l.* 11*s.* 6*d.*

—— *An Elementary Treatise on Electricity.* Edited by William Garnett, M.A. Demy 8vo. 7*s.* 6*d.*

Minchin (*G. M., M.A.*). *A Treatise on Statics* with Applications to Physics. Third Edition, Corrected and Enlarged. Vol. I. *Equilibrium of Coplanar Forces.* 8vo. 9*s.* Vol. II. *Statics.* 8vo. 16*s.*

Minchin (G. M., M.A.). Uniplanar Kinematics of Solids and Fluids. Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

Phillips (John, M.A., F.R.S.). Geology of Oxford and the Valley of the Thames. 1871. 8vo. 21*s.*

—— *Vesuvius.* 1869. Crown 8vo. 10*s.* 6*d.*

Prestwich (Joseph, M.A., F.R.S.). Geology, Chemical, Physical, and Stratigraphical. Vol. I. Chemical and Physical. Royal 8vo. 25*s.*

Rolleston's Forms of Animal Life. Illustrated by Descriptions and Drawings of Dissections. New Edition. (*Nearly ready.*)

Smyth. A Cycle of Celestial Objects. Observed, Reduced, and Discussed by Admiral W. H. Smyth, R.N. Revised, condensed, and greatly enlarged by G. F. Chambers, F.R.A.S. 1881. 8vo. *Price reduced to* 12*s.*

Stewart (Balfour, LL.D., F.R.S.). A Treatise on Heat, with numerous Woodcuts and Diagrams. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 7*s.* 6*d.*

Vernon-Harcourt (L. F., M.A.). A Treatise on Rivers and Canals, relating to the Control and Improvement of Rivers, and the Design, Construction, and Development of Canals. 2 vols. (Vol. I, Text. Vol. II, Plates.) 8vo. 21*s.*

—— *Harbours and Docks;* their Physical Features, History, Construction, Equipment, and Maintenance; with Statistics as to their Commercial Development. 2 vols. 8vo. 25*s.*

Watson (H. W., M.A.). A Treatise on the Kinetic Theory of Gases. 1876. 8vo. 3*s.* 6*d.*

Watson (H. W., D. Sc., F.R.S.), and S. H. Burbury, M.A.

I. *A Treatise on the Application of Generalised Coordinates to the Kinetics of a Material System.* 1879. 8vo. 6*s.*

II. *The Mathematical Theory of Electricity and Magnetism.* Vol. I. Electrostatics. 8vo. 10*s.* 6*d.*

Williamson (A. W., Phil. Doc., F.R.S.). Chemistry for Students. A new Edition, with Solutions. 1873. Extra fcap. 8vo. 8*s.* 6*d.*

VII. HISTORY.

Bluntschli (J. K.). The Theory of the State. By J. K. Bluntschli, late Professor of Political Sciences in the University of Heidelberg. Authorised English Translation from the Sixth German Edition. Demy 8vo. half bound, 12*s.* 6*d.*

Finlay (George, LL.D.). A History of Greece from its Conquest by the Romans to the present time, B.C. 146 to A.D. 1864. A new Edition, revised throughout, and in part re-written, with considerable additions, by the Author, and edited by H. F. Tozer, M.A. 7 vols. 8vo. 3*l.* 10*s.*

Fortescue (Sir John, Kt.). The Governance of England: otherwise called The Difference between an Absolute and a Limited Monarchy. A Revised Text. Edited, with Introduction, Notes, and Appendices, by Charles Plummer, M.A. 8vo. half bound, 12*s.* 6*d.*

Freeman (E.A., D.C.L.). A Short History of the Norman Conquest of England. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

George (H. B., M.A.). Genealogical Tables illustrative of Modern History. Third Edition, Revised and Enlarged. Small 4to. 12*s.*

Hodgkin (T.). Italy and her Invaders. Illustrated with Plates and Maps. Vols. I—IV., A.D. 376–553. 8vo. 3*l.* 8*s.*

Kitchin (G. W., D.D.). A History of France. With numerous Maps, Plans, and Tables. In Three Volumes. *Second Edition.* Crown 8vo. each 10*s.* 6*d.*

Vol. 1. Down to the Year 1453.

Vol. 2. From 1453–1624. Vol. 3. From 1624–1793.

Payne (E. J., M.A.). A History of the United States of America. In the Press.

Ranke (L. von). A History of England, principally in the Seventeenth Century. Translated by Resident Members of the University of Oxford, under the superintendence of G. W. Kitchin, D.D., and C. W. Boase, M.A. 1875. 6 vols. 8vo. 3*l.* 3*s.*

Rawlinson (George, M.A.). A Manual of Ancient History. Second Edition. Demy 8vo. 14*s.*

Select Charters and other Illustrations of English Constitutional History, from the Earliest Times to the Reign of Edward I. Arranged and edited by W. Stubbs, D.D. Fifth Edition. 1883. Crown 8vo. 8*s.* 6*d.*

Stubbs (W., D.D.). The Constitutional History of England, in its Origin and Development. Library Edition. 3 vols. demy 8vo. 2*l.* 8*s.*

Also in 3 vols. crown 8vo. price 12*s.* each.

—— *Seventeen Lectures on the Study of Medieval and* Modern History, &c., delivered at Oxford 1867–1884. Demy 8vo. half-bound, 10*s.* 6*d.*

Wellesley. A Selection from the Despatches, Treaties, and other Papers of the Marquess Wellesley, K.G., during his Government of India. Edited by S. J. Owen, M.A. 1877. 8vo. 1*l.* 4*s.*

Wellington. A Selection from the Despatches, Treaties, and other Papers relating to India of Field-Marshal the Duke of Wellington, K.G. Edited by S. J. Owen, M.A. 1880. 8vo. 24*s.*

A History of British India. By S. J. Owen, M.A., Reader in Indian History in the University of Oxford. In preparation.

VIII. LAW.

Alberici Gentilis, I.C.D., I.C., De Iure Belli Libri Tres. Edidit T. E. Holland, I.C.D. 1877. Small 4to. half morocco, 21*s.*

Anson (Sir William R., Bart., D.C.L.). Principles of the English Law of Contract, and of Agency in its Relation to Contract. Fourth Edition. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

—— *Law and Custom of the Constitution.* Part I. Parliament. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

Bentham (Jeremy). An Introduction to the Principles of Morals and Legislation. Crown 8vo. 6*s.* 6*d.*

Digby (Kenelm E., M.A.). An Introduction to the History of the Law of Real Property. Third Edition. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

Gaii Institutionum Juris Civilis Commentarii Quattuor; or, Elements of Roman Law by Gaius. With a Translation and Commentary by Edward Poste, M.A. Second Edition. 1875. 8vo. 18*s.*

Hall (W. E., M.A.). International Law. Second Ed. 8vo. 21*s.*

Holland (T. E., D.C.L.). The Elements of Jurisprudence. Third Edition. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

—— *The European Concert in the Eastern Question*, a Collection of Treaties and other Public Acts. Edited, with Introductions and Notes, by Thomas Erskine Holland, D.C.L. 8vo. 12*s.* 6*d.*

Imperatoris Iustiniani Institutionum Libri Quattuor; with Introductions, Commentary, Excursus and Translation. By J. B. Moyle, B.C.L., M.A. 2 vols. Demy 8vo. 21*s.*

Justinian, The Institutes of, edited as a recension of the Institutes of Gaius, by Thomas Erskine Holland, D.C.L. Second Edition, 1881. Extra fcap. 8vo. 5*s.*

Justinian, Select Titles from the Digest of. By T. E. Holland, D.C.L., and C. L. Shadwell, B.C.L. 8vo. 14*s.*

Also sold in Parts, in paper covers, as follows:—

Part I. Introductory Titles. 2*s.* 6*d.* Part II. Family Law. 1*s.*
Part III. Property Law. 2*s.* 6*d.* Part IV. Law of Obligations (No. 1). 3*s.* 6*d.*
Part IV. Law of Obligations (No. 2). 4*s.* 6*d.*

Lex Aquilia. The Roman Law of Damage to Property: being a Commentary on the Title of the Digest 'Ad Legem Aquiliam' (ix. 2). With an Introduction to the Study of the Corpus Iuris Civilis. By Erwin Grueber, Dr. Jur., M.A. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

Markby (W., D.C.L.). Elements of Law considered with reference to Principles of General Jurisprudence. Third Edition. Demy 8vo. 12*s.* 6*d.*

Twiss (Sir Travers, D.C.L.). The Law of Nations considered as Independent Political Communities.

Part I. On the Rights and Duties of Nations in time of Peace. A new Edition, Revised and Enlarged. 1884. Demy 8vo. 15*s.*

Part II. On the Rights and Duties of Nations in Time of War. Second Edition Revised. 1875. Demy 8vo. 21*s.*

IX. MENTAL AND MORAL PHILOSOPHY, &c.

Bacon's Novum Organum. Edited, with English Notes, by G. W. Kitchin, D.D. 1855. 8vo. 9*s.* 6*d.*

—— Translated by G. W. Kitchin, D.D. 1855. 8vo. 9*s.* 6*d.*

Berkeley. The Works of George Berkeley, D.D., formerly Bishop of Cloyne; including many of his writings hitherto unpublished. With Prefaces, Annotations, and an Account of his Life and Philosophy, by Alexander Campbell Fraser, M.A. 4 vols. 1871. 8vo. 2*l.* 18*s.*

The Life, Letters, &c. 1 vol. 16*s.*

—— *Selections from.* With an Introduction and Notes. For the use of Students in the Universities. By Alexander Campbell Fraser, LL.D. Second Edition. Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

Fowler (T., D.D.). The Elements of Deductive Logic, designed mainly for the use of Junior Students in the Universities. Eighth Edition, with a Collection of Examples. Extra fcap. 8vo. 3*s.* 6*d.*

—— *The Elements of Inductive Logic*, designed mainly for the use of Students in the Universities. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 6*s.*

Edited by T. FOWLER, D.D.

Bacon. Novum Organum. With Introduction, Notes, &c. 1878. 8vo. 14*s.*

Locke's Conduct of the Understanding. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.*

Danson (J. T.). The Wealth of Households. Crown 8vo. 5*s.*

Green (T. H., M.A.). Prolegomena to Ethics. Edited by A. C. Bradley, M.A. Demy 8vo. 12*s.* 6*d.*

Hegel. The Logic of Hegel; translated from the Encyclopaedia of the Philosophical Sciences. With Prolegomena by William Wallace, M.A. 1874. 8vo. 14*s.*

Lotze's Logic, in Three Books; of Thought, of Investigation, and of Knowledge. English Translation; Edited by B. Bosanquet, M.A., Fellow of University College, Oxford. 8vo. *cloth*, 12*s.* 6*d.*

—— *Metaphysic*, in Three Books; Ontology, Cosmology, and Psychology. English Translation; Edited by B. Bosanquet, M.A. 8vo. *cloth*, 12*s.* 6*d.*

Martineau (James, D.D.). Types of Ethical Theory. Second Edition. 2 vols. Crown 8vo. 15*s.*

Rogers (J. E. Thorold, M.A.). A Manual of Political Economy, for the use of Schools. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 4*s.* 6*d.*

Smith's Wealth of Nations. A new Edition, with Notes, by J. E. Thorold Rogers, M.A. 2 vols. 8vo. 1880. 21*s.*

Wilson (J. M., B.D.), and T. Fowler, D.D. The Principles of Morals (Introductory Chapters). 8vo. *boards*, 3*s.* 6*d.*

X. ART, &c.

Hullah (John). The Cultivation of the Speaking Voice. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2*s.* 6*d.*

Ouseley (Sir F. A. Gore, Bart.). A Treatise on Harmony. Third Edition. 4to. 10*s.*

—— *A Treatise on Counterpoint, Canon, and Fugue*, based upon that of Cherubini. Second Edition. 4to. 16*s.*

—— *A Treatise on Musical Form and General Composition.* Second Edition. 4to. 10*s.*

Robinson (J. C., F.S.A.). A Critical Account of the Drawings by Michael Angelo and Raffaelle in the University Galleries, Oxford. 1870. Crown 8vo. 4*s.*

Ruskin (John, M.A.). A Course of Lectures on Art, delivered before the University of Oxford in Hilary Term, 1870. 8vo. 6*s.*

Troutbeck (J., M.A.) and R. F. Dale, M.A. A Music Primer (for Schools). Second Edition. Crown 8vo. 1*s.* 6*d.*

Tyrwhitt (R. St. J., M.A.). A Handbook of Pictorial Art. With coloured Illustrations, Photographs, and a chapter on Perspective by A. Macdonald. Second Edition. 1875. 8vo. half morocco, 18*s.*

Vaux (W. S. W., M.A.). Catalogue of the Castellani Collection of Antiquities in the University Galleries, Oxford. Crown 8vo. 1*s.*

The Oxford Bible for Teachers, containing supplementary HELPS TO THE STUDY OF THE BIBLE, including Summaries of the several Books, with copious Explanatory Notes and Tables illustrative of Scripture History and the characteristics of Bible Lands; with a complete Index of Subjects, a Concordance, a Dictionary of Proper Names, and a series of Maps. Prices in various sizes and bindings from 3*s.* to 2*l.* 5*s.*

Helps to the Study of the Bible, taken from the OXFORD BIBLE FOR TEACHERS, comprising Summaries of the several Books, with copious Explanatory Notes and Tables illustrative of Scripture History and the Characteristics of Bible Lands; with a complete Index of Subjects, a Concordance, a Dictionary of Proper Names, and a series of Maps. Crown 8vo. *cloth*, 3*s.* 6*d.*; 16mo. *cloth*, 1*s.*

LONDON: HENRY FROWDE,
OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE, AMEN CORNER,

OXFORD: CLARENDON PRESS DEPOSITORY,
116 HIGH STREET.

☞ *The* DELEGATES OF THE PRESS *invite suggestions and advice from all persons interested in education; and will be thankful for hints, &c. addressed to the* SECRETARY TO THE DELEGATES, *Clarendon Press, Oxford.*